

ترجمہ تحقیقی

قرآن کریم

مولانا محمود حسن شیخ احمد

تصحیح، باز ترجمان و دویراں

محمد علی کوش

این کتاب از سایت کتابخانه عقیده دانلود شده است.

www.aqeedeh.com

آدرس ایمیل: book@aqeedeh.com

قرآن

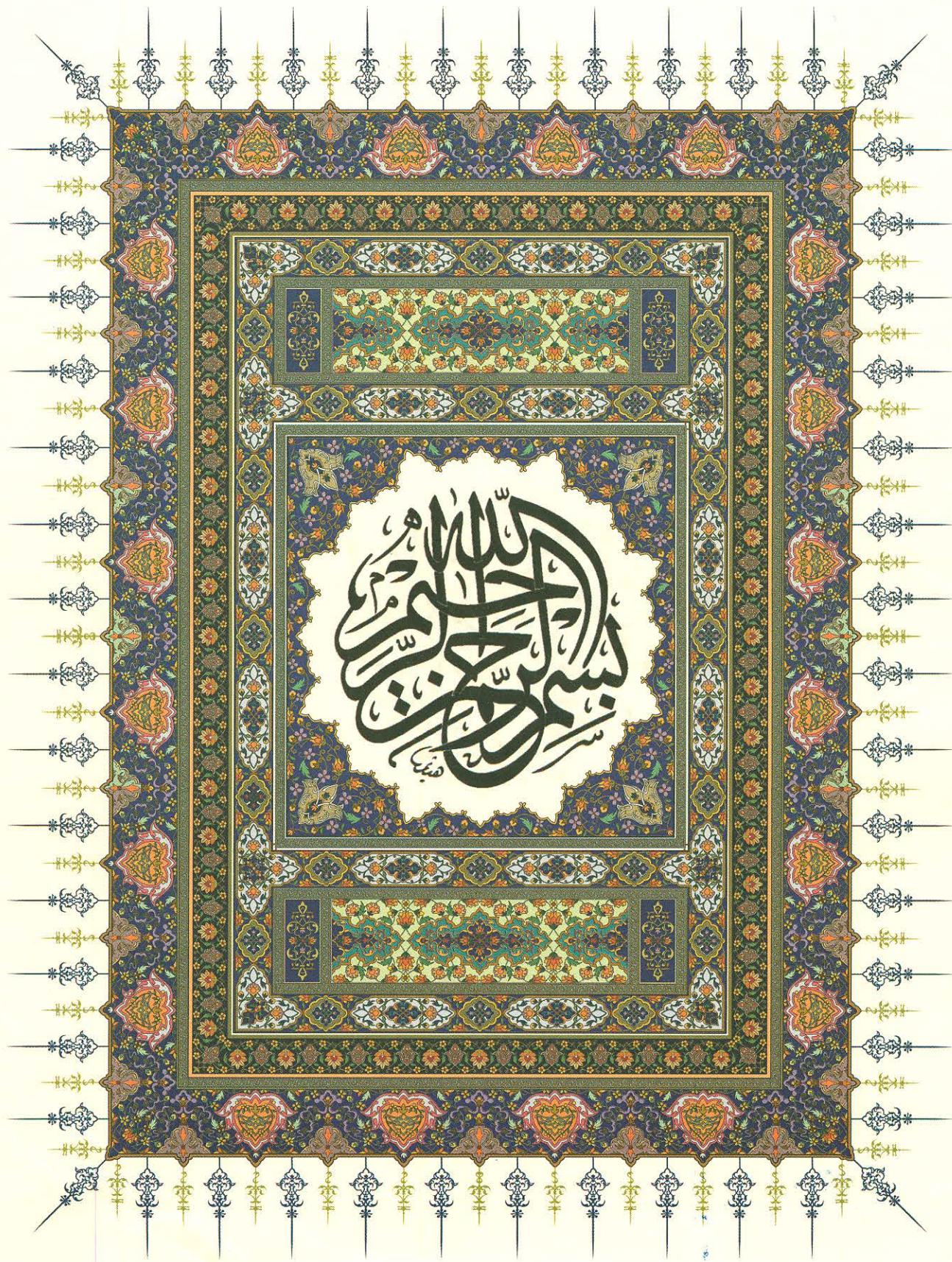
ترجمہ تحقیقی لفظی

مولانا محمود حسن (شیخ احمد)

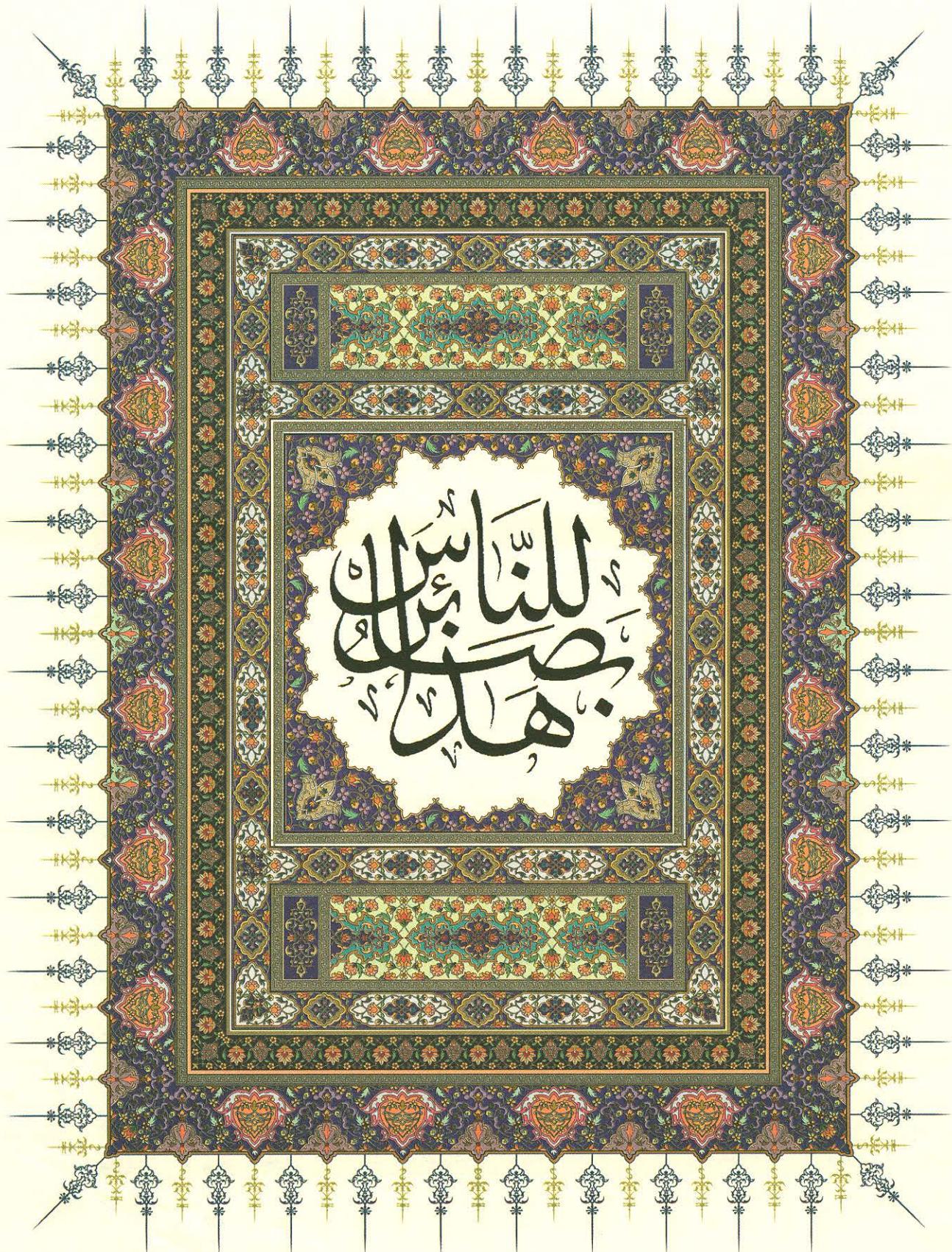
تصحیح باز ترجمان و ویرایش

محمد علی کوش

نشر احسان

سورة الفاتحة / ١

جزء اول

آياتها
٧

ترتیبها
١

سُورَةُ الْفَاتِحَةُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِهِ نَامَ اللَّهُ مَهْرَگَسْتَرْ مَهْرَبَانْ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سپاس و ستایش از آن الله است پروردگار

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ مَالِكُ يَوْمِ الدِّينِ
مهرگستر خداوندگار روز جزا

إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ وَإِيَّاكَ نَعْبُدُ
تنها تو را می پرسیم و تنها از تو بخواهیم

أَهْدَنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ
راهبری کن ما را به راه راست کسانی که

أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرَ
نعمت داده ای بر آنان که نه خشم شده

أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ وَلَا
بر آنان و نه گمراهن آند

جزء اول

سورة البقره ۲/۲

آياتها
۲۸۶

ترتیبها
۲

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِهِ نَامَ مَهْرَگَسْتَرِ مَهْرَبَان

الْمَدْحُودُ لَا ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا
فَلَمْ يَأْتِ بِهِ مِنْ أَيْمَانٍ وَلَا مِنْ أَيْمَانِ
هُدَىٰ لِلْمُشْتَقِينَ رَهْنَمْدَیِ اسْتَ بِرَاهِیْزَ کارَان
يَا لَغَيْبٍ وَيَعْمَلُونَ الْصَّلَاةَ وَمَا رَزَقَهُمْ يُنْفِقُونَ
وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِهِ أَنْجَهُ فَرُوفَرِسْتَادَهُ شَدَهُ بِهِ تُو وَ[بِهِ] أَنْجَهُ نَازَلَ شَدَهُ اسْتَ
مِنْ قَبْلِكَ وَأُولَئِكَ عَلَىٰ يُوقِنُونَ يُوقِنُونَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ أَوْلَئِكَ هُمْ
هُدَىٰ مِنْ دَيْهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ رَهْنَمْدَیِ [سَوْلَان] اند از جانِ پُورَدَگارَشَان وَأَيْمَانَ خُود رَسْتَگارَانَد

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ همانا [این] کسانی که کفر ورزیدند یکسان است چه هشدارشان ندهی

لَا يُؤْمِنُونَ ۖ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى شُنْوَاهِهِمْ مُهْرَنَاهَدَهَ است اللَّهُ ایمان نمی آورند

أَبْصَرُهُمْ غَشْوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ وَمَنْ وَمِنَ النَّاسِ بُزُرْگَ اسْتَ بَرَ دل هایشان و بر دیدگانشان

مَنْ يَقُولُ إِنَّا آمَنَّا بِاللَّهِ كسانی اندکه می گویند ایمان آوردیم به اللَّهِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۖ ۷ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۖ ۸

يُخَذِّلُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ [می خواهد] فریب دهنده الله را و کسانی را که ایمان آورده اند در حالی که نمی فریبند جز خودشان را

وَمَا يَشْعُرُونَ ۖ ۹ فِي قُلُوبِهِمْ فَرَازَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا و در نمی یابند در دل هایشان بیماری ای است پس افزودشان الله بر بیماری [شان]

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا يَكْذِبُونَ ۖ ۱۰ وَهُنَّاکَ اسْتَ بَرَ عذابی دردناک است به سبب آنچه دروغ می گفتند و برای آنان گفتنه شود به آنان

لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۖ ۱۱ فساد مکنید در زمین گویند جز این نیست که ما اصلاح گرانیم

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ۖ ۱۲ آگاه باشید که آنان خود فساد گرانند ولی در نمی یابند و هنگامی که گفتنه شود

لَهُمْ إِيمَنُوا كَمَا إَمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنْوَمْنُ كَمَا إَمَنَ السَّفَهَاءُ ۖ [به آنان] ایمان بیاورید چنان که ایمان آورده اند این مردم گویند آیا ایمان بیاوریم چنان که ایمان آورده اند این ناخبردان؟

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السَّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ۖ ۱۳ آگاه باشید که آنان خود بی خردانند ولی نمی دانند و هنگامی که دیدار کنند

أَلَّذِينَ إِيمَنُوا قَالُوا إِيمَنَا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا کسانی را که ایمان آورده اند گویند ایمان آورده ایم و چون خلوت کنند با شیطان هایشان گویند بی گمان ما

مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ۖ ۱۴ با شماییم جزاین نیست که ما ریشخند کنند گانیم [مؤمنان را] الله ریشخندشان [راتلافی] امی کند و می کشاند آنها را

فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۖ ۱۵ در سرکشی شان [در حالی که] سرگشته اند آنان کسانی هستند که خربیدند

بِالْهُدَى فَمَا رَبَحَتْ ۖ ۱۶ پس سودی نداد به [بهای] هدایت راه یافتنگان و نبودند آنان بمحترمهم

مَثُلُّهُمْ كَمَثْلِ الَّذِي أَسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَأَهُتْ مَا حَوْلَهُ
 حَالَ آنَانَ حَالَ كُسْيَ است که افروخت آتشی را پس چون روشن کرد [آش] بیرامون آن کس را

ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَرَكَّمْ فِي ظُلْمَتِ صُمُّ لَا يُبَصِّرُونَ
 [از بین] برد الله روشنی آنها را و رها کرد آنها را در تاریکی هایی که [آن] کرانند [چیزی را] نمی بینند

بِكُمْ عُمَّ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ أَوْ كَصَبَ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ
 گنگانند کoranند پس آنان باز نمی گردند [از گمراهی] [آیا مانند] گرفتاران در [بارانی] سخت [باریده] از آسمان که در آن

ظُلْمَتُ وَرَعْدٌ وَرِقٌ يَجْعَلُونَ أَصَدِعَهُمْ فِي إِذَا هُمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ
 تاریکی هایی و رعد و برقی است قرار می دهند انگشتانشان را در [نهیب] صاعقه ها

حَذَرَ الْمَوْتٌ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطُفُ بِالْكَفَرِينَ وَاللهُ مُحِيطٌ
 از ترس مرگ مردیک است که بر ق از کافران کنندۀ احاطه کنندۀ و الله

أَبْصَرَهُمْ كُلَّا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَواً فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُواً
 چشمانشان را هرگاه که روشنی دهد برای آنان راه روند در آن [روشنایی] و چون تاریک کند بر آنان بایستند

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
 و اگر می خواست الله قطعاً [از بین] می برد شنواهی شان و دیدگانشان را بی گمان الله بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ يَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقُكُمْ
 چیزی تووانست [۲۰] آفرید شما را پروردگاران را آن که ای مردم

وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ بَشِّرُوكُمْ تَتَّقُونَ الَّذِي جَعَلَ
 و کسانی را که پیش از شما بودند باشد که شما همان [الله] که پروا کنید

الْأَرْضَ فِرَشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
 زمین را بستری و آسمان را سرپناهی و فرو فرستاد از آسمان آبی را سپس برآورد

بِهِ مِنَ الشَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ
 با آن از محصولات روزی ای برای شما پس قرار ندهید برای الله همتایانی را حال آنکه شما

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا وَإِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 می دانید و اگر هستید در تردید از آنچه فرو فرستادیم بر بندهمان

فَأَتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَأَدْعُوا شَهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 پس بیاورید سوره ای همانند آن را [به یاوری] در و فراخوانید گواهانتان را [به یاوری]

إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِنَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا
 اگر هستید شما راست گوییان پس پروا کنید و هرگز نتوانید کرد

النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا أَنَّاسٌ وَالْحَجَارَةُ أَعِدَّتْ لِلْكَفَرِينَ
 از آتشی که هیزم آن مردم و سنگ هاست که آماده شده است برای کافران

وَبَشِّرُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّتٍ
به کسانی که ایمان آوردن و کردند کارهای شایسته که برای آنهاست بهشت هایی که و مزده ده

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ كُلَّمَا رُزْقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ
روان است از زیر [درختان] آنها جویباران هرگاه روزی شان دهدند از آن [باغها] از میوه‌ای

رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلٍ وَأَتُوا بِهِ مُتَشَبِّهًا
روزی ای را گویند این همان است که روزی لاده شدیم از پیش به نزدشان آورند آن روزی ارا در حالی که همگون است

وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ خَالِدُونَ
و برای آنهاست در آنجا همسرانی در آن پاکیزه و آنان شرمند

فَمَا لَمَّا يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعْوضَةً فَمَا إِنَّ اللَّهَ هُنَّ مُهَمَّةٌ
یا به پشهای مثالی را شرم نمی کند از اینکه بزند الله همانا

فَوْقَهَا فَمَا إِنَّ الَّذِينَ مُهَمَّةٌ فَمَا إِنَّ الَّذِينَ مُهَمَّةٌ
بالاتر از آن را پس اما کسانی که ایمان آوردن پس اما همانا آن [مثال] حق است از جانب

رَبِّهِمْ وَأَمَّا كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ
پروردگارشان و اما کسانی که کفر ورزیدند چه چیزی اراده کرده است الله

بِهِذَا مَثَلًا كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا
به این مثل؟ گمراه می کند با آن بسیاری را و هدایت می کند با آن بسیاری را

وَمَا يُضِلُّ إِلَّا كَثِيرًا وَيَقْضُونَ عَهْدَ
و گمراه نمی کند با آن مگر نافرمانان را کسانی که پیمان می شکنند

الَّهُ مِنْ بَعْدِ مِيثَقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ
الله را پس از استوار ساختنش و می گسلند آنچه را که دستور داده است الله به آن که پیوند شود

وَيُفْسِدُونَ
و فساد می کنند

كَيْفَ تَكْفُرُونَ
چگونه کفر می ورزید

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحِيِّكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ هُوَ
سپس می میراند شما را باز زنده می گرداند شما را سپس به سوی او باز گرداند می شوید او

الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَى إِلَيْهِ
کسی است که آفرید برای شما آنچه را در زمین است آنگاه همگی

السَّمَاءَ فَسَوَّهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
آسمان را پس سامان داد آنها را [به صورت] هفت آسمان به هر چیزی داناست

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ

لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً

بِهِ فَرِشْتَگانٍ هماناً مِنْ قَرَارِ دَهْنَدَامٍ در زمین جانشینی را

قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نَقْتَنِدُ آیا قرار می دهی در آن کسی را که فساد کند خون ها را حال آنکه ما

سُبْحَانُ رَحْمَنِكَ وَنَقْدِسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ تسبیح می کنیم باستایش تو و پاکی می ورزیم برای تو گفت همانمان می دانم چیزی را که شمانمی دانید

وَعَلَمَ إَدَمَ عَلَى الْأَسْمَاءِ كُلَّهَا شَمَ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ ۝ ۳۰ وَعَلَمَ إَدَمَ عَلَى الْأَسْمَاءِ كُلَّهَا شَمَ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ ۝ ۳۰

فَقَالَ أَنِّيُوْنِي قَالُوا بِاسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِينَ ۝ ۳۱ فَقَالَ أَنِّيُوْنِي از نام های اینان اگر هستید راست گویان گفتند آنگاه گفت آگاه کنید مرا

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلِمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ پاک و منزهی تو نیست هیچ دانشی مرا جز آنچه تو آموختی به ما همانا تو خود آن دانای سنجیده کاری

قَالَ يَعَادُمُ أَنْيَهُمْ بِأَسْمَاءِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَاهُمْ بِأَسْمَاءِهِمْ ۝ ۳۲ ۳۲ ۳۲ گفت ای آدم خبرده آنها را از نامهایشان پس چون [آدم] خبر داد آنان را [الله] گفت

أَلَمْ أَقْلُ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا همانا من می دانم نهان آسمانها و زمین را و می دانم آنچه را که آیا نگفتم به شما

بُدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْنُونَ ۝ ۳۳ ۳۳ ۳۳ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ أَسْجُدُوا آشکار می کنید و آنچه را که پنهان می داشتید؟ به فرشتگان سجده کنید

لِأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَنَ وَاسْتَكَبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَفِيرِينَ ۝ ۳۴ ۳۴ ۳۴ برای آدم پس [همه] سجده کردند مگر ابلیس که سرباز زد و تکبر ورزید و شد از کافران

وَقُلْنَا يَعَادُمُ أَسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغْدًا ۝ ۳۵ ۳۵ ۳۵ و گفتیم ای آدم ساکن شو تو و همسرت در این بهشت و بخورید از [نعمت های] آن به فراوانی

حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا نَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةِ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ ۳۶ ۳۶ ۳۶ هرجا که خواهید و نزدیک نشوید به این درخت که می شوید از ستمکاران

فَأَرْلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۝ ۳۷ ۳۷ ۳۷ پس بلغزانید آن دورا شیطان از آنجا پس بیرون کرد آن دورا از آنچه بودند در آن و گفتیم فروذایید [به زمین در حالی که]

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَكُلُّمُ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقِرٌ وَمَتَعٌ إِلَى حِينٍ ۝ ۳۸ ۳۸ ۳۸ برخی از شما برای برخی دیگر دشمن خواهید بود و برای شماست در زمین قرار گاه و بهره مندی ای تا مدتی

فَتَلَقَّى إَدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَتٍ فَنَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ النَّوَّابُ الْرَّحِيمُ ۝ ۳۹ ۳۹ ۳۹ سپس دریافت کرد آدم از پروردگارش کلماتی را سپس [الله] به مهر بیاگشت براو بی گمان او خوبی تو بپذیر مهربان است

قُلْنَا أَهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْ هُدَى فَمَنْ تَبَعَّ
 گفتیم فرود آید از آن [بهشت] همگی پس اگر بیاید شما را از سوی من رهنمودی پس هر کسی که پیروی کند

هُدَائِي فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
 رهنمود مرا پس نه ترسی است بر ایشان و نه آنان اندوهگین شوند و کسانی که کفر ورزیدند

وَكَذَّبُوا بَعَيْنَتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ
 و دروغ انگاشتند آیات ما را آنان همدمان آتش اند آنها در آن جاودانه اند

يَبْنَى إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي
 ای بنی اسرائیل به یاد آورید نعمت مرا که ارزانی داشتم بر شما و وفا کنید به پیمانم

أُوفِ بِعَهْدِكُمْ فَإِيمَانَ فَارَهُبُونَ وَعَاءَ امْنُوا
 تاوفا کنم به پیمانتان و تنها ازمن فرو فرستادم و ایمان بیاورید به آنچه

مُصَدَّقاً لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرَ بِهِ وَلَا تَشَرُّوْ بِغَائِبَتِي
 که تصدیق کننده چیزی است که با شمامت و نباشد نخستین کافر به آن و مفروشید آیات مرا

ثُمَّنَا قَلِيلًا وَإِيَّنَى فَاتَّقُونَ وَلَا تَلِسُوا الْحَقَّ
 به بهایی اندک و تنها از من پروا کنید یا باطل و درنیامیزید حق را

وَتَكْنُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا
 و پنهان مکنید حق را حال آنکه شما می دانید و بدهید و برپا دارید نماز را

الزَّكَوَةَ وَأَرْكَعُوا مَعَ الْرَّكِعَيْنَ
 زکات را و رکوع کنید رکوع کنندگان آیا فرمان می دهید مردم را به نیکوکاری

وَتَنَسَّوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتَلُونَ أَلْكِتَبَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
 و فراموش می کنید خودتان را حال آنکه شما می خوانید پس آیا خرد نمی ورزید؟

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةَ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَسِعِينَ
 و یاری بجوبید و نماز و همانا آن البته گران است مگر بر خاشuan

الَّذِينَ يُظْلَمُونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا رَبَّهُمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَجْعُونَ
 همان [کسانی] که یقین دارند به اینکه آنان دیدار کنندگان پروردگارشان اند و اینکه آنان به سوی او بازمی گردند

يَبْنَى إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ
 ای بنی اسرائیل به یاد آورید نعمت مرا که ارزانی داشتم بر شما و اینکه من برتری دادم شمارا

عَلَى الْعَالَمِينَ وَأَتَقُوا يَوْمًا لَا يَنْجِزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا
 بر جهانیان [هم عصرتان] و پروا کنید از روزی که کفایت نکند هیچ کسی از هیچ کسی چیزی را و

يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ
 پذیرفته نشود از او شفاعتی و گرفته نشود آنان یاری خواهند شد

وَإِذْ بَخِيَّنَاكُم مِّنْ أَلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُم سُوءَ الْعَذَابِ
[و]باد کنید[آمانی که نجات دادیم شما را از[جنگ] فرعونیان که تحملی می کردند بر شما بدترین شکنجه را

يُذْبَحُونَ أَبْنَاءَكُم وَيَسْتَحِيُونَ نِسَاءَكُم وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ
سر می بریدند پسران شما را و زنده نگه می داشتند زنان [دخلخان] شما را و در این [اکار] آزمایشی بود

مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَبْخِيَنَاكُمْ
از پور دگارتان [آزمایشی] بزرگ [۱۹] و [باد کنید] آنگاه که شکافتیم برای شما دریا را پس نجات دادیم شما را

وَأَغْرَقْنَا أَلِ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۝ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَى
و غرق کردیم فرعونیان را در حالی که شما نگاه می کردید [۵] و [باد کنید] آنگاه که وعده گذاشتیم برای موسی

أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَتَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَلَمُونَ
چهل شب را سپس گرفتید شما آن گوساله را [به پرسش] پس از [رفتن] او در حالی که شما ستمکاران [بودید]

۵۴ عَفَوْنَا ۝ ۵۵ ثُمَّ سَپِسَ عَفَوْنَا ۝ وَإِذْ تَسْكُرُونَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعْلَكُمْ
در گذشتیم از [گناه] شما پس از آن باشد که شما سپاس بگزارید

۵۳ وَإِذْ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعْلَكُمْ نَهْتَدُونَ ۝ وَإِذْ أَنْتُمْ
[و]باد کنید آنگاه که دادیم به موسی آن کتاب را و فرقان [جادا] نتنه حق از باطل را باشد که شما راه یابید

۵۶ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقُولُ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُمْ
[و]باد کنید آنگاه که گفت موسی به قومش ای قوم من همانا شما ستم کردید به خودتان

۵۷ يَا تَخَادِيْكُمْ الْعِجْلَ فَتَوْبُوا إِلَى بَارِيْكُمْ فَاقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ ذَلِكُمْ
با [به پرسش] اگرفتن شما آن گوساله را پس باز گردید به سوی آفرینشده تان پس بکشید نفس هایتان را این

۵۸ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِيْكُمْ فَنَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ الْوَّابُ الْرَّحِيمُ
بهتر است برای شما نزد آفرینشده تان پس باز گشت [الله] به مهر خود بر شما همانا او آن بسیار توبه پذیر مهربان است

۵۹ وَإِذْ قُلْتُمْ يَمْوَسَى لَنْ تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهَرًا
[و]باد کنید آنگاه که گفتید ای موسی هرگز باور نمی کنیم به تو تا آنکه بینیم الله را آشکارا

۶۰ فَأَخَذَتُكُمُ الصَّعَقَةَ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ۝ ۶۱ بَعْثَتُكُمْ مِنْ
پس گرفت شما را صاعقه در حالی که شما نگاه می کردید [۶۰] سپس برانگیختیم شما را پس

۶۲ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعْلَكُمْ وَظَلَّلَنَا عَلَيْكُمْ ۝ ۶۳ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفَسَهُمْ
از مردنتان باشد که شما سپاس بگزارید و سایه بان ساختیم بر شما

۶۴ الْغَمَامَ وَأَنْزَلَنَا عَلَيْكُمْ أَلْمَنَ وَالسَّلْوَى ۝ كُلُّوْ مِنْ طَيْبَتِ مَا
ابر را و فرو فرستادیم بر شما من [غذای شیرین مثل ترنجیں] و سلوی [بلدرچین] ارا [و گفتیم] بخوردید از پاکیزه های دلپذیر آنچه را که

۶۵ رَزْقَنَكُمْ ۝ ۶۶ وَمَا ظَلَمْنَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفَسَهُمْ
روزی دادیم به شما و ستم نکردند به ما ستم می کردند

وَإِذْ قُلْنَا أَدْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُّوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغْدًا
[و] يَاد کنید آنگاه که گفتیم داخل شوید به این آبادی آنگاه بخورید ازاعتمت های آن هرجا که خواهید
به فراوانی

وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حَطَّةً
و داخل شوید از دروازه سجده کنان و بگویید [درخواست ما] امرزشی است [درین صورت] ای امرزیم برای شما گناهاتنان را

وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ٥٨ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا
و به زودی خواهیم افزود [پاداش] آنیکو کاران را پس جایگزین کردند کسانی که ستم کردند سخنی را

غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا
غیر از آنچه گفته شد به آنان پس فروفرستادیم بر آنان که ستم کردند عذابی از

السَّمَاءَ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ٥٩ وَإِذْ أَسْتَسْقَى مُوسَى
آسمان به [سبب] آنکه نافرمانی می کردند [از ما] و [یاد کنید] هنگامی که آب خواست [از ما] موسی

لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا أَضْرِبْ بِعَصَالَةَ الْحَجَرَ
برای قومش پس گفتیم سنگ را با عصایت بنز

أَثْنَتَانِ عَشْرَةَ عَيْنَانِ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُمْ كُلُّوا
دوازده چشمی به راستی که دانست هر گروهی آبشخور خود را [و گفتیم] بخورید

وَأَشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ٦٠
و بنوشید از روزی روزی الله و فساد نکنید

وَإِذْ قُلْتُمْ يَامُوسَى لَنَ نَصِيرَ عَلَى طَعَامٍ وَحِدِّ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
[و] ياد کنید آنگاه که گفتید ای موسی هرگز تاب نمی اوریم بر یک خوارکی پس بخوان برای ما پروردگارت را

يُخْرِجَ لَنَا مِمَّا تُنْتِي الْأَرْضُ مِنْ بَقْلَهَا وَقَشَائِها وَفُؤْمَها
که بیرون آورده برای ما از آنچه می رویاند و گندمش زمین از سبزی اش و خیارش

وَعَدَنَا وَبَصَلَهَا قَالَ أَتَسْتَبِدُونَ الَّذِي هُوَ أَدْفَأَ
و عدسش و پیازش گفت [موسی] آیا می خواهید جایگزین کنید آنچه را که آن پستتر است

بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ
به [جای] آنچه که آن بهتر است؟! فرود آید زیرا برای شما هست [در آن] آنچه خواستید

وَضَرِبَتْ عَلَيْهِمُ الَّذِلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنْ
و زده شد بر آنان [حكم] خواری و بینوایی و بازگشتند با خشمی از

الَّهُ ذَلِكَ بِإِنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ إِيَّا يَتَ
الله این بدان سبب بود که آنان کفر می ورزیدند به آیات و می کشند

النَّيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ إِمَّا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ٦١
پیامبران را به ناحق آن به این سبب بود که سرکشی نمودند و تجاوز می کردند

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا هَادُوا وَالصَّابِرِينَ
يَهُودِي شدند وَ مُسْكِيَانَ وَ بَيْرَوَانَ حَضْرَتِ يَحْيَى
وَ آنَانَ كَه ايمان آورند همانا آنان که ايمان آورند

مَنْ إَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَلِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
هرکس [از آنان] که ايمان آورد به الله وَ روز وَ اپسین وَ کار شایسته‌ای کند پس برای آنان است پاداشان

عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْرُقُونَ
نزد پروردگارشان وَ نه آنان وَ نه آنان اندوهگین می‌شوند و [یاد کنید] آنگاه که

أَخْذَنَا مِيَثَاقُكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ الظُّرَرَ خُذُوا مَا
گرفتیم پیمانتان را فراز شما [کوه] طور را [و گفتیم] بگیرید آنچه را که دادیم به شما

بِقُوَّةٍ وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعْلَكُمْ تَنَقُّوْنَ ٦٣ مُّثُمْ تَوْلِيَتُمْ مِنْ
با جدیت تمام و یاد کنید آنچه را در آن است باشد که شما پروا کنید ۶۳ سپس پشت کردید پس

بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
از آن [پیمان] پس اگر نبود بخشش بر شما هر آینه می‌شدید از

الْخَسِيرِينَ ٦٤ وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ ٦٤ زیانکاران و به راستی دانستید

فَقَلَنَا لَهُمْ كُنُوا قِرَدَةً خُسِئَنَ فَعَلَنَهَا نَكَلًا لِمَا
پس گفتیم به آنان باشید بوزینگانی رانده شده پس قرار دادیم آن را عبرتی برای

بَيْنَ يَدِيهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ٦٥ وَإِذْ قَالَ
حاضران آن و [نسل‌های] پس از آن و پندی برای پرهیز کاران ۶۵ و [یاد کنید] آنگاه که گفت

مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذَبَّحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنَّا خَذَنَا
موسی به قومش همانا الله فرمانتن می‌دهد که سر ببرید گفتند آیا می‌گیری مارا

هُزُوا ٦٧ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ٦٧
به مسخره؟ گفت پناه می‌برم به الله از اینکه باشم از نادانان گفتند

أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَنَا مَا هَيَّ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ
بخوان برای ما پروردگارت را تایان کند برای ما که چگونه است آن [گاو]؟ گفت همانا او می‌گوید همانا آن گاوی است نه پیر

وَلَا يَكُوْنُ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَاعْلُوا مَا تُؤْمِرُونَ ٦٨
ونه جوان، میانسال باشد میان آن [دو سن] پس انجام دهید آنچه را فرمان یافته‌اید

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
گفتند بخوان برای ما پروردگارت را تایان کند برای ما که چگونه است رنگ آن؟ گفت همانا او می‌گوید که

إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسْرُّ النَّظَرِينَ ٦٩
آن گاوی است زرد یکدست است رنگش، که شاد می‌کند بینندگان را

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَّهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا

گفتند بخوان برای ما پروردگارت را تاییان کند برای ما که چگونه است آن‌گاو همانا این گاو مشتبه شده است بربما و به راستی ما

إِن شَاءَ اللَّهُ لَمْهَتُدُونَ ۷۰ **قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ**

اگر بخواهد الله حتماً هدایت شدگانیم گفت همانا او می‌گوید که آن گاوی است نه رام

ثُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا سَقْى الْحَرَثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةٌ فِيهَا قَالُوا

گفتند کشتزار را سالم است نباشد خالی [الله و عیسی] در آن که شخم زند زمین را و نه آیاری کند

أَلَّفَنَ حِجَّتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ۷۱

اکنون آورده حق را پس سربرینند آن را در حالی که نزدیک بود [این کار را] انجام ندهند [و یاد کنید] آنگاه که

قَتَّلْتُمْ نَفْسًا فَآدَارَنَّتُمْ ۷۲ **فِيهَا وَالَّهُ مُخْرُجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْنُونَ**

کشتید کسی را پس با یکدیگر به نزاع پرداختید در [باره] آن والله بیرون آورنده است آنچه را پنهان می‌داشتید

فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِعَضْهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ

پس گفتیم بزنید آن [مقتول] را با پاره‌ای از آن [گاو] این چنین زنده می‌کند الله مردگان را و نشان می‌دهد به شما

إِيَّتِهِ لَعْلَكُمْ تَعْلَمُونَ ۷۳ **شَمَ قَسْتُ قُلُوبَكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ**

نشانه‌هایش را باشد که شما خرد ورزید

فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَنْفَجِرُ

پس آن [دل هایتان] مانند سنگ‌ها شد یا سخت‌تر [از آن] و همانا برخی از سنگ‌ها چنانند که می‌جوشد

مِنْهُ الْأَنْهَرُ وَإِنَّ مِنَهَا لَمَا يَشَقُّ فِي خُرُجٍ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ

از آن جویاران و همانا برخی از آنها چنانند که می‌شکافند آنگاه بیرون می‌آید از آن آب و همانا

مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خُشِيَّةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَنِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

برخی از آنها چنانند که فرو می‌افتد از ترس الله و نیست الله بی خبر از آنچه می‌کنید

أَفَنَظَمَعُونَ ۷۴ **وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ**

آیا پس امید دارید [شما مسلمانان] که باور کنند [یهودیان] به شما؟

يَسْمَعُونَ كَلَمَ اللَّهِ ۷۵ **ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ**

کلام الله را سپس تحریف می‌کرند آن را پس از آنکه دریافته بودند آن را می‌شنیدند

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۷۶ **وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءامَنُوا قَالُوا إِنَّا**

در حالی که می‌دانستند [که کارشان درست نیست] و هنگامی که دیدار کنند با کسانی که ایمان اورده‌اند گویند ایمان اورده‌ایم

وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَيْهِ بَعْضٌ قَالُوا أَتَحْدِثُ ثُونَبَمْ بِمَا فَتَحَ

و چون خلوت کنند برخی از آن را با برخی دیگر گویند آیا سخن می‌گوید با آن درباره آنچه گشوده است [و آشکار ساخته]

أَفَلَا لَعْقِلُوكُمْ ۷۷ **لِيَحَاجُوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ**

پس آیا خرد نمی‌ورزید؟ تا چون و چرا کنند با شما با آن نزد برای شما

۷۷ أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِمُونَ
 و آیا نمی دانند که الله می داند آنچه را پنهان می کنند و آنچه را آشکار می سازند؟

۷۸ وَمِنْهُمْ أُمِيَّونَ لَا يَعْلَمُونَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ
 و برخی از آنان بی سودانی هستند که نمی دانند کتاب [اسمانی] را مگر خیالاتی خام و نیستند آنان با دستانشان

۷۹ إِلَّا يَظُنُّونَ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكُثُّبُونَ الْكِتَابَ
 جزاينکه گمان پردازی می کنند ۷۸ پس وای بر کسانی که می نویسنده کتاب را

۸۰ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشَرُّوْا بِهِ شَمَّا قَلِيلًا
 سپس می گویند این از نزد الله است تا بفروشنده آن را به بهایی اندک

۸۱ فَوَيْلٌ لَّهُمْ مِمَّا كَنَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِمَّا يَكُسِّبُونَ
 پس وای بر آنان از آنچه به دست می آورند دستهایشان و وای بر آنان از آنچه نوشته است

۸۲ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا الْتَّارُ إِلَّا أَسِّا مَا مَعْذُودَةً قُلْ
 ۷۹ و [یهودیان] اگفتند هرگز نمی رسد به ما شمرده [و اندک] بگو

۸۳ أَتَخَذَّتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ نَفُولُونَ
 آیا گرفتید از نزد الله پیمانی؟ پس هرگز خلاف نخواهد کرد الله پیمان خود را یا نسبت می دهید

۸۴ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً
 به الله چیزی را که نمی دانید؟ آری هر که کسب کند بدی ای را

۸۵ وَاحْتَطُ خَطِيَّتَهُ فَأَوْلَئِكَ أَصْحَابُ الْتَّارِ هُمْ
 و فراگیرد او را گناهش همدمان آتش اند

۸۶ فِيهَا خَلِدُونَ
 در آن جاوداند

۸۷ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
 آنان همدمان

۸۸ وَإِذْ فِيهَا خَلِدُونَ
 در آن بهشتند

۸۹ أَخَذَنَا مِيثَقَ
 گرفتیم پیمان

۹۰ وَبِالْوَالِدِينِ
 و به پدر و مادر

۹۱ وَذِي الْقُرْبَى
 نیکی کنید و [نیز به] خویشاوندان

۹۲ حُسْنَا
 به مردم سخن نیک را

۹۳ تَوَلَّتُمْ
 پشت کردید

۹۴ إِلَّا قَلِيلًا
 جز اندکی

۹۵ مُعْرَضُونَ
 رویگردن [بودید]

۹۶ وَأَنْتُمْ مِنْ كُمْ
 و شما از شما

۹۷ الصَّلَاةَ وَأَتُوا الْرَّكْوَةَ
 نماز را و بدھید زکات را

۹۸ وَأَقِمُوا حُسْنَا
 و برپا دارید سخن نیک را

۹۹ وَلِنَاسٍ
 لیکن

۱۰۰ وَلِيَتَمَّ
 و بگویید و بیتوایان و یتیمان

وَإِذْ أَخْذَنَا مِيشَقُكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
وَبِيرون مَكْنِيد خُون هایتان را که نریزید پیمان تان را

وَإِذْ وَبِيادِكَنِيد آنگاه که گرفتیم [۸۴]

آنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَرِكُمْ إِمَّا أَقْرَرُتُمْ وَأَنْتُمْ تَشَهُّدُونَ
خودتان [=همکیشان] از دیار تان سپس [بدین پیمان] اقرار کردید در حالی که خود [بر آن] گواهید

ثُمَّ أَنْتُمْ هَوَلَاءَ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
سپس آنانی [بودید] که می کشید خودتان را [=همکیشان] و بیرون می رانید گروهی

مِنْكُمْ مِنْ دِيَرِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْأَثْمَمْ وَالْعُدُوَانَ
از خودتان را از دیار شان در حالی که پشتیبانی می کنید گررا بر ضد آنان به گناه و تجاوز

وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسْرَارِي تَفَدُّوْهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
و اگر بیایند به نزد شما [به صورت] اسیرانی فدیه می دهید برای آزادی آنان حال آنکه حرام شده است بر شما

إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِعَضٍ وَتَكُفُّرُونَ
بیرون راندشان آیا پس ایمان می آورید و کفر می ورزید کتاب [تورات]

بِعَضٍ فَمَا جَرَأَهُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خَرَّى
به بخشی [دیگر]؟ پس نیست سزای کسی که کند جز خواری چنین از شما

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرِدُونَ إِلَيْهِ أَشَدُ الْعَذَابِ
در زندگی دنیا و روز رستاخیز باز گردانده می شوند به سوی سخت ترین عذاب

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَشْتَرَوْا
و نیست الله غافل از آنجه می کنید از آنها کسانی اند که خریده اند

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
زندگی دنیا را به [جهای] آخرت پس تخفیف نیابد از آنها عذاب و نه آنان

يُنَصَّرُونَ وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَبَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
یاری خواهند شد و به درستی که دادیم از کتاب [تورات] را و در پی آوردمیم

بَعْدِهِ بِالرَّسُلِ وَأَتَيْنَا عِيسَى أَبْنَ مَرْيَمَ الْبَيْنَتِ
پس او پیامبران را و دادیم به عیسی پسر مریم نشانه های روشن را و نیرومند گردانیدیم اورا

بِرُوحِ الْقُدْسِ أَفْكَلَمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا يَهْوَى
با روح القدس [جبریل] پس چرا هرگاه اورد برایتان پیامبری چیزی را که دوست ندارد جان هایتان [=دلخواهتان نبود]

أَسْتَكْبِرُتُمْ فَقَرِيقًا كَذَبْتُمْ وَقَالُوا وَقَالُوا
بزرگ بینی ورزیدید پس گروهی را دروغگو شمردید و گروهی را می کشند؟

قُلُوبُنَا غُلُمٌ بَلْ لَعْنَهُمْ أَلَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ
دل های ما پوشش دار است! [نه] بلکه لعنت کرده است آنان را الله به سبب کفرشان پس اندکی [از آنان] ایمان می آورند

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كَتَبْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا
و هنگامی که آمد برای ایشان کتابی از نزد الله که تصدیق کننده است آنچه را با آنان است [و با آنکه]

مِنْ قَبْلٍ يَسْتَقْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ
از پیش [به وسیله آن] پیروزی می خواستند بگسانی که کفر ورزیدند پس چون آمد برای ایشان

۸۹ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكُفَّارِ
۸۹ آنچه که [از پیش آمی شناختند کفر ورزیدند بدان بر الله پس لعنت کافران باد

۹۰ يَسْكُمَا أَشْرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ أَن يَكُفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ
بد است آنچه فروختند به [بهای آن] خودشان را اینکه کفر ورزند به آنچه فرو فرستاده است

۹۱ اللَّهُ بَغْيًا أَن يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
الله از روی حسدشان از اینکه فرو می فرستد الله از فضل خویش [وحی را] بر هر که خواهد از بندگانش

۹۲ فَبَآءُوا بِعَضَّ وَلَلْكُفَّارِ عَذَابٌ مُّهِينٌ
پس بازگشتند با خشمی [افرون] بر خشمی [دیگر] و برای کافران عذابی خوارکننده است

۹۳ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ إِيمَنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا ثُوْمَنْ بِمَا
و هنگامی که گفته شود به آنان ایمان بیاورید به آنچه فرو فرستاده است الله گویند ایمان می آوریم به آنچه

۹۴ أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَأَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
فرو فرستاده شده است بر [پیامبران] ما و کفر می ورزند به آنچه غیر آن است در حالی که آن حق است تصدیق کننده

۹۵ لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلٍ إِنْ كُنْتُمْ
چیزی است که با آنان است بگو پس چرا می کشtid پیامبران الله را پیش از این اگر هستید

۹۶ يَا لَبِّيْنَتِ مُؤْمِنِيْنَ ۹۶ وَلَقَدْ مُؤْمِنِيْنَ
نشانه های روشن را موسی موسی آورد برای شما و به درستی که مؤمنان !؟

۹۷ ثُمَّ أَخَذْنَاهُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَلِمُونَ
آنگاه گرفتید گوساله را [به پرسش] از پس [رقن] او [به کوه طور] در حالی که شما ستمکار بودید

۹۸ وَإِذَا أَخَذْنَا مِثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الظُّرَوْرَ حُذُّوا
و [یادکنید] آنگاه که گرفتیم پیمانتان را [کوه] طور را [بالای] سر [شما] و برافراشتمیم باز [که] بگیرید

۹۹ مَا ءاتَيْنَاهُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمَعْوَا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
آنچه را که دادیم به شما با جد و جهد تمام و بشنوید گفتند شنیدیم و نافرمانی کردیم

۱۰۰ قُلْ بِكُفَّرِهِمْ الْعِجْلَ فِي قُلُوبِهِمْ وَأُشْرِبُوا
بگو به سبب کفرشان [مهر] گوساله دل هایشان در و به آنان نوشانیده شد

۱۰۱ يَا مُؤْمِنِيْمَ ۱۰۱ بِسَمَّا يَأْمُرُكُمْ وَمَمْنَعُوكُمْ
بد است آنچه و می دارد شما را [مهم] هستید اگر ایمانتان به آن به آن

بگو اگر قل کانَتْ لَكُمْ الْدَّارُ أَلَاخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةٌ مِّنْ مَنْ بِهِ غَيْرُ ازْ

٩٤ دُونِ الْنَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ مَرْغَرَانِيْدَ پس آرزو کنید هستید اگر ڪُنْتُمْ صَدِيقِينَ راستگویان مردمانِ دیگر

وَلَن يَتَمَنُوهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُ أَيْدِيهِمْ وَاللهُ عَلِيهِ بِالظَّالِمِينَ
و هرگز آرزو نخواهند کرد آن را هیچ گاه به سبب آنچه پیش فرستاده است دست‌ها یشان والله بسی داناست به [ترفند] ستمکاران

وَلَئِنْ جَاءَهُمْ أَحَرَصَ الْأَنَاسُ عَلَى حَيَاةٍ وَمَنْ أَذْهَبَ إِلَيْهِمْ زَنْدَگانی وَحتیٰ حریص‌تر از مردم بر کسانی که آزمودن‌ترین =یهود] را یافت آنان

أَشْرَكُوا يَوْدُ أَحَدُهُمْ لَوْ يَعْمَرُ الْفَسَنَةُ وَمَا هُوَ بِمُرْخِزِهِ
شرک ورزیدند دوست دارد [هر] یکی شان که کاش عمر داده شود هزار سال حال آنکه نیست آن [عمر دراز] دور کننده او

از عذابِ العذابِ مِنْ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ يَعْمَلُونَ
 ۚ [هراندازه] که عمرداده شود وَ اللَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

من گان عدوَا لجَبْرِيلَ فِإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ يَأْدُنِ اللَّهَ هرکس که باشد دشمن جبریل [دشمن الله است] زیرا او فرود آورده است آن [قرآن] را بر دل تو به فرمان الله

مُصَدِّقاً لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدَى
وَبِسْرَىٰ وَنُوِيدِي اسْتَ وَرَهْنَمُود
لِلْمُؤْمِنِينَ برای مؤمنان در حالی که تصدیق کننده آن چیزی است که پیش از آن [بوده] است

وَجْهِيْل وَجْرِيْل وَرُسْلِه وَمَلَكِتِه لَلَّهُ مَنْ كَانَ عَدُوًّا هر کس باشد دشمن

وَجْرِيْل وَرُسْلِه وَفَرْسَتَادَگَانِش وَفَرْشَتَگَان او لَلَّهُ مَنْ كَانَ عَدُوًّا هر کس باشد دشمن

إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَمَا يَكُفُرُ بِهِ سُوْدَانٌ تُوْلَى
أَلْفَسِقُونَ إِلَّا بِهَا يَأْتِي وَرَزْدَ[كُسَّيْ] وَكُفُرْ نَمِيْ

أَكْرَهُمْ بیشترشان **عَاهَدُوا عَهْدًا** پیمانی بستند آن را شکستند [و به دور افکنندن؟!] **فِرِيقٌ** گروهی **مِنْهُمْ** از آنان **بَلْ** [نه] بلکه **نَبَذَهُ** نبذه چرا هرگاه **أَوْكَلَمَا**

لَا يُؤْمِنُونَ
ایمان نمی‌آورند
و هنگامی که آمد برای ایشان **رَسُولٌ** فرستاده‌ای **جَاءَهُمْ** از **مِنْ** سوی **عِنْدَ** **اللهِ** **الله**

مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ **أُوْتُوا الْكِتَابَ**
که تصدیق کننده چیزی است که با آنان است دور انداختند گروهی از کسانی که داده شدبه آنان کتاب [تورات]

کِتَبَ اللَّهِ رَا وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

وَاتَّبَعُوا مَا تَنْلَوْا أَلْشَيْطِينُ عَلَى مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ
وپیروی کردند [یهودیان] آنچه را که می خوانند [از سحر] شیطان‌ها بر ضد فرمانروایی سلیمان با اینکه کفر نور زید

سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ أَلْشَيْطِينَ كَفَرُوا كَفَرُوا أَلْشَيْطِينَ
سلیمان و لیکن شیطان‌ها کافر ورزیدند که آموزش می دادند بمه مردم

السِّحْرُ وَمَا أُنْزَلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَأْبَلِ هَرُوتَ وَمَرْوَتَ
جادو را و آنچه را که فرو فرستاده شده بود بر آن دو فرشته در اسرزمین [بابل به [نامهای] هاروت و ماروت

وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ
حال آنکه آموزش نمی دادند آن دو فرشته بهیچ کسی تائناکه [قبلا به لومی گفتند] جاین نیست که ما [او سیله] آزمایشی هستیم پس مبادا کافرشوی

فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ مَا يُفَرِّقُونَ مِنْهُمَا
ولی می آموختند از آن دو چیزی را که جدایی می انداختند با آن مرد میان مرد و همسرش

وَمَا هُمْ بِضَارَّيْنَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَعْلَمُونَ
و نبودند آنها زیان رسان با آن [جادو] به هیچ کسی مگر به خواست الله و می آموختند

مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنْ أَشْرَرَهُ
چیزی را که زیان می رساند به آنان و سودشان نمی داد و به درستی که دانستند [یهود] هر کس به دست آورد آن [جادو] را

مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
نیست برای او در آخرت هیچ بهره‌ای و قطعاً بد است چیزی که فروختند به [بهای] آن

أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
آنفسهم اگر می دانستند خودشان را

وَاتَّقُوا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
و پرهیز کاری کرده بودند قطعاً پاداشی از نزد الله [برایشان] بهتر بود اگر می دانستند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ وَقُولُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا
ای کسانی که ایمان آورده اید نگویید [به پیامبر] راعنا [ما را مراعات کن] و بگویید

أَنْظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلَلَّهُ كَفِيرُكُمْ عَذَابُ الْيُمْ
انظرنا [به ما بنگر] و بشنوید [سخنان پیامبر را] و برای کافرگان عذابی در دنک است

مَا يَوْدُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَبِ وَلَا
دوست نمی دارند کسانی که کافر ورزیدند از کتاب و نه اهل

أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْصُ
که فرو فرستاده شود بر شما هیچ خیری از [سوی] پروردگار تان حال آنکه الله اختصاص می دهد

بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
به رحمت خود کسی را که بخواهد بزرگ است بخشش دارای و الله

مَا نَسَخَ مِنْ إِعْيَةٍ أَوْ نُسِّهَا نَاتٍ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا
هرانچه نسخ کنیم از آیه‌ای یا از یاد ببریم آن را می‌آوریم بهتر از آن یا مانند آن را

الَّمْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٦٦
آیا ندانسته‌ای که بی‌گمان الله بر هر چیزی تواناست؟ آیا ندانسته‌ای که بی‌گمان الله از آن اوست

مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
فرمانروایی آسمان‌ها و زمین هیچ برای شما غیر از الله نیست

وَلَيٰ وَلَا نَصِيرٌ ١٦٧
کارسازی و نه هیچ یاوری؟! یا یاری؟! از پیامبرتان از پیامبر که درخواست کنید می‌خواهد

كَمَا سُلِّمَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلٍ وَمَنْ يَتَبَدَّلْ الْكُفَّرَ
چنان که درخواست شد ازموسى پیش از این؟! و کسی که جایگزین کند کفر را به‌جای ایمان

فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ١٨٨
پس به راستی گم کرده است میانه راه را دوست دارند بسیاری از اهل

الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا
کتاب که بازگردانند شما را پس از ایمان‌تان [به حالت] کافران از روی حسدی که

مِنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ فَاعْفُوا
از نزد خودشان است پس از آنکه پس عفو کنید

وَأَصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
و گذشت نماید تا بیاورد الله همان را فرمانش را همانا الله بر هر چیزی تواناست

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكُوَةَ وَمَا نُقِدِّمُوا لِإِنْفِسِكُمْ ١٩٩
و بربای دارید زکات را و هر آنچه پیش می‌فرستید برای خودتان نماز را

مِنْ حَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
از نیکی خواهید یافت آن را نزد الله بی‌گمان الله به آنچه می‌کنید بسی بیناست

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ ١١٠
و گفتند هرگز درنایید به بهشت مگر کسی که باشد یهودی یا مسیحی

تِلْكَ أَمَانِيَهُمْ قُلْ هَانُوا بُرْهَنَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
این آرزوهای آنان است بگو بیاورید دلیلتان را اگر هستید

صَدِيقَنَ ١١١
راستگویان آری، هرکس تسليم کند روی خود را [همه وجودش] برای الله درحالی که او نیکو کار باشد

فَلَهُ أَجْرٌ وَلَا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ١١٢
پس برای اوست پاداش وی نزد پروردگارش ونه ترسی است بر آنان ونه آنان اندوهگین می‌شوند

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيَسْتِ النَّصَرَى عَلَى شَئِ وَقَالَتِ التَّصْرَى
و گفتند یهودیان نیستند مسیحیان بر چیزی [پایند] و گفتند مسیحیان

لَيَسْتِ الْيَهُودُ عَلَى شَئِ وَهُمْ يَتَلَوَنَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ
لیست یهودیان نیستند بر چیزی [پایند] حال آنکه آنان می خوانند کتاب [آسمانی] ارا همچنین گفتند

لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
لاؤالذین کسانی که داشتند ندارند مانند سخن آنان را پس الله داوری می کند میانشان روز رستاخیز

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ ۱۱۳
در آنچه که در آن اختلاف می کردند و کیست ستمکارتر از آن کس که باز کارد [مردم را ز مسجدها] دارند

أَن يُذَكَّرَ فِيهَا أَسْمَهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ
الله آن الله از آنکه یاد شود در آنها نام او و بکوشد در ویرانی آنها؟ آنان نسزد

لَهُمْ أَن يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَافِقِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْنٌ
برای شان که در آیند در آنها مگر [به حالت] ترسندگان برای آنان در دنیا خواری است

وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۱۱۴
و برای آنها در آخرت عذابی بزرگ است وار آن الله است مشرق و مغرب

فَأَيْنَمَا تُولُوا فَشَمَ وَجْهَ اللهِ إِنَّ ۱۱۵
پس به هر سو روی کنید همانجا روی الله است همانا الله است [ذاتی] بس داناست

وَقَالُوا أَنْخَذَ اللهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
و گفتند گرفت الله فرزندی را منزه است او بلکه از آن اوست هرچه در آسمانها

وَالْأَرْضَ كُلُّهُ لَهُ قَنْتُونَ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۱۱۶
و زمین است همگی برای او فرمانبانند پدید آورند آسمانها

وَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۱۱۷
و چون حکم کند کاری را پس فقط گوید به او بی درنگ می شود و گفتند کسانی که

لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا
دانشی ندارند چرا سخن نگوید با ما

قَالَ الَّذِينَ قُلُوبَهُمْ مُّطْهَرَةٌ
گفتند کسانی که پیش از آنها بودند دل هایشان همسان گشت

لَمْ يَشْهَدْهُمْ سُكْنَانَ رَبِّهِمْ
کسانی که پیش از آنها بودند همانند سخن آنان را

وَنَذِيرًا إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ لِقَوْمٍ يُوقَنُونَ ۱۱۸
به درستی که ما روشن داشته ایم نشانه ها را برای گروهی که یقین دارند همانا ما فرستادیم تو را

بِالْحَقِّ بَشِّيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ۱۱۹
به حق درحالی که مژده دهنده و هشدار دهنده ای و از تو پرسیده نمی شود درباره همدمان دوزخ [دوزخیان]

وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَبَعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ
و هرگز خشنود نمی شوند از تو یهودیان و نه مسیحیان تا آنکه پیروی کنی از آیین انها بگو بی گمان

هَدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ
[نتها] هدایت الله است که هدایت واقعی است و اگر پیروی کنی از هوس هایشان پس از آنچه آمد برای تو

مِنَ الْعِلْمِ لَا مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ ۱۶۰ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمْ
از دانش [وحی] نباشد برای تو از سوی الله هیچ دوست و یاوری آنان که دادیم به ایشان

الْكِتَابَ يَتَلَوَّنُهُ حَقَّ تِلَاقِتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ
کتاب [آسمانی] را می خوانند آن را چنان که سزاوار خواندن است آنان ایمان می آورند به آن و کسی که کفر ورزد به آن

فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ۝ ۱۶۱ يَنْبَغِي إِسْرَئِيلَ أَذْكُرُوا نَعْمَتَهُ
پس آنان همان زیان کارانند ای بنی اسرائیل به یاد آورید نعمت مرا

أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ ۱۶۲ وَاتَّقُوا يَوْمًا
ارزانی داشتم بر شما و اینکه برتری دادم شما را بر جهانیان [همصرتان] ۝ ۱۶۳ و پروا کنید از روزی که

لَا يَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا ثَنْفَعُهَا
کفایت نکند هیچ کسی از هیچ کس چیزی را و پذیرفته نشود از وی هیچ جایگزینی وسود ندهد برای او

شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۝ ۱۶۳ وَإِذْ أَبْتَلَى إِبْرَاهِيمَ رَبِّهُ
شفاعتی و نه آنان یاری خواهند شد ۝ ۱۶۴ [و یاد کنید] آنگاه که آزمود ابراهیم را پروردگارش با کلماتی [آزمایش هایی]

فَأَتَمَّهُنَّ ۝ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمَنْ ذُرِّيَّتِ قَالَ
پس او به انعام رسانید آنها را [الله] فرمود همانمان قرار دهنده تم تورا برای مردم پیشوایی [ابراهیم] گفت و از فرزندان من [نیز] فرمود

لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ۝ ۱۶۴ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ
نمی رسد پیمان [پیشوایی] من به ستمکاران ۝ ۱۶۵ [و یاد کنید] آنگاه که قرار دادیم خانه [کعبه] را پایگاهی برای مردم

وَأَمَّا وَأَنْتَخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّ وَعَهْدَنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ
و [جایگاه] امنی و [گفتیم] و برگزینید از جا پای ابراهیم نمازگاهی را و سفارش کردیم به ابراهیم

وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتَ اللَّطَّافِينَ وَالْعَكِيفِينَ وَالرُّكَعَ
واسمعیل که پاکیزه گردانید خانه ام را برای طوف کنندگان و در کوع کنندگان

السَّجُودُ ۝ ۱۶۵ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمَ رَبِّي أَجْعَلْ هَذَا بَلَدًا إِمَانًا وَأَرْزُقُ
سجده گزار ۝ ۱۶۶ [و یاد کنید] آنگاه که گفت ابراهیم [ای] پروردگارم قرار ده اینجا را سرزمینی امن و روزی ده

أَهْلَهُ مِنَ الشَّرَاثَتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
ساکنانش را از محصولات هر کسی که ایمان آورد از آنها به الله و روز واپسین [الله] گفت و کسی که کفر ورزد

فَمُمْتَعِهُ، قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرَهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ ۱۶۷
به رهمند می گردانمش اندکی سپس ناچار می گردانم او را به سوی عذاب آتش و بد بازگشتگاهی است

وَإِذْ يُرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا نَفَّلَ
وَبِلَادِكَنید آنگاه که بالامی بُرد ابراهیم پایه‌ها را از خانه کعبه [ای] پروردگارما بپذیر

مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
[۱۲۷] رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنَ
از ما همانا تو خود آن شنواهی دو فرمابندهار دانایی [ای] پروردگارما و قرار ده ما را

لَكَ وَمِنْ ذُرَيْتَنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرَنَا مَنَاسِكَنَا وَتَبَ عَلَيْنَا
برای خودت و از فرزندان ما گروهی فرمابندهار را برای خود [پروردگار] و بنمای بهما شیوه‌های پرستشمان را و برگرد برماء [سرمهه]

إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ
[۱۲۸] رَبَّنَا وَأَبَعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا
همانا تو خود آن توبه پذیر مهربانی [ای] پروردگارما و برانگیز در میان آنان پیامبری را

مِنْهُمْ يَتَلَوَّ
از خودشان که بخواند بر آنان آیه‌هایت را و بیاموزد به آنان و حکمت را

وَيُزَكِّهُمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
[۱۲۹] وَمَنْ يَرْغَبُ عنْ
و پاکشان سازد همانا تو خود آن پیروزمند سنجیده کاری [ای] و چه کسی روی برمی‌تابد از

مِلَّةٌ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفَهَ وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا
ایین ابراهیم جز کسی که به سبکسری افکند خودش را درحالی که به راستی برگزیدیم ما او را در دنیا

وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لِمَنْ الصَّالِحِينَ
[۱۳۰] إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ
و بی گمان او در آخرت از شایستگان است [ای] بدانید آنگاه که گفت به او پروردگارش تسليم باش

قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ
[۱۳۱] وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ
کفت تسليم شدهام برای پروردگار جهانیان [ای] و سفارش کرد به آن [فرمانبرداری] ابراهیم پسран خود را

وَيَعْقُوبُ يَبْنَى إِنَّ اللَّهَ أَصْطَافَنَ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوَنَ إِلَّا
و یعقوب [هم] که ای پسران من همانا الله برگزید برای شما این دین را پس زنهر نمیرید مگر

وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
[۱۳۲] إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
درحالی که شما فرمانبران [او] باشید [ای] یا اینکه بودید شما گواهانی هنگامی که فرا رسید

الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا
مرگ آنگاه که گفت به پسرانش چه می پرستید پس از من؟ گفتند

إِلَهَكَ وَإِلَهَ
[۱۳۳] إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
که الهی ابراهیم و اسماعیل و اسحاق را پدرانت

وَحِدَّا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ
[۱۳۴] تَلَكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا
یگانه است و ما برای او فرمانبرانیم آنان گروهی اند که در گذشتند برای ایشان است

مَا كَسَبْتُ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ
آنچه به دست آورده‌اند و برای شماست آنچه به دست آورده اید و از شما پرسیده نمی‌شود از آنچه آنان می‌کردند

وَقَالُوا كَوْنُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةٌ إِبْرَاهِيمَ

وَكَفَتَنِد باشید یهودی یا مسیحی که هدایت یابید بگو [هرگز بلکه] پیروی می کنیم آینه ابراهیم را

وَمَا قُولُوا إِمَّا مَنَّا بِاللهِ وَمَا حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

وَآنچه بگویید ایمان آوردید به الله و آنچه و نبود مشرکان از مسیحیان

که حق گرا بود

أَنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْنَاهُمْ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

فروفستاده شده است به سوی ما و آنچه فروفرستاده شده است به سوی ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب

وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتَى مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتَى النَّبِيُّونَ

واسبطاً = نوادگان یعقوب و آنچه داده شده است به موسی و عیسی و آنچه داده شده است به پیامبران [ادیگر]

مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرَّقُ بَيْنَ أَهْدِ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

از جانب پروردگارشان فرق نمی گذاریم میان هیچ یکی از آنان و ما تنها برای او فرمانبریم

فَإِنْ إِيمَنُوا بِمِثْلِ مَا إِمَنتُمْ بِهِ فَقَدْ أَهْتَدَوْا وَإِنْ ظَلَّمُوا فَإِنَّمَا

پس اگر ایمان آورند به مانند آنچه شما ایمان آورید به آن پس به راستی هدایت یافته‌اند و اگر روی بر تافتند پس جزای نیست که

هُمْ فِي شَقَاقٍ فَسَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

آنان در ستیزند پس به زودی کفايت می کند تو را [از گزند] آنان الله و او آن شنوای دانست

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ

[پیذرید] نگارگری الله را و کیست نیکوتراز الله در نگارگری و ما فقط او را

عَبْدُوْنَ قُلْ أَتُحَاجِّوْنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ

پرسندهای اینم بگو آیا چون و چرا می کنید با ما در [باره] الله؟ حال آنکه او پروردگار ما و پروردگار شماست

وَلَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

و برای ماست کردارهایمان و برای شماست کردارهایتان و ما تنها برای او اخلاص ورزانیم یا اینکه

نَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

می گویید همانا ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب

وَالْأَسْبَاطِ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ إِنَّمُّا أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ

واسبطاً = نوادگان یعقوب بودند یهودی یا مسیحی آیا شما داناترید یا الله؟

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَدَةَ عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ

و کیست ستمکارت از کسی که پنهان دارد شهادتی را که نزد اوست از [جانب] الله؟ و نیست الله

يَغْفِلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَّتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ

بی خبر از آنچه می کنید آنان گروهی اند که در گذشتند برای آنان است آنچه به دست آورند

وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْكُلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و برای شماست آنچه به دست آورده اید و از شما پرسیده نمی شود آنان می کرده‌اند از آنچه

سَيَقُولُ الْسَّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا خواهند گفت بی خردان از مردم چه چیز بازگردانید آنان را از قبله شان [بیت المقدس] که بودند

عَلَيْهَا قُل لِّلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنِ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
بر آن بگو از آن الله است مشرق و مغرب هدایت می کند هر کس را که بخواهد به سوی راهی برآیند

وَكَذَلِكَ وَكَذَلِكَ مُسْتَقِيمٌ
و این چنین راست راست

أَمَّةً وَسَطًا
امتی میانه
جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا
قراردادیم شما را
لَنَكُونُوا
تا باشد

شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ
گواهانی بر
وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا
مردم بر شما این پیامبر

وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
و قرار ندادیم قبله ای را که بودی بر آن مگر تا بدانیم [علوم داریم] چه کسی پیروی می کند پیامبر را از کسی که بر می گردد بر دو پاشنه اش [پیشینه اش] و همانا این [تغیر قبله] البته گران است مگر بر کسانی که

هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ هُدَى
هدایت [شان] کرده است الله و بر آن نیست الله تاباه کند ایمان [نمایش شما را] بی گمان به مردمان الله

لَرْءُوفٌ رَّحِيمٌ
قطعاً مهروز مهربان است

فَلَنُوَلِّنَّكُمْ قِبْلَةً فَوَلِّ وَجْهَكُمْ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
پس حتماً بر می گردانیم تورا به قبله ای که می پسندی آن را پس برگردان روی خود را مسجد سوی

الْحَرَامٌ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
الحرام و هرجا که باشد [پس] برگردانید رویها یتان را سوی آن و همانا کسانی که

أُوتُوا الْكِتَابَ لِيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
داده شده است به آنها کتاب [آسمانی] البته می دانند که آن [تغیر قبله] حق است از جانب [پروردگارشان] و نیست الله غافل

عَمَّا يَعْمَلُونَ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ
از آنچه می کنند و اگر بیاوری برای کسانی که داده شده است به آنها کتاب هر

إِعْيَةٌ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكُمْ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ
نشانهای را پیروی نمی کنند قبله تو را و نه تو پیرو قبله آنها یی و نیستند برخی شان

أَهْوَاءُهُمْ مِنْ بَعْدِ
از هوشایشان پس از پیرو قبله برخی دیگر

مَا جَاءَكَ مِنْ الْعِلْمِ
آنچه که آمد برای تو از دانش

لَمَنْ أَلَظَلِّمِينَ
ستمکاران خواهی بود

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرُفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ
کسانی که دادهایم به آنان کتاب [تورات] را می‌شناسند اورا پسرانشان را و همانا
چنان که می‌شناسند از آنان می‌دانند اورا می‌شناسند اورا

فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۖ ۱۴۶
گروهی از آنان پنهان می‌دارند حق را در حالی که خودشان می‌دانند از [جانب]

رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۖ ۱۴۷
پروردگار توست پس البته میاش از تردیدکنندگان و برای هرگسی جهتی است [برای قبله] که وی روی کننده است به آن

فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ أَئِنَّ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا
پس پیشی جویید به سوی نیکی ها هرجا که باشد بازمی آورد شما را الله همگی

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ ۱۴۸
همانا الله بر هر چیزی تواناست و از هر جا که بیرون روی پس برگردان

وَجَهَكَ شَطَرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَّبِّكَ وَمَا
روی خود را سوی مسجد الحرام و همانا آن [فرمان] البته حق است از [جانب] پروردگار تو و نیست

الَّلَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۖ ۱۴۹
الله غافل از آنچه می‌کنید از هر جا که بیرون روی پس برگردان روی خود را

شَطَرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوْلًا وَجُوهَكُمْ
سوی مسجد الحرام و هر جا که باشد رویها یاتان را پس برگردانید

شَطَرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حَجَةٌ إِلَّا الَّذِينَ
سوی آن تا نباشد برای مردم [یهود] بر ضد شما حتی مگر کسانی که ستم کردند

مِنْهُمْ فَلَا تَخْشُوهُمْ وَأَخْشَوْنِي وَلَا تَمَّ نَعْمَتِي
از آنان پس مترسید از من واقبله راتغیر داد آتا تمام کنم نعمتم را و باشد که شما

مِنْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيْكُمْ رَسُولًا ۖ ۱۵۰
هدايت یابید از خودتان پیامبری در [میان] شما فرستادیم همچنان که

الْكِتَابَ ةَيَّاهَا وَيَعْلَمُكُمْ وَرِزْكَكُمْ كَمَا يَتَّلَوْا عَلَيْكُمْ
كتاب ای های ما را آیه های ما را بر شما که می خواند بر شما

فَاذْكُرُونِي ۖ ۱۵۱ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۖ ۱۵۱
و حکمت را و می آموزد به شما آنچه را که نمی دانستید

أَذْكُرْكُمْ وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكُفُّرُونِ ۖ ۱۵۲
تا یاد کنم شما را و سپاس بگزارید برای من و ناسیاسی ام مکنید کسانی که ای

ءَامِنُوا أَسْتَعِنُوا بِالصَّابِرِ وَالصَّلَاوةِ ۖ إِنَّ اللَّهَ هُمْ
ایمان آوردهاید یاری بجویید از شکیابی همانا همانا و نماز

وَلَا نَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللهِ أَمْوَاتٍ^{۱۰۴} بَلْ أَحْياءً^{۱۰۵} وَلَكِنَّ
وَمَگویید درباره کسانی که کشته می شوند در راه الله که مردگانند بلکه [آن] زندگانند ولی

لَا تَشْعُرُونَ^{۱۰۶}
شما درنمی یابید
وَلَنَبْلُونَكُمْ^{۱۰۷}
وَالْجُوعُ^{۱۰۸} وَالْخَوفُ^{۱۰۹} مِنَ^{۱۱۰} بِشَئِ^{۱۱۱} مِنَ^{۱۱۲}
وَغَرَسْنگی وَغَرَسْنگی ترس از به چیزی از

وَنَفْصُ^{۱۱۳} مِنَ^{۱۱۴} الْأَمْوَالِ^{۱۱۵} وَالْأَنْفُسِ^{۱۱۶} وَالثَّمَرَاتِ^{۱۱۷}
وَکاهشی از اموال و کسان [جان ها] و محصولات

الَّذِينَ إِذَا أَصَبَتْهُمْ مُصِيبَةً قَالُوا إِنَّا لِلهِ^{۱۱۸} وَإِنَّا إِلَيْهِ رَجُعونَ^{۱۱۹}
کسانی که چون بر سرده آنان حادثه ناگواری گویند همانا از آن الله ایم همانا ما به سوی او بازگردانیم

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتُ^{۱۲۰}
آنان بر آنهاست درودهایی

وَأُولَئِكَ وَرَحْمَةً^{۱۲۱} رَبِّهِمْ^{۱۲۲} مِنَ^{۱۲۳} إِنَّ^{۱۲۴} هُمُ^{۱۲۵}
وَآنان و رحمتی پروردگارشان از جانب از همانا همانا خود

فَمَنْ حَجَّ أَبْيَتَ^{۱۲۶} أَوْ أَعْتَمَرَ^{۱۲۷} فَلَا جُنَاحَ^{۱۲۸} عَلَيْهِ أَنْ يَطَوَّفَ^{۱۲۹}
پس هر که حج این خانه کند یا عمره گزارد پس گناهی نیست که طوف [سعی] کند

بِهِمَا^{۱۳۰} وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا^{۱۳۱} فَإِنَّ اللهَ شَاكِرٌ عَلِيهِمْ^{۱۳۲} إِنَّ الَّذِينَ^{۱۳۳}
میان آن دو و کسی که به دلخواه کارنیکی کند [اقریون بر فرایض] اپس همانا الله سپاس داری بس داناست همانا کسانی که

يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى^{۱۳۴} مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَهُ^{۱۳۵}
کتمان می کنند آنچه را فرو فرستادیم از نشانه های روشن و هدایت پس از آنکه روشن ساختیم آن را

لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمْ^{۱۳۶} اللَّعْنُونَ^{۱۳۷} وَلَيَعْنُهُمْ^{۱۳۸} اللهُ^{۱۳۹}
برای مردم در کتاب [الله] آنانند که لعنت شان می کنند الله و لعنت شان می کنند

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا^{۱۴۰} وَاصْلَحُوا^{۱۴۱} وَبَيَّنُوا^{۱۴۲} فَأُولَئِكَ أَتُوبُ^{۱۴۳}
مگر کسانی که توبه کردند و اصلاح کردند [فساد کاری هایشان را] و حق را آشکار کردند پس آنانند که بر می گردم [با رحمت خود]

عَلَيْهِمْ^{۱۴۴} وَأَنَا التَّوَابُ^{۱۴۵} الرَّحِيمُ^{۱۴۶} إِنَّ^{۱۴۷} الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَا تَوَأَّ^{۱۴۸} وَهُمْ^{۱۴۹}
بر آنان و تنها منم که توبه پذیر مهریانم همانا کسانی که کفر ورزیدند و مردند در حالی که آنان

كُفَّارُ^{۱۵۰} أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ^{۱۵۱} لَعْنَهُ^{۱۵۲} لَعْنَهُ^{۱۵۳} وَالنَّاسِ^{۱۵۴} أَجْمَعِينَ^{۱۵۵}
کافران بودند آنانند که بر آنهاست لعنت همگی همانند و مردمان و فرشتگان

خَلِدِينَ^{۱۵۶} فِيهَا^{۱۵۷} لَا يُخْفَفُ^{۱۵۸} عَنْهُمْ^{۱۵۹} الْعَذَابُ^{۱۶۰} وَلَا هُمْ^{۱۶۱} يُنْظَرُونَ^{۱۶۲}
در آن [آتش] تخفیف نیابد از آنان مهلت داده شوند که جاودانه اند

إِلَهٌ وَحْدَهُ^{۱۶۳} لَا^{۱۶۴} إِلَهٌ إِلَّا هُوَ^{۱۶۵} الرَّحْمَنُ^{۱۶۶} الرَّحِيمُ^{۱۶۷}
والله شما الهی یگانه است نیست الهی جز او که مهر گستر مهریان است

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخِرَتِ الْأَيَّلِ وَالنَّهَارِ
هُمَا مِنْ هَذِهِ الْأَيَّلِ وَالنَّهَارِ هُمَا مِنْ هَذِهِ الْأَيَّلِ وَالنَّهَارِ
وَهُمَا مِنْ هَذِهِ الْأَيَّلِ وَالنَّهَارِ هُمَا مِنْ هَذِهِ الْأَيَّلِ وَالنَّهَارِ

وَالْفُلْكُ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَكَشْتَهَا يَابَانِي كَهْ روانِ است درْ دریا با آنچه سود می رساند به مردم و ادرانچه فرو فرستاده است الله

مِنَ السَّمَاوَاتِ مِنْ مَاءٍ فَأَحِيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَ فِيهَا
از آسمان از آب پس زنده گردانید با آن زمین را پس از مرگ آن و پراکنده کرد در آن [زمین]

مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَصَرِيفٍ الْرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ
از هر جنبندهای و [در] گردانید رام شده و ابر باهدا

بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَأَيَّتِ يَعْقِلُونَ ۚ ۱۶۴ وَمِنْ
مييان آسمان و زمین البته نشانه هاي است برای گروهی که خرد می ورزند ۱۶۴ و از

النَّاسِ مَنْ يَسْخُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنَّدَادًا يُحِبُّهُمْ كَحْتَ اللَّهِ
مردمان کسی است که می گیرد جز الله همتایانی را که دوست می دارند آنان را مانند دوست داشتن الله

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُ حُبًا لِّلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ
و کسانی که ایمان آورده اند شدیدترند در دوستی برای الله واگر بیینند کسانی که ستم کردند آنگاه که می بینند

الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ۖ ۱۶۵
عذاب را که تمام قدرت از آن الله است همگی و همانا الله سخت کیفر است [البته پشیمان خواهند شد] ۱۶۵

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ أَتَبَعُوا مِنَ الَّذِينَ أَتَبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ
زمانی که بیزاری جویند کسانی که پیروی شدند از کسانی که پیروی کردند و بیینند عذاب را

وَتَقْطَعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ۖ ۱۶۶ وَقَالَ الَّذِينَ أَتَبَعُوا لَوْ أَنَّ
و گرسنه شود رابطه هاشان و گویند کسانی که پیروی کردند کاش می بود

لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَبَرَّأُ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَنَا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ
برای ما بازگشتی تا بیزاری جوییم از آنان چنان که بیزاری جستند از ما اینچنین می نمایاند به آنان الله

أَعْمَلَهُمْ حَسَرَاتٍ ۖ ۱۶۷ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَرِيجِنَ مِنَ النَّارِ
کردارهایشان را مایه حسرت بر آنان و نیستند آنان بیرون امده اگان از آتش

يَأَيُّهَا النَّاسُ كُلُّهُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا
ای مردم بخورید از آنچه در زمین است حالی پاک را و پیروی نکنید

خُطُوطَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّؤْمِنُ ۖ ۱۶۸ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
گامهای شیطان را که همانا او برای شما دشمنی آشکار است ۱۶۸ جز این نیست که فرمان می دهد شمارا

بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ ۖ ۱۶۹ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
به بدی و زشتکاری چیزی را که نمی دانید و اینکه بگویید

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَتَبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّسِعُ مَا أَفْنَيْنَا

به آنان پیروی کنید آنچه را فرو فرستاده است الله می گویند [نه] بلکه پیروی می کنیم آنچه را که یافته هایم

عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا

در ک نمی کردند آیا اگر برآن پدرانمان را چیزی را

وَمَثُلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثُلُ الَّذِي يَنْعِقُ

رواه نمی برندند [باز از آنان پیروی کنند!] و حالت [تودر دعوت] کسانی که کفر ورزیدند در عدم در حقيقة امنند حالت کسی است که با نگ می زند

بِهِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكْمُ عُمُّ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

به حیوانی که نمی شنود مگر صدا و ندایی را [آن] کرانند گنگانند پس آنان خرد نمی ورزند

يَأَيُّهَا الَّذِينَ كُلُوا مِنْ طَبِيعَتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ

ای کسانی که ایمان آورده اید از پاکیزه های آنچه روزیتان دادیم بخورید اگر

وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيمَانًا تَعْبُدُونَ

و سپاس بگزارید برای الله اگر تنها او را می پرستید جز این نیست که حرام گردانید

عَلَيْكُمُ الْمِيَتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ

بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را که [هنگام نیج] ندا داده شده است به آن

لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ

برای غیر الله پس کسی که ناگزیر شود و نه از حد گذرنده پس نیست گناهی براو همانا الله

غَفُورٌ رَّحِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ

بس امرزندۀ مهریان است همانا کسانی که کتمان می کنند آنچه را که فرو فرستاده است الله از

الْكِتَبِ وَيَسْرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ

کتاب [تورات] و می خردند به [عوض] آن بهایی اندک را نمی خورند [وفرو نمی برند]

فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمْ

در شکم هایشان جز آتش و سخن نمی گوید با آنان

وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و پاکشان نمی سازد و برای آنان عذابی در دنک است

أَشَرَّوْا الْضَّلَالَةَ بِالْهُدَى

خریدند گمراهی را به [بهای] هدایت

أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ذَلِكَ

شکیبا یند! بر آتش به سبب این است که بی گمان الله فرو فرستاده است کتاب را

بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ أَخْتَلُفُوا فِي الْكِتَبِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

به حق و همانا کسانی که اختلاف کردند در کتاب [تورات] هر آینه در سیزی دور [از حق] اند

لَيْسَ الَّرَّ آن تُولُوا **وُجُوهُكُمْ قِبَلَ** نیست [همه] نیکی اینکه بگردانید روى هایتان را سوی **الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ** مشرق و مغرب بلکه

الَّرَّ مِنْ إِامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْكِتَابِ کسی است که ایمان آورده به الله و روز و اپسین و فرشتگان و کتاب[های] آسمانی **وَالْمَلَائِكَةَ وَالْكِتَابِ**

وَالنَّبِيِّنَ وَإِاتَى الْمَالَ و پیامبران و بدھد **وَذَوِي الْقُرْبَى حُبِّهِ عَلَى** مال را دوست داشتنش با [وجود] و یتیمان به خوشاوندان

وَأَبْنَاءِ الْمَسِكِينَ و بینوایان و در راه ماندگان **وَأَقَامَ وَفِي الْرِّقَابِ** برده کان و در راه آزادی

الصَّلَاةَ وَإِاتَى الْرَّكُوْةَ نماز را **عَهْدُوا بِعَهْدِهِمْ وَالْمُوْفُورَ** زکات را و هنگامی که پیمان بندند و [ابیز] وفاکنندگان

وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَاسَاءِ و [بویژه] شکیبایان در سختی **وَأَلَّا يَرَى الَّذِينَ أُولَئِكَ الَّذِينَ** کسانی هستند که و رنج و هنگام کارزار

صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُنَّقُونَ راست گفتند و آنان همان پرهیز کارانند **يَتَآمِّلُوا الَّذِينَ إِيمَنُوا** ای کسانی که ایمان آورده اید نوشته شده [مقرر شده]

عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ لَا هُوَ بِالْحُرْ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَى بر شما قصاص[بی گیری قتل] در [باره] کشتگان آزاد در برابر برد و زن

بِالْأَنْثَى فَمَنْ عَفَى لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَأَنْبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءُ در بابلزن پس کسی که بخشودشده برایش از طرف برادرین اش چیزی از قصاص ایس نبل کرن ای پاخته به شایستگی ابروی هم است و پرظختن آنها

إِلَيْهِ يَأْخُسِنُ ذَلِكَ تَحْفِيفٌ مِنْ رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَى به او با خوشرفتاری آست این [حكم] تحفیفی از پروردگاران و رحمتی است پس کسی که از اندازه درگذرد

بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ پس از آن پس برای او عذابی در دنک خواهد بود و برای شما در قصاص[بی گیری قتل] زندگانی ای است

يَتَأْوِلِي الْأَلَبَبِ لَعَلَّكُمْ يَتَأْوِلُونَ باشد که شما پرهیز کاری کنید **عَلَيْكُمْ كُتُبَ** نوشته [مقرر] شده است بر شما

إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتَ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا أَلْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدِينِ هنگامی که فرارسد یکی از شما را [سباب] مرگ اگر بر جای گذارد مالی را - وصیت کردن برای پدر و مادر

وَأَلَّا قَرِيَّنَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًا عَلَى الْمُئْتَقِنَ و نزدیکان به شایستگی [عدلات] [که این حکم] حقی است بر پرهیز کاران **فَمَنْ بَدَلَهُ** پس هر که تغیر دهد آن [وصیت] را

بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ پس از آنکه شنید آن را پس جزاین نیست که گناهش بر [اعهد] کسانی است که تغیر می دهند آن راه همانا الله شنای دانست

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوْصِ جَنَّفَا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمٌ

پس هر که بیم داشته باشد از وصیت کنندگان انجرافی یا گناهی را [در حق وارثان] آنگاه آشتبه دهد میانشان پس نیست گناهی

عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

بر او همانا الله امرزندۀ مهربان است ۱۸۱ ای کسانی که ایمان آورده اید نوشته شده [مقرر شده]

عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُنْبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ

بر شما چنان که نوشته شده بود پیش از شما بودند کسانی که بر

لَعَلَّكُمْ تَتَقَوَّنَ ۝ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ

باشد که شما پرهیز کاری کنید ۱۸۲ در روزهای برشمرده [ماه رمضان] پس هر که از شما

مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ ۝ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخْرَى وَعَلَى الَّذِينَ

بیمار یا در سفر ۱۸۳ پس [بر او واجب است روزه گرفتن] در شماری از روزهایی دیگر و بر کسانی که

يُطِيقُونَهُ ۝ فِدَيَةٌ طَعَامٌ مِسْكِينٌ فَمَنْ تَطَوعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ

به دشواری تاب می آورند آن را جایگزینی است [که آن] خوارک یک بینواست پس کسی که به لذخواه کند کارخوبی را پس آن بهتر است

لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا ۝ خَيْرٌ لَكُمْ ۝ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ شَهْرٌ

برای او و اینکه روزه بگیرید بهتر است برای شما می دانستید ۱۸۴ ماه

رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزَلَ فِيهِ الْقُرْءَانُ هُدًى لِلنَّاسِ

رمضان [ماهی است] که فرو فرستاده شده است در آن قرآن که هدایتی است برای مردمان

وَبَيْنَتِ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهَدَ مِنْكُمُ الْشَّهَرَ

و نشانه هایی روشی است از هدایت و جدا کننده حق از باطل پس کسی که دریابد از شما این ماه را

فَلَيَصُمُّهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ ۝ فَعِدَّةٌ

پس باید روزه گیرد آن را و هر که باشد سفر پس [بر او واجب است روزه گرفتن] در شماری

مِنْ أَيَّامٍ أُخْرَى يُرِيدُ اللَّهُ يُرِيدُ بِكُمْ أَيْمَانَ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ أَيْمَانَ الْخُوَاهِدِ

از روزهایی دیگر می خواهد برایتان آسانی را و نمی خواهد

الْعُسْرَ وَلِتُكَمِّلُوا الْعِدَّةَ ۝ وَلِتُكَبِّرُوا مَا عَلَى مَا

دشواری را و تا کامل کنید شمار [روزه] را آنکه به پاس آنکه به را

سَأَلَكَ وَإِذَا وَهِنَّكَمِيَّ ۝ تَشْكُرُونَ ۝ هَدَنَكُمْ وَلَعَلَّكُمْ

هدایت تان کرد و باشد که بپرسند از تو و هنگامی که سپاس بگزارید

عِبَادِي عَنِي فَإِنِي قَرِيبٌ أُحِبُّ دَعَوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ

بندگانم درباره من پس همانا من نزدیکم پاسخ می دهم دعای دعائی دعاکننده را هرگاه بخواند مرا

فَلِيَسْتَحِبُّوا لِي وَلَيُؤْمِنُوا بِي ۝ يَرْشُدُونَ ۝ لَعَلَّهُمْ

پس باید بپذیرند دعوت مرا و باید ایمان آورند به من باشد که آنان راه درست پویند

أَحِلَّ لَكُم مِّنْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَاءِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ
حلال شده است برایتان در شب روزه آمیزش با زنان تان آنان پوششی هستند

لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلَمَ اللَّهُ
برایتان و شما پوششی هستید برای آنان می دانست الله که [اگر آمیزش راحم می ساخت] همانا شما خیانت می کردید

أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَأُكَلِّنَ بَشِّرُوهُنَّ
به خودتان پس از این روبرگشت بر شما [به رحمت] و درگذشت از شما پس اکنون آمیزش کنید با آنان

وَأَبْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَأَشْرِبُوا حَتَّىٰ يَبْيَّنَ لَكُمْ
و بجوید آنچه را نوشته است الله برایتان و بخورید آشکار شود برایتان آشکار شود

الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتَمُوا الصَّيَامَ
رشته سفید از رشته سیاه از فجر سپس به پایان برسانید روزه را

إِلَى الْأَيَلِ وَلَا تُبْشِرُوهُنَّ فِي الْمَسَاجِدِ
تا شب و آمیزش مکنید با آنان در حالی که شما معتکفید مسجدها

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
این [احکام] حدود [مرزهای] الله است پس نزدیک مشوید به آن [به قصد تجاوز] این چنین آیه هایش را

لِلنَّاسِ يَتَقَوَّنُ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
برای مردم پرهیز کاری کنند باشد که آنان در میان می کند

وَلَا تَأْكُلُوا وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ
با بخل به ناچار در بین خودتان مال های تان را در بین کمکم

وَتَدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ
با بخل به ناچار حاکمان از تا بخوردید از حکما

أَمْوَالِ النَّاسِ يَأْلِمُهُمْ لَعَلَّهُمْ يَتَّقَوْنَ
مال های مردم با بخل به ناچار باشند که آنان در میان می کند

عَنِ الْأَهْلَةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ اللَّنَّاسِ وَالْحَجَّ
در باره ماه های نو بگو آنها گاه نماهایی است برای مردم و [شناخت] حج و نیست نیکی

بِأَنَّ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبَرَّ مِنْ أَتَقَوْ
اینکه درآید به خانه ها [در حال احرام] از پشت های آن نیکی [از آن] کسی است که پرهیز کاری کند

وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا لَعْلَكُمْ
و درآید به خانه ها باشد که شما از درهای آن و پروا کنید از

نُفَلِّحُونَ وَقَتِلُوا وَقَتِلُوا
رستگار شوید و بجنگید در راه راه با کسانی که می جنگند با شما

وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ الْمُعْتَدِينَ لَا يُحِبُّونَ
و از اندازه درگذرندگان را از اندازه درگذرندگان را

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ شَفِّعُوهُمْ وَأَخْرُجُوكُمْ أَخْرُجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ
 وَبِكُشِيدِ آنان را هر جا که بیابیدشان و بیرون کنید آنان را از آنجا که بیرون تان کردند و آشوب

أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ بـ**كَشْتِنَ** **وَلَا نُقْتَلُوْهُمْ** وـ**مَجْنِيدِيْ بـأَنَانَ** **عِنْدَ** **الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ** مـ**سـمـسـجـدـ الـحرـامـ** **حَتَّى** تـ**آنـكـهـ**

۱۹۱ فَإِنْ كَذَّالِكَ جَرَاءُ الْكَفَرِينَ فَاقْتُلُوهُمْ قَاتِلُوكُمْ فَإِنْ هُوَ أَنْهَوْا
۱۹۲ پس اگر پس بکشید آنان را این چنین است سزای کافران دِيْنِهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ قَاتِلُوكُمْ فَإِنْ هُوَ أَنْهَوْا

الْدِينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْهَاوْا فَلَا عُدُونَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ١٩٣ الشَّهْرُ الْحَرَامُ
[حاكمیت] دین لرآن الله پس اگر پیاسپنند پس [بلاند که] نیست سنتی مگر بستمکاران ماه حرام

بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْأَحْمَدْ فَمَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا
در برابر ماه حرام است [هتک] حرمتها قصاص، [یه] گیگی متناظر، [کار] دارد پس، کس، که تجاوز کند پس شما پس تحاویز کند

بِرٍّ أَوْ بِإِيمَانٍ مَعَ إِيمَانِهِ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَصْنَعُونَ

۱۹۴ **الْمُئَقِّنَ** وَأَنْفَقُوا فِي سَيِّلٍ **اللَّهُ** وَلَا تُلْقُوا **بِأَيْدِيكُمْ** إِلَى الْتَّلْكَةِ
پر هیز کاران است **۱۹۵** و میفکنید [خودتان را] با دستانتان به هلاکت

فَإِنْ أَحْصَرْتُمْ فَمَا أَسْتَيْسِرَ مِنَ الْهَدَىٰ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَعْلَمَ بَرْسَدْ سَهَابَاتَانِ رَا تَا آنَكَهْ قَرْبَانِيْ وَمَتَرَاشِيدْ آنِجَهْ مِيسَرْ اَسْتَ اَزْ آنَگَاهْ قَرْبَانِيْ كَنِيدْ اَنْگَاهْ شَوِيدْ

اَهْدَى مَحْلَهُ فَهَنَ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا اَوْ يَهُ اَذَى مِنْ رَأْسِهِ فَفَدِيَةٌ
قریانی به جایگاهش پس هر که باشد از شما سرش بیمار پا او را رنج، باشد از سرش بیس [بر عهله است احیانگزینه]

از روزه صدقه يا قرباني پس هرگاه ايمشديد پس هر که بخوردار شد به عمره تا حجج من صيام او صدقة او ساک فاذا أمنتم فمن تمتع بالعمره إلى الحج

فَمَا أَسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدَىٰ فَمَنْ لَمْ يَحْدُ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجَّ وَسَبْعَةٌ
آنگاه [قربانی کند] آنچه میسر است از قربانی پس کسی که نیاید [قربانی] آنگاه روزه گرفتن سه روز در حج و هفت روز

هنجامی که بازگردید ارجح لازم است این ده روزا کامل است این [حکم] برای کسی است که نیاشد خانواده ساکنان

الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ مسجد الحرام [مكة] وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ سخت كیف است که همانا و بدانید اللَّهُ أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

الْحَجَّ أَشْهُرُ مَعْلُومَاتٍ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ

[موسۀ حج] ماه هایی معلوم است پس کسی که واجب گرداند [بر خود] در آن [ماه] ها حج را پس [بلند کرده] روا [آنیست آمیزشی]

وَلَا فُسُوقٌ
وَلَا جِدَالٌ فِي الْحَجَّ وَمَا تَقْعَلُوا مِنْ حَيْرٍ
وَلَا نَافِرْمَانی ای
وَلَا سَتِیزی در حج و آنچه می کنید از نیکی

يَعْلَمُهُ اللَّهُ
وَتَكَرَّزُوْدُوا فَإِنَّهُ خَيْرُ الزَّادِ
يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَوْشَهُ بِرَغْبَرِید
وَتَكَرَّزُوْدُوا فَإِنَّهُ خَيْرُ الزَّادِ
پرهیز کاری است و پروا کنید از من بهترین توشه و همانا می داند آن را الله و توشه برگیرید

يَتَأْوِلِي الْأَلَبَبِ
يَتَأْوِلِي الْأَلَبَبِ
ای خردمندان
لَيْسَ لَيْسَ
نیست نیست

تَبَتَّغُوا فَضَّلًا مِنْ رَبِّكُمْ
تَبَتَّغُوا فَضَّلًا مِنْ رَبِّكُمْ
روزی ای از پروردگارتان بجویید
فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
از پس هنگامی که بازگردید

عَرَفَتِ فَادْكُرُوا اللَّهَ عَنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
عَرَفَتِ فَادْكُرُوا اللَّهَ عَنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
عرفات آنگاه یاد کنید

وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَنَّكُمْ
وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَنَّكُمْ
و یاد کنید او را چنان که هدایت کرد شما را

لِمَنِ الْضَّالِّينَ
لِمَنِ الْضَّالِّينَ
البته از گمراهن ای
سَبِّيْسَ سَبِّيْسَ
أَفَاضَ أَفَاضَ
بازمی گرددند بازمی که جایی که از بازگردید

النَّاسُ وَأَسْتَغْفِرُوا رَحِيمُ
النَّاسُ وَأَسْتَغْفِرُوا رَحِيمُ
مردمان و امزش بخواهید از الله همانا الله همانا الله الله را

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَسِكَكُمْ
فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَسِكَكُمْ
پس هنگامی که گزاردید مناسک [حج] تان را

أَبَاءَكُمْ
أَبَاءَكُمْ
پدرانتان را بلکه بیشتر از آن کسی است که مردم از [برخی] ای

يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
می گوید [ای] پروردگار ما بده به ما در دنیا و نیست برايش در آخرت هیچ

خَلَقْنَا وَمِنْهُمْ
خَلَقْنَا وَمِنْهُمْ
بهرهای [۲۰۰] و [برخی] از آنان کسی است که می گوید [ای] پروردگار ما بده به ما در دنیا

حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ
[بهره] نیکو و در آخرت [هم بهره] نیکو و نگاه دار ما را آتش [دوخ] از عذاب

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ
أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ
آنان برای شان بهرهای است از آنچه کرده اند و الله سریع الحساب زود شمار است

وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَن تَأْخَرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَن أَتَقَى
در روز[عمل راجلمدهد] پس نیست گنهی براو وهر که تأخیر کند [اتاسه روز] پس نیست گنهی براو برای کسی که پرهیز کاری کند

وَمِنْ [واپرخی] از ۲۳ ۲۰۳ وَأَتَّقُوا اللَّهَ أَزْلَمُوا وَأَعْلَمُوا هَمَانَا شَمَّا وَبَدَانِيدَ کَهْ بَهْ سَوَى او گَرْدَآورَدَه مَیْ شَوَیدْ تَحْشِرُونَ إِلَيْهِ آنَّكُمْ وَأَنَّکُمْ

النَّاسِ مَنْ يُعِجِّبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشَهِّدُكَ
مردم کسی است که به شگفت می آورد تو را [زیبایی] سخن‌ش در این زندگانی دنیا و گواه می گیرد

بر آنچه در دلش است حال آنکه او سخت‌ترین ستیزندگان است و هنگامی که [از پیش توا] بازگردد می‌کوشد علَىٰ مَا فِي قُلْبِهِ وَهُوَ أَلَّا الْخِصَامُ وَإِذَا تَوَلَّ سَعَىٰ

فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ تا فساد کند **وَالنَّسْلُ** و نسل را **وَالْحَرْثُ** کشتزار **وَيَهْلَكُ** و نابود کند **فِيهَا** در آن **وَاللهُ** و الله

النَّاسِ مَنْ يَشْرِي
مردم کسی است که می فروشد

رَءُوفٌ مَّهْرُورِزْ [بِهِ حَالٌ] بِنْدَگَانِ است بِالْعَبَادِ يَأَيُّهَا الَّذِينَ كَسَانَى كَه اَيَ اِيمَانٌ اَمَنُوا اَدْخُلُوا دَرَأِيَد

فِي دَرْ فَرْمَانِبَرْ [اسلام] هُمْكِي كَافَةً سَلَمٌ الْسَّلَمُ وَلَا تَتَّبِعُوا وَ پیروی مکنید خُطُوَاتٍ گام‌های شیطان را اَلشَّيْطَنِ

لَكُمْ بِرَأْيِ شَمَا هَمَانَا أَوْ إِنَّهُ مِنْ بَعْدِ زَلْلَتْمَ فَإِنْ پَسْ أَغْرِيَدْ بَلْغَرِيدْ ۝۸۰۸ ۸۰۲۸ مَيْنَ آشْكَارِ اسْتَ دَشْمَنِي عَدُوٌّ دَشْمَنِي لَكُمْ بِرَأْيِ شَمَا هَمَانَا أَوْ

جَاءَتْكُمْ الْبِيْنَاتُ فَأَعْلَمُوا إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ هَبِيرٌ حَكِيمٌ
 آمَدَ بِرَيْتَانَ نَشَانَهَايِ رُوشَنَ كَهْ هَمَانَا آنَگَاهَ بِدَانِيدَ سَنْجِيَدَهَ کَارَ استَ

٦٩ آیا انتظار دارند جز اینکه بیاید نزدشان الله در سایبان هایی از ظللهِ في إِلَّا أَن يَأْتِيهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ هَلْ يَنْظَرُونَ

٦١٠ وَالْمَلِكَةُ وَقَضَى الْأَمْرُ وَإِلَيْهِ تَرْجَعُ الْأَمْرُرُ اللَّهُ كَار؟! وَبِهِ سُوَى كَارهَا بازگردانده می‌شود و گزارده شود و فرشتگان [هم بیانند]

سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَهُم مِنْ أَيَّامِ بَيْنَهُ وَمَن يُبَدِّلْ نِعْمَةً
پرس از بنی اسراییل که چه بسیار دادیم به آنان نشانه روشن [معجزات] و هر که دگرگون کند نعمت

الَّهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ زُينٌ ۖ ۲۱۱
الله را پس از آنکه آمد او را پس همانا الله سخت کیفر است آراسته شده است برای کسانی که

كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَسَخْرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
کفر ورزیدند زندگانی دنیا ویسخرون از آنکه ایمان آوردن و کسانی که

أَتَقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
پرهیز کاری کردند بالاترند از آنان روز رستاخیز و الله روزی می دهد هر که را خواهد بی شمار

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَجَاءَهُمْ بَعْدَهُ فَبَعَثَ اللَّهُ مُبَشِّرِينَ ۲۱۲
کان مردم امتی یگانه پس برانگیخت الله بودند

وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمْ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ يَحْكُمُ بَيْنَ النَّاسِ
و بیم دهنگان و فرو فرستاد با آنان کتاب را تا داوری کند میان مردم

فِيمَا آخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا آخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا
درانچه که اختلاف کردند در آن و اختلاف نکردند در آن مگر کسانی که کتاب به آنها داده شد پس از آنکه

جَاءَهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَعْنَاهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
آمداشان را نشانه های روشن از روی حسد و زیاده خواهی که می اشان بود پس هدایت کرد الله کسانی را که ایمان آورند

لِمَا آخْتَلَفُوا فِيهِ وَالَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى
به آنچه که اختلاف کردند در آن از حق به آن خود و الله هدایت می کند هر کس را که بخواهد به سوی

صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ ۲۱۳
راهی راست یا اینکه پنداشته اید به بهشت حال آنکه هنوز

يَأْتِكُمْ مَثُلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهُمُ الْبَاسَاءُ وَالضَّرَاءُ
نیامده بر اسرائیل حالت کسانی که گذشتنند پیش از شما! رسید به آنان سختی و رنج

وَزُلِّلُوا حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَّ نَصْرُ اللَّهِ
ولرزانده شدند تا آنکه می گفت پیامبر و کسانی که ایمان آورند با او کی می آید یاری الله؟

أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ۲۱۴
آگاه باشید! که یاری الله نزدیک است می پرسند از تو که چه چیزی اتفاق کنند؟ بگو

مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الْدِينُ وَالْأَقْرَبُينَ وَالْمُسْكِنِينَ
هر آنچه که انفاق کردید از نیکی برای پدر و مادر و خویشاوندان و یتیمان و بینوایان

وَأَبْنِ السَّكِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ أَكْبَرُ ۲۱۵
و در راه ماندگان و آنچه می کنید از نیکی پس همانا

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تَكْرَهُوا

نوشته [مقرر] شده بر شما جنگ [در راه الله] در حالی که آن ناخوشایند است برای شما و چه بسا ناخوش دارید

شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ

چیزی را و آن خوب باشد برایتان و چه بسا دوست دارید چیزی را و آن بد باشد برایتان

وَاللهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۶۶

و الله می داند و شما نمی دانید

الْحَرَامِ قِتَالٌ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدَّ عن سَيِّلِ اللهِ

حرام از جنگ در آن بگو جنگ در آن [گناهی] بزرگ است و بازداشت از راه الله

وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدُ الْحَرَامُ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ

و کفر ورزیدن به آن [با زداشت از] مسجد الحرام و بیرون کردن اهلش از آنجا [گناهی] بزرگ تراست

عِنْدَ اللهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَرَوْنَ مِنْ يُقْتَلُونَ كُمْ

نzd الله و فتنه بزرگ تراست از زندگند با شما می جنگند

حَتَّىٰ يَرُدُوكُمْ عَنِ دِينِكُمْ إِنْ أَسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدُ

تا آنکه بازگردانند شما را از دینتان اگر بتوانند و هر که بازگردد

مِنْكُمْ عَنِ دِينِهِ فَيُمْتَهِنُ وَهُوَ حَيَّطٌ

از شما از دین خود آنگاه بمیرد در حالی که او

النَّارُ أَصْحَابُ وَأُولَئِكَ فَأُولَئِكَ كَافِرٌ

آتش اند همدمان و آنان پس آنان تباہ شده

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْدُّنْيَا أَعْمَلُهُمْ

در دنیا و آخرت در کردارهایشان

هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ ۶۷

آن در آن جاویدانند

هَاجَرُوا وَجَهَدُوا فِي سَيِّلِ اللهِ

هجرت کردند و جهاد کردند در راه الله

وَاللهُ عَفُورٌ وَاللهُ وَاللهُ ۶۸

آمرزنده مهربان است و الله و الله

وَالْمَيْسِرٌ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَفْعٌ لِلنَّاسِ

و قمار و گناه آن دو بزرگ و سودهایی برای مردم است

أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ

بزرگ تراست از سودشان می پرسند از تو که چه چیزی انفاق کنند؟

لَعَلَّكُمْ أَلَآيَاتِ اللهِ يُبَيِّنُ اللهُ ۶۹

باشد که شما آیات را برایتان این چنین بیان می کند الله

تَنْفَكِرُونَ ۶۹

بیندیشید

فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَسْأَلُوكَ عَنِ الْيَتَمَى قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُم
در [کار] دنیا و آخرت. و می پرسند از تو درباره یتیمان بگو اصلاح [کار] شان

بِهْرٌ وَإِنْ تَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنْ
بهتر است و اگر [در زندگی] با آنان آمیزش داشته باشید پس برادران شمایند و الله باز می شناسد تبهکار را از

٢٢٠ الْمُصْلِحٌ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتُكُمْ حَكِيمٌ
شایسته کار و اگر می خواست الله بته به سختی می افکند شمارا همانا الله پیروزمندی سنجیده کار است

وَلَا نَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَأَمَّا مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ
و به همسری مگیرید زنان مشرک را با ایمان بهتر است

مَنْ مُشْرِكَةٌ وَلَوْ أَعْجَبَتُكُمْ الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ
از زن [آزاد] مشرک و گرچه به شگفت آورده شما را و به همسری مدهید [زن با ایمان] به مردان مشرک تا آنکه

يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ
ایمان آورند و بته برده مسلمان بهتر است از مشرک و اگرچه به شگفت آورده شما را

يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ يَا ذِنْهِ
فرامی خوانند به سوی آتش و الله بهشت و آذن خود

وَبَيْنُ وَسْلَوَنَكَ ٢٢١ يَتَذَكَّرُونَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ
و بیان می کند آیه هایش را برای مردم پند گیرند باشد که آنان

عَنِ الْمَحِيطِ قُلْ هُوَ أَذَى فَاعْرِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيطِ
دریاره حیض بگو آن گونه ای رنج است پس کناره گیرید از [آمیزش با] زنان در [وقت] حیض

وَلَا نَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرُنَّ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأَتُوْهُنَّ مِنْ حَيَثُ
و نزدیک مشوید به آنان تا آنکه پاک شوند پس چون پاکی ورزیدند [غسل کرند] به آنها درآید از جای که

أَمْرُكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْتَّوَابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ
فرماندان داده است الله همانا الله دوست می دارد توبه کنندگان را و دوست می دارد پاکی ورزان را

نِسَاؤُكُمْ حَرثٌ لَكُمْ فَأَتُوا حَرثَكُمْ أَنَّ شِئْتمْ وَقَدْمُوا لِأَنْفُسِكُمْ
زناتان کشتزاری برای شما هستند پس درآید به کشتزار تان هرگونه که خواهید و پیش فرستید برای خودتان [نوشه نیک]

وَأَتَقُوا اللَّهَ أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
و پروا کنید از الله همانا شما دیدار کنندگان اویید و مژده ده مؤمنان را

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ أَنَّمِنْكُمْ لِأَيْمَنِكُمْ عُرْضَةً
مگردانید [نام] الله را برای سوگند هایتان دستاویزی

وَتَقُوا وَتُصْلِحُوا وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ أَنَّمِنْكُمْ
و پرهیز کاری نمایید و اصلاح کنید

</div

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُ
باختلاف نسبتكم في العقوبات [آية ٢٦]

قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ٢٥٥
دلهايتان و الله أمر زنده بربار است برای کسانی که سوگندمی خورند به ترک آمیزش بازنداشان انتظار کشیدن

أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ
چهار ماه است
فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ٢٥٦
آنگاه اگر باز آیند پس همانا الله أمر زنده مهربان است و اگر قصد کردند

الْطَّلاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
طلاق را پس همانا الله شنواي داناست
وَالْمُطْلَقَتُ يَرْبَصُ ٢٥٧
و زنان طلاق داده شده به انتظار نگه دارند

بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةٌ قُرُونٌ
خدوشان را تاسه حیض [یاسه باریاک شدن] و حلال نیست برای آنان که پنهان دارند آنچه را آفریده است الله در

أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
رحم هایشان اگر ایمان دارند به الله و روز و اپسین و شوهرانشان سزاوار ترند به بازگرداندن

فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
در آن [مدت] اگر بخواهند آشتی را و برای زنان حقوقی بر مردان است [مانند آنچه [برای مردان] بر عهده آنها است به طور شایسته

وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ٢٥٨
و مردان بر آنان مرتبتی دارند و الله پیروز مند سنجیده کار است طلاق [رجوعی] دو بار است

فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ
پس [از آن زن را باید] نگهداشتن به شایستگی يا رها کردن به نیکی و حلال نیست برای شما که

تَأْخُذُوا مِمَّا أَتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَا يُقِيمَا حُدُودَ
[باز پس] بگیرید از آنچه داده اید به آنان [زن] چیزی را مگر آنکه بترسند [زن و شوهر] که بریاندارند مرزهای [=احکام]

الَّهُ فَإِنْ خَفْتُمْ أَلَا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا أَفْنَدْتُ
الله را پس اگر ترسیدید که بریاندارند مرزهای [=احکام] الله را آنگاه گناهی نیست بر آن دو در مورد آنچه زن فدیه دهد

بِهِ قِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ
به آن [برای آزادی] خود این [احکام] مرزهای [=احکام] الله است پس تجاوز مکنید از آن و هر که تجاوز کند از مرزهای [=احکام] الله پس آنان

هُمُ الظَّالِمُونَ ٢٥٩
خودشان ستمکارند پس اگر [بار سوم] طلاق دهد او را دیگر حلال نیست آن زن برای او پس از آن تا آنکه ازدواج کند

زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَرَاجِعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ
باهمسری [دیگر] جزو آنگاه اگر طلاق دهد او را شوهر [لو] [پس نیست گنهی بر آن دو] زن و شوهر [لو] که به یکدیگر بازگردند [باز لو] اگر گمن دارند که

يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٢٦٠
[امی توانند] بریا دارند مرزهای [=احکام] الله را و این مرزهای [=احکام] الله است که بیان می کند آن را برای گروهی که می دانند

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّونَ مِنْكُمْ وَيَذْرُونَ أَزْوَاجًا يَرْبَصُنَ بِأَنفُسِهِنَّ وَكُسَانِيَ كَه جانشان گرفته می شود از شما و بر جای می گذارند همسرانی [را] باید به انتظار نگه دارند [این زنان] خودشان را

أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغَنَ أَجْلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ماه و ده روز پس زمانی که برسند به [زنده] پایان عدهشان آنگاه نیست گناهی بر شما چهار

فَعَلَنَ فِي أَنفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللهُ يُمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ فِيمَا کنند در حق خودشان به شایستگی و الله به آنچه در آنچه

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَضْتُمْ فِيمَا و نیست گناهی ۲۴۱ برسما در آنچه اشاره کنید آنگاه است می کنید آنچه از خواستگاری این زنان

أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنفُسِكُمْ سَتَذَكُرُونَهُنَّ سَتَذَكُرُونَهُنَّ يَا پنهان کنید در دل هایتان می داند الله می داند آنکه که همانا شما

وَلَكِنْ لَا تُؤَاخِدُوهُنَّ سِرًا قَوْلًا مَعْرُوفًا ولی وعده [ازدواج] مدهید آنان را به پنهانی مگر آنکه گویید سخنی شایسته را

وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجْلَهُ وَ تصمیم مگیرید عقد ازدواج را تا آنکه به سراید [مدت] مکتوب به سرآمد خود

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فَاحْذَرُوهُ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُمَا هُمَا و بدانید که در دل های شماست پس پرهیز کنید از [نافرمانی] او

أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ الْنِسَاءَ ۲۴۵ همانا الله همانا آمرزندۀ بردبار است زنان را نیست گناهی بر شما اگر طلاق دهید

مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَعْوِهُنَّ عَلَى الْمُوْسِعِ تاوقتی که آمیزش نکردهاید با آنان یا مقرر نکردهاید برای آنان مهری را و بهره مندان سازید بر توانگر است

قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرُهُ مَتَعَا بِالْمَعْرُوفِ حَقًا عَلَى الْمُحْسِنِينَ به اندازه تواش و بر تنگdest است به اندازه تواش بهره ای به شایستگی که لازم شده است بر نیکوکاران

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ ۲۴۶ و اگر طلاق دادید آنان را پیش از آنکه آمیزش کنید با آنان حال آنکه مقرر کردهاید

لَهُنَّ فَرِيضَةٌ فِي نِصْفٍ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوْنَ أَوْ يَعْفُوا برای شان مهری را پس [لازم است] نصف آنچه مقرر کردهاید مگر اینکه بخشند [زنان] یا ببخشد

الَّذِي يَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ کسی که به دست اوست پیوند نکاح و اینکه ببخشید نزدیک تر است به پرهیز کاری

وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ يُمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۲۴۷ بزرگواری را میان خود می کنید به آنچه همانا الله می بیناست

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ موانع
برای الله میانه نماز و [بويشه] نمازها
و باستید آنگاه پیاده برو
امنتم فریضت کنید

فَإِنْ خَفْتُمْ فَرْجًا لَا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فروتنانه
پس اگر بیم داشتید آنگاه پیاده پس هنگامی که این شدید
يا سواره [نماز بخونید] پس هنگامی که این شدید

فَإِنْ فَادَكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلِمْتُمْ لَمْ تَكُنُوا تَعْلَمُونَ آنگاه یاد کنید
آنچه را که آموخت به شما چنان که الله را آنگاه یاد کنید
نمی دانستید

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ ۲۴۰ و کسانی که
جانشان گرفته می شود همسرانی را [کند] وصیتی را
وبرجای می گذارند از شما جانشان گرفته می شود

لَا زَوْجِهِمْ مَتَعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ ۲۴۱ لازم
برای همسرانشان به بهره ای تا یک سال بدون بیرون کردن [از خله] پس اگر [آن زلن خود] بیرون روند

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ مِنْ أَنْفُسِهِنَّ ۲۴۲ آنگاه نیست گناهی
آنگاه نیست گناهی از در آنچه کردند در حق خودشان بر شما

مَعْرُوفٌ وَاللَّهُ وَالَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۲۴۳ متع
کار شایسته پیروزمندی سنجیده کار است بهره ای است

بِالْمَعْرُوفِ حَقًا عَلَى الْمُتَقِيمِ ۲۴۴ متع
به شایستگی پرهیز کاران که لازم است بر

اللَّهُ لَكُمْ إِيمَانُهُ أَلَمْ تَرَ ۲۴۵ الله
ایا ننگریستی خرد ورزید باشد که شما آیه هایش را برای شما

إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَرِهِمْ ۲۴۶ کسانی که
بیرون رفتند از خانه هایشان آنها هزاران [آن] بودند از

فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوْتَوْا ثُمَّ أَحْيَهُمْ ۲۴۷ پس گفت به آنان الله بمیرید سپس زنده کرد آنها را بر

النَّاسُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۲۴۸ مردم ولی
سپاس نمی گزارند مردم بیشتر

وَقَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ رَاهِهِ ۲۴۹ و بجنگید در راه الله
و بجنگید در راه الله و بدانید که و بدانید که

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ وَاللَّهُ أَعْظَمُ ۲۵۰ کیست آنکه وام دهد الله
پس افزاید آن را برایش چند برابر وام دهد الله

كَثِيرَهُ وَاللَّهُ يَقْرِضُ ۲۵۱ بسیار و الله است که تنگ می کند و گشایش می دهد [روزی را] و به سوی او بازگردانده می شوید

أَلَّمْ تَرَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا
آیا ننگریستی به آن سران نامی از بنی اسرائیل پس از موسی؟ زمانی که گفتند

لَهُمْ أَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقْتَلُ فِي سَيِّلِ اللَّهِ قَالَ
به پیامبری از خودشان برانگیز برای ما فرمانروایی را تا بجنگیم در راه الله گفت

هَلْ عَسِيَّتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمْ
آیا ممکن است که شما اگر نوشته شود

قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَا نُقْتَلُ فِي سَيِّلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرَجْنَا
گفتند و چه شده است ما را که نجنگیم در راه الله حال آنکه به راستی بیرون کرده شدیم

مِنْ دِيَرِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا
از خانه هایمان و [از نزد] فرزندانمان؟ پس زمانی که نوشته شد بر آنان جنگ پشت کردند

وَقَالَ ۝ ۲۶ مَلِكًا عَلِيهِمْ وَاللهُ مِنْهُمْ قَلِيلًا
و گفت به ستمکاران داناست و الله از آنان آندکی جز

لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
به آنها پیامبرشان همانا الله به راستی برانگیخته است طالوت را

قَالُوا أَنَّ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ
گفتند چگونه باشد برای او فرمانروایی به فراماریم حال آنکه ما بر ما

مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنْ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَنَاهُ
از وی و داده نشده به او گشایشی از همانا الله برگزیده او را

عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ
بر شما و افزوده او را در فراخی داش و جسم

يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللهُ وَاسْعَ ۝ ۲۷
می دهد فرماندهی اش را به هر که خواهد

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ إِعْلَامَهُ مُلْكِهُ
و گفت به آنان پیامبرشان همانا نشانه آیه

الْتَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِيعَكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا
آن صندوق که در آن آرامشی است از [جانب]

تَرَكَ ءَالُّ مُوسَى وَءَالُ هَارُونَ
بر جای نهاد خاندان موسی و خاندان هارون [در آن]

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
همانا در این البته نشانهای است برایتان اگر باشید

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّمَا مُبْتَلِيَّكُمْ أَذْمَانِهِ أَنْ شَرِكُوا بِرَبِّهِمْ إِنَّمَا مُبْتَلِيَّكُمْ آزْمَانِهِ أَنْ شَرِكُوا بِرَبِّهِمْ

بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرَبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنْ وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ بِهِ جَوِيَارٍ پس هر که بنوشد از آن پس نیست و هر که نچشد آن را از من از آن پس نیست پس همانا او

مِنْ إِلَّا مَنْ أَغْرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا
از من است مگر کسی که برگیرد کفی آب آرا به دستش پس نوشیدند ازان جز اندکی

مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاءَوْزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ قَاتَلُوا
از آنان پس زمانی که گذشت لزآن [جوپیار] او و کسانی که با او ایمان آورند

الَّذِينَ قَالَ وَجْهُودِهِ بِجَاهُوتِ الْيَوْمِ لَا طَاقَةَ لَنَا نِسْتَ تُوانِي، يَرَى مَا كَسَانِي كَهْ گفتند و لشکرپیاش در برایر جاوت امروز

غَلَبَتْ فِئَةَ كَثِيرَةٍ بِسَيَارٍ يَأْذِنْ بِهِ اللَّهُ وَاللهُ مَعَ الْمُصْدَرِينَ شَكِيبَايَانْ آسْتَ بِرْ گَرَوْهِي، بِرْ بِرْ

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجْنُودِهِ قَالُوا رَبَّكَا أَفْرَغَ فِرْوَارِيز

وَقَاتَلَ اللَّهُ بِإِذْنِ فَهَزَمُوهُمْ الْكَافِرِينَ
وَكَشَتَ اللَّهُ بِإِذْنِ بِإِذْنِ رَسُولِهِ أَنَّهُمْ
پس شکست دادند آنان را کافران

وَالْحِكْمَةَ وَالْمُلْكَ اللَّهُ وَإِاتَّهُ دَاؤُدُ جَالُوتَ دَاؤُدُ
و حکمت را فرمانروایی الله و داد به او جالوت را داؤد

وَعَلَمَهُ، مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفَعَ اللَّهُ أَنَّاسَ بَعْضَهُمْ بِرَحْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى [كَرْدَنْ] مِرْدَمَانْ رَا لِزْ آنْجَهْ وَأَمْوَخْتْ بَهْ أَوْ مِي خَوَاستْ وَأَكْرَ بازْ نَمِي دَاشْتْ

بِعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو دَارَى هر آینه تباہ می شد

فَضْلٌ عَلَى الْعَلَمِينَ

بِخُشْشَبٍ [بَرْزَقٍ] أَسْتَ بِرْ

نَتَلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لِمِنَ الْبَتَّةِ إِذْ فرستادگان هستی ۱۰۵

تِلْكَ الرَّسُولُ فَضَّلَنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَنْ كَلَمَ اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ عَلَيْهِ أَلْبَيْنَتٍ آن پیامبران برخی شان را بر برخی دیگر از آنان کسی است که [باوی] اسخن گفت الله

وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرِيمَ الْبَيْنَتِ وَبَالا برد برخی شان را به درجاتی معجزه های روشن را

وَأَيَّدَنَاهُ بِرُوحِ الْقُدْسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أُقْتَلَ وَإِنَّ الَّذِينَ وَیاری کردیم او را با روح القدس [جبریل]

مِنْ بَعْدِهِمْ مَنِ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِهِمْ مَنِ اخْتَلَفُوا

فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أُقْتَلُوا

وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعُلُ مَا يُرِيدُ ۱۰۳ **يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفَقُوا** ۱۰۴ **وَلَكِنَّ اللَّهَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ أَكْبَرُ**

رَزْقَنَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبْيَعُ فِيهِ وَلَا خُلَفَةٌ وَلَا ۱۰۵ **شَفَاعَةٌ** ۱۰۶ **وَالْكَافِرُونَ هُمْ**

مِمَّا رُزِقُوكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبْيَعُ فِيهِ وَلَا خُلَفَةٌ وَلَا ۱۰۷ **شَفَاعَةٌ** ۱۰۸ **وَالْكَافِرُونَ هُمْ**

الْحَقُّ الْقِيُومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نُومٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا ۱۰۹ **الْحَقُّ الْقِيُومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نُومٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا**

فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ ۱۱۰ **فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ**

أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۱۱۱ **وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا** ۱۱۲ **أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ**

شَاءَ اللَّهُ كُرْسِيهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حَفْظُهُمَا ۱۱۳ **وَسَعَ كُرْسِيهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حَفْظُهُمَا**

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۱۱۴ **لَا إِكْرَاهٌ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ** ۱۱۵ **وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ**

مَنْ أَغْنَى فَمَنْ يَكْفُرُ بِالظَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ ۱۱۶ **مَنْ أَغْنَى فَمَنْ يَكْفُرُ بِالظَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ**

أَسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا أُنْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۱۱۷ **أَسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا أُنْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ شَنواي داناست**

النُّورُ	يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلْمَتِ إِلَى النُّورِ	آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلْمَتِ إِلَى النُّورِ	الله وَلِئِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ
روشنی	ایمان آورده‌اند بیرون می‌برد آنان را از تاریکی‌ها به سوی	ایمان آورده‌اند بیرون می‌برد آنان را از تاریکی‌ها به سوی	کسانی است که کارساز الله
يُخْرِجُونَهُم مِّنَ	يُخْرِجُونَهُم مِّنَ	أَوْلِيَاءُهُمُ الظَّاغُوتُ	كَفَرُوا
از	بیرون می‌برند آنان را طاغوت است	کارسازان شان	کفر ورزیدند و کسانی که
فِيهَا	هُمْ	أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ	إِلَى الظُّلْمَتِ أُولَئِكَ
در آن	آنها	آتشند همدمان	روشنی به سوی
رَبِّهِ	أَلَّمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَ إِبْرَاهِيمَ فِي	خَلِدُونَ	٢٥٧
	آیا ننگریستی به کسی که چون و چرا کرد با ابراهیم درباره پروردگارش	جاده‌انه اند	
أَنْ	عَاتَهُ اللَّهُ الْمُلَكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّي الَّذِي يُحِيِّ	وَيَمِّيتُ	أَنَّ
	[از غرور] اینکه داده بود به او الله فرمانروایی را زمانی که گفت ابراهیم پروردگار من کسی است که زنده می‌کند	من زنده می‌کنم و می‌میراند گفت ابراهیم پس همانا الله می‌آورد	عاتمه الله الملاک اذ قال إبراهیم ربی الَّذِي يُحِيِّ
بِالشَّمْسِ	مِنَ الْمَشْرِقِ فَأَتَ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبَهِتَ	كَفَرَ	وَاللهُ لَا يَهْدِي
خورشید را	از مشرق پس بیاور تو آن را از مغرب پس فرو ماند	کسر	کفر ورزیده بود والله هدایت نمی‌کند
أَوْ	أَوْ كَالَّذِي مَرَّ	الْقَوْمَ	٢٥٨
	همچون کسی که گذشت	ستمکاران را گروه	وَاللهُ لَا يَهْدِي ستمکاران را
عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنِّي يُحِيِّ	هَذِهِ	عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنِّي يُحِيِّ	هَذِهِ
بر آبادی ای و آن فرو ریخته بود بر سقف هایش؟ گفت چگونه زنده می‌کند [مردم اینجا را الله		بر آبادی ای و آن فرو ریخته بود بر سقف هایش؟ گفت چگونه زنده می‌کند [مردم اینجا را الله	هَذِهِ الله
بَعْدَ مَوْتِهَا	فَامَّاتُهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعْثَهُ قَالَ كَمْ لَيْثَتَ	فَامَّاتُهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعْثَهُ قَالَ كَمْ لَيْثَتَ	٢٥٩
پس از مردنشان؟ پس میراند او را الله صد سال سپس برانگیختش گفت چند درنگ کردی؟		پس از مردنشان؟ پس میراند او را الله صد سال سپس برانگیختش گفت چند درنگ کردی؟	بَعْدَ مَوْتِهَا فَامَّاتُهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعْثَهُ قَالَ كَمْ لَيْثَتَ
قَالَ لَيْثَتْ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ	قَالَ بَلْ لَيْثَتْ مِائَةً عَامِ	فَامَّاتُهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعْثَهُ قَالَ كَمْ لَيْثَتَ	فَامَّاتُهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعْثَهُ قَالَ كَمْ لَيْثَتَ
گفت درنگ کردم روزی یا پاره‌ای از روزی گفت [چنین نیست] بلکه درنگ کردی صد سال		گفت درنگ کردم روزی یا پاره‌ای از روزی گفت [چنین نیست] بلکه درنگ کردی صد سال	فَامَّاتُهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعْثَهُ قَالَ كَمْ لَيْثَتَ
إِلَى	وَسَرَابِيَّكَ لَمْ يَتَسَّنَهُ وَأَنْظَرَ	طَعَامِكَ	فَانْظُرْ
پس بنگر به سوی	و نوشیدنی‌ات و بنگر به سوی	خوراکت	پس بنگر به سوی
إِلَى	لِلنَّاسِ وَأَنْظُرْ	ءَايَةَ وَلَنْجَعَلَكَ	حِمَارِكَ
به سوی	برای مردم و بنگر	نشانه‌ای و تا قرار دهیم تو را	دراز گوشت
كَيْفَ	ثُمَّ نَكْسُوهَا نُنْشِزُهَا لَحْمًا فَلَمَّا	كَيْفَ	الْعِظَامِ
استخوان‌ها	پیوندانشان می‌دهیم سپس بر می‌پوشانیم شان گوشت را پس زمانی که	که چگونه نشزهای را	استخوان‌ها
تَبَيَّنَ	لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	لَهُ قَالَ أَعْلَمُ مَنْ دَانَهُ اللَّهُ هُرَيْزِي تَوَانَسْتَ	روشن شد

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرْفِي كَيْفَ تُحِيِ الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوْلَمْ
آنگاه که گفت ابراهیم [ای] پروردگارم بنمای به من که چگونه زنده می کنی مردگان را؟ گفت آیا

تَوْمِنَ قَالَ بَلَى وَلَكِن لِيَطْمِئِنَ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةَ مِنَ
ایمان نیاوردهای؟ گفت آری [ایمان آوردهام] ولی [می خواهم] تا آرام گیرد دلم گفت پس بکیر چهارتا از

الْطَّيْرِ فَصَرَهُنَ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَ جُزْءًا
پرنده را پس پاره پاره کن آنها را [آوردهم آمیزشان] نزد خودت سپس قرار ده بر هر کوهی از آنها پارهای را

شَرَّ أَدْعُهُنَ يَا تَيْنَكَ سَعِيًّا ٢٦٠ وَأَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
آنگاه فراخوان آنها را می آیند سوی تو شتابان و بدان که همانا الله پیروزمند سنجیده کار است

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَيِّلٍ اللَّهُ كَمْثُلُ حَبَّةٍ
حال کسانی که انفاق می کنند مال هایشان را در راه الله همچون دانه ای است که

أَنْبَتَتْ سَبَعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُبْلَةٍ مِائَةً حَبَّةً وَاللَّهُ يُضَعِّفُ
آن بیاند هفت خوش را که در هر خوشه ای صد دانه است و الله دو چندان می کند

لِمَنِ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيهِ ٢٦١ أَمْوَالَهُمْ ٢٦١ أَلَّذِينَ يُنْفِقُونَ
برای هر که بخواهد و الله گشايشگر داناست مال هایشان را

فِي سَيِّلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَبِّعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنَا وَلَا أَذَى لَهُمْ
در راه الله سپس از پی نمی آورند آنچه را برای آنان است انفاق کرده اند منتی را و نه آزاری را

أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ٢٦٢ وَلَا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْرَنُونَ
پاداششان نزد پروردگارشان و نه ترسی است بر ایشان و نه ایشان اندوهگین می شوند

قُولُّ ٢٦٣ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتَبَعُهَا
گفتاری پسندیده و گذشت بهتر است از صدقه ای که در پی آن باشد

أَذَى وَاللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ ٢٦٤ لَانْبَطَلُوا ٢٦٤ يَأْتِيَهَا حَلِيمٌ
آزاری و الله بی نیاز کسانی که ایمان آورده اید تباہ مکنید ای ایمان آورده اید بر دبار است

بِالْمَنَّ ٢٦٥ صَدَقَتِكُمْ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِيَاءَ النَّاسِ
صدقه هایتان را با منت [نهادن] و آزار [دادن] همچون کسی که انفاق می کند مالش را برای نمایاندن به مردم

وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ ٢٦٦ وَالْأَيُّومُ الْآخِرُ فَمَثَلُهُ كَمْثُلُ صَفْوَانِ عَلَيْهِ
و ایمان ندارد به الله و روز واپسین پس حالت او همچون حالت سنگی صاف است که بر آن

فَرَّاكُمْ ٢٦٧ صَلَدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ
خاکی است آنگاه برسد به آن بارانی [و خاک را بشوید] و بر جای گنارد آن را [به صورت] سنگی سخت [ریاکاران] توانایی ندارند بر

شَيْءٍ مِمَّا ٢٦٨ كَسَبُوا وَاللَّهُ ٢٦٨ لَا يَهْدِي ٢٦٨ الْقَوْمَ ٢٦٨ الْكَفَرِينَ ٢٦٨
چیزی از آنچه به دست آورده اند و الله هدایت نمی کند گروه کافران را

وَمَثُلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ	أَمْوَالَهُمْ أَبْتِغَاءَ مَرْضَاتٍ	خشنودی برای جستن مال هایشان را	كسانی که انفاق می کنند	الله
وَتَثْبِيتًا مِنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثْلُ جَنَّتِهِ بِرَبْوَةٍ	أَصَابَهَا وَأَبْلُ	همچون حالت باگی است از دل هایشان	از دل هایشان همچون حالت باگی است از دل هایشان	الله
فَعَاثَتْ أَكُلَّهَا ضَعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَأَبْلُ فَطَلِّ	أَصَابَهَا وَأَبْلُ	نمی رسید بدان پس اگر دوچندان	آنگاه به بار آورد خوراکی اش [میوه اش را] پس بارانی نرم [بس باشد]	الله
وَاللهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ	أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ	آیا دوست می دارد یکی از شما	بیناست می کنید به آنچه	الله
لَهُ جَنَّةٌ مِنْ تَخْيِلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ	أَيُودُ	روان است از زیر [درختان] آن جویبارها	برایش باگی از درختان خرماء و انگورهایی که او [برای او] او	الله
فِيهَا مِنْ كُلِّ الشَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبْرُ وَلَهُ ذُرِيَّةٌ	صُعْفَاءُ	همه محصولات است و رسیده باشد او را پیری و برایش فرزندانی [خرده و ناتوان باشد]	در آن [باغ] از	الله
لَكُمْ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْرَقَتْ كَذَلِكَ يَبْيَنُ	الله	آنگاه در رسد بدان [باغ] گردبادی	آنگاه در رسد بدان [باغ] گردبادی	الله
لَكُمْ أَلَّا يَدْرِي	يَتَأْيِيْهَا	این چنین بیان می کند الله	آیات را باشد که شما	الله
أَنَّمُوا أَنْفِقُوا	مَمْبَتُمْ وَمِمَّا كَسَبْتُمْ	از پاکیزه های آنچه کسب کرده اید	آیات را باشد که شما	الله
لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَسْتُمْ	وَلَا تَيْمِمُوا الْخَيْثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ	وَقَدْ مکنید [چیز] نایاپاک را [که] از آن اتفاق کنید	برای شما از زمین	الله
بِعَاجِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُفْعِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ	أَنْفِقُوا	آنکه چشم پوشی کنید در اگرفتن آن و بدانید که همانا الله	شما گیرندگان آن مگر بی نیاز ستوده است	الله
الشَّيْطَنُ يَعِدُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ	وَيَأْمُرُكُمْ الْفَقَرَ	وعده می دهد شما را به زشتکاری و فرمان می دهد شما را	شیطان و عده می دهد شما را به تنگستی	الله
وَاللهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ	وَاللهُ وَاللهُ	به أمرزشی از جانب خود و بخششی و الله	و الله و عده می دهد شمارا به امرزشی از جانب خود و بخششی و الله	الله
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ	يُؤْتَ الْحِكْمَةَ	می دهد حکمت را به هر کس که خواهد و هر کس که داده شود به او	می دهد حکمت را به هر کس که خواهد و هر کس که داده شود به او	الله
أُولُو الْأَلْبَابِ كَثِيرًا وَمَا يَدْكُرُ إِلَّا خَيْرًا	أُولُو الْأَلْبَابِ	بسیار و پند نمی پذیرند	بسیار خیری داده شده است به او	الله

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَذْرِكُمْ أَوْ نَذْرَهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
و آنچه انفاق کردید از نذر همانا پس همانا

يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
می داند آن را برای ستمکاران و نیست

أَنْ تُبْدُوا وَمَا لِلظَّالِمِينَ
آشکار کنید هیچ یاورانی برای ستمکاران

وَتُؤْتُوهَا الْفَقَرَاءَ
و بدھید آن را به تنگستان

وَإِنْ تُخْفُوهَا
پنهانش کنید و اگر آن پس خوب چیزی است

وَإِنْ تَعْمَلُوا بِمَا
گناهاتنان را [برخی] از از شما برایتان بهتر است

هُدًى لَهُمْ
هدایت آنان بر [عهدۀ] تو آگاه است می کنید

لَكُمْ خَيْرٌ وَمَا تَنْفِقُونَ
گناهاتنان را [خشنودی آذات] برای جستن مگر و انفاق نمی کنید

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ
و آنچه انفاق می کنید از مال [پلاش آن] به تمامی بازگردانه می شود به سوی شما و شما ستمدیده نخواهید شد

لِلْفَقَرَاءِ الَّذِينَ كَسَانَوْا فِي سَيِّئِ الْأَخْرَاجِ
[صفقات] برای تنگستان است بازداشت شده اند

لَا يَسْتَطِعُونَ ضَرَبًا
[و] نمی توانند در [بروند] زمین

الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنْ
[فرد] نا آگاه از توانگرانی

لَا يَسْعَونَ
نمی خواهند [چیزی] از مردم

فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلِمُ
پس همانا از مال هایشان را

وَالْمُتَهَارُ وَالْمُتَلَّلُ
در شب و روز

يَحْرِنُونَ
برور دگارشان

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الْرِبَاً لَا يَقُولُونَ إِلَّا كَمَا يَقُولُ الَّذِي
کسانی که می خورند ربارا همان گونه که برمی خیزد کسی که
برنی خیزند [از گور] مگر آشته سرمی کند اورا شیطان

يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَنُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
آشته سرمی کند اورا شیطان این سبب است که همانا آنان گفتند جز این نیست که دادوستد
برابر تماس این بدان سبب است که همانا آنان گفتند جز این نیست که دادوستد

مِثْلُ الْرِبَاٰ وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَمَ الْرِبَاٰ فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ
همانند ربایست حال آنکه حلال کرده است الله دادوستدرا و حرام گردانیده است ربارا پس کسی که آمد برای او اندرزی

مِنْ رَبِّهِ فَإِنَّهُمْ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ
از جانب پروردگارش آنگاه [از ربا بازار] است پس برای اوست آنچه گذشته است و کارش با الله است و کسی که به ربا خواری بازگردد

فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلَدُونَ ٢٧٥
پس آنان همدمان آتشند آنها در آن جاودانه اند نابود می سازد الله

الْرِبَاٰ وَيُرِي الصَّدَقَةَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ٢٧٦
ربای را و فزونی می بخشد صدقات را دوست ندارد هیچ ناسپاس گنه پیشه‌ای را

إِنَّ الَّذِينَ وَعَمِلُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
همانا کسانی که ایمان آوردنند کارهای شایسته را و کردنند

وَعَاهَتِ الْرِبَاٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ
و دادند زکات را برای آنان است پاداشان نزد پروردگارشان و نه ترسی است بر آنان

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ يَأْتِيَهَا الَّذِينَ أَتَقُوا اللَّهَ أَنَّهُمْ أَمَنُوا ٢٧٧
ونه آنان اندوهگین می شوند کسانی که ایمان آورده اید پرواکنید از الله

وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الْرِبَاٰ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ٢٧٨
ورها کنید آنچه را که مانده است از ربا اگر هستید مومنان پس

فَأَذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ
خبردار باشید به جنگی از جانب پس برای شمامست و پیامبرش و اگر توبه کنید

رُؤُسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلِمُونَ وَإِنْ كَانَ ٢٧٩
سرمایه هایتان باشد و نه ستم می کنید و نه ستمیده می شوید

ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ
تنگدست پس [باید] مهلتی تا [یافن] گشايشی و اینکه ببخشید بهتر است برایتان

إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَأَتَقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى ٢٨٠
اگر بدانید و پروا کنید از روزی که بازگردانیده می شوید در آن به سوی

الَّهُ ثُمَّ تُؤْفَى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلِمُونَ ٢٨١
الله سپس به تمامی ناده می شود [به] هر کسی [پاداش] آنچه کرده است و [به] آنان ستم نشود

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايْنَتْ مُسْكَنَى	ای کسانی که ایمان اور دہادید هرگاه معاملہ ای کردید به وامی تا مدّتی معین [به سلف یا نسیہ یا قرض]
وَلَا يَأْبَ وَالْعَدْلُ كَاتِبٌ بَيْنَكُمْ وَلَيَكُتُبُ فَآتُهُمْ	و سرباز نزند به عدالت نویسنده ای میان شما و باید بنویسد پس بنویسید آن را
وَلَيُمْلِلُ فَلَيَكُتُبُ اللَّهُ كَاتِبٌ أَنْ يَكُنْتَ كَمَا عَلَمَهُ	و باید املا کند پس باید بنویسد چنان که آموخته است به او الله نویسنده ای از آنکه بنویسد کسی که بر [عهد] اوست حق [=وام] و باید پروا کند از الله پروردگارش چیزی را
فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلَيَقُولَنَّ مِنْهُ شَيْئًا	فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِعُ
أَنْ يُمْلَأَ هُوَ فَلَيُمْلِلُ وَلَيُهُ كَمِنْ رِجَالِكُمْ	پس اگر باشد کسی که بر [عهد] اوست حق [=وام] کم خرد یا نمی تواند از املا کند او پس باید املا کند سرپرستش
مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشَّهَدَاءِ أَنْ تَضْلِلَ إِحْدَاهُمَا فَتَذَكَّرَ	از کسانی که می پرسندید از گواهان که [اگر] فراموش کند یکی از آن دوزن
إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ لِلشَّهَدَةِ وَلَا تَسْعُمُوا	یکی شان به دیگری و سرباز نزند گواهان هنگامی که فراخوانده شوند و آزرده خاطر نشوید
أَنْ تَكْتُبُوهُ كَيْرِيًّا أَوْ كَيْرِيًّا إِلَى أَجْلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ	از اینکه بنویسید آن [وام] را کوچک باشد یا بزرگ تر است
عِنْدَ اللَّهِ وَأَقَوْمٌ وَأَدْنَى أَلَا تَكُونَ	نzd الله و استوار تر است برای گواهی و نزدیک تر است به اینکه در شک نیفتید مگر آنکه باشد
تِجَرَّةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيَسَ عَلَيْكُمْ جَنَاحٌ	تجارتی دستادرست [=نقد] که می گردانید آن را [دست به دست] میان خودتان پس نیست بر شما گناهی
أَلَا تَكْنُبُوهَا وَأَشْهُدُوْا إِذَا تَبَايَعُتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ	که ننویسید آن را و گواه گیرید زمانی که بایکدیگر دادوستدی می کنید نباید زیان بیند هیچ نویسنده
وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا وَأَتَقُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَأَتَقُوا	ونه گواهی و اگر [چنین] کنید پس همانا آن نافرمانی ای [از سوی] شماست و پروا کنید از
اللهُ وَيُعَلِّمُكُمْ	الله الله و آموزش می دهد به شما

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرَهْنُونْ مَقْبُوضَةً
وَإِنْ بُودِيدَ بَرًا سَفَرِيًّا وَنِيافِتِيدَ نُويِسَنْدَهَايِي پَسْ گُروْهَايِي درِيافَت شَدَه [از لَازَم است]

سه چهارم
حرب
۵

فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلِيُوَدِ الَّذِي أَوْتَمَ أَمْنَتَهُ وَلِيَتَقَّ
پس اگر امین بدلند برخی تان برخی [ای بگرا] آنگاه باید باریس دهد کسی که امین داشته شده است امانت [اوه اش را] و باید پرواکند

الَّهُ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَدَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ
از الله پروردگارش و پنهان مکنید پنهان می کند آن را گواهی را و کسی که پنهان او

ءَاثِمٌ قَلْبُهُ وَالَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
گناهکار است دلش و الله به آنچه در آسمانها داناست از آن الله است آنچه در آنچه می کنید

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدِوْ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفِهُ
و آنچه در زمین است و اگر آشکار کنید آنچه در دل هایتان است یا پنهان کنید آن را

يُحَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَعْذِبُ مَنْ يَشَاءُ
حسابرسی می کند شمارا به آن الله پس می امرزد کسی را که خواهد و عذاب می کند هر که را خواهد

وَالَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِيمَانَ الرَّسُولِ بِمَا أُنزِلَ
والله بر هر چیزی توانست این پیامبر به آنچه که فرو فرستاده شده است

إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ إِيمَانَ بِاللَّهِ وَمَلَئِكَتِهِ وَكُلُّ
به سویش از [جانب] پروردگارش و مؤمنان [ازین] همگان ایمان اورده اند به الله و فرشتگانش و کتاب هایش

وَرَسُلِهِ لَا نَفَرَّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا
و پیامبرانش [و گفتند] فرق نمی گذاریم در میان هیچ یکی از پیامبرانش و گفتند شنیدیم

لَا يُكَلِّفُ رَبَّنَا غُفرَانَكَ وَأَطْعَنَا
و فرمان بردیم امی جوییم امرزش تو را [ای] پروردگارما و به سوی توست بازگشت

الَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسِّعَهَا لَهَا مَا أَكْسَبَتُ
الله هیچ کسی را مگر به اندازه توانش به سوداوس است آنچه [از خوبی] اکسب کرده است و به زیان اوست آنچه [از بدی] اکسب کرده است

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَلْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
[ای] پروردگارما بر ما مگیر اگر فراموش کنیم یا لغزیدیم [ای] پروردگارما و منه

عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا
بر [دوش] ما بار گرانی چنان که نهادی آن را بر [دوش] کسانی که پیش از ما بودند [ای] پروردگارما و مکن

تُحَمِّلُنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَأَعْفُ عَنَّا وَأَغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا
بر ما تحمیل چیزی را که ما طاقت آن را نداریم و درگذر از ما و بیامز مارا و رحم کن بر ما

أَنْتَ مَوْلَنَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْكَافِرِينَ
تویی سرور ما پس پیروز گردان ما را

الْكَافِرِينَ

کافران

الْقَوْمِ

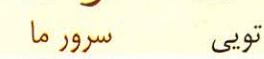
گروه

عَلَى

بر

أَنْتَ مَوْلَنَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْكَافِرِينَ

پس پیروز گردان ما را

آیاتها
۲۰۰ترتیبها
۳

سُورَةُ الْعَمَرَانَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

۱ الَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
 الف، لام، ميم الله [است که] نیست الهی جز او آن زنده پایدار بر پا دارنده فرو فرستاد بر تو این کتاب را

۲ بِالْحَقِّ مُصَدِّقاً لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ مِنْ
 به حق در حالی که تصدیق کننده است آنچه را پیش از آن است و فرو فرستاد تورات و انجیل را از

۳ قَبْلُ هُدَى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَائِدَتِ اللَّهِ لَهُمْ
 پیش رهنمودی برای مردمان و فرو فرستاد فرقان را همانا کسانی که کفر ورزیدند به آیه های الله برای آنان

۴ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّهُ عَزِيزٌ ذُو أَنْثِقَامٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ
 عذابی سخت است و الله پیروزمند صاحب انتقام است همانا الله پنهان نمی ماند بر او

۵ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ يُصَوِّرُ كُمْ
 چیزی در زمین و نه در آسمان اوست آن که چهره نگاری می کند شمارا

۶ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ هُوَ
 در رحمها هرگونه که بخواهد نیست الهی جز او آن پیروزمند سنجیده کار اوست

۷ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ إِيمَتُ مُحَكَّمٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ
 آن که فرو فرستاد بر تو این کتاب را [برخی] از آن آیه های محکمات که آنها اصل کتاب اند

۸ وَآخُرُ مُتَشَبِّهِتُ فَمَآ مَا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبعُونَ مَا تَشَبَّهَ
 و [برخی] دیگر متشابهات اند اما کسانی که در دل هایشان کثری است پس پیروی می کنند آنچه را که متشابه است

۹ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلُهُ إِلَّا اللَّهُ
 از آن برای جستن فتنه و برای جستن تأویلش در حالی که نمی داند تأویل آن را جز الله

۱۰ وَالْسَّخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ إِمَانًا يَهُ كُلُّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَكَّرُ
 و پای بر جایان در دانش می گویند ایمان آور دیم ما به آن همه از نزد پروردگار مان است و پندنی گیرند

۱۱ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ رَبِّنَا لَا تُزَغُ قُلُوبُنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ
 جز خردمندان [ای] پروردگار ما به کثری می فکن دل هایمان را پس از آنکه هدایت کردی ما را و ارزانی دار

۱۲ لَآ مِنْ لَدُنَكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَابُ رَبِّنَا إِنَّكَ جَامِعٌ
 برای ما از نزد خود بخشایشی همانا تو خود بسیار بخشنده ای [ای] پروردگار ما همانا تویی گردآور نده

۱۳ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَبَّ فِيهِ إِلَّا اللَّهُ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ
 مردمان برای روزی که نیست هیچ شکی در آن همانا الله خلاف نمی کند و عده [خود] را

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا هُنَّ فَرِزَنْدَانَشَانَ مَالَهَا يَشَانَ وَنَهَ هَمَا نَاسَى كَهَ كَفَرَ وَرَزِيدَنَدَ هَرَگَزَ بازَنْدَارَدَ

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۱۰
[شیوه آنان اهمچون شیوه خاندان] هیزم آتش اند خود از [عذاب] الله چیزی را

فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِتَعْيِنَتِنَا فَأَخْذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
فرعون و کسانی است که پیش از آنها بودند دروغ انگاشتند آیات ما را پس گرفت آنان را الله [به سزای] گناهانشان

سَتُغْلِبُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۱۱
به کسانی که کفر ورزیدند به زودی مغلوب خواهید شد سخت کیفر است و الله

وَالَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۱۲
به راستی بود جایگاهی است و [آن] بد دوزخ به سوی و گردآورده خواهید شد

لَكُمْ إِيمَانُكُمْ وَتُحَشِّرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ
برای شما نشانه‌ای [بزرگ] از قدرت الله در دو گروهی که [درجنگ بدر] باهم رو به رو شدند گروهی می‌جنگیدند در راه الله و [گروه] دیگری که کافر بودند می‌دیدند آنان را دو برابر خودشان به دیدن [با] چشم

وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأَى الْعَيْنَ
و الله و [گروه] دیگری که تأیید می‌کند به یاری خود هر که را خواهد همانا در این [کار] البته پندی است برای صاحبان

يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعْبَرَةً لَاْوَلِي
آراسته شده است برای مردمان دوست داشتن خواسته‌های [نفس] از زنان بینش

الْأَبْصَرِ زِينَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ ۱۳
و فرزندان و دارایی‌های هنگفت

وَالْبَنِينَ وَالْأَنْجَنِيَّةِ وَالْمُسَوَّمَةِ وَالْأَخِيلِ
و اسبهای نشاندار و دام ها [گاو، گوسفند و شتر]

وَالْحَرْثُ ذَلِكَ مَتَكِعُ بِهِرَهْ بِهِرَهْ ۱۴
از زر و سیم این و کشتزارها

الْحَيَّةِ الْدُّنْيَا وَاللهُ وَالَّهُ
زندگانی دنیاست و الله

أَوْنِسُوكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ أَتَقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتُ
ایا آگاه سازم شمارا به بهتر از آن؟ برای کسانی که پرهیز کاری کردند نزد پروردگارشان بهشت هایی است که

تَعْرِي مِنْ تَحْتَهَا الْأَنْهَرُ
روان است از زیر [درختان] آن جویباران

وَرِضْوَانُ مِنْ ۱۵
و خشنودی ای از [جانب]

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا ءَامَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا دُنُوبَنَا وَقِنَا	کسانی که همانا ما ایمان آور دیم پس یامز برای ما گناهانمان را و نگهداریم را
وَالْمُنْفِقِينَ	الَّذِينَ أَنَّا رِبَّنَا
وَالْمُنْفِقِينَ	کسانی که همانا شکیبایان
و فرمانبرداران	از عذاب آتش
شَهَدَ	النَّارِ
بِالْأَسْحَارِ	در سحرگاهان
گواهی می‌دهد	و آمرزش خواهان
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ	وَالْمُنْفِقِينَ
و راستگویان	و انفاق کندگان
أَلَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلِكِ كُلُّهُ وَأُولُو الْعِلْمِ	أَلَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلِكِ كُلُّهُ وَأُولُو الْعِلْمِ
که همانا نیست الهی جز او [و نیز گواهی می‌دهند] فرشتگان و صاحبان علم در حالی که الله بر پادارنده عدل است	که همانا نیست الهی جز او [و نیز گواهی می‌دهند] فرشتگان و صاحبان علم در حالی که الله بر پادارنده عدل است
إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ	إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ
همانا دین[پسندیده]	نهست الهی جز او
الْحَكِيمُ	الْعَزِيزُ
سنجدید کار است	که پیروزمند
إِنَّ اللَّهَ إِلَّا هُوَ أَعْزَى مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ	إِنَّ اللَّهَ إِلَّا هُوَ أَعْزَى مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
همانا دین[پسندیده]	نژد الهی جز او
وَمَا أَخْتَلَفَ	الْإِسْلَامُ
کسانی که داده شده است به آنان کتاب	و اختلاف نکردند
إِلَّا مِنْ	الله
مگر پس	اسلام است
بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ أَعْلَمُ بَغِيَا مَنْ يَكْفُرُ بِعِيَاتِ	بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ أَعْلَمُ بَغِيَا مَنْ يَكْفُرُ بِعِيَاتِ
دانش از روی زیاده خواهی و حسدی که می‌اشان بود و هر که کفر ورزد به آیه‌های	دانش از روی زیاده خواهی و حسدی که می‌اشان بود و هر که کفر ورزد به آیه‌های
الله فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ	الله فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
پس همانا الله	پس همانا الله
وَجْهَهُ لِلَّهِ	وَجْهَهُ لِلَّهِ
و هر که پیروی مراکرد [نیز چنین کرد] و بگو به کسانی که داده شده است به آنان کتاب [آسمانی] و به درس ناخواندگان	روی خود را برای الله و هر که پیروی مراکرد [نیز چنین کرد] و بگو به کسانی که داده شده است به آنان کتاب [آسمانی] و به درس ناخواندگان
فَإِنَّ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا	فَإِنَّ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
اسلام آور دند پس به راستی هدایت یافتند و اگر روی بر تافتند پس جز این نیست که	آیا اسلام آور دید؟ پس اگر روی بر تافتند پس جز این نیست که
عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَالله بَصِيرٌ	عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَالله بَصِيرٌ
همانا کسانی که کفر می‌ورزند	بر تو رساندن [پیام] است و الله
وَيَقْتُلُونَ	وَيَقْتُلُونَ
پیامبران را	و می‌کشنند
وَمَا	الله
و می کشنند	به آیه‌های
النَّاسِ مِنْ	الَّذِينَ يَأْمُرُونَ
مردمان پس مژده ده آنان را	امر می کند
فَبَشِّرُهُمْ	الَّذِينَ
پس مژده ده آنان را	کسانی را که
حَيْطَتْ	أُولَئِكَ
تباه شده است	کسانی اند که
أَعْمَلُهُمْ	أَلِيمٌ
کردارهایشان	آنان در دنیا
مِنْ نَصِيرِنَ	فِي الدُّنْيَا
هیچ یاورانی	در دنیا

أَلَّا تَرَ إِلَى الْذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعُونَ إِلَى كِتَابٍ
 آیا ننگریستی به کسانی که داده شده است به آنان بهره‌ای از کتاب [تورات] فراخوانده می‌شوند به سوی کتاب

الله لِيَحْكُم بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّ فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعَرَضُونَ
 ۲۳ تا داوری کند میانشان آنگاه پشت میکنند گروهی از آنان در حالی که آنان رویگردانند

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا الْقَارُ إِلَّا أَيَامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ
 ۲۴ این بدلاً سبب است که آنان گفتند هرگز نمی‌رسد به ما آتش جز روزهای شمرده شده [آنکه] و فریقت آنان را

فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ
 ۲۴ پس چگونه خواهد بود [حال آنان] آنگاه که گرد آوریم آنان را در دین شان آنچه بر می‌بافتند

لِيَوْمٍ لَا رَبَّ فِيهِ وَوَفَيَةٌ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ
 ۲۵ در روزی که نیست تردیدی در آن و داده شود به تمامی به هر کسی [یا باش] آنچه کرده است در حالی که آنان

لَا يُظْلَمُونَ
 ۲۵ ستم نمی‌بینند؟

مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلَكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتَعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذْلِلُ
 ۲۶ به هر که خواهی و بازمی‌ستاني فرمانروایی را از هر که خواهی و گرامی می‌داری هر که را خواهی و خوارمی‌گردانی

مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ الْيَتَّلَ
 ۲۶ هر که را خواهی به دست توست همه نیکی همانا تو بر هر چیزی سه توانایی درمی‌آوری شب را

فِي الْنَّهَارِ وَتُولِجُ الْنَّهَارَ فِي الْيَلِ وَتُخْرُجُ الْحَيَ مِنِ الْمَيْتِ
 ۲۷ در روز و درمی‌آوری روز را در شب و بیرون می‌آوری زنده را از مرده

وَتُخْرُجُ الْمَيْتَ مِنِ الْحَيِ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
 ۲۷ و بیرون می‌آوری مرده را از زنده و روزی می‌دهی هر که را خواهی بی‌شمار

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
 ۲۸ نباید بگیرند مؤمنان کافران را به جای دوستان [خود]

يَفْعَلُ ذَلِكَ فَلَيَسَ مِنْ
 ۲۸ پس نیست از [حزب] الله به هیچ وجه مگر آنکه بترسید از آنان چنین

تُقْلَهُ وَيُحَدِّرُكُمْ وَإِلَيْهِ نَفْسُكُمْ قُلْ
 ۲۹ نوع ترسیدنی و پرهیز می‌دهد شما را الله از [نافرمانی] خودش وبه سوی بازگشت بگو

إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبَدُّهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي
 ۲۹ اگر پنهان کنید آنچه را که در سینه‌هایتان است یا آشکار کنید آن را می‌داند آن را الله و می‌داند آنچه را در

السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ۲۹ آسمان‌ها و آنچه را در زمین است و الله چیزی تواناست

روزی که می‌باید هر کسی آنچه را که کرده است از نیکی حاضر شده و آنچه را که کرده است از بدی دوست دارد که کاش همانا میان او و میان آن [ایدی] فاصله‌ای دور می‌بود و پرهیز می‌دهد شما را

الله از نافرمانی خودش الله و الله بسیار مهروز است به بندگان قل بالعباد رعوف والله نفسه و الله کنتم تجرون الله این اگر دوست می دارید الله را

فَاتَّيْعُونِي يُحِبِّبُكُمْ أَلَّهُ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
پس پیروی کنید مرا که دوست می دارد شمارا الله و می امرزد برایتان گناهانتان را و الله بس آمرزندۀ مهربان است

۳۱ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلُّوْا فَإِنَّ اللَّهَ أَكْبَرُ
۳۱ بگو فرمان برید الله و پیامبر را پس [بنانند که] همانا الله دوست ندارد

الْكَفَرِينَ ٣٢
كافران را همانا إِنَّ ۖ اللهُ أَلَّا يَعْلَمُ ۖ بِمَا يَصْنَعُ ۖ بِرْ گَزِيدٌ أَصْطَفَنِي وَنُوحًا وَأَدَمَ وَإَدَمَ وَأَلَّا إِبْرَاهِيمَ وَخَانِدَانِ ابْرَاهِيمَ

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ ۳۴
بَسْ شَنْوَاهِي دَانَاسْتَ ۝ ۲۴
إِذْ قَالَتِ اُمْرَاتُ عِمَرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ
زَنْ عِمَرَانَ [إِي] پُرُورِدَگارِمَا هَمَانَا مِنْ نَذَرْ كَرْدَم بَرَاهِي تو
گَفَتْ [يادِ كَنِيدْ] آنْگاهِ كَه

مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّزاً فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ الْسَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٢٥ فَلَمَّا
آنچه را در شکم من است [برای خدمت معبد] آزاد باشد پس بپذیر ازمن، هماناتو خود آن شنواری دنایی
پس آنگاه که ٢٥

وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعُتْهَا أَنْشَى وَاللهُ أَعْلَمُ بِمَا
بزاد او را گفت [ای] پروردگارم همانا من زادم او را دختر داناتر است به آنچه
[او] زاییده بود

وَلِيَسَ الْذَّكْرُ كَالآنِيَّ وَإِنِّي سَمِّيَتُهَا مَرِيمَ وَإِنِّي أُعِيدُهَا يُلْكَ
و نیست آن پسر[که او می خواست] مانند این دختر و همانا من نامیدم او را مریم و همانا من در پناه می دارم، او را به تو

وَذُرْتَهَا شیطان از من آن را فرزندانش نیز و []

حَسِنٌ وَأَنْبَتَهَا نیکو و پروراند او را **بَاتَّاً** پروردنی **حَسَنًا** نیکو و به سپرستی او گمارد **زَكَرِيَّاً** زکریا را **كُلَّمًا** هرگاه **دَخَلَ عَلَيْهَا** درمی آمد

الْمَحْرَابُ زَكْرِيَاً در عبادتگاه زکریا می یافت نزدش روزی ای را [ومی] آگفت ای مریم از کجاست برای تو این [روزی]؟

قالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

می گفت آن از نزد الله است همانا الله روزی می دهد هر که را خواهد بی شمار

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِيَّةً	آنجا خواند زکریا پروردگارش را گفت [ای] پروردگارش را ارزانی دار برای من از نزد خودت نسلی
طَيْبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ فَنَادَهُ الْمَلِئَكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ	پاکیزه را همانا تو شنوای دعا بی داشتند او را فرشتگان در حالی که او ایستاده
يُصَلِّي فِي الْمِحَرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحِيٍّ مُصَدِّقاً بِكَلِمَةٍ مِنْ نَمَازٍ مَنِيَّةً مِنْ حِلَالٍ مَنِيَّةً مِنْ مَحَرَابٍ هَمَانَا اللَّهُ مَزْدَهٗ مَنِيَّةً دَرَجَاتٍ مَنِيَّةً مَنِيَّةً	نماز می گزارد در محراب همانا الله مزده می دهد تو را به یحیی که تصدیق کننده است کلمه ای را از
رَبْتَ رَبَّ الصَّلِحِينَ قَالَ وَحَصُورًا وَنِيَّةً وَسَيِّدًا اللَّهُ وَسَيِّدًا	الله و [نیز] آقا و پارسا و پیامبری از شایستگان است گفت [ای] پروردگارش
أَنَّ يَكُونُ لِي غُلَمٌ وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ وَأَمْرَأٌ عَاقِرٌ قَالَ	چگونه خواهد بود برای من پسری حال آنکه به راستی در رسیده است مرا کهنسالی و زنی ناز است؟ گفت
كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعُلُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ أَيَّاهُ	این چنین الله می کند آنچه خواهد
قَالَ إِيَّاكَ اللَّهُ أَلَا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمَزاً وَإِذْ كُرْ	گفت [ای] پروردگارش قرار ده برای من نشانه ای
قَالَ إِيَّاكَ وَسَبِّحْ بِالْعَشِينِ وَإِلَيْكَ رَبَّكَ رَبَّكَ وَإِذْ قَالَ	نشانه ات گفت آنکه سخن نگویی با مردم سه روز مگر به اشارت و یاد کن
وَإِذْ قَالَ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِينِ وَإِلَيْكَ رَبَّكَ وَإِذْ	بسیار و به پاکی بستای او را پروردگارت را
يَمْرِيمُ إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَنِكِ وَظَهَرَكِ وَاصْطَفَنَاكِ	فرشتگان ای مریم همانا الله برگزیده است تو را و پاک داشت تو را و برتری داد تو را
عَلَى نِسَاءِ الْعَلَمِينِ وَأَسْجُدِي لِرِبِّكِ وَأَقْنُتِي لِرِبِّكِ	بر زنان ای مریم فرمانبردار باش برای پروردگارت و سجده کن
وَأَرْكَعِي مَعَ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهُ	درکوع کنندگان این از خبرهای غیب است [که] وحی می کنیم آن را
إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَكْفُلُ أَقْلَمَهُمْ أَيْمُهُمْ يَلْقُوتُ	به سوی تو ونبودی نزدشان زمانی که می افکنندند قلم های [قرعه] شان را که کدامشان سرپرستی کند
مَرِيمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْصِمُونَ إِذْ قَالَتِ	مریم را ونبودی نزدشان آنگاه که بایکدیگر ستیزه می کرند [دان] [یاد کنید] زمانی که گفتند
الْمَلِئَكَةُ يَمْرِيمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ أَسْمَهُ الْمَسِيحُ	فرشتگان ای مریم همانا الله مزده می دهد تو را به کلمه ای از [جانب] خودش نامش مسیح
عِيسَى ابْنُ مَرِيمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ وَإِلَيْكَ رَبَّكَ رَبَّكَ	عیسی پسر مریم است که آبرومند در دنیا و آخرت مقربان است

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّلِحِينَ

و سخن می گوید با مردم در گهواره و میانسالی [به طور یکسان] و از شایستگان است

قَالَتْ رَبُّ أَنَّ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسِسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ

گفت [ای] پیور دگارم چگونه خواهد بود برای من فرزندی حال آنکه دست نرسانده است مرا بشری؟ گفت اینچنین

أَلَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

الله می آفریند هرچه را که بخواهد هرگاه حکم کند انجام کاری را پس فقط می گوید به آن باش پس بی درنگ [موجود] می شود

وَيَعْلَمُهُ الْكِتَابُ وَيَعْلَمُهُ الْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ الْكِتَابُ وَمَنْ آمَزَهُ

و می آموزد به او کتاب و حکمت و تورات و انجیل را

وَرَسُولًا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّ قَدْ جَعَلْتُكُمْ بِيَعِيَةً مِنْ رَبِّكُمْ

[امی فرستدلو را] به پیامبری به سوی بنی اسرائیل که همان‌مان به راستی آورده‌ام برای شما نشانه‌ای را از جانب پیور دگار تان

أَنَّ أَخْلُقُكُمْ لَكُمْ مِنْ الظِّلِّنَ كَهْيَةَ الظَّلِّيْرِ فَانْفَخْ فِيهِ

همانا من می سازم برایتان از گل بسان پرنده آنگاه می دم در آن

فَيَكُونُ طَيْرًا يَأْذِنُ اللَّهُ وَالْأَكْمَةُ وَالْأَبْرَصُ

پس می شود پرنده‌ای به خواست الله و بهبودی می دهم و پیس را

وَأُحِيَ الْمَوْقَى يَأْذِنُ اللَّهُ وَأَنِيْتُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَخِرُونَ

وزنده می کنم مردانگان را به حکم الله و خبر می دهم شما را به آنچه می خورید و آنچه می اندوزید

فِي بُوْتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذَيْهَ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

در خانه‌هایتان همانا در این [امر] البته نشانه‌ای است برای شما اگر باشد مؤمنان

وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيَّنَ يَدِيَ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَا حَلَّ لَكُمْ

و تصدیق کننده ام آنچه را که پیش از من است از تورات و [آمدام] تا حلال گردانم برایتان

بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجَعَلْتُكُمْ بِيَعِيَةً مِنْ رَبِّكُمْ

برخی از آنچه را که حرام شده است بر شما و آورده‌ام برای شما نشانه‌ای را از جانب پیور دگار تان

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ إِنَّ اللَّهَ رَبُّكُمْ وَرَبُّكُمْ

پس پروا کنید از الله و فرمان بردید مرا همانا پس پیرستید او را

هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمْ

این راهی است راست از آنان احساس کرد عیسی پس چون

الْكُفَّارُ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ حَوَارِيُّونَ نَحْنُ

کفر را گفت کیانند یاوران من به سوی الله؟ گفتند حواریون ما

أَنْصَارُ اللَّهِ إِمَانًا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِإِيمَانِ اللَّهِ

یاوران ایمان آوردیم به الله ایم فرمانبرانیم که همانا ما و گواه باش

رَبِّنَا إِمَّا تَبْعَدُنَا أَنْزَلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَأَكْتُبْنَا مَعَ
[ای] پروردگار ما [ایمان آور دیم] به آنچه فروفرستادی و پیروی کردیم پیامبر را پس بنویس [نام] ما را با

الشَّهِدِينَ ۵۳
و [بنی اسرائیل برای کشن عیسیٰ] انیرنگ زند و نیرنگ زد [در برابر نیرنگشان] الله و الله بهترین گواهان

الْمَنَكِرِينَ ۵۴
نیرنگ ورزان است [۵۴] و [به یاد آورید آنگاه که گفت الله] ای عیسی همانا من برگیرنده توأم و بردارنده توأم

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَعِيسَى إِنِّي مُتَوَقِّيْكَ وَرَافِعُكَ
کسانی که کفر ورزیدند و قرار دهندهام کسانی را که پیروی کردند تورا به سوی خودم و پاک دارنده توأم

فَوَّقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ إِلَى مَرْجِعِكُمْ
کسانی که کفر ورزیدند تا روز رستاخیز سپس به سوی من است بازگشت شما

فَاحْكُمْ بَيْنَكُمْ
پس داوری می کنم میان شما

كَفَرُوا فَأَعْذِبْهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَمَا
کفر ورزیدند آنگاه عذاب می کنم آنان را عذابی سخت در دنیا و آخرت و نیست

لَهُمْ مِنْ نَصِيرٍ ۵۶
برایشان هیچ یاورانی

الصَّدِيقَاتِ ۵۷
کارهای شایسته پس به تمامی می دهد [الله] به آنان پاداششان را

ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْأَيَّاتِ ۵۸
این را که می خوانیم بر تو از آیات [قرآن] همانا

مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمْثَلِ إِادَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ
حالت عیسی نزد الله همچون حالت آدم است [الله] آفرید او را از خاک سپس گفت

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۵۹
باش پس بی درنگ [موجود] می شود حق از جانب پروردگار توسط پس مباش از تردید کنندگان

فَمَنْ حَاجَكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ
پس هر که چون و چرا کرد با تو درباره او پس از آنچه که آمد برایت از دانش آنگاه بگو بیاید تا فراخوانیم

أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ
پس انمان را و پسرانمان را و زنانمان را و زنانتان را و خودی هایمان را و خودی هایتان را

ثُمَّ نَبْتَهُلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ ۶۱
سپس تصرع گنیم پس قرار دهیم لعنت بر الله را

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصْصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
همانا این قطعاً همان داستان حق است و نیست هیچ الهی جز الله و همانا الله بی گمان هموست آن

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۖ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنْ تَوَلَّوْا
۶۲ پس اگر روی برتابند پس همانا الله سنجیده کار ۶۲ پس اگر روی برتابند پس همانا الله پیروزمند

قُلْ يَأَهْلَ الْكِتَبِ تَعَالَوْا إِلَى كَلْمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
بگو ای اهل کتاب بباید به سوی سخنی که یکسان [و مشترک] است میان ما و میان شما

أَلَا نَعْبُدُ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
اینکه نپرسنیم جز الله را و شریک نسازیم با او چیزی را و نگیرد برخی مان

بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا أَشْهَدُوا بِأَنَّا
برخی [دیگر] را پروردگارانی غیر از الله پس اگر روی برتابند آنگاه بگویید که گواه باشید به اینکه همانا ما

مُسْلِمُونَ ۖ ۶۴ ۶۴ يَأَهْلَ الْكِتَبِ لِمَ تُحَاجِجُونَ فِي
فرمانبرانیم ای اهل کتاب درباره چرا چون و چرا می کنید

إِبْرَاهِيمَ وَمَا أَنْزَلَتِ التَّورَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا
ابراهیم حال انکه فرو فرستاده نشده است از پس او پس آیا

تَعْقِلُونَ ۖ ۶۵ ۶۵ هَتَّانُمْ هَؤُلَاءِ حَجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ
خرد نمی ورزید؟ هان، شما همانها بگویید که چون و چرا کردید در آنچه برای شما بدان

عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجِجُونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
دانشی است پس چرا چون و چرا می کنید در آنچه نیست برای شما به آن دانشی؟ و الله می داند و شما

لَا تَعْلَمُونَ ۖ ۶۶ ۶۶ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصَارَائِيًّا وَلَا
نمی دانید نبود ابراهیم یهودی و نه مسیحی ولیکن بود

حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ ۶۷ ۶۷ إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ
حق گرایی فرمانبردار و نبود از مشرکان سزاوارترین مردم همانا

يَابْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ أَتَبْعَوْهُ وَهَذَا أَلَّا اللَّهُ وَلِيُّ
به ابراهیم البته کسانی اند که پیروی کردنداز او و [نیز] این پیامبر وکسانی که ایمان آورند والله کارساز

الْمُؤْمِنِينَ ۖ ۶۸ ۶۸ وَدَتْ طَالِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَبِ لَوْ يُضْلُلُونَ
مؤمنان است دوست داشتنند گروهی از اهل کتاب که کاش گمراه سازند شمارا

وَمَا يُضْلُلُونَ ۖ ۶۹ ۶۹ يَأَهْلَ وَمَا يَشْعُرُونَ أَنفُسَهُمْ إِلَّا
حال آنکه گمراه نمی سازند اهل ای اهل و درنمی یابند خودشان را

الْكِتَبِ لَمَ تَكُفُّوْنَ ۖ ۷۰ ۷۰ وَأَنْتُمْ شَهَدُونَ بِإِيمَانِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ
كتاب چرا کفر می ورزید به آیه های الله حال آنکه شما گواهی می دهید [به درستی آن]

يَأَهْلُ الْكِتَبِ اَهْلُ كِتَابٍ اَهْلُ الْحَقِّ اَهْلُ تَلِيسُونَ لِمَ چرا درمی آمیزید وَكَتْمَانٌ مَّا كَنِيدْ حَقٌ رَا يَالْبَاطِلِ وَتَكْمُونَ الْحَقَّ

بِالَّذِي أَنْزَلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَأَكْفَرُوا ءَآخِرَهُ
به آنچه فروفرستاده شده است بر کسانی که ایمان آوردند در آغاز روز و کفر بورزید در پایان آن [روز]

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
بَاشَدَ كَهْ آنانَ بازَگرَندَ

الْهَدَى هُدَى اللَّهِ أَن يُؤْتَى أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ بِحَاجَةٍ كُوْكُبٍ هدایت [راسین] هدایت اللَّهِ أَسْتَ اینکه داده شود به یکی مانند آنچه داده شده است به شما یا [یتوانند] چون و چرا کنند باشما

عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُوَتِيهِ مَنْ يَشَاءُ فَوْلَادُهُ وَاسْعَ
نَزَدَ پروردگار تان بگو همانا بخشن بخشن به دست الله است می دهد آن را به هر که خواهد والله گشايشگري

٧٣ **يَخْصُّ بِرَحْمَتِهِ** مَن يَشَاءُ فَقْدُهُ ذُو وَاللَّهِ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
٧٤ دَانِيَّةٌ عَلَيْهِمْ أَخْتِصَاصٌ مَّا دَهْدَهُ بِرَحْمَتِهِ هُرَّ كَهْ رَا خَوَاهِدُ
٧٥ بَخْشِشٌ دَانِيَّةٌ دَانِيَّةٌ صَاحِبٌ وَاللهُ وَاللهُ ذُو الْفَضْلِ

بازپس می دهد آن را به تو و ازانان کسی است که اگر امین بداری او را به دیناری بازپس نمی دهد آن را به تو مگر

مَادْمَتْ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمَّةِ كَه همواره باشی بر [سر] او ایستاده این بدلان سبب است که همانا آیان گفتند نیست بر ما در [گرفتن حق] درس ناخواندگان

سیل راهی ابرنکوهش ماوماهر گونه بخواهیم با آن برخورد می کنیم و می گویند بر الله دروغ را در حالی که خود می دانند و یقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذَبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝۷۵

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَأَتَقَىٰ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَقِينَ

آری هر که وفا کند به پیمان خود و پرهیز کاری کند پس اینکه اهمنا الله دوست می دارد پرهیز کاران را
همانا آن ۷۶

الَّذِينَ يَشْرُونَ مَمْوَالَهُمْ إِنَّمَا مَمْوَالُهُمْ مَمْوَالٌ لِلَّهِ وَأَيْمَانُهُمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَا يَنْعِمُونَ

خَلَقَ لَهُمْ فِي الْأَخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمْ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ بِهَذَا نَصْرَتْهُمْ وَسُخْنَ نَمِيًّا گوید با آنان اللَّهُ أَعُوذُ بِهِ مِنْ أَنَا نَمِيٌّ

يَوْمُ الْقِيَمَةِ در روز رستاخیز **وَلَآيُزْكِيْهُمْ** وَلَهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَذَابٌ آلِيمٌ آلِيمٌ درِدناک است

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُنَ الْسِّنَتَهُمْ بِالْكِتَبِ لِتَحْسِبُوهُ
از آنان قطعاً گروهی هستند که می پنداشند آن را که به [خواندن] کتاب زبان هایشان را می پیچانند

مِنَ الْكِتَبِ وَمَا هُوَ مِنْ الْكِتَبِ **وَيَقُولُونَ هُوَ**
از کتاب [آسمانی] است حال آنکه نیست آن از کتاب [آسمانی] و می گویند آن

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
از نزد الله است درحالی که نیست آن از نزد الله و می گویند دروغ را

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٧٨ **مَا كَانَ** لِبَشَرٍ **أَنْ يُؤْتِيهِ اللَّهُ الْكِتَبَ**
با اینکه خود آنان می دانند ٧٩ سزاوار نیست برای بشری که بددهد به او الله کتاب

وَالْحُكْمُ وَالثُّبُوتُ ٨٠ **كُونُوا عَبَادًا لِي مِنْ** بِكَوْيِد
و حکم و پیامبری را آنگاه باشید بندگانی برای من در

دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّنِيْعَنَ ٨١ **بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ**
برابر الله بلکه [گوید] باشید [دانشوران] الله پرستان به سبب آنکه آموزش می دادید

وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرِسُونَ ٨٢ **وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَنْهَذُوا**
و به سبب آنکه درس می خواندید ٨٣ فرمان نمی دهد شما را که بگیرید

وَالنَّبِيْنَ أَرْبَابًا أَيَّامَرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ
و پیامبران را پروردگاران آیا فرماناتان می دهد به کفر پس از آنکه مسلمان شده اید؟!

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيْنَ لَمَّا أَتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَبٍ
و [یاد کنید] زمانی که گرفت الله پیمانی استوار از پیامبران که بی گمان هر آنچه دادم به شما از کتاب

وَحِكْمَةٌ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتَوْمِنُنَّ
و حکمت سپس آمد برای شما پیامبری که تصدیق کننده است آن چیزی را که با شمامت باید ایمان بیاورید

وَلَتَنْصُرَنَّهُ قَالَ أَقْرَرْتُمْ وَأَخْذَتُمْ عَلَى ذَلِكُمْ إِصْرِي
به او و باید یاری کنید او را گفت آیا اقرار کردید و گرفتید این [امر] پیمان را؟

قَالُوا أَقْرَرْنَا ٨٤ **فَأَشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ**
گفتند اقرار کردیم پس گواه باشید و من [نیز] با شمام از

فَمَنْ تَوَلَّ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٨٥ **فَمَنْ تَوَلَّ** ٨٦ **بَعْدَ ذَلِكَ**
پس هر که روی برتابد پس از آن خودشان آنگاه آنان هم فاسقون

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
آیا پس جز دین الله را می جویند؟ حال آنکه برای او فرمانبردار شده است هر که در آسمانها

وَالْأَرْضِ ٨٧ **يُرْجِعُونَ** ٨٨ **وَإِلَيْهِ وَكَرَهًا** ٨٩ **طَوْعًا** ٨٩ **وَأَلْأَرْضِ**
و زمین است بازگردانده می شوند و به سوی او و ناخواسته خواسته

قُلْ إِيمَانًا بِاللهِ وَمَا أُنْزَلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزَلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
بگو ایمان اور دیدم به الله و به آنچه فرو فرستاده شده است بر ما و آنچه فرو فرستاده شده است بر ابراهیم
وَإِسْمَاعِيلَ و اسماعیل
وَإِسْحَاقَ و اسحاق
وَيَعْقُوبَ و یعقوب
و اسپاط = نوادگان یعقوب و آنچه داده شده است به

مُوسَى و عیسی
وَعِيسَى و عیسی
وَالنَّبِيُّونَ و پیامبران

مِنْهُمْ از آنان
وَنَحْنُ او را
لَهُ مُسْلِمُونَ فرمان برانیم
وَمَنْ يَتَّبِعَ غَيْرَ الْإِسْلَامِ این اسلام

دِينًا دینی [دیگر] را پس هرگز پذیرفته نمی شود از او،
فَلَنْ يُقْبَلَ زیانکاران است
مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ از آخرت

كَيْفَ يَهْدِي چگونه هدایت می کند
اللهُ قَوْمًا الله گروهی را که
كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَنَهُمْ کفر ورزیدند پس از ایمانشان
وَشَهَدُوا و گواهی دادند

أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ که همانا این پیامبر حق است و آمد برای ایشان نشانه های روشن؟
وَاللهُ لَا يَهْدِي الله گروه
الْقَوْمَ هدایت نمی کند

الظَّالِمِينَ ستمکاران را
أُولَئِكَ آنان
جَزَاؤُهُمْ سزا ایشان این است
لَعْنَةً لعنت
عَلَيْهِمْ بر آنهاست

وَالْمَلَائِكَةُ وَفَرِشْتَگان
وَالنَّاسِ و مردمان
أَجْمَعِينَ همگی
لَا يَخْفَفُ تخفیف نیابد
فِيهَا در آن
خَلَدِينَ جاودانه اند

عَنْهُمُ الْعَذَابُ از آنان
وَلَا هُمْ يُنَظَّرُونَ مگر کسانی که مهلت داده شوند
إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا و نه آنان
مِنْ بَعْدِ از آنان

ذَلِكَ وَاصْلَحُوا آن و اصلاح کردند [فسادکاری هایشان را] پس همانا
إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ الله امرزند
فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ همانا

كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَنَهُمْ کفر ورزیدند پس از ایمان شان
تَوْبَتُهُمْ توبه شان
أَزْدَادُوا كُفْرًا افزودند بر کفر هرگز پذیرفته نمی شود

وَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ و آنان
وَهُمْ خودشان گمراهانند
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَا تَوَأَوا همانا کسانی که کفر ورزیدند و مردنند در حالی که آنان

كُفَّارٌ کافران بودند پس هرگز پذیرفته نمی شود از هیچ یک از آنان به پری زمین طلا و اگر چه

أَفْتَدَى بِهِ عوض دهد آن را
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ آن را برای شان عذابی در دنک است و نیست برای شان هیچ یاورانی

لَنْ شَانُواْ اَلَّرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُواْ مِمَّا
بِحِبْوَنَ وَمَا تُنْفِقُواْ مِنْ شَيْءٍ
هرگز دست نیاید به نیکی تا آنکه انفاق کنید از چیزی
دوست دارد و آنچه انفاق کنید از آنچه

فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
لِيَنِي لِمَا كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًا
پس همانا الله به آن داناست
برای بنی هر خوراکی بود حلال

إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَمَ إِسْرَائِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنْزَلَ
اسرائیل مگر آنچه حرام کرده بود اسرائیل [یعقوب] بر خودش پیش از آنکه فرو فرستاده شود

الْتَّوْرَةُ قُلْ فَأَتُواْ بِالْتَّوْرَةِ فَأَتُواْ
تورات بگو پس بیاورید راستگویان هستید آنگاه بخوانید آنرا اگر

فَمَنِ افْتَرَى عَلَىٰ اللَّهِ
پس هر که بندد بر الله آن دروغ را پس از

هُمُ الظَّالِمُونَ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَأَتَيْعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
خودشان ستمکارانند ۹۴ بگو راست گفت الله پس پیروی کنید از آینه ابراهیم حقگرای [و درست آینه]

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضَعَ لِلنَّاسِ
ونبود از مشرکان ۹۵ همانا نخستین خانه‌ای که نهاده شده است برای [علت] مردم البته همان است که

بِسْكَةَ مُبَارَكًا وَهُدَى لِلْعَالَمِينَ فِيهِءَيْتُ بِنَتَ
در مکه برکت داده شده و رهنمودی است برای جهانیان [از جمله مقام]

إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَءَمِنًا وَلِلَّهِ عَلَىٰ النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ
ابراهیم و هر که درآید بدان باشد این و [تنها] برای الله است بر [عده] مردم آهنگ [از بارت] آن خانه

مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَيِّلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِّيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ
[براه] که بتواند به سوی آن راهی [اید] و کسی که کفر ورزد پس همانا الله بی نیاز است از جهانیان

قُلْ يَأَهْلَ الْكِتَبِ لَمْ تَكُفُرُونَ بِعَائِتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدُ
۹۷ بگو ای اهل کتاب چرا کفر می ورزید در حالی که الله آن خواه است

عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ قُلْ يَأَهْلَ الْكِتَبِ لَمْ تَصُدُّونَ عَنِ
بر آنچه می کنید ای اهل کتاب چرا بازمی دارید از

سَيِّلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ تَبْغُونَهَا عَوْجًا وَأَنْتُمْ شَهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ
راه الله کسی را که ایمان آورده است می جویید برای آن [راه] کجی در حالی که شما [بر اشتی آن راه] گواهانید و نیست الله

بَغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ قُلْ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تُطْبِعُوا
غافل از آنچه می کنید ای کسانی که ایمان آورده اید اگر فرمان برید

فَرِيقًا مَنْ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَبَ يَرْدُوُكُمْ بَعْدَ إِيمَنِكُمْ كَفَرِينَ
گروهی از کسانی را که به آنها داده شد کتاب [آسمانی] بازمی گردانند شمارا پس از ایمانتان به کفر

وَكَيْفَ تَكُفُّونَ وَأَنْتُمْ تُتَلَوَ عَلَيْكُمْ

و چگونه کفر می ورزید حال آنکه شما بود که خوانده می شود بر شما و در میان شماست

رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ

پیامبرش و هر که چنگ زند به [دین الله] پس به راستی هدایت شده است به سوی راهی راست

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَقُوا اللَّهَ حَقَ تُقَائِهِ وَلَا تَمُونُ إِلَّا وَأَنْتُمْ

ای کسانی که ایمان آورده اید پروانگی داشتند از و نمیرید البته حق پرواکنید از الله در حالی که شما

وَلَا تَفَرَّقُوا جَمِيعًا

و پراکنده مشوید

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ مُسْلِمُونَ

فرمانبرداران باشید

وَأَذْكُرُوا بِنَعْمَتِ اللَّهِ قُلُوبُكُمْ

و یاد کنید بر خودتان هنگامی که بودید دشمنان [یکدیگر] آنگاه افت انداخت میان دل هایتان

فَاصْبِحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَنَا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ

پس گشتید به نعمت او برادران [یکدیگر] از آتش

فَانْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذِلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ

پس رهانیدشما را از آن چنین بیان می کند الله هدایت یابید

وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

و باید باشد از شما گروهی که فراخوانند به کار شایسته

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُنْكَرُ وَلَا

و بازارند از کار ناشایست رستگاراند خودشان و آنان

تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَأَخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ

مباشید مانند کسانی که پراکنده شدند و اختلاف کردند پس از آنکه آمد برای ایشان نشانه های روش

وَأُولَئِكَ هُمُ عَذَابُ عَظِيمٍ وَتَسُودُ

و آنان برای شان عذابی بزرگ است چهره هایی و سیاه شود

وَجْهُهُمْ فَامَا الَّذِينَ أَسْوَدَتْ وُجُوهُهُمْ

چهره هایی پس اما کسانی که سیاه شده چهره هایشان [به آنان گفته می شود] آیا کفر ورزیدید پس از ایمانتان؟

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكُفُّونَ

پس بچشید عذاب را به [سب] آنچه کفر می ورزیدید

وُجُوهُهُمْ فَيَرَوْهُمْ رَحْمَةً اللَّهِ تَعَالَى خَلَدُونَ

چهره هایشان پس در رحمت الله اند آنان در آن جاودانه اند

اللَّهُ نَتَلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ

الله است که خوانیم آن را بر تو به حق و الله نمی خواهد هیچ ستمی را برای جهانیان

وَلَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
و برای الله است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و به سوی الله بازگردانده می شود کارها

١٩) **كُنْتُمْ خَيْرًا أُمَّةً أَخْرَجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ**
هستید شما بهترین امتی که پدیدار شده است برای مردم که فرمان می دهید به کار شایسته

وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ إِيمَانَ مَنْ أَوْرَدَنَا
و بازمی دارید از کار ناشایست و ایمان می آوردند

أَهْلُ الْكِتَبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ مِنْهُمْ مَنْ هُمْ بِهِ شَانُونَ
اهل کتاب هر آینه می بود بهتر [برخی] از آنان مؤمنانند

١١٠) **الْفَسِيقُونَ لَنْ يَضْرُوْكُمْ إِلَّا أَذَى**
و بیشترشان فاسقانند هرگز زیان نمی رسانند به شما آزاری [اندک]

١١١) **وَأَكْرَهُمْ يَقْتَلُوكُمْ يَوْلُوكُمْ**
و اگر بجنگند می گردانند به شما پشت ها را زده شد ضربت

عَلَيْهِمُ الْذِلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوا إِلَّا يُحْبَلُ مِنَ النَّاسِ
بر آنان [حکم] خواری هرجا یافته شوند مگر آنکه به رسیمانی = پناهی از الله و رسیمانی = پناهی از مردم [چنگ زند]

وَبَاءُو بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضَرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ
و بازگشتند با خشمی از الله و زده شد [حکم] در ماندگی

بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ يَعِيشُوا اللَّهُ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْيَاءَ بِغَيْرِ
به سبب آن است که همان آنان کفر می وزیدند به آیه های الله و می کشند پیامبران را

١١٢) **وَكَانُوا يَعْتَدُونَ لَيَسُوا سَوَاءً حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا**
ناحق این بدان سبب است که نافرمانی کردند و تجاوز می کردند نیستند یکسان

مِنْ أَهْلِ الْكِتَبِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَلَوَّنَ إِيمَانَ اللَّهِ إِنَّمَا أَلْئَلِ
از اهل کتاب گروهی که [برای اطاعت الله] به پا خواسته اند می خوانند آیات الله را در اوقات شب

وَهُمْ يَسْجُدُونَ ذَلِكَ كَوْنُوا يَوْمَ الْيُومِ الْآخِرِ
در حالی که آنان سجده می کنند و روز و اپسین به الله

وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيُنْهَا عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ
و فرمان می دهند و فرمادن می شتابند

١١٤) **فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّابِرِينَ**
در نیکی ها از شایستگانند و آن انجام دهنند

١١٥) **مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكَفِّرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيهِ وَأَنَّهُ**
از نیکی پس هرگز ناسپاسی نبینند درباره آن داناست به [حال] پرهیز کاران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَمْ يَكُنْ أُولَدُهُمْ
همانا همانی که کفر ورزیدند

أَمْوَالُهُمْ وَلَا مَالُهُمْ فِيهَا حَلِيلُونَ
هرگز باز ندارد همدمان آتش اند آنان در آن جاودانند

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلِيلُونَ
از عذاب الله چیزی را و آن گروه همدمان آتش اند آنان در آن جاودانند

مَثَلُ مَا يُنِفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الْدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحِ
حالت آنچه انفاق می کنند در این زندگانی دنیا همچون حالت بادی است که در آن سرمای سختی است که بر سد

صَرُّ أَصَابَتْ حَرَثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا
گروهی که ستم کردند بر خودشان پس نایبود سازد آن را و به کشتزار

الَّذِينَ يَتَأْمِهَا اللَّهُ ظَلَمُهُمْ وَلَاكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
کسانی که ای ستم می کنند به خودشان بلکه الله ستم نکرده است بر آنان الله

أَمْنُوا لَا تَتَخَذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ
ایمان آوردهاید مگیرید دوست نهانی ای [همراز] از غیر خودتان که کوتاهی نمی کنند در [برآشما] از هیچ تباہی ای

وَدُوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي
دوست دارند که به رنج افتید شما به راستی آشکار شد دشمنی از دهان هایشان و آنچه پنهان می کند

صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ
سینه هایشان بزرگ تر است به راستی بیان کردیم برایتان آیات را اگر خرد بورزید

هَاتَّنُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَهُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَبِ كُلِّهِ
هان اشمایید همان هایی که دوست می دارید آنان دوست نمی دارند شمارا با آنکه ایمان می اورید به آن کتاب همکشش

وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا إِنَّا مَنَّا وَإِذَا خَلُوا عَصُوا عَلَيْكُمُ الْأَنَاءِ
و چون دیدار کنند با شما گویند ایمان آوردهایم و چون تنها شوند می گزند بر شما سرانگشتان را

مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُؤْمِنًا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
از خشم بگو بمیرید به خشم خودتان همانا الله در سینه هاست

إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَإِنْ تُصْبِكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا
اگر بر سد به شما نیکی ای اندوه گین کند ایشان را و اگر بر سد به شما شادمان شوند بدی ای

بِهَا وَإِنْ تَصْرِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضْرُبُكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
به آن و اگر شکیبایی کنید و پرهیز کاری کنید زیان نمی رساند به شما نیرنگ شان هیچ چیزی را

إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ حَمِيطٌ وَإِذَا عَذَّتْ مِنْ أَهْلِكَ
همانا الله به آنچه می کنند فراگیرنده است [و یاد کنید آنگاه که بامدادان بیرون رفتی از نزد خانواده ات]

بُوَيْعُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ اللِّقْتَالِ وَالله شنوای علیم داناست
در حالی که جای می دادی مؤمنان را [در] جایگاه هایی برای جنگ

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشِلَا وَعَلَى وَلِيْهِمَا
 آنگاه که خواستند دو گروه از شما که سستی ورزند حال آنکه الله کارسازشان بود [وتنها] بر

الله فَلَيَتَوَكَّلْ الْمُؤْمِنُونَ وَلَقَدْ نَصَرَكُمْ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ
 الله پس باید توکل کنند مؤمنان و به درستی که یاری کرد شما را الله در بدر در حالی که شما

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ إِذْ تَكُونُ تَشْكِرُونَ أَذْلَةُ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ فَاتَّقُوا
 ذلیلان بودید پس پروا کنید از الله باشد که شما سپاس بگزارید [یاد کنید آنگاه که می گفتی آیا هرگز کافی نیست برای شما اینکه یاری کند شما را پروردگارتان از به سه هزار

أَلَّا يَكْفِيْكُمْ أَلَّا يُمْدَدَكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ أَلْفٍ مِنَ الْمَلَئِكَةِ
 آیا هرگز کافی نیست برای شما اینکه یاری کند شما را پروردگارتان از به سه هزار

مُنْزَلِينَ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا مِنْ فَوْرِهِمْ
 مُنْزَلِینَ [١٤٤] آری اگر شکیبایی ورزید و پرهیز کاری کنید و به سراغ شما بیایند با شتابشان که فروفرستاده شدگان اند

هَذَا يُمْدِدُكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ أَلْفِ مِنَ الْمَلَئِكَةِ مُسَوَّمِينَ
 هَذَا [گونه] یاری می کند شما را پروردگارتان به پنج هزار از فرشتگان که نشان گذاران اند

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشَرَى لَكُمْ وَلِئَطَمِينَ قُلُوبَكُمْ
 وَمَا [١٤٥] و قرار نداد آن را الله مگر مژده ای برایتان و تا آرام گیرید دل هایتان با آن و نیست

الْنَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
 النَّصْرُ [١٤٦] مگر از نزد الله پیروزمند سنجیده کار گروهی

مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتَهُمْ لَكَ فَيَنْقَلِبُوا خَابِينَ
 منَ الَّذِينَ [١٤٧] از کسانی را که کفر ورزیدند یا خوارشان کند آنگاه بازگردند در حالی که نالمیدان اند نیست برای تو

مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَلَمُونَ
 منَ الْأَمْرِ [١٤٨] از این کار چیزی [از اختیار] یا الله باز گردد [به رحمت خود] بر آنان یا عذابشان کند زیرا آنان ستمکارانند

وَلَلَّهِ مَا فِي الْأَرْضِ يَعْفُرُ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَلَلَّهِ [١٤٩] و برای الله است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است می آمرزد هر که را خواهد

وَيَعْذِبُ مَنْ يَشَاءُ عَفْوُ رَحْمَمْ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ
 وَيَعْذِبُ [١٥٠] و عذاب می کند هر که را خواهد آمرزندۀ مهربان است ای کسانی که

أَضْعَفَهَا مُضْعَفَةً وَأَتَّقُوا الْرَّبِّوَا
 اضْعَفَهَا [١٥١] چند برابر و بترسید از الله چندین ربا را نخورید ایمان آورده اید

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَأَتَّقُوا النَّارَ أَلَّا تَأْكُلُوا
 لَعَلَّكُمْ [١٥٢] باشد که شما رستگار شوید و پرهیز کنید از آتشی که آمده شده است برای کافران

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ
 وَأَطِيعُوا [١٥٣] الله و فرمان برید و پیامبر را باشد که شما

تُرْحَمُونَ
 تُرْحَمُونَ [١٥٤] مورد رحمت قرار گیرید

وَلِيُّمَحْصَ أَلَّهُ الَّذِينَ أَمْنُوا وَيَمْحَقَ الْكُفَّارِ
وَتَالْعَالِمَ الَّذِينَ يَرْجِعُونَ
أَمْ مَ يَا اینکه
كَافَرَانَ رَا وَنَبُودَ سازد
إِيمَانَ أَورَدَنَد
كَسَانِيَ رَا كَه
وَتَالْعَالِمَ الَّذِينَ جَاهَدُوا
كَه درآید
پنداشتهاید

حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمُ
كَه درآید
پنداشتهاید
بَه بَهْشَتْ حَالَ أَنَّكَه هَنُوزَ نَشَانَخَه باشَدَ [مَعْلُومَ نَدَاشَتَه باشَدَ اللَّهُ]
كَسَانِيَ رَا كَه جَهَادَ كَرَدَنَد

مِنْكُمْ وَيَعْلَمُ
الصَّابِرِينَ ۖ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ
إِذْ شَمَا وَمَعْلُومَ نَدَاشَتَه باشَدَ شَكِيَّاَيَانَ رَاهَ
أَرْزَوْ مَیِ كَرَدَدَ مرَگَ رَا از

قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ
بَهْشَتْ آنَه دِيدَرَ كَنَیدَ آنَ رَا پَسَ بَه رَاسَتَی دِيدَدَ آنَ رَا درَحَالِیَ کَه شَمَا
مِنْ نَجَرِيَسْتَیدَ ۖ وَنَيْسَتْ مُحَمَّدَ

إِلَّا رَسُولُ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
جز فَرَسَتَهَ ای بَه رَاسَتَی گَذَشَتَه است پیش از وَی فَرَسَتَادَگَان
آیا پَس اگَر بَمِيرَد يا کَشَتَه شَود

أَنْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَبِكُمْ وَمَنْ يَنْقِلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ
بَهْشَتْ هَرَگَ زَیَانَ نَمِی رَسانَدَ برَ پَاشَنَه خَوَیشَ [جَاهَلِیَتَ]
بَهْشَتْ هَرَگَ زَیَانَ نَمِی رَسانَدَ برَ پَاشَنَه خَوَیشَ [جَاهَلِیَتَ] وَهَرَكَه بازَگَرَدَ

الَّهُ شَيْئًا وَسَيَّجَرِيَ
الَّهُ شَيْئًا وَسَيَّجَرِيَ
وَمَا كَانَ ۖ أَلَّهُ شَيْئًا وَسَيَّجَرِيَ
وَنَسَدَ سَيَّاسَ گَزارَانَ رَا

لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
برای کسی که بَمِيرَد جَز بَه فَرَمانِ اللَّهِ
وَمَنْ يُرِدُ كَثِبَا مُؤْجَلاً وَمَنْ يُرِدُ
وَهَرَكَه مُدَّتَدار نَوْشَتَه ای است

ثَوَابَ الْدُّنْيَا نُوْتَهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدُ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُوْتَهِ
پاداش دَنِیَا رَا مَی دَهِیمَ به او از آن وَهَرَكَه بَخَوَاهَد پاداش
آخِرَت رَا مَی دَهِیمَ به او از آن وَهَرَكَه بَخَوَاهَد پاداش

مِنْهَا وَسَنَجَرِيَ ۖ أَلَّهُ شَيْئًا وَسَيَّجَرِيَ
از آن وَهَزَ زَوْدَی پاداش مَی دَهِیمَ سَيَّاسَ گَزارَانَ رَا

رَبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابُهُمْ فِي سَيِّلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
الَّهُ پَرَسَتَنِ بَسِيَارِی پَس سَسَتَی نَكَرَدَنَد بَه سَبَبَ آنَچَه رسَیدَ بَه ایشَانِ در
وَنَاتَوانَ نَشَدَنَد رَاهَ اللَّهِ

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ ۖ وَالَّهُ يُحِبُّ
گَفتارشان وَنَبُود شَكِيَّاَيَانَ رَا

إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا أَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرَنَا وَثِيتَ
جز اینکه گَفَتَنَد [ای] پَرَورَدَگَارَما بِیامَزَ بَرَای ما گَناهَانَمَانَ رَا وزَیادَهَرَوَی ما رَا درَ کَارَمَانَ وَاسْتَوارَ دَار

أَقْدَامَنَا وَأَنْصُرَنَا عَلَىٰ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
گَامَهَا یَمَانَ رَا وَپَیروزَگَرَدانَ ما رَا بر

ثَوَابَ الْدُّنْيَا وَحَسْنَ ثَوَابَ الْآخِرَةِ
پاداش دَنِیَا وَنِیک پاداش آخرَت رَا

يَأَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ تُطِيعُوا أَمْكُنُوا إِنْ أَمْكُنُوا فَلَا يَأْتُوكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ وَمَا يُعِظُّونَ

بَلِ اللَّهُ مَوْلَانَا كُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ سَنُلْقَى
 [آنی یاور شمانیستند] بلکه اللَّهُ ياور شماست و او بهترین یاری دهنده‌گان است

فِي دَرْ دَلْهَائِ قُلُوبِ الَّذِينَ كَسَانَى كَهْ كَفَرُوا كَفَرَوْا الْرُّعَبِ بِمَا أَشَرَّ كُوَا بِاللهِ بِهِ اللَّهِ

مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا وَنَاهُمْ أَنَّارٌ وَبِئْسَ
چیزی را که فرو نفرستاده است[الله] به آن هیچ دلیلی و جایگاهشان آش [بوزخ] است و بد است

مَثْوَى الظَّلِيمِينَ سَتِمْكَارَانَ وَلَقَدْ وَلَقَدْ صَدَقَ كُم راست گردانید [در حق] شما

وَعَدَهُ وَإِذْ تَحْسُونُهُمْ فَشَلَّتُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَنَّا مِنْ كُلِّ أَنْكَهٍ سَيِّئَتْ أَوْ جَنَّجَ أَحَدٌ

وَتَنْزَعُّتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ كَارِبَةٍ وَنَافِرْمَانِي كَرْدِيد در و با یکدیگر کشمکش ورزیدید بنمود به شما مَا أَرَنُكُمْ پس از آنکه

مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ كُسْتِي دوست می داشتید آنچه را از شما کسی بود که می خواست دنیا را از دنیا کسی بود که می خواست و از شما

مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ فَلِيَبْتَلِيهِمْ عَذَابٌ أَنَّهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللهُ أَعْلَمُ
أَلْمُؤْمِنِينَ ذُو فَضْلٍ عَلَى
بَخْشِيشِي [بزرگ] است بر دارای مؤمنان

وَالرَّسُولُ حال آنکه پیامبر فرا می خواند شما را از پشت سرتان پس [الله] سزا داد شما را **يَدْعُوكُمْ** **فِي أَخْرَكُمْ** **فَأَثْبَكُمْ**

غَمًا بِغَمٍ لِكَيْلَا تَحْرَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ
اندوهی بر اندوهی تا غمگین نشوید آنچه بیر پرداخت
برداشت از دستستان

وَلَا مَا بِرْ أَنْجَهُ وَنَهُ رَسِيدٌ بِهِ شَمَا وَاللَّهُ أَكْبَرُ كُمْ أَصَبَّكُمْ تَعْمَلُونَ بِمَا يُكْبِدُ مَيْكَنِيدَ مَيْكَنِيدَ

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْفَمِ أَمْنَةً نُعَاسًا يَغْشَى طَآئِفَةً
سپس فرو فرستاد بر شما پس از آن اندوه آرامشی را [به صورت] خوابی سبک که فرامی گرفت گروهی

مِنْكُمْ وَطَآئِفَةً قَدْ أَهْمَتُهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظْنُونَ بِاللَّهِ غَيْرَ
از شمارا و گروهی [دیگر] به راستی در آن دیشه افکنده بود ایشان را [نجات] خودشان را گمان می برند

الْحَقُّ طَنَ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ
ناروا مانند گمان دوران جاهلیت می گفتند آیا [هست] برای ما از این کار هیچ [=پیروزی] چیزی؟

قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكُمْ
بگو همانا کار همه اش به دست الله است پنهان می دارند در دلهای خوبیش آنچه را که آشکار نمی کنند برای تو

يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلَنَا هَذِهِنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
می گویند اگر می بود برای ما از این کار چیزی کشته نمی شدیم اینجا بگو اگر می بودید

فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَّ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ
در خانه هایتان برون می آمدند کسانی که نوشته شده بود بر آنان کشته شدن به سوی کشتار گاه های شان

وَلِيَبْتَلِي اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيمَحَصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
و تا بیاز ماید الله آنچه را که در سینه هایتان است دل هایتان است

وَاللَّهُ عَلِيهِمْ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ ۱۵۴
داناست به آنچه در سینه هاست

يَوْمَ الْتَّقَى الْجَمَعَانِ إِنَّمَا أَسْتَرَلَهُمُ الشَّيْطَانُ بِعَضِ مَا
روزی که روباروی شدند دو گروه [رجنگ احمد] جز این نیست که لغزانید آنها را شیطان به سبب برخی از آنچه

كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝ ۱۵۵
کردند و به درستی که در گذشت الله از آنان همانا الله امر زنده بربار است

الَّذِينَ ءامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لَا خَوَانِهِمْ إِذَا
کسانی که ایمان آورده اید مباشد در باره برادران شان هنگامی که

ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا عُزَّى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا
به سفر رفتن در زمین یا بودند جنگاوران اگر می بودند نزد ما نمی مرند

لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسَرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحِبُّ وَيُمِيَطُ
و کشته نمی شدند [شما چنین نگویید] تاقرار دهد الله آن [سخن] ارا حرستی در دل آنان والله زنده می گردند و می میرند

فَتَلُوا بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَاللَّهُ بِمَا يَبْصِرُ ۝ ۱۵۶
و الله به آنچه می کنید بیناست

أَوْ مُتَمَّمٌ لِمَغْفِرَةٍ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ۝ ۱۵۷
یا مردید هر آینه امر زنی از الله و بخشایشی [از جانب او] بهتر است از آنچه گرد می آورند

اللهِ لِنَتْ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظًا لَقَلْبِ لَا نَفَضُوا مِنْ حَوْلَكَ
الله است نرمخوشدي برای شان و اگر می بودی تندخوی سخت دل البته پراکنده می شدند از پیرامونت

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَّمْتَ
پس گذشت کن از آنان و امریکش بخواه برای شان و مشورت کن با آنان در کار پس زمانی که عزم کاری اکرده

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ
پس توکل کن بر الله همانا الله دوست می دارد توکل کنندگان را الله یاری کند شما را الله ینصر کم الله این 109

فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذُلُكُمْ فَمَن ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِّنْ
پس نیست غلبه کننده ای بر شما و اگر خوار سازد شمارا پس کیست آنکه یاری دهد شمارا پس

بَعْدِهِ وَعَلَى أَنْ كَهْ رَا يَامِبَرِي سِنْزَدْ وَنَسْرَدْ لَنِيِّ كَانَ وَمَا لِلَّهِ فَلَيَتَوَكَّلُ الْمُؤْمِنُونَ ۝

يَغْلِبُ وَمَن يَغْلِبُ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ شَمَّ تُؤْفَى
خیانت کند و هر که خیانت کند خواهد آورد آنچه را خیانت کرده است در روز رستاخیز سپس داده می شود به تمامی

كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۖ ۱۶۱
بِهِرْ کسی [ایا]ش آنچه کرده است و آنان پس آیا کسی که پیروی کند خشنودی
ستم نمی بینند ۱۶۱

الله رَأَى همچون کسی است که بازگشته است با خشمی از الله و ماؤله جهنم و بُنَسَ الْمَصِيرُ

۱۶۲ هم درجت عندهم آنان [دارای ادرجاتی کوناگون] اند نزد آنها می‌کنند

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ
به درستی که منت نهاد الله بر مؤمنان آنگاه که برانگیخت در [میان] آنان پیامبری را از خودشان

يَتَلَوُ عَلَيْهِمْ أَكِنْبَرْ وَيَعْلَمُهُمْ وَيُنْزِكُهُمْ وَإِيَّتِهِمْ بِرَأْيِهِمْ
که می خواند بر آنان آیه های او را و پاکشان می سازد و می آموزد به آنان کتاب **الْكِتَاب**

وَالْحِكْمَةَ وَ حِكْمَت رَا وَهُمَا نَ وَ بُونَدَ مِنْ قَبْلٍ از پیش این دَرِ گَمْرَاهِيِّ ضَلَالٌ مُبَيِّنٌ آشکارِيِّ مَبْيَنٌ ۝ ۝ ۝

أَوْلَمَّا أَصَبَّتُكُم مُّصِيبَةً قُلْمَمْ مِثْلَهَا قَدْ أَصَبَّتُم مُّصِيبَةً أَنِّي هَذَا
آیا هنگامی که رسید به شما رسید به شما از کجاست این؟ رسید به شما رسید به شما می گویید رسید به شما رسید به شما دو چندانش را [به دشمن] آسیبی که آسیبی که

بگو قل هو مِنْ عِنْدِ أَنفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
آن از نزد خود شماست همانا الله بر هر چیزی توواناست

وَمَا أَصْبَكُمْ يَوْمَ الْتَّقَىِ الْجَمِيعَنِ فَيَادِنِ اللَّهُ وَلَيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ
وَأَنْجَهَ رَسِيدَهُ شَمَا رُوزِیَّ کَه روباروی شند آن دو گروه به خواست الله بود و تابشناسد = معلوم بدارد مؤمنان را

وَلَيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَتَابَشناسد = معلوم بدارد کسانی را که نفاق ورزیدند و گفته شد به آنان باید بجنگید در راه الله

أَوْ أَدْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ لَاتَّبَعَنَّکُمْ هُمُ الْكُفَرِ
یا [دربابر دشمن] دفاع کنید اگر می دانستیم جنگی [در کار است] البته پیروی می کردیم شمارا آنان به کفر

يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَنِ يَقُولُونَ مَا لَيْسَ
در آن روز نزدیک تر بودند از [آخوند] آنها با دهان های شان آنچه را که نیست

فِي قُلُوبِهِمْ وَاللهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ
در دل هایشان و الله داناتر است به آنچه پنهان می دارند درباره برادرانشان

وَقَدَّوْا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرِءُوا عَنْ أَنفُسِكُمْ
در حالی که خود را جنگ بازن شستند اگر فرمان می برندند ما را کشته نمی شند بگو بازدارید از خودتان

الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِينَ
مرگ را اگر هستید راستگویان

سَبِيلِ اللهِ أَمْوَاتًا
راه الله مردگانند بلکه [آنان] زندگانند نزد پروردگارشان روزی داده می شوند

يَمَّا أَتَاهُمُ اللهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبَشِرونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا
به آنچه داده است به آنان الله از بخشش خود و شادی می کنند برای کسانی که هنوز نپیوسته اند

مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَا خَوْفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْرَزُونَ
به آنها از پس ایشان که نه ترسی بر آنان است و نه آنان اندو هنگین می شوند

يَسْتَبَشِرونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللهِ وَفَضْلِ
شاد می شوند به نعمتی از الله و بخششی [بزرگ] و اینکه پاداش

الَّذِينَ أَسْتَجَابُوا مَا^{۱۷۰}
کسانی که پاسخ [نیکو] دادند از الله به الله و پیامبر از پس از آنکه

أَصَابَهُمْ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَأَتَقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ
رسید به آنان زخم برای کسانی که نیکو کاری کردنند از آنان و پرهیز کاری کردند پاداشی بزرگ است

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَأَخْشُوهُمْ
همانان که گفتند به آنان مردم همانا مردم به راستی [سپاهی] گردآورده اند برای [مقابله با] شما پس بررسید از آنها

فَرَادَهُمْ إِيمَنَا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللهُ وَنَعَمْ
ولی [این سخن] افروع ایشان را ایمان کارسازی است

فَأَنْقَلَبُوا **بِنِعْمَةٍ** **مِّنَ** **إِذْ** **الَّهُ** **وَفَضْلٍ** **لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ** **وَاتَّبَعُوا**
 آنگاه بازگشتند به نعمتی از الله و بخشنده ایشان نرسید به آنان آسیی و پیروی کردند

رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ دُو **فَضْلٍ عَظِيمٍ** **إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ**
 خشنودی الله را و الله صاحب بخششی بزرگ است **جَزِيَّةٍ** جزاین نیست که این شیطان است

يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
كَمْ **هُنَّ** **مُؤْمِنُونَ** **وَبَتْرِسِيدَازْمِنْ** **إِنْ كُنْتُمْ هُنَّ** **هُنَّ** **مُؤْمِنُونَ**
 که می ترساند [شمارا] از دوستانش پس متربسید از آنان

وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنِ يَصْرُوَا
 و آندوهگین نگردانند تورا کسانی که می شتابند در کفر همانا آنان هرگز زیان نرسانند به الله

شَيْئًا مُرِيدُ اللَّهُ أَلَا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًا فِي الْآخِرَةِ وَلَمَّا عَذَابُ
 چیزی را می خواهد الله که قرار ندهد برای آنان بهره‌ای را در آخرت و برای شان عذابی

عَظِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ أَشْرَوْا أَلَّا يَصْرُوَا **كَمْ** **هُنَّ** **مُؤْمِنُونَ** **لَنِ يَصْرُوَا**
 بزرگ است **كَمْ** **هُنَّ** **مُؤْمِنُونَ** **لَنِ يَصْرُوَا** **كَمْ** **هُنَّ** **مُؤْمِنُونَ** **لَنِ يَصْرُوَا**
 کسانی که خریدند همانا

شَيْئًا أَلَا يَحْسِبَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا **أَلَّا يَمْلِأُ اللَّهُمَّ عَذَابُ الْأَلِيمِ**
 به الله چیزی را و برای آنان عذابی در دنک است کسانی که کفر ورزیدند و البته مپندازند

أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لَا نَفْسُهُمْ إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزَادُوا إِثْمًا
 اینکه مهلت می دهیم به آنان بهتر است برای آنها جزاین نیست که مهلت می دهیم به آنان تایفزاپند گناه را

وَلَهُمْ عَذَابٌ مُمِينٌ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا
 و برای شان عذابی خوارکننده است **مُمِينٌ** ممکن نیست الله واگذارد مؤمنان را بر حالی که

أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَيْثَ مِنَ الطَّيْبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
 شما هستید بر آن تا آنکه جدا کند ناپاک را از پاک و بر آن نیست الله که آگاه سازد شمارا

عَلَى الْغَيْبِ وَلَنَكَنَ اللَّهُ يَعْلَمُ مِنْ رَسُولِهِ مَنْ يَشَاءُ فَعَامِنُوا بِاللَّهِ
 بر غیب بلکه الله برمی گزیند از پیامبرانش هر که را خواهد پس ایمان بیاورید به الله

وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَقَوَّلُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ **وَلَا**
 و پیامبرانش و اگر ایمان اورید و پرهیز کاری کنید آنگاه برای شما پاداشی بزرگ است و البته

يَحْسَبَنَ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا أَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا
 مپندازند آنان که بخل می ورزند به آنچه داده است آنان را الله از بخشش خویش که آن [بخل ورزی] بهتر است

لَهُمْ بَلَّ هُوَ سَرُّهُ لَهُمْ سَيِطَوْقُونَ **مَا يَبْخَلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ**
 برای شان [نه] بلکه آن بداست برای شان به زودی [چون طوقی] به گرنشان افکنده می شود آنچه بخل ورزیدماند به آن در روز رستاخیز

وَاللَّهُ مِرِاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ **وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ** **وَاللَّهُ بِمَا**
 تنها برای الله است میراث آسمانها و زمین و الله به آنچه می کنید آگاه است

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
 به درستی که شنید الله سخن کسانی را که نیازمند است و ما توانگرانیم

سَنَكُتُبُ مَا قَالُوا وَقَتَلُهُمُ الْأَنْيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ
 یقیناً می نویسیم آنچه را که گفتند و کشتن آنان پیامبران را به ناحق [هم می نویسیم] و می گوییم

ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۱۸۱
 بچشید عذاب سوزان را این به سبب چیزی است که پیش فرستاده است دست های شما

وَأَنَّ اللَّهَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ
 و قطعاً الله نیست هرگز ستمگر همانان که گفتند همانان

آَلَّا نُؤْمِنُ إِلَيْنَا رَسُولٌ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ
 الله سفارش کرده است به ما که تصدیق نکنیم هیچ پیامبری را تا اینکه بیاورد برای ما قربانی ای

تَأْكِلُهُ الْنَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ
 که بخورد آن را آتش بگو بی گمان اور دند برایتان پیامبرانی پیش از من نشانه های روشن را

وَبِالَّذِي قُلْتُمْ قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِينَ
 و آنچه را که گفتید پس چرا کشتید آنان را اگر هستید راستگویان

فَإِنْ كَذَبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاءُو بِالْبَيِّنَاتِ
 پس اگر تکذیب کردند تورا پس به راستی تکذیب شدند پیامبرانی پیش از تو [نیز]

وَالْزُّبُرُ وَالْكِتَابُ الْمُنَيِّرُ كُلُّ نَفِسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ
 و نوشته ها و کتاب روشنگر را هر کسی چشیده

وَإِنَّمَا تُؤْفَنُ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَنْ زُحْرَ
 و جزای نیست که به تمامی داده می شود پاداش هایتان در روز رستاخیز پس هر که دور داشته شود

عَنِ الْنَّارِ وَأَدْخِلْ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 از آتش و درآورده شود به بهشت زندگانی دنیا

إِلَّا مَتَّعْ الْغُرُورُ أَمْوَالَكُمْ لَتُبْلُوْرُ فِي أَمْوَالِكُمْ
 مگر کالای فریب البته آزموده می شوید در مال هایتان

وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 و جان هایتان و بی گمان می شنوید از کسانی که داده شده است به آنان کتاب [اسمنانی]

مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَنْ أَذَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا
 پیش از شما آزار آنان که شرک ورزیده اند و از بسیاری را

وَإِنْ تَصْرِرُوا وَتَتَقَوَّا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأَمُورِ
 و اگر شکیبایی ورزید و پرهیز کاری کنید پس همانا آن از آهنگ استوار [شما در] کارهاست

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيشَقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَبَ لِتُبَيِّنُهُ لِلنَّاسِ

[یادکن] آنگاه که گرفت الله بیمان استوار را از کسانی که داده شد به آنان کتاب هر آینه بیان خواهید کرد آن را برای مردم

وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَأَهُ ظُهُورُهُمْ وَأَشْرَوْهُ بِهِ مُئْنًَا

و پنهان نمی کنید آن را پس دور انداختند آن را پس پشت هایشان فروختند آن را به بهایی

قَلِيلًا فِئْسَ مَا يَشْرُونَ لَا تَحْسَبَنَ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ

البته مپندار کسانی را که شادمانی می کنند ۱۸۷ معامله می کنند ۱۸۸ پس بد است آنچه آنده

بِمَا أَتَوْا وَمَنْجِبُونَ فَلَا تَحْسَبَنَهُمْ فَلَمْ يَفْعَلُوا بِمَا أَتَوْا وَمَنْجِبُونَ

پس البته مپندار آنان را که ستایش شوند به آنچه نکرده اند به آنچه کردند و دوست می دارند

بِمَفَازَةِ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

دردنگ است ۱۸۹ و تنها برای الله است ۱۹۰ رسته از عذاب و برای آنان عذاب فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَاللهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِنَّمَا يَنْهَا هُنَّا

آسمانها در چیزی توانست ۱۹۱ و زمین و الله بر هر گل شیء قدری همانا

خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِنَّمَا يَنْهَا هُنَّا

آفرینش آسمانها در چیزی توانست ۱۹۲ و زمین و الله بر هر گل شیء قدری همانا

لِأَوْلَى الْأَلَبِ وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَنْتَفَكَرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

برای خردمندان ۱۹۳ و می اندیشند در آفرینش آسمانها و زمین و الله بر هر گل شیء قدری همانا

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطَلًا سُبْحَنَكَ فَقَنَا عَذَابَ النَّارِ

[ومی گویند ای] پروردگارما نیافریدی این را بیهوده پاک و منزهی تو پس نگهدار ما را از عذاب آتش ۱۹۴

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ

[ای] پروردگارما همانا تو هر که را درآوری به آتش پس به براستی رسایش کردہای و نیست برای ستمگران هیچ

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا يُنَادِي لِلْإِيمَنِ

یاورانی ۱۹۵ [ای] پروردگارما همانا ما شنیدیم ندا کندهای را که فرا می خواند به ایمان که

عَامِنُوا بِرِبِّكُمْ فَعَامَنَا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا

ایمان آورید به پروردگارتان پس ایمان آوردیم [ای] پروردگارما پس بیامز برای ما گناهانمان را و بزدای از ما

سَيِّغَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ رَبَّنَا وَعَانِنَا مَا وَعَدَنَا

بدی هایمان را و بمیران ما را با نیکو کاران ۱۹۶ و بده به ما آنچه را و عده کردی به ما

عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْلِفْ إِنَّكَ الْقِيَمَةُ يَوْمَ يَمِيعَادَ

بر[ذیان] پیامبران و رسوا مکن ما را در روز رستاخیز همانا تو خلاف نمی کنی و عده را

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبِّهِمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلَ مِنْكُمْ مِنْ
 پروردگارشان که همانا من تباہ نمی گردام عمل هیچ عمل گنندمای را از شما از
 برای شان [پس] پذیرفت

ذَكَرٌ أَوْ أُنْثَى بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأَخْرِجُوا
 همانا می زدایم از برخی شما از برخی [دیگرید] پس آنان که هجرت کردند و رانده شدند مرد
 یا زن

مِنْ دِيَرِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَيِّلٍ وَقُتُلُوا وَأَذْلَلُوا
 از خانه هایشان در راه من و جنگیدند و کشته شدند و آزار دیدند از

عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتَهَا
 از آنان بدی هایشان را و البته در خواهم آورد آنها را به باع هایی که روان است

الآنَهَرُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدُهُ حُسْنُ الشَّوَّابِ
 جویبارها به پاداشی از نزد الله نیکو پاداش نزد اوست

لَا يَغُرَّنَكَ تَقْلُبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْمَلَدِ قَلِيلٌ مَتَّعْ
 البتنه نفرید تورا رفت و آمد کسانی که کفر ورزیدند در شهرها

ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَهَادُ لَكِنَّ الَّذِينَ أَتَقَوْا
 سپس جایگاهشان دوزخ است و بد آرامگاهی است از ولی آنان که پروا کردند از

رَبَّهِمْ لَهُمْ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتَهَا الآنَهَرُ خَلِدِينَ فِيهَا
 پروردگارشان برای آنها بهشت هایی است که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها که ماندگارند در آن

نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلَّاءِ بَرَارِ وَإِنَّ مِنْ
 [به] مهمانی ای از نزد الله و آنچه تزد الله است بهتر است برای نیکان

أَهْلُ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزَلَ إِلَيْكُمْ وَمَا
 اهل کتاب کسانی هستند که ایمان می آورند به الله و آنچه فرو فرستاده شده است به سوی شما و آنچه

أَنْزَلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لَلَّهُ لَا يَشْتَرُونَ بِعِيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا
 فرو فرستاده شده است به سوی آنان در حالی که فروتنان اند برای الله نمی فروشنند آیات الله را به بهایی

قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ إِنَّ اللَّهَ هُمْ بِهِمْ هُمْ أَنْجَلُونَ
 اندک آنان برای شان است مزدشان نزد پروردگارشان

سَرِيعُ الْحِسَابِ وَصَابِرُوا وَرَأَطُوا وَأَتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
 زود شمار است ای شکیبایی کنید و یکدیگر را به شکیبایی فراخوانید و پیوستگی و همبستگی داشته باشد و پروا کنید از الله باشد که شما رستگار شوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

نصف
حزب
۸

يَأَيُّهَا النَّاسُ أَتَقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُم مِّنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا ای مردم پروا کنید از پروردگار تان آن ذاتی که آفرید شما را از یک تن و بیافرید از انواع او

زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي نَسَأَ لَهُنَّا همسرش را و بپراکند از آن دو مردانی بسیار وزنانی را و پروا کنید از الله آن ذاتی که درخواست می کنید از بکدیگر به [نام] او و [پروا کنید] از [گسستن رشتہ خویشاوندی ها همانا الله] هست بر شما نگاهبان و بدھید به یتیمان مال هایشان را

وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْغَيْثَ بِالْطَّيْبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَهُ و جایگزین مکنید [مال] ناپاک را به [مال] پاک با مال های خودتان که آن و مخورید مال هایشان را

كَانَ حُوَبًا كَيْرًا وَإِنْ خَفْتُمُ الَّذِينَ فَانِكِحُوهُا هست گناهی بزرگ و اگر ترسیدید که عدالت نکنید درباره دختران یتیم پس نکاح کنید

مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ مَثْنَى وَثَلَاثَ وَرَبِيعٌ فَإِنْ خَفْتُمُ الَّذِينَ آنچه را که خوش آید برای شما از زنان دو دو و سه سه و چهار چهار پس اگر ترسیدید که عدالت نکنید

فَوَحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَى وَإِنْ تَعُولُوا پس [بسنده کنید] به یکی یا به آنچه مالک شد دست های شما [عنی کنیزان] این نزدیک تراست به آنکه به ستم نگرایید و بدھید

النِّسَاءَ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبَنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ به زنان مهرهایشان را از روی میل و خوشی پس اگر بخشیدند به شما چیزی از آن را بارضایت خاطر بخورید آن را

هَنِيْسَعَا مَرِيْسَعَا وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ گوارای نوش جان و مدهید به بی خردان مال هایتان را که گردانیده است الله برايتان

قِيمًا وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَأَكْسُوْهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا وَابنلووا [سب] پایداری [زندگی] و بخورانید به آنان از [درآمد] آن و بپوشانید آنها را و بگویید به آنان سخنی پسندیده و بیازمایید

الْيَئَمَى حَتَّى إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ ءَانَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوهَا یتیمان را تا هنگامی که برسند به [سن ازدواج] پس اگر دریافتید از آنان کارданی را آنگاه بدھید

إِلَيْهِمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا آن یَكْبُرُوا وَمَنْ كَانَ به آنان مال هایشان را و مخورید آن را به اسراف و شتاب از ترس آنکه بزرگ شوند و آن که باشد

غَنِيَا فَلِيَسْتَعْفِفَ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلِيَأَكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا توانگر پس باید خویشتنداری کند و کسی که باشد نیازمند پس بخورد به شایستگی آنگاه چون

دَفَعْتُمُ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى يَالله حَسِيبَا ۶ باز می گردانید به آنان مال هایشان را پس گواه گیرید بر آنان و همین بس که الله حسابرس است

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ **أَلْوَلَدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ**
برای مردان سهمی است از آنچه بر جای نهند پدر و مادر و خویشاوندان و برای زنان سهمی است

مِمَّا تَرَكَ أَلْوَلَدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَ مِنْهُ أَوْ كُثُرَ نَصِيبًا
از آنچه بر جای نهند پدر و مادر و خویشاوندان از آنچه کم باشد از آن یا بسیار باشد که سهمی است

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى **فَمَرْوِضًا** **وَإِذَا حَضَرَ حَضَرَ شُونَدَ بَهْنَگَامَ تَقْسِيمَ [مِيراث]**
و یتیمان خویشاوندان [غیر وارث] معین و مقرر

مَعْرُوفًا وَالْمَسَكِينُ فَارِزُوهُمْ وَقَرْبَى **وَالْمَسَكِينُ**
پس بدھیدشان [چیزی] و بینوایان

صِعَافًا وَلَيَخْشَى الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ دُرْرِيَّةً **وَلَيَخْشَى الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ دُرْرِيَّةً** **صِعَافًا**
ناتوان از پس [مرگ] خودشان فرزندانی آنان که اگر بر جای نهند و باید بترسند

خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلَيَتَّقَوْا اللَّهُ وَلَيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا **خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلَيَتَّقَوْا اللَّهُ وَلَيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا**
که می ترسند پس باید پروا کنند از الله استوار

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي هُمَانا کسانی که می خورند مال های یتیمان را به ستم جز این نیست که می خورند [سمی انبارند] در

بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلُوْنَ سَعِيرًا يُوصِيكُمُ اللَّهُ وَسَيَصْلُوْنَ سَعِيرًا **بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلُوْنَ سَعِيرًا يُوصِيكُمُ اللَّهُ وَسَيَصْلُوْنَ سَعِيرًا**
شکم هایشان آتشی را و به زودی در آیند در آتش برافروخته

فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِكَرِ مِثْلُ حَظِ الْأُنْشَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً درباره [ارث] فرزنداتان که برای مرد برابر بهره دو زن است پس اگر [وارثان] همه باشند زنان [دختر]

فَوْقَ أَثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلَثًا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا **فَوْقَ أَثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلَثًا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا**
بیشتر از دوتا پس برای آنهاست دو سوم آنچه بر جای نهاده است و اگر باشد یک [دختر] پس برای اوست

أَنْتِصَفُ وَلَا بَوِيهِ لِكُلِّ وَاحِدِ مِنْهُمَا أَلْسُدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ **أَنْتِصَفُ وَلَا بَوِيهِ لِكُلِّ وَاحِدِ مِنْهُمَا أَلْسُدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ**
نصف [میراث] و برای پدر و مادر او [=میت] برای هر یک از آن دو یکششم است از آنچه بر جای نهاده است اگر

كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَرِثَهُ أَبُوهُ فَلَامِهُ الْثُلُثَ **كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَرِثَهُ أَبُوهُ فَلَامِهُ الْثُلُثَ**
باشد برایش فرزندی پس اگر نباشد برایش فرزندی و ارث بزنداز او پدر و مادرش پس برای مادرش یک سوم است

فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلَامِهُ الْسُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي **فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلَامِهُ الْسُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي**
پس اگر باشد برایش برادرانی آنگاه برای مادرش یک ششم است [این تقسیمها] پس از [کسر] وصیتی که وصیت می کند

لَكُمْ بَهَآ أَوْ دِينٌ إَبَاؤكُمْ وَأَبْنَاؤكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ **لَكُمْ بَهَآ أَوْ دِينٌ إَبَاؤكُمْ وَأَبْنَاؤكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ**
به آن یا [کسر] بدھی است پدران و فرزنداتان [که وفات می کنند] نمی دانید کدامشان نزدیک تراست به شما

نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِّنْ أَنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا حَكِيمًا **نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِّنْ أَنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا حَكِيمًا**
از جهت سود [این سهم بندی ارث] حکمی است مقرر از [جانب] الله همانا الله هست دانای سنجیده کار

وَلَكُمْ نِصْفٌ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُهُمْ
وَبِرَاءِي شَمَاسْتَ زَنَانَانْ بِرْجَایِ نَهَادِهِ اسْتَ آنِچِهِ

لَهُنَّ بَرَىءٌ وَلَدٌ^۱ لَهُنَّ وَلَدٌ^۲ فَلَكُمْ الْرُّبُعُ^۳ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ^۴ فَإِنْ مِمَّا
ازْأَنَهُ^۵ يَكُوْنُ أَنَّهُ فَرَزَنْدٌ^۶ بَرَىءٌ شَمَاسْتَ^۷ يَكُوْنُ أَنَّهُ فَرَزَنْدٌ^۸ بَرَىءٌ^۹

ترکن من بعد وصیة یوصیت بهآ او دین
برجای نهادهاند [این تقسیم] پس از [کسر] وصیتی است که وصیت می کنند به آن یا [کسر] بدھی است

وَلَهُرْ بَكْ الْرَّبْعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِن لَمْ يَكُن لَكُمْ وَلَدٌ
و برای آنان [زنانقان] است یک چهارم از آنچه بر جای نهاده اید اگر
فرزندی برایتان نباشد

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الْثُمُنُ مِمَّا مِمَّا تَرَكَهُمْ فَرِزْنَدِي پس برای آنان است یک هشتمن باشد پس اگر برای شما برجای نهادهاید

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُّتْ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ
بِهِ أَنْ يَا [كسر] بَدْهِيَّةً مِنْ كَنْيَةٍ وَإِنْ كَانَ
بَاشَدْ

رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أخٌ أَوْ أخْتٌ فَلِكُلٍّ مردی که ازوی ارث برده می شود کلاله [یعنی پدر و مادر و فرزند ناشته باشد] یا زنی [کلاله باشد] و برايش برادری یا خواهری باشد پس برای هر

وَاحِدٍ مِّنْهُمَا از آن دو یک **السُّدُسُ** يک ششم است پس اگر باشند **كَانُوا** آنها از **أَكْثَرَ** بیشتر این **ذَلِكَ** این

آنگاه آنان شریکند در یک سوم [این تقسیم] پس از [کسر] وصیتی است که سفارش می شود به آن فهم شرکاءٰ فی الْثُلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا

او دین غیر مُضَارِّ وَصِيَّةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَلِيمٌ
یا [کسر بدهی] است بدون آنکه باوصیت به ورثه ضرر رساند بلکه سفارشی است از [جانب] الله والله دنای بردار است

يُدْخِلُهُ الْأَنْهَرُ درمی آورد او را
جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ زَيْرٍ [دَخْتَان] أَنْهَا به بهشت هایی که روان است از جویبارها

الْعَظِيمُ
بزرگ

الْفَوْزُ
کامیابی

وَذَلِكَ
و این است

فِيهَا
در آن

خَلِدِينَ
که جاودانه اند

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ فَلَا يُحْكَمُ لَهُ أَوْرَدَهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ حُدُودٌ وَمَنْ يُذْلِلُهُ مِنْ دِرْخَاهُ دُرْخَاهٌ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ فَلَا يُحْكَمُ لَهُ أَوْرَدَهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ حُدُودٌ وَمَنْ يُذْلِلُهُ مِنْ دِرْخَاهُ دُرْخَاهٌ

ناراً خَلِدًا در حالی که ماندگار است **مُهِيْرٌ** در آن و برای اوست **عَذَابٌ** عذابی **فِيهَا** در آن **وَلَهُ** خوارکننده

وَالَّتِي	يَا تِينَ	الْفَحْشَةَ	مِنْ	نِسَاءِكُمْ	فَاسْتَشْهِدُوا	زِنَانَ شَمَاء	پس گواه بگیرید
آنان که		مرتكب می شوند	کار زشت [= زنا] را	از			
عَلَيْهِنَّ	أَرْبَعَةَ مِنْكُمْ	شَهِدُوا	فَإِنْ	أَرْبَعَةَ مِنْكُمْ	فَامْسِكُوهُنَّ	فِي	آنگاه نگاه دارید آنها را در
بر آنها		گواهی دادند	پس اگر	از خودتان			
الْبُيُوتِ	حَتَّىٰ يَتَوَفَّهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَيِّلًا	لَهُنَّ سَيِّلًا	تَأْكِيدًا	يَا تِينَهَا	يَا تِينَهَا	فَإِنْ تَأْكِيدًا	تا آنکه به پایان رساند [عمر] آن هارا مرگ
خانهها		یا اینکه قرار دهد الله		پس بیازارید آن دو را	که مرتكب می شوند آن [کار زشت] را	از شما	تا آنکه به پایان رساند [عمر] آن هارا مرگ
وَالَّذَانِ	يَا تِينَهَا مِنْكُمْ فَعَذُوهُمَا	فَإِنْ تَأْكِيدًا	فَإِنْ	يَا تِينَهَا	يَا تِينَهَا	فَإِنْ	وَآن دو کس
		توبه کردند	پس اگر	توبه کردند	که مرتكب می شوند آن [کار زشت] را	از شما	که مرتكب می شوند آن [کار زشت] را
وَاصْلَحَا	فَأَعْرَضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا	رَحِيمًا	وَاصْلَحَا	فَأَعْرَضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا	وَاصْلَحَا	فَأَعْرَضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا	وَاصْلَحَا
		پس صرف نظر کنید	از آنها	همانا الله	هست	بسی توبه پذیر	پس صرف نظر کنید
ثُمَّ	يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُونَ	عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ الْمُسْوَدَ بِجَهَلٍ	يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ	يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ	يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ	يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ	يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ
سپس		تو به می کنند	پس آنان اند که	بازمی گردد	پس آنان اند که	بازمی گردد	پس آنان اند که
أَللَّهُ	عَلِيهِمْ وَكَانَ	عَلَيْهِمْ وَكَانَ	أَللَّهُ	عَلَيْهِمْ وَكَانَ	أَللَّهُ	عَلِيهِمْ وَكَانَ	أَللَّهُ
الله		به ندانی	الله [به رحمت خود]	کار بد را	الله	تنها برای کسانی است که	جز این نیست که [پذیرش] توبه بر
أَللَّهُ	عَلِيهِمَا الْتَّوْبَةَ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ الْمُسْوَدَ بِجَهَلٍ	عَلِيهِمَا الْتَّوْبَةَ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ الْمُسْوَدَ بِجَهَلٍ	أَللَّهُ	عَلِيهِمَا الْتَّوْبَةَ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ الْمُسْوَدَ بِجَهَلٍ	أَللَّهُ	عَلِيهِمَا الْتَّوْبَةَ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ الْمُسْوَدَ بِجَهَلٍ	أَللَّهُ
		بسی دانای		کار بد را	کار بد را	کار بد را	کار بد را
أَللَّهُ	عَلِيهِمَا حَكِيمًا	عَلِيهِمَا حَكِيمًا	أَللَّهُ	عَلِيهِمَا حَكِيمًا	أَللَّهُ	عَلِيهِمَا حَكِيمًا	أَللَّهُ
الله		سنجدیده کار					
يَعْمَلُونَ	السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ	إِذَا حَضَرَ	أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ	أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ	أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ	يَعْمَلُونَ	يَعْمَلُونَ
می کنند		تا زمانی که	فرارسد	یکی شان را	مرگ	می کنند	می کنند
أَنَّ	قَالَ إِنِّي تُبَتُّ الْأَئْنَ وَلَا الَّذِينَ يَمْوُتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ	وَلَيَسْتِ	الْتَّوْبَةُ لِلَّذِينَ	[پذیرش] توبه	برای کسانی که	می گوید همانا من توبه کردم اکنون!	می گوید همانا من توبه کردم اکنون!
		و نیست			در حالی که آنان	در حالی که آنان	در حالی که آنان
أَنَّ	أُولَئِكَ أَعْتَدَنَا لَهُمْ عَذَابًا	يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ	أَلِيمًا	إِنِّي تُبَتُّ الْأَئْنَ وَلَا الَّذِينَ يَمْوُتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ	أَنَّ	أُولَئِكَ أَعْتَدَنَا لَهُمْ عَذَابًا	أَنَّ
		در دنک را				آن	
أَنَّ	أَمَدَهُمْ بِأَعْتَدَنَا لَهُمْ عَذَابًا	يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ	أَلِيمًا	إِنِّي تُبَتُّ الْأَئْنَ وَلَا الَّذِينَ يَمْوُتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ	أَنَّ	أَمَدَهُمْ بِأَعْتَدَنَا لَهُمْ عَذَابًا	أَنَّ
		برای شان					
أَنَّ	لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْثُوا	النِّسَاءَ كَرَهًا	وَلَا تَعْصُلُوهُنَّ	وَلَا تَعْصُلُوهُنَّ	وَلَا تَعْصُلُوهُنَّ	لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْثُوا	لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْثُوا
		که میراث برید	زنان را به دل نخواهی [شان]	و تنگ مگیرید بر آن	ایمان آورده اید حلال نیست	برای شما	ایمان آورده اید حلال نیست
أَنَّ	لِتَذَهَّبُوا بِعَصْنَى	مَا إِلَّا فِي	أَنَّ يَأْتِيَنَ	أَنَّ يَأْتِيَنَ	أَنَّ يَأْتِيَنَ	لِتَذَهَّبُوا بِعَصْنَى	لِتَذَهَّبُوا بِعَصْنَى
		برخی از	آنکه مرتكب شوند	آنکه مرتكب شوند	آنکه مرتكب شوند		
أَنَّ	وَعَالِمَرْوَفٌ بِالْمَعْرُوفِ	كَرْهَتُمُوهُنَّ	فَعَسَى	فَإِنْ	كَرْهَتُمُوهُنَّ	وَعَالِمَرْوَفٌ بِالْمَعْرُوفِ	وَعَالِمَرْوَفٌ بِالْمَعْرُوفِ
		به شایستگی	نایسند دارید آنان را	پس اگر		و رفتار کنید با زنان	و رفتار کنید با زنان
أَنَّ	شَيْعًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ خَيْرًا	كَثِيرًا	خَيْرًا	فِيهِ	خَيْرًا	شَيْعًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ خَيْرًا	شَيْعًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ خَيْرًا
		چیزی را	در آن	در آن	در آن	چیزی را	چیزی را

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَسْتِبْدَالَ زَوْجَ مَكَانٍ رَّوْجَ وَأَتَيْتُمْ	جایگزین ساختن همسری [که دارید] به جای همسری [که دارید] و داده باشد	۴۰
إِحْدَادِنْهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ	دارای بسیاری را پس مگیرید از آن چیزی را آیا می گیرید آن را	۴۱
وَإِثْمًا مُّبِينًا وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى وَچگونه باز می ستانید آن را با آنکه آمیزش جنسی کرده اید	آشکار؟ و گناهی به همان	۴۲
بَهْتَنَا عَصْبُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخْذَنَ مِنْكُمْ مِّيشَقًا	برخی شما برخی دیگر و گرفته اند آنان از شما پیمانی	۴۳
وَلَا نَنْكِحُوا مَا نَكَحَ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِلَّا مَا كَانَ فَحَشَةً وَمَقْتَنَا	ازدواج ممکنید با آنانی که ازدواج کرده اند پدرانتان هست کاری زشت و مورد خشم [الله]	۴۴
النِّسَاءَ وَسَاءَ مَأْهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَخَلَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَأَخْوَاتُكُمْ	زنان مادرانتان [ازدواج با] بر شما و دختران و خاله هایتان و عمه هایتان و خواهرانتان	۴۵
الْأَخْ وَبَنَاتُ الْأَخْ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأَخْوَاتُ الْأُخْتِ	برادر و دختران خواهر و دختران خواهران تان	۴۶
وَرَبِّيْبُكُمْ وَأَمَهَاتُ نِسَاءِكُمْ وَأَمَهَاتُ وَبَنَاتِكُمْ وَأَمَهَاتُ وَخَلَاتِكُمْ	و نادختری هایتان زنان زنان زنان	۴۷
الَّتِي وَرَبِّيْبُكُمْ فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ زِنَانَتَانِ	که غالبا پرورش یافته در دامنه های شما	۴۸
الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ	که آمیزش کرده اید با آنان و اگر آمیزش نکرده اید	۴۹
فَلَا جُنَاحَ عَيْنِكُمْ وَحَلَّتِلُ أَبْنَاءِكُمْ الَّذِينَ	پس نیست گناهی بر شما [در ترک آنان و ازدواج با دخترانشان] و [نیز] همسران پسران شما	۵۰
مِنْ أَصْلَبِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأَخْتَيْنِ	از پشت شما باشند [نه همسر پسرخوانده ها] و اینکه جمع کنید بین دو خواهر را [به همسری]	۵۱
إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِلَّا مَاهِيْمَا	آنچه [بیش از این] گذشته است همانا مهربان آمرزندۀ الله	۵۲

وَالْمُحَصَّنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
 [حرام شده است بر شما] زنان شوهدار از زن ها مگر آنچه مالک شد دست های شما [=کنیزان] [۱]

كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأَحَلَّ لَكُمْ مَا وَرَأَتِ ذَلِكُمْ أَن تَبْتَغُوا
 [این احکام] تو شنسته الله است بر شما و حلال شده است برایتان آنچه جز اینهاست [به شرطی] که طلب کنید [۲]

بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنَاتٍ غَيْرَ مُسَفِّهِينَ
 با مال هایتان از روی پاکدامنی روابط نامشروع نه با آن پس آنچه کام گرفتید پس آنچه با آن

مِنْهُنَّ فَعَانُوهنَّ أُجُورُهُنَّ
 از آنان پس بدھید به آنها [۳]

فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ
 در آنچه توافق کردید به آن پس از [مهر] مقرر داشت [۴]

حَكِيمًا سُنْجِيدَه كار
 سنجیده کار [۵]

الْمُحَصَّنَاتِ مَمْوَنَاتٍ
 با زنان پاکدامن که مؤمنه اند

فَئِتَكُمُ الْمُؤْمَنَاتِ
 کنیزان شما که مؤمنه اند [ازدواج کنید] و الله

بَعْضٌ فَانِكِحُوهنَّ وَءَاتُوهنَّ أُجُورُهُنَّ
 برخی دیگرید پس ازدواج کنید با آنان [۶]

بِالْمَعْرُوفِ
 به شایستگی در حالی که پاکدامن باشدند

أَخْدَانِ فَإِذَا أَحْصَنَ فَإِنْ أَتَيْتُ بِفَحْشَةٍ
 دوستان پنهانی پس زمانی که شوهدار شدند آنگاه اگر کنند کار زشت [زنا]

مَا عَلَى الْمُحَصَّنَاتِ مِنْ عَذَابٍ
 آنچه که بر زنان آزاد است از عذاب [مجازات] این [ازدواج با کنیزان] برای کسی است

الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَن تَصْرِفُوا خَيْرَ لَكُمْ وَاللَّهُ
 از رنج [گناه زنا] از شما و اینکه شکیابی کنید بهتر است برایتان و الله

رَحِيمٌ عَفُورٌ وَاللهُ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ لَكُمْ لَيْبَنَ
 مهربان است امرزندۀ غفور و الله و هدایت کند شما را که بیان کند [۷]

مُرِيدٌ اللَّهُ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلَيْكُمْ
 می خواهد الله پیش از شما بودند و بازگردد [به رحمت خود]

حَكِيمٌ
 سنجیده کار است [۸]

وَاللَّهُ يُرِيدُ مَیْلًا عَظِيمًا	أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ	۲۷	که بازگردد [به رحمت خود] بر شما و می خواهند کسانی که پیروی می کنند
أَنْ يَخْفَفَ أَنْ يَخْفَفَ	أَنْ تَمْيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا	۲۸	که تخفیف دهد می خواهد الله بزرگی بزرگی از خواهش های خویش که کجروی کنید شما کجروی
الشَّهَوَاتِ	عَنْكُمْ وَخُلُقَ الْإِنْسَنُ ضَعِيفًا	۲۹	کسانی که ای ناتوان آدمی و آفریده شده است به شما
إِلَّا أَنْ	أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ لَا تَأْكُلُوا	۳۰	مگر آنکه به باطل درمیان خودتان مال هایتان را مخورید ایمان آورده اید
أَنْفُسَكُمْ	وَلَا نَقْتُلُوا مِنْكُمْ عَنْ تَرَاضٍ تَكُونُ	۳۱	خودتان را و مکشید از شما با رضایت یکدیگر داد و ستدی باشد
عُدُوانًا	وَمَنْ يَفْعُلْ ذَلِكَ رَحِيمًا بِكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ	۳۲	از روی تجاوز این [کار] را و هر که کند این کار را همانا الله هست
وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ	نُصْلِيهِ نَارًا فَسَوْفَ وَظِلْمًا	۳۳	بر هست درمی اوریم او را پس به زودی و ستم
مَا نَهَوْنَ عَنْهُ نُكَفَّرُ	كَبَآئِرَ تَجْتَنِبُوا يَسِيرًا	۳۴	از آن که بازداشته شده اید از آن اگر دوری گزینید آسان
كَرِيمًا	مُدْخَلًا وَنُدُخْلَكُمْ سَيِّعَاتِكُمْ	۳۵	ارجمند به جایگاهی از گناهان بزرگی گناهان [کوچک] شما را از شما
وَلَا تَنْمَنُوا مَا فَضَلَ اللَّهُ بِهِ	بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلَا تَنْمَنُوا مَا فَضَلَ اللَّهُ بِهِ	۳۶	و آرزو مکنید آنچه را که برتری داده است الله به آن برخی برخی برای مردان و آرزو مکنید آنچه را که برتری داده است الله به آن برخی برخی برای قدران
وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا	أَكْتَسَبُوا مِمَّا نَصِيبُ	۳۷	سهمنی است از آنچه به دست آورده اند سهمی است از آنچه به دست آورده اند
كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ	إِنَّ اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ وَسَعَلُوا	۳۸	به هر چیزی هست همانا الله از بخشش او و درخواست کنید از الله
الْوَالَدَانِ	مَوَالِيٍ جَعَلْنَا وَلِكُلِّ عَلِيًّا	۳۹	و برای هریک [از مرد و زن شما] قرار داده ایم دانا
مَمَّا	وَالَّذِينَ عَقدَتْ	۴۰	از آنچه بر جای نهاده اند پدر و مادر و کسانی که بسته است [آنها را به شما]
فَعَانُوهُمْ	أَيْمَنُكُمْ وَالَّذِينَ	۴۱	پس بدھید به آنان پیمان هایتان و خویشاوندان نزدیک تر
كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا	كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا	۴۲	همانا الله هست همانا الله هست سهم شان را

الرِّجَالُ قَوَّمُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ
برخی شان را زنان به سبب آنکه برتری داده است الله مردان سربرستان اند

عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّدِيقَاتُ
برخی دیگر و بدان سبب که هزینه می کنند از مال های خود [برای زنان] پس زنان شایسته

قَدِنِتُ حَفِظَاتُ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّذِي تَخَافُونَ
فرمانبردارند نگهدارندگان اند در نبود [شوهر] به پاس آنچه نگه داشته است الله [از حقوقشان] و زنانی که می ترسید

نُشُزْهُرٌ وَاهْجُرُوهُنَّ فَعَظُوهُرٌ
از نافرمانی [و ناسازگاری] اشان پس [نخست] پند دهید آنان را و [اگر تاثیر نکرد] ترکشان کنید

وَأَضْرِبُوهُنَّ سَكِيلًا فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ
و [درنهایت] بزنیدشان آنگاه اگر فرمان برند از شما

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْهَا سَقَاقَ كَيْرًا وَإِنْ خَفْتُمْ
همانا الله هست از اختلاف بیم دارید بزرگ آنگاه هست

بَيْنَهُمَا حَكْمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنَّ حَكْمًا مِنْ أَهْلِهَا
میان آن دو = زن و شوهر] پس بفرستید داوری از کسان زن اگر

يُرِيدَ آءِصَحَّا يُوَفِّقُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَيْرًا
بخواهند [دواران] اصلاح را سازگاری پدید خواهد آورد الله میان آن دو همانا الله هست

وَأَعْبُدُوا وَأَعْبُدُوا وَالْمُؤْمِنُونَ شَيْئًا
و بپرسید و شریک مگردانید الله را با او چیزی را

إِحْسَنَاهُ وَبِذِي الْقُرْبَى وَالْمُسْكِينُونَ وَالْمُتَّمَسِّمُونَ
نیکوکاری [کنید] و [نیز] به خوشاوند و همسایه و بیتوانند

ذِي الْقُرْبَى وَالْجَارِ وَالْجَنِّ وَالصَّاحِبِ
خوشاوند و همسایه در کنار [زنده] و همنشین بیگانه

وَأَبْنِ الْسَّيِّلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ
و در راه مانده آنچه مالک شده دست هایتان [=کنیزان] همانا دوست نمی دارد کسی را که

كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا كَيْخُلُونَ كَيْخُلُونَ
باشد خودپسند فخر فروش بخل می ورزند و فرمان می دهنده

النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا وَكَتْمَانَ می دارند آنچه را که
مردم را داده است به آنان الله و بخل به بخل

مِنْ فَضْلِهِ مُهِينًا عَذَابًا لِلْكَافِرِينَ
از بخشش اش و آمده کرده ایم خوارکننده را عذابی برای کافران

وَالَّذِينَ يُنفِقُونَ مَالَهُمْ أَمَوَالَهُمْ لِرِءَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِإِيمَانِ شَانِ دادِنْ بِهِ مَرْدَمْ اَنْفَاقِ مَیْ کَنْند وَکَسَانِی کَه

٣٨ قَرِينَا وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْلَا اَمَنُوا يَالله وَالْيَوْمُ الْآخِرُ وَانفَقُوا
همنشینی است [شیطان] ۲۸ و چه زیانی برایشان داشت اگر ایمان می آوردند به الله و روز و اپسین و انفاق می کردند

مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيًّا وَهُنَّا بِاللَّهِ أَنْجَحُونَ

مِثْقَالٌ ذَرَّةٌ هموزن ذرهای وَإِنْ تَكُ حَسَنَةٌ يُضَعِّفُهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ وَإِنْ باشد[آن ذره] کار نیکی دو چندان می گرداند آن را و می دهد از نزد خود

أَجْرًا عَظِيمًا بَدَاشِي بَزْرَگ رَا پَادَاشِي ٤٠ فَكِيفَ حَيْثُمْ أَمْمَةٌ مِنْ هُرْ كُلْ مِنْ حَيْثُنَا إِذَا أَنْجَاهَ كَه بِيَارِيْمَ اَسْتَ چَوْنَه چَوْنَه گَواهِي رَا شَهِيدَ بُشَّ

وَجِئْنَا بِإِعْرَابِ الْأَذْيَنَةِ الْمُبَدِّدَةِ وَالْمُسْتَأْنِدَةِ عَلَى بِرٍ وَرَوْبٍ كَمَا
كَانَتْ مُؤْمِنَةً بِهِ الْمُؤْمِنَاتُ إِذْ أَنْتَ تَرْكِيْبُ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُؤْمِنَاتِ
كَمَا كَانَتْ مُؤْمِنَةً بِهِ الْمُؤْمِنَاتُ إِذْ أَنْتَ تَرْكِيْبُ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُؤْمِنَاتِ

كَفَرُوا وَعَصَوْا الْرَّسُولَ لَوْ تَسْوَى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكُنُونَ كَفَرْ وَرَزِيدَنَد وَنَافِرْمَانِيَ كَرَدَندَ اِينِ پِيَامِبِرَ رَا کَهِ کَاش هَمُوارِ گَرَدد بِرِ آنَان زَمِين وَپِنهَانِ نَتوَانَندَ کَرد

الصَّلَاةُ لَا تَقْرَبُوا إِلَيْهَا يَأْتِيهَا حَدِيثًا ٤٦
عَامَنُوا الَّذِينَ هِيَ مِنْ أَنْوَارِهِ ٤٧
بِهِ نَمَازٌ نَزَدِكَ مُشْوِيدٌ اِلَّا هُوَ اللَّهُ اَكْبَرُ ٤٨

وَأَنْتُمْ سُكَّرَى حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي
درحالی که شما مست باشید تا آنکه بدانید آنچه می‌گویید و نه در حالی که جنب هستید مگر که عبور کنندگان

سَيِّل راهی [درحال سفر] باشید تا آنکه غسل کنید و اگر باشد بیمارانی یا در سفری یا کنم مرضی او علی سفری او جاء بباید

أَحَدٌ وَمِنْكُمْ مَنْ يَكُونُ مِنْ أَنْفُسِهِ إِلَّا مَا أَتَى إِلَيْهِ وَمَا أَنْهَا عَنْهُ إِلَّا مَنْ يَرَى

فَتَيَمِّمُوا صَعِيدًا طَبِيبًا پاک را آنگاه آهنگ کنید [تیمم کنید] خاکی
وَأَيْدِيكُمْ بُوْجُوهِكُمْ فَامْسَحُوا رُوی هایتان پس [با آن] مسح کنید و دست هایتان را همانا

الله کان عَفُوا غَفُورًا ۝ آلم تَر إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبَهُمْ
الله هست بسیار باگذشت و آمرزندۀ آیا ننگریستی به سوی کسانی که داده شده است به آنان بهره‌ای از

الْكِتَبِ كِتَاب يَشْتَرُونَ يَشْتَرُونَ الْأَصْلَلَةَ وَيَرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا أَنْ تَضِلُّوا الْسَّيِّئَلَ راه [حق] راه؟

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَاءِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ۴۵
 وَاللَّهُ دانتر است به دشمنان شما سرپرست و کافی است که الله یاور [شما] باشد ۴۵

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يَحْرِفُونَ الْكِلَمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ
 بُرخی از کسانی که یهودی شدند تغییر می‌دهند کلمات را از جایگاه‌های آن و می‌گویند

سَمِعَنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْعَعَ غَيْرَ مُسَمَّعٍ وَرَعَيْنَا لِيَا بِالسِّنَّتِ
 شنیدیم و نافرمانی کردیم و بشنو در حالی که ناشنوا باشی و [گویند] راعنا در حال پیچانیم به زبان هایشان

وَطَعَنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْعَعَ وَأَنْظَرْنَا
 و طعنه در دین [اسلام] و اگر آنان می‌گفتند شنیدیم و فرمان بردیم و بشنو و بنگر ما را

لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعْنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
 هر آینه بود بهتر برای آنان و استوارتر ولی لعنت کرد آنان را الله به سبب کفرشان پس ایمان نمی‌آورند

إِلَّا قَلِيلًا ۴۶ يَتَأْمِهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِيمَنُوا بِمَا نَزَّلْنَا
 مگر اندکی [از آنان] ۴۶ ای کسانی که داده شده است به شما کتاب [آسمانی] ایمان بیاورید به آنچه فرو فرستادیم

مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلٍ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَزُرْدَهَا
 در حالی که تصدیق کننده چیزی است که با شماست پیش از آنکه ناپدید گردانیم چهره‌های را آنگاه برگردانیم آنها را

عَلَى أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنُهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبِّتِ وَكَانَ أَمْرٌ
 بر پشت‌های شان یا لعنت کنیم آنان را چنان که لعنت کردیم یاران شنبه را و هست فرمان

اللَّهُ مَفْعُولاً ۴۷ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
 الله انجام شدنی ۴۷ همانا الله نمی‌آمرزد که شرک اورده شود به او و می‌آمرزد آنچه جز

ذَلِكَ لِمَنِ يَشَاءُ وَمَنِ يُشْرِكَ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَ إِثْمًا عَظِيمًا
 آن است برای هر کسی که بخواهد و هر که شرک ورزد به الله پس به راستی بر بافتة است گناهی بزرگ را

اللَّمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُونَ أَنفُسَهُمْ بَلْ اللَّهُ يُزَكِّي مَنِ يَشَاءُ ۴۸
 آیا ننگریستی به سوی کسانی که به پاکی می‌ستایند خودشان را! بلکه الله پاک می‌گرداند هر که را بخواهد

وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۴۹ أَنْظُرْ كَيْفَ يَقْرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكِبَرِ
 و ستم نبینند به اندازه رشتہ هسته خرمایی ۴۹ بین که چگونه بر می‌بندند بر الله دروغ را

وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ۵۰ اللَّمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبَهَا
 وهمین بس که این گناهی آشکار است آیا ننگریستی به سوی کسانی که داده شده است به آنان بهره‌ای

مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ وَلَطَغْوَتِ ۵۰ بِالْجِبَتِ وَلَطَغْوَتِ
 از کتاب که ایمان می‌آورند و طاغوت و طاغوت به بت

لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَوْلَاءِ أَهْدَى مِنَ ۵۱ الَّذِينَ إِيمَنُوا سَيِّلًا
 درباره کسانی که کفر ورزیدند اینان رهیافت‌هایشان را از کسانی که ایمان آورده‌اند

أَوْلَئِكَ الَّذِينَ لَعَنْهُمْ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۵۲
 آنان کسانی هستند که لعنت کرده است آنها را الله و هر که لعنت کند او را الله پس هرگز نمی باید برایش باوری
أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ۵۳
 آیا برایشان بهره‌ای است از فرمانروایی؟ پس در آن صورت نمی‌دهند به مردم به اندازه گودی پشت هستند خرمایی را یا
يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا أَتَتْهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ أَتَيْنَا ۵۴
 حسد می‌ورزند بر آنچه داده است به آنها الله از بخشش‌اش؟
ءَالَّا إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِاتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ۵۵
 به خاندان ابراهیم کتاب و حکمت را و دادیم به آنان فرمانروایی بزرگی را
فِيهِمْ مَنْ أَمَنَ بِهِ وَمَنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَى بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ۵۶
 پس از آنها کسی است که ایمان آورده است به آن و از آنها کسی است که روی بر تافت ازان و بس است وزن [به عنوان آتش افروخته] برای کفران
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِإِيمَانِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضَجَتْ ۵۷
 همانا کسانی که کفر ورزیدند به آیه‌های ما به زودی در آوریم آنها را به آتشی هرگاه بسوزد
جُلُودُهُمْ بَدَلْتُهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ هُمْ ۵۸
 پوستهایشان جایگزین کنیم برای آنان پوستهایی جز آن را تا بچشند
كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا وَالَّذِينَ أَمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۵۹
 هست پیروزمند سنجیده کار و کسانی که ایمان آورده‌اند و کرده‌اند
سَنْدِ خَلْهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْنَّهَا الْأَنْهَرُ خَلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۶۰
 به زودی در آوریم آنها را به بهشت‌هایی که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها در حالی که جاودانه اند در آن همیشه
لَهُمْ فِيهَا أَرْوَاحٌ مُّطَهَّرَةٌ وَنُدُخْلُهُمْ ظَلَّالًا ظَلِيلًا إِنَّ ۶۱
 برای آنان در آن همسرانی است پاکیزه و درمی آوریم آنها را به سایه‌ای پایدار همانا
الَّهُ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤْدِوَا الْأَمْنَاتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ ۶۲
 الله فرمان می‌دهد به شما که بازگردانید امانت‌ها را به صاحبان آنها و هنگامی که داوری کردید میان
النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ يُعِظِّمُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا ۶۳
 داوری کنید به عدالت به راستی که الله خوب چیزی پندمی دهد شمارا به آن همانا الله هست مردم شنوازی
بَصِيرًا يَتَأَمَّهَا الَّذِينَ أَمَنُوا أَطْبَعُوا اللَّهَ وَأَطْبَعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِ ۶۴
 بینا کسانی که ایمان آورده‌اید فرمان برید الله را و فرمان برید پیامبر را و صاحبان
الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تُنْزَعُنُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ ۶۵
 امر را از خودتان پس اگر اختلاف کردید در چیزی پس بازگردانید آن را به سوی الله و پیامبر اگر دارید
تَأْوِيلًا تَأْوِيلًا وَالْيَوْمَ الْآخِرُ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ ۶۶
 سرانجام آن و نیکوتراست این بهتر و اپسین و روز به ایمان

أَلَّمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَرْعُمُونَ أَنَّهُمْ أَمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
آیا ننگریستی به سوی کسانی که همانا آنان ایمان آورده‌اند به آنچه فروفرستاده شده است به سوی تو
همانا آنان می‌پندارند که و آنچه فروفرستاده شده است

وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الظَّاغُوتِ
و آنچه فروفرستاده شده است پیش از تو می‌خواهند که داوری برند به سوی طاغوت

وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكُفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَنُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
حال آنکه به راستی فرمان یافته‌اند که گمراهی بیفکند آنان را که گمراهی بیفکند آنان را و می‌خواهد شیطان به آن

ضَلَّلَأُ بَعِيدًا ٦٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أُنْزَلَ
به گمراهی دوری و هنگامی که گفته شود به آنان که بیایید به سوی چیزی که فروفرستاده است

وَإِلَى الرَّسُولِ ٦١ وَإِلَى الْمُنَفِّقِينَ رَأَيْتَ مَنِيبَرَ
الله و به سوی پیامبر می‌بینی که رو می‌گرداند منافقان را از تو

صُدُودًا ٦٢ فَكَيْفَ ٦١ وَإِذَا أَصَبَّتْهُمْ بِمَا مُصِيبَةٌ
روی گرداندنی پس چگونه است به سبب آنچه مصیبتی بر سد به آنان آنگاه که

قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ٦٣ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللهِ إِنَّ أَرْدَنَا إِلَّا
پیش فرستاده است دست‌هایشان [کارهایشان] باز بیایند نزد تو در حالی که سوگند می‌خورند به الله که نمی‌خواستیم جز

إِحْسَنَنَا وَتَوَفَّيْقًا ٦٤ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا
نیکی و هماهنگی [با شما] را آنیان کسانی هستند که می‌داند الله آنچه را

فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ ٦٥ دَلْهایشان است پس روی بگردان در
در آنچه را به آنان [که] و بگو و بگو و پندشان ده از آنان

أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا ٦٦ بَلِيْغًا ٦٣ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ
دلشان [نفوذ کند] رسما سخنی رسا و نفرستادیم هیچ مگر پیامبری را

لِيُطَاعَ ٦٧ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ ٦٦ أَنَّهُمْ ظَلَمُوا
برای آنکه فرمان برده شود [از لو] به اذن الله آنگاه که ستم کردند بر خودشان

جَاءُوكَ ٦٨ فَاسْتَغْفِرُوا مِنْ آمدند نزد تو پس آمرزش می‌خواستند
می‌آمدند نزد تو برای شان پیامبر و آمرزش می‌خواستند

لَوَجَدُوا ٦٩ تَوَابًا رَّحِيمًا ٦٧ فَلَا وَرِبَكَ
هر آینه می‌یافتند الله را بسی توبه‌پذیر مهربان پس نه سوگند به پروردگارت

حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ ٦٩ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا
تا تو را داور کنند در آنچه اختلاف شده است میانشان سپس نیایند

فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا ٦٩ مَمَّا سَلِيمًا ٦٩
در دل‌هایشان هیچ دلتگی از آنچه داوری کرده‌ای و گردن نهند [بر آن] گردن نهادنی راستین

وَلَوْ أَنَا كَثِبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ أُقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ أَوْ أُخْرُجُوا مِنْ دِيْرِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ

وَإِنَّهُمْ كَثِيبْنَا خودتان را بِرَأْنَانَ که بکشید آنگاهه را بیرون روید از خانه های تان، نمی کردند آن را مگر پنداده می شوند

لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا لَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ مِّنْهُمْ وَإِذَا وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا لَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ مِّنْهُمْ

از آنان وَإِذَا آنها می کردند آنچه را که پنداده می شوند به آن البته می بود بهتر برای آنها و استوارتر [در دین] و آنگاه البته می دادیم به آنان از

لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا وَلَهُدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

راست و هر آینه هدایت می کردیم آنها را به راهی پاداشی نزد خود

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

و هر که فرمان برد از الله و این پیامبر پس آنان با کسانی اند که نعمت داده است الله بر آنان

مِنَ النَّبِيِّنَ وَالصَّالِحِينَ وَالشَّهِدَاءِ وَالصَّدِيقِينَ وَالنَّبِيِّنَ

و نیک اند و شایستگان و شهیدان و راستی پیشگان از

أُولَئِكَ رَفِيقًا ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنْ اللَّهِ وَكَفَى

آنان از جهت همراهی الله است و همین بس که

يَا اللَّهُ عَلِيهِمَا يَتَأْمِهَا الَّذِينَ أَمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ

[در برابر دشمن] آماده باشد داناست الله

فَإِنَّ أَصْبَاتُكُمْ مُّصِيبَةً قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ

پس اگر رسد به شما مصیبتي می گوید به راستی نعمت داد الله بر من آنگاه که نبودم با آنان

شَهِيدًا وَلِئِنْ أَصْبَاتُكُمْ فَضْلٌ مِنْ اللَّهِ لِيَقُولَنَّ كَانَ

حاضر [در جنگ] و اگر برسد به شما هر آینه می گوید گویی که

لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلِيَّتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفْوَزَ

نبوده است میان شما و میان او هیچ دوستی ای آنگاه می رسیدم

فَوْزًا عَظِيمًا سَيِّلِ اللَّهِ فَلِيُقْتَلُ فِي سَيِّلِ اللَّهِ

به کامیابی بزرگی فوز می شود

يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقْتَلُ فِي زَنْدَگانی دنیا را

می فروشنند در آنگاه کشته شود

سَيِّلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُ أَوْ يَغْلِبُ فَسَوْفَ نُؤْتِهِ أَجْرًا عَظِيمًا

راه الله آنگاه کشته شود پس به زودی می دهیم به او پاداشی بزرگ را

وَمَا لَكُمْ لَا تُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْرِجَالِ
وَچه شده است شما را که نمی جنگید در راه الله و [برای رهایی] ناتوانان از مردان
وَالنِّسَاءِ وَالْوَلَدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
و زنان و کودکان آنانی که می گویند [ای] پروردگار ما بیرون بر ما را از آبادی این
الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
که ستمکارند مردمش و قرار ده برای ما از نزد خود سپرستی و قرار ده برای ما از نزد خود
نَصِيرًا ٧٥ الَّذِينَ آمَنُوا يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
باوری را کسانی که ایمان آورده اند می جنگند در راه الله و کسانی که کفر ورزیده اند
يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ الظَّاغُوتِ فَقَتَلُوا أُولَئِهَ الشَّيْطَانُ ٧٦ إِنَّ كَيدَ
می جنگند در راه طاغوت پس بجنگید با دوستان شیطان همانا نیرنگ
الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ٧٧ أَلَّهُ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُوا
شیطان هست سست آیا ننگریستی به سوی کسانی که گفته شد به آنان بازدارید [از جنگ] دست هایتان را
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاثُوا الزَّكُوَةَ فَلَمَّا كُنْبَ عَلَيْهِمُ الْفِنَالُ إِذَا فَرِيقٌ
و بربیا دارید نماز را و بدھید زکات را پس هنگامی که نوشته شد بر آنان جنگ ناگاه گروھی
مِنْهُمْ يَخْشَونَ النَّاسَ كَخُشَيَّةِ اللهِ أَوْ أَشَدَّ حَشَيَّةً وَقَالُوا رَبَّنَا
از آنان ترسیدند از مردم مانند ترسیدن از الله یا ترسی سخت تر و گفتند [ای] پروردگار ما چرا
كَنْبَتَ عَلَيْنَا الْفِنَالَ لَوْلَا أَخْرَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَنْعِ الدُّنْيَا
نوشتی بر ما جنگ را؟ چرا واپس نداشتی ما را تا مدتی نزدیک به گو بهره مندی دنیا
قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ ٧٨ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا ظَلَمُونَ فَيَسِّلَا
اندک است و آخرت بهتر است برای کسی که پرھیز کاری کند و ستم نمی بینید به اندازه رشتہ هسته خرمایی هرجا
تَكُونُوا يَدُرُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشَيَّدَهٗ وَإِنْ تُصِبُّهُمْ
که باشید درمی یابد شما را مرگ و اگرچه باشید در دژهایی سخت استوار و اگر برسد به آنان
حَسَنَهٗ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللهِ ٧٩ وَإِنْ تُصِبُّهُمْ سَيِّئَهٗ يَقُولُوا
نیکی ای گویند این از نزد الله است بدی ای گویند این از نزد الله است
هَذِهِ مِنْ عِنْدَكَ قُلْ كُلُّ مِنْ عِنْدِ اللهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ
این از نزد توست بگو همه از نزد الله است پس چه شده است این گروه را که نزدیک نیستند
يَفْتَهُونَ حَدِيثًا ٨٠ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَهٗ فِنَّ اللهُ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ
که دریابند سخنی را؟ آنچه رسد به تو از نیکی پس از نزد الله است و آنچه رسد به تو از
سَيِّئَهٗ فِنَّ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولاً وَكَفَنَ باللهِ شَهِيدًا
بدی پس از خود توست و فرستادیم تو را برای مردم به پیامبری و همین بس که الله گواه است

مَنْ يُطِعُ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ

هر که فرمان برد از پیامبر پس به راستی که فرمان برد است از الله و هر که روی بگرداند پس نفرستادیم تورا

وَيَقُولُونَ حَفِظًا عَلَيْهِمْ نَجْهَانَ بِرَأْنَانَ

و می گویند[در حضور توکار ما] فرمانبرداری است
بر آنان نجہان بیرون روند از

عِنْدَكُمْ بَيْتٌ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرُ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

نزد تو شبانه چاره می اندیشند گروهی از آنان [چیزی] جز آنچه تو می گویی و الله می نویسد[در نامه ای اعمال]

مَا يُبَشِّرُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

آنچه را شبانه چاره می اندیشند پس روی بگردان از آنها و توکل کن بر الله و همین بس که الله کارساز است

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ

پس آیا نمی اندیشند در قرآن و اگر می بود از نزد الله می یافتد

فِيهِ أَخْتِلَافًا كَثِيرًا وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ

در آن اختلافی بسیار را ایمنی از و هنگامی که آمد به نزد آنان خبری

أَوِ الْخَوْفُ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُوهُ إِلَى الرَّسُولِ

یا ترس فاش کنند آن را و اگر باز می گردانند آن را به سوی پیامبر صاحبان و به سوی

أَلْأَمْرِ مِنْهُمْ الَّذِينَ يَسْتَنْطِعُونَهُ لَعْلَمَهُ

امر از خودشان البته می دانستند آن را کسانی که در می بایند آن را از آنان و اگر نمی بود بخشش

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَا تَبْعَثُمُ الْشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا

بر شما و رحمتش و هر آینه پیروی می کردید از شیطان الله

فَقَلِيلٌ فِي سَيِّلِ اللَّهِ لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ

پس پیکار کن در راه الله تکلیف نشده ای جز [بر وظیفه] خودت و ترغیب کن مؤمنان را به جهاد

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفُرَ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُ بَأْسًا

باشد که الله باز دارد [از شما] آسیب رسان تر و الله [بر کافران] آسیب کسانی را که کفر ورزیدند

وَأَشَدُ تَنْكِيلًا وَأَشَدُ شَفَعَةً حَسَنَةً يَكْنُ لَهُ

و سخت کیفتر است هر که شفاعت کند نیکو می باشد برای او

نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً سَيِّئَةً يَكْنُ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا

بهرهای از [ثواب] آن و هر که شفاعت کند بد می باشد بر او سهمی از آن

وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيمًا وَإِذَا حُيِّئُ شَحِيقَةٍ فَحَيُوا

و هست الله بر هر چیزی توانا و چون به شما درود گفته شد به سلامی پس درود گویید

بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُوهاً إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

به درودی بهتر از آن یا بازگردانید همان را همانا الله هست بر هر چیزی حسابگر

اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَجْمَعُنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَارَبِّ فِيهِ
الله است که نیست الهی جز او هر آینه گردخواهد اورد شمارا به روز رستاخیز که نیست هیچ تردیدی در آن

وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا لَكُمْ فِي الْمُنْفَقِينَ
و کیست راستگوتر از الله در سخن؟ پس چه شده است شما را که درباره منافقان

فَتَتَّيِّنَ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتْرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ
دو گروه شدهاید؟ حال آنکه الله نگونسار کرده است آنها را به سبب آنچه کردند؟ آیا می خواهید که هدایت کنید کسی را که

أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضْلِلَ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَيِّلاً وَدُورَاً لَوْ
گمراه کرده [اور] الله؟ و هر که را گمراه کند الله پس هرگز نیابی برای او هیچ راهی را دوست داشتند که

تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءٌ فَلَا تَتَحْذِّرُوا مِنْهُمْ أَوْلَيَاءَ
شما کفر بورزید [هم] چنانکه کفر ورزیدند تا باشد پس مگیرید از آنان دوستانی را

حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَيِّلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
تا هنگامی که هجرت کنند در راه الله پس اگر پشت کردند آنگاه بگیریدشان و بکشیدشان

حَيْثُ وَجَدُوكُمْ وَلَا تَنْهَذُوا مِنْهُمْ وَلَا نَصِيرًا
هر جا که بیاییدشان یاوری را و مگیرید از آنها دوستی را و نه

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيقَطٌ أَوْ جَاءُوكُمْ
مگر کسانی که بیرونندن به میان شما و میان آنان بیمانی است یا بیایند نزد شما

حَسِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقْتَلُوكُمْ أَوْ يُقْتَلُوا قَوْمُهُمْ وَلَوْ شَاءَ
در حالی که به تنگ آمده است سینه هایشان از آنکه بجنگند با شما یا بجنگند با گروهشان و اگر بخواهد

اللَّهُ لَسَطَّهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَمْ يُقْتَلُوكُمْ فَإِنْ أَعْتَزُلُوكُمْ فَلَقْتَلُوكُمْ
الله البته چیرگی می داد آنان را بر شما پس هر آینه می جنگیدند با شما پس اگر کناره گرفتند از شما و نجنگیدند با شما

وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ الْسَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَيِّلاً
و در افکنند با شما [طرح] سازش را در این صورت قرار نداده الله برای شما بر ضد آنها راهی را [برای جنگ]

سَتَحْذِّرُونَ إِخْرَيْنَ يُرِيدُونَ وَيَأْمُنُوا قَوْمُهُمْ
به زودی می یابید دیگرانی را که می خواهند ایمن شوند از شما و ایمن شوند از گروهشان

كُلَّ مَا رَدُوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ
هر گاه بازگردانیده شوند به سوی فتنه نگونسار می شوند در آن پس اگر کناره نگیرند از شما و در نیفکنند با شما

السَّلَامَ وَيَكْفُوا أَيْدِيهِمْ فَخُذُوهُمْ
[طرح] آشتی را و باز ندارند دست هایشان را آنگاه بگیریدشان

وَأَوْلَئِكُمْ شَقِّفُتُمُوهُمْ
بیاییدشان و آنند که قرار داده ایم بر آنان لکم علیهم جعلنا آشکاری را میینا چیرگی سلطانا

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطْأً	برای هیچ مُؤمنی که بکشد مؤمنی را مگر به خطأ	جُنُونِيَّةٌ وَنَسْرَدٌ
وَمَنْ قُتِلَ وَهُوَ كَافِرٌ	و هر که بکشد و هر که بکشد	وَنَسْرَدٌ
مُسْلِمٌ إِلَى مُسْلِمٍ فَتَحْرِيرٌ رَقْبَةٌ مُؤْمِنَةٌ وَدِيَةٌ	پرداخت شده به خطأ پس [بر اوست] آزاد کردن بردهای مؤمن و خوبی‌هایی	مُؤْمِنَةٌ وَدِيَةٌ
إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ	پس اگر [مقتول] باشد از قومی که دشمن شماست	إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ
أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ	پس اگر [مقتول] باشد از قومی که دشمن شماست	أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرٌ رَقْبَةٌ مُؤْمِنَةٌ وَإِنْ كَانَ	در حالی که او مؤمن [هم] باشد پس [بس است] آزاد کردن بردهای مؤمن و اگر باشد	وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرٌ رَقْبَةٌ مُؤْمِنَةٌ وَإِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ فَدِيَةٌ مُسْلِمَةٌ	پیمانی است پس [لازم است] خوبی‌هایی پرداخت شده و میان آنان میان شما	مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ فَدِيَةٌ مُسْلِمَةٌ
فَمَنْ لَمْ يَجِدْ نِيابِدْ مُؤْمِنَةً فَمَنْ لَمْ يَجِدْ نِيابِدْ	پس هر که مؤمن شماست	فَمَنْ لَمْ يَجِدْ نِيابِدْ مُؤْمِنَةً فَمَنْ لَمْ يَجِدْ نِيابِدْ
إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرٌ رَقْبَةٌ وَآذَادَهُ	کسانش و آزاد کردن بردهای	إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرٌ رَقْبَةٌ وَآذَادَهُ
وَكَاتَ شَهَرَيْنِ مُتَكَبِّعَيْنِ تَوْبَةً	پس [لازم است] بروی روزه گرفتن دو ماه	وَكَاتَ شَهَرَيْنِ مُتَكَبِّعَيْنِ تَوْبَةً
اللهُ مَنْ أَنْ شَهَرَيْنِ مُتَكَبِّعَيْنِ تَوْبَةً	از [جانب] الله برای [پذیرش] توبه	اللهُ مَنْ أَنْ شَهَرَيْنِ مُتَكَبِّعَيْنِ تَوْبَةً
عَلِيَّمَا حَكِيمًا حَكِيمًا عَلِيَّمَا	سبی دانای سنجیده کار	عَلِيَّمَا حَكِيمًا حَكِيمًا عَلِيَّمَا
وَغَضِيبَ فِيهَا خَلِدًا جَهَنَّمُ فَجَزَاؤُهُ	در آن ماندگار است دوزخ است که پس سزا ای او	وَغَضِيبَ فِيهَا خَلِدًا جَهَنَّمُ فَجَزَاؤُهُ
اللهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَ لَهُ عَذَابًا	بر او و لعنت کرده است او را و آماده کرده است برایش عذابی	اللهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَ لَهُ عَذَابًا
عَظِيمًا يَكَاهِيَا بَرْزَگَ رَا	ای بزرگ را	عَظِيمًا يَكَاهِيَا بَرْزَگَ رَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبُتُمْ فِي سَيِّلِ اللهِ	ایمان آورده اید هنگامی که سفر کنید در راه الله پس نیک بررسی کنید و مگویند	الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبُتُمْ فِي سَيِّلِ اللهِ
لِمَنْ إِلَيْكُمْ الْسَّلَامُ لَسَتْ مُؤْمِنًا تَبَتَّغُونَ	به کسی که در افکند به سوی شما	لِمَنْ إِلَيْكُمْ الْسَّلَامُ لَسَتْ مُؤْمِنًا تَبَتَّغُونَ
كَثِيرَةٌ مَغَانِمٌ اللهُ فَعِنْدَ الدُّنْيَا الْحَيَاةُ عَرَضٌ	بسیار است غنیمت های الله پس نزد دنیا زندگانی کمال ناپایدار	كَثِيرَةٌ مَغَانِمٌ اللهُ فَعِنْدَ الدُّنْيَا الْحَيَاةُ عَرَضٌ
عَلِيَّكُمْ اللهُ مِنْ قَبْلٍ فَمَرَّ	بر شما الله پس منت نهاد پیش از این	عَلِيَّكُمْ اللهُ مِنْ قَبْلٍ فَمَرَّ
كَذَلِكَ كُنْتُمْ إِنَّكَ بِمَا تَعْمَلُونَ	اینچنین بودید شما الله هست به آنچه می کنید همانا	كَذَلِكَ كُنْتُمْ إِنَّكَ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَيْرًا بَسِيرًا	بسیار آگاه	خَيْرًا بَسِيرًا

لَا يَسْتَوِي الْقَعِدُونَ
برابر نیستند
نیستگان از مؤمنان بجز زیان دیدگان [= معدوران]

فِي سَيْلٍ اللَّهُ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ
در راه الله با مال هایشان و جان هایشان برتری داده است الله جهاد کنندگان با مال هایشان

وَأَنفُسِهِمْ عَلَى الْقَعِدِينَ دَرَجَةٌ وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَفَضَّلَ اللَّهُ
بر و جان هایشان را به پایه ای و همه را وعده داده است الله به نیکی [= بهشت] و برتری داده است الله

الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَعِدِينَ أَحَرَّا عَظِيمًا درجاتِ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً
جهاد کنندگان را بر نیستگان به پاداشی بزرگ ۱۵ به پایه هایی از [جانب] خود و آمرزشی

وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّهُمُ الْمَلَائِكَةُ
و بخشایشی و هست الله آمرزندۀ مهربان ۱۶ همانا کسانی که می سtanند جانشان را فرشتگان

ظَالِمٰي أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَا كُنُّمْ كَلَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ
در حالی که ستمگران بوده اند برخودشان گویند درجه [حال] بودید؟ گویند بودیم ما ناتوانان در زمین

قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ
گویند آیا نبود زمین الله فراخ که هجرت کنید در آن؟ پس آنان جایگاهشان

جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا إِلَّا مَرْدَانِ الْرِّجَالِ
دوزخ است و بد بازگشتگاهی است ۱۷ مگر از ناتوانان مردان

وَالنِّسَاءُ وَالْوَلَدُونَ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً سَيِّلًا
و زنان و کودکان که نمی توانند راهی را چاره ای [بیندیشنده] و نمی بایند

فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا
پس آنان اند که امید است الله درگذرندۀ آمرزندۀ درگذرد و هست الله

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَيْلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغِمًا كَثِيرًا وَسَعَةً
و هر که هجرت کند در راه الله می باید در زمین جایگاهی بسیار و گشاشی

وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُ الْمَوْتُ
و هر که بیرون رود از خانه اش هجرت کنان به سوی الله و پیامبر ش سپس دریابد او را مرگ

فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا
پس به تحقیق ثابت شده است پاداشش بر [عهدی] الله و هست الله آمرزندۀ مهربان ۱۰۰ و هنگامی که سفر کنید

فِي الْأَرْضِ فَلَيَسْ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنْ الْصَّلَاةِ إِنْ خَفْتُمْ
در زمین پس نیست بر شما گناهی که بکاهید از نماز اگر بترسید

أَنْ يَفْتَنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَفَرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا
که به فتنه افکنند شما را کسانی که کفر ورزیدند همانا دشمنی آشکار ۱۱

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَاقْمَتْ لَهُمْ الصَّلَاةَ فَلَقِمْ طَائِفَةً
 و هنگامی که باشی در میان آنها پس برپا داشتی برایشان نماز را
 گروهی آنگاه باید بایستند

فَلِيَكُونُوا فَإِذَا سَجَدُوا وَلَيَأْخُذُوا أَسْلَحَتِهِمْ مَعَكَ
 پس باشد و باید برگیرند جنگ افزارهایشان را با تو از آنان

مَنْ مَنْ وَرَآ إِيمَكُمْ وَلَتَأْتِ طَائِفَةً أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا
 در پشت سرتان [و پاسداری کنند] و باید بیانند که نماز نخوانده اند

فَلَيُصَلُّوا مَعَكَ وَلَيَأْخُذُوا حِذْرَهِمْ وَدَهِمْ كَفَرُوا لَوْ
 پس باید نماز بخوانند با تو و باید برگیرند احتیاط و آمادگی شان را و جنگ افزارهایشان را دوست دارند کسانی که

تَغْفِلُونَ عَنْ أَسْلَحَتِكُمْ وَأَمْتَعَتُكُمْ فِيمِلُونَ كَفَرُوا لَوْ
 شما غفلت بورزید از جنگ افزارهایتان پس بتازند کفر ورزیدند که کاش

عَلَيْكُمْ وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ مَيْلَةً
 بر شما تاختی یکباره و نیست گناهی بر شما اگر باشد برایتان

أَذَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلَحَتَكُمْ
 رنجی از باران یا باشید بیماران که بنهید جنگ افزارهایتان را

وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَ لِلْكُفَّارِ عَذَابًا مُهِينًا
 و برگیرید همانا الله آمده کرده است برای کافران عذابی خوارکننده را

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيمًا وَقُوَودًا وَعَلَى
 پس هنگامی که گزاردید نماز را آیستاده و نشسته آنگاه یاد کنید الله را و بر

جُنُوبِكُمْ فَإِذَا أَطْمَانَتُمْ فَاقِمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الْمُصَلَّةَ
 پس چون آرامش یافتید نماز را آنگاه برپا دارید همانا نماز پهلوهایتان [آرمیده]

كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَبًا مَوْقُوتًا وَلَا تَهِنُوا
 هست بر مؤمنان نوشته ای [فریضه ای] زماندار

كَمَا يَأْمُونَ إِنْ تَكُونُوا تَالِمُونَ فَإِنَّهُمْ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
 در جستن آن گروه [مشرکان] اگر شما آسیب دیده و دردمد می شوید پس همانا آنان [آنیز] آسیب دیده و دردمد می شوند چنان که شما دردمد می شوید و شما امید دارید از الله آنچه را [آنها] امید ندارند و هست الله

تَالِمُونَ حَكِيمًا إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَبَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ
 سنجیده کار همانا فرو فرستادیم به سوی تو کتاب را به راستی تا داوری کنی میان

النَّاسِ بِمَا أَرَنَا وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا
 مردم به آنچه نمایانده است به تو الله جانبدار برای خیانتکاران و مباش

وَلَا تُحْجِدُ^{١٠٦} مَهْرَبَانَ رَحِيمًا عَفُورًا كَانَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ أَمْسَكَ بِهِمَا هُنَّا هُنَّا وَأَسْتَغْفِرُ لِمَنْ يَخْوَافُ وَأَمْرَزَ شَبَّاكَةَ

عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ هُمْ أَنْجَلَاءَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

خوّانگا خیانتکار گنه پیشه آشیما ۱۰۷ پنهان می دارند [خیانت خود را] ۱۰۷ از من الناس ولی نمی توانند پنهان کنند

از الله حال آنکه او با آنان است هنگامی که شب را می‌گذرانند به [اندیشین] آنچه نمی‌پسندد از سخن و هست

عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

أَمْ رِسْتَاخِيزْ؟ الْقِيمَةُ يَعْمَلُ كَيْفِيَّاً وَمَنْ كَيْفِيَّاً يَعْمَلُ كَيْفِيَّاً؟ بَرَ آثَانَ وَكَيْلَا كَارِسَازْ؟ يَكُونُ مَنْ يَكُونُ كَيْسَتْ كَهْ يَا كَيْسَتْ كَهْ باشَدْ كَيْسَتْ كَهْ يَا

سُوءًًا أَوْ **يَظْلِمُ** سَتِيمَ كَند
يَا **غَفُورًا** بَرْ خُودَش سَپِس
آمِرْ زَنْدَه اَزْ الله اَزْ الله يَحْدِ مَيَابَد
الله رَا اللَّهُ آمِنَةَ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيًّا وَهُسْتَ بَسِيْ دَانَى حَكِيمًا سَنْجِيدَهْ كَار ١١١ خَطَابِيْ كَنْدَ يَكْسِبَ وَمَنْ وَهَرَ كَهْ أَوْ إِثْمَا يَا گَناهِي رَا

ثُمَّ يَوْمَ يَهُ بَرِيئًا فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَنَا وَإِثْمًا مُبِينًا وَلَوْلَا سِپس بیندازد آن را به [گردن] بی گناهی پس به راستی بر دوش کشیده است [بار] بهتان و گناهی آشکار را و اگر نبود

يُضْلُوك **وَمَا يُضْلُونَ** **إِلَّا** **مَنْ** **أَنفُسُهُمْ** **خُودُشَانِ رَا** **وَ نَمِي رَسَانِد زَيَانِي بَهْ تُو** **ازْ** **مِنْ**

شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ وَرَفِيقَهُ فِي الْمَكَانِ الْمُعْلَمِ كِتَابًا مُّبِينًا عَلَيْكَ بِرْ تُو وَحْكَمْتَ رَا وَأَمْوَاتَكَ وَعَلَمَكَ

مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلٌ بِخُشْشَةٍ وَهُسْتَنْ وَهُسْتَنْ نَمِيْ دَانِسْتَنْ آنْجَهْ رَا بَرْ تُو عَلَيْكَ عَظِيْمًا بَزْرَگ ۱۱۳

لَا خَيْرٌ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمْرَ بِصَدَقَةٍ
 مگر کسی که فرمان دهد به صدقه در بسیاری از رازگویی هاشان این را کار نیک کند و هر که درمیان آشتی ای این را

أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ يَفْعَلُ ذَلِكَ
 آنرا یا کار نیک کند و هر که درمیان آشتی ای این را
وَمَنْ يَفْعَلْ آنرا یا کار نیک کند و هر که درمیان آشتی ای این را

آبِيَغَاءَ مَرَضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِهِ أَجْرًا عَظِيمًا
 برای جستن خشنودی الله پس به زودی می دهیم به او پاداشی بزرگ را و هر که

يُشَاقِقُ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا نَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى وَيَتَّبِعُ غَيْرَ
 مخالفت کند با این پیامبر از آشکار شد برای او هدایت و پیروی کند [از راهی] جز

سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نَوَّلَهُ
 راه مؤمنان، واگذاریم او را به آنچه روی کرده و درآوریم او را و بد

مَصِيرًا إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَكُ
 بازگشتگاهی است همانا الله نمی آمرزد که شرک آورده شود به او و می آمرزد آنچه جز

ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكَ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا
 آن است برای هر کسی بخواهد و هر که شرک ورزد به الله پس به راستی گمراه شده است [به] گمراهی ای دور

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَّا إِنَّا
 [بشرکان] نمی خوانند به جای او = الله جز مادینگانی را و فرا نمی خوانند

إِلَّا شَيْطَنَنَا مَرِيدًا لَعْنَهُ اللَّهُ وَقَالَ
 جز شیطانی سرکش را لعنت کرد او را الله و گفت [شیطان]: البته خواهم گرفت

نَصِيبًا مَفْرُوضًا وَلَا مُنْتَهِيهِمْ
 از بندگان تو سهمی معین را و البته گمراه می کنم آنان را و به آرزوهای باطل می افکنم آنان را

وَلَا مُرْتَبَهُمْ أَلَّا نَعْلَمُ وَلَا مُرْتَبَهُمْ
 و فرمان می دهم آنان را چارپایان دامی را و فرمان می دهم آنان را

فَلَيَتَّخِذِ الشَّيْطَنَ وَلِيًّا
 تادگرگون سازند آفرینش الله را کارساز [موست]

مِنْ دُونِهِ اللَّهُ فَقَدْ خَلَقَ اللَّهُ
 به جای الله پس به راستی زیان کرده آشکار

يَعِدُهُمْ وَيُمْنِيَهُمْ إِلَّا غُرُورًا
 و عده می دهد به آنان و به آرزوهای باطل می افکند آنان را و وعده نمی دهد به آنان شیطان جز به فریب

أُولَئِكَ مَا وَنَاهُمْ جَهَنَّمَ
 آنان جایگاهشان دوزخ است گریزگاهی را

وَالَّذِينَ **سَنْدُ خَلْهُمْ** **أَصْبَلَ حَتَّ** **وَعَمِلُوا** **إِمَانُوا** **جَنَّتِ تَجْرِي** **مِنْ تَحْتِهَا** **الْأَنْهَرُ خَلِدِينَ فِيهَا** **أَبْدًا** **وَعَدَ**

و کسانی که ایمان آورند و کردند و عکس شایسته کارهای زدن را به زودی درآوریم آنان را همیشه بنا به وعده به بخشش هایی که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها که ماندگاران اند در آن همیشه باشد

اللَّهُ حَقٌّ **وَمَنْ أَصْدَقُ** **مِنَ اللَّهِ قِيلَا** **لَيْسَ** **يَأْمَانِكُمْ** **وَمَنْ** **أَمَانِكُمْ** **أَهْلُ الْكِتَبِ** **مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا** **يُجْزَ** **وَلَا** **أَمَانِي** **أَهْلُ**

الله که حق است و کیست راستگوتر از الله در گفتار؟ [وعدی الله] نیست به آرزوهای شما سزا داده می شود به آن کند هر که کتاب به آرزوهای و نه به آرزوهای

وَلَا يَحْمِدُ لَهُ **مِنْ دُونِ اللَّهِ** **وَلِيًّا** **وَلَا نَصِيرًا** **وَمَنْ** **وَلَا يَحْمِدُ لَهُ** **مِنْ دُونِ اللَّهِ** **وَلِيًّا** **وَلَا نَصِيرًا** **وَمَنْ**

و نمی باید برای خودش از غیر الله کارسازی و نه یاوری را و هر که کند

يَعْمَلُ **مِنَ الصَّلِحَاتِ** **مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْشَأَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ** **يَعْمَلُ** **مِنَ الصَّلِحَاتِ** **مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْشَأَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ**

کند از کارهای شایسته از مرد یا زن در حالی که او مؤمن باشد

فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ **وَلَا يُظْلَمُونَ** **نَفِيرًا** **وَمَنْ** **فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ** **وَلَا يُظْلَمُونَ** **نَفِيرًا** **وَمَنْ**

پس آنان درمی آیند به بخشش و ستم نیینند به اندازه گودی پشت هسته خرمایی و چه کسی

أَحَسَنُ دِينًا **مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ** **لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ** **وَاتَّبَعَ** **أَحَسَنُ دِينًا** **مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ** **لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ** **وَاتَّبَعَ**

نیکوتراست از جهت دین از آن کس که تسليم نموده است روی خود را برای الله در حالی که او نیکوکار است و پیروی کرده است

مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا **وَأَنْجَدَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا** **وَلِلَّهِ مَا** **مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا** **وَأَنْجَدَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا** **وَلِلَّهِ مَا**

از آیین ابراهیم که حکمرانست و گرفت الله ابراهیم را دوست [صمیمی خود] و تنهای برای الله است آنچه

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا **فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ** **فِي السَّمَوَاتِ وَمَا** **فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ**

در آسمانها و آنچه در زمین است به هر چیزی و هست

وَيَسْتَفْتُونَكَ **فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِي كُمْ** **وَيَسْتَفْتُونَكَ** **فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِي كُمْ**

فرآگیرند و فتوای خواهند از تو درباره دشمنی دهد به شما

فِيهِنَّ **وَمَا يُتَلَى عَلَيْكُمْ** **فِي الْكِتَبِ** **فِي يَتَمَّمُ النِّسَاءِ** **فِيهِنَّ** **وَمَا يُتَلَى عَلَيْكُمْ** **فِي الْكِتَبِ** **فِي يَتَمَّمُ النِّسَاءِ**

در باره آنان و [همچنین درباره آنچه خوانده می شود] درباره زنان یتیم

لَا تُؤْتُونَهُنَّ **مَا كُنْبَ** **لَهُنَّ وَرَغْبُونَ** **أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ** **لَا تُؤْتُونَهُنَّ** **مَا كُنْبَ** **لَهُنَّ وَرَغْبُونَ** **أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ**

آنکه ازدواج کنید با آنان آنچه را نوشته شده است برای شان و می خواهید آنکه نمی دهید به آنها

وَالْمُسْتَضْعَفِينَ **مِنَ الْوَلَدَنِ** **وَأَنَّ تَقُومُوا** **وَالْمُسْتَضْعَفِينَ** **مِنَ الْوَلَدَنِ** **وَأَنَّ تَقُومُوا**

و [نیز درباره] ناتوانان درباره یتیمان و اینکه رفتار کنید از کودکان

بِالْقِسْطِ **وَمَا تَفْعَلُوا** **مِنْ حَيْرٍ** **فَإِنَّ اللَّهَ** **كَانَ** **بِهِ** **عَلِيَّمًا** **بِالْقِسْطِ** **وَمَا تَفْعَلُوا** **مِنْ حَيْرٍ** **فَإِنَّ اللَّهَ** **كَانَ** **بِهِ** **عَلِيَّمًا**

به عدالت و آنچه می کنید از نیکی پس همانا الله هست به آن دانا

وَإِنْ أُمْرَأً خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ وَإِنْ زَنِي بِيمِ دارد از شوهرش ناسازگاری یا روگردانی را پس نیست گناهی	عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَاحْضِرَتْ بر آن دو که اصلاح کنند درمیانشان به آشتی و آشتی بهتر است و فرامده است [سرشته شده]
أَلَا نَفْسُ الْشَّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَقَوَّا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ جان ها [ب] آرمندی و پرهیزکاری کنید پس همانا الله هست	عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَاحْضِرَتْ بر آن دو که اصلاح کنند درمیانشان به آشتی و آشتی بهتر است و فرامده است [سرشته شده]
أَنْ تَعْدِلُوا وَلَنْ تَسْتَطِعُوا ۖ ۱۲۸ وَلَنْ خَيْرًا ۖ ۱۲۸ تَعْمَلُونَ ۖ ۱۲۸ که به عدالت رفتار کنید نمی توانید و هرگز آگاه می کنید به آنچه	بِيَمَا ۖ ۱۲۸ خَيْرًا ۖ ۱۲۸ تَعْمَلُونَ ۖ ۱۲۸ به آنچه می کنید
كُلَّ الْمَيْلِ فَلَا تَمِيلُوا ۖ ۱۲۹ وَلَوْ حَرَصْتُمْ ۖ ۱۲۹ بَيْنَ النِّسَاءِ به طور کامل پس روی مگردانید و گرچه آزمند باشید [به آن] زنان خود میان	بَيْنَ زنان خود میان
وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَقَوَّا فَإِنَّ اللَّهَ كَالْمُعْلَقَةَ که واگذارید آن زن را مانند اویخته [پلاتکلیف] که نه بیوه باشد و نه شوهر طار و اگر اصلاح کنید و پرهیزکاری کنید پس همانا الله	فَتَدْرُوهَا
كَلَّا وَإِنْ يَفْرَقَا يُغَنِّي اللَّهُ ۖ ۱۳۰ وَإِنْ رَحِيمًا ۖ ۱۳۰ عَفُورًا ۖ ۱۳۰ که هریک را هر دو جدا شوند بی نیاز می گرداند الله هست	كَانَ رَحِيمًا ۖ ۱۳۰ عَفُورًا ۖ ۱۳۰
وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ۖ ۱۳۱ وَكَانَ اللَّهُ ۖ ۱۳۱ مَنْ سَعَيْتَهُ و هست الله گشايشگر و نهاده برای الله است آنچه در	عَفُورًا ۖ ۱۳۰ مَنْ سَعَيْتَهُ از گشايش خودش
وَصَيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَبَ ۖ ۱۳۲ وَلَقَدْ مَنْ سَعَيْتَهُ آسمانها در زمین است و به درستی که سفارش کردیم به کسانی که داده شد به آنان کتاب	كَانَ عَفُورًا ۖ ۱۳۰ مَنْ سَعَيْتَهُ آسمانها در زمین است و آنچه در
مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ أَتَقُوا اللَّهَ ۖ ۱۳۳ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ پیش از شما و [نیز به] شما که پروا کنید از الله و اگر کفر ورزید پس همانا برای الله است	كَانَ عَفُورًا ۖ ۱۳۰ مَنْ سَعَيْتَهُ آسمانها در زمین است و آنچه در
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۖ ۱۳۴ آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و هست الله بی نیاز ستوده	كَانَ عَفُورًا ۖ ۱۳۰ مَنْ سَعَيْتَهُ آسمانها در زمین است و آنچه در
وَلَلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۖ ۱۳۵ و نهاده برای الله است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و همین بس که الله کارساز است	كَانَ عَفُورًا ۖ ۱۳۰ مَنْ سَعَيْتَهُ آسمانها در زمین است و آنچه در
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبَكُمْ أَيْهَا النَّاسُ وَيَأْتِي بِآخَرِينَ ۖ ۱۳۶ وَكَانَ اگر بخواهد می برد شما را ای مردم و می آورد دیگران را و هست	كَانَ عَفُورًا ۖ ۱۳۰ مَنْ سَعَيْتَهُ آسمانها در زمین است و آنچه در
الَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ۖ ۱۳۷ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَهُ الله بر این [کار] توانا هر که بخواهد پاداش دنیا را پس نزد	كَانَ عَفُورًا ۖ ۱۳۰ مَنْ سَعَيْتَهُ آسمانها در زمین است و آنچه در
الَّهُ ثَوَابُ الدُّنْيَا ۖ ۱۳۸ سَمِيعًا بَصِيرًا ۖ ۱۳۸ وَالْآخِرَةُ وَكَانَ الله است پاداش شنواي بینا الله هاست	كَانَ عَفُورًا ۖ ۱۳۰ مَنْ سَعَيْتَهُ آسمانها در زمین است و آنچه در

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا شَهَدَاءَ اللَّهِ
 کسانی که ایمان آورده‌اید باشد
وَلَوْ عَلَى أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبَيْنَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا
 اگرچه به زیان خودتان یا پدر و مادر و نزدیکان [شما باشد] اگر باشد [آن کس آتوانگر
أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَى بِهِمَا فَلَا تَتَبَعُوا الْهَوَى أَن تَعْدِلُوا وَإِن
 پس الله سزاوارتر است به آنان پس پیروی مکنید از هوس که [مبدأ] عدالت نکنید و اگر
تَلُوَّا أَوْ تُعَرِّضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا
 زبان بپیچانید [از گفتار حق] یا روی بگردانید پس همانا الله هست به آنچه می‌کنید
الَّذِينَ آمَنُوا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا
 کسانی که ایمان آورده‌اید ایمان بیاورید ایمان بیاورید
عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ وَمَن يَكْفُرُ
 بر پیامبرش و [به آن] کتابی که فرو فرستاده است از پیش و هر که کفر ورزد
بِاللَّهِ وَمَلِئِكَتِهِ وَكُنْيَهِ وَرَسُولِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ
 به الله و فرشتگانش و کتاب‌هایش و پیامبرانش و روز و اپسین پس به راستی گمراه شده است
ضَلَالًا بَعِيدًا
 به گمراهی ای دور همانا کسانی که ایمان آورند سپس کفر ورزیدند باز ایمان آورند
ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفَّارًا لَمْ يَكُنْ اللَّهُ لِيغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيهِمْ
 آنگاه کفر ورزیدند باز افزودند برکفر [خد] نیست الله بر آن که بیامزد آنان را و نه اینکه بنماید به آنان
سَيِّلًا بَشَرِ الْمُنَفِّقِينَ يَا أَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
 راهی را مژده ده منافقان را به اینکه همانا برای آنان عذابی دردناک است آنان که
يَنَّحِذُونَ الْكُفَّارِينَ أَوْ لِيَأَمَّهُمْ أَيْبَثُغُونَ
 کافران را می‌گیرند سرپرستان و دوستان [خد] به جای مؤمنان آیا می‌جویند
عِنْهُمْ الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا
 نزدشان عزت را! پس همانا عزت از آن الله است همگی [۱۳۹] و به راستی فرو فرستاده است بر شما در
الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعُمْ إِيَّاكِ اللَّهَ يُكَفِّرُ بِهَا وَيُسْهِرَّ بِهَا فَلَا
 این کتاب که هرگاه بشنوید آیه‌های الله را که کفر ورزیده می‌شود به آن و ریشخند می‌شود به آن پس
نَقْدُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ
 منشینید با آنان تا آنکه درآیند به سخنی جز آن همانا شما [اگر بشنیمید] آنگاه مانند آنها یайд
إِنَّ اللَّهَ هُمْ أَنَّهَا
 همانا الله در دوزخ است همگی و کافران منافقان گردآورنده جامع الْمُنَفِّقِينَ جَمِيعًا [۱۴۰]

الَّذِينَ يَرَبَصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ
 همانان که انتظار می کشند شما را پس اگر باشد برای شما
 آیا گویند آیا [جانب] الله پیروزی ای از جانب الله

نَكْنُ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِكَفَرِينَ لِلَّكَفَرِينَ كَانَ وَإِنْ كَانَ لَكُنْ مَعَكُمْ
 نبودیم با شما؟ باشد و اگر باشد با شما؟
 آیا چیرگی نداشتیم گویند بهره‌ای برای کافران

عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَعْلَمُ
 بر شما و بازنشاشتم شما را از گزند روز داری می کند درمیان شما مؤمنان؟ پس الله

الْقِيمَةُ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ رَسْتَاخِزٌ وَهُرَّغْزٌ قَرْأَنْ دَهْدَهَ اللَّهُ
 رستاخیز و هرگز قرار نمی دهد الله راهی را برای غلبه

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يَخْدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِعُهُمْ وَإِذَا قَاتَمُوا إِلَى هُنَافِقَانَ نِيرِنْگَ مَیْ وَرْزَنْدَ بِاللَّهِ وَأَوْ [بِهِ تَلَافِي نِيرِنْگَشَانَ]
 همانا منافقان نیرنگ می ورزند بالله او [به تلافی نیرنگشان] فربدهنده آنهاست و چون برخیزند به سوی

الْأَصْلَوَةَ قَامُوا كُسَالَى مِنْ نَمَازٍ بِرَحِيزَنْدَ بِا كَسَالَتَ
 نماز با کسالت برخیزند می نمایانند [خود را] به مردم و یاد نمی کند الله را مگر

قَلِيلًا مَذَبِذَلَى بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَوْلَاءَ وَلَا إِلَى هَوْلَاءَ
 [زمان] اندکی سرگشتكان اند در میان این و آن [=کفر و ایمان] نه با اینان اند و نه با آنان

وَمَنْ يُضْلِلَ اللَّهُ فَلَنْ تَجْدَ لَهُ سَيِّلًا يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 و هر که را گمراه کند الله پس هرگز نیابی برای او هیچ راهی ای کسانی که ایمان اورده اید

لَا تَنْخِذُوا الْكَفَرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ كَافَرَانَ رَا سَرِيرَسَانَ وَ دُوْسَانَ
 مگیرید آتُریدون آیا می خواهید ای کافران را سرپرستان و دوستانی به جای

أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ بِرَاهِيَنْدَ بِرَاهِيَنْدَ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا كَهْ قَرَارَ دَهِيدَ
 که قرار دهید طبقه پایین تر آشکار را؟ همانا آشکار را؟ بر ضد خود حجتی

فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجْدَ لَهُمْ نَصِيرًا طَبَقَهْ پَايِنْ تَرَ
 در آتش اند و هرگز نمی بایی برای آنان یاوری را

إِلَّا الَّذِينَ وَأَصْلَحُوا تَابُوا وَأَصْلَحُوا تَوبَهْ كَرَدَنَدَ وَاصْلَحَ كَارِهِيشَانَ رَا
 مگر کسانی که و خالص گردانند توبه کردند و اصلاح کردند [فساد کاری هایشان را] و چنگ زدن به الله

دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأَوْلَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ بِرَاهِيَنْدَ دِينَشَانَ رَا بِرَاهِيَنْدَ
 دین شان را برای الله پس آنان با مؤمناند و سواف و به زودی

الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا بِرَاهِيَنْدَ بِرَاهِيَنْدَ
 به مؤمنان پاداشی بزرگ را با عذاب شما

إِنْ شَكَرْتُمْ وَأَمْنَتُمْ وَأَيْمَانَ آورِيدَ
 اگر شکر گزارید و ایمان آورید؟

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهَرُ بِالسُّوَءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ دوست نمی دارد الله بانگ برداشتند مگر [از] کسی، که ستم دیده است و هست به بدگویی را

الله سَمِيعًا عَلِيًّا مَبْدُوا خَيْرًا أَوْ تَخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ
الله بسی شنوای دانا ۱۴۸

سُوءِ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُواً قَدِيرًا ۖ تَوَانَ اللَّهُ هُنَّ مَنْ يَعْمَلُ مَا شَاءُ وَمَا يَرَىٰ ۖ ۚ

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَپیامبرانش
الله أَنْ يُفْرِقُوا بَيْنَ كَه جدایی افکنند و می خواهند
وَرَسُولِهِ وَرِیْدُونَ وَرِیْدُونَ

وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِعَضٍ وَنَكْفُرُ بِعَضٍ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِعَضٍ وَنَكْفُرُ بِعَضٍ وَكُفَّارُهُمْ بِرَبِّهِمْ وَمَنْ يُرْجِعُهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

أَن يَتَّخِذُوا أَنْجَانًا مِيَانَ بَيْنَ ذَلِكَ سَيِّلًا رَاهِيًّا دَرًا [وَأَن] إِنَّمَا هُمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَنَّهُمْ كَفَرُوا

حَقًا وَأَعْتَدْنَا لِلْكُفَّارِينَ بِرَأْيِ كَافَّرَانَ عَذَابًا مُهِينًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا ١٥١
وَكَسَانِي که ایمان اور دند
خوارکننده را عذابی مُهِينًا عَذَابًا لِلْكُفَّارِينَ بِرَأْيِ كَافَّارَانَ وَأَعْتَدْنَا حَقًا

وَرُسُلِهِ، وَلَمْ يُفْرِّقُوا
وَيَأْمُرُونَشُونَ، وَفِرْقَةٌ
يَا لَهُ بِاللهِ يَعْلَمُ
بِهِ زُودِيَّاً، أَنَّهُمْ مِنْهُمْ

بُوْتِيْهَمْ می دهد [خدا] به آنها مزدهایشان را وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَّحِيمًا يَسْلَكَ مَيْرَكَ می خواهند از تو

هَلْ أَكِثَرُ الْكِتَابِ أَنْ تُنْزَلَ عَلَيْهِمْ كِتَبًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا
هل أكثر الكتاب أن تُنزل عليهم كتاباً من السماء فقد سألا
کتاب که فرود آری بر آنان علیهم کتابی را از آسمان پس به راستی خواستند

أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ رَا أَشْكَارًا جَهَرَةً فَأَخْذَتْهُمْ أَنَّ رَا آنَگاه که گفتند بنما به ما پس گرفت آنها را ز موسی بزرگتر از موسی

لصَاعقَةٌ يُظْلِمُهُمْ ثُمَّ أَخْذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
صاعقه به سبب ستم شان سپس گرفتند گوساله را [به پرسش] پرسش
آمد برای آنان پس از آنکه

لَبِينَتُ فَعَفْوَنَا عَنْ ذَلِكَ وَءَاتَيْنَا مُوسَى سُلْطَنًا مُّهِينًا
شانه های روشن آنگاه در گذشتیم از آن [گناهشان] و دادیم به موسی حجتی آشکار را

وَرَفِعْنَا فَوْقَهُمْ الْطُّورَ بِمِيشَقَهُمْ وَقُلْنَا لَهُمْ أَدْخُلْوَا سُجَّدًا
بالابردين فرازشان [کوه] طور را به سبب پیمان استوارشان و گفتیم به آنان دراید سجده کنان

لَا تَعْدُوا فِي الْسَّبِّت وَأَخْذُنَا مِنْهُمْ مِّثْقَالًا غَيْظًا
شنبه وَگرفتیم از آنان مِنْهُمْ مِّثْقَالًا سخت استوار را پیمانی تجاوز مکنید در [روز] گفتیم به آنان لَهُمْ قُلْنَا

فِيمَا نَقْضُهُمْ مِّيشَقَهُمْ وَكُفُرُهُمْ أَلَانِيَاءَ
 پس [عناب شدند] به سزای شکستن آنان پیمانشان را و کفرشان به آیه های الله و کشن شان پیامبران را

بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُهُمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفُرِهِمْ
 به ناحق و [این] گفتارشان که دل های ما [در] پوشش است بلکه مهر نهاد الله برآن [طهایشان] به سبب گفرشان

فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ١٥٥
 پس ایمان نیاورند و به سبب گفرشان و گفتارشان بر جز اندکی [از آنان] ١٥٥

وَقَوْلُهُمْ عَلَى مَرِيمَ ١٥٦
 بهتندگا عظیما ١٥٦
 پس ایمان نیاورند و به سبب گفتمنشان که همانا ما کشته ایم مسیح عیسی پسر مریم تهمت بزرگی را

رَسُولُ اللَّهِ وَمَا قَنُولُهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُهَدَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
 پیامبر الله را حال آنکه نکشند او را و بر دار نکردند او را بلکه مشتبه شد [امر] بر ایشان و همانا کسانی که

أَخْلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا أَثْيَاعُ الظَّنِّ
 اختلاف کردند در [باره] او هر آینه در شکاند درباره او نیست برای آنها نسبت به وی هیچ دانشی مگر پیروی از گمان

وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا بَلْ رَفْعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
 و نکشند او را به یقین بلکه بالا برداورا الله به سوی خودش و هست الله پیروزمند سنجیده کار

وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيَوْمَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ ١٥٨
 و نیست [هیچ کس] از اهل کتاب مگر آنکه هر آینه ایمان می آورد به او پیش از مرگش و در روز ١٥٨

الْقِيمَةُ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ١٥٩
 رستاخیز خواهد بود [عیسی] بر آنان کسانی که بهودی شدند ١٥٩

حَرَّمَنَا عَلَيْهِمْ طَبِيتٍ أَحْلَتْ لَهُمْ وَبِصَدَّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 حرام گرداندیم بر آنان چیزهای پاکیزه را که حلال شده بود برای شان و به سبب بازداشت شان از راه الله

كَثِيرًا وَأَخْذِهِمُ الْرَّبَوْا وَقَدْ نَهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ ١٦٠
 بسیاری را ١٦٠ و گرفتن شان حال آنکه به راستی نهی شده بودند از آن و [به سبب] خوردن شان مال های مردم را

لَكِنْ أَلِيمًا عَذَابًا مِنْهُمْ مِنْهُمْ مِنْهُمْ ١٦١
 به ناحق و آماده کرده ایم ١٦١ برای کافران لیکن در دنیا کار را

الْرَّسُخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ ١٦٢
 پایرجایان در دانش از آنها و مؤمنان ایمان می آورند به آنچه فروفرستاده شده است به سوی تو و آنچه

أَنْزَلَ مِنْ قَبْلَكَ وَالْمُقْيَمَاتِ الْصَّلَاةَ وَالْمُؤْتَوْكَ الزَّكُوَةَ
 فروفرستاده شده است پیش از تو و [بویژه] برپادارندگان زکات ١٦٢ و پرداخت کنندگان نماز

وَالْأَيَّمَ الْأَخِرِ أُولَئِكَ سَنَوْتَهُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ١٦٣
 و مؤمنان به الله و روز واپسین آنان اند که به زودی می دهیم به آنان پاداشی بزرگ را

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ
همانا ما وحی فرستادیم به سوی تو چنانکه وحی فرستادیم به سوی نوح و پیامبران پس از او

وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَيَعْقُوبَ
و وحی فرستادیم به سوی ابراهیم و اسماعیل و یعقوب و اسحق و یعقوب

وَالْأَسْبَاطِ وَهَرُونَ وَيُوسُفَ وَأَيُوبَ وَعِيسَى وَأَيُوبَ
و اسپاط [= نوادگان یعقوب] و هارون و یونس و ایوب و عیسی و ایوب

وَأَتَيْنَا دَاؤِدَ زَبُورًا وَرُسُلًا عَلَيْكَ قَدْ قَصَصْنَاهُمْ
و دادیم زبور را [فرستادیم] پیامبرانی را که بی گمان بازگفتیم حکایتشان را بر تو

مِنْ قَبْلٍ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصَصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَمُ اللَّهِ مُوسَى
از پیش [فرستادیم] پیامبرانی را که بازگفتیم داستان هایشان را بر تو و سخن گفت الله موسی با موسی

تَكْلِيمًا رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
سخنی [ویژه] [فرستادیم] پیامبرانی را تا نباشد و هشداردهندگان مژده دهندهان

حَكِيمًا حُجَّةً بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
برای مردمان بر الله هیچ حاجتی پس از پیامبران و هست الله بسی پیروزمند سنجیده کار

لِكِنَ اللَّهُ يَشَهُدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
لیکن الله گواهی می دهد به آنچه فروفرستاده است به سوی تو نازل نموده است آن را به علم خود

وَالْمَلَائِكَةُ يَشَهُدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا إِنَّ الَّذِينَ
و فرشتگان [هم] گواهی می دهندهان و همین بس که الله گواه آست کسانی که

كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَيِّلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا
کفر ورزیدند و بازداشتند [مردم را] از راه الله به راستی گمراه شدند به گمراهی ای دور

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنْ اللَّهُ لِيغْفِرَ لَهُمْ وَلَا
همانا کسانی که کفر ورزیدند و ستم کردند نیست الله بر آن که بیامرزد آنان را و نه

لِيَهْدِيهِمْ طَرِيقًا إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
اینکه بنماید به آنان راهی را در آن همیشه که ماندگارانند در آن دوزخ جز راه

وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا يَكُونُوا أَنَاسُ مِنْ قَدْ جَاءَكُمْ
و هست این [کار] بر الله آسان ای مردم به راستی آورده است برای شما

أَرْسَوْلٌ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَعَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكُفُرُوا
این پیامبر حق را از [جانب] پروردگاران پس ایمان بیاورید که بهتر است برایتان و اگر کفر بورزید

فَإِنَّ اللَّهَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهَا حَكِيمًا
پس همانا برای الله است آنچه در آسمان ها و زمین است و هست الله بسی دانای سنجیده کار

يَأَهْلَ الْكِتَبِ لَا تَقُولُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا زیاده روی نکنید در کتاب ای اهل
و مگویید دینتان در ای اهل
عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرِيمَ رَسُولٌ بر الله
بر الله جز حق را جز این نیست که مسیح عیسی پسر مریم پیامبر
اللَّهُ وَكَلِمَتُهُ أَقْتَلُهَا إِلَى مَرِيمَ وَرُوحُ مِنْهُ فَاعْمَلُوا بِاللَّهِ و کلمه‌ی اوست [که] افکند آن را به سوی مریم و روحی از جانب اوست پس ایمان آورید به الله
وَرَسُولِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ أَنْتُهُو خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ و رسوله و مگویید [الله] سه است بازایستید که بهتر است برای شما جز این نیست که الله الهی
وَاحْدَهُ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَاحده سبحانه
یگانه است پاک و منزه است او از آنکه باشد برای او فرزندی تنها برای اوست آنچه در آسمان ها
وَمَا فِي الْأَرْضِ أَنْ يَكُونَ كَلِمَتُهُ وَكَلِمَاتُهُ يَأَلَّهُ لَنْ يَسْتَكْفِي زمین است و همین بس که الله
و آنچه در زمین است زمین باشد هرگز کارساز است
الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ بَنْدَهُ اَلَّهُ وَلَا أَمْلَكَهُ الْمُقْرَبُونَ مسیح
که باشد فرشتگان برای الله و نه مقربان
وَمَنْ يَسْتَكْفِي عَنْ فَسِيرُهُمْ وَيَسْتَكْبِرُ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرُ پرسش او از
و هرکه ابا دارد پس به زودی گردی آورد آنان را
إِلَيْهِ جَمِيعًا فَأَمَّا الْذِينَ يَسْتَكْفِي
به سویش همگی را کسانی که پس اما
فِي وَيَزِيدُهُمْ أَجُورُهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الْذِينَ وَيَزِيدُهُمْ از
پس به تمامی می دهد به آنان پاداش هایشان را و خواهد افزود به آنان از بخشش اش و اما کسانی که
أَسْتَكْفُوا وَأَسْتَكْبَرُوا فَيَعْذِبُهُمْ عَذَابًا وَلَا فی عذاب می کند آنان را و تکبر نمودند ابا ورزیدند
نمی یابند برایشان بجز
يَحْدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ أَلَيْهَا أَلَّهُ وَلَيْهَا وَلَا نَصِيرًا فَأَمَّا الْذِينَ
نمی یابند برایشان بجز ای ای مردم
قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَنٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلَنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا به راستی آمد برایتان دلیلی از [جانب]
پروردگاریان و فروفرستادیم به سوی شما نوری آشکار را
فَأَمَّا الْذِينَ إِمَانُهُمْ بِاللَّهِ وَأَعْتَصُمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ و چنگ زند
کسانی که ایمان آورده اند به او پس به زودی درمی آورد آنها را
فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا در رحمتی از خودش و بخششی و می نمایاند به آنان به سوی خودش راهی راست را

يَسْتَقْتُونَكَ قُلْ اللَّهُ يُفْتِي كُمْ فِي الْكَلَلَةِ إِنْ أَمْرُؤًا هَلَكَ

فتوا می دهد به شما در [باره] کلاله[مرده ای] که فقط برادر و خواهر دارد اگر مردی بمیرد

لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا

که نباشد برایش فرزندی و برای او خواهری باشد پس برای او = خواهر است نصف آنچه بر جای نهاده است و آن [برادر] لاث می بردان [خواهر]

إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا أُشْتَانَيْنِ فَلَهُمَا الْثُلَاثَانِ مِمَّا تَرَكَ

اگر نباشد برای او = خواهر فرزندی پس اگر باشند دو خواهر پس برای آن دو دو سوم است از آنچه [برادر] بر جای نهاده است

وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِ الْأُنْثَيَيْنِ

و اگر باشند [میراث باران] برادر و خواهر مردان پس برای مرد و زنانی برابر سهم دو زن است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

بیان می کند الله برای شما که گمراه نشوید و الله به هر چیزی داناست

۱۷۶

۱۷۷

آیاتها
۱۲۰ترتیبها
۵

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهرگستر مهربان

نصف
حزب
۱۱

يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِيمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُهُودِ أَحْلَتُ لَكُمْ بَهِيمَةً

ای کسانی که ایمان آورده اید وفا کنید به پیمان ها حلال شده است برای شما زبان بسته های

الْأَنْعَمُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ حَلْلِ الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حِرْمٌ إِنَّ اللَّهَ

دامی [گاو، گوسفند و شتر] مگر آنچه خوانده خواهد شد بر شما بی اینکه حال شمارنده شکار باشید در حالی که شمارد احرام هستید همانا الله

يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِيمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعْرَرَ اللَّهِ

حکم می کند آنچه خواهد ① ای کسانی که ایمان آورده اید مشکنید حرمت نشانه های [دین] الله را

وَلَا الشَّهْرُ الْحَرَامُ وَلَا الْهَدَى وَلَا الْقَلَى وَلَا إِمَانُ الْبَيْتِ

ونه ماه حرام را و نه قربانی بی نشان را و نه قربانی های نشان دار را و نه آهنگ کنندگان بیت

الْحَرَامَ يَبْغُونَ فَضْلًا مِّنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَّنُمْ فَاصْطَادُوا

الحرام را که می جویند بخششی از پروردگارشان و خشنودی را و چون از احرام به درآید پس شکار کنید

وَلَا يَحْرِمَنَّكُمْ شَنَاعٌ قَوْمٌ

و هر آینه و ادار نکند شما را دشمنی گروهی از مسجد

الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوِنُوا عَلَى الْبَرِّ وَالْتَّقْوَى وَلَا نَعَاوِنُوا

الحرام اینکه از اندازه درگزید و یاری کنید همیگر را بر نیکوکاری و پرهیز کاری و یاری مکنید همیگر را

عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدُونَ وَاتَّقُوا اللَّهَ

بر گناه و ستم و بترسید از الله

الْعِقَابُ كِفْرٌ أَسْتَعْلَمُ

کیفر است

حَرَّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا لَغَرِ اللَّهُ أَهْلَهُ
حرام شده است بر شما مُدار و خون و گوشت خوک و آنچه که [هنگام نبیح] یاد کرده شده باشد برای غیر الله

بِلِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ بِهِ أَنْ [حَيْوَانَيْ كَهْ] خَفَهَ شَدَهُ وَبِهِ زَجَرَ كَشْتَهُ شَدَهُ وَمَرَدَهُ بِهِ شَاخَزَدَهُ شَدَهُ وَآنِچَهُ کَهْ خُورَهُ بَلْشَنَدَهُ

الْسَّبْعُ إِلَّا مَا ذَيْكُمْ وَمَا ذَبَحَ عَلَى النُّصْبِ وَأَنْ تَسْتَقِسُمُوا
درندگان مگر آنچه که [پس زاین آفلت تازنده است] سر بریده شده بر [قربانگاه] بُلْتَن و اینکه قسمت کنید [گوشت آن را]

بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَسِّرَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
با تیرهای بخت آزمایی آنها همه نافرمانی است امروز نامید شدن کسانی که کفر ورزیدند از دین شما

فَلَا تَخْشُوهُمْ وَأَخْشُونِ الْيَوْمَ أَكْمَلُكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَّتُ كَامِلَ كَرْدَمْ بِرَأْيَتَنَ رَا وَتَمَامَ كَرْدَمْ پس مترسید از آنان و بترسید از من

عَلَيْكُمْ نِعْمَتِ وَرَضِيَتِ لَكُمُ الْإِسْلَامُ دِيَنًا فَمَنِ أَضْطَرَ فِي بِرَشَمَا نِعْمَتِ رَا وَپسندیدم بِرَأْيَتَنَ اسْلَام رَا [به عنوان] دِيَن پس کسی که ناگزیر شود [از خوردن گوشت حرام] در

مَخْصَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لَا شَمِّ رَحِيمٌ
گرسنگی بی آنکه گراینده به گناه باشد پس همانا الله بسی آمرزندۀ مهربان است

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحِلَّ لَهُمْ قُلْ أَحِلَّ لَكُمُ الْطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلِمْتُمْ
می پرسند از تو که چه چیز حلال شده است برای آنان بگو حلال شده است برایتان پاکیزه ها [وشکار] آنچه آموزش داده اید

مِنَ الْجَوَارِجَ مُكَلِّيَنَ تَعْلِمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَمْتُمْ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَ
از جانوران شکاری ادرحالی که آموزندگان سگ های شکارید که می آموزید به آنچه آموخته است به شما الله پس بخورید از آنچه نگاه داشته اند

عَلَيْكُمْ وَأَذْكُرُوا أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
برای شما و یاد کنید نام الله را بر آن و پروا کنید از الله همانا الله زود شمار است

الْيَوْمَ أَحِلَّ لَكُمُ الْطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَبَ حَلٌّ
امروز حلال شده است برای شما چیزهای پاکیزه و خوارک کسانی که داده شده است به آنان کتاب حلال است

لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْسَنُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْسَنَاتُ
برای شما و خوردنی های شما حلال است برای آنان و احلال کرده شد برای شما ازدواج با پاکیمانان از زنان مؤمن و زنان پاکیمان

مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَبَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا مَاتَتْمُوْهُنَّ أُجُورُهُنَّ
از کسانی که داده شد به آنان کتاب پیش از شما هنگامی بدھید به آنان مهرهایشان را

مُحْسِنَاتِ غَيْرِ مُسْتَفِحِينَ وَلَا مُتَخَذِّي أَخْدَانَ وَمَنْ يَكْفُرُ
در حالی که پاکیمانان باشید نه زنا کاران و نه گیرندگان دوستان پنهانی و کسی که کفر ورزد

بِالْأَيْمَنِ فَقَدْ حَبَطَ عَمَلهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ
به آیمان پس به راستی تباہ شده است عمل او زیانکاران است

يَتَأْيَهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قَمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوْا
کسانی که ایمان آورده اید هنگامی که برخاستید پس بشویید ای
پس بشویید نماز به سوی برخاستید سرهایتان را

وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَأَمْسَحُوا أَرْجُهَا وَأَمْسَحُوا
چهره هایتان و دست هایتان را آرنج ها و مسح کنید

وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطْهَرُوا
و [باشید] پاها را بشویید [غسل کنید] جنب باشد و اگر پس پاکی بوزیبد

وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ
و اگر باشید بیمارانی یا در سفری یا یکی از شما از جای قضای حاجت بازدید کنید

أَوْ لَمْسُتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَحْدُوْا مَاءَ فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيْبًا
یا آمیزش کردید با زنان پس نیافتید آب را پاک کنید

فَأَمْسَحُوا وُجُوهَكُمْ
پس [با آن] مسح کنید روی هایتان

لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ نِعْمَةً
که قرار دهد بر شما

وَلِيُتَمَّ نِعْمَتَهُ
را و تمام کند نعمتش را

وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ وَمِثْقَلَهُ الَّذِي وَاثْقَلُكُمْ
و یاد کنید نعمت الله را بر خودتان و پیمان استوار او را که پیمان بسته است باشما

بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطْعَنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
به آن آنگاه که گفتید شنیدیم و فرمان بردمیم و پرواکنید از الله همانا بسی دانست به آنچه

الْصُّدُورِ يَتَأْيَهَا الَّذِينَ كُونُوا ءَامِنُوا
در سینه هاست کسانی که ایمان آورده اید باشید بر پادارندگان

شَهَدَآءَ بِالْقِسْطِ
و [اگوهان] به عدالت

أَلَا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
عدالت نورزید عدالت برخاستید آن نزدیک تر است به پرهیز کاری و پرواکنید از الله همانا

الَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْا
الله بسی آگاه است به آنچه می کنید وعده داده است الله

وَعَمِلُوا الصَّدِيقَاتِ
و کردند کارهای شایسته

عَظِيمٌ وَأَجْرٌ مَغْفِرَةٌ لَهُمْ
بزرگ است و پاداشی آمرزش

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
أَصْحَابَ الْأُولَئِكَ يَا يَتَأَيَّهَا
أَنَّا أَمْنَوْا الَّذِينَ يَتَأَيَّهَا
عَنْهُمْ أَذْكُرُوهُمْ وَكَذَّبُوا
هُمْ مُهْمَلُونَ هُمْ أَذْكُرُوهُمْ
وَالَّذِينَ وَكَذَّبُوا
هُمْ مُهْمَلُونَ هُمْ أَذْكُرُوهُمْ

الْجَحِيمِ دوزخ اند
دوزخ اند
کسانی که ایمان آورده اید
کسانی که ایمان آورده اید
ای
یاد کنید
نعمت
نَعْمَةٌ

اللهُ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ آن یَسْطُوا إِلَيْكُمْ
بر خودتان آنگاه که آهنگ کردند گروهی تا بگشایند به سوی شما
الله را
دست هایشان را

فَكَفَ أَيْدِيهِمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللهُ وَعَلَى اللهِ
پس بازداشت دست هایشان را
از شما و پروا کنید از الله و تنها بر
الله پس باید توکل کنند

الْمُؤْمِنُونَ مؤمنان
ولَقَدْ أَخْذَ وَلَقَدْ أَخْذَ
گرفت به درستی که
میشقاً بخت از بنی پیمان الله
همانا من با شما هستم

إِسْرَائِيلَ وَبَعْثَنَا وَبَعْثَنَا اثنی عشر دوازده از آنان
وَقَالَ اللَّهُ وَقَالَ اللَّهُ نَفِيقًا سردار را و گفت
الله الله

إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقْتَمْتُ لَئِنْ أَقْتَمْتُ الصَّلَاةَ
همانا من با شما هستم
زکات را و دادید وَأَتَيْتُمْ وَأَتَيْتُمْ نِمَاءَ رَا

وَأَمْنَتُمْ بِرُسُلِي وَأَمْنَتُمْ وَأَقْرَضْتُمْ وَأَقْرَضْتُمْ
و ایمان آوردید به پیامبرانم
وَعَزَّزْتُمُوهُمْ وَعَزَّزْتُمُوهُمْ وَيَاری کردید آنها را

حَسَنَا لَآكَافِرَنَّ نیکو
عَنْكُمْ از شما
وَلَآدَخْلَنَّكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ بدیهایتان را
و هر آینه درمی آورم شمارا

جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ پس از زیر آن [درختان] آنها جویارها
فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ پس از
به بهشت هایی که روان است از کفر ورزد پس از

ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّيِّلِ آن
از شما پس به راستی گم کرده است میانه راه را
فِيمَا پس به سزای پس به راستی

نَقْضِهِمْ شکستن آنان
مِيَثَاقُهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا
پیمانشان را سخت دل هایشان را
لَعْنَهُمْ وَجَعَلَنَا لعنت کردیم آنها را

يُحِرِّفُونَ الْكَلَمَ تحریف می کنند
عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًا مِمَّا
از کلمات را جایگاه هایش و فراموش کردند بهره ای از آنچه که

ذُكِرُوا بِهِ پند داده شده اند به آن و همواره آکاه می شوی
مِنْهُمْ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا عَلَى خَائِنَتِهِ
از آنان مگر اندکی خیانتی بر

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ پس درگذر از آنان
مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ وَبِخَشَائِي
نیکوکاران را دوست می دارد همانا الله

وَمِنْ **الَّذِينَ** كسانی که و از **قَالُوا** گفتند **إِنَّا** همانا ما **نَصَرَاهُ** مسیحیانیم **أَخْذَنَا** گرفتیم **مِيَثَقَهُمْ** پیمانشان را

فَلَسْوَا حَظًا مَمَّا ذُكِرُوا بِهِ فَأَغْرِيَنَا بَيْنَهُمْ الْعَدَاوَةُ
پس فراموش کردنده بهره ای از آنچه پند داده شده اند به آن آنگاه برانگیختیم در میانشان دشمنی

وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَكِينَهُ رَا وَسَوْفَ يُبَتَّلُهُمْ أَكَاهُ مَنْ كَنَدَ آثَانَ رَا اللَّهُ

بِمَا
بِهِ آنچه

كَانُوا يَصْنَعُونَ

انجام می دادند

الْكِتَابِ

كتاب

يَأَهْلَ

ای اهل

١٤

قد جاءَكُمْ رَسُولُنَا مُصَّلِّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِإِذْنِ رَبِّكُمْ إِنَّا نَنْهَاكُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَنَنْهَاكُمْ عَنِ الْمُنْجَرِ
إِنَّا نَنْهَاكُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَنَنْهَاكُمْ عَنِ الْمُنْجَرِ

كُنْتُمْ تُخْفُونَ می کردید پنهان از من از کتاب [آسمانی] و درمی گذرد و يعْفُوا عَنْ

کَثِيرٌ قَدْ جَاءَكُمْ مِنْ إِنْ هُوَ إِلَّا نُورٌ وَكِتَابٌ
بِسْيَارِي بِهِ رَأْسَتِي أَمْدَبْرَاهِي شَمَا ازْجَانْبَرْيِي نُورِي نُورٌ

میں ۱۵ روشن خشنودی اوست کے هدایت می کند با آن پی گیرد کسی را کہ اللہ من اتبع اللہ ۱۵ یہ دی بہ

سُبْلَ سلامت [=نجات] **وَيُخْرِجُهُمْ** و بیرون می آورد آنان را **إِلَمَكَ** به سوی تاریکی ها **الظُّلْمَةِ** الظلمت

النُّورِ روشنی بِإِذْنِهِ به خواست خود مُسْتَقِيمٍ راست وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ راهی و راه می نماید آنان را به سوی

مَرِيمَ بگو پس چه کسی مریم است **أَبْنُ مَرِيمَ** پسر این را که [آبراهام] از آن دارد از آن دارد **قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ إِنْ أَرَادَ**

أَن يُهْلِكَ الْمَسِيحَ أَبْنَ مَرِيمَ وَأُمَّهُ، وَمَن فِي دُرْدَنَةٍ نَابُودَ كَذَنْ وَهَرَكْسِي رَاكَهْ مَسِيحٌ مَرِيمٌ پَسْرَ وَمَادِرْشَ وَهَرَكْسِي رَاكَهْ

جَمِيعًا وَلِلَّهِ هُمْ جَمِيعٌ وَتَنْهَا بِرَأْيِ اللَّهِ أَسْتَعِنُ
الْأَرْضِ الْأَرْضِ الْأَرْضِ زَمِينٌ زَمِينٌ زَمِينٌ
مُلَكٌ مُلَكٌ مُلَكٌ فَرَمَانِوْبَابِيٌّ فَرَمَانِوْبَابِيٌّ فَرَمَانِوْبَابِيٌّ
الْسَّمَوَاتِ السَّمَوَاتِ السَّمَوَاتِ آسمانٌ ها آسمانٌ ها آسمانٌ ها
وَالْأَرْضِ وَالْأَرْضِ وَالْأَرْضِ وَزَمِينٌ وَزَمِينٌ وَزَمِينٌ

وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَاللهُ بِخَواهِدِ الْأَنْجَهِ آفَرِينَدِ آنْجَهِ تواناستِ چیزی بر هر

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّوْهُ قُلْ
وَقُلْ بِلَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّا أَبْنَاءُهُ مَا بَغَوْتُمْ وَمَنْ
شما آدمیانی هستید از کسانی که او آفریده است می آمرزد هر که را
پس چرا عناب می کند شمارا به گناهاتان؟ بلکه خواهد

یَشَاءُ وَيَعْذِبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
و عذاب می کند هر که را خواهد و تنها برای الله است فرمانروایی آسمان ها
خواهد و زمین

وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ
و آنچه در میان آنهاست و به سوی اوست بازگشت

رَسُولُنَا يَبْيَنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الْرُّسُلِ أَنَّ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا
پیامبر ما که بیان می کند برای شما در دوران تنهی از پیامبران

مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
هیچ مژده دهنده و نه بیم دهنده ای پس به راستی آمد نزد شما مژده دهنده و بیم دهنده ای والله بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ
چیزی تواند است

نِعْمَةً اللَّهُ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءً وَجَعَلَكُمْ مُّلُوكًا
نعمت الله را بر خودتان آنگاه که قرار داد در میان شما پیامبرانی را و گردانید شما را پادشاهان

وَعَاهَنَّكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ يَقُومُ
و داد به شما آنچه را که نداده است به هیچ کس از جهانیان [معاصران] ای قوم من درآید

الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَنَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تُرْنَدُوا عَلَىٰ
به سرزمین مقدسی که نوشته است الله برای شما و برمگردید بر پشت هایتان

فَثَنَقِلُّوْا خَسِيرِينَ
پس می گردید زیانکاران

وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا
و همانا ما هرگز درنمی آییم به آن تا آنکه بیرون روند از آن

فَإِنَّا دَخِلُونَ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ
آنگاه ما درآیند گانیم درآیند

أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا أَدْخُلُوا دَخْلَتْمُوهُ
نعمت داده بود الله بر آن دو درآید بر آنان از دروازه پس هنگامی که داخل شدید آن را

فَإِنَّكُمْ غَلِبُونَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ
پس همانا شما پیروزمندانید و تنها بر الله پس توکل کنید اگر هستید مؤمنان

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

۲۳

قالوا يَمْوَسَى إِنَا لَن نَدْخُلُهَا فَادْهَبْ
گفتند ای موسی همانا هرگز در آن پس برو
ایم به آن هیچ گاه تا زمانی که باشند در آن

أَنَتْ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَا هَهُنَا قَعِدُوكَ
تو و پروردگارت گفت[موسی] [ای] پروردگاریم نشستگانیم همانا ما همینجا

إِنِّي لَا أَمِلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَآخِيٌّ
همانا من در اختیار ندارم جز خودم و برادرم را پس جدایی افکن در میان ما و میان گروه

الْفَسِيقِينَ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرَبَعَينَ سَنَةً
نافرمانان گفت[الله] پس همانا آن [سرزمین] حرام شده است بر آنان چهل سال

يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسُ عَلَى الْقَوْمِ الْفَسِيقِينَ
سرگردان می شوند در زمین پس اندوه مخور بر این گروه نافرانان

وَأَتَلُ عَلَيْهِمْ بَأْ أَبْنَى إِذْ قَرَبَا قُرْبَانًا
و بخوان بر آنان خبر دو پسر آدم [=هابیل و قابیل] را به حق آنگاه که پیش آوردن قربانی ای را

فُقِيلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُنَقِّبَ مِنَ الْآخِرِ قَالَ لَا قَتَلْتَكَ
پس پذیرفته شد از یکی شان [هابیل] و پذیرفته نشد از دیگری [قابیل] گفت [قابیل] هر آینه خواهم کشت تورا

قَالَ إِنَّمَا يَتَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَقَبِّلِينَ لَيْنَ بَسَطَتَ إِلَيَّ يَدَكَ
گفت [هابیل] جز این نیست که می پذیرد الله از پرهیز کاران یقیناً اگر بگشایی به سوی من دست را

لِنَقْنُلِنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِي إِلَيْكَ لَا قَتَلْتَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ
تابکشی مرا نیستم من دستم به سوی تو گشاینده همانا من می ترسم از الله

رَبَ الْعَالَمِينَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوَا بِإِثْمِي وَإِثْمَكَ فَتَكُونَ
پروردگار جهانیان همانا من می خواهم که بازگردی با گناه من و گناه خودت پس باشی تو

مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاؤُهُ فَطَوَّعَتْ
از همدمان آتش و این است ستمکاران پس آراست

لَهُ نَفْسُهُ قَنْلَ أَخِيهُ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَسِيرِينَ
برايش نفس او کشنن برادرش را پس کشت او را آنگاه گشت از زیان کاران

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِرِيَهُ كَيْفَ يُوَرِي
پس برانگیخت الله زاغی را که کلوش می کرد در زمین تا بنمایاند به او که چگونه پنهان کند

سَوَاءَ أَخِيهُ قَالَ يَنْوِيلَتَهُ أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
جسد برادرش [هابیل] ارا گفت ای وای بر من آیا ناتوان شدم از آنکه باشم مانند این

الْغَرَبِ فَأَوْرِي سَوَاءَ أَخِيٌّ فَأَصْبَحَ مِنَ الْنَّدِيمِينَ
زاغ تا پنهان کنم جسد برادرم را؟ پشیمانان از

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ
بِهِ سبب همین نوشتیم [مقرر داشتیم] بر بنی اسرائیل که همانا هر کس بکشد

نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَانَمَا قَتَلَ
کسی را بدون [کشتن] کسی یا [ایجاد] فسادی در زمین پس چنان است که کشته است

النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَانَمَا أَحْيَا النَّاسَ
مردمان را همگی زنده بدارد او را پس چنان است که زنده داشته است مردمان را

جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَالْبَيْنَتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا
همگی و به درستی که آمدند به سوی آنان پیامبران ما با نشانه‌های روشن سپس همانا بسیاری

مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمْسَرْفُونَ ۲۲
از آنان پس از آن در زمین البته گزارفکاران اند جزاً نیست که

جَزَءُهُ أَلَّدِينَ يُحَارِبُونَ فِي الْأَرْضِ
سزای کسانی که می‌جنگند با الله و رسولش و می‌کوشند در زمین

فَسَادًا أَنْ يَقْتُلُوا أَوْ يُصْكَلُبُوا أَوْ تُقْطَعَ أَيْدِيهِمْ
به فساد این است که کشته شوند یا بریده شود یا به دار آویخته شوند

وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفِ ذَلِكَ مِنَ الْأَرْضِ مِنْ
و پاهایشان بر خلاف [همدیگر] این سرزمین [خود] از دور کرده شوند

لَهُمْ خِزْنُ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
برای آنان رسایی است در دنیا و برای آنان در آخرت عذابی بزرگ است

إِلَّا أَلَّدِينَ تَابُوا ۲۳
مگر کسانی که تویه کردند پیش از آنکه دست یابید ۲۳

أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۲۴
همانا الله بسى امرزندۀ مهربان است ای ایمان آورده اید

أَتَقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَهَدُوا فِي سَيِّلِهِ
پروا کنید از الله و بجویید به سوی او و سیله ای تقرب ارا و جهاد کنید در راه او

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۲۵
باشد که شما رستگار شوید همانا باشد اگر کسانی که کفر ورزیدند

لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَكُهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ
برای شان آنچه در زمین است همه و مانند آن با آن تاعوض دهند آن را از

عَذَابٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا نُقْبَلَ ۲۶
عذاب روز رستاخیز پذیرفته نشود در دنک است از آنان و برای آنان عذابی

يُرِيدُونَ آن يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَرَجِينَ مِنْهَا

که بیرون آیند از آتش [دوزخ] حال آنکه نیستند آنان بیرون آیندگان از آن می خواهند

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

پایدار است عذابی و برای آنان پس بُرید و زن دزد و مرد دزد

أَيْدِيهِمَا جَزَاءٌ بِمَا كَسَبَا نَكَلًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

دستاشان را به سرای آنچه کرده اند به کفری از [جانب] الله سنجیده کار است سپریزمند و الله پیروزمند

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَاصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ

[۳۸] پس هر که توبه کرد پس از ستمش و اصلاح کند [فسادکاری اش را] پس همانا الله بازمی گردد [به رحمت خود]

عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ

بر او همانا الله بسی امرزندۀ مهریان است آیا ندانسته ای که همانا الله برای اوست فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ

آسمان ها و زمین عذاب می کند هر که را خواهد و می امرزد هر که را خواهد

وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَتَأَيَّهَا الْرَّسُولُ

بر الله و الله پیامبر ای تواناست چیزی هر چیزی

لَا يَحْزُنْكَ أَلَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكُفَّارِ مِنَ الْأَذِينَ

اندوهگین نکنند تو را کسانی که شتاب می ورزند در کفر از کسانی که اند

قَالُوا إِنَّا يَأْفَوْهُمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الْأَذِينَ

گفتند ایمان اور دیم با دهان هایشان حال آنکه ایمان نیاورده است دل هایشان و از کسانی که

هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ لِقَوْمٍ سَمَّاعُونَ

یهودی شدند بسی گوش دهنگان اند برای دروغ پردازی گوش کنندگان اند [جاسوسان اند] برای گروهی

أَخْرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرَّفُونَ الْكَلَمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ

دیگر که نیامده اند نزد تو تحریف می کنند کلمات را پس از [جا] گرفتن درا جایگاه هایش

يَقُولُونَ إِنَّ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنَّ لَمْ تُؤْتُوهُ فَاحْذَرُوا

می گویند اگر داده شود به شما این [حکم تحریف شده] پس بگیرید آن را و اگر به شما داده نشد آن پس دوری کنید

وَمَنْ يُرِدَ اللَّهُ فِتْنَتُهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا

و هر کس بخواهد الله گمراهی اش را پس هرگز در اختیار نداری برای او از [جانب] الله چیزی را

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدُ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبُهُمْ لَهُمْ فِي

آنان کسانی اند که نخواسته است الله برای آنان در دل هایشان را که پاک گرداند

الْدُّنْيَا خَرَقٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

دنیا خواری است و برای آنان در آخرت عذابی بزرگ است

سَمَّعُونَ لِكَذِبِ أَكَلُونَ جَاءَوكَ فَإِنْ لِسْحَتِ أَكَلُونَ
 بسی گوش کنندگان اند برای دروغ پردازی بسیار خورنده‌گان اند [مال] حرام را پس اگر بیایند نزد تو

فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ فَكَلَنْ
 آنگاه داوری کن در میان شان یا روی بکردن از آنان پس هرگز و اگر روی بکردن از آنان پس هرگز

يَضْرُوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكْمَتْ بِالْقَسْطِ
 زیان نرسانند به تو چیزی را و اگر داوری کن در میانشان پس داوری کن به عدالت

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ٤٢
 همانا الله دوست می دارد دادگران را حال آنکه نزد آنها و چگونه داور کنند تو را

الْتَّوْرَةُ حُكْمُ اللَّهِ فِيهَا
 تورات است که در آن حکم الله است در آن

وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ٤٣
 و نیستند آنان اینا آن‌لنا آلتوره فروفرستادیم مؤمنان در آن همانا ما

هُدَى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا الظَّالِمُونَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ
 هدایت و نوری است حکم می کنند با آن پیامبران آنان که گردن نهادند [به حکم الله] برای کسانی که

هَادُوا وَالرَّبَّنِيُّونَ وَالْأَحَبَارُ
 یهودی شدند و [این] حکم می کنند [الله پرستان] و داشمندان [یهود]

الَّهُ وَكَانُوا عَلَيْهِ شَهَدَاءَ فَلَا تَخْشُوا أَنَّاسَ
 الله و بودند بر آن گواهان از مردم پس مترسید

وَأَخْشُونَ وَلَا تَشْرُوْا إِيمَانَهُمْ لَمْ يَحْكُمْ وَهُرَكَ
 و بترسید از من و مفروشید آیه‌های من را به بهایی و هر که حکم نکند

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ وَكَثُبَّنَا عَلَيْهِمْ ٤٤
 به آنچه فروفرستاده است الله پس آنان خودشان کافرانند و نوشته‌یم بر آنان

فِيهَا أَنَّ النَّفَسَ يَا لِنَفْسٍ وَالْعَيْنَ وَالْأَنْفَ
 در آن [کتاب] که همانا جان در برابر جان و بینی در برابر چشم

بِالْأَذْنَ وَالْأَذْنَ يَا لِلْأَذْنِ وَالْجُرْحَ
 در برابر بینی و گوش در برابر گوش و دندان در برابر دندان است و زخم هارا

قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَارَةً لَهُ وَمَنْ
 قصاص [اینگیری به مثل] است پس هر که بیخشند آن را پس آن کفاره‌ای است برای [گناهان] او و هر که

لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ٤٥
 حکم نکند به آنچه فروفرستاده است الله پس آنان خودشان ستمکارانند

وَقَفِينَا عَلَىٰ أَثْرَهُمْ يَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمْ مُصَدِّقاً لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
و به دنبال آوردهیم بر پی آنان عیسیٰ پسر مریم را تصدیق کننده آنچه را که پیش از او بود از
الْتَّوْرَةِ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدَىٰ وَنُورٌ وَمُصَدِّقاً لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
تورات و دادیم به او انجیل را که در آن هدایت و نوری بود و تصدیق کننده آنچه را که پیش

وَلِيَحْكُمُ ۖ ۴۶ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۷۲ وَهُدَىٰ وَمُصَدِّقاً لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
و پندی برای پرهیز کاران بود ۷۲ و هدایت تورات از او بود و باید حکم کنند

أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ
اهل انجیل به آنچه فروفرستاده است الله در آن و هر که حکم نکند به آنچه فروفرستاده است

الْكِتَبَ ۷۳ وَأَنْزَلَنَا إِلَيْكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَسِيْقُونَ ۷۴ اللَّهُ
این کتاب را و فروفرستادیم به سوی تو خودشان نافرمانانند پس آنان الله

بِالْحَقِّ مُصَدِّقاً لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَبِ ۷۵ وَمُهَمِّمَنَا
به حق که تصدیق کننده است آنچه را که پیش از او بوده است از کتاب [های اسلامی] و نگهبان

عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
بر آن پس داوری کن در میان آنان به آنچه فروفرستاده است الله و پیروی مکن از خواهش های آنان

عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۷۶ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرَعَةً وَمِنْهَا جَاءَ
در برابر آنچه آمد برای تو از حق برای هر گروهی قرار دادیم از شما شریعتی و راهی را

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لَيَبْلُوْكُمْ فِي مَا
و اگر می خواست الله هر آینه می گردانید شمارا امتی یگانه ولی [خواست] که بیازماید شمارا در آنچه

ءَاتَنَّكُمْ ۷۷ فَاسْتِقُوا الْخَيْرَاتِ ۷۸ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
داده است به شما پس پیشی جویید به سوی نیکی ها به سوی

فِيْنَيْتُكُمْ ۷۹ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِقُونَ ۸۰ وَأَنِّي أَنْهَاكُمْ
پس خبر می دهد شمارا به آنچه در آن اختلاف می کردید و اینکه داوری کن در میانشان به آنچه

أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذِرُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكَ عَنْ
فروفرستاده است الله و پیروی مکن از خواهش های آنان و برحد باش از آنان که مبادا منحرف سازند تورا از

بَعْضٍ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّاً فَاعْلَمْ أَنَّهَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ
برخی از آنچه فروفرستاده است الله به سوی تو پس اگر پشت کنند آنگاه بدان که همانا می خواهد الله که دچار سازد آنها را

بَعْضٍ ذُنُوبَهُمْ ۸۱ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَسِقُونَ ۸۲ أَفَحُكْمُ
به[سرای] برخی گناهانشان و همانا بسیاری از مردم البته نافرمانانند پس آیا حکم [روزگار]

الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۸۳ وَمَنْ أَحْسَنَ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقَنُونَ ۸۴
جاھلیت را می جویند؟! و کیست بهتر از الله در داوری برای گروهی که یقین دارند؟

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَخَذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى
 ای کسانی که ایمان آورده اید مگیرید یهودیان و مسیحیان را دوستان و یاوران [خود] برخی شان

أَوْلَيَاءُ بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُمْ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 دوستان برخی [دیگراند] و کسی که دوست بگیرد آنان را از شما پس همانا او از آنان است همانا الله هدایت نمی کند گروه

الْظَّالِمِينَ ۝۵۱ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَرِّعُونَ
 ستمکاران را **۵۱** آنگاه می بینی کسانی را که در دل هایشان بیماری ای است شتاب می ورزند در [دوستی] آنان

يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَاءِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ
 [وامی گویند می ترسیم که بر سد به ما حادثه بدی پس امید است که الله بیاورد پیروزی یا امری [دیگرا]

مِنْ عِنْدِهِ ۝۵۲ فَيُصِبِّحُوا عَلَى مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ نَدِيمِينَ
 از نزد خودش **۵۲** پس بگردند بر آنچه نهان داشتند در دل هایشان پشیمان

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهْتَلَاءُ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهَدَ أَيْمَنَهُمْ لَا
 و بگویند کسانی که ایمان آوردن آیا این همان کسانی اند که سوگند خوردن به الله [با] سخت ترین سوگند هایشان

إِنَّهُمْ لَعَكُمْ حَيْطَةٌ أَعْمَلُهُمْ فَاصْبَحُوا خَسِيرِينَ ۝۵۳
 که همانا آنان با شمایند؟ تباہ شد کردار هایشان پس گردیدند زیان کاران

الَّذِينَ ءَامَنُوا مَن يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنِ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ
 کسانی که ایمان آورده اید کسی که برگردد از شما از دینش پس به زودی می آورد الله گروهی را که دوست می دارد [الله] آنان را

وَيُحِبُّونَهُ أَذْلَلَةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْزَزَةٌ عَلَى الْكُفَّارِ يُجْهَدُونَ فِي
 و دوست می دارند [آن] او را فروتنان اند بر مؤمنان درشت رفتاران اند بر کافران جهاد می کنند در

سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
 راه الله و نمی ترسند از سرزنش هیچ سرزنش کننده ای این بخشش الله است که می دهد آن را به کسی که بخواهد

وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝۵۴ إِنَّمَا وَلِيَكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ
 والله گشایشگری بس دانست **۵۴** جزاین نیست که دوست و یاور شما الله و پیامبرش و کسانی اند که ایمان آورده اند همانا که

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكُوْةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۝۵۵ وَمَن يَتَوَلَّ
 برپا می دارند نماز را و می دهنند زکات را درحالی که خود رکوع کنندگان [خاشعان] اند **۵۵** و کسی که به دوستی و یاوری گیرد الله

وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَلِيْلُونَ ۝۵۶ يَأَيُّهَا الَّذِينَ
 و پیامبرش و کسانی را که ایمان آورده اند پس [بیاند] همانا حزب الله خود پیروزمندان اند **۵۶** ای کسانی که

ءَامَنُوا لَا تَنْتَخِذُوا الَّذِينَ أَنْتَخَذُوا دِينَكُمْ هُرِوْمًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 ایمان آورده اید مگیرید کسانی را که گرفتند دینتان را به مسخره و بازی از آنان که داده شده است به آنان

الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلَيَاءُ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۵۷
 کتاب پیش از شما و [بنیز] کافران را دوستان [خود] و بترسید از الله اگر هستید مؤمنان

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الْصَّلَاةِ أَخْذُوهَا هُزُوا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ

و هنگامی که فرامی خوانید [بالآن] به سوی نماز می گیرند آن را به مسخره و بازی آن بلن سبب است که همان آنان گروهی اند

لَا يَعْقِلُونَ ۝۵۸ قُلْ يَأَهُلُ الْكِتَبِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَ إِلَّا أَنْ أَمَّا بَعْدُ

که خرد نمی ورزند ۵۸ بگو ای اهل کتاب آیا عیب می گیرید از ما جز [برای] اینکه ایمان اور دیم

بِاللهِ وَمَا أُنِزلَ إِلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَسِقُونَ ۝۵۹ قُلْ

به الله و آنچه فروفرستاده شده به سوی ما و آنچه فروفرستاده شده است از پیش [جز برای آنکه] همانا بیشتران نافرمان اید؟ ۵۹ بگو

هَلْ أَنِّيَّكُمْ بِشَرِّ مَنْ ذَلِكَ مَثُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِيبٌ

آیا خبر دهم شمارا به بدتر از این پلاش = [کیفر] نزد الله؟ آنکه لعنت کرد او را الله و خشم گرفت

عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الظَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرُّ

بر او و گردانید برخی شان را بوزینگان و خوکان و [آنکه] پرستید طاغوت را آنان بد

مَكَانًا وَأَصْلَلُ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۝۶۰ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا إِنَّا

جایگاه تر و گمراه ترند از راه راست ۶۰ و هنگامی که بیانند نزد شما می گویند ایمان اور ده ایم

وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفَرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

در حالی که قطعاً داخل شدند با کفر و آنان به راستی بیرون رفتند با آن والله دانتر است به آنچه پنهان می داشتند

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَرِّعُونَ فِي الْأَثْمِ وَالْعُدُونَ وَأَكَلُوهُمْ

۶۱ و می بینی بسیاری از آنان را که شتاب می ورزند در گناه و تجاوز و خوردن آنان

السُّحْتَ لِلَّئَسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۶۲ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّنِيُّونَ

حرام را هر آینه بد است آنچه چرا بازنمی دارند آنان را الله پرستان

وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْأَثْمَ وَأَكَلُوهُمُ السُّحْتَ لِلَّئَسَ مَا كَانُوا

و دانشمندان [یهود] از گفتار گناه الودشان و حرامخواری شان؟ هر آینه بد است آنچه

يَصْنَعُونَ ۝۶۳ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعِنُوا

۶۳ و گفتند یهودیان دست بسته باد دست هایشان و لعنت شدند

يَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَاتٍ يُنْفِقُ كَيْفَ يَسْأَءُ وَلَيْزِيدَ بَرْ كَثِيرًا

به سبب آنچه گفتند بلکه دو دستش گشاده است انفاق می کند هرگونه که بخواهد و هر آینه می افزاید بسیاری

مِنْهُمْ مَا أُنِزلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طَغَيْنَا وَكُفَرَا وَالْقَيَّنَا بَيْنَهُمْ الْعَدَا

از آنان را آنچه فروفرستاده شده به سوی تو از [جانب] پروردگارت برسرکشی و کفرشان و افکنیدیم در میانشان دشمنی

وَالْبَعْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمةِ كَلَّا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرَبِ أَطْفَاهَا اللَّهُ

و کینه را تا روز رستاخیز هرگاه که برافروختند آتشی را برای جنگ فرومی نشاند آن را الله

وَيَسَعَونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۝۶۴ الْمُفَسِّدِينَ لَا يُحِبُّ زمین در زمین برای فساد

۶۴ فسادگران را و می کوشند

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَبَ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَرُنَا
عَنْهُمْ از آنها
هُمَا اهل کتاب ایمان می اورند و پرهیزکاری می کردند البته می زدیدم

سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَادْخَلَنَّهُمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ
أَقَامُوا
وَلَوْ أَنَّهُمْ
وَهُرَآئِنَهُ درمی آوریم آنان را به باغ های سراسرنعمت
وَأَنْهَا همانا آنان بریا می داشتند

الْتَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَا كَلُوا مِنْ
تورات و انجیل را و آنچه را که فروفرستاده شد به سوی آنان از [جانب] پروردگارشان البته می خوردند از

فَوْقِهِمْ
وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
بالای سرشان [نعمت آسمانی] و از زیر پاهایشان [=نعمت زمینی] از آنان امتنی میانه رو اند و بسیاری از آنان

سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ
يَأْتِيهِمَا الرَّسُولُ بَلَغَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ
بد است آنچه می کنند ای پیامبر ابلاغ کن آنچه را که فروفرستاده شده است به سوی تو

مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغَتِ رِسَالَتُهُ وَاللهُ يَعِصِمُكَ
از [جانب] پروردگارت و اگر [چنین] نکنی پیامش را پس نرسانده ای

مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي^{۶۶}
قل يَا أَهْلَ^{۶۷} الْكُفَّارِ^{۶۸} الْقَوْمَ^{۶۹}
بگو ای اهل کافران را گروه هدایت نمی کند الله همانا از [گزند] مردم

الْكِتَبِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقْسِمُوا^{۷۰}
وَالْإِنجِيلَ^{۷۱} تُرَوَّةَ^{۷۲} عَلَى^{۷۳} شَيْءٍ^{۷۴} حَتَّى^{۷۵} تُقْسِمُوا^{۷۶}
كتاب نیستید شما بر چیزی [پایینند] تا آنکه بریا دارید تورات و انجیل را

وَمَا أُنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِدَ رَبُّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزَلَ
و آنچه را که فروفرستاده شده به سوی شما از [جانب] پروردگارشان و هر آئینه می افزاید بسیاری از آنان را آنچه فروفرستاده شده است

إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغِيَّنَا وَكُفَّرَا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكُفَّارِ^{۷۷}
به سوی تو از [جانب] پروردگارت کافران پس اندوه محور بر گروه

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالصَّابِرُونَ^{۷۸}
وَالنَّصَرَى^{۷۹} هَادُوا^{۸۰} وَالَّذِينَ^{۸۱} كَسَانِي که ایمان آورند و کسانی که یهودی شدند و صابئان^{۸۲}
همانا کسانی که ایمان آورند و کسانی که یهودی شدند و مسیحیان

مَنْ ءَامَنَ^{۸۳}
هرکس [از آنان] که ایمان آورد به الله و روز و اپسین و کند کار شایسته پس نه ترسی

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ^{۸۴}
بر آنان است و نه آنان اندوهگین می شوند به درستی که گرفتیم ۶۱ پیمان استوار را

إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلَنَا^{۸۵} إِلَيْهِمْ رُسُلًا كَلَّمَا^{۸۶}
اسرائیل و فرستادیم به سوی شان پیامبرانی را هرگاه آورد برای ایشان پیامبری چیزی را که

لَا تَهُوَى^{۸۷}
نمی خواست دل هایشان گروهی را دروغگو شمردند و گروهی را [هم] می کشند

وَحَسِبُوا أَلَا تَكُونَ
فِتْنَةٌ فَعُمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ
آزمونی پس کور شدند و کر گشتند سپس بازگشت اللہ [به رحمت خود]

که نباشد و پنداشتند
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا
بر آنان باز کور شدند

وَصَمُوا كَيْثِرٌ مِّنْهُمْ وَاللهُ بَصِيرٌ بِمَا
بیناست به آنچه از آنان و الله بسیاری

لَقَدْ يَعْمَلُونَ
كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّهُمْ هُوَ
كفر ورزیدند همانا کسانی که همانا همانا

أَعْبُدُوا وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنَيَ إِسْرَائِيلَ
پرسیتید ای بنی اسراییل مسیح حال آنکه گفته بود پسر مریم است

الله رَبِّي وَرَبُّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكُ بِاللهِ فَقَدْ حَرَمَ اللهُ عَلَيْهِ
الله را که پروردگار من و پروردگار شماست همانا کسی که شریک سازد به الله پس به راستی که حرام کرده است الله براو

الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارِ وَمَا لِظَالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ
بهشت را و جایگاهش آتش [دوزخ] است و نیست هیچ یاورانی برای ستمکاران هیچ

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّهُمْ مِّنْ
هرمانا کسانی که گفتند همانا همانا همانا

إِلَهٖ إِلَهٖ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمْسَنَ
الهی جز الله یگانه بازناستند از آنچه می گویند هر آینه خواهد رسید به

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ أَفَلَا يَتَبَوَّنَ
کسانی که کفر ورزیدند دردناک از آنان عذابی هیچ

إِلَى اللهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ
به سوی الله و آمرزش نمی خواهد از او؟ و الله بسی امرزنده

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرِيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِ
نیست عیسی پسر مریم جز پیامبری که به راستی گذشته اند پیش از او

الرُّسُلُ وَأَمْهُدُ صِدِيقَةً كَانَا يَأْكُلُانِ الْطَّعَامَ
پیغمبران و مادر او بسیار راستگوست خوردنی را

أَنْظُرْ كَيْفَ بُنِيتُ لَهُمْ الْآيَتِ ثُمَّ أَنْظُرْ أَنَّ
بین چگونه بیان می کنیم برای آنان آیات را باز بین چگونه [از حقا]

يُؤْفَكُونَ قُلْ بَغُوْ
بازگردانده می شوند باز گو

أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللهِ مَا لَا
آیا می پرسید به غیر الله چیزی را که نیست

يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرَّا زیانی برای شما

يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرَّا زیانی برای شما

يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرَّا زیانی برای شما

قُلْ يَأَهْلَ الْكِتَبِ لَا تَغْلُوْا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
 بگو ای اهل کتاب لَا تغلوا فی دینکم غیر الحق
 زیاده روی نکنید در دینتان به ناقص
 وَأَضْلُوْا وَأَضْلُوْا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلَّوْا
 و پیروی مکنید از هوس های گروهی که به راستی گمراه شدند
 وَمَرَاةً كَثِيرًا وَضَلَّوْا عَنْ سَوَاءِ السَّكِيلِ
 و بسیاری را راه راست از سویه سکیل
 لُعْنَ لُعْنَ ۷۷ كسانی که لعنت شدند
 وَعِيسَى مَكْفُرُوا مَكْفُرُوا ۷۸
 و عیسی از بر ایل میورزیدند
 وَكَانُوا يَعْتَدُونَ وَكَانُوا عَصَوْا ۷۹
 و تجاوز می کردند آن بدان سبب بود که نافرمانی کردند
 مَرِيمَ مَرِيمَ ۸۰
 مریم پسر
 كَانُوا لَا يَتَنَاهُونَ بازنمی داشتند یکدیگر را
 مُنْكَرٌ فَعَلُوهُ ۸۱
 می کردند آن را که کار زشتی که هر آینه بد است
 كَثِيرًا تَرَى ۸۲
 بسیاری می بینی
 مَنْهُمْ يَتَولَّونَ ۸۳
 می کردند با کسانی که دوستی می کنند
 مُنْكَرٌ لَّهُمْ ۸۴
 می کردند هر آینه بد است آنچه که پیش فرستاده است برای شان خودشان
 كَانُوا يَفْعَلُونَ ۸۵
 آنچه می کردند
 كَانُوا لِبَئْسَ مَا قَدَّمَتْ ۸۶
 کاری که خشم گرفت
 كَانُوا لِبَئْسَ مَا عَلَيْهِمْ وَفِي ۸۷
 کاری که خشم گرفت
 كَانُوا يُؤْمِنُونَ ۸۸
 ایمان می آورند
 وَلَوْ بِاللَّهِ ۸۹
 و اگر به سوی او
 وَلَكِنَّ كَثِيرًا ۹۰
 نمی گرفتند آنان را
 مَنْهُمْ فَسِقُونَ ۹۱
 نافرمانان اند
 وَلِكَيْمَةً ۹۲
 نمی گرفتند آنان را
 وَلَكِنَّ كَثِيرًا ۹۳
 نمی گرفتند آنان را
 وَلَكِنَّ كَثِيرًا ۹۴
 نمی گرفتند آنان را
 وَلَكِنَّ كَثِيرًا ۹۵
 نمی گرفتند آنان را
 وَلَكِنَّ كَثِيرًا ۹۶
 نمی گرفتند آنان را
 وَلَكِنَّ كَثِيرًا ۹۷
 نمی گرفتند آنان را
 وَلَكِنَّ كَثِيرًا ۹۸
 نمی گرفتند آنان را
 وَلَكِنَّ كَثِيرًا ۹۹
 نمی گرفتند آنان را
 وَلَكِنَّ كَثِيرًا ۱۰۰
 نمی گرفتند آنان را

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزَلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِرَّةٍ

و چون بشنوند آنچه را که فروفرستاده شده است به سوی پیامبر می بینی چشمانشان را که لبیریز می شود از

الدَّمَعُ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا فَاكِبُنَا مَعَ

اشک به سبب آنچه شناختند از حق می گویند [ای] پروردگار ما ایمان آور دیم پس بنویس [نام] ما را با

الشَّهِيدِينَ ۝ ۸۳ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ

گواهان و چه شده است ما را که ایمان نیاوریم به الله و به آنچه آمده است برایمان از حق

وَنَطَمَعُ أَن يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ۝ ۸۴ فَاثْبِهِمْ

و حال آنکه امید داریم به اینکه درآورده ایمان پس پاداش داد به آنان شایستگان پس پاداش داد به آنها گروه

الله بِمَا قَالُوا جَنَّتٍ تَجَرَّى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلِنَّ فِيهَا ۝

الله بدانچه گفتند بهشت هایی که روان است از زیر [دخلتان] آنها جو بیارها که جاویدانند در آن

وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ۝ ۸۵ وَكَذَبُوا ۝ ۸۶ كَفَرُوا وَالَّذِينَ يَكْتَبُهَا

و این است و کسانی که دروغ انگاشتند نیکوکاران پاداش

يُعَايَيْنَاهَا ۝ ۸۷ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ ۸۸ يَكْتَبُهَا الَّذِينَ آمَنُوا

ایات ما را آنان همدمان دوز خند ای کسانی که ایمان آورده اید

لَا تَحْرِمُوا طَبِيبَتِ مَا أَحَلَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۝ ۸۹ إِنَّ اللَّهَ

حرام مکنید پاکیزه های آنچه را که حلال کرده است الله برایتان و از اندازه مگذرید همانا الله

لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝ ۹۰ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۝

دوست نمی دارد از اندازه درگذرندگان را و بخورید از آنچه روزی داده است به شما الله حلالی پاکیزه را

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝ ۹۱ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ

و پروا کنید از الله آن ذاتی که شما به او مؤمنان اید بازخواست نمی کند شمارا الله

بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ الْأَيْمَنَ ۝ ۹۲

در برابر بیهوده در سوگندهایتان ولی بازخواست می کند شمارا به آنکه [به جد] بسته باشد سوگندها را

فَكَفَرَتُهُ وَسَكَنَ عَشَرَةً مَسَكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ ۝ ۹۳

پس کفاره آن خوراک دادن ۱۰ درجه میانه آنچه بینواست از درجه میانه آنچه می خورانید

أَهْلِيْكُمْ أَوْ كَسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَحْدُدْ فَصَيَامُ ۝

به خانواده خودتان یا پوشак شان یا آزاد کردن برده ای پس هر که نیابد آنگاه روزه گرفتن

ثَلَثَةُ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَرَةٌ وَاحْفَظُوا ۝ ۹۴ إِذَا حَلَّتُمْ أَيْمَانِكُمْ ۝

سه روز [بر اوست] این است کفاره آنگاه که سوگند یاد کردید و نگاه دارید سوگندهایتان

كَذَلِكَ يَبْيَنُ اللَّهُ لَكُمْ أَيَّاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشَكَّرُونَ ۝ ۹۵ أَيْمَانِكُمْ

سوگندهایتان را این چنین بیان می کند الله برای شما آیه هایش را باشد که شما سپاس بگزارید

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَلْزَلُمُ رجس
ای کسانی که ایمان آورده‌اید جزاین نیست که شراب و قمار و بت‌ها و تیرهای قرعه پلیدی ای است

مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَنِ فَاجْتَنَبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۹۰ **إِنَّمَا يُرِيدُ**
از کردار شیطان پس دوری گزینیدار آن باشد که شما رستگار شوید جزاین نیست که می‌خواهد

الشَّيْطَنُ أَنْ يُوقَعُ بِيَنَّكُمْ الْعَدَاةُ وَالْبَغْضَاءُ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
شیطان که بیفکند در میان شما دشمنی و کینه را در شراب و قمار

وَأَطِيعُوا وَأَطِيعُوا مُنْهَوْنَ ۹۱ **فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ**
و بازدارد شما را از فرمان برید و فرمایش استادگان اید؟

عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الْصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ۹۲ **أَنَّمَا عَلَى اللَّهِ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا**
از یاد الله و از نماز پس آیا شما بازایستادگان اید؟ و فرمایش برید و فرمایش برید

رَسُولُنَا أَبْلَغُ الْمُمِينُ أَنَّمَا عَلَى اللَّهِ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا ۹۳ **أَنَّمَا عَلَى**
پیامبر ما رسانیدن [یام] آشکار است که تنها بر آنگاه بدانید پشت کنید پس اگر پیامبر را و بر حذر باشید

الصَّلِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعَمُوا إِذَا مَا أَتَقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا ۹۴ **كَارهَاتِ شَايِسْتَهُ**
کارهای شایسته گناهی در آنچه خورده اند [پیش از تحریم] هرگاه پرهیز کاری کنند و ایمان آورند و کنند

الصَّلِحَاتِ حِمَّ أَتَقَوْا وَءَامَنُوا حِمَّ أَتَقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۹۵ **کارهای شایسته**
کارهای شایسته باز پرهیز کاری کنند و ایمان آورند سپس پرهیز کاری کنند و نیکوکاری کنند و الله دوست می‌دارد نیکوکاران را

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوْنَكُمُ اللَّهُ يُشَاءُ مِنَ الصَّيْدِ تَنَاهُو ۹۶ **يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَعْلَمَ اللَّهُ مِنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنْ أَعْتَدَى بَعْدَ**
ای کسانی که ایمان آورده‌اید هر آینه می‌آزماید شمارا الله به چیزی از شکار که می‌رسد به آن

أَيْدِيْكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مِنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنْ أَعْتَدَى بَعْدَ
دست هایتان و نیزه هایتان تابشناسد [معلوم کند] الله کسی را که می‌ترسد از او به نهان پس هر که از اندازه بگذرد پس از

ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۹۷ **يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ**
آن آنگاه برایش عذابی در دنای آنست ای کسانی که ایمان آورده‌اید مکشید شکار را

وَأَنْتُمْ حِرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَرَأَهُ مُثُلُّ مَا قُتِلَ مِنَ النَّعْمَ ۹۸ **در حالی که شما در حرام باشید و هر که بکشد آن را از شما به عمد پس کیفری [براو] است مانند آنچه کشته است از [جنس] چهاریایی دلی**

يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدِيَا بَلِغَ الْكَعْبَةَ أَوْ كَفَرَةُ طَعَامُ
که حکم کند به [برابری] آن دو دادگر از خودتان قربانی ای رسیده به کعبه یا کفاره‌ای که خوارک

مَسَكِينٌ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا
بینوایان است یا برابر آن روزه داشتن تا بچشد کیفر کردارش را در گذشت الله از آنچه

سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْثِقُمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو أَنْقَامٍ ۹۹ **گذشته است و هر که بازگردد [وبه شکار در حرم پیرگرد] پس انتقام گیرد الله از او والله پیروزمند صاحب انتقام است**

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَعًا لَكُمْ وَحْرَمَ حلال شده است برای شما شکار دریا و خوارکی آن تا بهره ای باشد برای شما و برای کاروانیان و حرام شده است

عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ بُرْ شما شکار در خشکی تازمانی که شما در حرام هستید و پروا کنید از الله آن ذاتی که به سوی او

جَعَلَ ۖ ۶۶ تَحْشِرُونَ ۖ ۶۷ حَلَالَ قَرَارَ دادَ ۶۸ مَنْ شَوِيدَ گردآورده می شوید

قِيمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَاهْدَى حرام و قربانی های نشان دار را [ماه] برای این است تابدایند

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ يُكْلِلُ که همانا الله می داند آنچه را در آسمان ها و آنچه را در زمین است و همانا الله به هر

شَيْءٌ عَلَيْهِ أَعْلَمُوا ۶۹ أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ هُمَّا سخت کیفر است و همانا الله همانا بدانید که همانا

عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۷۰ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَبْلَغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا بُسی امرزنده مهربان است

تَبَدُّونَ وَمَا ۷۱ تَكْتُمُونَ قُلْ بگو پنهان می کنید و آنچه را آشکار می کنید و آنچه را پلید برابر نیست

وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَيْثِ ۷۲ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأْوِي الْأَلْبَابِ وَلَوْ اگرچه به شگفت اورد تورا فراوانی پلید پس پروا کنید از الله ای خدمدان

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۷۳ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ رستگار شوید باشد که شما

عَنْ أَشْيَاءِ إِنْ تُبَدِّي ۷۴ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ از چیزهایی که اگر آشکار شود برای شما ناراحت می کند شمارا و اگر بپرسید از آن هنگامی که فروفرستاده می شود

الْقُرْءَانْ تُبَدِّي ۷۵ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۷۶ قَدْ قرآن آشکار خواهد شد برای شما در گذشت الله از آن به راستی که

سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ۷۷ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ پرسیده اند از آن گروهی پیش از شما

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحْرَةٍ وَلَا سَابِقَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ ۷۸ ولنکنْ قرار نداده است الله هیچ بحیره ای و نه سائبه ای و نه وصیله ای و نه حامی ای ولی

الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ ۷۹ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۸۰ وَأَكْرَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۸۱ کسانی که کفر ورزیدند برمی بندند بر الله دروغ را و بیشترشان خرد نمی ورزند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أُنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
وَچون گفته شود به آنان بباید به سوی آنچه فروفرستاده است الله و به سوی پیامبر گویند

حَسِبْنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أَوْلَوْ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
بسند است ما را آنچه یافتیم بر آن پدرانشان نمی دانستند

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝ ۱۰۴ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ
چیزی را و راهی نمی یافتند [باز هم ازان پیروی می کنند] ای کسانی که ایمان آورده اید بر شما باد [دیگر] خودتان را

لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
زیان نمی رساند به شما کسی که گمراه شده است هرگاه هدایت یافته باشید به سوی الله است بازگشت شما همگی

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ ۱۰۵ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَدَةً
پس خبرمی دهد شما را به آنچه می کردید ای کسانی که ایمان آورده اید گواهی

بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ
در میان شما هرگاه فرارسد یکی تان را مرگ هنگام وصیت نمودن دو تن دادگر

مِنْكُمْ أَوْ ءَاخْرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرِبُتُمْ فِي الْأَرْضِ
از خودتان یا دو تن دیگر از غیر خودتان اگر شما سفر کنید در زمین

فَاصْبَرْتُمْ مُصِيبَةَ الْمَوْتِ تَحْسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الْصَّلَاةِ
آنگاه برسد به شما نماز مرگ مصیبت باز می دارید آن دو را پس از

فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرْتَبْتُمْ لَا نَشَرِّى بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُربَى
آنگاه سوگند یاد می کنند به الله اگر شک کردید معامله نمی کنیم آن را به بهایی و هر چند باشد [آن کس] خویشاوند

وَلَا نَكْتُمُ شَهَدَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمْنَ الْأَثْمِينَ ۝ ۱۰۶ فَإِنْ عُثِّرَ عَلَى
و پنهان نمی کنیم گواهی الله را که همانا ما آنگاه البته از گناهکاران خواهیم بود پس اگر پی برده شود بر آنکه

أَنَّهُمَا أَسْتَحْقَانِ إِثْمًا فَعَلَّمَنِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنْ الَّذِينَ
همان آن دو = گواه سزاوار شده‌اند [کیفر] گناهی را با خیانت در گواهی دارند پس دو گواه دیگر با مستند به جای آن دو گواه خیانتکار از کسانی که

أَسْتَحْقَ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَيْنِ بِاللَّهِ لَشَهَدْنَا أَحَقُّ
ستم رفته است بر آنان [و] نزدیک ترند آن دو [به میت] آنگاه سوگند خورند به الله که هر آینه گواهی ما راست تراست

مِنْ شَهَدَتِهِمَا وَمَا أَعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَمْنَ الظَّالِمِينَ ۝ ۱۰۷
از گواهی آن دو و ماتجاوز نکرده ایم [از حق] که بی گمان ما در آن صورت قطعا از ستمکاران خواهیم بود این [شیوه]

أَدْنَى أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَةِ عَلَى وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَمْنَنَ بَعْدَ
نزدیک تراست به اینکه اذا کنند گواهی را بر گونه [ی درست] آن یا بترسند از آنکه برگردانه شود سوگنهای پس از

أَيْمَنِهِمْ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَآسْمَعُوا وَلَلَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَسِيقِينَ ۝ ۱۰۸
سوگنهای آنان و پروا کنید از الله و بشنوید [فرمان او را] و الله هدایت نمی کند گروه نافرمانان را

يَوْمَ يَجْمِعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجْبَتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ روزی که گردآورده الله پیامبران را پس می گوید چه چیزی پاسخ داده شد به شما؟ گویند نیست دانشی

لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَمُ الْغَيْوَبِ ۖ ۱۹ برای ما همانا تو خود بسیار داننده نهان هایی [بادکنید] آنگاه که گفت الله ای عیسی پسر مریم

أَذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَى وَلَدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ نِيرِومَندِ گُرَدَانِيدِمْ تُورَا یاد کن نعمت مرا بر خودت و بر به روح مادرت آنگاه که

الْقَدْسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَمْتُكَ القدس [=جبریل] که سخن می گفتی با مردم در گهواره و [در] میانسالی و آنگاه که آموختم به تو

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالْتَّوْرَةَ وَالْأَنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ کتاب و حکمت و تورات و انجلیل را و آنگاه که می ساختی

مِنَ الْطَّيْنِ كَهْيَةَ الْطَّيْرِ بِإِذْنِ فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا از گل به سان پرنده به خواست من پس می دمیدی در آن پس می شد پرنده ای

بِإِذْنِ وَتَبَرِّئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِ وَإِذْ تُخْرُجُ به خواست من وبهبدی می بخشیدی کور مادرزاد و پیس را به خواست من و آنگاه که بیرون می آوردی

الْمَوْتَىَ بِإِذْنِ وَإِذْ كَفَتْ بَنْجِ إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ مردگان را [ازنده ارگور] به خواست من و آنگاه که بازداشتمن بنی اسرائیل را از تو هنگامی که

حَتَّهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ اوردی برایشان نشانه های روشن را پس گفتند کسانی که کفر ورزیدند از آنان نیست این مگر جادویی

مُّيْنُ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيْكَنَ أَنْ ءَامِنُوا بِ آشکار و آنگاه که وحی کردم به من که ایمان آورید

وَبِرَسُولِي قَالُوا ءَامَنَا وَأَشْهَدَ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۖ ۱۱۱ و گواه باش به اینکه همانا ما فرمان برانیم هنگامی که گفتند ایمان آوردیم و به پیامبرم گفتند

الْحَوَارِيْكَ أَبْنَ مَرِيمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبِّكَ حواریان ای عیسی میریم آیا می تواند پروردگار تو که

يُنَزَّلَ عَلَيْنَا مَاءِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقْوَا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ فروفرستد بر ما خوانی را از آسمان؟ گفت[عیسی] پروا کنید از الله اگر هستید

مُؤْمِنِينَ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ تَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمِينَ قُلُوبَنَا مؤمنان گفتند می خواهیم از آن و آرام گیرد دل های ما

وَنَعْلَمُ أَنَّ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ۖ ۱۱۳ و بدانیم هر آینه راست گفتی به ما و باشیم بر [نزوں] آن از گواهان

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزَلْتَ عَلَيْنَا مَأْيَدَةً مِنَ السَّمَاءِ
 گفت عیسی پسر مریم بار الها [ای] پروردگارما فروفرست بر ما خوانی را از آسمان

تَكُونُ لَنَا عِيدًا لَأَوْلَنَا وَءَاهِيَةً مِنْكَ وَأَرْزُقَنَا وَأَنَّتَ
 تا باشد برای ما عیدی برای اول ما و تو و نشانهای از [جانب] ما و آخر [امت] ما و روزی ده ما را بهترین روزی دهنگانی **۱۱۴** گفت الله همانا من فروفرستنده آنم پس هر که کفر ورزد پس از آن

خَيْرٌ الرَّازِقِينَ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزَلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَن يَكْفُرُ بَعْدُ
 از شما پس همانا من عذاب کنم او را عذابی که عذاب نکنم به آن هیچ یک از جهانیان را **۱۱۵**

مِنْكُمْ فَإِنَّمَا أَعْذِبُهُ عَذَابًا لَآأَعْذِبُهُ وَأَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ
 وایه یاد آور آنگاه که گفت الله ای عیسی پسر مریم آیا تو گفتی به مردم که بگیرید مرا و مادرم را دو اله به جای الله؟ گفت پاک و متزهی تو نسند مرا که

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ أَتَخْذُونِي
 آقول ما لیس لی بحق این گشت قلته، فقد علمته، تعلم ما في بگویم آنچه را که نیست برایم سزاوار اگر گفته باشم آن را پس به راستی داشته ای آن را می دانی آنچه را در دل من است و نمی دانم آنچه را در ذات توست همانا تو خود بسیار داننده نهان هایی **۱۱۶**

وَأَمَّا إِلَهَنِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِيَ أَنَّ
 نفسي ولا اعلم ما في نفسك، إنك أنت عالم الغیوب ما **۱۱۷** بر آنان و تو بر هر چیزی گواهی این گفت آنچه را که پرستید الله را که پروردگار شماست و بودم نکفته ام به آنان مگر آنچه فرمان داده بودی مرا بدان که

قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمْرَنَّتِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ
 علیهم شهیداً ما دمت فیهم گواه تازمانی که بودم در میان شان پس هنگامی که برگرفتی مرا بودی تو خود نگهبان بر آنان و تو بر هر چیزی گواهی این گفت آنچه را پس همانا آنان بندگان تواند **۱۱۸**

وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 و اگر بیامزی آنان را پس همانا تو خود بسی پیروزمند سنجیده کاری **۱۱۹** گفت الله این روزی است که راستی شان برای آنان بهشت هایی است که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها سود دهد راستگویان را **۱۲۰**

خَلِيلِنَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
 که ماندگاران اند در آن همیشه خشنود شد الله از آنان و خشنود شدند آنان از او این است رستگاری بزرگ **۱۲۱**

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهَا وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 تنها برای الله است فرمانروایی آسمان ها و زمین و آنچه در میان آنهاست و او بر هر چیزی بسی تواناست **۱۲۲**

سورة الانعام

ترتیبها
۶آیاتها
۱۶۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلْمَتِ

ستایش از آن الله است آن [ذاتی] که افرید آسمانها و زمین را و پدید آورد تاریکی ها

وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا هُوَ الَّذِي بِرَبِّهِمْ يَعْدُلُونَ ۱

روشنی را آنگاه کسانی که کفر ورزیدند [غیر الله را] با پروردگارشان برابر می نهند آن [ذاتی] که

خَلْقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلًا وَأَجَلُ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ

بیافرید شما را از گلی سپس مقرر کرد زمان [مرگ] را و مدتی معین نزد اوست آنگاه شما

تَمَرُّونَ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ ۲

تردید می ورزید و اوست الله در آسمانها و در زمین می داند پنهان شما

وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ۳ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ إِعْيَةٍ مِنْ

و آشکار شمارا و می داند آنچه را به دست می اورید و نمی آید به سوی آنان [=کافران] هیچ نشانه ای از

إِيَّاَتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۴ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ

نشانه های پروردگارشان مگر [آنکه] بودند از آن رویگردنان ۴ پس به راستی دروغ انگاشتند حق را

لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَتُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۵ أَلَمْ

هنگامی که آمد به سوی آنان پس به زودی خواهد آمد به سوی ایشان خبرهای آنچه که بدان رسخند می کردد آیا

يَرَوَا كَمْ أَهْلَكَنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مَنْ قَرِنَ مَكْنَهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ

ندیده اند که چه بسیار نابود کردیم پیش از ایشان از امت که توانایی دادیم به آنان در زمین آن مقدار که

نُمْكِن لَكُمْ وَأَرْسَلَنَا أَلْأَنَهَرَ نُمْكِن لَكُمْ وَأَرْسَلَنَا و فرستادیم به شما

توانایی ندادیم بر آنان پی در پی جویباران را و پدید آوردیم [بالان] آسمان را

تَجْرِي مِنْ تَحْنِيمٍ فَأَهْلَكَنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأَنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرَنًا

که روان می شود از زیر [خانه های] آنان آنگاه نابود کردیم آنان را به [سازی] گناهانشان و پدید آوردیم پس از آنان امتنی

ءَخَرِينَ ۶ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسْوهُ يَأْيُدِيهِمْ

دیگر را و اگر فرومی فرستادیم بر تو نوشته ای را در کاغذی آنگاه لمس می کردن آن را با دستانشان

لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مِنْ ۷ وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ

هر آینه می گفتند کسانی که کفر ورزیدند نیست این مگر جادویی آشکار ۷ و گفتند چرا فرو فرستاده نشد

عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنَّزَلْنَا مَلَكًا لَقُضَى الْأَمْرِ ثُمَّ لَا يُنَظَّرُونَ ۸

بر او فرشته ای؟ و اگر فرومی فرستادیم فرشته ای را پایان می یافت کار آنگاه مهلت نیابند

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَبَسْنَا عَلَيْهِ مَا
واگر قرار می دادیم او را فرشته ای هر آینه درمی آوردیم او را [به صورت] مردی و هر آینه مشتبه می کردیم برآن آنچه را که

وَلَقَدِ أَسْهَرَ إِلَيْهِ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ
[خود] مشتبه می کند و به درستی که ریشخند شده اند پیش از تو پیامبرانی

يَالَّذِينَ سَخْرُوا مِنْهُمْ كَانُوا يَهُونَ
کسانی را که مسخره می کردند از ایشان [اسزای] آنچه که بدان ریشخند می کردند

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
بگو بگردید در زمین آنگاه بنگرید که چگونه شد سرانجام

الْمُكَذِّبِينَ قُلْ لَمَنْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ
دروغ انگاران بگو از آن کیست آنچه در آسمان ها و زمین است؟ بگو تنها برای الله است

كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
نوشته [سقیر کرده] است بر خودش مهربانی را البته گرد می آورد شما را در روز رستاخیز

لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
کسانی که زیان رسانده اند به خودشان پس آنان ایمان نمی آورند که نیست هیچ تردیدی در آن

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الَّيلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
و تنها برای اوست آنچه آرام جای گیرد در شب و روز و او بسی شنواری دانست

فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ
بگو آیا جز الله را بگیرم به کارسازی که [الله] پدید آورنده ای آسمان ها و زمین است و او می خوراند

وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أَمْرَتُ أَنَّ أَكُوْكُرَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا
و خورانده نمی شود؟ بگو همانا من فرمان یافته ام به اینکه باشم نخستین کسی که گردن نهاد [به حکم الله] و

تَكُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
[فرمان داده شدم که] مباش هرگز از مشرکان اکر نافرمانی کنم

رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ مَنْ يُصْرَفُ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ
پروردگارم را از عذاب روزی بزرگ هر که گردانده شود [عذاب] از او در آن روز پس به راستی

رَحْمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ يَمْسَكُ اللَّهُ بِضَرْ
رحم کرده [الله] براو و این است کامیابی آشکار و اکر برساند به تو الله گزندی را

فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
پس نیست بردارنده ای برای آن جز او و اکر برساند به تو نیکی ای را پس او بر هر چیزی

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَيْرُ
تواناست و اوست چیره بر فراز بندگانش و اوست آن سنجیده کردار آگاه

سه چهارم
حزب
۱۳

قُلْ أَئِ شَيْءٌ أَكْبَرُ شَهَدَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِ يَمَنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيْهِ هَذَا
بگو چه چیز بزرگتر است در گواهی دادن؟ بگو الله است که گواه است میان من و میان شما و وحی شده است به من این

الْقُرْآنُ لَا نُنَذِّرُكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَيْتُكُمْ لَتَشَهَّدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ
قرآن تایم دهم شمارا به آن و هر کس را که [قرآن به او] بررسد آیا شما به راستی گواهی می دهد که همانا با الله

إِلَهٌ أُخْرَى قُلْ لَا أَشَهُدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَحْدَهُ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا
الله های دیگری هست؟ بگو من گواهی نمی دهم بگو جز این نیست که او الله یگانه است و همانا من بیزارم از آنچه

۱۹ تُشَرِّكُونَ الَّذِينَ أَتَيْتُهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
شریک اوامی سازید ۱۹ کسانی که کتاب را می شناسند او [پیغمبر] را چنانکه می شناسند داده ایم به آنان

۲۰ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ
پسران شان را کسانی که زیان رسانده اند به خودشان پس آنان ایمان نمی آورند ۲۰ و کیست ستمکارتر

۲۱ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَبَ بِعَيْنِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ
از کسی که بربسته بر الله دروغی را یا دروغ انگاشته است آیات او را؟ همانا رستگار نمی شوند ستمکاران

۲۲ وَيَوْمَ نَحْشِرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمْ
و روزی که گرد می آوریم آنان را همگی آنگاه می گوییم به کسانی که شرک ورزیده اند کجا یابند شریکان شما

۲۳ رِبِّنَا مَا كُنْتُمْ تَرْعُمُونَ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهُ
آنان که می پنداشتید [شریک الله اند؟] ۲۳ آنگاه نباشد عذرشان جز آنکه گویند سوگند به الله

۲۴ وَنَهْمُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلَنَا عَلَى أَنْظَرَ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ
پروردگارمان که نبودیم ما مشرکان ۲۴ بنگر که چگونه دروغ گفتند خودشان و ناپدید شد

۲۵ لَآ يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَدِّلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا
از آنان آنچه برمی بافتند ۲۵ و از آنان کسی هست که گوش فرامی دهد به تو و افکنده ایم بر

۲۶ قُلُوبُهُمْ أَكْنَةٌ أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي إِذَا ذَاهِبُمْ وَقَرَا وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ إِعْلَيَةٍ
دل هایشان پرده هایی تانفهمد آن را و [نهادیم] در گوش هایشان سنگینی و اگر بییند هر نشانه ای را

۲۷ وَإِنَّمَا يَنْهَا عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنَّهُمْ يَنْهَا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ
ایمان نمی آورند به آن تا آنگاه که بیایند نزد تو چون و چرامی کنند با تو گویند کسانی که کفر ورزیدند نیست این [قرآن]

۲۸ إِلَّا أَسْطِرُ الْأَوَّلَيْنَ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِلَّا
جز افسانه های پیشینیان ۲۸ و آنان بازمی دارند مردمان را از آن دور می شوند [خود] از آن و

۲۹ يَهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ وَلَوْ تَرَى إِذَا وَقَفُوا عَلَى النَّارِ
نابود نمی کنند مگر خودشان را و درنمی یابند ۲۹ و اگر بیینی آنگاه که نگاه داشته شوند بر آتش

۳۰ فَقَالُوا يَلَيْسَنَا نَرُوُا وَلَا نُكَذِّبُ بِعَيْنِ رِبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
پس گویند ای کاش بازگردانده می شدیم [به دنیا] و تکذیب نمی کردیم آیات پروردگارمان را و می بودیم از مؤمنان

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفِونَ مِنْ قَبْلِهِ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ

بلکه آشکار شد برای شان آنچه پنهان می داشتند از پیش و اگر بازگردانده شوند البته باز می گردند به آنچه نهی شده اند از آن

وَإِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ **وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاةُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ** **وَإِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ** **وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاةُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ**

وهمانا آنان دروغگویاند و گفتند نیست این [ازندگی] مگر زندگانی ما در دنیا و نیستیم ما

بِمَبْعُوثَيْنَ **وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا** **بِمَبْعُوثَيْنَ** **وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا**

برانگیخته شدگان [از گورها] **وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا** و اگر بینی آنگاه که نگاه داشته شوند در پیشگاه پروردگارشان گوید[الله] آیا نیست این برانگیخته شدن

يَا لَحْقَ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا **قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ** **يَا لَحْقَ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا** **قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ**

راست؟ گویند آری سوگند به پروردگارمان گوید[الله] پس بچشید عذاب را به [سزا] آنکه کفر می ورزید

قَدْ حَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءَ اللَّهِ حَقَّ إِذَا جَاءَهُمُ الْسَّاعَةُ **قَدْ حَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءَ اللَّهِ حَقَّ إِذَا جَاءَهُمُ الْسَّاعَةُ**

به راستی که زیان کردند آنانکه دروغ انگاشتند دیدار الله را تا آنگاه که باید به سراغشان رستاخیز

بَعْتَةً قَالُوا يَحْسِرُنَا عَلَى مَا فَرَطْنَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوزَارَهُمْ **بَعْتَةً قَالُوا يَحْسِرُنَا عَلَى مَا فَرَطْنَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوزَارَهُمْ**

ناگهان گویند ای دریغ بر ما بر آنچه کوتاهی کردیم در آن و آنان برمی دارند بار [گناهان] شان را

عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَرِزُونَ **وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا** **عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَرِزُونَ** **وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا**

بر پشت هایشان آگاه باشید بد [باری] است آنچه برمی دارند **وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا** و نیست زندگانی دنیا جز

لَعِبٌ وَلَهُوَ وَلَلَّهُ أَكْبَرُ الْأَخْرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقَوْنُ **أَفَلَا تَعْقِلُونَ** **لَعِبٌ وَلَهُوَ وَلَلَّهُ أَكْبَرُ الْأَخْرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقَوْنُ** **أَفَلَا تَعْقِلُونَ**

بازی و سرگرمی ای والبته سرای آخرت بهتر است برای کسانی که پرهیز کاری می کنند پس آیا خرد نمی ورزید؟

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لِيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ **قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لِيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ**

به راستی می دانیم همانا انوهگین می گرداند تورا آنچه می گویند پس همانا آنان دروغگو نمی انگارند تورا

وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ يُعَايَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ **وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ يُعَايَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ**

ولی [این] ستمکاران آنکار می کنند آیات الله را و به درستی که دروغگو شمرده شدند

رَسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كَذَبُوا وَأَوْذُوا حَتَّىٰ أَئْتَهُمْ نَصْرًا **رَسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كَذَبُوا وَأَوْذُوا حَتَّىٰ أَئْتَهُمْ نَصْرًا**

پیامبرانی پیش از تو پس شکیبایی کردند بر آنچه دروغگو شمرده شدند و آزار دیدند تا آنکه رسید به آنان یاری ما

وَلَا مُبَدِّلَ لِكِلْمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ بَنِيَّ الْمُرْسَلِينَ **وَلَا مُبَدِّلَ لِكِلْمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ بَنِيَّ الْمُرْسَلِينَ**

و نیست هیچ دگرگون کننده ای برای سخنان [وعده های الله] و به راستی که رسیده است به تو از خبر[های] پیامبران

وَإِنْ كَانَ كَبِيرٌ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ أَسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْغِيَ **وَإِنْ كَانَ كَبِيرٌ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ أَسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْغِيَ**

و اگر گران می آید بر تو روگردانی آنان پس اگر می توانی که بجویی

نَفَقَأَ فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلْمَانًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيهِمْ بِيَاهِيَةٍ **وَلَوْ شَاءَ** **نَفَقَأَ فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلْمَانًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيهِمْ بِيَاهِيَةٍ** **وَلَوْ شَاءَ**

سوراخی را در زمین یا نزدیکی را در آسمان تایلوری برای ایشان نشانه [=معجزه ای] [چنان کن] و اگر می خواست

اللَّهُ لِجَمِيعِهِمْ **فَلَا تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ** **اللَّهُ لِجَمِيعِهِمْ** **فَلَا تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ**

الله هر آینه گردی اورد آنان را بر [راه] هدایت نادانان از پس هرگز مباش

جزاین نیست که می پذیرند [دعوت تورا] کسانی که می شنوند و مردگان برانگیزد آنها را الله سپس به سوی او إِنَّمَا يَسْتَحِبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ مِمْ إِلَيْهِ

بازگردانده می شوند **۳۶** و گفتند چرا فروفرستاده نشد برا او نشانه ای از [جانب] پروردگارش؟ بگو **۳۷** إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ أَعْلَمُ
هُمَا نَزَّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّنْ رَّبِّهِ قُلْ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّنْ رَّبِّهِ قُلْ

مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَئِيرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمُّهُ أَمْثَالُكُمْ
هیچ جنبنده ای در زمین و نه هیچ پرنده ای که می پرد با دو بال خودش مگرانکه گروههایی مانند شما ایند

۳۸ مَارْفُوتَنَا فِي الْكِتَبِ مِن شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَهْمٍ يُحْشَرُونَ
فروزنگذاشتیم در آن کتاب [=لوح محفوظ] هیچ چیزی را سپس به سوی پروردگارشان گردآورده می‌شوند

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِيَعِيدِنَا صَمْ وَبِكُمْ فِي الظُّلْمَاتِ مَن يَشَاءُ اللَّهُ
وَكُسَانِي که دروغ انگاشتند آیات ما را کران اند و گنگان اند در تاریکی ها هر که را خواهد الله

يُضْلِلُهُ وَمَنْ يَعْلَمُ
عَلَى صِرَاطِ رَبِّهِ يَجْعَلُهُ
مُسْتَقِيمٍ

أَرَءَيْتُكُمْ إِنْ أَتَنَاكُمْ عَذَابٌ أَوْ أَتَنَاكُمْ الْسَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا فِرَادُ شَمَاءِ رَسْتَخِيزْ آيَا غَيْرَ اللَّهِ بِيَدِ بَرِّ شَمَاءِ

تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِيَنَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا مِنْ خَوَانِيدٍ إِنْ هُسْتَيْدَ رَاسْتَكْوَيَانَ؟ ﴿٤١﴾ [نه] [لکه] تنها او را می خوانید پس از میان برمی دارد آنچه را که

تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَاءَ وَتَنْسُونَ مَا تُشْرِكُونَ ۚ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
می خوانید [او را] برای [فع] آن اگر خواهد و فراموش می کنید آنچه را که شریک [وامی سازید] ۴۱ و به درستی که فرستادیم [پیامبرانی]

إِلَيْهِ أُمَّهٖ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخْذُنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ
بِهِ سُوَى امْتَهَانِي پیش از تو آنگاه گرفتیم آنان را با سختی و زنج باشد که آنان زاری کنند

۴۵ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا قَسْتَ قِلْوَبُهُمْ
۴۶ پس چرا هنگامی که آمد بر آنان عذاب ما زاری نکردند ولی وَلَكِنْ تَضَرَّعُوا

فراموش کرند آنچه را که پند داده شدند بدان گشودیم بر آنان درهای همه کل شئی چیز را مَا ذِكْرَوْا بِهِ فَتَحَّنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلٌّ شَيْءٌ

حتَّىٰ إِذَا فَرَحُوا بِمَا أُوتُوا أَخْذَنَهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبَلِّسُونَ
 تا هنگامی که شادمان گشتنند به آنچه داده شدند بگرفتیم آنان را ناگهان پس به ناگاه آنان نامید شوند

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ **الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ**

پس بریده شد ریشه گروهی که ستم کردند و ستایش از آن الله است پروردگار جهانیان

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَنَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ

بگو به من بگوید اگر بگیرد الله شنوایی شما و چشمانتان را و مهر نهد بر دل هایتان

مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيْكُمْ بِهِ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَتِ

کدام الله است جز آن الله که باز آورد برای شما آن [ها] را بنگر چگونه گوناگون [بیان] می کنیم آیات را

ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ **إِنْ أَرَيْتُكُمْ عَذَابَ اللَّهِ**

سپس آنان رو می گردانند اگر برسد به شما عذاب

بَغْتَةً أَوْ جَهَرَةً **هَلْ يُهَلَّكُ إِلَّا قَوْمٌ أَظَلَّمُونَ**

ناگهانی یا آشکارا آیا نابود می گردد جز گروه ستمکاران؟

وَرُسُلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ

نمی فرستیم پیامبران را مگر مژده دهنگان و بیم دهنگان پس هر که ایمان آورد و اصلاح کرد [فسلاکاری هایش را]

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ **وَالَّذِينَ كَذَبُوا**

پس نه ترسی است بر آنان و نه آنان اندوهگین می شوند و کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را

يَسْهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ **لَا أَقُولُ لَكُمْ**

یمسهم عذاب به سزا آنکه نافرمانی می کردند بگو نمی گویم می رسد به آنان عذاب به شما که

عِنْدِي خَرَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ

زند من است گنجینه های الله و [بنیز] نمی دانم غیب را و نمی گویم به شما که همانا من فرشته ام

إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَى قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ

پیروی نمی کنم مگر آنچه را که وحی می شود به من بگو آیا برابرند نایبنا و بینا؟

أَفَلَا تَنْفَكَرُونَ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ

آیا پس نمی اندیشید؟ و بیم بدہ با آن [=قرآن] کسانی را که می ترسند که گردآورده شوند

إِلَى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيُّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَنْقُونَ

به سوی پروردگارشان که نیست برایشان جز الله کارسازی و نه شفاعت کننده ای باشد که آنان پرهیز کاری کنند

وَلَا تَطْرُدُ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهِمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشَيِّ **رَبِّهِمْ يُرِيدُونَ**

و [از خود] مران کسانی را که می خوانند پروردگارشان را در بامداد و شامگاه می خواهند

وَجَهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابٍ إِلَّا

[خشندی] ذات او را نیست بر تو از حساب آنان چیزی و نیست از حساب تو

عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ **فَتَطَرَّدُهُمْ** **فَتَكُونُ مِنْ** **أَظَالَّمِينَ**

بر آنان چیزی تا [از خود] برانی شان آنگاه باشی ستمکاران

وَكَذَلِكَ فَتَنَا بَعْضُهُمْ لِيَقُولُوا أَهُؤُلَاءِ مَنْ أَنْشَأَ اللَّهُ
آیا ایناند که منت نهاده است الله آزمودیم برخی، شانزدا به برخی، تا گویند

عَلَيْهِم مِنْ إِذَا
بِرَّا نَانَ وَجُونَ
بَيْنَنَا مِيَانَ ما؟
أَلَيْسَ اللَّهُ أَكْبَرُ
بِأَعْلَم دَانَاتِرْ
بِالشَّكِيرِينَ بِهِ سِپَاسْگَزَارَانْ؟

جاءَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ وَمِمَّا
أَنْتُمْ تَرْكِبُونَ إِنَّمَا يَنْهَا
عَنِ الْمُحَاجَةِ الْمُجَاهِدُونَ
أَنْ يُؤْمِنُوا بِآيَاتِنَا فَلَمَّا
يُؤْمِنُوا بِآيَاتِنَا يُنَزِّلُنَا
مِنْ آنِيَتِنَا فَلَمَّا يُؤْمِنُوا
بِآيَاتِنَا يُنَزِّلُنَا مِنْ آنِيَتِنَا

بِرَبِّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ أَلْرَحْمَةُ مَنْ أَنَّهُ مَنْ هُرَكَهُ مَهْرَبَانِي رَا خُودَشُ بِرْ پُورَدْگَارَتَان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَانْتَهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
پس از آن و اصلاح کند [فسلادکاری هایش را] پس همانا او بسی امرزندۀ مهریان است

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَإِنْ چنین به روشنی بیان می کنیم آیات را وَلِتَسْتَئِنَ وَ تَا آشْكَارٍ شَوْد سَيِّل راه گنهکاران المُجْرِمِينَ

قُلْ إِنِّي نَهِيٌّتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ قُلْ لَا أَنْتَمْ
بگو همانا من بازداشته شدهام از آنکه بپرستم کسانی را که فرامی خواهد جز الله بگو پیروی نمی کنم

۵۱ **أَهْوَاءَ كُمْ** از خواهش های شما **قَدْ ضَلَّتْ** که به راستی گمراه شوم **إِذَا وَمَا أَنَا مِنْ** و نخواهم بود **أَنْكَاهُ** از هدایت یافتگان **الْمُهَتَّدِينَ**

بگو همانا من بر دلیلی روشن از [جانب] پروردگار خویش ام و شما دروغ انگاشتید آن را نیست نزد من آنچه قل إِنِّي عَلَى بَيْنَةٍ مِّنْ رَّبِّيَ وَكَذَبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي

سَتَعْجِلُونَ آن را نیست حکم مگر برای الله بازگو می کند حق را به شتاب می خواهید **إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَقْصُدُ الْحَقَّ** وَهُوَ خَيْرٌ وَأَوْ بِهْتَرِينَ

الفصلین ۵۷ قل لَوْ انِ عِنْدِی مَا تَسْتَعِجِلُونَ بِهِ لَقْضَى
داوران است بگو اگر بی گمان نزد من بود آنچه به شتاب می خواهد آن را هر آینه پایان می یافت

الامر **بِيَنِي وَبَيْنَكُمْ** در میان من و میان شما
اعلم **وَاللهُ** و الله داناتر است به ستمکاران
بِالظَّلَمِينَ بـالظلمـین

**وَعِنْدَهُ مَفَاهِيمُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي
وَنَزَدَ اُوْسَتْ كَلِيدَهَايِي غَيْبِ نَمِي دَانَدْ آنَهَا رَا جَزِيْ اوْ وَمِي دَانَدْ آنَچَه در**

الْبَرُّ وَالْبَحْرُ وَمَا سَعَطَ مِنْ وَرْقَهُ إِلَّا يَعْلَمُهَا خَشْكَى وَدَرِيَاسْتِ وَنَمِيَ افْتَدِ هَيْجَ بَرْگَى [از درخت] مَكْرَ آنَكَهْ مَى دَانَدَ آنَ رَا وَهَيْجَ دَانَهَى

در تاریکی های زمین و هیچ تری و هیچ خشکی وجود ندارد مگر آنکه در طبعتِ ارض و در رطب و لایس و لاید میباشد.

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّكُمْ بِالنَّهَارِ ٦٥
 کسی است که می‌ستاند [روح] شما را به شب و می‌داند آنچه را کسب کردید در روز آنگاه او

يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَى أَجُلُّ مُسَمِّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ
 بر می‌انگیزند شما را در آن [روز] تا سپری شود مدتی معین [ومرگ فرارسد] سپس به سوی اوست بازگشت شما

شُمَّ يُنِيشُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوقَ عِبَادِهِ ٦٦
 آنگاه خبر می‌دهد شما را به آنچه آن چیره که فراز بندگانش است می‌کردید و اوست

وَيُرِسِّلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّهُ
 و می‌فرستد بر شما نگهبانانی [از فرشته] تا هنگامی که فرارسد یکی از شما را مرگ بستاند [روح او را]

رَوْسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ٦٧
 رسالتان ما و آنان کوتاهی نمی‌کنند سپس بازگردانه شوند به سوی الله سورشان که حق است

أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَسِينَ قُلْ مَنْ يُنْجِيْكُمْ مِنْ
 آگاه باشد که برای اوست فرمان و او تندرین شمارش گران است بگو چه کسی می‌رهاند شما را از

ظُلْمَتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ أَنْجَنَا مِنْ هَذِهِ
 تاریکی های خشکی و دریا [آن هنگام] که می‌خوانید او را به زاری و پنهانی که اگر برهاند ما را از این [بلا]

لَنْكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ قُلْ اللَّهُ يُنْجِيْكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبَ
 هر آینه خواهیم بود از سپاسگزاران؟ بگو الله می‌رهاند شما را از آن واژ هر اندوه سختی

ثُمَّ أَنْتُمْ تُشَرِّكُونَ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
 باز شما [به او] شرک می‌ورزید بگو او تواناست بر اینکه برانگیزید بر شما عذابی

مِنْ فَوْقَكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يِلْسِكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ
 از فراز قاتل یا از زیر پاهایتان یا در آمیزد [در گیر کند] شما را گروه گروه و بچشاند به برخی تان

بَأْسَ بَعْضٌ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ٦٩
 سختی برخی دیگر را بنگر چگونه گوناگون [این امی کنیم] آیات را باشد که آنان بفهمند

وَكَذَبَ بِهِ قَوْمَكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بُوكِيلٍ لِكُلِّ
 و دروغ آنگاشتند آن [علب] را قوم تو درحالی که آن حق است بگو نیستم بر شما نگهبان [اعمالتان] برای هر

بَنَاءً مُسْتَقْرٍ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي ٦٧
 خبری قرارگاهی است و به زودی خواهید دانست و چون بینی کسانی را که فرومی‌روندا [در یاوه سرلی] در

ءَاءِيْنَـا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنْسِيْنَـا
 آیات ما پس روی بگردان از آنان تا آنکه فرو روند در سخنی جز آن و اگر به فراموشی افکند تورا

الْشَّيْطَانُ فَلَا نَقْعُدُ ٦٨
 شیطان آنگاه منشین پس از آن یادآوری با گروه القوم

ستمکاران

وَمَا عَلَى الْذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ
ولی هیچ چیزی حساب آنان [کافران] از کسانی که پرهیز کاری می کنند

أَخْذُوا ۖ وَذَرُ الَّذِينَ يَتَّقُونَ ۖ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۖ ذِكْرَ
گرفتند کسانی را که پنهان کاری کنند باشد که آنان پند دادنی است

دِيْنُهُمْ لَعِبًا وَلَهُوَا وَغَرَّهُمُ الْحَيَاةُ وَذَكْرٌ بِهِ
دینشان را به بازی و سرگرمی و فریفت آنان را زندگانی و پند ده با آن [قرآن]

أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ
تا [مبلدا] محروم و هلاک شود کسی به [سزا] آنچه کرده است نیست

وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلَ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ
ونه شفاعت کننده ای و اگر عوض دهد هر جایگزینی را گرفته نمی شود از او آنان

الَّذِينَ أَبْسُلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
کسانی اند محروم و هلاک شدند به [سزا] آنچه کرده اند برای آنان آشامیدنی ای از آب جوشان و عذابی

أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۖ قُلْ أَنْدَعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
دردناک است به [سزا] آنچه کفر می ورزیدند

مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرْدُ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَنَا اللَّهُ
چیزی را که نه سود می دهد مارا و نه زیان می رساند مارا و بازگردانده شویم بر پاشنه هایمان پس از آنکه هدایت کرد مارا الله

كَالَّذِي أَسْتَهْوَهُ الْشَّيْطَنُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ
مانند کسی که از راه به در برده است او را شیطان ها در زمین در حالی که سرگشته است؟ برای او یارانی است که

يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى أَتَتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى
می خواندش به سوی هدایت که بیا به سوی ما بگو همانا هدایت الله همان هدایت [استین] است

وَأَمْرَنَا لِنُسِلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ وَأَنَّ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ
و فرمان یافته ایم که گردن نهیم برای پروردگار جهانیان و اینکه برپارید نماز را

وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۖ وَهُوَ وَاتَّقُوهُ
و پروا کنید از او [الله] و اوست آنکه به سوی او گردآوری می شوید

خَلَقَ الْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يُنَفَّحُ فِي الصُّورِ
بیافرید آسمان ها و زمین را به راستی و درستی و روزی که می گوید بشو

فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنَفَّحُ فِي الصُّورِ
بی درنگ می شود سخن او حق و درست است و تنها برای اوست فرمانروایی در روزی که دمیده شود در صور

عَلِمُ الْغَيْبِ نهان دانای وَالشَّهِدَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَيْرُ وَهُوَ
آن سنجیده کار آگاه است و آشکار است

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ أَرَدَكَ وَقَومَكَ فِي ضَلَالٍ
بَهْ بَدْرِشَ بَنَانِي رَا إِلَهَ هَبِي؟ هَمَانَا مِنْ [بَهْ يَلَادُورَا] أَنْگَاهَ كَهْ گَفَتْ

أَرَدَكَ وَقَومَكَ فِي ضَلَالٍ در وَ قَوْمَكَ تُورَا
مِنْ بَهْ إِبْرَاهِيمُ آشْكَارِي گَمَرَاهِي
وَ بَدِينِ سَانِ مِنْ نَمَايَانِيْمَ بهْ إِبْرَاهِيمُ

مَلَکُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
فَرْمَانِروَابِيْ آسَمَانِهَا وَ زَمِينِ رَا

فَلَمَّا جَنَ عَلَيْهِ الْيَلْ رَعَا كَوْكَباً قَالَ هَذَا أَفَلَ قَالَ
پَسْ چُونْ تَارِيْکِی افْکَنْدَ بَرْوِی شَبْ دَیدَ سَتَارَهَ اَیْ رَگَفَتْ اِینْ پَرْورَدَگَارَ مِنْ اَسْتَ پَسْ چُونْ غَرُوبَ كَرْدَ گَفَتْ

لَا أُحِبُّ الْأَفْلَيْتَ فَلَمَّا رَعَا الْقَمَرَ قَالَ هَذَا
دُوْسْتَ نَدارَمَ غَرُوبَ كَنَندَگَانَ رَا مَاهَ رَا بَرَآمَدَهَ [وَ تَابَانَ] گَفَتْ

رَقِيْ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْنَ لَمَّهَدِنِي رَقِيْ لَأَكُونَكَ مِنْ القَوْمِ
پَرْورَدَگَارَ مِنْ اَسْتَ پَسْ چُونْ غَرُوبَ كَرْدَ گَفَتْ اَغْرِ رَاهَ نَمَايَدَ مَرا

الْصَّالِيْنَ فَلَمَّا رَعَا الْشَّمَسَ بَازِغَةَ قَالَ هَذَا رَقِيْ
گَمَرَاهَانَ پَسْ چُونْ دَیدَ خَورَشِيدَ رَا بَرَآمَدَهَ [وَ تَابَانَ] گَفَتْ

أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفْلَتَ قَالَ يَقُومِ إِنِي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشَرِّكُونَ
بَزَرْگَتْ اَسْتَ پَسْ چُونْ غَرُوبَ كَرْدَ گَفَتْ اَيْ قَوْمَ منْ هَمَانَا مِنْ بَيْزَارَمَ اَزْ آنْجَهَ شَرِيكَ [اوْ] مِنْ سَازِيدَ

إِنِي وَجَهْتُ وَجَهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
هَمَانَا مِنْ گَرْدَانِيدَهَ اَمَ روَى خَودَمَ رَا بَهْ سَوَى كَسِيَ كَهْ آفَرِيدَهَ اَسْتَ وَ زَمِينَ رَا

حَنِيفَاً وَمَا أَنَا مِنْ الْمُشَرِّكِينَ فَلَمَّا وَحَاجَهُ قَوْمُهُ
حقَ گَرِيانَهَ وَ نِيَسْتَمَ مِنْ اَزْ مَشَرَّكَانَ گَفَتْ

أَنْجَوْنِي فيَ اللَّهِ وَقَدْ هَدَنِي وَلَا أَخَافُ مَا تُشَرِّكُونَ بَهْ
آيَچُونْ وَ چَرامِي کَنِيدَ باَمَنْ در [نَيَاهَ] اللَّهِ حَالَ آنَکَهَ بَهْ رَاسْتَيْ هَدَاهَ اَسْتَ مَرَا وَ نَمِيْ تَرَسْمَ اَزْ آنْجَهَ شَرِيكَ مِيْ وَرَزِيدَ بَهْ اوْ

إِلَّا أَنْ يَشَاء رَقِيْ شَيْئًا وَسَعَ رَقِيْ كُلَّ شَيْئَ عَلَمًا أَفَلَا
مَگَرَ آنَکَهَ بَخَواهَدَ پَرْورَدَگَارَ مِنْ چَيزِي رَا [برَایِ منْ] اَحَاطَهَ دَارَدَ پَرْورَدَگَارَ مِنْ هَمَهَ چَيزَ رَا بَهْ دَانِيَ آیَا پَسْ

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشَرَّكْتُمْ تَذَكَّرُونَ
پَنْدَ نَمِيْ گَرِيدَ؟ وَلَا وَچَگُونَهَ بَتَرَسْمَ اَزْ آنْچَهَ شَرِكَ مِيْ وَرَزِيدَهَ حَالَ آنَکَهَ

تَخَافُونَ أَنْكُمْ أَشَرَّكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ عَلَيْكُمْ
نَمِيْ تَرَسِيدَ کَهْ هَمَانَا شَمَا شَرِكَ وَرَزِيدَهَ بَهْ اللَّهِ چَيزِي رَا کَهَ فَرُونَفَرَسْتَاهَ اَسْتَ بَرَایِ [اثَباتَ] آنَ بَرَ شَمَا

سُلْطَانَا فَأَيْ الْفَرِيقَيْنَ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ
دَلِيلِي پَسْ کَدامِ يَكَ اَزْ [اَيْنَ] دَوْ گَرُوهَ سَزاوارَتْ اَسْتَ بَهْ اَمنِيتَ؟

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلِسُوَا إِيمَانَهُمْ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ
 کسانی که ایمان آوردن و نیامیختند ایمانشان را به ستمی [=شرک] آناند که برایشان هست ایمنی

وَهُم مُّهَتَّدُونَ ۸۲
 و آنها راه یافتنگان اند
 عَلَى وَتَلَكَ حُجَّتَنَا إِبْرَاهِيمَ
 بر دادیم آن را دلیل ما است
 وَإِنْ دَلِيلًا بِإِبْرَاهِيمَ
 و این به ابراهیم

قَوْمِهِ نَرَفَعُ درَجَتَ مَنْ نَشَاءَ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ
 قومش بالا می برمی
 ۸۲ به مراتبی هر کس را که بخواهیم همانا پروردگار تو سنجیده کار داناست
 ۸۳

وَوَهَبَنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًا هَدَيْنَا وَنُوحًا
 و بخشیدیم به وی
 هر یکی را [از ایشان] هدایت کردیم و نوح را
 اسحق و یعقوب را هدایت کردیم و نوح را

هَدَيْنَا مِنْ قَبْلٍ وَمِنْ ذَرِيَّتِهِ دَاؤَدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُوبَ
 هدایت کردیم پیش از این فرزندان او [راه نمودیم] داوود و سلیمان و ایوب

وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ بَحْرِيَّ
 و یوسف و موسی و هارون را و چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را

وَزَكَرِيَا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَالصَّالِحِينَ
 و زکریا و یحیی و عیسی و [هدایت کردیم] شایستگان بودند

وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَلُوطًا وَكُلًا فَضَلَّنَا عَلَى
 و اسماعیل و الیسع و لوط و کل فضلنا
 و [هدایت کردیم] اسماعیل و هر یک را برتری دادیم بر

الْعَلَمِينَ وَمِنْ إِبَابِهِمْ وَذِرِيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَأَجْنِبَتِهِمْ
 جهانیان و [هدایت کردیم] از پدرانشان و برادرانشان و برگزیدیم آنان را

وَهَدَيْتَهُمْ إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ ذَلِكَ هُدَى اللَّهُ يَهْدِي
 و هدایت شان کردیم به سوی راهی راست این هدایت الله است که راه می نماید

يَهِيَّءُ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِيطًا عَنْهُمْ مَا كَانُوا
 بدان هر که را می خواهد از بندگانش و اگر شرک می ورزیند هر آینه تباہ می شد از آنان آنچه که

يَعْمَلُونَ وَأَوْلَئِكَ الَّذِينَ أَتَيْنَهُمْ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
 می کردند آنان کسانی اند که دادیم به آنها کتاب و حکمت و پیامبری را

فَإِنْ يَكُفُرُ بِهَا هَوْلَاءَ فَقَدْ وَكَنَا إِلَيْهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَفِيرِينَ
 پس اگر کفر ورزند به آن [ایلت قرآن] اینها [هل مکه] پس به راستی گماردهایم بر آن گروهی را که نیستند به آن کفر ورزندگان

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فِيهِدَنَهُمْ أَفْتَدِهُ قُلْ
 آنان [پیامبران] کسانی اند که هدایت [شان] کرد الله پس به هدایت آنان که اقتدا کن

لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجَرًا إِنَّهُ مَنْ يَجِدُ مَزْدَى رَبِّهِ
 نمی خواهم از شما بر آن [پیام رسانی] هیچ مزدی را نیست آن پندی مگر پندی جهانیان

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ
و ارج نگذاشتند الله را سزاوار ارجمندی اش آنگاه که گفتند فرونوفرستاده است الله بر هیچ آدمی چیزی را

قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَبَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ
بگو چه کسی فرونوفرستاد آن کتاب را که آورد آن را موسی روشنی و رهنمودی برای مردمان

تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبَدِّوْنَهَا وَتُخْفِونَ كَثِيرًا وَعَلِمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا
که قرار می دهید آن را کاغذهایی آشکار می کنید [بخشی از آن را و پنهان می کنید بسیاری را و آموزش داده شدید آنچه را که نمی دانستید

أَنْتُمْ وَلَا إِبَّاْوَكُمْ قُلْ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ
شما و نه پدران تان بگو الله [آن رافروفستاد] سپس بگذار آنان را تا در فرونوفرستاد [مریاوه سرایی] بازی کنند

وَهَذَا كِتَبٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارِكٌ مُصَدِّقٌ الَّذِي بَيْنَ يَدِيهِ وَلَنْذِرَ
و این [قرآن] کتابی است که فرونوفرستادیم آن را برکت داده شده تصدیق کنند آنچه را که پیش از آن است و تابیم دهی

أُمَّةُ الْقَرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ
اهل مکه را و کسانی را که در پیرامونش [اسکن اند] و کسانی که ایمان دارند به آخرت ایمان می آورند بدان [قرآن]

وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ
و آنان بر نمازشان محافظت می کنند و کیست ستمکارتر از کسی که بر بنند بر

الَّهُ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأَنْزِلُ
الله دروغی را یا بگوید وحی شده است به من حال آنکه وحی نشده بدو هیچ چیزی و آن کس که گفت به زودی فرمومی فرستم

مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذْ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
مانند آنچه فرونوفرستاده است الله و اگر بینی آنگاه که ستمکاران در سختی های مرگ اند

وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمْ أَمِّيَّوْمَ
و فرشتگان گستراند گانند دستان خویش را او می گویند [ایرون کنید] جان هایتان را [شگفت زده خواهی شد] امروز

تُبْخِرُونَ عَذَابَ الْهُنْوِنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
کیفر داده می شوید به عذاب خواری بر الله می گفتند به [سزای] آنچه که به ناحق

وَكُنْتُمْ عَنِ اَيْتِهِ فُرَدَى حَتَّمُونَا وَلَقَدْ تَسْتَكْبِرُونَ
و به درستی که آمدید به نزد ما یک یک آیات او از تکبر می ورزیدید

كَمَا خَلَقْنَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةً وَرَكِّمْ مَا خَوْلَنَكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ
همان گونه که آفریدیم شمارا نخستین بار و اگذاشتید آنچه را که بخشیده بودیم به شما پس پشت های تان

وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمْ الَّذِينَ زَعْمَمُوا أَنَّهُمْ فِي كُمْ شُرَكُوكُمْ
و نمی بینیم با شما شفاعتگرانタン را آنان که می پنداشتید که همانا آنان در [کار] شما شریکان [ما] هستند

لَقَدْ تَقْطَعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ كُنْتُمْ تَرْعَمُونَ
به درستی که گسسته شد [پیوند] میان شما آنچه [شریک الله] می پنداشتید از شما و گم شد

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوْعَيْ مُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيْتِ وَمُخْرِجُ وَبِرُونَ آورَنَدَهُ دانَهُ وَهُسْتَهُ است بِيرُونَ مِيْ أَورَد زَنْدَه رَا از مرَدَه همانَا الله شَكَافَنَدَه

الْمَيْتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَإِنَّ تُؤْفَكُونَ ۖ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ
مرَدَه از زَنْدَه است این است الله پس [الْحَق] به کجا برگردانده می شوید؟^{۹۵} شَكَافَنَدَه صبح است

وَجَعَلَ الْيَلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ
و قرارداد شب را [برای] آرامش و خورشید شَكَافَنَدَه این است [عيار] شمارش و ماہ را اندازه گیری

الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۖ وَهُوَ الَّذِي لَهُتَدُوا
آن پیروزمند دانا و اوست که قرارداد برای شما ستارگان را تا راه یابید

بِهَا فِي ظُلْمَتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَلَنَا الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
بدانها در تاریکی های خشکی و دریا به راستی که به تفصیل بیان کردیم آیات را برای گروهی که می دانند

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَحْدَةٍ فَسْتَرُوهُ وَمُسْتَوْعِدُ
و اوست که آفرید شما را از تنی یگانه پس [اشما] اقرارگاهی و سپردنگاهی است

قَدْ فَصَلَنَا الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ۖ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
به راستی که به تفصیل بیان کردیم آیات را برای گروهی که می فهمند و اوست که فروفرستاد

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجَنَا مِنْهُ
از آسمان آب را پس بیرون آوردیم با آن [آب] رویانی هر چیز را پس بیرون آوردیم از آن

خَضِرًا نُخْرِجَ مِنْهُ حَبَّا مُتَرَاقِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلَعِهَا
سبزه را که بیرون می آوریم از آن دانه ای برهم نشسته [انبوه] و از خرمابن از شکوفه آن

قِنْوَانُ دَانِيَةٌ وَجَنَّتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُشْتَبِهًا
خوشه های نزدیک به هم و باغ از درختان انگور و زیتون و انار همسان

وَغَيْرَ مُتَشَبِّهٌ أَنْظَرُوا إِلَى ثَمَرَةٍ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهَ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ
وناهمسان بنگرید به میوه آن چون بار دهد و [بنگرید به] رسیدن اش همانا در این

الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۖ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ
البته نشانه هایی است برای گروهی که ایمان دارند و قراردادند برای الله شریکانی جن هارا حال آنکه [الله] آفریده است انان را

لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا وَخَرَقُوا
و برساختند = باقتند و ترشیشند برای او پسران و دخترانی را به نادانی پاک و منزه است او و برتر است از آنچه

يَصِفُونَ ۖ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ
وصف می کنند نو پدیدا اورنده آسمان ها او را فرزندی

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
حال آنکه نبوده است برای او همسری؟ و آفریده هر چیزی را و او به هر چیزی داناست

ذَلِكُمْ أَلَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ

این است الله پروردگار شما نیست الهی جز او آفریننده هر چیزی است

فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّكْلِفٌ

پس بپرستید او را و او بر هر چیزی چیزی است نگاهبان است درنمی یابند او را

الْأَبْصَرُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ وَهُوَ أَكَاهُ اللَّطِيفُ الْخَيْرُ

چشم ها او درمی یابد چشم ها را بازیک بین اوست آگاه

قَدْ جَاءَكُمْ بِصَاصِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنفَسِهِ وَمَنْ عَيَّ

به راستی آمد برای شما بینش هایی از [جانب] پروردگار تان پس هر کس بینا [دل] شد به سود خود اوست و هر که کور [دل] شد

فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ نَصِيفٌ وَكَذَلِكَ حَفِظِي

پس به زیان اوست و نیستم من بر شما نگاهبان گوناگون بیان می کنیم

الْأَيَتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسَتْ وَلِنَبِيَّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

آیات را آیات که از دیگران آموخته ای و تابیان کنیم آن را برای گروهی که می دانند و تا نگویند که

أَتَيْعَ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرَضْ عَنِ

پیروی کن آنچه را که وحی شده است به تو از [جانب] پروردگارت نیست الهی جز او و روی بگردان از

الْمُشْرِكِينَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلَنَكَ عَلَيْهِمْ

مشرکان و اگر می خواست الله شرک نمی ورزیدند و نگمارده ایم تو را بر آنان

حَفِظَاً وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ

نگاهبانی را و نیستی تو بر آنان بگارد و دشنام ندهید آنانی را که

يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدُوا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيَّنَا

[بشرکان] می خوانند از غیر الله پس دشنام دهنند الله را از روی ستم و بی دانشی بدین سان آراسته ایم

لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ شَمَّ إِلَى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فِي نِئِشُّهُمْ بِمَا كَانُوا

برای هر امتی کردارشان را سپس به سوی پروردگار شان بازگشت شان است آنگاه خبر می دهد ایشان را به آنچه که

يَعْمَلُونَ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهَدَ أَيْمَنَهُمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ

می کردند و سوگند خوردند به الله سخت ترین سوگندهای شان را که اگر بباید برای آنان نشانه ایی = معجزه ای

لَيَوْمَنَّ يَهَا قُلْ إِنَّمَا الْأَيَتِ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشَرِّكُمْ أَنَّهَا إِذَا

هر آینه ایمان می آورند به آن بگو جز این نیست که نشانه ها نزد الله است و چه می فهماند شمارا که آن [نشانه ها] چون

جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ وَنُقْلِبُ وَأَفْعَدُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ

بیاید [باز هم] ایمان نمی آورند و می گردانیم دل هایشان و دیدگانشان را چنانکه

لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ يَعْمَلُونَ

ایمان نیاورند به آن نخستین بار و ما می گذاریم شان در سرگردان شوند

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَحَسْرَنَا
واگر که ما فرومی‌فرستادیم به سوی آنان فرشتگان را و سخن می‌گفتند با آنان مردگان و گردミ او را دیدیم

عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبْلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنَّ
فرازویشان هر چیزی را گروه گروه ایمان نمی‌آورند آنکه بخواهد الله ولی مگر

أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ
بیشترشان نادانی می‌کنند

شَيْطَانَ الْأَنْسِ وَالْجِنَّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ رُّجُوفَ الْقَوْلِ
از شیطان‌های ادمی و جنی که می‌افکنند برخی شان به سوی [دل] برخی [دیگر] سخن آراسته را

غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ
برای فریب دادن و اگر می‌خواست پروردگاری نمی‌کرند آن [کار] را پس واگذار آنان را با آنچه برミ بافند

وَلِئِنْصَاعَ إِلَيْهِ أَفْعَدَهُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
تا بگراید به سوی آن [سخن آراسته] دل‌های کسانی که ایمان نمی‌آورند به آخرت

وَلِيَرَضُوهُ وَلِيَقْرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ
و تا پیسنند آن را و تامرتکب شوند آنچه را که آنان مرتكب شوندگانند

أَبْتَغِي حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
بحویم به داوری؟ حال آنکه او ذاتی است که فروفسداد به سوی شما این کتاب را با تفصیل

وَالَّذِينَ أَتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِّنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
و کسانی که دادیم به آنان این کتاب را می‌دانند که همان‌آن فروفسداده شده‌ای است [از جانب] پروردگار تو به راستی

فَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُمْتَرِينَ
پس مباش هرگز از تردیدگان

وَعَدَلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلْمَتِهِ
و دادگری نیست دگرگون کننده‌ای برای سخنان او

تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضْلُوكَ عَنْ سَبِيلِ
فرمان ببری بیشتر کسانی را که در [روی] زمین‌اند گمراه کنند تو را از راه

إِنْ يَتَّعِنَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ
پیروی نمی‌کنند جز گمان را و نیستند آنان جز اینکه به گمان و تخمين سخن می‌گویند همانا پروردگار تو خود

أَعْلَمُ مَنْ يَضْلُلُ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهَتَّدِينَ
داناتر است که چه کسی گمراه می‌شود از راه او و او داناتر است به راه یافتگان

فَكُلُوا مِمَّا ذِكْرَ أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِعَيْنِهِ مُؤْمِنِينَ
پس بخورید از آنچه که یاد شده است نام الله بر آن اگر هستید شما به آیات او مؤمنان

وَمَا لَكُمْ أَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ

و چه شده است شمارا که نمی خورید از آنچه که یاد شده است نام الله بر آن در حالی که به تفصیل بیان کرده

لَكُمْ مَا حَرَمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا أَضْطَرَرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضْلُونَ

برای شما چیزی را که حرام گردانیده است بر شما مگر آنچه ناچار شوید به [خوردن] آن و همانا بسیاری گمراه می کنند [دیگران را]

بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ

با هوس هایشان بی هیچ دانشی همانا پروردگار تو خود داناتر است به تجاوز کاران

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ

ورها کنید گناه آشکار و پنهان آن را همانا کسب می کنند گناه را

سَيِّجُزُونَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكُرْ

به زودی کیفر خواهند شد به [سزای] آنچه مرتكب می شدند از آنچه یاد نشده است و مخورید

أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لِفَسَقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَيْنَ لَيُوْحُونَ إِلَيَّ

نام الله بر آن و به راستی آن [خوردن] نافرمانی [از حکم الله] است و همانا شیطان ها القامي کنند به سوی

أَوْلِيَاءِهِمْ لِيُجَدِّلُوكُمْ وَإِنَّ أَطْعَمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

[دل] دوستان شان تا چون و چرا کنند با شما و اگر فرمان برید آنان را همانا شما مشرکان اید

أَوْمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي

آیا کسی که بود مرده پس زنده کردیم او را و قرار دادیم برای او نوری را که راه می رود با آن در [میان]

النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلْمَتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ

مردم مانند کسی هست که حالتش [این است که او] در تاریکی هاست که نیست بیرون آینده از آن؟ بدین سان

زُينَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا

آراسته شده است برای کافران آنچه می کردند و بدین سان قرار دادیم

فِي كُلِّ قَرِيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيمَكُرُوا فِيهَا وَمَا

در هر آبادی ای در آن و تا نیرنگ ورزند گناه کارش را بزرگان

يَمْكُرُونَ إِلَّا جَاءَتَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

نیرنگ نمی ورزند جز به خودشان و درنمی یابند

عَائِيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رَسُولُ اللَّهِ اللَّهُ

نشانه ای [معجزه ای] گویند ما هرگز ایمان نمی اوریم تا آنکه داده شود به ما همانند آنچه داده شده است به فرستادگان الله الله

أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيِّصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا

داناتر است که کجا رسالتش را به زودی خواهد رسید به کسانی که گناه کردند

صَفَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ نَزَدَ

خواری ای نزد الله و عذابی و نیرنگ می ورزیدند سخت به [سزای] آنکه

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيْهُ يُشَحِّ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدِ
پس هر کس را که بخواهد الله که هدایتش کند می گشاید سینه او را برای [پذیرش] اسلام و هر کس را که بخواهد

أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلُ صَدْرَهُ ضَيْقًا حَرَجًا كَانَمَا يَصَعَّدُ
که گمراهش کند می گرداند سینه او را تنگ فشرده و سخت گویی که بالا می رود

فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الْرِّجَسَ عَلَى الَّذِينَ
در آسمان بدین سان قرار می دهد الله پلیدی را کسانی که

وَهَذَا صِرَاطٌ رَّيْكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَلَنَا ١٢٥
ایمان نمی آورند و این راه پروردگار توست راست به راستی که روشن بیان کردیم

الْآيَتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ هُمْ دَارُ الْسَّلَمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ ١٢٦
آیات را برای گروهی که پند می پذیرند برای آنان سرای سلامتی = بهشت است نزد پروردگار شان

وَهُوَ وَلِيْهِمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٢٧
و او کارسازشان است به سبب آنچه که گرد می آورد آنان را همگی

يَمْعَشَرَ الْجِنِّ قَدْ أَسْتَكْرَتُمْ مِنَ الْإِنْسَ وَقَالَ أَوْلَيَاُهُمْ
[گوید] ای گروه پریان به راستی که [پیروان] بسیار یافتد از ادمیان و خواهند گفت دوستانشان

مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا أَسْتَمْتَعْ بَعْضُنَا بَعْضِنَا وَبَلَغَنَا أَجْلَنَا الَّذِي
از ادمیان [ای] پروردگار ما بهره مند شدند برخی از ما از برخی [دیگر] و رسیدیم به سرآمدمان که [آن را]

أَجَّلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثُونُكُمْ خَلِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ
معین کرده بودی برای ما [الله] گوید آتش جایگاه شماست که ماندگارید در آن مگر آنچه بخواهد الله همانا

رَبَّكَ حِكْمَةٌ عَلِيمٌ وَكَذَلِكَ نُولَيْ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا ١٢٨
پروردگار تو سنجیده کار داناست و بدین سان چیره می گردانیم برخی از ستمکاران را بر برخی [دیگر]

يَمْعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ الَّمْ يَأْتِكُمْ كَانُوا يَكْسِبُونَ ١٢٩
ای گروه و ادمیان پریان آیا نیامندند سوی شما به [سزا] آنچه می کردند

رَسُّلُ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
پیامبرانی از خودتان که می خوانندند و بیم می دادند شما را از دیدار

يَوْمَكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدُنا عَلَى أَنفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
این روزتان؟ گویند گواهی می دهیم ما بر ضد خودمان و فریفت آنها را زندگی دنیا

وَشَهِدُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ١٣٠
و گواهی دهنده بر ضد خودشان که همانا آنان بودند این [فرستلن پیامبران]

أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبِّكَ مَهْلِكَ الْقَرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَفِلُونَ ١٣١
برای آن است که نیست پروردگار تو نابود کننده آبادی ها به ستم در حالی که مردمش بی خبران [باشند]

وَلِكُلٌّ دَرَجَاتٌ	مِمَّا عَمِلُوا	وَمَا رَبَكَ	يُغَفِّلُ	عَمِلُوا	وَمَا	رَبَكَ	يُغَفِّلُ	عَمِلُوا	وَمَا	رَبَكَ	يُغَفِّلُ
و برای هر یک پایه‌هایی است	از آنچه کردند	پروردگار تو	بی خبر	کردند	از آنچه	پروردگار تو	بی خبر	کردند	از آنچه	پروردگار تو	بی خبر
يَعْمَلُونَ	وَرَبُّكَ	ذُو الرَّحْمَةِ	الْغَنِيُّ	وَرَبُّكَ	ذُو الرَّحْمَةِ	بِنِيَّ	وَرَبُّكَ	ذُو الرَّحْمَةِ	بِنِيَّ	وَرَبُّكَ	ذُو الرَّحْمَةِ
می‌کنند	و پروردگار تو	صاحب رحمت است	بی نیاز	و پروردگار تو	صاحب رحمت است	بی نیاز	و پروردگار تو	صاحب رحمت است	بی نیاز	و پروردگار تو	صاحب رحمت است
يُذَهِّبُكُمْ	وَيَسْتَخْلِفُ	مِنْ بَعْدِكُمْ	مَا يَشَاءُ	كَمَا	يَشَاءُ	مِنْ بَعْدِكُمْ	مَا يَشَاءُ	كَمَا	يَشَاءُ	مِنْ بَعْدِكُمْ	مَا يَشَاءُ
می‌برد شما را	و جانشین می‌سازد	پس از شما	آنچه را	چنانکه	آنچه را	پس از شما	آنچه را	چنانکه	آنچه را	پس از شما	آنچه را
آشَأْكُمْ	ذُرِّيَّةٍ	إِنَّ	أَخْرِيْرَكَ	قُوَّةٍ	أَنْتُ	ذُرِّيَّةٍ	ذُرِّيَّةٍ	إِنَّ	ذُرِّيَّةٍ	ذُرِّيَّةٍ	إِنَّ
پدید آورد شما را	نسل	همانا	ها	گروهی	آنچه	نسل	نسل	همانا	آنچه	نسل	همانا
تُوعَدُونَ	لَّا تُ	أَنْتُمْ	بِمُعْجِزَتِنَ	قُلْ	يَقُومُ	وَمَا	لَّا تُ	أَنْتُمْ	بِمُعْجِزَتِنَ	قُلْ	يَقُومُ
وعده داده می‌شوید	و نیستید	شما	ناتوان کنندگان [الله]	بگو	ای قوم من	همانا	همانا	شما	ناتوان کنندگان [الله]	بگو	ای قوم من
أَعْمَلُوا	مَكَانِتِكُمْ	إِنِّي	عَكَامِلٌ	فَسَوْفَ	تَعْلَمُونَ	عَلَى	مَكَانِتِكُمْ	إِنِّي	عَكَامِلٌ	فَسَوْفَ	تَعْلَمُونَ
عمل کنید	روش و منش خودتان	همانا من	[نیز] عمل کننده ام	پس به زودی	خواهید دانست	بر	روش و منش خودتان	همانا من	[نیز] عمل کننده ام	پس به زودی	خواهید دانست
مَنْ تَكُونُ	لَهُ عَقِبَةٌ	الْدَّارِ	إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ	الظَّالِمُونَ	رَسْتَكَاران	فَرِجَام	لَهُ عَقِبَةٌ	الْدَّارِ	إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ	الظَّالِمُونَ	رَسْتَكَاران
کیست	برای او	همانا	همانا	همانا	همانا	کیست	برای او	همانا	همانا	همانا	همانا
وَاجْعَلُوا	لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنْ	وَالْأَنْعَمِ	كَشْت	مِمَّا	وَالْأَنْعَمِ	لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنْ	وَاجْعَلُوا	لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنْ	كَشْت	وَالْأَنْعَمِ	كَشْت
و قرار دادند	برای الله	و چارپایان دامی	از آنچه	از آنچه	و چارپایان دامی	از آنچه	و قرار دادند	برای الله	و چارپایان دامی	از آنچه	و چارپایان دامی
نَصِيبًا	فَقَالُوا	هَذَا لِلَّهِ بِرْعَمِهِمْ وَهَذَا لِشَرِيكِنَا	این برای الله است	این برای الله است	این برای الله است	هَذَا لِلَّهِ بِرْعَمِهِمْ وَهَذَا لِشَرِيكِنَا	نَصِيبًا	هَذَا لِلَّهِ بِرْعَمِهِمْ وَهَذَا لِشَرِيكِنَا	این برای الله است	این برای الله است	این برای الله است
پس آنچه	بود	آنگاه گفتند	آنگاه گفتند	آنگاه گفتند	آنگاه گفتند	آنگاه گفتند	آنگاه گفتند	آنگاه گفتند	آنگاه گفتند	آنگاه گفتند	آنگاه گفتند
فَمَا	كَانَ	لِشَرِيكِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَيْهِ	به	نَمِيَ رَسَد	الله	كَانَ	لِشَرِيكِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَيْهِ	به	نَمِيَ رَسَد	الله	كَانَ
و آنچه	بود	برای شریکان شان	برای شریکان شان	برای شریکان شان	برای شریکان شان	بود	لِشَرِيكِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَيْهِ	به	نَمِيَ رَسَد	الله	لِشَرِيكِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَيْهِ
وَمَا	كَانَ	فَهُوَ	مِنْ	مِنْ	مِنْ	وَكَذَلِكَ	فَهُوَ	مِنْ	مِنْ	وَكَذَلِكَ	فَهُوَ
و آنچه	بود	پس آن	پس آن	پس آن	پس آن	آراسته‌اند	پس آن	پس آن	پس آن	آراسته‌اند	پس آن
سَاءَ	مَا	يَحْكُمُونَ	داوری می‌کنند	داوری می‌کنند	داوری می‌کنند	رَبِّنَ	يَحْكُمُونَ	داوری می‌کنند	داوری می‌کنند	داوری می‌کنند	رَبِّنَ
بد است	آنچه	آنچه	آنچه	آنچه	آنچه	آراسته‌اند	آنچه	آنچه	آنچه	آنچه	آراسته‌اند
لِكَثِيرٍ	مِنْ	الْمُشْرِكِينَ	مشرکان	قتَلَ	أَوْلَادِهِمْ	لِكَثِيرٍ	أَوْلَادِهِمْ	قتَلَ	أَوْلَادِهِمْ	لِكَثِيرٍ	أَوْلَادِهِمْ
برای بسیاری	از	مشرکان	فرزندان شان را	کشتن	فرزندان شان را	برای بسیاری	فرزندان شان را	کشتن	فرزندان شان را	برای بسیاری	فرزندان شان را
شَرَكَاؤُهُمْ	مَا فَعَلُوهُ	وَلِيَكُلُّهُمْ	وَتَا نابودشان کنند	وَلِيَكُلُّهُمْ	وَلِيَكُلُّهُمْ	رَبِّنَ	شَرَكَاؤُهُمْ	مَا فَعَلُوهُ	وَلِيَكُلُّهُمْ	رَبِّنَ	شَرَكَاؤُهُمْ
شریکانشان	نمی‌کردند آن را	گردانند	و تا مشتبه گردانند	بر آنان	دینشان را	آراسته‌اند	دینشان را	بر آنان	دینشان را	آراسته‌اند	دینشان را
وَلَوْ	شَاءَ	الله	نَمِيَ رَسَد	وَمَا يَفْتَرُونَ	با آنچه [دروغ] برمی باشد	رَبِّن	وَلَوْ	شَاءَ	وَمَا يَفْتَرُونَ	رَبِّن	وَلَوْ
و اگر	نمی خواست	الله	نمی کردند آن را	پس واگذار آنان را	با آنچه [دروغ] برمی باشد	آراسته‌اند	وَلَوْ	شَاءَ	وَمَا يَفْتَرُونَ	رَبِّن	وَلَوْ

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمٌ وَحَرَثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ وَگفتند اینها دامها و کشت [هایی] است که ممنوع [از تصرف] اند نمی خورد آنها را مگر کسانی که

لَشَاءٌ بِرَعْمِهِمْ وَأَنْعَمٌ حُرْمَتْ مُظْهُرُهَا وَأَنْعَمٌ لَا يَذْكُرُونَ

که حرام شده است [سوارشدن بر] پشت های آنها و چهارپایانی که یاد نمی کنند ما بخواهیم [این گفتار به پندر آهله است و چهارپایانی]

أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا أَفْتَرَأَةٌ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا

[هنگام نبیح] نام الله را بر آنها از روی بهتانی بر او به زودی کیفر خواهد داد [الله] آنان را به سزای آن [ادروغی]

يَقْتَرُونَ ۱۳۸

که برمی بافتند

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ

دامها است این شکم در آنچه و گفتند

خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَرْوَاحِنَا وَإِنْ يَكُنْ

باشد زنان ما بر و حرام است برای مردان ما ویره [حلال] است

مَيْتَهُ فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفْهُمْ

مرده ای پس همه در [خوردن] آن شریکان اند به زودی کیفر خواهد داد [الله] آنان را [بین] وصفشان همانا او

حَكِيمٌ عَلِيهِ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَاتَلُوا أَوْلَادَهُمْ

داناست ۱۳۹ به راستی که زیان کردند کسانی که فرزندانشان را سنجیده کار

سَفَهَا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَمُوا مَا أَفْتَرَأَ اللَّهُ

از روی بی خردی و بی دانشی و حرام گردانیدند آنچه را که روزی داد آنان را الله

وَهُوَ الَّذِي ۱۴۰

که اوست و همو

وَمَا كَانُوا مُهَتَّدِينَ

هدایت یافتنگان و نبودند

قَدْ ضَلُّوا

به راستی که گمراه شدند

أَنْشَأَ جَنَّتٍ

پدید آورد باغ های

مُخْلِفًا أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَبِّهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِّهٍ

که گوناگون اند خوردنی آن همگون و انار را و زیتون

كُلُّوا

بخورید از میوه آن

وَلَا تُسْرِفُوا أَنَّهُمْ أَمْسَرَفِينَ

درو کردنش و اسراف مکنید اسراف کنندگان را

وَمِنَ الْأَنْعَمِ حَمُولَةً وَفَرَشًا كُلُّوا مِمَّا رَزَقْتُمْ

و [آفرید] از دامها روزی داد به شما و پشم دار [=غیر بارکش] بخارید

اللَّهُ وَلَا تَتَبَعُوا ۱۴۲

الله و پیروی مکنید شیطان را همانا او برای شما دشمنی آشکار است

خُطُوطَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّمِينٌ ۱۴۳

گام های شیطان را همانا او برای شما دشمنی آشکار است

ثَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الْضَّأْنِ اُثْنَيْنِ اُثْنَيْنِ
 ۱۴۲ وَمِنَ الْمَعْنَى اُثْنَيْنِ اُثْنَيْنِ قُلْ إِذَا ذَكَرْتِ
 [از دام‌های بی‌غیرید] هشت تا [نرو ماده] را گوسفندان دو [نرو ماده] را از بزها دو
 باز آن دو ماده را؟ یا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است [الله] یا آیا آن دو نر را
 بگو آیا آن دو ماده را؟ یا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است

أَرْحَامُ الْأَنْثَيْنِ نَبَعْدِنِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِنَ
 ۱۴۳ بچه‌دان‌های دو ماده؟ خبر دهید مرا به دانشی [که کارید] اگر هستید راستگویان

وَمِنَ الْإِبْلِ اُثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اُثْنَيْنِ قُلْ إِذَا ذَكَرْتِ
 ۱۴۴ گاویان دو [نرو ماده] را باز آن دو نر را آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است یا آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است

أَمْ الْأَنْثَيْنِ أَمْ الْأَنْثَيْنِ حَرَمَ حَرَمَ
 ۱۴۵ آیا بودید شما حاضران آنگاه که سفارش کرد شما را آیا بودید شما آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است یا آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّلْتُمْ فَمَنْ بِهَذَا فَمَنْ
 ۱۴۶ آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است یا آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است یا آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است

أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لَيُضِلَّ
 ۱۴۷ ستمکارتر از کسی که بریندد بر تا گمراه کند مردمان را بی هیچ آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است یا آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است

عِلْمٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الظَّالِمِينَ
 ۱۴۸ دانشی همانا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است یا آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است

فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ
 ۱۴۹ در آنچه وحی شده است به سوی من حرام شده‌ای بر خورنده‌ای که می‌خورد آن را مگر آنکه باشد آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است یا آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است

مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ حِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ
 ۱۵۰ مرداری یا خون ریخته‌ای یا گوشت خوکی پس همانا آن پلید است یا آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است یا آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است

أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ يَهِيءُ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ
 ۱۵۱ آن حیوانی که برای نفع آبدانفرمایی ناظمه شده برای غیر [الله] به آن پس کسی که ناگزیر شود [از خوردن گوشتش حرام] نه خواهان باشد و نه از حد گزنده پس همانا آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است یا آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است

رَبَّكَ عَفْوُرُ رَحِيمُ
 ۱۵۲ پروردگار تو بسی امرزندۀ مهربان است

كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْفَنَّى حَرَمَنَا عَلَيْهِمْ
 ۱۵۳ هر [جانور] ناخن داری را از گاویان و گوسفندان حرام کردیم بر آن ای آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است یا آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است

شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلتَ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَائِكَ أَوْ مَا
 ۱۵۴ پیوهای آن دو [صنف] را مگر آنچه برداشته است پشت‌های آن دو یا روده ها یا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است یا آیا آنچه را که دربرگرفته است بر آن حرام کرده است

أَخْتَلَطَ بَعْظِمٌ ذَلِكَ جَرِينَهُمْ بَيْغِنَهُمْ وَإِنَّا لَصَدِقُونَ
 ۱۵۵ آمیخته باشد به استخوانی بدین سان کیفر دادیم آنان را به سزای سرگشی شان و همانا ما راستگویانیم

فَإِنْ كَذَبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسْعَةٍ وَلَا يُرَدُّ
 پس اگر دروغگو شمرند تو را پس بگو پروردگار شما دارای رحمتی گسترده است و بازگردانده نمی شود

بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ
 باسنه او عن القوم مجرمي
 ۱۴۷ به زودی خواهند گفت کسانی که شرک ورزیدند گروه کناهکاران از کیفر او

لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكَنَا وَلَا إِبَآءُنَا وَلَا حَرَّمَنَا مِنْ شَيْءٍ
 اگر می خواست الله شرک نمی ورزیدیم ما و نه پدرانمان و حرام نمی کردیم چیزی را

كَذَلِكَ كَذَبَ كَذَلِكَ كَذَبَ كَذَلِكَ كَذَبَ
 ۱۴۸ باسناً آنکه کسانی که پیش از آنان بودند تا آنکه چشیدند کیفر ما را تکذیب کردند اینچنین

قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَنْتَعُونَ إِلَّا
 ۱۴۹ بگو آیا نزدتان از دانشی هست تا بیرون آرید آن را برای ما؟ پیروی نمی کنید مگر

الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ قُلْ فِيلَهُ الْحَجَّةُ الْبَلَاغَةُ
 ۱۴۸ گمان را و نیستید شما جز آنکه به دروغ و تخمین سخن می گویید بگو پس از آن الله است دلیل رسا

فَلَوْ شَاءَ لَهَدَنَكُمْ أَجَمِيعَنَّ قُلْ هَلْمَ شَهَدَأَكُمْ الَّذِينَ
 ۱۴۹ پس اگر می خواست البته راهبری می کرد همه شما را بگو بیاورید گواهانتان را آنانی که

يَشَهِدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَمَ هَذَا فَلَا تَشَهَّدُ
 ۱۵۰ گواهی دهنده همانا همانی دهنده پس تو گواهی مده

مَعْهُمْ وَلَا تَثْبِعَ أَهْوَاءَ الَّذِينَ وَالَّذِينَ
 ۱۵۱ با آنان و پیروی مکن از هوس های کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را و کسانی که

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَعْدِلُونَ قُلْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ
 ۱۵۰ ایمان نمی آورند و آنان به آخرت با پروردگارشان [غير الله را] برابر می نهند بگو

تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَا تُشْرِكُوا بِهِ
 ۱۵۱ بیایید تا بخوانم آنچه را که حرام کرده است پروردگارشان اینکه شرک مورزید به او

شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ مَنْ
 ۱۵۲ چیزی را و به پدر و مادر نیکی [کنید] از فرزندانتان را

إِمْلَاقِ نَحْنُ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ
 ۱۵۳ [ترس] تنگدستی ما روزی می دهیم شما و آنان را و نزدیک مشوید به کارهای زشت

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَرَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفَسَ الَّتِي
 ۱۵۴ آنچه آشکار باشد از آن و آنچه پنهان باشد و مکشید کسی را

حَرَمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَنْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
 ۱۵۵ حرام کرده است الله [کشتنش را] مگر به حق این است [آنچه] که سفارش کرده است شمارا بیان باشد که شما خرد بورزید

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتَمِّ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشْدَادَهُ
و نزدیک مشوید به مال یتیم مگر به شیوه‌ای که آن نیکوتر است تا آنکه برسد به رشد خویش

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
و به تمامی بدھید پیمانه و ترازو را تکلیف نمی کنیم هیچ کس را مگر

وَسَعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَاقْرِيَ وَعَهْدَ
به اندازه‌ی توانش و چون سخن گویید پس عدالت بورزید [در سخن] و اگرچه باشد خویشاوند و به پیمان

۱۵۲ اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَنَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
الله وفا کنید این است [آنچه] که سفارش کرده است شما را بدان باشد که شما پند بپذیرید

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَنْبِعُوا السُّبْلَ
و همانا این است راه من در حالی که راست است پس پیروی کنید آن را و پیروی ممکنید راه های دیگر را

فَنَفَرَقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَنَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
که جدا گرداند شما را از راه او این است [آنچه] که سفارش کرده است شما را باشد که شما

تَئَقُّونَ ۱۵۳ ثُمَّ إِاتَّيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
پرهیز کاری کنید ۱۵۴ سپس دادیم کسی که کتاب [تورات] را برای تمام کردن [نعمت] بر

أَحَسَنَ وَتَقْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَلِقَاءُ
نیکوبی کرده است و بیانگر است برای هر چیزی و هدایت و رحمتی است باشد که آنان به دیدار

رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۱۵۴ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارِكٌ فَاتَّبِعُوهُ
پروردگارشان ایمان آورند ۱۵۵ و این [قرآن] کتابی است که فروفرستادیم آن را پربرکت است پس پیروی کنید آن را

وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۱۵۵ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ
و پرهیز کاری کنید باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید ۱۵۶ اینکه [مبدأ] بگویید جز این نیست که فروفرستاده شده است کتاب

عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنِ الدِّرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ
بر دو گروه پیش از ما و همانا بودیم ما از خواندن آنان بی خبران

۱۵۶ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ
یا اینکه [مبدأ] بگویید اگر همانا ما فروفرستاده می شد بر ما کتاب هر آینه مامی بودیم راه یافته تر از آنان

فَقَدْ جَاءَكُمْ بِيَنَّةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً فَمَنْ
پس به راستی که آمد برای شما دلیلی روشن از [جانب] پروردگارشان و هدایت و بخشایشی پس کیست

أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِيَأْيَتِ اللَّهِ وَصَدَّفَ عَنْهَا سَنَجَرِي الَّذِينَ
ستمکارتر از کسی که دروغ انگارد آیات الله را و روی گرداند از آن؟ به زودی کیفر ممی دهیم به کسانی که

۱۵۷ يَصْدِقُونَ عَنْ إِاتَّيْنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِقُونَ
روی می گردانند از آیات ما بدترین عذاب را به سزا ایکه روی می گردانند

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيهِمُ الْمَلَكِيَّةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَكُمْ

آیا انتظار دارند جز اینکه بیانند نزدشان فرشتگان یا باید پروردگار تو یا باید

بَعْضُهَا يَأْتِي رَبُّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُهَا يَأْتِي رَبُّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَنَهَا
برخی از نشانه های پروردگار تو؟ روزی که باید برخی از نشانه های پروردگار تو سود نمهد هیچ کسی را ایمان او

لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَنَهَا خَيْرًا قُلْ أُنَظِّرُوكُمْ
که ایمان نیاورده باشد پیش از آن یا به دست نیاورده باشد در ایمانش هیچ [عمل] خیری را بگو انتظار بکشید

إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ١٥٨
همانا ما [نیزا] منتظران ایم ١٥٩ همانا کسانی که پراکنده ساختند دین خود را و شدند گروه گروه نیستی تو

إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ مُمْلِكَةٌ يَنْتَهِمُ إِيمَانُهُمْ إِيمَانًا كَانُوا يَفْعَلُونَ
از آنان در چیزی [=توراب آنها کاری نیست] جز این نیست که کارشان با الله است آنگاه خبرمی دهد آنان را به آنچه می کردند

مِنْهُمْ فِي شَجَاعَةٍ ١٥٩
هر که آورده کاری نیک را پس برای اوست ده ١٥٩ چندان آن و هر که آورده بدی

فَلَا يُجْزِي إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ١٦٠
پس سزاده نخواهد شد جز همانند آن و آنان ستم نخواهند دید ١٦٠ بگو همانا من هدایت کرد مرا پروردگارم

إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِلَّةً إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
به راهی راست دینی درست آین ١٦١ ابراهیم که حق گرای بود و نبود از

الْمُشْرِكِينَ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِقِ ١٦١
مشرکان بگو همانا نماز من و عبادت من [=قربانی من] و زندگانی من و مرگ من تنها برای الله است

رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٦٢
پروردگار جهانیان ١٦٢ نیست شریکی برای او و به این فرمان یافته ام و من نخستین مسلمانانم

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبِّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكُسِبُ كُلُّ ١٦٣
بگو آیا جز الله جویم پروردگاری حال آنکه اوست پروردگار هر چیزی و نمی کند هیچ

نَفْسٌ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا نَرْزُ وَازِرٌ وَرَزَّ أَخْرَى ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
کس [کار بدی] مگر بضرر خودش و برنمی دارد هیچ بردارندهای بار دیگری را باز به سوی پروردگاران بازگشت شماست

فَيُنَتَّعُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ١٦٤
پس خبر می دهد شما را به آنچه که در آن اختلاف می کردید ١٦٤ قرار داد شما را

خَلَقْتَ الْأَرْضَ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ
جانشینان [در] زمین و بالا برد برخی تان را بالای برخی دیگر به پایه هایی تا بیازماید شما را

فِي مَا ءَاتَكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٦٥
در آنچه داده است به شما همانا پروردگار تو زود کیفر است و همانا او بسی امرزنده مهربان است ١٦٥

آیانها
۲۰۶ترتیبها
۷

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حزب
۱۶

الْمَصَّ ۱ کِتَابٌ أُنزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
الفه لام ميم صاد [این] کتابی است که فرو فرستاده شده به سوی تو پس نباشد در سینه ات تنگی ای از آن

لِئُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ۲ أَتَيْعُوا مَا أُنزَلَ إِلَيْكُمْ
تا بیم دهی بدان و پندی باشد برای مؤمنان پیروی کنید آنچه را که فرو فرستاده شده است به سوی شما

مِنْ رَبِّكُمْ ۳ وَلَا تَنْبِغُوا مِنْ دُونِهِ أُولَيَاءُ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ
از جانب پروردگار تان و پیروی مکنید جز او دوستانی [دیگر] را اندکی پند می پذیرید

وَكُمْ مِنْ قَرِيَةٍ أَهْلَكُنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيْتًا أَوْ هُمْ قَاتِلُونَ
وبسا آبادی ای که نابود کردیم [مردم] آن را که آمد به سوی آن کیفرمان شبانگاه یا [هنگامی که] آنان خوبیدگان به نیمروز بودند

فَمَا كَانَ ۴ دَعْوَتُهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا
درخواستشان چون آمد به سوی شان عذاب ما جز آنکه گفتند همانا ما بودیم

ظَلَمِيْنَ ۵ فَلَنْسَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسَلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسَلَنَّ
ستمکاران پس هر آینه می پرسیم از کسانی که فرستاده شده است به سوی شان [مردمان] و هر آینه می پرسیم

الْمُرْسَلِينَ ۶ فَلَنْقَصَنَ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا
از فرستادگان [پیامبران] پس بی گمان، بازگو خواهیم کرد بر آنها [مولشان را] به دانشی و نبودیم ما غاییان [از آنان و کردارهایشان]

وَالْوَزْنُ ۷ يَوْمَيْدِيْلِ الْحَقِّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمْ
و سنجش [اعمال] در آن روز حق است پس هر کس سنگین باشد کفه های [اعمال] او پس آنان خود

الْمُفْلِحُونَ ۸ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ الَّذِينَ خَسِرُوا
رستگاران اند کفه های [اعمال] او پس آنان کسانی اند که زیان زدند

أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِعَيْتِنَا يَظْلِمُونَ ۹ وَلَقَدْ مَكَنَّا
به خودشان به سبب آنچه به آیات ما ستم می کردند

فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَلِيشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۱۰
در زمین قرار دادیم برایتان در آن اسباب زندگانی اندکی شکر می کنید

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَكِيَّةِ
و به درستی که آفریدیم شما را سپس چهره نگاری کردیم شمارا سپس گفتیم به فرشتگان سجده کنید

لِإِدَمَ فَسَجَدُوا ۱۱ إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ
برای آدم پس [همه] سجده کردند مگر ابلیس که نبود

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَا تَسْجُدُ إِذْ أَمْرَتَكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلْقَتِي مِنْ نَارٍ

گفت [الله] چه چیزی بازداشت تو را که سجده نکنی آنگاه که فرمان دادم به تو؟ گفت من بهترم ازو آفریده ای مرا از آتش

وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ١٢ **قَالَ فَأَهِيطُ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَكْبَرَ**

و آفریده ای او را از گل گفت [الله] پس فروادای از آن پس لایق نیست تو را که بکر ورزی

فِيهَا فَأَخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ١٣ **قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُعْثُونَ**

در آن پس بیرون شو همانا تو از خوارشده کانی گفت [بليس] مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته می شوند

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ١٤ **قَالَ فِيمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ**

گفت [الله] همانا تو از مهلت یافتنی گفت [بليس] پس به سبب آنکه مرا گمراه کردی البته می نشینم برای [کمین] آنان

صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ١٥ **مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ** ١٦

در راه راست تو باز البته خواهم آمد به سوی شان از پیش روی شان و از پشت سرشان

وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا يَحْمُدُ أَكْثَرَهُمْ شَكِيرِينَ ١٧

و از [جانب] راست آنان و از [جانب] چپ آنان و نمی یابی بیشترشان را سپاسگزاران گفت

أَخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَعْكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ

بیرون رو از آن نکوهیده و رانده شده همانا هر که پیروی کند تو را از آنان هر آینه پر خواهم کرد دوزخ را از شما

أَجْمَعِينَ وَيَعَادُمُ ١٨ **سَكُنُ أَنَّ وَزَوْجَكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ**

همگی ساکن شو تو و همسرت در بهشت پس بخورید از هرجا

شَتَّمَا وَلَا نَقْرَبَا هَذِهِ الْشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ١٩ **فَوَسَوَسَ** ٢٠

که خواهید و نزدیک مشوید به این درخت که می شوید از ستمکاران پس وسوسه کرد

لَهُمَا الشَّيْطَنُ لِبْدِيَ لَهُمَا مَا وُرِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءَاتِهِمَا وَقَالَ

آن دو را شیطان تا آشکار گرداند برای شان آنچه پوشیده بود از [نظر] آنان از شرم گاه هایشان و گفت

مَا نَهَنَكُمَا رَبِّكُمَا عَنْ هَذِهِ الْشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكِينَ أَوْ تَكُونَا

بازنداشته است شما را پروردگار تان از این درخت مگر آنکه [میادا] شوید دو فرشته یا شوید

مِنَ الْخَالِدِينَ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لِمَنَ النَّاصِحِينَ ٢١ **وَقَاسَمَهُمَا** ٢٠

از ماندگاران و سوگند خورد برای آن دو که همانا من برایتان البته از خیرخواهانم

فَدَلَّهُمَا بِغُرْرٍ فَلَمَّا ذَاقَا الْشَّجَرَةَ بَدَّتْ لَهُمَا سَوْءَاتِهِمَا وَطَفِقَا

پس فرولغزاند آن دورا به فربی پس چون چشیدند آن درخت را آشکار شد برایشان شرم گاه هایشان و شروع کرند [به آنکه]

يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَنَهُمَا رَبِّهِمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا

می چسپانیدند بر خودشان از برگ [های] بهشت و ندا کرد آن دورا پروردگارشان آیا بازنداشته بودم شما را

عَنْ تِلْكُمَا الْشَّجَرَةِ وَأَقْلَ لَكُمَا إِنَّ الْشَّيْطَنَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّنِينٌ ٢٢

از آن درخت و نگفته بودم به شما که همانا شیطان برایتان دشمنی آشکار است؟

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَ مِنَ
گفتند [ای] پروردگارما ستم کردیم بر خودمان و اگر نیامزدی ما را و بخشایی ما را البته خواهیم بود از
الْخَسِيرِينَ ٢٣ **قَالَ** آهِيْطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
زیانکاران ٢٤ **كَفَتَ اللَّهُ** فرود آید [به زمین درحالی که] برخی تان برای برخی [ادیگر] دشمن خواهد بود و برای شمام است در

الْأَرْضِ مُسْتَقْرٌ وَمَتَعٌ إِلَى حِينٍ ٢٤ **قَالَ** فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا
زمین قرارگاه و برخورداری تا مدتی گفت در آن زندگی می کنید و در آن
تَمَوْتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ٢٥ **يَبْنَىَ** آدم قد آنزلنا عَلَيْكُمْ لِيَاسًا
می میرید و از آن بیرون آورده می شوید ٢٥ ای فرزندان آدم به راستی که فروفرستادیم بر شما لباسی را که
يُؤْرِي سَوَاءَتِكُمْ وَرِيشًا ٢٦ **وَلِبَاسٍ** الْقَوَى ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ
پوشاند شرمگاه هایتان را [از همه] بهتر است این از پرهیز کاری آن [از همه] ازینتی را و لباس

ءَيَّاتٍ اللَّهُ لَعَلَّهُمْ يَذَّكُرُونَ ٢٦ **يَذَّكُرُونَ** لَا يَقْنَطُوكُمْ
نشانه های الله است باشد که آنان پند پذیرند نفیید شما را

الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبُوئِكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا
شیطان چنانکه بیرون آورد پدر و مادرتان را از بهشت درحالی که بر می کند از آنها لباسشان را
لَيْرِيهِمَا سَوْءَتِهِمَا إِنَّهُ يَرَنُكُمْ هُوَ وَقَيْلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا ثُوفُونَ
تابناید به آنان شرمگاه هایشان را همانا می بیند شما را او [شیطان] و گروهش از جایی که نمی بینید آنان را

إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ أُولَيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ٢٧ **وَإِذَا فَعَلُوا**
همانا ما قرار دادیم شیطان ها را دوستانی برای کسانی که ایمان نمی آورند ٢٧ و چون بکنند

فَحِشَّةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا أَبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمْرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ
کار زشته را گویند یافته ایم بر آن [کار] پدران مان را والله فرمان داده است ما را به آن بگو همانا الله

لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٢٨
فرمان نمی دهد به کار زشت آیا می گویند بر آن که نمی دانید؟ الله چیزی را بگو

أَمْرَ رَبِّ يَا لِقْسِطِ ٢٩ **وَأَدْعُوهُ** مُخْلِصِينَ
فرمان داده پروردگار من به عدالت و راست دارید و راست دارید به عدالت نمازو نمازگاهی

فَرِيقًا لَهُ الَّدِينَ كَمَا بَدَأْكُمْ تَعُودُونَ ٢٩
و بخوانید او را درحالی که خالص کنندگان اید برای او دین را چنانکه آفریدتان بازخواهید گشت

هَدَى وَفَرِيقًا حَقَ عَلَيْهِمُ الْفَلَلَةُ ٣٠ **هَدَى** وَغَرِيقًا
هدایت کرد و گروهی سزاوار شد گرفتند همانا آنان گمراهی بر آنان

أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ٣٠ **مُهَمَّدُونَ** أَنْهُمْ ٣٠
دوستانی راه یافتگانند همانا آنان و می پندارند که به جای الله

يَبْنَىَءَادَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُّا وَأَشْرَبُوا
 ای فرزندان آدم برگیرید زیورتان را نزد هر نمازو نمازگاهی و بخورید و بیاشامید

وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۲۱
 و اسراف مکنید همانا او دوست ندارد اسراف کنندگان را بگو چه کسی حرام کرده است زیور الله را

الْقَوْمَ أَخْرَجَ لِعِبَادَهِ وَالْطَّيَّبَتِ مِنَ الْرِّزْقِ قُلْ هَيْ لِلَّذِينَ أَمَنُوا
 آن را که پدید آورده است برای بندگانش و پاکیزه های دلپذیر از روزی را! بگو که آن برای کسانی است که ایمان آورده اند

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ نَفَصِّلُ الْآيَاتِ
 در زندگانی دنیا ویژه [آن] است بدین سان به تفصیل بیان می کنیم آیات را

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ قُلْ إِنَّمَا حَرَمَ رَبِّ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
 برای گروهی که می دانند بگو جاین نیست که حرام گردانیده است پروردگار من کارهای زشت را آنچه آشکار باشد از آن و آنچه

بَطَنَ وَالْأَثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ
 پنهان باشد و گناه را و ستم و سرکشی ناقح را و آنکه شریک بگردانید برای الله چیزی را که فرونفرستاده است بدان

سُلْطَنَا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۲۲
 دلیلی را و آنکه بگویید بر الله چیزی را که نمی دانید و برای هر گروهی مدتی است

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۲۳
 پس چون فرارسد مدت آنان و نه درنگ کنند لحظه ای و نه [هم] پیشی گیرند

فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۲۴
 فاًذَا جاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

يَبْنَىَءَادَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رَسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ إِيمَّتِي فَمَنِ
 ای فرزندان آدم اگر بیابند نزد شما پیامبرانی از خودتان که بخوانند بر شما آیات مرا پس هر که

أَتَقَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْرُبُونَ ۲۵
 پرهیز کاری کند و اصلاح نماید پس نه ترسی است بر آنان و نه [هم] آنان اندوهگین شوند و کسانی که

كَذَبُوا بِعَيْنِنَا وَاسْتَكَبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
 دروغ انکاشتند آیات ما را تکبر کردن از [پذیرش] آنان همدمان آتش اند آنها

فِيهَا خَلِيلُونَ ۲۶
 در آن ماندگاران اند پس کیست ستمکارتر از کسی که بربندد بر الله دروغی را یا دروغ انگارد

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَبَ
 آیاتش را؟ آنان خواهد رسید به ایشان بهره شان از آن کتاب [سرنوشت] تا آنگاه که آیند نزدشان

بِعَيْنِهِ أُولَئِكَ يَنَاهُمْ نَصِيبُهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ
 آیاتش را؟ آنان خواهد رسید به ایشان بهره شان از آن کتاب [سرنوشت] تا آنگاه که آیند نزدشان

رُسُلُنَا يَتَوَفَّهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 فرستادگان ما که بستانند [جان] آنان را گویند کجاست آنچه می خواندید غیر از

اللَّهُ؟
 گویند ناپدید شدند از ما و گواهی دهند برضد خودشان که همانا آنان بودند کافران

قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كُفَّارِينَ ۲۷

قَالَ أَدْخُلُوا فِي أُمَّهِ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ

گوید [الله] درآید در [میان] امت هایی که گذشته اند پیش از شما از جن و انس

فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلْتُ أُمَّةً لَعَنَتْ أَخْنَهَا حَتَّىٰ إِذَا أَدَارَكُوا فِيهَا

در آتش [دوزخ] هرگاه که درآید امتنی لعنت کند همانندش را تا هنگامی که به هم رسند در آن

جَمِيعًا قَالَ أُخْرَنَهُمْ لَاولَنَهُمْ رَبَّنَا هَتَّوْلَاءِ أَضَلُّونَا فَعَاتِهِمْ

گوید همگی پس بده به آنان درباره پیشینشان [ای] پروردگارما اینان

عَذَابًا ضَعَفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضَعْفٍ وَلَكُنْ لَا نَعْلَمُونَ

عدابی دوچندان از آتش [دوزخ] گوید [الله] برای هریکی دوچندان است ولی نمی دانید

وَقَالَتْ أُولَئِنَّهُمْ لِأَخْرَنَهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ

و گوید پیشینشان به پیشینشان پس نیست برایتان هیچ برتری ای

فَذَوْقُوا عَذَابَ يِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا

فدوقو ا عذاب را به سزای آنچه انجام می دادید کسانی که دروغ انگاشتند

بِعَيْنِنَا وَأَسْتَكَبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبَوَابُ الْسَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ

آیات ما را و تکبر ورزیدند از [پذیرش] آن گشوده نمی شود برای آنان درهای آسمان و در نیایند

الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلْجَ الجَمْلُ فِي سَمَاءِ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجَزِي

تا آنگاه که درآید شتر در سوراخ سوزن [محال است] و این چنین کیفر می دهیم به بهشت

الْمُجْرِمِينَ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقَهُمْ غَوَاشٌ

بزهکاران را برای آنان از دوزخ بسترهای آنان پوشش هایی است

وَكَذَلِكَ نَجَزِي الظَّالِمِينَ بِهِمْ نَجَزِي وَعَكِمُوا وَأَمْنُوا وَالَّذِينَ

و بدین سان کیفر می دهیم ستمکاران را و کسانی که ایمان آورده اند و کردند

الصَّابِرِينَ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ

کارهای شایسته تکلیف نمی کنیم هیچ کس را مگر به اندازه توانش آنان یاران

الْجَنَّةَ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ

بهشت اند آنان در آن جاویدان اند و بر می کنیم آنچه در سینه هایشان است هر کینه ای را

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَرُ وَقَالُوا لِلَّهِ الَّذِي هَدَنَا لِهَذَا

روان است از زیرشان جویبارها و گویند سپاس از آن الله است آن [ذاتی] که راه نمود ما را به سوی این [پلاش]

وَمَا كَانَ لِنَهَدِي لَوْلَا أَنَّ هَدَنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ

و هرگز راه نمی یافتیم اگر راه ننموده بود ما را الله به درستی که آورده فرستادگان پروردگارمان حق را

وَنَوْدُوا أَنَّ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ونداده شوند که این بهشت است که به میراث یافته اید آن را به پاس آنچه می کردید

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةَ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدْنَا رَبِّنَا حَقًا

[وندا کنند یاران بهشت یاران آتش [دوخ] را که به راستی ما یافتیم آنچه را که وعده داده بود به ما پروردگار ما راست [ودست]]

فَهُلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبِّكُمْ حَقًا قَالُوا نَعَمْ فَأَذْنَ مُؤْذَنْ بَيْنَهُمْ أَنْ

[پس آیا یافتدید شما [این] آنچه را که وعده داده بود پروردگار تان راست [ودست] گویند آری پس آواز دهد آواز دهنده ای در میان آنان که

لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ۝ ۴۴ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ۝ ۴۴

[لعنت الله بر ستمکاران [همان] کسانی که [مردم را] باز می دارند از راه الله و می خواهند آن راه را

عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَفُرُونَ ۝ ۴۵ عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَفُرُونَ ۝ ۴۵

[کج و آنان به آخرت کافران اند [و میان آن دو] بهشت و دوخ پرده ای است و بر اعراف

رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًا بِسِيمَنْهُمْ وَنَادَوْ أَصْحَابَ الْجَنَّةَ أَنْ سَلَمُ عَلَيْكُمْ

[مردانی هستند که بازمی شناسند همه را به علامتشان و ندا کنند [هل اعراف] یاران بهشت را که سلام باد بر شما

لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ۝ ۴۶ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ۝ ۴۶

[در حالی که هنوز درنیامده اند [در بهشت] ولی آنان امید می دارند و چون گردانده شود دیدگانشان به سوی

أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبِّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ ۴۷ أَصْحَابِ

[همدان آتش [دوخ] گویند [ای] پروردگار ما قرار مده ما را با گروه ستمکاران و ندا کنند یاران

الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَنْهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَى عَنْكُمْ جَمِيعُكُمْ

[اعراف مردانی را که بازمی شناسند آنان را به علامتشان گویند جمیعت شما

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ۝ ۴۸ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ۝ ۴۸

[و آنچه تکبر می کردید آیا اینان [بهشتیان] کسانی اند که قسم می خوردید که نمی رساند به آنان

الَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خُوفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْرُنُونَ

[الله بخشایشی؟ در آیید [ای] بهشتیان] به بهشت نه ترسی است بر شما و نه [هم] شما اندوهگین می شوید

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةَ أَنْ أَفِضُّوا عَلَيْنَا

[وندا کنند همدمان آتش [دوخ] بر ما فروریزید همدمان بهشت را که

مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَرَمَهُمَا عَلَى

[از آب یا از آنچه روزی تان کرده است هر دو را بر الله حرام کرده است هر دو را بر

الْكَفَرِينَ ۝ ۴۹ الْكَفَرِينَ ۝ ۴۹

[کافران [همان] کسانی که گرفته اند

وَغَرَّتَهُمْ الْحَيَاةُ الْدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ

[و فریفت آنها را زندگانی دنیا پس امروز از یاد می برمی آن ها را

لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِأَيْثِنَا

[لیدار این روزشان را و اینکه آیات ما را

يَجْحَدُونَ انکار می کردند

وَلَقَدْ حِنْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَلَّنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ

و به درستی که آورده‌ی برای شان کتابی را که به تفصیل بیان کردیم آن را از روی دانشی تا حدیت و بخشایشی [باشد] برای گروهی که

يُؤْمِنُونَ هَلْ ۝ ۵۶

انتظار دارند جز سرانجام آن را؟ روزی که فرا رسد سرانجام آن گویند آیا

الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلٍ قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ إِلَيْنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا

کسانی که فراموش کرده بودند آن را از پیش به راستی که آورده‌اند فرستادگان پروردگار ما حق را پس آیا برای ما

مِنْ شُفَعَاءَ فَيَسْفَعُوا لَنَا أَوْ فَرَدٌ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كَنَّا نَعْمَلُ

شفیعانی هست تا شفاعت کنند برای ما یا بازگردانه شویم [به دنیا] آنگاه کنیم جز آنچه که می‌کردیم؟

۵۳ ۵۷ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ ۝ ۵۷

به راستی که زیان زدند

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةٍ

پروردگار شما الله است آن [ذاتی] که آفریده همانا

أَيَّامٍ ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْشِي الْيَلَّا النَّهَارَ يَطْلُبُهُ، حَتَّى شَيْئًا

روز سپس استیلا یافت بر عرش می‌پوشاند شب را به روز که می‌جوید آن را شتابان

وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ يَأْمُرُهُ اللَّهُ لَهُ الْخَلْقُ

و [آفرید] خورشید و ماه و ستارگان را در حالی که رام شده‌گان اند به فرمان او آگاه باشید که تنها برای اوست آفریدن

۵۴ ۵۸ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ ۝ ۵۸

و فرمان پر برکت است

۵۵ ۶۰ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْمُعَدِّينَ ۝ ۶۰

و نهانی همانا او

۶۱ ۶۴ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ مِنْ

نزدیک است

الرِّيَاحَ بُشْرًا مِنْ رَبِّهِ مَرْدَهِ دَهْنَهِ

بادها را مژده دهنده

۶۲ ۶۷ ثِقَالًا سُقْنَهُ لِبَلَدٍ مَيْتٍ فَأَنْزَلَنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجَنَا بِهِ مِنْ كُلِّ

گرانبار را برانیم آن را به سوی سرزمینی مرده آنگاه فروفرستیم در آن آب را پس بیرون آریم با آن [آب] از همه

۶۳ ۷۱ الْثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ مَنْخُجُ مَرْدَگَانَ رَا

میوه‌ها این چنین بیرون آریم

۶۴ ۷۲ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ ۷۲

پند پذیرید باشد که شما مردگان را

وَالْبَلْدُ الْطَّيْبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَثَ لَا يَخْرُجُ^ص
وسزمین پاکیزه بیرون آید رستنی او به فرمان بیرون نیاید [گیاه او]

إِلَّا نَكِدَأَ كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَتِ لِقَوْمٍ يَشْكُونَ
جز اندکی بدین سان گوناگون بیان می کنیم آیات را برای گروهی که سپاس می گرارند

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَقُولُمْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
به درستی که فرستادیم نوح را به سوی قومش پس گفت ای قوم من **الله را** نیست برای شما پیرستید

مِنْ إِلَهٍ غَيْرِهِ إِنِّي أَخَافُ عَذَابَكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
هیچ الهی جزو همانا من می ترسم بزرگ از عذاب روزی بر شما

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمَهِ إِنَّا لَرَدَكَ فِي ضَلَالٍ مُّسِيْنَ
گفتند مهتران از قوم او همانا می بینیم تو را در گمراهی آشکاری گفت

يَقُولُمْ لَيْسَ بِي صَلَةٌ وَلَكِنَّ رَسُولَ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
ای قوم من نیست مرا هیچ گمراهی ای ولی من پیامبری از [جانب] پروردگار جهانیان ام

أَبِلَغُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنْ
می رسانم به شما پیام های پروردگارم را و خیرخواهی می کنم برای شما و می دانم از [سوی] الله

مَا لَا نَعْلَمُونَ أَوْعَجْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى
آنچه نمی دانید آیا شگفتی کردید که آمد برای شما پندی از [جانب] پروردگارتان بر [ازبان]

رَجُلٌ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِئْنَقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
مردی از شما تایید دهد شمارا و تا پرهیز کاری کنید و باشد که شما موردرحمت قرار گیرید؟ پس دروغگو شمندن دلارا

فَأَنْجِنَّهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفَلَكِ وَأَغْرَقَنَا الَّذِينَ كَذَبُوا
آنگاه نجات دادیم اورا وکسانی را که در کشتی بودند و غرق کردیم کسانی را که دروغ انگاشتند

بِإِيمَانِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَادِ أَخَاهُمْ
ایات ما را همانا آنان بودند گروهی کوران عاد برادرشان

هُودًا قَالَ يَقُولُمْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِهِ
هود را گفت ای قوم من پیرستید الله را نیست برای شما هیچ الهی جزو پس آیا پروانمی کنید؟

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمَهِ إِنَّا لَرَدَكَ فِي
گفتند مهتران [همان] کسانی که کفر ورزیدند از قوم او در همانا می بینیم تو را

سَفَاهَةٌ وَإِنَّا لَنَظَرْنَا مِنْ
بی خردی ای و همانا ما می پنداریم تو را از دروغ گویان

لَيْسَ بِسَفَاهَةٍ وَلَكِنَّ رَسُولَ مِنْ
نیست مرا هیچ بی خردی ای ولی من پیامبری از [جانب] پروردگار

أَبْلِغُكُمْ رِسَالَتِي رَبِّي وَإِنَّا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ۶۸
 می رسانم به شما پیام های پروردگارم را و من برای شما خیرخواهی امین ام آیا شگفتی کردید

أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
 که آمد برای شما پندی از [جانب] پروردگارتن برازبان مردی از شما تابیم دهد شما را؟

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلْتُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمٍ نُوحَ وَزَادَكُمْ
 و به یاد آورید آنگاه که قرارداد شما را جانشینان از پس قوم نوح و افزود شما را

فِي الْخَلْقِ بَصَّرَةً فَادْكُرُوا إِلَاهَ اللَّهُ لَعَلَكُمْ تُفْلِحُونَ
 در آفرینش نیرومندی پس یاد کنید نعمت های الله را باشد که شما رستگار شوید

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَنَذَرَ مَاكَانَ ۶۹
 گفتند آیا آمده ای نزد ما تا پرسنیم آیا آمده ای نزد الله را به یگانگی و فروگزاریم آنچه را که

يَعْبُدُ إِبَاؤُنَا فَأَنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّدِيقِينَ
 می پرسنیدند پدران ما؟ پس بیاور برای ما آنچه وعده می دهی مارا اگر هستی از راست گویان

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۷۰
 گفت به راستی که فروآمد از [جانب] پروردگارتن پلیدی [عذاب] و خشمی بر شما

وَإِبَاؤُكُمْ وَأَنْتُمْ سَمَيْتُمُوهَا
 و پدران تان شما نام نهادید آنها را

فِتْ أَتَجَدِلُونَنِي
 آیا می ستیزید با من در [باره ای]

مَا نَزَّ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَنٍ فَانْظِرُوهُ إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
 نفرستاده است الله بر آن هیچ دلیلی را با شما از پس انتظار کشید همانا من [نیز]

فَأَنْجِيَنَّهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةِ مِنِّي ۷۱
 منتظرانم پس نجات دادیم او را و کسانی را که با او بودند به رحمتی از [جانب] خودمان

وَقَطَعْنَا دَارَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِعَيْنِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ
 و بربادیم ریشه کسانی را که دروغ انگاشتند آیات ما را و نبودند مؤمنان

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَلَحَاهُ قَالَ يَقُولُمْ أَعْبُدُوا اللَّهَ ۷۲
 و [فرستادیم] به سوی ثمود برادرشان صالح را گفت ای قوم من پرسنید الله را

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِهِ قَدْ جَاءَتُكُمْ بَيْنَهُ مِنْ
 نیست برای شما هیچ الهی جز او به راستی که آمده است برای شما دلیلی از [جانب]

رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةٌ لَكُمْ إِيمَانٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلُ
 پروردگارتن این ماده شتر الله است که برای شما نشانه ای است پس بگذاریدش که بچرد

فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا سُوءٌ عَذَابُ الْيَمِّ ۷۳
 در زمین الله و نرسانید به او هیچ گزنه ای را در آن صورت خواهد گرفت شما را عذابی در دنک

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلْفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأْتُمْ
و به یاد آورید آنگاه که قرارداد شما را
و جای داد شما را جانشینان پس از عاد

فِي الْأَرْضِ تَتَخَذُونَ مِنْ سُهُولِهَا فَصُورًا وَنَحْنُ نُؤْمِنُ
در زمین می سازید از دشت های آن کاخ هایی و می تراشید

الْجِبَالَ بِيُوقَا فَادْكُرُوا إِلَاهَ وَلَا نَعْثُوْا فِي الْأَرْضِ
کوه ها را [برای] خانه هایی پس یاد کنید در زمین و تباہی مکنید در نعمت های

مُفْسِدِينَ قَالَ الْمَلَائِكَةُ أَسْتَكْبِرُوا مِنْ مُهْتَرَانَ [همان] كسانی که سرکشی کرده بودند از
تباہی کارانه گفتند

قُوَّمِهِ لِلَّذِينَ أَسْتَضْعَفُوا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ
قوم او به کسانی که ناتوان شمرده شدن به [همان] کسانی که ایمان آورده بودند از آنان آیا می دانید

أَنَّ صَلِحًا مُّرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ
که همانا صالح فرستاده ای است از [جانب] پروردگارش؟ گفتند همانا ما بدانچه فرستاده شده است بدان

مُؤْمِنُونَ قَالَ الْذِينَ أَسْتَكْبِرُوا كسانی که سرکشی کرده بودند گفتند
مؤمنان ایم

ءَامِنْتُمْ بِهِ كَفُورُونَ كافاریم ایمان آورده شما بدان

أَمْ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَصْلِحُ أُئْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
فرمان پروردگارشان و گفتند ای صالح بیاور برای ما آنچه را وعده می دهی ما را اگر هستی از

الْمُرْسَلِينَ فَأَخْذُتُهُمْ الْرَّجْفَةَ فَاصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
فرستادگان پس بگرفت آنان را زمین لرزه پس گردیدند صبحگاهان در سرای شان

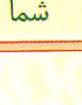
جَنِيمَةَ فَتَوَلَّ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ وَقَالَ يَنْقُومْ لَقَدْ أَنْلَغْتُكُمْ
به زانو افتادگان پس روی گردانید [صالح] از آنها و گفت ای قوم من به درستی که رسانیدم به شما

رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحَّتْ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحْبِّونَ الْتَّصْحِينَ
پیام پروردگارم را و خیرخواهی کردم برای شما ولی دوست نمی دارید خیرخواهان را

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَحْشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
و [فرستادیم] لوط را آنگاه که گفت به قومش آیا می کنید آن کار زشت را که پیش از شمانکرده است

بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ الْعَالَمِينَ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْرِّجَالَ
آن را هیچ کس از جهانیان؟ همانا شما می روید به سراغ مردان

شَهْوَةً مِنْ دُونِ الْنِسَاءِ بَلْ مُسْرِفُونَ شما زنان از روی شهوت به جای اسراف کنندگان اید

جزء هشتم

وَمَا كَانَ جَوابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ بَيْرُونَ كَنِيدْ آنَانَ رَا كَفِتَنْدْ آنَكَهْ جَزْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ ازْ

قَرِيتُكُمْ إِنَّهُمْ أَبَادِيَ تَانَ كَهْ هَمَانَا آنَانَ مَرَدَمِيَ اندَ كَهْ پَاكِي مَيْ وَرَزَنَدَ كَهْ يَنْظَهَرُونَ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ ۖ

إِلَّا زِنْشَ رَا كَانَتْ كَاتَ مِنْ إِمَّا لِغَفِيرِينَ مَانِدَگارَانَ وَأَمْطَرَنَا عَلَيْهِمْ بَرَ آنَانْ ۖ

مَطْرَا مَطْرَا [بَارَانِي [از سِنگ]] فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ [كَيْفَ كَيْفَ] عَقِبَةُ سَرَانِجَام بُود [بُود] بَزْهَكارَانَ الْمُجْرِمِينَ [الْمُجْرِمِينَ] ٨٤

وَإِلَيْهِ مَدِينَةُ أَخَاهُمْ شَعِيبًا قَالَ يَقُومُ أَعْبُدُوا إِلَهَ رَا
وَ[فِرْسَتَادِيمْ] بِهِ سَوْيِ مَدِينَةٍ بِرَادَرْشَانْ شَعِيبَ رَا كَفَتْ بِپِرسْتِيدْ اَئِي قَوْمٌ مِنْ

ما لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتُكُم بِكِتَابٍ هُوَ ذِي دِلْلَى إِنَّمَا جَزَاؤُهُ جُنُونٌ إِنَّمَا جَزَاؤُهُ جُنُونٌ از [جانب]

رَبِّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ
پروردگارتان پس به تمامی بدھید فاؤفواً الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا وَلَا تَنْهَا

النَّاسَ أَشْيَاءُهُمْ
بَعْدَ الْأَرْضِ فِي وَلَا نُفْسِدُوا
بَهْ مِنْ دُرْ وَفَسادٌ مَكْنِيدٌ
چیزهای شان را پس از زمین در

اصلحها **ذلیکم** خیر **لکم** برای شما **کنتم** هستید **مؤمنین** مؤمنان این اگر بهتر است این اصلاح آن

وَلَا نَقْعُدُوا **بِكُلِّ** **صِرَاطٍ** **تُوعِدُونَ** **وَتَصُدُّونَ**
وَمَنْشِيَنِيد **وَبِهِ هُرْ** راهی که بترسانید و بازدارید **۸۵**

عَن سَبِيلِ رَاهِ اللَّهِ مَنْ ءاَمَنَ وَتَبَغُونَهَا عَوْجَأً
از کسی را که ایمان آورده است به او و می خواهید آن را کج

وَأَنْظُرُوا فَكَثِيرُكُمْ قَلِيلًا كُنْتُمْ إِذْ وَأَذْكُرُوهُ وَبِهِ يَادُ آورِيد
وَبِنَگرِید پس بسیار گردانید شما را اندک بودید آنگاه که و به یاد آورید

كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ سَرَانِجَامْ بُودَ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةً
 گروهی هست و اگر فسادگران ۸۶ ۸۶

مِنْكُمْ إِمَانُوا از شما که ایمان آورده‌اند **وَلَمْ يُؤْمِنُوا** ایمان نیاورده‌اند **بِالذِّي أَرْسَلْتُ** بدانچه فرستاده شدم **وَطَابِقَةٌ** و گروهی که **بِهِ** بدان **أَرْسَلْتُ** بایلذی

فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمُ اللَّهُ الْحُكْمَ إِنَّ اللَّهَ أَكْبَرُ
پس صبر کنید تا داوری کند الله میان ما بهترین داوران است

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ أَسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَسْعِيبُ
 گفتند مهران [همان] کسانی که سرکشی کرده بودند از قوم او البته بیرون کنیم تورا ای شعیب

وَالَّذِينَ إِمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرِيَّتَنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتَنَا قَالَ أَولَئِكَهُمْ
 وکسانی را که ایمان آوردند با تو از آبادی ما یا اینکه بازگردید به آین ما گفت آیا بازگردیم [اگرچه]

كُنَّا كَرِهِينَ ٨٨ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُذْنَا فِي مِلَّتِكُمْ
 ما باشیم ناخوشنودان؟ **٨٨** به راستی که بسته باشیم بر الله دروغی اگر بازگردیم به آین شما

بَعْدَ إِذْ بَخَنَنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
 پس از آنکه نجات داد مارا الله از آن و سزاوارنیست برای مان که بازگردیم در آن مگر آنکه بخواهد

الَّهُ رَبُّنَا وَسَعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلَنَا رَبُّنَا افْتَحْ
 الله پروردگارما فراگرفته است پروردگار ما هر چیزی را به داشت بر الله توکل کردیم [ای] پروردگارما دوری کن

بَيَّنَنَا وَبَيَّنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنَّتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ٨٩ وَقَالَ الْمَلَأُ
 میان ما و میان قوم ما به حق و تو بهترین داورانی **٨٩** و گفتند مهران

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَإِنِّي أَتَبَعْتُمْ شَعِيبًا إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ
 [همان] کسانی که کفر ورزیدند از قوم او اگر پیروی کنید شعیب را همانا شما آنگاه زیانکاران اید

فَأَخَذَتْهُمُ الْرَّجَفَةُ فَاصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَثِيمِينَ ٩٠
٩٠ پس گرفت آنان را زمین لرده پس گردیدند صبحگاهان در سرای شان به زانو افتادگان

الَّذِينَ كَذَبُوا شُعِيبًا كَانَ لَمْ يَغْنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَبُوا شُعِيبًا
 آنان که دروغگو شمرند شعیب را گویا نبودند در آنجا آنان که دروغگو شمرند شعیب را

كَانُوا هُمُ الْخَسِيرِينَ ٩١ فَنَوَّلَ عَنْهُمْ وَقَالَ يَقُولُ لَقَدْ
 بودند همانان **٩١** پس روی گردانید [شعیب] از آنها و گفت ای قوم من به درستی که

أَبْلَغْنُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي وَنَصَّحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ مَاسَى
 رساندم به شما پیام های پروردگارم را و خیرخواهی کردم برای شما پس چگونه اندوه خورم

عَلَى قَوْمٍ كَفَرِينَ ٩٢ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرِيَّةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا
 بر گروهی کافران؟ در هیچ آبادی ای هیچ پیامبری را مگر آنکه و نفرستادیم

أَخْذَنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَرَّعُونَ ٩٣
 گرفتیم اهل آن را به سختی و رنج باشد که آنان زاری کنند سپس

بَدَلَنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
 جایگزین کردیم به جای بدی نیکی را تا آنکه [طرایی هایشان] سیار شدند و گفتند به راستی که رسیده بود

أَبَاءَنَا الْضَّرَاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذَنُهُمْ بَعْثَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٩٤
 پدران مان را رنج و آسیش پس گرفتیم آنان را ناگهان در حالی که آنان درنمی یافتند

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ إِمَانُهُمْ بَرَكَتٍ
و اگر همانا اهل این آبادی ها ایمان می اورند و پرهیزکاری می کردند هر آینه می گشودیم بر آنها برکت هایی

مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا
از آسمان و زمین ولی دروغ شمردند پس گرفتیم آنان را به سزای آنچه

يَكْسِبُونَ ۖ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيهِمْ بَأْسُنَا
می کردند آیا پس ایمن شدند اهل این آبادی ها از اینکه بیاید [نزد]شان عذاب ما شبانگاه

وَهُمْ نَاجِيُونَ ۗ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيهِمْ بَأْسُنَا
در حالی که آنان خفتان باشند آیا ایمن شدند اهل این آبادی ها از اینکه بیاید [نزد]شان عذاب ما در حالی که آنان بازی می کنند

ضُحَىٰ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۖ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمُنُ
چاشتگاه در حالی که آنان بازی می کنند آیا پس ایمن شدند از مکر [ناگاه گرفتن] الله؟ پس ایمن نمی شود

مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَسِرُونَ ۖ أَوْلَمْ يَهْدِ
از مکر الله جزو زیانکاران آیا راه ننموده است [الله] برای کسانی که

يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنَّ لَوْ نَشَاءُ أَصْبَنْتُهُمْ
به ارث می بردن زمین را از پس [نایبودی] اهل آن که اگر بخواهیم گرفتار [عناب]شان سازیم

بِذُنُوبِهِمْ وَنَطَبَعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
به گناهان شان و مهر نهیم بر دل هایشان آنگاه آنان [حق را] نمی شوند

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَابِهَا وَلَقَدْ جَاءَتِهِمْ رِسْلُهُمْ
این آبادی ها بازمی خوانیم بر تو از خبرهای آن و به درستی که آورند برای آنان پیامبران شان

فَمَا كَانُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلٍ
نشانه های روشن پس [چنان] نیوتدند که ایمان بیاورند از پیش دروغ انگاشته بودند

كَذَلِكَ يَطَبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ اللَّهُ عَلَىٰ دل های بر این چنین مهر می نهد
کافران آنکه ایمان یافتیم از پیش این چنین مهر می نهد

لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ وَجْدَنَا وَإِنْ عَهْدِ
در بیشترشان هیچ [وفا به] پیمانی و همانا یافتیم از پیش این چنین مهر می نهد

مُشَمْ بَعْثَنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ يَأْتِينَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَائِيْهِ
سپس فرستادیم پس از آنان موسی را با نشانه هایمان به سوی فرعون و مهتران [قوم] او از پیش این چنین مهر می نهد

فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَدِيقَةُ الْمُفْسِدِينَ
آنگاه ستم کردند به آن [نشانه ها] پس بنگر که چگونه بود فسادگران سرانجام از پیش این چنین مهر می نهد

وَقَالَ مُوسَىٰ يَفْرَعُونُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
و گفت موسی ای فرعون همانا من فرستاده ای از [جانب] پروردگار جهانیان ام از پیش این چنین مهر می نهد

حَقِيقُ عَلَّقَ أَن لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ حَثَّكُمْ
جزء نهم سزاوار است بر آنکه نگویم بر الله جز [اسخن] حق را به راستی که اورده ام برای شما

بَيْنَتِهِ مِن رَّبِّكُمْ فَارْسِلْ مَعِي بَنِي إِسْرَائِيلَ

نیشه ای روشن را از پروردگار تان پس بفرست با من بنی اسرائیل را
اگر گفت [فرعون]

فَأَلْقَنَ قَالَ إِن كُنْتَ

آورده ای نشانه ای را پس بیاور آن را اگر هستی از راست گویان
پس انداخت

عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعَبَانُ مُمِينٌ وَنَزَعَ يَدُهُ فَإِذَا هِيَ بِضَاءُ
عصایش را پس ناگهان آن [عصا] ازدهایی آشکار شد و بیرون اورد دستش را پس ناگهان آن سفید [درخشان] اشد

لِلنَّظَرِينَ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ
برای بینندگان گفتند مهتران از قوم فرعون همانا این جادوگری

عَلِيمٌ يَرِيدُ أَن يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

بس داناست ۱۹ می خواهد که بیرون کند شما را از سرزمین تان پس چه فرمان می دهید

قَالُوا أَرْجِهُ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَسْرِينَ
گفتند به تأخیر انداز [کار] او و برادرش را و بفرست در شهرها

بِكُلِّ سَاحِرٍ قَالُوا إِنَّ هَذَا فِرْعَوْنٌ فِي السَّحَرَةِ وَجَاءَهُ وَجَاءَهُ
هر جادوگر دانایی را

لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَلَقِينَ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ

برایمان پاداشی هست اگر باشیم و همانا شما

لَمِنَ الْمُقْرَبِينَ قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَن تُلْقِي وَإِمَّا أَن
از مقربان خواهید بود گفتند اینکه تو می افکنی و یا اینکه

نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقُوا سَحَرُوا
ما باشیم افکندگان گفت [موسی] بیفکنید پس هنگامی که افکندند

أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْتَرْهُبُوهُمْ وَجَاءَهُ وَسِحْرٌ عَظِيمٌ
چشم های مردم را

*** وَأَوْحَيْنَا إِلَيْ مُوسَى أَن أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلَقَّفُ مَا**
و وحی فرستادیم به سوی موسی که بیفکن عصایت را پس ناگهان آن [عصا] فرومی برد آنچه را

يَأْفِكُونَ فَوَقَعَ الْحُقُوقُ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ فَغَلِبُوا
به دروغ می بافتند آنگاه پدیدار شد حق و تباہ شد آنچه می کردند

هُنَالِكَ وَأَنْقَلَبُوا صَغِيرِينَ خواران و گشتند آنچه سجده کنان

قَالَ ١٢٢ **رَبِّ مُوسَى وَهَرُونَ** ١٢١ **قَالُوا إِمَانًا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ** ١٢١
گفت پروردگار موسی و هارون گفتند ایمان آور دیدم به پروردگار جهانیان

فِرْعَوْنُ ءَامَنُتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَادَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرُتُمُوهُ
فرعون ایمان آور دید به او پیش از آنکه دستور دهم شماره همانا این نیز نگی است که اندیشه های آن را

فِي الْمَدِيْنَةِ لِتَخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا لِأَقْطَعَنَّ ١٢٣
در این شهر تا بیرون کنید از آن مردم ش را پس به زودی خواهید دانست

أَيْدِيْكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلَافِ شَمَّ لَأَصْبِلَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ١٢٤
دست هایتان و پاهایتان را بر خلاف [همدیگر] سپس بردار خواهیم کشید شما را همگی

قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنَقْبِلُونَ ١٢٥ **وَمَا نَنِقْمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا**
گفتند همانا ما به سوی پروردگار مان بازگردند گانیم و ایراد نمی گیری از ما مگر آنکه ایمان آور دیدم

إِيَادِتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا أَفْرَغَ عَلَيْنَا صَبَرَا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ
به نشانه های پروردگار مان هنگامی که بیامد برای ما [ای] پروردگار ما فروریز برما شکیابی و بمیران مارا در حالی که مسلمانیم

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُقْسِدُوا ١٢٦
و گفتند مهتران از قوم فرعون آیا و امی گناری موسی و قومش را تا فساد کنند

فِي الْأَرْضِ وَيَذْرَكَ وَءَالِهَتَكَ قَالَ سَنُقْنِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحِيْ
در زمین فروگزار در تورا و الله هایت را؟ گفت به زودی می کشیم پسران شان را وزنه نگه خواهیم داشت

نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوَّهُمْ قَاهِرُونَ ١٢٧ **قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ** ١٢٧
زنانشان [دخلن اشان] را و همانا ما بر آنان چیره گانیم به قومش

أَسْتَعِينُوا بِاللهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِللهِ يُورِثُهَا مِنْ
یاری خواهید از الله و شکیابی کنید همانا زمین از آن الله است به میراث می دهد آن را به هر کس که

يَسَاءُهُمْ مِنْ عِبَادَهِ وَالْعَقِبَهُ لِلْمُتَّقِينَ ١٢٨ **قَالُوا أُوذِنَا** ١٢٨
بخواهد از بندگان اش و سرانجام [نیک] برای پرهیز کاران است گفتند آزار دیده ایم

مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْنَا أَنْ يُهَلِكَ
پیش از آنکه بیایی نزد ما و پس از آنکه آمدی نزد ما گفت

الْأَرْضُ فِي وَيْسَتَخْلِفَكُمْ عَدَوَّكُمْ ١٢٩ **أَنْ يُهَلِكَ**
زمین در و جانشین سازد شما را دشمن تان را نابود کند

فِرْعَوْنَ وَلَقَدْ أَخْذَنَا إَلَى كَيْفَ تَعْمَلُونَ ١٣٠ **فَيَنْظَرَ** ١٣٠
فرعون به درستی که گرفتار کردیم خاندان که چگونه می کنید تا بنگرد

يَذَّكَرُونَ مِنَ الشَّرَّاتِ لَعَلَّهُمْ وَنَفْصِ ١٣١ **بِالسِّينِينَ** ١٣١
پند گیرند باشد که آنان از میوه ها و کاستی به خشکسال ها

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَلَنَ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ

پس چون می آمد برای شان نیکی می گفتند برای ماست این و اگر می رسید به آنان بدی ای

يَطِيرُوا بِمُوسَى وَمَن مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَرِيرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ

فال بد می زندن به موسی و کسانی که با لو بودند آگاه باشید! جز این نیست که فال [بد] شان نزد الله است ولی

أَكَثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا يُلْهِنَّنَا مَهْمَا وَقَالُوا لَا يَعْلَمُونَ

بیشترشان نمی دانند و گفتنده هرچه که بیاوری برای ما آن را از [هر] نشانه ای ۱۳۱

فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

تاجدو کنی ما را بدان پس نیستیم ما تو را باور دارندگان ۱۳۲

وَالْجَرَادَ وَالْقُملَ وَالضَّفَاعَ وَالْقُملَ

سیلان و ملنخ و شته [افت گیاهی] و شته آشکار [و جنا جنا]

فَاسْتَكْبِرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ وَكَانُوا قَوْمًا

پس سرکشی کردند و بودند گروهی ۱۳۳

الْرَّجُرُ قَالُوا يَمُوسَى أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ لَئِنْ

عداب گفتنده ای موسی بخوان برای ما پروردگارت را بدان پیمانی که بسته است با تو اگر

كَشَفَتْ عَنَّا الْرَّجُرُ لَنُؤْمِنَ لَكَ وَلَنْرِسْلَنَ مَعَكَ بَنِي

برداری از ما عذاب را هر آینه تصدیق می کنیم تو را و هر آینه می فرسیم با تو بنی

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْرَّجُرَ إِلَى أَجَلِ

۱۳۴ اسرائیل پس هنگامی که برداشتیم

هُمْ بَلِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ

آن رساندگانند به آن ناگهان آنان پیمان شکنی می کردند ۱۳۵ پس انتقام گرفتیم از آنان پس غرق کردیم آن ها را

فِي الْيَمِّ بِأَنْهُمْ كَذَّبُوا بِعَيْنِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَفِيلِينَ

در دریا به سبب آنکه همانا آنان دروغ انگاشتند آیات ما را از آن و بودند

أَلَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ

و به میراث دادیم گروهی را

أَلَّا رِضِ وَمَغْرِبِهَا الَّتِي بَرَكَنَا

زمین و مغارب آن را که برکت نهادیم

الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَرَبُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانَ

به نیکی بر بنی اسرائیل به سبب آنکه شکیابی کردند و ویران کردیم آنچه را که

يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

می ساختند فرعون و قومش و آنچه را که برمی افراشتند

وَجَنُونَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى
 گذراندیم بنی اسرائیل را از دریا پس درآمدند بر گروهی که روی می آوردند [به پرسش] بر

أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَمْوَسِي أَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ إِلَهٌ
 بُت هایی که برایشان بود گفتند [بنی اسرائیل] ای موسی قرارده برای ما الهی را چنانکه برای آنان الهی است!

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِرُ مَا هُمْ فِيهِ وَنَطَلُ
 گفت همانا شما گروهی هستید که نادانی می کنید [۱۳۸] همانا اینان نابود شونده است آنچه آنان در آنند و باطل است

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 آنچه می کردند

وَهُوَ فَضَلَكُمْ
 برتری داده شما را

مِنْ أَهْلِ فِرْعَوْنَ يَسْمُونَكُمْ
 از [چنگ] آل فرعون که تحملی می کردند به شما

أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحِيُونَ
 پسران شما را و زنده نگه می داشتند زنان [دختران] شما را و در

رَبِّكُمْ
 پروردگاران

وَأَتَمَّنَّهَا
 و کامل کردیم آن [وعده] را به دهی [دیگر] پس کامل شد مدت وعده پروردگار او چهل شب و گفت

مُوسَى لِأَخِيهِ هَرُونَ أَخْلَفَ فِي قَوْمٍ وَأَصْلَحَ وَلَا تَئِنَّ
 موسی به برادرش هارون جانشین من باش در میان قوم من و اصلاح کن [کارآن هارا] و پیروی مکن

سَكِيلَ الْمُفْسِدِينَ
 راه تباہ کاران

رَبُّهُ قَالَ رَبِّ
 بنمای به من [خودرا] تابنگرم به سوی تو گفت [الله] هرگز نخواهی دیدمرا ولی بنگر گفت [ای پروردگار] پروردگارش

إِلَى الْجَبَلِ فَإِنْ أَسْتَقَرَ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَنِي فَلَمَّا تَجَلَّ
 به سوی کوه پس اگر استوار ماند بر جایش پس خواهی دیدمرا پس زمانی که تجلی کرد

رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكَّأَ وَحْرَ مُوسَى صَعِقَأَ فَلَمَّا أَفَاقَ
 پروردگار او برای کوه گرداند آن را خرد [و هموار] و افتاد موسی بیهوش پس چون به هوش آمد

قَالَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ
 گفت پاک و منزهی تو بازگشتم به سوی تو

وَيَكْلِمِي و با سخنم	بِرِسَالَتِي بَا پیام هایم	عَلَى النَّاسِ مردم	أَصْطَفَيْتُكَ برگزیدم تو را	إِنِّي همانا من	يَمْوَسَى ای موسی	قَالَ گفت
وَكَتَبْنَا و نوشتهيم	الشَّكِرِينَ سپاسگاران	وَكُنْ مِنْ از	وَكُنْ مِنْ و باش	فَخُذْ مَا دانم به تو	فَخُذْ مَا پس بگير آنچه	فَخُذْ مَا فَخُذْهَا
لِكُلِّ لِكُلِّ برای هر	وَتَفْصِيلًا و بیانی روشن	وَتَفْصِيلًا پندی	كُلِّ شَيْءٍ هر چیزی	مَوْعِظَةً از	لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ لوح ها	لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ
سَأْفَرِيكُمْ چیزی [آفظیم]	يَأْخُذُوا تا [به کار] گیرند	يَأْخُذُوا قوم خودت را	وَأَمْرٌ قَوْمَكَ و فرمان ده	يَأْخُذُوا نيکوترين آن را	سَأْفَرِيكُمْ با جد و جهد	سَأْفَرِيكُمْ با جد و جهد
يَتَكَبَّرُونَ سرای	الَّذِينَ کسانی را که	سَاصَرِيفُ کسانی را که	عَنْ إِيمَانِ کسانی را که	دَارَ الْفَسِيقِينَ fasqan را	دَارَ الْفَسِيقِينَ سرای	دَارَ الْفَسِيقِينَ سرای
لَا يُؤْمِنُوا ایمان نمی آورند	كُلَّ نشانه ای	كُلَّ هر	يَرَوْا بیینند	يَرَوْا وَإِنْ	يَغْيِرُ الْحَقَّ به نا حق	يَغْيِرُ الْحَقَّ در زمین
بِهَا وَإِنْ به آن و اگر	سَيْلَ الرُّشْدِ نگیرند آن را	سَيْلَ الرُّشْدِ راهی هدایت را	لَا يَتَخَذُوهُ راهی هدایت را	يَرَوْا وَإِنْ	سَيْلَ الْغَيِّ را گیرند آن را	سَيْلَ الْغَيِّ را گیرند آن را
كَذَبُوا بِعَائِدِتِنَا این به سبب آن است که همانا آنان دروغ انگاشتند	كَذَبُوا بِعَائِدِتِنَا راهی آیات ما را	كَذَبُوا بِعَائِدِتِنَا راهی آیات ما را	كَذَبُوا بِعَائِدِتِنَا راهی آیات ما را	وَكَانُوا عَنْهَا از آن	وَكَانُوا عَنْهَا از آن	وَكَانُوا عَنْهَا از آن
وَلَقَاءُ و دیدار	وَالَّذِينَ و کسانی که	وَالَّذِينَ دروغ انگاشتند	وَلَقَاءُ آیات ما را	غَافِلِينَ غافلان	غَافِلِينَ غافلان	غَافِلِينَ غافلان
مَا كَانُوا آنچه	هَلْ يُجْزَوْنَ پاداش داده می شوند	هَلْ يُجْزَوْنَ آیا پاداش داده می شوند	أَعْمَلُهُمْ کردارهای شان	حَيْطَتْ تباه شد	الْآخِرَةُ آخرت را	الْآخِرَةُ آخرت را
وَأَنْجَدَ قَوْمًا از	مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ موسی پس از او	مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ موسی پس از او	وَأَنْجَدَ قَوْمًا از	يَعْمَلُونَ [به پرسش] گرفت	يَعْمَلُونَ می کردند	يَعْمَلُونَ می کردند
عِجَلاً جَسَداً لَهُ خُوارٌ أَلَّمْ يَرَوْا گوسله ای را پیکری که برایش بانگی بود آیا ندیدند	أَنَّهُ لَا يُكْلِمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ که همانا آن سخن نمی گوید با آنان و نمی نماید به آنان	أَنَّهُ لَا يُكْلِمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ که همانا آن سخن نمی گوید با آنان و نمی نماید به آنان	وَلَا يَهْدِيهِمْ که همانا آن سخن نمی گوید با آنان و نمی نماید به آنان	وَلَا يَهْدِيهِمْ که همانا آن سخن نمی گوید با آنان و نمی نماید به آنان	وَلَا يَهْدِيهِمْ که همانا آن سخن نمی گوید با آنان و نمی نماید به آنان	وَلَا يَهْدِيهِمْ که همانا آن سخن نمی گوید با آنان و نمی نماید به آنان
سَيْلًا أَنْجَذُوهُ وَكَانُوا سُقْطَهُ راهی را؟ [به پرسش] گرفتند آن را	وَلَمَّا سُقْطَهُ و زمانی که افتاده شد	وَلَمَّا سُقْطَهُ و زمانی که افتاده شد	وَكَانُوا طَلَمِينَ ستمکاران	وَكَانُوا طَلَمِينَ ستمکاران	وَكَانُوا طَلَمِينَ ستمکاران	وَكَانُوا طَلَمِينَ ستمکاران
فِتْ أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ در دست هایشان [=پشیمان شند] و دیدند	لَمْ يَرَحْمَنَا نبخشاید ما را	لَمْ يَرَحْمَنَا نبخشاید ما را	قَدْ ضَلُّوا قَالُوا گفتند	لَنَكُونَنَّ مِنْ هر آینه باشیم	رَبُّنَا وَيَغْفِرُ پروردگارمان و نیامرزد	رَبُّنَا وَيَغْفِرُ پروردگارمان و نیامرزد
144	145	146	147	148	149	150
زیانکاران	الْخَسِيرَات	از	لَنَكُونَنَّ مِنْ	لَنَا	لَنَكُونَنَّ مِنْ	لَنَكُونَنَّ مِنْ

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضِبَنَ أَسِفًا قَالَ يُسَمَا خَلْفَتُونِي

موسى به سوی قومش خشمگین گفت چه بد جانشینی کردید مرا
و چون بازگشت و چون بازگشت

مِنْ بَعْدِي أَعْجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَخْذَ بِرَأْسِ

پس از من آیا پیشی گرفتید بر فرمان پروردگارتن؟ و گرفت [موی] سر
اندوهگین گفت آیا پیشی گرفتید بر فرمان پروردگارتن؟ و گرفت [موی] سر

أَخِيهِ يَحْرَهُ إِلَيْهِ قَالَ أَبْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ أَسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا

برادرش را در حالی که می کشیده اورا به سوی خودش [برادرش] گفت ای پسر مادر من همانا این قوم ناتوان شمرندند مرا و نزدیک بود

يَقْتُلُونَنِي فَلَمَّا تُشْتِمَتْ بِهِ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ

یقظه لونی فلان شسته شد دشمنان را با [سرزنش] من پس شادمگردن گروه و مگردان مرا با

الْظَّلِيمِينَ قَالَ رَبِّ أَغْفِرْ لِي وَلَا إِخْرَجْنِي فِي وَأَدْخِلْنَا فِي

الظالمین ستمکاران گفت ای پروردگارم بیامز مرای و برادرم را و دراور ما را در

رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ إِنَّ الَّذِينَ أَنْتَخَذُوا

رحمت و تو مهربان ترین مهربانانی گرفتند همانا کسانی که کسانی که همانا

آَعِجَلَ سَيَّنَاهُمْ غَضَبُ مِنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

آعجل گوسله را [ایه پرسش] به زودی خواهد رسید به آنان خشمی از [جانب] پروردگارشان و خواری ای در زندگی دنیا

وَكَذَلِكَ بَخْرَى الْمُفْتَرِينَ ثُمَّ وَالَّذِينَ عَمِلُوا كَارهای بد سپس کارهای بد کردند و کسانی که کارهای بد کردند

و کذلک بخزی المفترین دروغ پردازان را و بدین سان کیفری دهیم

تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَإِمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

تابو ایمان آورندند همانا پروردگار تو پس از آن [تبه] البته بسی امرزندۀ مهربان است

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلَوَاحَ وَفِي

ولما سکت فرون شست از موسی آن خشم گرفت الالواح را و در

لَلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ وَأَخْنَارَ

لشخته هدی و رحمه برای کسانی که آنان از پروردگارشان می ترسند و برگزید

مُوسَى قَوْمَهُ سَبَعِينَ رَجَلًا لَمِيقَتِنَا فَلَمَّا أَخْذَهُمْ الْرَّجْفَةُ

موسی از قومش هفتاد مرد را برای وعده گاهمن پس هنگامی که گرفت آنها را لرزه

قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْنَاهُمْ مِنْ قَبْلٍ وَلَيَتَّمَّ أَتَهْلِكُنَا إِمَّا فَعَلَ

گفت [موسی] ای پروردگارم اگر می خواستی نابودی کردی آنان را پیش از این و مرا [این] آیا نابودی کنی مارا به [سزای] آنچه کردند

الْسُّفَهَاءُ مِنَا إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَةٌ تُصْلِلُ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي

بسی خردان از ما؟ نیست این مگر آزمون تو گمراه می کنی بدان هر که را خواهی و هدایت می کنی

مَنْ تَشَاءُ أَنَّ وَلِيْنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَأَنَّ حِيرُ الْغَافِرِينَ

هر که را خواهی تو کارسازمایی پس بیامز ما را و ببخشای بر ما و تو بهترین امرزندگانی

وَأَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا
 و بنویس برای ما در این دنیا نیکی و [نیز] در آخرت همانا ما بازگشته ایم به سوی تو گفت[الله] عذاب را می رسانم بخواهم و بخشایشم

هُدَنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابٌ أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءَ وَرَحْمَتِي
 همه چیز را پس به زودی خواهم نوش آن را برای کسانی که پرهیز کاری می کنند و می دهند فراگرفته است

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَنْقُونَ وَيُؤْتُونَ
 زکات را و کسانی که آنان به آیات ما ایمان می آورند

الزَّكُوةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِإِيمَانِنَا يُؤْمِنُونَ
 از آن فرستاده، آن پیامبر درس ناخوانده در آن فرستاده، آن پیامبر از آن فرستاده، آن پیامبر

الرَّسُولَ الَّنَّىَ الْأَمِمَّةَ
 در تورات و آنجلیل و آنجلیل در تورات

فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنجِيلِ
 و بازمی دارد آنان را به کار شایسته و بازمی دارد آنان را به کار شایسته

عَنِ الْمُنْكَرِ وَيَحْلِلُ عَلَيْهِمْ وَيَحْرَمُ الظَّبِيبَ
 از کار ناشایست و حلال می کند و حرام می کند

الْخَبَثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَأَلْأَغْلَلُ الَّتِي كَانَتْ
 ناپاکی ها را و فرومی نهد از آنان

عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ أَمْنَوْا وَأَتَبَعُوا
 بر آنان پس کسانی که آیمان آورند به او و بزرگ داشتند او را و پیروی کردند

النُّورَ الَّذِي أُنزَلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
 از نوری که فروفرستاده شده است با او

يَتَأْيَهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا
 ای مردم همانا من فرستاده

لَهُ مُلْكُ الْسَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْكِمُ وَيُمِيتُ
 برای اوست فرمانروایی آسمانها و زمین نیست الهی جز او زنده می کند و میراند

فَعَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ الَّنَّىَ الْأَمِمَّةَ
 پس ایمان بیاورید به الله و فرستاده اش آن پیامبر

وَكَلَمَتِهِ وَتَهَدُونَ
 و سخنان او باشد که شما و پیروی کنید از او

وَمِنْ قَوْمٍ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهُدُونَ
 و از قوم موسی گروهی اند که راه می نمایند

وَبِهِ يَعْدِلُونَ بِالْحَقِّ
 و بدان[حق] دادگری می کنند

وَقَطَّعْنَاهُمْ أَثْنَيْ عَشَرَةً مُوسَىٰ وَأَسْبَاطًا أَمَّا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ مُوسَىٰ نَوَادِگَان گروه گروه وَهُوَ كَرْدِيْم بَهْ سُوي دوازده [بخش] وَجْدَا ساختیم آثان را

إِذْ هنَّا كِمِيٌّ كَهْ أَبْ خُواستَندَ ازْ اوْ

فَانْجَسَتْ مِنْهُ اُذْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنَانِ قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ
آنگاه برجوشید از آن دوازده چشمها به راستی که دانست هر گروهی

مَشْرِبُهُمْ وَظَلَّلَنَا **وَأَنْزَلْنَا** عَلَيْهِمْ **الْغَمَمَ** وَأَنْزَلْنَا **عَلَيْهِمْ** بِرَأْنَاهَا **فِي** وَفِي **وَأَنْزَلْنَا** **عَلَيْهِمْ** بِرَأْنَاهَا **فِي** وَسَيِّدِنَا **مَشْرِبُهُمْ** **وَأَنْزَلْنَا** **عَلَيْهِمْ** بِرَأْنَاهَا **فِي** **أَمْرٍ** مِّنْ [كُلِّ أَنْجِينٍ]

وَالسَّلَوَىٰ ۖ كُلُواٰ ۖ بخوريد [وَفَتْيِم]: از گیزهای پاکیزه‌های طَبَبَتٍ مِنْ إِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ آنچه روزی دادیم به شما و سلوی [بلدرچین] را

وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
وَسِتَمْ نَكَرْ دَنَدْ بِهِ مَا
بِلَكِه تَتَهْلِي بِرَحْمَةِ رَبِّكِه
تَتَهْلِي بِرَحْمَةِ رَبِّكِه

قِيلَ لَهُمْ أَسْكَنُوا هَذِهِ الْقَرِيَةَ وَكُلُّوَا مِنْهَا بِخُورِيدْ آبَادِي از [نعمت‌های] آن در این جای گیرید به آنان گفته شد حَيْثُ هَرْ جَا

شَتَّمْ که خواهید وَقُلُواً **وَبِكُويد** [بارالها] بخشاپیشی! **وَأَدْخُلُوا** **حَطَّةٌ** **سُجَّدًا** سُجَّدَةً **الْبَابَ** سِجْدَه کنان **نَغْفِرْ** تا پیامرزیم

لَكُمْ بِرَأْيِ شَمَا خَطِيئَاتِكُمْ سَتَرِيزُدْ أَلْمُحْسِنِينَ
گناهان تان را، به زودی خواهیم افزود
[پاداش] نیکوکاران را

فَبَدَّلَ الَّذِي ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا از آنان [آن سخن را] به سخنی دیگر غیر از آنچه گفته شد
غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ پس دگرگون کردند کسانی که ستم کردند

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنْ كَانُوا أَنَّا مِنْ أَنَّا بِمَا أَنَّا سَمَاءٌ لِّلَّهِ الْعَزِيزُ عَلَىٰ هُنَّا وَالْعَزِيزُ عَلَىٰ هُنَّا

يَظْلِمُونَ سَتْمٌ مَّى كَرَدَنْدَ [١٦٣] وَسَئَلُهُمْ بِيَرِسٍ از آنَانْ عَنِ الْقَرِيَةِ أَبَادِي كَهْ أَلَّتَ كَانَتْ بُود

حَاضِرَةُ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ تَأْتِيهِمْ فِي الْسَّبْتِ إِذْ وَقْتِيْ كَهْ شنبه در [روز] تجاوز می کردند دریا چون کنار می آمدند به سوی آنان

لَا يَسْتَوْنَ
شنبه نمی گرفتند

وَيَوْمَ
روزی که

شُرَّعًا
آشکارا [بر آب]

سَبَّهُمْ
شنبه شان

يَوْمَ
در روز

حِيتَانُهُمْ
ماهیان شان

لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوْهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
 نمی آمدند به سوی آنان این چین می آزمودیم آنها را به [سزای] آنکه نافرمانی می کردند

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعْظُونَ قَوْمًا لَا إِلَهَ مُّهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ
 چرایندمی دهید گروهی را که الله نابود کننده آنان است یا عذاب کننده آنهاست
 و [به یاد آور] زمانی که گفت گروهی از آنان

عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَئْقُونَ
 گفتند تا [ما را] عذری باشد نزد پروردگاران و باشد که آنان پرهیز کاری کنند
 سخت؟ به عذابی

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكَّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَا عَنِ السُّوءِ
 پس هنگامی که فراموش کردند آنچه پنداده شده بودند بدآن، نجات دادیم کسانی را که بازمی داشتند از بدی

وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَيْسِنْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
 و بگرفتیم کسانی را که ستم کردند نافرمانی می کردند
 سخت به عذابی به [سزا] آنکه

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُنُوا قَرَدَةً خَسِيرَةً
 پس چون سریچی کردند از [ترک] آنچه بازداشته شده بودند از آن گفتیم به آنان بشوید بوزینگانی رانده شدگان

وَإِذْ تَأْذَنَ رَبُّكَ لِيَعْثِنَ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مِنْ
 [به یاد آور] زمانی که آگاه کرد پروردگار تو که هر آینه بر می انگیزد بر آنان تا روز رستاخیز کسی را که

يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
 تحمیل می کند به آنها بدترین عذاب را همانا پروردگار تو زود

لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ وَقَطَعْنَاهُمْ فِي
 بسی آمرزنده مهربان است و پراکنده کردیم آنان را در [برخی] از آنان

الصَّلَحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبِلَوَنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ
 شایستگان اند و [برخی] از آنان جز دون

وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
 و بدی ها باشد که آنان بازگردند

وَرَثُوا الْكِتَبَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَذْنَى وَيَقُولُونَ سَيَغْفِرُ لَنَا
 که به ارت برند کتاب [تورات] می گیرند کالای ناپایدار این [جهان] فروتر را و می گویند به زودی آمرزیده خواهد شد برای ما

وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ إِنَّمَا يُؤَخِّذُ عَلَيْهِمْ مِّيقَاتُ الْكِتَبِ
 و اگر باید برای شان کالای ناپایداری مانند آن می گیرند آن را آیا گرفته نشده است از آنان پیمان کتاب [تورات]

أَنَّ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالَّذَارُ الْآخِرَةُ
 که نگویند بر الله جز حق؟ و خوانده اند آنچه در آن است و سرای آخرت

خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
 بهتر است برای کسانی که پرهیز کاری می کنند پس آیا پس خرد نمی ورزید و کسانی که چنگ می زند

بِالْكِتَبِ وَأَقَامُوا الْصَّلَاةَ إِنَّمَا لَا نُنْصِيُّ أَجَرَ
 به کتاب و برپای می دارند نماز را همانا ما تباہ نمی کنیم پاداش

وَإِذْ نَنَقَّا الْجَبَلَ فَوَقَهُمْ كَانَهُ ظَلَّةً وَظَنَّوْا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ
و[یادکنید] زمانی که بالانگه داشتیم آن کوه را بر فرازشان گویی که آن ساییانی است و پنداشتند که همانا آن [کوه] فروافتادنی است بر آنان

خُذُوا مَا ءاتَيْنَكُمْ يِقُوَّةً وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعْلَكُمْ تَنَقُّونَ
[گفتیم] بگیرید آنچه را که دادیم به شما با جد و جهد و یاد کنید آنچه را در آن است باشد که شما پرهیز کاری کنید

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي إِادَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتُهُمْ وَأَشَدَّهُمْ
و[یادکنید] زمانی که گرفت پروردگار تو از فرزندان آدم از پشت های آنان فرزندان شان را و گواه کرد آنان را

عَلَى أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ
بر خودشان که آیا نیستم من پروردگارتان؟ گفتند آری [هستی] گواهی دادیم روز

الْقِيَمَةُ إِنَّا كُنَّا عَنِ هَذَا غَافِلِينَ
رستاخیز که همانا ما بودیم از این بی خبران یا تا [مبادا] بگویید جز این نیست که شرک ورزیدند

ءَابَاؤُنَا مِنْ قَبْلِ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَهَمْلَكُنَا
پدران ما از پیش و بودیم ما فرزندانی پس آیا نابود می کنی مارا به [سزا] آنچه کردند

يَرْجِعُونَ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ
بازگرددن و بدین سان روشن بیان می کنیم آیات را و باشد که آنان

وَأَتَلُ عَلَيْهِمْ بَنًا الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَيْنَنَا فَأَنْسَلَخَ مِنْهَا
و بخوان بر آنان خبر کسی را که داده بودیم به او نشانه هایمان را پس بیرون رفت از آن [آیات]

فَأَتَبَعَهُ الْشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِيْنَ
آنگاه در پی اش افتاد شیطان پس شد از گمراهن

لَرَفَعَنَهُ بِهَا وَلَنِكَنَهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَّهُ فَمَثَلُهُ
هر آینه [مقام] او را بالا می بربیم با آن [آیات] ولی او گرایید به سوی زمین و پیروی کرد هوس خود را پس حالت

كَمَثِيلُ الْكَلِبِ إِنْ تَحْمِلُ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَرْكَهُ
مانند حال سگ است بر او زبان از دهان بیرون آورد یا [اگر] و اگذاری اش

يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِيَأْيَنَا فَاقْصُصْ
زبان از دهان بیرون آورد این حال گروهی است که دروغ شمردن آیات ما را پس بازگوی

الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
این داستان ها را باشد که آنان بیندیشند

كَذَبُوا بِيَأْيَنَا وَأَنفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ
دروع شمردن آیات ما را و بر خودشان ستم می کردند

فَهُوَ الْمُهَتَدِيُّ وَمَنْ يُضْلِلَ
پس او راه یافته است و هر که را گمراه سازد پس آنان خود

وَلَقَدْ ذَرَانَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنْ أَهْلِنَا وَالْإِنْسَانُ لَهُمْ قُلُوبٌ بَسِيَارٍ وَأَدْمَانٌ رَا جَنِينَ ازْ جَنِينَ وَالْإِنْسَانُ مِنْ أَهْلِنَا كَثِيرًا مِّنْ أَهْلِنَا لِجَهَنَّمَ ذَرَانَا وَلَقَدْ وَبِهِ درستی که پدیدآور دیم برای دوزخ

لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبَصِّرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ
که در نمی‌یابند با آن و برای آنان گوش‌هایی است که نمی‌شنوند با آن و برای آنان چشم‌هایی است که نمی‌بینند

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِيْ وَتَنْهَا زَانَ اللَّهُ اسْتَ نَامَ هَای نیکوتر پس بخوانید او را بدان ها واگذارید کسانی را که کجروی می کنند در

أَسْمَهُ سِيْجَرَزَنْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَمِنْ خَلْقَنَا أَمْةٌ
نام های او به زودی کیفر داده خواهند شد [به سبب آنچه که می کردند
گروهی اند که واز آنان آفریدیم ۱۸۰ ۱۸۰

رَاهِ نَمَايِنْدَ [مَرْدَمْ رَاهِ] بِهِ حَقٌّ يَعْدِلُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ كَذَّبُوا وَالَّذِينَ كَذَّبُوا إِعَايَيْنَا وَكَسَانِي كَهْ دروغ انگاشتند آیات ما را

سَنَسْتَدِرُ جَهَنَّمَ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ وَأَمْلِي لَهُمْ إِنَّا
بِهِ رَوْدِي آتَانَ رَانِدَكَ اندَكَ مِي كَشَانِيمَ ايه سَوَى عَنْبَ از جَائِيَ كَه
هَمَانَ نَدَانِدَ وَمَهْلَتَ مِي دَهْمَ بَهْ آفَانَ هَمَانَ

کَيْدِي مَتَيْنُ اَولَمْ يَفْكَرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جَنَّةٍ إِنْ
ترفند من سخت استوار است آیا نیندیشیده اند که هیچ گونه دیوانگی ای؟ نیست

هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ مِّنْ أَنْعَامِكُمْ فَإِذَا نَذَرْتُمْ إِلَيْنَا مَا
أَنْتُمْ تَنْذِرُونَ وَمَا أَنْتُ بِأَنْتَ لِنَذِيرٍ إِلَّا مَنْ يَنْهَا فَلَمْ يَنْهَا
فَمَا يُغْرِي إِلَيْنَا الْمُجْرِمُونَ وَمَا يَنْهَا فَمَا يُغْرِي إِلَيْنَا^{۱۸۴}

وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ وَأَنْ يَكُونَ قَدْ أَقْرَبَ
وَزَمِينٌ وَأَنْجَهُ آفَرِيدَهُ اسْتَالِهُ از هر چیزی و اینکه شاید نزدیک شده باشد

هادی له ویدرهم في طغیتهم یعنی الساعه
راه نمایی برای او و امامی گنارد آنان را در سرکشی شان تا سرگردان شوند می پرسند از تو درباره رستاخیز

ایان مرسنها قل إنما علّمها عند ربي لا يجلّها لوقها إلا هو نقلت
که کی باشد فرارسیدن آن؟ بگو جزاین نیست که دلنش آن نزد پروردگار من است آشکار ننمی کند آن را به هنگامش جز او گران آمده است

**فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بُغْثَةً يَسْأَلُونَكَ كَانَكَ حَفِيْ
[فَارسی] آندر آسمان ها و زمین نیاید تا مگر ناگهان [چنان] می پرسند از تو گویا تو نیک آگاهی**

عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
از آن بگو جزاین نیست که دانش آن نزد الله است ولی بیشتر مردم نمی دانند

قُل لَا أَمْلَكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ
 بگو در اختیار ندارم برای خودم سودی را و نه زیانی را جز آنچه خواسته است الله و اگر من

أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَأَسْتَكْرِثَ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَنَّ الْسَّوءُ إِنْ
 می دانستم غیب را هر آینه بسیار می یافتم از خیر و نمی رسید به من [هیچ] بدی نیستم

أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۖ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 من جز بیم دهنده ای و مژده دهنده ای برای گروهی که ایمان می آورند ۱۸۸ که آفرید شما را اوست

مِنْ نَفْسٍ وَحْدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لَيْسَكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا
 از تنی یگانه با او پس چون تا آرام گیرد همسرش را و قرارداد از آن

تَغَشَّهَا حَمَلَتْ حَمَلًا حَفِيقًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا
 آمیزش کرد بالو بارگرفت باری سبک آنگاه سر کرد با آن [بارسبک] پس هنگامی که گران بارشد بخوانند آن دوا

الَّهُ رَبَّهُمَا لَئِنْ أَتَيْتَنَا صَلِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّكِيرِينَ ۖ ۱۸۹
 الله پروردگارشان را که اگر بدھی به ما [فرزند] شایسته ای هر آینه خواهیم بود از سپاس گزاران ۱۸۹

فَلَمَّا أَتَهُمَا صَلِحًا جَعَلَاهُ شُرَكَاءَ فِيمَا أَتَهُمَا فَتَعَلَّمَ
 پس چون داد به آن دو[زن و شوهر] [فرزند] شایسته ای قرار دادند برای او شریکانی در آنچه داده بود به آنها پس والتر است

الَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۖ ۱۹۰ أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَحْلُقُ شَيْعًا وَهُمْ يُخْلُقُونَ
 الله از آنچه شرک می ورزند ۱۹۰ آیا شریک [او] قرار می دهدن چیزی را که نمی آفریند هیچ چیز را و آنها آفریده می شوند

وَلَا يَسْتَطِعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا ۖ ۱۹۱ أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ
 و توان ندارند برای آنان یاری رساندن را و نه ۱۹۱ خودشان را باری می کنند

وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ ۖ ۱۹۲
 و اگر بخوانید آن هارا به سوی هدایت پیروی نکنند از شما

أَمْ أَنْتُمْ صَمِّتُونَ ۖ ۱۹۳ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ
 يا شما خاموش شوند گان اید ۱۹۳ همانا کسانی که می خوانید [شن] به جای الله

عَبَادُ أَمَّا ثَالِكُمْ لَكُمْ إِنْ فَلَيْسَتْ حِبْوًا فَادْعُوهُمْ ۖ ۱۹۴ كُنْتُمْ صَدِيقِينَ
 بندگانی مانند شمایند پس بخوانید آنان را آیا برای آنان پاھایی هست که راه می روند با آن یا برای آنان دست هایی است

يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنُ يَبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ ءاذَانُ ۖ ۱۹۵
 که بگیر و بند کنند با آن یا برای آنان چشماني است که می بینند با آن یا برای آنان گوش هایی است

يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ بَغْوَيْنِ نِيَنْجَ زَيْدَ بَهْرَمَ شُرَكَاءَ كَمْ ۖ ۱۹۶ فَلَا تُنْظِرُونَ
 که می شنوند با آن بگو و مهلت ندیدهيد مرا سپس نیرنگ زيد به من شریکان تان را

إِنَّ وَلِيَّ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّ الْأَصْلَحِينَ

١٩٦ همانا کارساز من الله است آن که فروفرستاد این کتاب را و او کارسازی می کند شایستگان را

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا

و کسانی که می خوانید [شان] به جزو توان ندارند یاری رساندندان را و نه

وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا

یاری می کنند خودشان را بخوانید آنان را به سوی هدایت نمی شنوند و اگر

يَنْصُرُونَ أَنفُسَهُمْ وَتَرَهُمْ يَنْظَرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبَصِّرُونَ

و می بینی آنها را که می نگردند به سوی تو در حالی که آنان نمی بینند در پیش گیر گذشت را و فرمان ده خودشان را

وَأَعْرَضْ عَنِ الْجَهَلِينَ

با [کار] پسندیده و روی بگردان از [جانب] نادانان برانگیزاند تو را و اگر

إِنَّ الشَّيْطَنَ نَزَغٌ فَاسْتَعِدْ بِاللَّهِ

شیطان وسوسه ای پس پناه جوی به الله

الَّذِينَ أَتَقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافِ مِنَ الشَّيْطَنِ تَذَكَّرُوا

کسانی که پرهیزکاری کردند چون بررسد به آنان یاد می کنند [الله را] همانا

فَإِذَا هُمْ مُبَصِّرُونَ

پس ناگهان آنان بیانیان اند

لَا يُقْصِرُونَ وَإِذَا لَمْ قَاتِهِمْ بَثَائِهِ قَالُوا لَوْلَا أَجْتَبَيْتَهَا

هیچ کوتاهی نمی کنند و چون نیاوری برای شان آیه ای را می گویند

قُلْ إِنَّمَا أَتَيْعُ مَا يُوحَى إِلَيَّ مِنْ رَبِّكُمْ

بگو جز این نیست که پیروی می کنم آنچه را که وحی می شود به من از [سوی] پروردگارم این [قرآن] بیان هایی از [جانب] پروردگار شما

وَهُدَى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و هدایت و بخشایشی است برای گروهی که ایمان آوردنده خوانده شود

فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرَحَّمُونَ

پس گوش فرا دهید به آن و خاموش بمانید باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید و یاد کن

فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِفَةً وَدُونَ الْجَهَرِ مِنَ الْقَوْلِ

در دلت به زاری و بیم و بدون آوای بلند از گفتار در بامداد

وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ

و شبانگاه و مباش از غافلان همانا کسانی که نزد پروردگارت هستند

لَا يَسْتَكْرِرونَ عَنِ عِبَادَتِهِ وَيُسِّحُونَهُ وَلَهُمْ يَسْجُدُونَ

تکبر نمی ورزند از پرستش او و به پاکی یاد می کنند او را و تنها برای او سجدہ می کنند

سُورَةُ الْأَنْفَالِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِهِ نَامُ اللَّهِ مَهْرُ گَسْتَرِ مَهْرِبَانِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلْ أَلَّا نَفَالٌ بَعْدَ
مَى پرسند از تو درباره غنایم بگو
پس پروا کنید از الله از آن الله غنایم

وَاصْلِحُوا ذَاتَ يَنِّيْكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
و اصلاح کنید آنچه میان خودتان است و فرمانبرداری کنید الله و رسولش

مُؤْمِنِينَ ۱ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ
مؤمنان [کامل] جز این نیست که آنان اند که آن اند که چون یاد کرده شود الله

قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيتُ عَلَيْهِمْ زَادَتْهُمْ إِيمَنًا وَعَلَى رَبِّهِمْ
دل های ایشان و چون خوانده شود بر ایشان آیات او بیفزاید بر ایمانشان و بر پروردگار خویش

يَتَوَكَّلُونَ ۲ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمَا رَزَقْنَاهُمْ
توکل می کنند آنان که برپا می دارند نماز را و از آنچه روزی داده ایم ایشان را

يُنِفِقُونَ ۳ أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًا لَهُمْ دَرَجَتُ عِنْدَ
انفاق می کنند آنان همان مؤمنان [واقعی] اند به راستی برای ایشان است درجاتی نزد

رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةً وَرِزْقًّا ۴ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبِّكَ
پروردگارشان و آمرزش و روزی چنان که بیرون آورد تورا ارجمندی

مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ
از خانه ات به تدبیر درست و همانا ناخوشند بودند مؤمنان از گروهی

يُجَدِّلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيْنَ كَانَمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ
ستیزه می کنند با تو در سخن حق پس از آنکه روشن شد گویی که رانده می شوند به سوی مرگ

وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۶ وَإِذَا يَعْدُكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الْطَّاغِيَّاتِ أَنَّهَا
در حالی که ایشان می نگرند و [اید کنید] وقتی را که وعده می داد به شما الله یکی از دو گروه را که آن

لَكُمْ وَتَوَدُّونَ ۷ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ
برای شما خواهد بود و دوست می داشتید که [آن کاروان] بدون نیرو و سلاح باشد از آن شما

وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَ الْحَقَّ وَيَقْطَعَ بِكَلِمَتِهِ دَابِرَ الْكَفَرِينَ
و می خواست الله تا ثابت بدارد [دین] حق را به سخنان خویش و ببرد [عبرانیزاد] ریشه کافران را

لِيَحِقَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَطْلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرُومُونَ ۸
تا ثابت بدارد [دین] حق را و نابود کند [دین] باطل را و اگرچه ناخوشند شوند بزهکاران

إِذْ تَسْتَغْيِثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَفَيْ مُمْدُكُمْ بِأَلْفِ
 [یاد کنید] آنگاه که فریادخواهی می کردید پروردگار تان را پس پذیرفت [دعای] شمارا که من یاری کننده شما میم به هزاری

مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ إِذْ فَرَشْتَكَنْ كَه از پی یکدیگر درآیند و قرار نداد آن [امداد] را الله
 از فرشتگان که از پی یکدیگر درآیند دل هایتان و نیست پیروزی مگر از نزد الله هر آینه الله

وَلَتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللهِ إِنَّ اللهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 ولتطمئن بده قلوبکم وما النصر إلا من عند الله إن الله عزيز حكيم
 پیروزمند سنجیده کار است [یاد کنید] آنگاه که فراپوشاند بر شما خوابی سبک را به جهت ایمنی از نزد خود و فرود می اورد

عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَا أَتَيْتُكُمْ وَيُذَهِبَ عَنْكُمْ رَجْزُ
 علیکم من السماء ما آتیکم و يذهب عنکم رجز
 بر شما از آسمان آب را تا پاک کنند شما را با آن و ببرد پلیدی

الشَّيْطَنِ وَلِرَبِطِ عَلَى قُلُوبِكُمْ
 الشیطان و لیربط على قلوبکم
 شیطان را و تا استواری دهد بر دل های شما

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَتَّشُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 إذ یوحی ربک ای الملائکه اني معکم فتشوا الذین ءامنو
 [یاد کنید] آنگاه که وحی می فرستاد پروردگار تو به سوی فرشتگان که همانمان باشما میم پس استوار بدارید کسانی را که ایمان آورده اند

سَأْلُقَيْ فِي قُلُوبِ
 سائلقی في قلوب
 زود که افکنیم در دل های

الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوْ مِنْهُمْ كُلَّ
 الأعناق و ضربو منهم كل
 گردنها و بزنید از آنها

شَاقُوا اللهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقُ اللهَ وَرَسُولَهُ فَكَإِنَّ
 شاقوا الله و رسوله و من يشاقق الله و رسوله فک این
 مخالفت کرند با الله و پیامبرش و هر که مخالفت کند با الله پس هر آینه و پیامبرش

شَدِيدُ الْعِقَابِ ذَلِكُمْ فَذُوقُوهُ
 شدید العقاب ذلکم فذوقوه
 سخت کیفر است این را

عَذَابَ النَّارِ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 عذاب النار یأتیهها الذین ءامنو
 عذاب آتش آتش

كَفَرُوا رَحْفَا
 کفروا رحفا
 کفر ورزیدند در حالی که انبیوه اند [در میان جنگ] پس مگردانید به سوی ایشان پشت هارا

دُبَرُهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقَنَالِ أَوْ مُتَحَرِّرًا إِلَى فِتَّةِ فَقَدْ
 دبره إلا متھرفا لقنال أو متھرفا إلى فتة فقد
 پشت خود را مگر آنکه کناره جوینده باشد برای کارزاری [بهتر] یا موضع گیرنده به سوی گروهی دیگر [باشد] پس بی گمان با خود اورده

يَغْضَبُ مِنْ
 يغضب من
 خشمی را از

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ قَلِيلٌ نَاتِوانَ شَمَرْدَه مَیْ شَدِید زَمِینَ اندَکَ بُودِید شَمَا آنگَاهَ رَا کَه مَیْ تَرْسِیدِید

أَن يَنْخَطِفَكُمْ از آنکه براییند شمارا
النَّاسُ مردمان **فَئَاوَدُكُمْ** پس جای داد شمارا **وَرَزَقَكُمْ** و روزی داد شمارا **وَأَيَّدَكُمْ** و قوی کرد شمارا **بِنَصْرِهِ** به یاری دادن خود **وَرَزَقَكُمْ** و روزی داد شمارا

از چیزهای پاکیزه باشد که شما لَعَلَّكُمْ تَشَكُّرُونَ يَا إِيَّاهُمْ الَّذِينَ أَمْنَوْا إِيمانًا وَرَدَّهُ أَيْمَانًا

لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

بِهِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَخَيْرِ الْمُكْثِرِينَ

عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ بزرگ است که نزد او مزدی
كَمَنُوا إِنَّ الَّذِينَ يَتَّهِيَّا إِلَيْهَا كسانی که ایمان آوردهاید اگر پیرو کنید از

الله يَجْعَل لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّر عَنْكُم سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِر وَمِنْ أَمْرِهِ قَرَارٌ مِنْ دَهْدَه بِرَأْيِ شَمَا فَرْقَانٌ [أَنْ يَبْرُو شَنَاخْتَ حَقَّ ازْبَاطَلْ] وَمِيزَادِيَدْ گَناهَانْ شَمَا رَا

لَكُمْ وَاللهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمُ يَمْكُرُ وَإِذْ يَنْكِرُ بِكَ نَبِرْنَگ زَدَنْد [۶۹] وَ [يَادِ كَنْ] آنَگَاهَ كَه بَهْ تَوْ بَلْ آنَانْ كَه شَمَا رَا وَاللهُ وَلَكُمْ

كَفَرُوا لِيُشْتُوَءَ أَوْ يَقْتُلُوَ أَوْ يُخْرِجُوَّ أَوْ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ
کفر ورزیدند تا بحیس کنند تورا يا بکشند تورا يا بیرون کنند تورا [از مکه] وایشان نیرنگ می زند و چاره می نمود

الله [نبينگشان را] و الله بهترین چاره سازان است المکرین علیهم و إذا نتل آیات ما

أَسْطِرٌ الْأَوَّلِينَ پیشینیان افسانه های ۲۱

هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ
حقٌّ مِنْ نَزْدِكَ توَسِعْ
عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنْ سَنْجَهَايِي رَا
السَّمَاءُ مِنْ آسِمَانِ از

وَأَنْتَ
فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ
درحالی که تا تو میانشان هستی و برآن نیست الله عذاب کننده ایشان باشد درحالی که ایشان امرزش خواهند

وَمَا لَهُمْ أَلَا يُعِذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصْدُونَ عَنِ الْمَسْجِدِ	١٨١	وَجْه شده است آنها را که عذاب نکند ایشان را الله حال آنکه آنان باز می دارند [مردمان را] از مسجد
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءُهُ إِلَّا الْمُنْقَوْنَ		در حالی که نیستند آنها متولیان امر آن نیست سزاوار تولیت آن [مسجد الحرام] مگر پرهیز کاران
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ صَلَاتِهِمْ	٣٤	ولیکن نمی دانند و نبود نمازشان
عِنْهُمْ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	٣٤	وَلَكِنَّ بیشترشان نمی دانند
عِنْهُمْ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	٣٥	وَلَكِنَّ به سبب
عِنْهُمْ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	٣٦	عِنْهُمْ حَسَرَةً
عِنْهُمْ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	٣٧	عِنْهُمْ حَسَرَةً
عِنْهُمْ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	٣٨	عِنْهُمْ حَسَرَةً
عِنْهُمْ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	٣٩	عِنْهُمْ حَسَرَةً
فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَانِكُمْ	٤٠	فَأَعْلَمُوا که هر آینه الله سرپرست شمامست

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ خُمُسُهُ وَلِرَسُولِ
وَبَدَانِيَد که آنچه غنیمت گرفتید از چیزی پس هر آینه برای الله است یک پنجم آن و [باین] برای پیامبر

وَلِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَمَى وَالْمَسَكِينَ وَابْنِ السَّيِّلِ إِنْ
و بینایان و در راه ماندگان است اگر

كُنْتُمْ إِيمَانَتُم بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلَنَا عَلَى عَبْدِنَا يَوْمَ
ایمان آورده اید به الله و آنچه فروفرستادیم روز جداشدن [حق از باطل یعنی روز بدر]

يَوْمَ الْثَّقَى الْجَمَعَانِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِذْ
روزی که به هم رسیدند آن دو گروه و الله بر هر چیزی تواناست [باید کنید] آنگاه که

أَنْتُم بِالْعُدُوَّةِ الدُّنْيَا وَالرَّبُّ وَهُم بِالْعُدُوَّةِ
بودید به کناره نزدیک تر و آن کاروان بودند دورتر بودند و ایشان

أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ فِي الْمِيعَدِ
فروتاز مکان شما و اگر میان خود وعده [کارزار] می کردید هر آینه خلاف می کردید در وعده خود

وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ
ولیکن [جهان شد] تا به انجام رساند الله کاری را که بود انجام یافتنی تا هلاک شود کسی که

هَلَكَ عَنْ بَيْنَةٍ وَيَحِيَّ مَنْ حَمَّ عَنْ بَيْنَةٍ وَإِنَّ
هلاک شدنی است از دلیلی روشن و زنده ماند کسی که زنده شدنی است از دلیلی روشن و بی گمان

لَسْمِيعٌ عَلِيمٌ إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكُمْ قَلِيلًا
هر آینه شنای داناست [باید کنید] آنگاه که نمایاند به تو آنان را الله در خواب اندکی

وَلَوْ أَرَكُهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَنَتَرَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
و اگر نمایاند بود به تو آنان را بسیار البته سست [اوترسان] می شدید و با یکدیگر نزاع می نمودید در کار

وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ وَإِذْ
ولیکن الله [شما را به] سلامت داشت هر آینه او داناست به آنچه درسینه هاست [باید کنید] آنگاه که

يُرِيكُهُمْ وَقِيلًا وَقِيلًا وَقِيلًا وَقِيلًا وَقِيلًا
نمایاند به شما آنان را چون رویارویی شدید در چشم های شما اندک و کم نمود شما را

فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى
در چشم های ایشان تا به انجام رساند الله کاری را که بود انجام یافتنی و به سوی الله

تَرْجُعُ الْأَمْوَارِ يَكَائِنَةَ الَّذِينَ إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
بازگردانیده شود کارها ای کسانی که ایمان آورده اید چون رویارویی شوید با گروهی

فَأَثْبُتوْا وَأَذْكُرُوا وَيَادَ كَنِيد پس استوار باشید الله را باشد که شما بسیار رستگار شوید

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنْزَعُوا فَتَفَشِّلُوا وَتَذَهَّبَ رِيحُكُمْ
وَفَرْمَانِبَدَارِي کَنِیداز اللَّهِ وَرَسُولُشِ وَبِاِکِدیگَر نِزَاع مَکْنِید کَه در این صورت سَسَت و ترسان شوید و مَی روَد نیرو و شکوه شما

وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ كَالَّذِينَ لَمْ يَكُنُوا وَلَا تَكُونُوا بَا شَكِيَّاَيَان است وَمَبَاشِيد

خَرَجُوا مِن دِيَرِهِم بَطَرَّا وَرِشَاءَ الْنَّاسِ وَيَصُدُّونَ بِیرون آمدند از سراهای خود از روی سرکشی و خودنمایی به مردمان

عَن سَيْلِ اللَّهِ وَاللَّهِ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ وَإِذْ زَيْنَ لَهُمْ از راهِ اللَّهِ وَاللَّهِ بِهِ أَنْجَه مَی کَنِید فراغیرنده است وَیادکنید آنگاه که بیاراست برای [آنان]

الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنْ کَرَّ شیطان کردارهایشان را هیچ کس پیروز نیست بر شما از امروز و گفت

النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِتَّانَ نَكَصَ مردم در حالی که هر آینه من پناه دهنده ام شما را پس چون رویاروی شدند هردو گروه بازگشت[شیطان]

عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ بر دوپاشنه خود و گفت هر آینه من می بینم آنچه را شمانمی بینید

إِنِّي أَخَافُ أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ إِذْ يَكُوْنُ هر آینه من می ترسم از الله و الله سخت کیفر است

الْمُنَفِّقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَوْلَاءَ دِينِهِمْ منافقان و آنان که در دل هایشان بیماری بود فریفته است اینها را دینشان

وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ و هر که توکل کند بر پس هر آینه الله سنجیده کار است

وَلَوْ تَرَى إِذ يَتَوَفَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَمْلَاتِكَةُ يَضْرِبُونَ و اگر می دیدی چون برمی گیرند ارواح آنان را که کفر ورزیدند در حالی که می زند

وَجُوهُهُمْ وَأَدْبَرُهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ ذَلِكَ ذَلِكَ این و پشت هایشان را و [می گویند] بچشید عذاب سوزان را

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيْكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَيْدِ به سبب آن [کرداری] است که پیش فرستاده است دستهای شما و بلان سبب که الله نیست هرگز ستمنگ بر بندها

كَدَّابُ إَلَّا فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِعَائِدَتِ اللَّهِ مانند عادت کسان فرعون و آنان که پیش از ایشان بودند کافر شدند به آیات الله

فَلَخَذَهُمْ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ پس گرفتار کرد آنان را الله به سبب گناهان شان هر آینه الله توائمندی سخت کیفر است

ذَلِكَ يَا أَيُّهُ الَّهُ لَمْ يَكُنْ مُغَيْرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا
 این به سبب آن است که الله هرگز نبوده است تغیردهنده نعمتی را که ارزانی کرده است آن را بر قومی تا آنکه تغیردهند
مَا بِأَنفُسِهِمْ لَا وَأَنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 وضع خودشان را و هر آینه الله شنوای داناست کساند عادت مانند

فَاهْلَكْتُهُمْ فَرِعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَبُوا إِيَّاهُمْ رَبِّهِمْ
 فرعون و آنان که پیش از ایشان [بودند] دروغ شمردند آیات پروردگار خویش را پس هلاک ساخته بیم آنان را

إِنَّمَا كَانُوا كُفُّارًا وَلَكُلُّ قَوْمٍ فَرِعَوْنَ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا أَهْلَ فِرْعَوْنَ
 آنها به سبب گناهان شان و غرق گردانیدیم کسان فرعون را

إِنَّمَا كَانُوا كُفُّارًا وَلَكُلُّ قَوْمٍ فَرِعَوْنَ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا أَهْلَ فِرْعَوْنَ
 آنها هر آینه بدترین جنبندگان نزد الله آنان اند که کافر شدند پس ایشان ایمان نمی آورند

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ
 آنان که پیمان بسته ای با ایشان سپس می شکنند پیمان خود را در هر مرتبه

وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ فَإِمَّا شَقَّنَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرَدُوا بِهِمْ
 و ایشان هیچ پروا نمی کنند پس اگر بیایی آنان را در جنگ پس پراکنده ساز [به وسیله] آنها

مَنْ خَلَفَهُمْ يَدَكَرُونَ
 من کسانی را که پشت ایشان باشند باشد که آنان پندپذیر شوند و اگر بترسی از

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَاطِئِينَ قَوْمٌ خِيَانَةً فَأَنِّذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ
 گروهی خیانتی را پس بیفکن به سوی ایشان [پیمان شان را] به گونه یکسان [که بلند پیمان را دوسوگسسته است] هر آینه الله دوست نمی خرد خیالت کنندگان را

وَلَا يَحْسَبَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبِقُوا لَهُمْ وَإِمَّا تَخَافَّ
 و نپندازند کسانی که کفر و زیبدند پیشی گرفته اند [در گریز] هر آینه آنان [مار] عاجز نتوانند کرد

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا أَسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ
 و آماده سازید برای ایشان آنچه را در توان دارید از نیرو و از اسبان بسته [آماده و زین کرده]

الَّهُ عَدُوُّهُمْ تَرْهِبُونَ
 که بترسانید با آن دشمن

الَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلٍ
 که شما آنان را نمی شناسید [ولی] الله آنها را می شناسد و آنچه را خرج کنید از هرچه باشد در راه

وَأَنْتُمْ لَا ظَلَمُونَ
 الله تمام داده شود به شما ستمدیده نشود و شما

اللَّهُ يُوفِّقُ إِلَيْكُمْ
 به صلح توهم بگرای به آن و توکل کن آن شنوای دانا

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدُعُوكَ فَإِنَّهُ هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ
وَأَنْ خَوَاهند که فریب دهنده است تورا الله اوست آن که نیرومند کرد تورا

بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۖ ۶۲
وَبِهِ ياری دادن خود و به مؤمنان به یاری دادن خود و پیوستگی داد میان دل های شان اگر هزینه می کردی

مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۖ ۶۳
آنچه در زمین است همگی را
وَلَكُنَّ ۖ مَا أَلْفَتَ قُلُوبَهُمْ لَوْ أَنْفَقْتَ
ولیکن دل های شان میان پیوستگی نمی دادی

اللَّهُ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ
الله پیوستگی داد در میان ایشان هر آینه او
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۖ ۶۴
پیروزمند سنجیده کار است ای پیامبر

وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ اللَّهُ
الله و آن که پیروی کرد تورا از
الْمُؤْمِنِينَ عَلَى بِرِّ
مؤمنان را بر

يَغْلِبُوا مِائَتِينَ ۖ ۶۵
پیروز شوند بر دویست تن از
عِشْرُونَ صَدِرُونَ ۖ ۶۶
شکیبا بیست کس از شما

وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةً
وَان یکن منکم مائاه پیروز شوند بر هزار تن از
إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةً
کارزار اگر باشدند

الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ ۶۷
آنان که کافر شدند
لَا يَفْقَهُونَ ۖ ۶۸
که نمی فهمند زیرا آنها

اللَّهُ عَنْكُمْ وَعِلْمٌ أَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةً
الله از شما و دانست که در میان شما ضعفی هست پس اگر باشدند از شما صد تن

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ ۖ ۶۹
شکیبا پیروز شوند بر دویست تن و اگر باشدند

اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۖ ۷۰
به فرمان الله و الله با شکیایان است

لَهُ أَسْرَى حَقَّ يُشْخَنَ ۖ ۷۱
برای او اسیران تا آنکه [دشمن را] از توان اندازد کالای ناپایدار دنیارا

وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۖ ۷۲
و الله می خواهد [برای شما] جهان آخرت را پیروزمند سنجیده کار است اگر نبود نوشته ای [= حکمی] از

اللَّهُ سَبَقَ لَمَسَكَمَ فِيمَا أَخْذَتْ عَذَابَ عَظِيمٍ ۖ ۷۳
الله که پیشی گرفته هر آینه می رسید به شما در آنچه اسیر گرفتید عذابی بزرگ پس بخورید از آنچه

غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَبِيبًا وَاتَّقُوا رَحِيمًا ۖ ۷۴
غنیمت گرفتید حلال پاکیزه را و پروا کنید از الله هر آینه آمرزندۀ مهربان است

اے پیغمبر ﷺ! قُلْ لَمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنْ الْأَسْرَى إِنْ يَعْلَمُ اللَّهُ بِهِ كَسَانِي که در دست شما یند اگر داند [علوم باراد] الله ایت آیہا النبی ﷺ

فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرٌ يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أَخْذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرُ لَكُمْ در دل های شما نیکی را بدهد به شما بهتر از آنچه گرفته شده است از شما و یامرزد شمارا

وَاللَّهُ أَمْرِزَنْدَهْ مَهْرَبَانْ اسْتَهْ رَحِيمْ رَغْفُورْ وَاللهُ عَفْوُرْ خَانُوا فَقَدْ خَيَانَكَ يُرِيدُوا خَواهَنْدَهْ وَإِنْ وَأَگَرْ ۝ ۷۰ ۷۰

الله من قبل فامکن منهم والله علیم حکیم
با الله پیش از این پس قدرت داد [به شما] بر آنان و الله
دانای سنجیده کار است

ءَامِنُوا وَهَاجَرُوا
ايمان آوردن و هجرت کردند
وَجَهَدُوا وَجَاهَرُوا
و جهاد نمودند و هاجر کردند
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ
با مال هایشان و جان هایشان
فِي سَيِّلٍ در راه

اللهُ وَالَّذِينَ آتَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أُولَيَاءُ بَعْضٍ جَاءَهُمْ وَأَنَّا نَعْلَمُ مَا يَفْعَلُونَ

ءَامِنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ حَتَّىٰ شَيْءٍ مِنْ وَلَيْتَهُم مِنْ دُوْسْتِي بَا آنَانْ هِيجْ چیزی تا آنکه هجرت کنند ایمان آوردن و هجرت نکردن نیست شما را از

وَإِنْ أَسْتَنْصُرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ الْنَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ
وَأَغْرِي ياری طلب کنند از شما در کار دین پس لازم است بر شما یاری کردن مگر بر گروهی که

وَالَّذِينَ^{٢٦} وَأَنَّا كَهُمْ^{٢٧} بَيْنَكُمْ^{٢٨} وَبَيْنَهُمْ^{٢٩} وَمِيَانَ شَمَا^{٣٠} وَمِيَانَ آتَانَ^{٣١} بَيْنَهُمْ^{٣٢} وَبَيْنَكُمْ^{٣٣} وَمِيَانَ آتَانَ^{٣٤} وَبَيْنَكُمْ^{٣٥} مِيَانَ شَمَا^{٣٦} وَمِيَانَ آتَانَ^{٣٧} بَيْنَكُمْ^{٣٨} وَبَيْنَهُمْ^{٣٩} وَاللَّهُ^{٤٠} وَاللَّهُ^{٤١} بِمَا^{٤٢} تَعْمَلُونَ^{٤٣} مَيْ كَنِيد^{٤٤} بَصِيرٌ^{٤٥} بَيْنَاسِت^{٤٦} وَاللَّهُ^{٤٧} وَاللَّهُ^{٤٨} بِمَا^{٤٩} بِهِ أَنْجَهَ^{٤٩}

كَفَرُوا بِعِصْمَهُمْ أَوْلِيَاءُهُمْ فِتْنَةٌ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةً فِي دُولَتِهِمْ إِلَّا بَعْضٌ مِّنْهُمْ يَأْتِيَنَّكُمْ وَمِنْ أَنْفُسِكُمْ وَمِنْ أَنْفُسِ الْجَاهِلِيَّةِ إِلَّا بَعْضٌ مِّنْهُمْ يَأْتِيَنَّكُمْ وَمِنْ أَنْفُسِكُمْ وَمِنْ أَنْفُسِ الْجَاهِلِيَّةِ

الْأَرْضِ وَفَسَادٌ وَهَا جَرُوا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَآتَانَ كَه
 زمین و فسادی و هاجراندند ایمان آوردند و هجرت کردند

وَجَهَدُوا فِي سَبِيلِ رَاهِهِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءاَوَوْا وَنَصَرُوا اُولَئِكَ هُمُ الْمُهَمَّانُ وَآتَاهُمُ اللَّهُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

الْمُؤْمِنُونَ حَقًا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ أَنَّا نَعْلَمُ بِهِمْ ۗ

وَأَوْلُوا الْأَرْحَامِ و خویشاوندان **وَهَاجَرُوا** این و هجرت کردند **وَجَهَدُوا** و جهاد کردند **مَعَكُمْ** همراه شما **فَأُولَئِكَ** پس آنان **مِنْكُمْ** از شما بیند **بَعْدُ**

بعضهم **اویٰ بعْضِ فِي كِتَبِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ** برخی از ایشان [در ا Rath بری] سزاوار ترند [نسبت] به برخی دیگر در کتاب الله هر آینه الله به هر چیزی داناست

آیاتها
۱۲۹ترتیبها
۹نصف
حزب
۱۹

سورة التوبه

بَرَاءَةُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

از این اعلام [بیزاری است از طرف الله] پیامبرش به کسانی که عهد بسته اید [با آنان] از مشرکان

فَسِيْحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي

پس برگردید در زمین چهار ماه و بدانید که بی گمان شما نیستید عاجز کننده

اللَّهُ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْرِي الْكَفَرِينَ

الله و به تحقیق الله رسوایگننده کافران است و [این] اعلامی است از الله و پیامبرش

إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحِجَّةِ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

به مردم در روز حج اکبر که الله بیزار است از مشرکان

وَرَسُولُهُ، فَإِنْ تُبْتَمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تُوَلِّتُمْ فَاعْلَمُوا

رسولش [بیزار است] پس اگر توبه کنید پس آن بهتر است برایتان و اگر روی برگردانید پس بدانید

أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهُ وَبَشَّرَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابِ الْيَمِّ

که شما نیستید عاجز کنندان الله و مژده ده آن کسانی را که کافر شدند به عذاب در دنایک

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ

مگر آنانی که پیمان بسته اید با ایشان از نکاسته اند [از پیمان شما]

وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَهْدَهُمْ إِلَى شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَاتَّمُوا إِلَيْهِمْ

چیزی را و پشتیبانی نکردد به زیان شما کسی را پس تمام کنید با ایشان

مُدَّتِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

مدت مقرر شان بی گمان الله دوست دارد پرهیز کاران را پس چون بگذرد

الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ

ماه های حرام

فَإِذَا أَنْسَلَخَ عَلَيْكُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ

بگیرید ایشان را و محاصره کنید آنها را پس بکشید

فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ

مشرکان را هرجایی که یافتد ایشان را

وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ

کمینگاهی پس اگر توبه کرددند [از کفر] و بربا داشتند نماز را برای شان در هر و بشنینید

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

کمینگاهی پس اگر توبه کرددند [از کفر] و بربا داشتند نماز را برای شان در هر و بشنینید

وَأَتَوْا الْزَكُورَةَ فَخَلُوا سَيِّلَهُمْ

زکات را پس بگذارید راه ایشان را [راه ایشان کنید] بی گمان الله آمرزندۀ مهربان است و دادند

وَإِنَّ أَحَدَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَاجْرُهُ حَتَّى يَسْمَعَ

و اگر یکی از مشرکان پناه ده او را تا بشنود

كَلَمَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلَغُهُ مَا مَنَهُ ذَلِكَ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ

کلام الله را پس برسان او را به جای امنش این [امن دادن و رساندن] بدان سبب است که آنان گروهی اند که نمی دانند

كَيْفَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ **عَاهَدْتُمْ لِلْمُشْرِكِينَ**
 وَعِنْدَ اللَّهِ يَكُونُ مَعْلُومًا **أَسْتَقْمُوا لَكُمْ**
 وَعِنْدَ اللَّهِ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ **فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ**
 وَعِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ **إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ**
 فَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ يَعْمَلُوا لَهُمْ **وَلَا ذِمَّةً**
 مَنْعَلِيَّا مَنْعَلِيَّا **فَنِسِقُوكُمْ**
 وَعِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ **وَلَا ذِمَّةً**
 فَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ يَعْمَلُوا لَهُمْ **فَنِسِقُوكُمْ**
 وَعِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ **وَلَا ذِمَّةً**
 فَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ يَعْمَلُوا لَهُمْ **فَنِسِقُوكُمْ**

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهِرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقِبُوا فِيكُمْ إِلَّا
 ٧ چگونه [به پیمان خود و فالار باشند؟] حال آنکه اگر دست یابند
 بر شما رعایت نمی کنند درباره شما حق خویشاوندی
وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَهِهِمْ
 ٨ خشنود می سازند شمارا با دهان هاشان
 و نه پیمانی را
فَنِسِقُوكُمْ نافرمانان اند
 فَصَدُّوا قَلِيلًا ثُمَّنَا اللَّهُ آشَرُوا إِعْلَيْتِ
 ٩ پس بازداشتند آندک به بھایی آیات فروختند
عَنْ سَيِّلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا
 از راه الله به راستی آنان بد است آنچه
فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ
 ١٠ درباره هیچ مؤمنی حق خویشی را و نه پیمانی را و آنان همان
 تجاوز کنندگان [از حدود] اند
فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَإِنَّهُمْ فَإِخْوَنُكُمْ
 ١١ پس اگر توبه کردند و برپاداشتند زکات را و دادند نماز را
فِي الدِّينِ وَنَفْصُلُ الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
 در دین اند و به تفصیل بیان می کنیم آیت ها را برای گروهی که می دانند
أَيْمَنَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فَقَاتِلُوا
 سوگنهای خود را بعد از پیمان شان در دین شما و طعنه زند
أَيْمَمَةَ الْكُفَّارِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَنَ لَهُمْ يَنْتَهُونَ
 با پیشوایان کفر بی گمان ایشان را نیست سوگند و پیمانی برای شان باشد که آنان بازیستند [از کفر و سرکشی]

أَلَا نُقْتَلُونَ **فَوَمَا** **أَيْمَنَهُمْ وَهُمْ** **أَيْمَنَهُمْ وَهُمْ**
 ١٢ چرا کارزار نمی کنید با گروهی که بازیستند سوگنهای خود را شکستند
بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ كَذَّوْكُمْ **أَلَا نُقْتَلُونَ**
 بیرون کردن پیامبر را [از مکه] و ایشان آغاز کردن کارزار با شما را
أَتَخْشُونَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشُوهُ **أَتَخْشُونَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشُوهُ**
 آیا می ترسید از ایشان پس الله سزاوارتر است که بترسید از او هستید

قَاتِلُوْهُمْ يُعَذِّبُهُمْ **وَيَنْصُرُكُمْ**
 کارزار کنید با ایشان تاعذب کند آنان را
وَيَخْرِزُهُمْ وَيَأْمُدُكُمْ
 و پیروزی نهد شمارا و رسوا کند آنها را با دست های تان

وَيُذْهِبُ وَيُؤْمِنُ **مُؤْمِنِينَ** **قَوْمٌ** **صُدُورَ** **وَيَسِّفُ**
 و ببرد و ببرد مؤمنان را گروهی سینه های و شفا دهد بر آنان

غَيْظَ قُلُوبُهُمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
 خشم دل هایشان را و باز می گردد الله بر هر که خواهد الله دانای سنجیده کار است

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُرَكُوا وَلَمَا يَعْلَمُ **اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا**
 آیا می پندراید که واگذاشته می شوید در حالی که ندانسته باشد = معلوم ندانسته باشد الله آن کسانی را که جهاد کردند

وَلَمْ يَتَحْذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ **مِنْكُمْ**
 و نگرفتند از شما و مؤمنان و پیامبرش الله به جز

وَلَيَجِدُهُمْ خَيْرٌ **وَاللَّهُ خَيْرٌ** **مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ**
 همراهی را؟ و الله خوب آگاه است می کنید ما کان برای مشرکان نسوز

أَن يَعْمِرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ **أَوْلَئِكَ حِيطَتْ**
 که آباد کنند مساجد الله را در حالی که گواهی دهنده ضرر خودشان به کفر

خَلِدُونَ **هُمْ** **وَفِي النَّارِ** **أَعْمَلُهُمْ** **أُولَئِكَ حِيطَتْ**
 جاودانه اند آنان آتش و در عمل هایشان آنان تباہ شده است

إِنَّمَا يَعْمِرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ **أُولَئِكَ حِيطَتْ**
 جز این نیست که آباد می کند مساجد الله را کسی که ایمان آورده است به الله و روز و اپسین

وَأَقامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَوَةَ **وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا**
 و برپا داشته است نماز را و داده است زکات را و نترسیده از [هیچ کسی] مگر از الله پس امیدست که

سِقَايَةَ **أَجَعَلْتُمْ** **أَمْهَدَتِينَ** **أُولَئِكَ يَكُونُوا مِنَ**
 آب دادن آیا قرار داده اید راه یافتنگان از باشند آنان

الْحَاجَ **وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ** **كَمَنْ** **أُولَئِكَ يَكُونُوا مِنَ**
 حاجیان و آبادی کردن مسجد الحرام را برابر با [اعمال] آن کس که ایمان آورده به الله و روز و اپسین

الْقَوْمَ لَا يَهْدِي **اللَّهُ وَاللَّهُ لَا يَسْتَوْنَ** **عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ** **وَجَهَدَ**
 گروه راه نمی نماید راه الله و الله برابر نیستند نزد الله؟ و جهاد کرده است در راه الله

وَجَهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ **وَهَاجَرُوا** **أَلَظَالِمِينَ** **أَلَّذِينَ**
 و جهاد کردن در راه الله آنانی که ایمان آوردنده و هجرت کردنده ستمکاران را

أَمْوَالَهُمْ وَأَنفُسَهُمْ **أَعْظَمُ دَرَجَةً** **عِنْدَ اللَّهِ** **أَمْوَالَهُمْ وَأَنفُسَهُمْ**
 با مال هاشان و جان هاشان بلند پایه ترند نزد الله آنها

رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ يُبَشِّرُهُمْ وَرَضُوْنَ وَجَنَّتٍ لَّهُمْ مِّنْهُ أَزْخُود وَخَسْنُودِي وَبَهْشَتْهَايَيِي كَهْ بَرَایِ شَان در آنْجَا باشَد پُورُودَگارشان مژده می نهد ایشان را فِيهَا

نعمتی مُقِيمٌ نَعِيمٌ خَلِدِيرَكَ أَجْرٌ عِنْدَهُ إِنَّ اللَّهَ أَبْدًا فِيهَا همیشه بی گمان الله زند او پادشی پایدار درحالی که جاویدان باشند در آنجا ۶۱

بزرگ است **عظیم**^{۲۲} ای **یتایها** **الذین**^{۲۳} کسانی که ایمان آورده‌اید **لَا تَتَخِذُوا**^{۲۴} مگیرید **ءَابَاءَكُمْ**^{۲۵} پدران خود را

وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
 ستمکارانند پس آنان از شما خود بگو [ای محمد] اگر
۲۳ قُلْ

کان هست پدرانتان و فرزندانتان و برادرانتان و همسرانتان و ازو جگم و اخونکم و اباوکم و ابا آنکم و عاشیرنکم و خویشاوندان

أَحَبُّ تَرْضِيَّنَا مَنْ يُسَنِّدُ أَنَّهَا رَأِيْتَ شَمَاءً نَزَدْتَ دُرَّاً [الْأَنْجَوْنَى]

در سیلے، فریبصوأ حَتَّیٰ راه او پس انتظار بکشید تا بیاورد یا قَكَ وَاللهُ اللَّهُ فرمان [کیفر] خود را وَاللهُ اللَّهُ هدایت نمی کند

الْقَوْمُ الْفَسِيقُونَ
الْفَسِيقُونَ فَاسقان را
لَقَدْ نَصَرَكُمْ ياری کرد شما را
بِهِ تَحْقِيقٍ دَرِيَّةٌ جاهای موَاطِنَ

كَثِيرَةٌ وَيَوْمٌ حُنَيْنٌ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتْكُمْ فَلَمْ بسیاری و روز و یوم حنین آنگاه که به شگفت انداخت شما را پس آن سیاری

لَا تَعْنِيْكُمْ عَنْ كُمْ وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ شَيْئًا مِّنْ كُمْ لَا يَعْلَمُونَ

بِمَا رَحْبَتْ سَمَّ وَلَيْتُمْ مُدْبِرِينَ پشت کنندگان ۲۵ سپس فرو فرستاد الله آرامش خود را

رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَبِرٍّ وَأَنْزَلَ وَجْهَهُ مِنَ السَّمَاءِ جُنُودًا لَّهُ تَرَوُهَا
بِإِيمَانٍ مُّؤْمِنٌ بِرٌّ لَّهُ نَدِيدٌ بِأَنَّهَا رَا

وَعَذَّبَ الَّذِينَ رَأَوْا كُفُرًا وَذَلِكَ جَزَاءٌ لِّكُفَّارٍ مَّنْ كَفَرَ بِهِنَّا كَفَرَ وَهُمْ بِهِ شَاهِدُونَ

ثُمَّ يَتُوبُ **اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ**
 سپس بازمی گردد [به بخشایش خویش] الله
 آمرزندۀ آن بر هر که خواهد و الله
 پس از این نیست که ایمان آورده‌اید

رَّحِيمٌ **يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِنَّمَا أَمْنَوْا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ**
 ۲۷
 مهریان است ای کسانی که مشرکان
 جز این نیست که ایمان آورده‌اید

نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا **الْمَسْجِدُ الْحَرَامَ بَعْدَ هَذَا عَامِهِمْ هَذَا**
 پس نزدیک نشوند پس از همین سال شان
 به مسجد الحرام

وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيْكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ
 بیمناکید از ناداری پس به زودی بی نیاز گرداند شما را الله
 و اگر به فضل خود اگر

شَاءَ إِنَّ **الَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ قَاتِلُوا الَّذِينَ**
 خواهد هر آینه الله
 با آنانی که کارزار کنید دانای سنجیده کار است

لَا يُؤْمِنُونَ **بِاللَّهِ وَلَا يَأْلِمُ الْآخِرَ وَلَا يَحِمُّونَ مَا حَرَمَ**
 ایمان ندارند به الله و نه به روز و اپسین و حرام نمی شمارند آنچه را حرام ساخته است

الَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ **دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا**
 الله و پیامبرش و نمی پذیرند دین حق را از آنانی که داده شده است به ایشان

الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزِيَّةَ عَنِ يَدِ وَهُمْ صَغِرُونَ
 کتاب تا که دهنده جزیه را از دست خود درحالی که ایشان فروتنان باشند [خلاصه جزیه را پرداخت نمایند]

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَقَالَتِ مُسَيْحَيَّا **أَلَّا يَهُودُ أَبْنُ الَّهِ وَقَالَتِ**
 ۲۹
 و گفتند یهودیان پسر الله است و قالت مسیحیان الله است و قالت

الْمَسِيحُ أَبْنُ **بِأَفْوَاهِهِمْ قَوْلُهُمْ ذَلِكَ اللَّهُ**
 مسیح [عیسی] الله است با دهان هایشان گفتارشان است این الله است

يُضَاهِئُونَ **قَاتَلُهُمْ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ** **قَوْلَ الَّذِينَ**
 همانندی می کنند [درسخن] با گفتار کسانی که با این کافر شدند

أَفَلَمْ **أَحْبَارُهُمْ أَتَخَذُوا** **يُؤْفَكُونَ** **أَفَلَمْ**
 الله چگونه الله است این کافر شدند [از حق] برگردانیده می شوند؟

وَرُهَبَنَهُمْ **أَبْنُ الَّهِ وَالْمَسِيحَ** **مِنْ دُوبِ** **أَرْبَابًا** **وَرُهَبَنَهُمْ**
 و عابدان خود را معبدانی الله است و مسیح الله است

مَرِيكَ **لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا** **وَمَا أَمْرُوا إِلَّا** **لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا**
 مریم را [به الوهیت گرفتند] حال آنکه به آنان امر نشده بود مگر آنکه ایگانه را

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ **يُشَرِّكُونَ عَمَّا سُبْحَنَهُ** **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**
 نیست الهی جز او شریک [او] می سازند از آنچه پاک است او

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَيَأْتِيَنَّهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَنَمِيَ خَوَاهِدُهُمْ بِهِ دَهَانُهَايَ خَوْدُهُمْ كَمَا خَامُوشُ كَنْدَهُمْ مَعَ الْأَنْوَافِ إِلَّا مَغْرِبُهُمْ

أَنْ يُتَمَّمَ نُورُهُ وَلَوْ كَرَهَ الْكَفَرُونَ كَافِرًا خُوش ندارند اگرچه اینکه کامل کند نور خود را

أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينَ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ تَاغِلِبٍ سَازِدَ آن را بر با هدایت فرستاده است پیامبرش را دین‌ها

الْمُشْرِكُونَ
خوش ندارند
مشرکان

٢٣

كَرَهَ

وَلَوْ

كُلَّهُ

همه اش

اگرچه

خوش ندارند

مشرکان

يَأْتِيهَا

الَّذِينَ

كسانی که

ای

ءَامِنُوا إِنَّ هَمَانَا كَثِيرًا مِنْ الْأَجَابِرِ وَالرُّهَبَانِ وَعَابِدَانِ مُسِيَّحٍ لَيَأْكُلُونَ هُر آيَنَه مِي خورَنَد

أَمْوَالَ الْنَّاسِ مَردم را مال های بازمی دارند [مردمان را] وَيَصُدُّونَ سَكِيلِ راه عن از بِالْبَطْلِ بِهِ نَاحِقٍ

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ می اندوزند **وَالَّذِينَ** و آنانی که **الذَّهَبَ** طلا **وَالْفِضَّةَ** و نقره را **وَلَا يُنْفِقُونَهَا** و خرج نمی کنند آن را

در سَيِّلِ راهِ اللَّهِ فِي فَبَشِّرُهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ دُرِدَنَاكَ بِعَذَابٍ بِهِ عَذَابٍ را يَوْمَ يُحْمَى مِنْ يَوْمِ روزی که گذاخته شود

عَلَيْهَا فِي نَارٍ بِرَّ آن در آتش جَهَنَّمَ جَهَنَّمَ فَتُكَوَىٰ پس داغ شود بهَا بِهَا جَاهَهُمْ پیشانی هایشان وَجْهُوْبِهِمْ وَپهلوهایشان

تَكْبِرُونَ می انباشتید ۳۵
هُمَا نَ اَنَّ ۳۶ عِدَّةٌ شَمَارٌ مَاهٌ هَرَبٌ عِنْدَ اللَّهِ اَنَّا عَشَرَ دوازده

شَهْرًا ماه است در کِتَبِ في اللَّهِ اللهِ يَوْمَ روزی که خَلَقَ افريد السَّمَاوَاتِ آسمان‌ها وَالْأَرْضَ وزمین را

أَرْبَعَةٌ مِنْهَا چهار ماه [ذوالحجّه، محرّم و رجب ماه] حرام است این است **فَلَا تَظْلِمُوا** **حِرْمَمْ ذَلِكَ الْدِينُ الْقَيْمَ** پس ستم مکنید **فِيهِنَّ** در آنها [چهار ماه]

أَنْفُسَكُمْ وَ**قَاتِلُوا** وَ**كَارِزَارَ كَنِيد** بِإِجْنَجْ وَخُونَرِيزِيٍّ] بِرِ خُودَتَانْ **كَافَةً** **كَافَةً** **كَافَةً** **كَافَةً** **كَافَةً** **كَافَةً**

کارزار می کنند با شما [با] همه [شما] کافه یقیلونکم **كَافَةً يَقِيلُونَكُمْ** واعلموا أن الله **وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ** با مع **مَعَ** المُتَّقِينَ **الْمُتَّقِينَ** پرهیز کاران است [۳۶]

إِنَّمَا النَّاسِ مُرِثْتُ زِيَادَةً فِي الْكُفُرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا

جزاین نیست که تأخیر [ماه حرام به ماهی دیگر] افزایشی در کفر است گمراه گردانیده می شوند به آن آنان که کفروزی دند

يُحَلِّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لَيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَمَ اللَّهُ

حلال می سازند آن را سال دیگر تا همسان و برابر سازند باشمار آنچه حرام ساخته است الله

فَيُحَلُّوا مَا حَرَمَ اللَّهُ زِيَادَةً لَهُمْ سُوءٌ أَعْمَلُهُمْ وَاللَّهُ

پس حلال سازند چیزی را که حرام ساخته است الله آراسته شده است برای شان و الله

لَا يَهْدِي إِلَيْهَا الَّذِينَ يَتَأَيَّهَا

الْكَافِرُونَ

کسانی که راه نمی نماید

أَمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَيِّلِ اللَّهِ أَثَابَتُمْ

ایمان آوردهاید چه شده است شما را که چون گفته می شود به شما بیرون روید [برای جهاد] در راه الله سنگینی می کنید

إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الَّذِيْنَ مِنْ أَنْفُسِهِنَّ

به سوی زمین آیا خشنود شدید

فَمَا مَتَّعْتُمْ الْحَيَاةَ الَّذِيْنَ مِنْ أَنْفُسِهِنَّ

پس نیست کالای زندگانی در برابر دنیا

إِلَّا ثَنَفِرُوا يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

اگر رهسپار نشوید عذاب کند شما را دردناک

غَيْرَكُمْ وَلَا تَضْرُوهُ عَذَابًا أَلِيمًا

به جز از شما و زیانی به او نمی رسانید

قَدِيرٌ إِلَّا نَصْرُوهُ فَقَدْ نَصْرُوهُ عَذَابًا أَلِيمًا

تواناست اگر یاری نکنید او را به تحقیق یاری داد او را آنگاه که بیرون راندند او را

الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِي إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ

آنان که کافر بودند در حالی که دومین از دو [تن] بود وقتی که آن دو در غار بودند آنگاه که

يَكُولُ لِصَحِيحِهِ لَا تَخْرَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَّا فَأَنْزَلَ

گفت به همراهش اندوه مدار بی گمان با ما است پس فرود آورد

الَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيْكَدَهُ بِجُنُودِهِ لَمْ تَرَوْهَا

الله آرامش خود را به سپاهیانی که نمی دیدید آن را و یاری رسانید او را

وَجَعَكَلَ كَلِمَةً الَّذِينَ كَفَرُوا

و گردانید آن که کفروزی دند را سخن فروتر

وَكَلِمَةُ اللَّهِ هُوَ الْعَلِيَّ كَلِمَةُ اللَّهِ إِنَّهُ

و سخن الله است که برترین است و الله است

أَنْفَرُوا *خَفَافًا* **وَنَفِسُكُمْ** *بِأَمْوَالِكُمْ* **وَجَهَدُوا** *وَثَقَالًا* **وَنَفِسُكُمْ** *بِأَمْوَالِكُمْ* **وَنَفِسُكُمْ** *بِأَمْوَالِكُمْ*

رہسپار شوید [برای جهاد] سبک باران و گران باران و جان هایتان با مال هایتان و جهاد کنید

فِي سَيِّلِ اللَّهِ *ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ* **إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ** *إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ* **إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ** *إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ*

در راه الله این بهتر است برای شما اگر می دانستید

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا *لَأَتَبَعُوكَ وَلَا كِنْ بَعْدَتْ* **لَوْ أَسْتَطَعْنَا** *لَأَتَبَعُوكَ وَلَا كِنْ بَعْدَتْ* **لَوْ أَسْتَطَعْنَا** *لَأَتَبَعُوكَ وَلَا كِنْ بَعْدَتْ*

اگر بودی کالایی [غنیمتی] نزدیک [و درسترس] و سفری هر آینه پیروی می کردند تورا ولیکن دور شد کوتاه [و انسان]

عَلَيْهِمُ الْشَّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ *عَلَيْهِمُ الْشَّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ* **عَفَا اللَّهُ عَنْكُمْ يُهْلِكُونَ** *عَفَا اللَّهُ عَنْكُمْ يُهْلِكُونَ*

بر ایشان آن مسافت و زود سوگند می خورند همراه شما هلاک می کنند خودشان را و الله می داند که بی گمان ایشان هر آینه دروغ گویان اند

صَدَقُوا وَتَعْلَمَ *لَمْ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الْذِينَ* **صَدَقُوا وَتَعْلَمَ** *لَمْ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الْذِينَ*

بی خشاید الله تو را چرا رخصت دادی به ایشان تا اینکه شناخته شوند برای تو آنان که راست گفتند

وَأَنْفَسِهِمْ وَاللَّهُ *لَا يَسْتَعِذُنَكَ* **وَأَنْفَسِهِمْ وَاللَّهُ** *لَا يَسْتَعِذُنَكَ* **وَأَنْفَسِهِمْ وَاللَّهُ** *لَا يَسْتَعِذُنَكَ*

ایمان دارند نمی خواهند اذن از تو آنان که دروغ گویان را و بشناسی

يُؤْمِنُونَ *وَالْيَوْمَ الْآخِرِ أَنْ يُجَهِّدُوا بِأَمْوَالِهِمْ* **يُؤْمِنُونَ** *وَالْيَوْمَ الْآخِرِ أَنْ يُجَهِّدُوا بِأَمْوَالِهِمْ*

ایمان دارند و به روز واپسین [در تخلف] از اینکه جهاد کنند با مال هایشان

وَاللَّهُ عَلِيهِمْ بِالْمُتَّقِينَ *إِنَّمَا يَسْتَعِذُنَكَ الْذِينَ* **وَاللَّهُ عَلِيهِمْ بِالْمُتَّقِينَ** *إِنَّمَا يَسْتَعِذُنَكَ الْذِينَ*

و جان هایشان و الله دانا است به [حال] پرهیز کاران جز این نیست که رخصت می طلبند از تو آنان که

لَا يُؤْمِنُونَ *وَالْيَوْمَ الْآخِرِ وَأَرْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ* **لَا يُؤْمِنُونَ** *وَالْيَوْمَ الْآخِرِ وَأَرْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ*

ایمان ندارند و روز واپسین و تردید نموده است دل هایشان پس آنان

فِي رَيْبِهِمْ يَرَدَّدُونَ *الْخُرُوجَ أَرَادُوا وَلَوْ* **فِي رَيْبِهِمْ يَرَدَّدُونَ** *الْخُرُوجَ أَرَادُوا وَلَوْ*

در تردیدشان [اضطرابشان] سرگردانند بیرون شدن را می خواستند و اگر

لَا عَدُوا لَهُ عَدَةٌ وَلَا كِنْ كَرَهَ اللَّهُ *فَشَبَّهُمْ بِأَنْعَاثِهِمْ* **لَا عَدُوا لَهُ عَدَةٌ وَلَا كِنْ كَرَهَ اللَّهُ** *فَشَبَّهُمْ بِأَنْعَاثِهِمْ*

هر آینه آمده می کرند برای آن ساز و برگی را ولیکن نپسندید پس بازداشت آنان را

وَقِيلَ أَقْعُدُوا مَعَ الْقَعِيدِينَ *لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ* **وَقِيلَ أَقْعُدُوا مَعَ الْقَعِيدِينَ** *لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ*

و گفته شد بنشینید اگر بیرون می شدند در میان شما نشستگان

مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَالَأَ *يَبْغُونَكُمْ وَلَا وَضَعُوا خَلَلَكُمْ* **مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَالَأَ** *يَبْغُونَكُمْ وَلَا وَضَعُوا خَلَلَكُمْ*

نمی افزودند در شما مگر تباہی و هر آینه رخنه می کرند [به فساد و سخن چینی] از میان شما در حالی که می طلبیدند برای تان

الْفِتْنَةُ وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ *بِالظَّالِمِينَ* **الْفِتْنَةُ وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ** *بِالظَّالِمِينَ*

فتنه را و در میان شما جاسوسانی برای ایشان است و الله به ستمکاران

لَقَدْ أَبْتَغُوا	الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ	وَكَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى	جستند فتنه را از پیش و دگرگون ساختند برای تو کارها را	همانا
جاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرْهُونَ	أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرْهُونَ	كَرْهُونَ	[وعده] حق و آشکار گشت حکم الله در حالی که آنان ناخشنودان بودند	آمد
وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُوْلُ أَئْذَنَ لِي وَلَا نَفْتَنِي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ	أَلَا فِي الْفِتْنَةِ	وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُوْلُ أَئْذَنَ لِي وَلَا نَفْتَنِي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ	و برخی از ایشان کسی است که می گوید اجازه ده به من و مینداز مرا در فتنه آگاه باش در فتنه	و برخی از ایشان کسی است که می گوید اجازه ده به من و مینداز مرا در فتنه آگاه باش در فتنه
سَقَطُوا	وَإِنَّكَ فَرِينَ	لِمُحِيطَةٍ جَهَنَّمَ وَإِنَّكَ	افتاده اند و بی گمان جهنم به تحقیق دربرگیرنده است	افتاده اند و بی گمان جهنم به تحقیق دربرگیرنده است
إِنْ	تُصِّبُكَ	تَسْوِهُمْ حَسَنَةً	اگر بررسد به تو نیکی ای [پیروزی و غنیمتی] بدشان می آید	اگر بررسد به تو نیکی ای [پیروزی و غنیمتی] بدشان می آید
مُصِيْبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخْذَنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَكْتُلُوا	أَخْذَنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَكْتُلُوا	مُصِيْبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخْذَنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَكْتُلُوا	مُصیبیتی می گویند به تحقیق گرفته بودیم [صلاح] کار خود را از پیش و روی می گردانند	مُصیبیتی می گویند به تحقیق گرفته بودیم [صلاح] کار خود را از پیش و روی می گردانند
وَهُمْ فَرِحُونَ	كَتَبَ لَنَّ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ	قُلْ بَغْرِيْبٍ شَادِمَانِ اند	در حالی که آنان شادمان اند	در حالی که آنان شادمان اند
اللهُ لَنَا	وَعَلَى مَوْلَنَا	اللهُ فَلِيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ	برای ما اوست کارساز ما و بر	برای ما اوست کارساز ما و بر
قُلْ	هُوَ مَوْلَنَا	وَعَلَى مَوْلَنَا	الله برای ما اوست کارساز ما و بر	الله برای ما اوست کارساز ما و بر
هَلْ تَرَبَّصُونَ	إِلَّا إِحْدَى الْحُسَنَيْنِ وَنَحْنُ	إِلَّا إِحْدَى الْحُسَنَيْنِ وَنَحْنُ	آیا بگو انتظار می برید برای ما و ما	آیا بگو انتظار می برید برای ما و ما
نَتَرَبَّصُ بِكُمْ	أَنْ يُصِيبَكُمُ اللهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ	أَنْ يُصِيبَكُمُ اللهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ	انتظار می کشیم برای شما که برساند به شما	انتظار می کشیم برای شما که برساند به شما
أَوْ بِأَيْدِينَا	فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبَّصُونَ	فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبَّصُونَ	یا با دست های ما پس منتظر باشید به تحقیق ما با شما	یا با دست های ما پس منتظر باشید به تحقیق ما با شما
أَنْفَقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا	لَنْ يُثْقِبَ مِنْكُمْ كُنْتُمْ	أَنْفَقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا	خرج کنید به خوشی یا به ناخوشی هرگز پذیرفته نمی شود از شما بوده اید	خرج کنید به خوشی یا به ناخوشی هرگز پذیرفته نمی شود از شما بوده اید
قَوْمًا فَسِيقِينَ	وَمَا مَنْعَهُمْ نَفَقَتْهُمْ	وَمَا مَنْعَهُمْ نَفَقَتْهُمْ	گروهی نافرمانان خروج های شان	گروهی نافرمانان خروج های شان
إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا	أَنْ تُقْبَلَ نَفَقَتْهُمْ	أَنْ تُقْبَلَ نَفَقَتْهُمْ	اینکه بی گمان ایشان کافر شدند	اینکه بی گمان ایشان کافر شدند
إِلَّا وَهُمْ كَرْهُونَ	وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرْهُونَ	وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرْهُونَ	مگر در حالی که آنان پژمرده دلان اند	مگر در حالی که آنان پژمرده دلان اند

فَلَا تُعْجِبَكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 پس به شگفت نیاورد تورا مال هایشان و نه فرزند اشان جز این نیست که می خواهد الله که عذاب کند ایشان را

۵۵ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزَهَّقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَفَرُونَ
 به سبب آن [اموال] در زندگانی دنیا و برآید جان هایشان در حالی که آنها کافران اند

۵۶ وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا كُنُّهُمْ
 و سوگند می خورند به الله که به تحقیق آنان هر آینه از شما میاند حال آنکه نیستند آنان از شما ولیکن آنها

۵۷ قَوْمٌ يَرْقُونَ لَوْلَوْ مَغَرَّاتٍ أَوْ يَحْدُوْنَ مَلْجَأً أَوْ
 گروهی اند که می ترسند [از شما] پناهگاهی یا بیابند اگر

۵۸ أَوْ مَدَخَّلًا لَوْلَوْ إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ وَمَنْ يَلْمِزُكَ
 با درشنگاهی را هر آینه روی می آوردند به آن در حالی که ایشان می شتابند و برخی از آنان کسی است که عیب می گیرند بر تو

۵۹ فِي الصَّدَقَتِ فَإِنْ أَعْطُوا رَضُوْا وَإِنْ لَمْ يَعْطُوا مِنْهَا إِذَا
 در [تقسیم] صدقه ها پس اگر داده شوند از آن خوش می شوند و اگر داده نشوند از آن ناگهان

۶۰ هُمْ يَسْخَطُونَ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوْا مَا أَتَاهُمُ اللَّهُ
 ایشان به خشم می آیند و اگر بی گمان آنان خشنود می شدند به آنچه داده است به آنان الله

۶۱ حَسَبُنَا اللَّهُ سَيُوتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 و پیامبرش کافی است ما را الله به زودی خواهد داد به ما الله از بخشش خود

۶۲ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغُبُونَ
 و پیامبرش بی گمان ما به الله گرایند کانیم

۶۳ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَمَلِيَّنَ عَلَيْهَا وَالْمُؤْلَفَةِ فُلُوْجُهُمْ
 از آن نیازمندان و کارگزان [جمع آوری] آن دلچیوی شدگان

۶۴ وَفِي الرِّقَابِ وَالْفَرَمِينَ وَفِي سَيِّلِ اللَّهِ رَاهِ وَدر
 و در راه آزادی برده اند و در [اداء دین] و امداد اران

۶۵ فَرِضَةَ مِنْ اللَّهُ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ وَمِنْهُمْ
 مقرر شده از [سوی] الله و الله دانای سنجیده کار است و برخی از ایشان [منافقان]

۶۶ الَّذِينَ يُؤْذَنُ الْأَنْتَيْ وَيَقُولُونَ هُوَ أَذْنُ خَيْرٍ
 آنان اند که آزار می دهند پیامبر را [به عیب گویی] و می گویند او [سرپا] گوش است بگو گوش نیکویی است

۶۷ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُونَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
 برای شما ایمان دارد به الله و باور دارد به مؤمنان [در اخبار اشان] و رحمتی است برای آنانی که

۶۸ إِيمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذَنُ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 ایمان آورده اند از شما و آنانی که آزار می رسانند پیامبر الله را برای آنان عذابی در دنگ است

يَحْلِفُونَ سوگند می خورند
لَكُمْ لِرِضُوْكُمْ برای شما [ای مؤمنان] تا خشنود سازند شما را
وَاللهُ وَاللهُ و الله و الله
أَن يُرْضُوهُ آن یرضوه
كَانُوا مُؤْمِنِينَ کانوا مؤمنان
إِن إِن این
أَنَّهُ أَنَّهُ آنده
يَعْلَمُوا یعلموا
أَلَمْ نَدَانِسْتَنْدَ آیا ندانستند
أَلَمْ يَعْلَمُوا آنده
أَنَّهُ كَانَ آنکه
بَاشَنَدَ باشد
أَنْ این
بَهْ أَنْ به الله
بَهْ أَنْ به الله
أَنْ به اینکه خشنود سازند

۶۲

مَنْ يُحَادِدُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّهُ هر که مخالفت می کند الله و پیامبر او را پس هر آینه هست برای او آتش دوزخ که جاوید باشد در آن

ذَلِكَ الْخَرْجُ الْعَظِيمُ این است
الْمُنَافِقُونَ منافقان
يَحْذَرُ می ترسند
الْعَظِيمُ بزرگ
أَنْ آن رسایی

۶۳

أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةً ثُنِّيَّهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ از اینکه نازل شود درباره آن سوراهای که خبر دهد ایشان را به آنچه در دل هایشان است بگو ریشخند کنید
أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةً ثُنِّيَّهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ از اینکه نازل شود درباره آن سوراهای که خبر دهد ایشان را به آنچه در دل هایشان است بگو ریشخند کنید

إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ به تحقیق الله پدید آورنده است آنچه را می ترسید آنچه را
وَلَئِنْ سَأَلْتُهُمْ پرسی از آنان [منافقان]
وَلَئِنْ و اگر
قُلْ می ترسند
إِنَّمَا كَانَ نَحْنُ وَنَلَعِبُ

۶۴

هر آینه گویند جز این نیست که ما [در گفتگو] فرومی رفته و بازی می کردیم [به شوخی سخنی می گفتیم] بگو آیا به الله و به آیت های او

كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ریشخند می کردید؟
وَرَسُولُهُ و پیامبرش
كَفَرْتُمْ کافر شده اید
لَا تَعْنَذِرُوا عذر می ارید
قَدْ به تحقیق
كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ریشخند می کردید؟

۶۵

بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَآفِةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآفِةٍ پس از ایمان تان اگر گذشت کنیم از گروهی عذاب کنیم گروه دیگری را

إِنَّمَا كَانَ مُجْرِمِينَ به این سبب که همانا آنان بودند
وَالْمُنَافِقُونَ مردان منافق
بَعْضُهُمْ به این سبب که همانا آنان بودند
وَيَنْهُونَ و باز می دارند

۶۶

يَأْمُرُونَ از برخی [متعدد مشابه] از برخی [دیگرند در کردار و دین] امر می کنند
بَعْضُهُمْ برخی شان [متعدد مشابه] از برخی [دیگرند در کردار و دین] امر می کنند
فَتَسِيمُهُمْ و باز می دارند
أَمْدِيَّهُمْ دسته های خود را فراموش کرد ایشان را

عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْصِدُونَ از کار پسندیده و می بندند
وَيَنْهُونَ دسته های خود را فراموش کرد ایشان را

۶۷

إِنَّمَا كَانَ مُنَافِقِينَ بی گمان
وَالْمُنَافِقُونَ مردان منافق
هُمْ همان
وَالْمُنَافِقُونَ مردان منافق
وَالْمُنَافِقُونَ مردان منافق
وَالْمُنَافِقُونَ مردان منافق

أَنْ در آن، آن بستنده است آنان را و لعنت کرده است آنها را

۶۸

فِيهَا هِيَ حَسِبُهُمْ وَلَعْنُهُمْ فیهای هی حسیب هم و لعنه هم
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ و برای آنان عذابی پایدار است

۷۳
 ۷۴
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
 ابْرَاهِيمَ
 بِرَّ آثَانَ
وَأَغْلُظُ الْمُنَافِقِينَ
 وَدَرْشَتِيْ كَنْ
 وَمِنَ الْكُفَّارَ
 وَمِنَ الْكُفَّارَ
 جَهَدَ كَنْ
 بِاَكْفَارَانَ
 بِيَامِيرَ
 اَيَ
يَا مَوْلَاهُمْ
 بِاللهِ
 بِهِ اللهُ
وَمَا وَنَاهُمْ
 سُوْگَندِيْ خُورَنَدَ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
 بازْگشْتَگاهِی است [آن]
جَهَنَّمُ
 دوزخِ است
وَبِئْسَ
 وَبِدَ

مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةً الْكُفَّارُ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ
که [ناسزا] نگفته‌اند در حالی که بی گمان گفتند کلمه الکفر و کافر شدند پس از [اظهارکردن] اسلام خود

وَهُمُوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقْمُوا إِلَّا أَنَّ أَغْنَيْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَوَيَامِبرش وَعِيبِ جَوَى نَكْرَنَدْ مَكْرَ آزَانْ روَ كَهْ تُونَگَرْ كَدَآنَ رَا اللَّهُ وَقَصْدَ كَرَنَدْ چِيزِی رَا کَهْ [يلان] نَزِسِلَنَدْ

مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَوْمَ يَعْذِبُهُمْ
أَزْتَهْلِكُهُمْ وَإِنْ يَسْتَوْلُوا يَعْذِبُهُمْ
يَوْمًا خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلُّوْا يَعْذِبُهُمْ
بَاشَدْ بَهْتَرْ بِرَأْيِ شَانْ وَأَكْرَ رُوْغَرْ دَانْدَنْ [ازْتَهْلِكُهُمْ] عَذَابُ كَنْدَ آثَانَ رَا

الله عَذَابًا عَذَابي الله دردناک آلِیمًا عَذَاباً عَذَابي الله زمین در برایشان دنیا در و آخِرَة وَآخِرَة دنیا در وَمَا هُمْ فِي الْأَرْضِ

لَيْلٌ مِنْ وَلَيْلٍ وَلَا نَصِيرٌ
كَه لِبْتَه اَگر دُوستِی هیچ
اللهُ مَنْ عَاهَدَ وَمِنْهُمْ مَنْ
بِاللهِ ایشان کسی هست که بیمان بستند

فَلَمَّا آتَاهُم مِّنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلُّوا وَهُمْ مُعْرِضُونَ

فَاعْقِبُهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمٍ يُلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا

اللهُ يَعْلَمُ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ٧٧

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَانَهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَمَ
كَه ه آبَنه الله م داند سخن بنیهان شان دا و داز گفتنه شان دا
الله نیک دانای، [به]

الْمُطَوَّعِينَ صدقه دهنگان
يَلْمِزُونَ عیا، حمد و کنند
الَّذِينَ آنان که
الْغَيْوَبُ بنمان هاست

الْمُؤْمِنِينَ فِي الْأَصَدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَحْدُونَ إِلَّا مَنْ كَفَرَ بِهِ

جَهَدُهُمْ فِي سَخِرَةٍ مِنْهُمْ سَخِرَةً اللَّهُ عَذَابُهُ عَذَابٌ دَدَنَكَ أَسْتَ

أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
 آمرزش طلب کنی برایشان یا آمرزش طلب نکنی برایشان اگر آمرزش خواهی برایشان هفتاد بار[هم]

فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ يَأْنَهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 پس هرگز نیامرزد الله ایشان را این به سبب آن است که آنان کافر شدند و پیامبرش به الله

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي راه نمی نماید **وَاللَّهُ لَمْ يَعْلَمْ ذَلِكَ يَأْنَهُمْ كَفَرُوا** با نیمه

الْمُخْلَفُونَ وایس گذاشتگان **فَرَحَ شَادِمَانَ شَدَنَدَ** ۸۰ فاسقان را گروه
 به نشستن شان پس از

وَأَنْجَاهُمْ فِي الْجَهَنَّمِ و جان هایشان در راه الله و گفتند بیرون نروید [برای جهاد] در گرمای آتش دوزخ **وَأَنْجَاهُمْ فِي سَيْلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا نَنْفِرُوا** ۸۱

سخت تراست از جهت گرما اگر می فهمیدند پس از

أَشَدُ حَرَّاً لَّوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۸۱ **فَلَيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلَيَبْكُوا كَثِيرًا** پس باشد بخندند اندک و بگریند پس از

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۸۲ **فَإِنْ رَجَعَ إِلَى طَاغِيَةٍ** ۸۲ پس اگر بازورد تو را الله به سوی گروهی که می کردند

مِنْهُمْ فَأَسْتَعْذُنُكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَن تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبْدَا وَلَنْ
 از ایشان پس دستوری طلبند از تو برای بیرون امدن پس بگو هرگز بیرون نخواهد آمد همراه من هیچ گاه و هرگز

نُقْتَلُوا مَعِيَ عَدُوا إِنَّكُمْ رَضِيَتُمُ بِالْقُعُودِ أَوْلَ مَرَّةً فَاقْعُدُوا
 جنگ نخواهید کرد همراه من با هیچ دشمنی هر آینه شما خشنود شدید به نشستن اول بار پس بنشینید

مَعَ الْخَلِفِينَ ۸۳ **وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبْدَا وَلَا نَقْمَ**
 با ماندگان پس ماندگان و نماز مگزار بر هیچ یکی از ایشان که بمیرد هیچ گاه و مایست

عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۸۴ **وَمَا تَوَلَّ** ۸۴ **وَهُمْ فَسِقُونَ**
 بر گورش هر آینه ایشان کافر شدند به الله و پیامبر او و مردند در حالی که آنان نافرمان بودند

وَلَا تُعِجِّبَ أَمْوَالَهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعِذِّبَهُمْ ۸۵ **وَلَا تُعِجِّبَ أَنَّهُمْ كَفِرُونَ** ۸۵ **وَلَا يَذَّاكِرَ**
 و به شگفت نیاورد تو را اموالشان و فرزندانشان جز این نیست که می خواهد الله که عذاب کند ایشان را و چون

بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ ۸۶ **أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ** ۸۶ **وَهُمْ كَفِرُونَ** ۸۶ **وَإِذَا**
 به آن در دنیا و بیرون شود جان هایشان در حالی که کافران باشند

أَنْزَلَتْ سُورَةً أَنْ عَمِّنْ وَجَهَدُوا مَعَ رَسُولِهِ يَأْلَهُهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا ۸۷ **أَنْزَلَتْ سُورَةً أَنْ عَمِّنْ وَجَهَدُوا مَعَ رَسُولِهِ يَأْلَهُهُمْ**
 فرود آورده شود سوره ای که ایمان آورید به الله و جهاد کنید همراه با پیامبر او رخصت خواهند از تو

أُولُوا الْأَطْوَلِ مِنْهُمْ ۸۸ **وَقَالُوا ذَرْنَا نَكْنُ** ۸۸ **أَنْزَلَتْ سُورَةً أَنْ عَمِّنْ وَجَهَدُوا مَعَ رَسُولِهِ يَأْلَهُهُمْ**
 توانگران از آنان و گویند بگذار ما را تا باشیم

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفَ وَطَبَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ جزء دهم
خشند شدند به آنکه باشدند

پس آنان دل هایشان واپس ماندگان و مهر نهاده شد بر

لَا يَفْقَهُونَ آیه ۸۷
نمی فهمند

معهود ایمان آورند همراه او
لیکن آرزوی وآلذین آیه ۸۸
و آنان که این پیامبر

جَاهَدُوا آیه ۸۹
جهاد کردند

نیکی هاست برایشان و دل هایشان با مال هایشان

وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ آیه ۹۰
و آنان همان رستگاران اند آمده کرده است الله

بهشت هایی که روان است برایشان همان آنها در خانه ایشان

مِن تَحْتَهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ آیه ۹۱
از زیر [درختان] آنها جویها در حالی که جاویدانند در آن این است کامیابی بزرگ

الْمُعَذِّرُونَ مِنْ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الْذِينَ كَذَبُوا آیه ۹۲
عذر آوران از بادیه نشینان تار خست داده شود به ایشان آنان که دروغ گفته بودند

اللهُ وَرَسُولُهُ سَيِّصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابُ الْأَلِيمُ آیه ۹۳
به الله و پیامبرش زودا که رسد به آنان که کافر شدند در دنای عذابی آنان

لَيْسَ عَلَى الْضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الْذِينَ آیه ۹۴
نیست بر ناتوانان و نه بر بیماران و نه آنان که

لَا يَحِدُّونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ آیه ۹۵
نمی یابند چیزی را که خرج کنند گناهی هرگاه نیک خواهی کنند برای الله و پیامبرش

مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَيِّلٍ وَاللهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ آیه ۹۶
نیست بر نیکوکاران هیچ راهی [برای سرزنش] و الله أمر زنده مهربان است

وَلَا عَلَى الْذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَحْدُ آیه ۹۷
و نیست [گناهی] بر آنان که چون بیانند نزد تو تا [بر مرکبی] سوار کنی ایشان را گفتی

مَا أَحَمَّلُكُمْ عَلَيْهِ تَوْلَأْ وَأَعْنِهِمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمَعِ آیه ۹۸
چیزی را که سوار کنم شما را بر آن بازگشتند در حالی که چشم های شان جاری باشد از اشک

حَرَنًا أَلَا يَحِدُّونَ مَا يُنْفِقُونَ آیه ۹۹
از روی غم به سبب اینکه نمی یابند چیزی را که خرج کنند جز این نیست که راه [سرزنش و عقوبت] بر

الَّذِينَ يَسْتَعْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا آیه ۱۰۰
کسانی است که رخصت می خواهد از تو در حالی که آنان توانگرانند خشنود شدند به اینکه باشدند

مَعَ الْخَوَالِفَ وَطَبَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ اللَّهُ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ آیه ۱۰۱
با پس ماندگان و مهر نهاد الله فهم پس آنان [چیزی] نمی دانند

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ لَا تَعْتَذِرُوْا
 عذر می آورند به سوی شما هنگامی که بازگردید
 عذر میاورید بگو به سوی شان

لَن نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأَنَا
 هرگز باور نمی کنیم [سخن] شما را به تحقیق آگاه گردانیده ما را الله از خبرهای تان و زود خواهد دید

اللهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ تَرْدُوْنَ إِلَى عَلِيمِ الْغَيْبِ
 الله کار شما را و پیامبرش [نیز کار شما را خواهد دید] سپس بازگردانیده می شوید به سوی دانای نهان

وَالشَّهَدَةُ فَيَنْتَهِكُمْ وَالشَّهَدَةُ
 و آشکار پس آگاه می گرداند شمارا به آنچه شما می کردید

لَكُمْ إِذَا أَنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ فَاعْرَضُوا عَنْهُمْ
 به الله برای شما چون بازگردید به سوی ایشان تا روی بگردانید از [سرزنش] ایشان پس روی بگردانید

عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجُسُونَ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
 از ایشان بی گمان آنان پلیدند و جایگاهشان به سزای آنها

يَكْسِبُونَ فَإِنَّهُمْ لَرَضُوا لِرَضُوا يَحْلِفُونَ
 می کردند از آنان پس اگر تا خشنود شوید برای شما سوگند می خورند

تَرَضُوا عَنْهُمْ فَإِنَّهُمْ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ
 خشنود شوید از ایشان بی گمان از آنها خشنود نمی شود از الله

أَلَا أَعْرَابٌ أَشَدُ كُفْرًا وَنِفَاقًا أَلَا يَعْلَمُوا
 ۱۶ [برخی] از بادیه نشینان شدیدترند از حیث کفر و نفاق

حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
 حدود آنچه را که نازل کرده است الله بر رسول خود و الله دانای سنجیده کار است ۱۷ و برخی از

الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنِفِقُ مَعْرَمًا وَيَرْبَصُ بِكُمْ أَلَدَّوْمَرَ
 بادیه نشینان کسانی هستند که می پندراند آنچه را هزینه می کنند زیان [وتلاؤن] و انتظار می کشند برای شما پیشامدهای [ید] را

عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 بر آنان باد پیشامدهای بد و الله شنوای داناست

الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمَ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ
 بادیه نشینان کسانی هستند که ایمان دارند به الله و روز و اپسین و می پندرد

مَا يُنِفِقُ قُرْبَتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتٍ الرَّسُولُ أَلَا إِنَّهَا فُرْبَةٌ
 آنچه را نفاق می کند مایه نزدیکی [خود] به الله و [نیز] دعاها [خیر] پیامبر را آگاه باش بی گمان این [هزینه] موجب نزدیکی

لَهُمْ سَيِّدُ خَلْمَهُمْ أَلَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ
 برای آنهاست زود داخل گرداند ایشان را الله در رحمت خود بی گمان الله أمرزنده مهربان است

وَالْمُهَاجِرُونَ مهاجران **أَلَا وَلُونَ** نخستين **وَالسَّيْقُونَ** وَآن پیشی گیرندگان
وَالْأَنْصَارُ و انصار **مِنْ** از **أَلَا وَلُونَ** نخستین **وَالسَّيْقُونَ** وَآن پیشی گیرندگان
وَالَّذِينَ و آنان که

پیروی کردن از ایشان به نیکی خشنود شده است الله از ایشان و خشنود شدن ایشان از او و آماده ساخته است الله رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَأَعَدَ اللَّهُ عَنْهُمْ بِإِحْسَانٍ أَتَبْعَوْهُمْ

لَهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَرُ خَلِدِينَ فِيهَا زیر [درختان] آنها جوی ها جاویدان باشند **كَهْ جَارِي اسْتَ زَيْرَ [دَرْخَتَانَ] آنَهَا** در آنها همیشه **أَبْدَا**

الْأَعْرَابُ بادیه نشینان **حَوْلَكُمْ** وَمِمَّنْ مِنْ از **الْعَظِيمُ** بزرگ **الْفَوْزُ** کامیابی **ذَلِكَ** این است **وَمِمَّنْ** و برخی از آنان **كَه** پیرامون شمایند

مُنَفِّقُونَ مُنَفِّقان اند **وَمِنْ أَهْلِ** و برخی از **الْمَدِينَةِ** مدینه **مَرَدُوا** خو گرفته اند **عَلَى** بر **النِّفَاقِ** نفاق **لَا تَعْلَمُهُمْ** نمی دانی [نفاق] الشان را

نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنَعْدِّبُهُمْ إِلَى عَذَابٍ
ما می دانیم [نفاق] ایشان را زودا که عذاب کنیم آنان را سوی عذاب سپس بازگردانیده شوند به پار دو

١١ ﴿عَظِيمٌ﴾ وَأَخْرُونَ وَدِيْگَارَانَ كَه اقْرَارَ كَرْدَند **أَعْرَفُوا** بِهِ كَنَاهَانَ خَوْدَ **بِذُنُوبِهِمْ** خَلَطُوا **عَمَلًا** صَنَاعَا شَاسِتهِ رَا كَرْدَارِي

وَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ
أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ
إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ
بازگردد بر ایشان [و توبه آذان را بینید] بی گمان الله آمر زننده مهربان است

بُكْرٍ مِّنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُظَهِّرُهُمْ وَتُرْزِكُهُمْ بِهَا وَصَلَّى عَلَيْهِمْ

بی گمان دعای تو آرامشی است **سَكْنٌ** هم **وَاللَّهُ** سَمِيعٌ شنوای **عَلَيْهِ** داناست **أَلَّمْ يَعْلَمُوا** آیا ندانستند

أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبِلُ التَّوْبَةَ عَنِ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ
كَه الله همومست که می پذیرد توبه را از بندگان خود و دریافت می کند صدقات را
و اینکه

الله هو التواب الرحيم

وَرَسُولِهِ، وَالْمُؤْمِنُونَ ۝ وَسَرِدُونَ ۝ إِلَى الْغَيْبِ عَذَمِ دَانَاءِ بِنْهَانِ وَالشَّهَدَةِ وَآشْكَارِ وَمُؤْمِنَاتِ [بَيْنَ يَنْتَدَ] وَبِهِ زُودِي بازْگر دانیله می شوید به سوی و پیامبر او

الله إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ فَقَدْ عَلَيْهِمْ وَاللهُ أَعْلَمُ بِمَا يَعْمَلُونَ
الله يا عذاب کند ایشان را و یا زامی گردد ب ایشان [به رحمت خود] دنایی سنجیده کار است

وَالَّذِينَ أَخْنَدُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَقْرِيقًا بَيْنَ مَسْجِدِي رَا بِرَأْيِ زِيَانِ رِسَانِدِنْ وَكُفْرْ وَبِرَأْيِ تَفْرِقَهِ اندَاخْتِنْ مِيَانْ گَرْفَتَنَدِ [سَاخْتَنَدِ] وَأَنَانَ كَه

الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلٍ وَأَنَانَ كَه جِنْگِیده اند پیش از این و [سَاخْتَنَدِ] کَمِينَگاهی برای کسانی که جِنْگِیده اند با الله و پیامبرش

إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَى وَاللَّهُ يَشْهُدُ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ وَهُرَآئِنَه ایشان سوگند خورند که اراده نکردم [یاساختن مسجد] مگر نیکی

لَا نَقْمَ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أَسَسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ ۱۰۷ نایست [به نماز] در آن [مسجد ضرار] هرگز هر آینه مسجدی که اساس نهاده شده است بر پرهیز کاری از نخستین

يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَنْظَهَرُوا روز سزاوارتر است که بایستی در آن، در آن [مسجد] مردانی اند که دوست دارند پاکی ورزند [از نجالست ظاهری و باطنی]

يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ وَاللَّهُ أَمْنَ بُنْيَانَهُ بُنْيَانَهُ أَفَمَنْ أَسَسَ ۱۰۸ دوست می دارد پاکی وزان را آیا پس کسی که بنا نهاده است

عَلَى تَقْوَى مِنْكَ اللَّهُ وَرَضِوانِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَسَ بر پروا از الله و خشنودی [او] بهتر است یا آن کسی که بنا نهاده است

عَلَى شَفَا جُرْفِ هَارِ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي بر لب پرتگاهی که در حال ریزش است پس بیندازد او را در آتش دوزخ و الله راه نمی نماید

الْقَوْمَ الظَّلِيلِينَ لَأَيْزَالُ بُنْيَانَهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِبَّةً ۱۰۹ گروه ستمکاران را همواره که بنا نهاده اند مایه تردید

فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقْطَعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ ۱۱۰ در دل های شان است مگر که پاره پاره شود دل هایشان و الله دنای سنجیده کار است

إِنَّ اللَّهَ أَشْرَقَ مِنْ وَأَمَوَّلَهُمْ وَأَنْفَسَهُمْ الْمُؤْمِنِينَ ۱۱۱ بی گمان الله خریده است از مؤمنان جان هایشان و مال هایشان را

إِنَّ اللَّهَ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقْتَلُونَ فِي سَيِّلِ اللَّهِ فَيَقْتَلُونَ بهشت کارزار می کنند در راه الله پس می کشنند [کفار را]

وَيُقْتَلُونَ وَعِدَّا عَلَيْهِ الْتَّورَةُ وَالْإِنْجِيلُ ۱۱۲ و کشته می شوند وعده ای است برعهده الله به حق در تورات و انجلیل پس شادمان باشد

وَالْقُرْءَانُ وَمَنْ أَوْفَ وَمَنْ بَعْهَدِهِ فَوَافَ ۱۱۳ و قرآن و کیست وفاکننده تر به عهد خویش معامله کردید به آن و این است

بَيْعِكُمُ الَّذِي بَأَيْعَتْ بَهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوزُ الْعَظِيمُ ۱۱۴ به خرید و فروشی که کامیابی بزرگ

الْسَّكِّيْرُونَ	الْحَمِدُونَ	الْعَدِيْدُونَ	الْتَّكَبِيْرُونَ
سیاحتگران اند [بر راه الله=روزه هران اند]	ستایندگان اند	پرستندگان اند	[آن مؤمنان] توبه کنندگان اند
بِالْمَعْرُوفِ بِه کار پسندیده	الْأَمْرُونَ امركنندگان اند	السَّجِدُونَ سجده کنندگان اند	الرَّكِعُونَ ركوع کنندگان اند
الله الله	لَحْدُودٍ برای حدود	وَالْحَفْظُونَ و نگهداران	وَالنَّاكُونَ و بازدارندگان اند
اَمَّنُوا ایمان آوردن	وَالَّذِيْنَ و آنان که	لِلَّهِ برای پیامبر	وَبَشَّرَ و مژده ده
أُولَى الْقُرْبَى خویشاوند	كَانُوا باشدند	مَا كَانَ نيست سزاوار	الْمُؤْمِنِينَ مؤمنان را
مِنْ بَعْدِ مَا پس از آنکه	وَلَوْ و اگرچه	١١٢ برای مشرکان	أَن يَسْتَغْفِرُوا اینکه طلب بخشایش کنند
وَمَا كَانَ و نبود	أَصْحَابُ دوخ اند	أَنْهُمْ که بی گمان آنان یاران	لِمُسْرِكِينَ برای شان
١١٣ برای شان	الْجَحِيمُ دوخ اند	لَهُمْ روشن شد	تَبَيَّنَ برای شان
إِبْرَاهِيمَ لَأَبِيهِ ابراهیم برای پدرش	إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ مگر از روی وعده ای که	إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ مگر از روی وعده بود آن را به پدرس	أَسْتَغْفَارُ مغفرت خواستن
فَلَمَّا بَيْنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوُ اللَّهِ پس چون ظاهر گشت برای [ابراهیم] که بی گمان پدرش دشمن الله است بیزاری جست ازوی بی گمان ابراهیم هر آینه بسیار دلسوز بر بیار بود	تَبَرَّأَ مِنْهُ باشدند	وَلَوْ و اگرچه	إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّلُ حَلِيمٌ إنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّلُ حَلِيمٌ
وَمَا كَانَ و بر آن نیست	الله لِيُضِلَّ قَوْمًا ^{١١٤} الله که گمراه کند قومی را	إِذْ هَدَنَهُمْ حَتَّىٰ بعد از آنکه هدایت کرد ایشان را تا	يَبْيَنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ^{١١٥} برایشان آنچه را که پرهیز نمایند[آن] بی گمان الله به هر چیزی داناست
لَهُ مَلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ برای اوست فرمانروایی	وَيَمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ زنده می کند و می میراند و نیست	يَبْيَنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ^{١١٥} برایشان آنچه را که پرهیز نمایند[آن] بی گمان الله به هر چیزی داناست	يَبْيَنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ^{١١٥} برایشان آنچه را که پرهیز نمایند[آن] بی گمان الله به هر چیزی داناست
وَالْمُهَاجِرِينَ و مهاجرین	وَالْأَنْصَارِ و انصار	وَالْمُهَاجِرِينَ و مهاجرین	النَّبِيٰ پیامبر
سَاعَةُ الْعُسْرَةِ وقت تنگی و مشکل	أَتَبَعُوهُ پیروی کردن از او در	سَاعَةُ الْعُسْرَةِ وقت تنگی و مشکل	النَّبِيٰ پیامبر
مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ ^{١١٧} از ایشان	الَّذِيْنَ آنان که	يَرِيقُ گروهی	إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ آنگاه بازگشت الله [به مهریانی خود] بر ایشان [توبیشان را پذیرفت] بی گمان الله بدیشان مهریان است

وَعَلَىٰ الْثَّالِثَةِ الَّذِينَ حَفَّا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
و [بازگشت الله به مهربانی خود] برآن سه نفری که [ازغوه تیوک] بازمانده بودند تا وقتی که تنگ شد برایشان زمین

بِمَا رَحِبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُوا أَن لَا مَلْجَأً
با وجود فراخی اش و تنگ شد برایشان نفوس شان [=دلشان به تنگ آمد] و یقین کردند که نیست پناهی

مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ قَابَ
از [خشم] الله مگر به سوی وی پس برگشت نمود الله [بارحمتش ابرایشان] تویه شان را پذیرفت [تابویه کنندی گمان الله اوست آن توبه پذیر

الْرَّحِيمُ يَكَاهُمَا الَّذِينَ
مهربان ۱۱۸ ای کسانی که باشید ایمان آورده اید پروا کنید از الله

الصَّدِيقِينَ
راست گویان ۱۱۹ نیست سزاوار برای اهل مدینه و آنان که پیرامون ایشانند

مَا كَانَ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ
بیشتر از جان او این [منع از پس ماندن] به این سبب است که به آنان [مجاهدان] نمی رسد به ایشان تشنجی و نه رنجی

وَلَا مَحْمَصَةٌ فِي سَكِيلِ اللَّهِ
ونه گرسنگی در راه الله و گام نمی نهند [به سم و کف و پای] جایی را که به خشم آورد

الْكُفَّارُ وَلَا يَنَالُوكُمْ مِنْ عَدُوٍّ نَيَّلًا إِلَّا كِتَبَ لَهُمْ
کافران را و نمی رسد [به هیچ مقصدی] از دشمن الله به رسیدنی مگر نوشته می شود برایشان

بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّهُمْ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
به سبب آن کرداری شایسته بی گمان الله تباہ نمی کند پاداش

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً
و هزینه نمی کنند هیچ هزینه‌ای را خرد و نمی پیمایند کلان را و نه

وَادِيًا إِلَّا كِتَبَ لَهُمْ لِيَجْرِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
هیچ سرزمنی را مگر نوشته می شود برایشان تا پاداش دهد ایشان را الله [پاداش انیکوترين کاری که

يَعْمَلُونَ وَمَا كَانَ
می کرددند و نشاید مؤمنان که رهسپار شوند همگی [برای جهاد و طلب علم]

فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ
پس چرا رهسپار نشوند از هر گروهی من کل فرقه ایشان دسته ای تا ژرف آگاه شوند در دین

وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ
و برای اینکه بیم دهند گروه خود را آنگاه که باشد که آنان بترسند [و پرهیزند]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يُؤْنَكُم مِّنَ الْكُفَّارِ

ای کسانی که ایمان آورده اید پیکار کنید با آنان که نزدیک اند به شما از کفار

وَلَيَجِدُوا فِيكُمْ غُلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

و باید بیابند [کفار] در شما درشتی را و بدانید که به تحقیق الله با پرهیز کاران است [نصرت لهی برای آن لست]

وَإِذَا مَا أُزْلَت سُورَةً فِيمَنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَهُ هَذِهِ سُورَةً

و آنگاه که نازل شود سوره‌ای پس برخی از ایشان کسی است که می‌گوید کدامیک از شما زیاد نمود اورا این [سوره]

إِيمَنَا فَامَا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَهُمْ إِيمَنًا وَهُمْ يَسْتَبِشُونَ

از جهت ایمان پس آنان که ایمان آورده اند پس زیاد نمود این سوره برای آنان ایمان را و ایشان شادمان می‌شوند

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ فَزَادَهُمْ رِجْسًا

و اما آنانی که در دل های شان بیماری [نفاق] است پس زیاده ساخته برای آنان پلیدی را

أَوْلَاءِ رِجْسِهِمْ وَمَا تُؤْتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ

ایا نمی بینند [منافقان] آیا نمی بودند کافران بودند در حالی که در مردند و مرتضی ایشان

أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ

که ایشان آزموده می‌شوند

كُلُّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ

در هر سال یک بار یا دو بار باز هم پنده می‌گیرند ایشان و نه هم باز شود

سُورَةُ نَظَرٍ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَكُمْ مِنْ أَحَدٍ

سوره‌ای می‌نگرد برخی از ایشان به سوی برخی دیگر [گوید] آیا کسی [از مسلمانان] می‌بیند شما را

ثُمَّ أَنْصَرُهُمْ صَرْفًا

آن گاه باز می‌گردد بازداشته است الله دل هایشان را [از هدایت] به این سبب که ایشان گروهی اند که نمی‌فهمند

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ

هر آینه هر آینه آمده است برای شما خود شما از پیامبری

عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ

بر او که در رنج افتید

رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

دل سوز مهربان است پس اگر خ گرداند [از ایمان] پس بگو بسنده است مرا الله نیست هیچ الهی

إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

جز او بر او توکل کردم پروردگار آن عرش بزرگ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ لِلنَّاسِ عَجَباً
 الف، لام، راء، این آیت های آن کتاب استوار و سنجیده است آیا هست شکرف
 آنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 اینکه وحی فرستادیم به سوی مردی از ایشان که هشدار بده مردمان را و مژده ده کسانی را که ایمان آورده اند
أَنَّ لَهُمْ قَدْمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا
 به آنکه برای آنان است پایگاه راستین نزد پروردگار شان گفتند کافران هر آینه این
لَسْحَرٌ مُّبِينٌ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
 جادوگری آشکار است هر آینه پروردگار شما الله است آن که آفرید آسمان ها و زمین را
فِي سِتَّةِ آيَاتِرِ شَمَّ أَسْتَوْيَ عَلَى الْعَرْشِ يَدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ
 در شش روز آنگاه استیلا یافت بر عرش تدبیر می کند کار را نیست هیچ شفاعت کننده ای
إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمْ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا
 مگر پس از اجازه وی این است الله پروردگار شما
تَذَكَّرُونَ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًا إِنَّهُ
 پند نمی گیرید؟ به سوی اوست بازگشت شما همگی وعده [کرده است] الله وعده درست هر آینه او
يَبْدُؤُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْرِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ
 آغاز می کند آفرینش را سپس باز می گرداند آن را تا پاداش دهد آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته
كَفَرُوا لَهُمْ وَالَّذِينَ شَرَابُ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ يَا لِلْقِسْطِ
 و آنان که دادگری کافر شدند برای آنان است آشامیدنی از آب گرم و عذابی
أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمَسَ
 در دنایک به سبب آنکه کفر می ورزیدند او کسی است که قرارداد آفتاب را
ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرُهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السَّيِّنَاتِ
 در خشان و ماه را تابان و معین کرد برای آن [ماه] منزل ها را تا بدانید شمار سال ها
وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ إِلَّا ذِلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
 و حساب را نیافریده است الله این را مگر حق به تفصیل بیان می کند نشانه ها را
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ إِنَّ فِي أُخْيَلِ الْيَلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
 برای گروهی که می دانند هر آینه در پی آمدن شب و روز و آنچه آفریده است
الله في السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ آسمان ها در الله
 نشانه هایی است برای گروهی که پرهیز کاری می کند و زمین

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءً نَّا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
هر آینه آنان که دیدار ما را و خشنود شده اند به زندگانی دنیا

وَأَطْمَانُوا وَدَلْ بَسْتَه اند

وَالَّذِينَ يَهَا هُمْ عَنْ إِيمَنِهَا غَفَلُونَ أُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ
و آنان که به آن ایشان از نشانه های ما بی خبرند جایگاهشان آنان

النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا هُمْ عَنْ إِيمَانِهَا
آتش است به سبب آنچه کسب می کردند ایمان آورده اند هر آینه آنان که

وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ يَا يَاهِدِهِمْ رَبُّهُمْ
و کردند کارهای شایسته پروردگارشان را راه نماید ایشان می رود به سبب ایمانشان از

الْأَنْهَرُ فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ تَجْرِي مِنْ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ
زیر آنها در باغ های سراسر نعمت در آنجا سبحانک دعای ایشان از

اللَّهُمَّ وَتَحِيَّهِمْ فِيهَا سَلَامٌ وَعَاصِرُ دَعْوَاهُمْ أَنَّ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الله باشد [پاکی توراست بل[ه]ا] و درود آنان [ایکدیگر] در آنجا سلام است و واپسین دعای شان این است که ستایش از آن الله است

رَبِّ الْعَالَمِينَ وَإِلَيْهِ يُعْجَلُ اللَّهُ وَلَوْ يُعْجَلُ اللَّهُ
پروردگار جهانیان برای مردمان بدی اعتبار

أَسْتَعِجَّالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقْضَى إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ
مانند به شتاب خواستن آنها خیر را هر آینه به سرمی آمد به سوی ایشان اجلشان پس می گذاریم آنان را که

لَا يَرْجُونَ لِقَاءً نَّا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ وَإِذَا مَسَّ
امید ندارند دیدار ما را در سرگشی شان شوند و چون برسد

الْأَنْسَنَ الْصُّرُّ دَعَانَا أَوْ قَاءِمًا فَلَمَّا كَشَفَنَا
آدمی را رنج بخواند ما را بر پهلوی خود پس چون برداریم

عَنْهُ ضَرَّهُ مَرَّ كَانَ لَمَّا يَدْعُنَا إِلَى ضَرِّ مَسَهُ كَذَلِكَ زَيْنَ
از او رنج وی را برود گویا که هرگز نخواهد بود مارا به افعن کردن رنجی که بدو رسیده بود اینچنین آرسنه شده است

لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَلَقَدْ أَهْلَكَنَا الْقُرُونَ
برای اسراف کنندگان آنچه را که می کردند هلاک کرده ایم نسل های

مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
پیش از شما را آنگاه که ستم کردند و آوردند برای ایشان نشانه های روشن را و بر آن نبودند

لَيَوْمَنُوا كَذَلِكَ بَحْرِيَ الْقَوْمَ شَمْ جَعَلْنَكُمْ
که ایمان آورند اینچنین کیفر می دهیم گروه بزهکاران را سپس گردانیدیم شما را

خَلَقَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ
جانشینان [گنشتگان] در زمین پس از ایشان تا بنگریم چگونه کار می کنید؟

آن آبَدِلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوَحَّى لِكَ إِنِّي
که دگرگون کنم آن را از جانب خود پیروی نمی کنم مگر آنچه را وحی شده است به سوی من هر آینه من

أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ قُلْ لَوْ شَاءَ
می ترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را از عذاب بخواهد

الله مَا تَلَوْتُهُ، عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِكُمْ فَقَدْ لَبِثْتُ بِهِمْ وَأَكَاهُنَّمِي كَرَدَ اللَّهُ شَمَارًا بِرَشْمَا نَمِيْ خَوَانِدَمْ آنَ رَا اللَّهُ

فِي كُمْ عُمَرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ فَمَنْ فِي سِتْمَكَارٍ تَرَى

از کسی که بر بندد بر الله دروغی را تکذیب کند آیات او را هر آینه حقیقت این است که مِمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِعَايَتِهِ إِنَّهُ

لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ
بِزَهْكَارَانِ رَسْتَگَارِ نَمِيْ شُونَدِ

مَا لَأَ يَضْرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَوَلَاءُ وَلَا يَنْفَعُهُمْ شَفَعَوْنًا وَسُودَ نَرْسَانِدَ بَهْ آنَانْ وَمَى گُويند اينان شفيعان ماهستند

عِنْدَ اللَّهِ أَتَنْبَئُوكُمْ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ رَبُّ الْعَالَمَينَ

فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ، وَتَعَلَّمَ عَمًا يُشْرِكُونَ
زَمِينٌ؟ پاکی از آن اوست و ببرتر است از آنچه شرک [او] می سازند و نبودند

النَّاسُ مردمان **أَمَّةٌ** مگر **إِلَّا** سخنی **وَاحِدَةٌ** یگانه پس اختلاف کرددند **فَاخْتَلَفُوا** و اگر نبودی **وَلَوْلَا** سخنی **كَلِمَةٌ**

سَبَقَتْ مِنْ رَيْلَكَ لَقُضَى بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
که پیشی گرفته بود از پروردگارت هر آینه داوری می شد میان ایشان در آنچه که در آن اختلاف دارند

**وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّنْ رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
وَمَنِ گویند چرا فروفرستاده نشد بر او [محمد(ص)] نشانه ای از پروردگارش پس بگو جز این نیست که**

الْغَيْبُ عِلْمٌ لِلَّهِ فَإِنَّمَا تَرَى مِنَ الْمُنَظَّرِينَ إِذَا
أَنْتَ تَنْظَرُهُمْ وَمَا يَرَى هُنَّ مُنْتَظَرُونَ

وَإِذَا أَذْفَنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسْتَهْمٍ إِذَا لَهُمْ مَكْرُورٌ فِي وَچون بچشانیم به مردمان رحمتی را [ازسوی خود] پس از سختی که رسیده بود به آنان ناگهان ایشان را نیرنگی باشد در

ءَأَيَّاثِنَا قُلْ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمَكْرُرُونَ
نشانه های ما بگو الله زودتر است از شما در رسانین [جزی اینرنگ هر آینه فرستادگان ما می نویسد آنچه مکرمی کنید

٢١ هُوَ الَّذِي يُسِرِّكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلُكِ
اوست آنکه روان می کند شمارا در خشکی و دریا تا وقتی که باشد در کشتی ها

وَجَرِينَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيْبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ
و روان شدند با [سوالان] خود با بادی خوش و شادمان شدند ایشان به آن باد ناگهان آید بر آنها بادی سخت

وَجَاءَهُمْ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوْا
و بیاید به ایشان موج از هر جا احاطه شدند بخوانند

الَّهُ مُحْلِصِينَ لَهُ الَّدِينَ لَمَنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَا مِنَ
الله را خالص کنندگان برای وی عبادت را همانا اگر رهایی دهی مارا از این هر آینه باشیم از

الَّشَّاكِرِينَ ۖ فَلَمَّا أَنْجَحَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
شکرگزاران ۶۲ پس چون نجات داد آنان را ناگهان ایشان سرکشی می کند در زمین به

الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةُ
ناحق ای مردم جز این نیست که سرکشی شما به زیان خود شماست [یافیید] بهره زندگانی

الَّدُنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَتِّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
دنیا را سپس به سوی ما بازگشت شماست پس خبردار کنیم شمارا به آنچه می کردید

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَّا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْنَطَ بِهِ
جز این نیست که حالت زندگانی دنیا مانند آبی است که فرود آورده آن را از آسمان پس بیامیخت به آن

نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَمُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ
روییدنی زمین از آنچه می خورند مردمان و چارپایان تا وقتی که فراگرفت زمین

رُزْخَفَهَا وَأَزْيَّنَتْ وَظَرَبَ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا
پیرایه خود را و آراسته شد و گمان کردند ساکنان آن که ایشان توانایند بر [استفاده از] آن

أَتَهُمْ أَمْرَنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَانَ لَمْ تَغْرِ
[ناگهان] بیامد فرمان ما در شب یا روز پس گردانیدیم آن را [مثل] زراعت دروشه گویا که هیچ نبود

بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَتِ لِقَوْمٍ يَنْفَكِرُونَ ۖ وَاللَّهُ
دیروز اینچنین بیان می کنیم نشانه ها را برای گروهی که می اندیشنند

يَدْعُهُمْ إِلَىٰ دَارِ السَّلَمِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
می خواند به سوی سرای سلامتی و راه می نماید هر که را بخواهد به سوی راهی راست

قرآن

لَلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةً وَلَا يَرْهَقُ وجوهُهُمْ

برای آنان که نیکوکاری کردند نیکوتربین [یاداش] وزیاده [برآن] است و پوشاند روهای شان را هیچ سیاهی [غم و اندوه] هیچ

وَلَا ذِلَّةً أُولَئِكَ أَصْحَبُ الْجَنَّةَ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ ۖ ۲۶

وَالَّذِينَ وَأَنَّا بِهشت اند اهل آیشان در آنجا جاویدانند و آنان که

كَسَبُوا الْسَّيِّئَاتِ جَزَاءً سَيِّئَةً بِمِثْلِهَا وَتَرَهُقُهُمْ ذِلَّةً مَا لَهُمْ مِنْ ۖ ۲۷

به دست اورند کردارهای بدرا جزای بدی همانند آن است و پوشاند آنان را خواری نیست برایشان از

اللهِ مِنْ عَاصِمٍ كَانَمَا أَغْشَيَتْ وُجُوهُهُمْ قَطْعًا مِنَ الْيَلِ مُظْلِمًا ۖ ۲۸

[جانب الله] هیچ نگهدارنده ای گویا پوشانیده شده است روهای شان به پاره هایی از شب تاریک

أُولَئِكَ أَصْحَبُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ ۖ ۲۹

گرد آوریم آنان را و [برترسید] از روزی که آنان اهل دوزخند آنان در آنجا جاویدانند

جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشَرَكَاؤُكُمْ فَرَيَّنَا ۖ ۳۰

همگی سپس می گوییم به آنان که شرک ورزیدند [ایستید] بر جایتان شما و شریکانتان پس جدایی می افکنیم

بَيْنَهُمْ وَقَالَ شَرَكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ۖ ۳۱

میان ایشان و گویند پرسنده است الله شما ما را نمی پرسنیدید شریکانشان

شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنِ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ۖ ۳۲

گواه میان ما و میان شما هر آینه بودیم ما از پرسنده شما بی خبران

هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ وَرَدُوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ ۖ ۳۳

آنجا دچار شود هر شخصی [به کیفر] آنچه پیش فرستاده بود و بازگردانیده شوند به سوی الله سرور

الْحَقُّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۖ ۳۴

راستینشان و ناپدید گردد از ایشان آنچه به دروغ می بافتند بگو چه کسی روزی می دهد شما را

مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنٌ يَخْرُجُ مِنَ الْمَلَكُ الْسَّمَعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يَخْرُجُ ۖ ۳۵

از آسمان و زمین؟ یا کیست که در اختیار دارد شناوی و چشم هارا؟ و کیست که برون اورد

الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيَخْرُجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يَدْبِرُ الْأَمْرَ ۖ ۳۶

زنده را از مرده و بیرون اورد مرده را از زنده؟ و کیست که تدبیر کند کار را؟

فَسَيِّقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَنْقُونَ فَذَلِكُمُ الْحَقُّ ۖ ۳۷

پس زود باشد که گویند الله است پس بگو پس آیا پروانمی کنید؟ پس آن [که لورا این صفت ها بشد] الله پروردگار راستین شما است

فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الْضَّلَلُ فَإِنَّ تَصْرُفُكَ كَذَلِكَ ۖ ۳۸

پس چیست بعد از حق جز گمراهی پس چگونه [از حق] گردانیده می شوید؟ اینچنین

حَقَّتْ كَلِمَتْ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ ۳۹

راست آمد سخن پروردگار تو بر آنان که نافرمانی کردند آیمان نمی اورند

قُلْ هَلْ مِنْ شَرَكَاهُكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلْ اللَّهُ يَكْبِدُهُ
بگو آیا هست از شریکان شما کسی که آغاز کند آفرینش را سپس آن را بازگرداند؟ بگو الله آغاز می کند

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَإِنَّ تُوْفِكُونَ ۲۴
آفرینش را باز آن را بازمی گرداند پس کجا [از حق] برگردانیده می شوید؟^{۲۴} بگو آیا هست از شریکان شما کسی که راه نماید

إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ
به سوی حق بگو الله راه نماید به سوی حق آیا آن که راه نماید به سوی حق سزاوارتر است به اینکه

يَئِبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۲۵
پیروی شود یا کسی که خود راه نمی یابد مگر اینکه راه نموده شود؟ پس چه شده شما را؟ چگونه داوری میکنید

وَمَا يَئِبَعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنَّ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا
وپیروی نمی کند بیشترشان مگر گمانی را به درستی که گمان بی نیاز نگردد از حق چیزی را هرگز آلمی را به حق نرساند هر آینه الله

عَلَيْمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۲۶
داناست به آنچه می کند و نیست این قرآن که برداشت شده باشد از [سوی] غیر

الَّهُ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَبِ لَا رَبَّ
الله ولیکن تصدیق می کند آنچه را پیش از وی است و بیان روشن کتاب [های آسمانی] است هیچ تردیدی نیست

فِيهِ مِنْ رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۲۷
در آن از پروردگار جهانیان است آیا می گویند بربسته آن را؟ بگو پس بیاورید سوره ای

مِثْلِهِ وَادْعُوا مِنْ أَسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَدِقِينَ ۲۸
همانند آن را و بخوانید هر که را توانید راست گویان اگر هستید به جز الله

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَّبَ
بلکه دروغ پنداشتند چیزی را که دست نیافرته اند به داشش آن و هنوز نیامده است برای شان مصدق و عده آن اینچنین تکذیب کردند

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۲۹
آنان که بودند پیش از ایشان پس بنگر چگونه شد فرجام ستمکاران

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
واز ایشان کسی است که ایمان می آرد به وی واز ایشان کسی است که ایمان نمی آورد به وی و پروردگار تو دانتر است

بِالْمُفْسِدِينَ ۳۰
به تیهکاران و اگر دروغ شمردند تو را پس بگو برای من است کردار من و برای شماست کردارتان

أَنْتُمْ بَرِيعُونَ مِمَّا أَعْمَلَ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ۳۱
شما بیزارید از آنچه من می کنم و من [نیز] بیزارم از آنچه شما می کنید واز ایشان کسی هست که

يَسْتَمِعُونَ إِلَيَّكُمْ أَفَأَنَّهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۳۲
گوش می نهند به سوی تو آیا تو می شنوانی کران را و اگرچه خرد نورزنند؟

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ
وَلَوْ كَانُوا
وَأَكْرَجْهُمْ رَاهْ مَنْ نَمَايِي
كُورَانْ رَا آيَا تو
وَإِنَّهُمْ تَهْدِي
آفَأَنْتَ هَدِيَ

لَا يُبَصِّرُونَ
إِنَّ اللَّهَ
اللَّهُ هَمَانَا
لَا يَظْلِمُ الْنَّاسَ
لَا يَظْلِمُ الْنَّاسَ
شَيْئًا وَلَكِنَّ
شَيْئًا وَلَكِنَّ
سَمْ نَمَى كَنْدَ بَرْ مَرْدَمَان
بَلْكَهْ بَلْكَهْ
چِيزِي رَا چِيزِي رَا

النَّاسَ أَنْفَسَهُمْ يَظْلِمُونَ
إِلَّا لَمْ يَلْبِسُوا
كَانَ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ
درنگ نکرده بودند [در دنیا] مگر
ستم می کنند ۴۴ و روزی که برانگیزد الله ایشان را گویا
مردمان بر خویشن

سَاعَةً مِنَ الْهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسَرَ الَّذِينَ
لحظه ای از روز که می شناسند یکدیگر را به تحقیق زیان کردند آنان که دروغ شمردند دیدار الله را

وَمَا كَانُوا مُهَتَّدِينَ
وَإِمَّا نُرِينَكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ نُنَوِّئَنَّكَ
وَنَبُونَدَنْ راه یافتنگان
وَأَغْرِيَنَّهُمْ بَهْ تُو بَرْخَی از آنچه را که وعده می کنیم یا جان تورابستایم

فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ
پس به سوی ما است بازگشت ایشان سپس الله گواه است بر آنچه می کنند ۴۶
وَلَكُلٌّ وَبِرَاهِی هر

أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولَهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
امتی پیامبری است پس چون آید پیامبرشان حکم کرده شود میان شان به دادگری و ایشان

لَا يُظْلِمُونَ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
ستمیده نشوند و می گویند کی باشد این وعده این گویان راست گویان

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَقْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ
بکو در اختیار ندارم برای خودم زیانی و نه سودی را مگر آنچه خواهد الله هر گروهی را

أَجْلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ
سرآمدی است چون باید سرآمدشان پس نه پس افتند لحظه ای و نه پیش افتند

قُلْ أَرَيْتُمْ إِنْ أَتَنْكُمْ عَذَابُهُ بَيْنَ أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعِجِلُ مِنْهُ
بکو چه بینید اگر باید به شما عذاب او شبانگاه یا به روز چیز را به شتاب می طبلند از او

أَثْمَرٌ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنُتُمْ بِهِ ءَالَّئِنَّ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ
بزهکاران آیا وانگهی چون واقع شود ایمان می اورید به آن آیا اکنون و همانا به آن

تَسْتَعِجِلُونَ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخَلْدِ
شتاب می کردید پس گفته شود به آنان که ستم کردن بچشید عذاب جاوید را

هَلْ بَخْرُونَ كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ إِلَّا بِمَا بَدَانَجَهْ
آیا کیفر داده می شوید جز می کردید؟ و می پرسند از تو

أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَقِيَ إِنَّهُ لَحَقٌ وَمَا أَنْتَ بِمَعْزِزٍ
آیا حق است آن [وعده]؟ بکو آری قسم به پروردگارم هر آینه آن حق است و نیستید شما ناتوان کنندگان [الله]

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلْمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا
و اگر هر آینه [باشد] برای هر کسی که ستم کرده است آنچه در زمین است هر آینه فدیه دهد آن را و پنهان دارند

النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
پشیمانی خود را هنگامی که بینند عذاب را و حکم کرده شود میان ایشان به دادگری و ایشان

لَا يُظْلَمُونَ ۝۵۴ أَلَا إِنَّ اللَّهَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا
ستمیده نشوند ۵۴ آگاه باش هر آینه برای الله است آنچه در آسمان ها و زمین است آگاه باش هر آینه

وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝۵۵ هُوَ يُحِبُّ وَيُمِيثُ
وعده الله حق است ولیکن بیشتر شان نمی دانند او زنده می کند و می میراند

وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝۵۶ يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتُكُمْ مَوْعِظَةٌ
و به سوی وی بازگردانیده می شوید ۵۶ ای مردمان به تحقیق آمده است برای شما پندی

مِنْ رَبِّكُمْ وَشَفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
از پروردگاریان و بهبودی برای آنچه که در سینه هاست و راه نمونی و رحمتی است برای مؤمنان

۝۵۷ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَرِحْمَتِهِ فِي ذَلِكَ فَلَيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
بگو به بخایش الله و به رحمت او پس بدین [خبر] باید که شاد شوند [مؤمنان] آن بهتر است از آنچه

۝۵۸ يَجْمَعُونَ قُلْ أَرْءَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّنْ رِزْقٍ
گرد می آورند ۵۸ بگو به من خبر دهید که آنچه را فرو آورده است الله برای شما از روزی

فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَاماً وَحَلَالاً قُلْ إِنَّ اللَّهَ أَذْنَكُمْ أَمْرًا عَلَى اللَّهِ
پس قراردادید برخی از آن را حرام و [برخی از آن] حلال بگو آیا الله اجازه داده است شما را یا بر الله

۝۵۹ تَفَرَّوْنَ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
دروع می بندید ۵۹ و چیست گمان آنان که افترا می بندند بر الله

۝۶۰ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلِ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
روز رستاخیز به درستی که الله هر آینه دارای بخشش بر مردمان ولیکن بیشترشان

لَا يَشْكُرُونَ ۝۶۱ وَمَا تَكُونُ فِي شَاءٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْءَانٍ
شکر نمی گزارند ۶۱ و نمی باشی تو در هیچ کاری و نمی خوانی هیچ [ایتی را] از آن از قرآن

وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفْيِضُونَ
ونمی کنید هیچ کاری مگر هستیم بر شما [نگاهبان] حاضر چون در می آید [سرگرمی شوید]

فِيهِ وَمَا يَعْزِبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالٍ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
در آن و پوشیده نمی ماند از پروردگار تو همسنگ ذره ای در زمین و نه در

السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَبٍ مُّبِينٍ ۝۶۲
آسمان و نه خردتر از آن و نه بزرگ تر مگر آنکه در کتابی روشن است

أَلَا إِنَّمَا أَوْلِيَاءُ اللَّهِ لَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
الله هیچ ترس نیست و ایشان و نه آنها هر آنها دوستان آنها شوند

۶۲ آنان که ایمان آورند و پرهیز کاری می کردند وَ كَانُوا يَتَّقُونَ ۶۳ لَهُمْ كَانُوا يَتَّقُونَ وَ كَانُوا يَتَّقُونَ ۶۴ الْبُشَرَى مِنْ رَبِّهِمْ لَهُمْ كَانُوا يَتَّقُونَ

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا بَدِيلٌ لِكَلَمَتِ اللَّهِ زَنْدَگانی در داری دنیا در آخرت نیست هیچ دگرگوئی برای سخنان

ذلِكَ هُوَ رَسْتَگاری همَان [بِشَارَة] الْفَوْزُ الْعَظِيمُ بِزَرْگَ اسْتَ وَلَا يَحْزُنْكَ قُولْهَمُ إِنَّ هَرَ آيَنَه سخن شان وَغَمَگِين نِسَازَد تو را

الْعِزَّةُ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
عزت [=تونابی و غلبی] از آن الله است همگی اوست آن شنوای دانا آگاه باش هراینه برای الله است

مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
هر که در آسمان هاست و هر که در زمین است
آتان که پیروی نمی کند و ما یتَّسِعُ

يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَنْ فِرَقَ اللَّهَ عَنْ أَهْلِهِ
أَلَا إِلَّا مَنْ يَتَّبِعُ شَرَكَاءَ إِنْ يَنْتَهِي إِلَيْهِ الْمُرْسَلُونَ

الظَّنَّ وَإِنْ گمان را و نیستند **هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ** ایشان مگر اینکه به تخمین سخن می‌گویند **هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ أَوْسَتَ قَرَارَ دَادَ بِرَأْيِ شَمَا** ۶۶

الْأَيَّلَ لِتَسْكُنُوا ذَلِكَ فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا هُرَيْأَنَّ رُوْشَنِي بَخْشَ رَوْزَ رَا تَأَرَامْ گِيرِيدْ

لَأْيَتِ يَسْمَعُونَ قَالُوا أَتَخَذَ اللَّهَ وَلَدًا
كَفَرَتْ كَفَنَدْ مَيْ شَنُونَدْ بَرَى گَرُوهَى كَه
فَرَزْنَدِي رَا اللَّهُ [كَافَرَانْ] ۖ ۖ ۖ ۖ ۖ ۖ

سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي الْأَرْضِ وَمَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي أَعْنَاءٍ
 پاک و منزه است او، اوست بی نیاز برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است

لَا تَعْلَمُونَ
نَمِي دَانِيدِ؟

٦٩ مَتَّعْ لَا يَقِلُّ حُونَ رَسْتَگَارْ نَمِي شُونَد
[ایشان را بهره‌ای است [ندک] در دنیا سپس به سوی ماست بازگشت ایشان

نَذِيقَهُمْ الْعَذَابَ السَّدِيدَ يِمَا بِمَا سُختَ رَا عَذَابَ مِنْ چَشَانِيْمْ بِهِ آتَانَ

وَأَتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأً نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَقُولُ إِنْ كَانَ كُبُرُ عَلَيْكُمْ
و بخوان بر آنان خبر نوح را هنگامی که گفت به قوم خود ای قوم من! اگر گران است برشما

مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِشَاهِيَّةِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَاجْمَعُوا
ماندن من [در میان شما] و پند دادن من به آیت های الله پس بر الله توکل کردم پس گردآورید

أَمْرَكُمْ وَشَرَكَاءِكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ غُمَّةً ثُمَّ
کار خود را و شریکانتان را سپس باید که نباشد کار شما برشما پوشیده سپس [هر آسیبی که می خواهد] برسانید

إِلَيْهِ وَلَا تُنْظِرُونَ ۖ ۶۱ فَإِنْ تَوَلَّتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ
به من و مهلت مدهید مرا ۶۱ اگر روی بگردانید پس نخواسته ام از شما هیچ مزدی را نیست

آجَرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۶۲
مزد من مگر بر الله و فرمان یافته ام که باشم از مسلمانان

فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلَكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَّيْفَ
پس تکذیب کرند او را پس نجات دادیم اور ا و آنان را که باوی بودند در کشتی و گردانیدیم آنان را جانشین ها

وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِشَاهِيَّنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَقْبَةُ الْمُنْذَرِينَ
و غرق کردیم کسانی را که تکذیب کردند آیات ما را پس بنگر چگونه شد سرانجام بیم داده شدگان

ثُمَّ بَعْثَنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ حَجَاءُهُمْ بِالْبَيْنَتِ ۶۳
پس فرستادیم بعد ازاو [نوح] پیامبرانی را به سوی قوم شان پس آوردن برایشان نشانه های روشن را

فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلِ كَذَّالِكَ نَطَبَعُ عَلَى قُلُوبِ
پس بر آن نبودند که آیمان اورند به آنچه دروغ شمرده بودند آن را پیش از این اینچنین مهرمی نهیم بر دل های

الْمُعَتَدِّينَ ثُمَّ بَعْثَنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَرُونَ ۶۴
تجاوز گران پس فرستادیم بعد از ایشان موسی و هارون را به سوی

فِرْعَوْنَ وَمَلِإِيْهِ بِشَاهِيَّنَا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۶۵
فرعون و سران قوم وی با نشانه های ایمان گروهی بزهکاران و بودند پس تکبر کردند

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ۶۶
پس چون آمد برای آنان سخن درست از نزد ما گفتند هر آینه این البته جادوی است آشکار

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ
گفت موسی آیا می گویید به این حق [که جادوست] چون بیامد برای شما آیا جادو است این؟ و رستگار نمی شوند

السَّحْرُونَ قَالُوا أَجِئْنَا عَلَيْهِ وَجَدْنَا لِتَلْفِنَنَا عَمَّا
جادو گران گفتند آیا آمدی نزد ما تا بگردانی مارا از آنچه یافته ایم ما بر آن [چیز] پدران خود را

وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا
و باشد برای شما بزرگی و برتری در زمین و نیستیم ما شما را باور دارند گان

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَئْتُوْنِي بِيَاوِرِيدَ پِيَشَ مِنْ هِرَ جَادُوْگَرِي دَانَا رَأَ دَانَا فَلَمَّا جَاءَ ۖ

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ بِهِ آنَانٌ
قَالَ فَلَمَّا أَلْقَوْا مَا بِهِ آنَانٌ
فَأَنْجَهُوا إِلَيْهِ مَا أَنْجَاهُوا
بِمَا يَعْلَمُونَ

**مُوسَىٰ مَا حَتَّمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ
موسى آتچه اورده اید آن را جادو است هر آینه الله زود باطل گرداند آن را هر آینه الله
به صلاح نیاورد**

عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ وَيَحْقُّ الْحَقَّ وَلَوْ كَرِهَ نَاخُوشَ دَارِنَدْ تَبَاهَكَارَانَ رَا

خَوْفٌ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلِإِيْهِمْ أَنْ يَقْتَنِهِمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ
ترسی از فرعون و سرکردگانشان که [میلا] شکنجه کند ایشان را و هر آینه فرعون سرکش بود

لِمَنْ أَمْسَرْتِنَّ ٨٣ ازد گذرندگان بود زمین و هر آینه وی در **الْأَرْضِ وَإِنَّهُ** اگر موسی موسی ای قوم من! **يَقُومُ** وَقَالَ ٨٣ و گفت **مُوسَى** إِنْ كُنْتُمْ

توکل کردیم [ای] پروردگار ما! قرار مده ما را [دستخوش] آشوبی به سود گروه ستمکاران لِلْقَوْمِ الظَّلِيمِينَ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتَنَةً وَمَحَنَّا

لِقَوْمٍ كَمَا يُمِصَّرَ بِعُوتَكُمْ وَاجْعَلُوا بِيُوتَهَا وَقَرَارَ دَهِيدَ
که جای گردانید [=مسکن سازید] برای قوم خود در مصر خانه هایی را
قِبْلَةً بِيُوتَكُمْ
پرستشگاهی خانه های خود را

الْمُؤْمِنِينَ

رَبَّنَا إِنَّكَ أَتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ دَادَهُ إِي بَهْ فَرَعُونَ وَسَرَانُ قَوْمٍ اُوْ زَيْوَرَ وَمَالُ هَايِبَ رَا در زندگانی هر آینه تو پروردگار ما [ای]

الدُّنْيَا رَبَّا لِيُضْلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّا أَطْمِسْ مَال هَايْشَانْ رَا دُنْيَا [إِي] پَرُورِدَگَارْ ما سَرَانْجَامْ گَمَرَاهْ كَنَندْ از رَاهْ تو [إِي] پَرُورِدَگَارْ ما مَحْوَكْ

وَأَشَدُّ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا
عَذَابَ الْعَذَابِ بَيْنَهُمْ وَسُكُونٌ تَبَرُّعٌ
وَسُكُونٌ تَبَرُّعٌ وَسُكُونٌ تَبَرُّعٌ وَسُكُونٌ تَبَرُّعٌ

قالَ قَدْ أُحِبَّتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا نَتَعَانِ
 سَيِّلَ راه و پیروی مکنید پس پایداری ورزید دعای شما گفت[الله] هر آینه اجابت شد

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَا يَعْلَمُونَ
 الْبَحْرَ از دریا بنی اسرائیل و گذرانیدیم وَجْهُنَّمَ نمی دانند آنان را که

فَأَبْعَثُهُمْ فَأَبْعَثُهُمْ
 فرعون و جنوده بعیا و عدها حتی إذا ادرکه پس از پی درآمدند ایشان را فرعون و لشکریان او از راه سرکشی و دشمنی تا وقتی که دریافت او را

الْغَرْقُ قَالَ إِيمَنتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي إِيمَنتُ بِهِ بَنُوا إِسْرَائِيلَ
 الغرق گفت ایمان آوردم من که نیست هیچ الهی مگر آن که ایمان آورده اند به او بنی اسرائیل غرقاب

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ
 وَكُنْتَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

مِنَ الْمُفْسِدِينَ
 لِمَنْ بِرَاهی پیش از این آیا اکنون [ایمان می آوری] حال آنکه نافرمانی کردی و من از تسليم شدگانم و بودی

فَالْيَوْمَ لِتَكُونُ
 ننحیک بیدنک تا باشی پس امروز می رهانیم تو را [اما] پیکرت راه از تبهکاران

خَلَفَكَ إِعْيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنِ إِيمَنِنَا لَغَفِلُونَ
 خلفک نشانه ای و هر آینه بسیاری از مردمان از نشانه های ما بی خبران اند آیندگان

وَلَقَدْ بَوَّانَا بَنَى إِسْرَائِيلَ مُبْوَأً صِدْقِ وَرَزْقَنَهُمْ مِنَ الْطَّيِّبَاتِ
 و لقد بوانا بنی اسرائیل را جایگاهی راستین را و روزی دادیم ایشان را از پاکیزه ها

فَمَا أَخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمةِ
 پس اختلاف نکرند تا آن که آمد برای شان داشت هر آینه پروردگار تو حکم می کند میانشان روز رستاخیر

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 کانوا فیه يختلقوون فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍ مَمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ

يَقْرَئُونَ الْكِتَابَ لَقَدْ جَاءَكَ
 در آن چیزی که در آن اختلاف می کرند پس اگر هستی در شکی از آنچه فروفرستادیم به سوی تو

فَسَأَلَ الَّذِينَ يَقْرَئُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
 پس پرس از آنان که از آنان که می خوانند کتاب را

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ
 و لا تکونن از [جانب] پروردگارت

مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا
 از کسانی که دروغ شمردند

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ
 و لا تکونن از [جانب] پروردگارت

فَتَكُونُ مِنَ الْخَسِيرِينَ
 زیانکاران از پس می شوی الله را آیت های کذبوا

كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَيْهِمْ حَقَّ
 سخن پروردگار تو [= وعده عذاب] آیت های آیت های کذبوا

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّ
 ایمان نیاورند هر آینه آنان که راست آمد بر ایشان

جَاءَهُمْ كُلُّ إِعْيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ
 دردنگ را دردنگ عذاب بیاید برای آنان هر نشانه ای [معجزه ای] تا آنکه و اگرچه

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَةٌ إِمَّا فَنَفَعَهَا إِلَّا قَوْمًا يُونُسَ لَمَّا
پس چرا نبود [مردم] هیج آبادی که ایمان آورند پس سود دهد به آنان ایمان شان مگر قوم یونس چون

إِمَّا مُنَوِّأ كَشَفَنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخَرْزِيِّ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَعَنَّهُمْ
ایمان آورند برداشتیم از آنان عذاب خواری را در زندگانی دنیا و بهره مند ساختیم ایشان را

إِلَى حَيْنٍ ۖ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَّنَ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُ
تاً مدتی ۶۸ واگر می خواست پروردگار تو هر آینه ایمان می آورد هر آنکه در زمین است تمام آنها

جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ وَمَا
همگی آیا تو اکراه می کنی مردم را ۶۹ و نسزد مؤمنان؟ گردند تا

كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ اللَّهُ وَقْرَأَهُ
هیج کس را که ایمان آورد مگر ۷۰ پلیدی [عذاب] را

عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۖ قُلْ أَنْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ
بر آنانکه خرد نمی ورزند ۷۱ چه چیز است در آسمان ها

وَالْأَرْضِ ۖ وَمَا تُغْنِي الْأَيَّاتُ وَسُودَى نَدَارَد این نشانه ها
و زمین؟ ۷۲ و بیم دهنگان برای گروهی که ایمان نمی آورند

فَهَلْ يَنْظَرُونَ ۖ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ
پس آیا انتظار می برند مگر مانند ۷۳ گذشتند روزهای [پرحداده] کسانی که پیش از ایشان؟

قُلْ فَانْظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ ۖ ثُمَّ نَحْنُ
بگو پس انتظار بکشید هر آینه من با شمایم ۷۴ سپس نجات می دهیم از منتظران

رُسُلَنَا وَالَّذِينَ إِمَّا مُنَوِّأ كَذَلِكَ حَقًا عَلَيْنَا نُنْجِحُ الْمُؤْمِنِينَ
پیامبران خود را و آنان را که ایمان آورند ۷۵ مؤمنان را نجات دهیم اینچنین

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ
بگو ای مردم اگر هستید در شکی از دین من پس نمی پرستم آنان را که ۷۶

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُمْ وَأَمْرُتُ
شمایم پرستید به جای الله ولیکن پرستش می کنم الله را آن ذاتی که بر می گیرد [واح] اشمارا و مأمور شده ام

أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَأَنَّ أَقْرَمَ وَجْهَكَ لِلَّهِ حَنِيفًا
که باشم از مؤمنان ۷۷ و آنکه راست بدار روی خود را برای دین حقگرایانه

وَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا تَدْعُ
و مباش از مشرکان و مخوان به جای

مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُكَ فَإِنَّ فَعْلَتْ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ
چیزی را که سود ندهد به تو وزیان نرساند به تو پس اگر بکنی پس به درستی که تو آنگاه از ستمکارانی ۷۸

وَإِنْ يَمْسِكَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ
بَرْسَانِدَ بِهِ تُوَالِيَ زَيْنَى رَا پَسْ نِيَسْتَ بِرْدَارِنْدَى بِرَأْيَى آنْ مَكْرَى او
وَأَكْرَى خَوَاهَدَرْ حَقَّ تُو نِعْمَتِي رَا پَسْ نِيَسْتَ هِيجَ بازَدَارِنْدَهَى بِرَأْيَشَشَ او مَى رِسَانِدَ آنَ رَا
يَرِدَكَ بِخَيْرَ فَلَا رَادَ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ قُلْ يَا تَمَّا الْنَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ
وَهُوَ اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّکُمْ فَمَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ
حق از پروردگار شما پس هر که راه یافت جز این نیست که راه می باید برای خود و هر که
ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضُلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بَوْكِيلٌ وَاتَّعَدَ
گمراه شد پس جز این نیست که گمراه می شود به زیان خود و نیستم من برشما کارگزار [و نگهبان] و پیروی کن
مَا يُوحَى إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَكَمِينَ
از آنچه که وحی می شود به تو و شکیبا باش تا حکم کند الله واو بهترین حکم کنندگان است

سُورَةُ هُوَ
ترتیبها ۱۱
آیاتها ۱۲۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

الرَّ كِتَبُ أُحْكِمَتْ أَيَّتِهِ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ
الف، لام، راء، [این] اکتابی است که استواری یافته آیاتش سپس تفصیل یافته است از نزد سنجیده کاری آگاه
أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهُ إِنَّمَا لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ وَأَنْ أَسْتَغْفِرُوا
اینکه پرستش نکنید مگر الله را هر آینه من برای شما از سوی او بیم دهنده و مژده دهنده ام و اینکه امرزش بطلبید
رَبُّكُمْ شَمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمْتَعَكُمْ مَنْعًا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُسَمٍّ وَيُؤْتِ
از پروردگار خود سپس توبه کنید به سوی او تابخورداری دهد شمارا برخورداری نیک تا زمانی معین و تا بدھد
كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَولَّوْا فَإِنَّ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
به هر صاحب مزیتی [پلاش] مزیتش را و اگر برگردید پس هر آینه من می ترسم برشما از عذاب روزی
كَبِيرٌ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَلَا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ
بزرگ به سوی الله است بازگشت شما واو بر همه چیزی توانست آگاه باشید همانا آنان
يَنْثُونَ صَدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حَيَّنَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ
می پیچانند [برمی گردند] سینه های خود را تا پنهان دارند [خود را] ازو [پیغمبر یاشنین] صلی قرآن آگاه باش چون برسکشند جامه های خود را
يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلَمُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
می داند آنچه را پنهان می کنند و آنچه را آشکار می سازند هر آینه او داناست به راز سینه ها

وَمَا مِنْ دَبَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَعِلْمٌ مُّسْتَقْرَهَا
 و نیست هیچ جنبنده ای در زمین مگر بر الله است روزی او و می داند قرارگاه او
كُلُّ فِي كِتَبٍ مُّبِينٍ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
 کل در کتابی روشن است آن که آفرید و اوست
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةٍ وَمَسْتَوَدَعَهَا
 آسمان ها در سیسته و زمین را در شش
عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ
 بر آب تا که بیازماید شما را که کدام کس از شما نیکوتر است از جهت عمل و اگر گویی
إِنَّكُمْ مَمْعُوتُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لِيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 که هر آینه شما برانگیخته می شوید کافر شدند هر آینه گویند آنان که پس از مرگ
إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ وَلَيْلَنَّ أَخْرَنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى
 نیست این [اسخن] مگر جادویی آشکار و اگر به تأخیر اندازیم از ایشان عذاب را تا
أُمَّةٌ مَعَدُودَةٌ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْسِهُ وَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
 مدتی شمرده شده هر آینه گویند چه چیز بازمی دارد آن را آگاه باش روزی که بیاید [عذاب] بر آنان نباشد
مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ
 بازداشت شده از آنان و فراگیرد آنان را آنچه بدان ریشخند می کردند
وَلَيْلَنَّ أَذْقَنَا الْأَنْسَنَ مِنَ رَحْمَةِ ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
 و اگر بچشانیم به آدمی از نزد خود رحمتی را سپس بازگیریم آن را از وی هر آینه وی
لَيَئُوسٌ كَفُورٌ وَلَيْلَنَّ أَذْقَنَهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ
 نامید ناسیاس است و اگر بچشانیم به او نعمتی نمایان را پس از رنجی که
مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيَّاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرْجٌ فَخُورٌ
 بلورسیده باشد هر آینه گوید رفتند بدی ها = [رنجها] از من هر آینه وی شادمان خودستا می شود
إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ
 مگر آنان که شکیبایی نمودند و کردند کارهای شایسته آنان برای شان آمرزش
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَى إِلَيْكَ
 و مزدی بزرگ است ^{۱۱} مبادا که تو ترک کننده باشی برخی ازانچه را که وحی فرستاده می شود به سوی تو
وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنزٌ أَوْ جَاءَ
 و تنگ شود به آن سینه تو از اینکه می گویند چرا فرود آورده نشده بروی گنجی یا چرانیامده است
مَعْهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنَّ نَذِيرًا وَاللهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكَلِيلٌ
 با او فرشته ای؟! جز این نیست که تو بیم دهنده ای و الله بر هر چیزی نگاهبان است

أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرِنَاهُ قُلْ فَأَتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَتِ
 يا اینکه می گویند خود آن را برایفته است بگو پس بیاورید ۵۵ سوره را مانند آن بربافتنه‌ها

وَادْعُوا مِنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِينَ
 و بخوانید هر که را توانید به جز الله اگر هستید راست گویان

فَإِلَهُ يَسْتَحِيْبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزَلَ يَعْلَمُ اللَّهُ وَأَنْ لَا إِلَهَ
 پس اگر پاسخ ندادند به شما پس بدانید آنچه فروفرستاده شده به علم الله است و بدانید که نیست هیچ الهی

إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ
 جز او پس آیا هستید شما مسلمانان؟ زندگانی هر که بخواهد هستید شما

الْدُّنْيَا وَرِزْنَهَا نُوفِ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُخْسِنُونَ
 دنیا و آرایش آن را به تمام رسانیم به سوی ایشان [جزای] عمل ایشان را در دنیا و ایشان در دنیا کم داده نشوند

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبْطَ
 آنان کسانی اند که نیست برای ایشان در آخرت مگر آتش و تباہ شد

مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَطَلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ أَفَمَنْ كَانَ
 آنچه برساخته بودند در دنیا و باطل است آنچه می کردند آیا کسی که باشد

عَلَى بَيْنَةٍ مِّنْ رَّبِّهِ وَيَتَلوُهُ شَاهِدُ مِنْهُ كِتَابٌ
 بر حجتی روشن از پروردگار خود و از پی آید او را گواهی که از [سوی] اوست و پیش از او کتاب

مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرُ بِهِ
 موسی در حالی که پیشوا و بخشایشی بود آنان ایمان می آورند به آن [قرآن] و هر که کافر شود به آن

مِنَ الْأَحْرَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ
 از گروه ها پس آتش و عده گاه اوست پس میباشد در شکی ازان هر آینه آن حق است

مِنْ رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ وَمَنْ
 از جانب پروردگار تو ولی بیشتر مردمان و کیست

أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى أُولَئِكَ يَعْرَضُونَ
 ستمکارتر از کسی که بریند از عرضه شوند آنان که دروغی را؟

عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ كَذَبُوا عَلَى الْأَشْهَدِ هَوْلَاءِ الَّذِينَ
 بر پروردگار خود و گویند گواهان کسانی هستند که دروغ بستند بر اینان

رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ الَّذِينَ يَصْدُونَ
 پروردگار خویش آگاه باش لعنت الله بر آنان که بازمی دارند ستمکاران است

عَنْ سَيِّلِ اللَّهِ وَيَغْوِنَهَا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفَرُونَ
 از راه الله و می خواهند برای آن کجی را و آنان به آخرت خودشان کافران اند

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ
آنان نبوده‌اند عاجز کنندگان [الله]

دُونِ اللَّهِ مِنْ أُولَيَاءِ يُضَعَّفُ لَهُمْ
جز الله دوستانی دوچندان شود

وَمَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
برای شان عذاب
یارای نداشتند
در زمین و نباشد برای شان

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَسِرُوا
کسانی اند آنان
که زیان زند

السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبَصِّرُونَ
شنیدن و نمی دیدند

أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ
به خودشان و ناپدید شد
هر آینه ایشان دروغ می بافتند

فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ
در آخرت خودشان زیان کارترین اند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
هر آینه آنان که ایمان اوردند و کردند

إِلَى رَبِّهِمْ وَأَخْبَرُوا إِلَى الصَّلِحَاتِ
به سوی پروردگار خود و فروتنی کردند

كَالْأَعْمَى
مانند کور

مَثُلُ الْفَرِيقَيْنَ
این دو گروه

مَثَلُ حال

وَالْأَصْمَمُ وَالْبَصِيرُ
و کرام و [مانند] بینا

هُمْ فِيهَا حَلِيدُونَ
ایشان در آنجا جاودانه اند

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
آیا پند نمی گیرید؟

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ
و هر آینه فرستادیم نوح را به سوی قومش گفت بی گمان من برای شما بیم دهنده‌ای آشکارم

أَن لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَمِّ
اینکه نپرستید مگر الله را به درستی که من می ترسم بر شما از عذاب روزی در دنای

فَقَالَ الْمَلَائِكَةُ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
پس گفتند سرانی که کفر ورزیدند از قوم او نمی بینیم تو را مگر آدمی

مَثَلَنَا وَمَا نَرَنَا أَتَبْعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُلُنَا
مانند خودمان و نمی بینیم تو را که پیروی کرده باشد تو را مگر آنان که ایشان فرومایگان مایند در

الرَّأِيُّ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَذِيْنَ
نگرش آغازین [ولین نظر] و نمی بینیم برای شما بر خود هیچ برتری بلکه گمان می بیم شمارا دروغ گویان

قَالَ يَقُولُ أَرَءَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بِيَنَّةٍ مِنْ رَبِّيْ وَأَئْتَنِي رَحْمَةً
گفت ای قوم من به من بگویید اگر باشم من بر حجتی روشن از پروردگار خود و داده باشد به من رحمتی را

مِنْ عِنْدِهِ فَعَمِّيْتَ عَلَيْكُمْ أَنْلَزْمَكُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَرْهُونَ
از نزد خود که پوشیده شده باشد بر شما آیا تحمیل کنیم بر شما آن را درحالی که شما آن را ناخوش دارید؟

وَيَقُولُ لَا أَسْلِكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا إِنْ أَجْرَى إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا

وَإِنْ قَوْمٌ نَّمِيَ خَوَاهِمْ از شَمَا بِرَأْيِنَ [ایمیبری خود] هیچ مالی را نیست مزد من مگر بر الله و نیستم

آنَا بِطَارِدِ الظِّلِّينَ إِمَّا مُنَوِّأً إِنَّهُمْ مُلْكُمْ وَلَكُمْ آرَادُكُمْ

من طرد کننده کسانی که ایمان آورده اند هر آینه ایشان ملاقات کننده بپروردگارشان هستند ولیکن من می بینم شمارا

قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۲۹ وَيَقُولُ مَنْ يَنْصُرِنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتَهُمْ

قومی که نادانی می ورزید ۲۹ وَإِنْ قَوْمٌ مَّنْ چه کسی یاری دهد مرا از [کیفر] الله اگر برآنم ایشان را!

أَفَلَا نَذَكَرُونَ ۳۰ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَرَائِنُ اللَّهِ وَلَا

آیا پند نمی گیرید؟ ۳۰ وَنَمِيَ گوییم به شما که نزد من گنج های الله است و

أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزَدَّرِي

نمی دانم غیب را و نمی گوییم که من فرشته ام و نمی گوییم درباره آنان که بخواری نگرد [به ایشان]

أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِهِمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا

چشم های شما که نخواهد داد به ایشان الله هیچ خیری را الله دانتر است به آنچه در دل هایشان است هر آینه من آنگاه

لَمَّا الظَّالِمِينَ ۳۱ قَالُوا يَنْوُحُ قَدْ جَدَلَتَنَا فَأَكَثَرَتَ

قطعا از ستمکاران خواهم بود ۳۱ گفتند ای نوح هر آینه مجادله کردی با ما پس بسیار کردی

جَدَلَنَا فَأَلْنَا بِمَا تَعْدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۳۲ قال

جدال با مارا پس بیاور برای ما آنچه را وعده می دهی به ما اگر هستی از راست گویان ۳۲ گفت

إِنَّمَا يَأْتِيْكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُ بِمُعْجِزِيْنَ وَلَا يَنْفَعُكُمْ

جز این نیست که می آورد برای شما آن را الله اگر خواهد و نیستید شما عاجز کننده گان [الله] ۳۳ و سود نمی رساند شما را

نَصْحَى إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيْكُمْ

نصیحت من اگر خواهم که نصیحت کنم شمارا اگر بر آن باشد الله که بخواهد اینکه گمراه سازد شمارا

هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۳۴ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَهُ

اوست پروردگار شما و به سوی او بازگردانیده می شوید ۳۴ آیا می گویند برآفته است آن را!

قُلْ إِنِّي أَفْتَرِيْتُهُ فَعَلَّ إِجْرَامِيْ وَأَنَا بَرِيْئٌ مِّمَّا تُحْرِمُونَ

بگو اگر برآفته باشم آن را پس بر من است گناه من و من بیزارم از آنچه بزهکاری می ورزید ۳۵

وَأَوْحِيَ إِلَيْ نُوحَ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمَكَ إِلَّا مَنْ قَدْ إَمَنَ

و وحی شد به سوی نوح که ایمان نخواهد اورد از گروه تو مگر کسانی که [تاکون] ایمان آورده اند

فَلَا نَبْتَسِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۳۶ وَأَصْنَعَ الْفُلُكَ بِإِعْيَنِنَا

پس اندوهناک مباش به سبب آنچه کشتی را زیر نظر ما

وَوَحِّنَا وَلَا تُخَطِّبِنِيْ فِي الظَّلَمِ وَلَمَّا إِنَّهُمْ مُغَرَّقُونَ

و وحی ما و سخن مگو با من درباره آنان که ستم کردند هر آینه آنان غرق شد گانند ۳۷

وَيَصْنَعُ الْفَلَكَ وَكُلَّمَا مَرَ عَلَيْهِ مَلَأً مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا
و اومی ساخت کشتی را و هرگاه که می گذشتند بر او سرانی از قومش مسخره

۳۸ مِنْهُ قَالَ إِنَّ سَخِرُوا مِنَا فَإِنَا نَسْخُرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخِرُونَ
می کردند اورا گفت اگر مسخره کنید مارا پس همانا مسخره می کنید چنانچه مسخره می کنید

۳۹ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ وَيَحْلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
پس زودا خواهید دانست که چه کسی می آید بدرو عذابی که او را رسوا گرداند و فرود آید بر روی عذابی

۴۰ مُقِيمٌ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ الْنَّورُ قُلْنَا أَحْمَلَ فِيهَا
تا آنگاه که آمد فرمان [عذاب] ما و جوشید تنور گفته باشکن در آن پایدار

۴۱ مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اُثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
از هر [نوعی] جفتی [=نرو ماده] دو تا و خانواده ات را مگر آنکه از پیش صادر شد بر روی فرمان [هلاکت] او

۴۲ وَمَا عَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ وَقَالَ أَرْكَبُوا
و من و ایمان آورده است [سوار کن] و ایمان نیاورده بودند با او مگر آنکی و گفت سوار شوید و [نیز] کسی را که ایمان در کشتی به نام الله روان شدن وی و ایستادن آن همانا پروردگار من امرزندی مهریان است و آن [اکشتی]

۴۳ فِهَا بِسْمِ اللَّهِ الْمَحْرُنَهَا وَمَرْسَهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ وَهِيَ
تجزی بهم فی موج می برد ایشان را در موجی در کشتی به نام الله روان شدن وی و ایستادن آن همانا پروردگار من امرزندی مهریان است و آن [اکشتی]

۴۴ فِي مَعْزِلٍ يَبْنِيَ أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكُفَّارِ
در کرانه ای ای پسرم ایشان را در موجی در کشتی به نام الله روان شدن وی و ایستادن آن همانا پروردگار من امرزندی مهریان است و آن [اکشتی]

۴۵ قَالَ سَئَاوَى إِلَى جَبَلٍ يَعِصْمُنِي مِنْ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمٌ
گفت زودا که پناه می برم به سوی کوهی که نگاه دارد مرا از آب گفت [نوح] نگاهدارنده ای نیست

۴۶ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَّحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
امروز از فرمان [عذاب] الله مگر کسی که [الله] بر او رحم کند و حائل شد میان آن دو موج پس گردید

۴۷ مِنَ الْمُغَرَّقِينَ وَقِيلَ يَأْرَضُ أَبْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَأَ
از غرق شدگان و گفته شد ای زمین فرببر آب خود را و ای آسمان

۴۸ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ
بازایست و فروکش کرد آب و گزارده شد کار و [کشتی] قرار گرفت بر [کوه] جودی و گفته شد

۴۹ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّي إِنَّ
هلاک باد قوم ستمکاران و فرا خواند نوح پروردگار خود را پس گفت [ای] پروردگار من همانا

۵۰ أَبْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنَتَ أَحْكَمُ الْحَكِيمَ
پسر من از اهل من است و بی گمان وعده تو حکم ترین حکم کنندگانی

قالَ يَنْوُحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلَكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْئِلْنِ
گفت ای نوح هر آینه وی نیست از کسان تو هر آینه وی کرداری ناشایسته است پس مپرس از من

ما لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَهَلِينَ
از چیزی که نیست برای تو به آن دانشی همانا من پندمی دهم تورا که [میادا] باشی از نادان

قالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
گفت ای پروردگار من همانا من پناه می برم به تو از آنکه بپرسم از تو آنچه را که نیست برای من به آن دانشی و اگر

تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِيرِينَ قِيلَ يَنْوُحُ
نیامزی مرا و رحم نکنی بر من گفته شد از زیان کاران باشم ای نوح

أَهْبِطْ سَلَامٍ مِنَا وَبَرَكَتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَّمٍ مَمْنَ مَعَكَ
فرودآی با سلامتی از جانب ما و برکت هایی بر تو و بر گروههایی از آنها که با توهستند

وَأَمْمٌ سَنْمَتِعْهُمْ يَمْسِهُمْ مِنَا عَذَابٌ أَلِيمٌ تَلَكَ
و گروههای دیگراند که زود بهره مند کنیم آنان را آنگاه برسد به آنان از ما عذابی دردنگی [این اقصه]

مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ تُوحِيَهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
از اخبار غیب است که وحی می فرستیم آن را به سوی تو نمی دانستی آن را تو و نه قوم تو

مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعِقَبَةَ لِلْمُقْتَرِينَ وَإِلَى عَادٍ
پیش از این پس صبر کن هر آینه سرانجام [نیکو] از آن پرهیز کاران است [و فرستادیم] به سوی عاد

أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقُولُوا اللَّهُ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
برادرشان هود را گفت ای قوم من عبادت کنید الله را نیست شما را هیچ الهی

غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ يَقُولُونَ يَقُولُ
جز او نیستید شما مگر ای قوم من دروغ بافان

أَجْرًا إِنْ أَجْرَى إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي مَرْجِعُ
مزدی را نیست مزد من مگر بر آن که آفریده است مرا آیا خرد نمی ورزید؟

وَيَقُولُ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
و ای قوم من امرزش بخواهید از پروردگار تان آنگاه توبه کنید [باز گردید] به سوی او که می فرستد از آسمان

عَلَيْكُمْ مَدْرَارًا وَيَرِدُكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا ثُلُوْ
بر شما بارانی پیوسته را و بیفزاید شما را نیرویتان همراه نیروی ما روگردان مشوید

مُحْرِمِينَ قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بزهکارانه گفتدند ای هود دلیلی روشنی را و نیستیم ما

بِتَارِكِيَّ إِلَهَنَا عَنْ قَوْلَكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ
ترک کنندگان الله های خود به سبب گفته تو باور دارندگان

إِنْ تَقُولُ إِلَّا أَعْتَرَنَكَ بَعْضُ إِلَهَتِنَا يُسْوِي قَالَ إِنِّي أُشَهِّدُ اللَّهَ
نَمِيْ گوییم مگر آنکه رسانیده است به تو برخی از الله های ما آسیبی را گفت همانا من گواه می گیرم الله را

وَأَشَهِدُوا إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَشَرَّكُونَ ۝۵۴
و شما گواه باشید بی گمان من بیزارم از آنچه شریک [اوامی گیرید] به غیر از او پس نیرنگ ورزید در حق من

جِمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ ۝۵۵
همگی آنگاه مهلت مدهید مرا همانا من توکل کردم بر الله پورودگار و پورودگار شما نیست

مِنْ دَآبَةٍ إِلَّا هُوَ أَخْذُ بِنَاصِيَّهَا إِنَّ رَبَّ عَلَى صَرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ
هیچ جنبده ای مگر اینکه او گیرنده است پیشانی او را بر او چیره است همانا پورودگار من بر راهی راست است

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَنْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَحْلِفُ
پس اگر روی برتابیدند پس هر آینه رسانیدم به شما آنچه را که فرستاده شدم با آن به سوی شما و جانشین سازد

رَبِّيْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضْرُونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبَّ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِظُ
پورودگار من قومی را به جز شما و زیان نتوانید رسانیده او چیزی را همانا پورودگار من بر هر چیزی نگهبان است

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا بَنَجَيْتُنَا هُودًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعْهُ بِرَحْمَةٍ
و چون آمد فرمان [عذاب] ما نجات دادیم هود را و آنان را که ایمان آورند با وی به رحمتی

إِنَّا وَنَجَيْتُهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِظٍ وَقَاتَلَكَ عَادٌ جَحَدُوا بِعَائِتَ
از جانب خود و برهانیدیم ایشان را از عذاب سخت و این است [سرگشتش] عاد انکار کردند آیات

رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَارٍ عَنِيدٍ ۝۵۹
پورودگار خود را و نافرمانی نمودند پیامبران او را و پیروی کردند از فرمان هر زورگوی ستیزه گردی و از بی فرستاده شدند

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةٌ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ إِلَّا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبِّهِمْ
در این دنیا لعنتی و روز رستاخیز [نیز] آکاه باش هر آینه [قوم] عاد کفر ورزیدند به پورودگار خود هان

بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمٌ هُودٌ وَإِلَيْهِ ثُمُودٌ أَخَاهُمْ صَلِحًا قَالَ
نابود باد عاد، قوم هود و [فرستادیم] به سوی ثمود برادرشان صالح را گفت

يَقُولُمْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأْكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
ای قوم من پرسش کنید الله را نیست برای شما هیچ الهی جز او و پدیدار کرده است شما را از زمین

وَاسْتَعْمَرْتُكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْرِفُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبَّ قَرِيبٌ مُّجِيبٌ
وبه آبلانی گمارد شمارا در زمین پس امرزش بخواهید از آنگاه توبه کنید به سوی او همانا پورودگار من نزدیک [و] احابت کننده [دعای] است

۶۱ قَالُوا يَصْلِحُ قَدْ كُنَتْ فِينَا مَرْجُوا قَبْلَ هَذَا أَنْتَهَنَا أَنْ
گفتند ای صالح به درستی که بودی در میان ما جای امید پیش از این آیامنع می کنی مارا از آنکه

نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ إِبَاءَنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ
پرسش کنیم چیزی را که می پرسیلند پدران ما؟ و همانا ما قطعاً در شکیم از آنچه می خوانی مارا به سوی آن شکی سخت

قَالَ يَقُومٌ أَرَءَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّي وَإِنْ تَأْتِنِي
 گفت ای قوم من به من بگوید اگر باشم بر دلیلی روشن از پروردگار خویش و داده باشد به من
مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرِنِي مِنْكُمْ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزَيَّدُونَنِي
 از نزد خود بخشایشی را پس چه کسی یاری دهد مرا از [کیفرالله] اگر نافمانی کنم او را پس شما نمی افزاید مرا

غَيْرَ تَحْسِيرٍ ۖ ۶۳
 مگر زیانکاری
وَيَقُومٌ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ إِيمَانٌ ۖ ۶۴
 ای قوم من این ماده شتر برای شما نشانه ای است
فَذَرُوهَا تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ ۖ ۶۵
 پس واگذاریدش تا بخورد در زمین و مرسانید به وی هیچ آسیبی را که بگیرد شما را

عَذَابٌ قَرِيبٌ ۖ ۶۶
 عذابی نزدیک
فَعَرَوْهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ۖ ۶۷
 پس پی کردند آن را در سرای خود پس گفت [صالح] برخوردار شوید
ثَلَاثَةٌ أَيَّامٌ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ۖ ۶۸
 سه روز وعده ای است این بی دروغ پس وقتی که آمد

أَمْرُنَا بَنَجَّيْنَا صَلِحًا وَالَّذِينَ أَمْنَوْا مَعَهُ بِرَحْمَةِ مِنَّا ۖ ۶۹
 فرمان ما نجات دادیم صالح را
وَمِنْ خَرْبِي يَوْمِئِنْ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوْيُ الْعَزِيزُ ۖ ۷۰
 وَمنْ خربی رسوایی آن روز همانا پروردگار تو اوست آن توانمند پیروزی مند

أَذْلِكَ ظَلَمًا ۖ ۷۱
 آذلک ظلم
فَاصْبَحُوا فِي دِيرَهِمْ جَثِيمِينَ ۖ ۷۲
 ستم کردند آنان را که بانگ [هولناک اسلامی] پس گشتند مردگان بر خاک افتاده
كَانَ لَمْ يَغْنُوا فِيهَا أَلَا إِنَّ شَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بَعْدًا ۖ ۷۳
 گویا به سر برده بودند در آنجا آگاه باش هر آینه [قوم] شمود کفر ورزیدند به پروردگار خود هان نابود باد

لِشَمُودَ ۖ ۷۴
 قوم شمود
وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا بِالْبُشْرَىٰ ۖ ۷۵
 گفتند و هر آینه آوردن آورده را پیش ابراهیم فرشتگان ما
سَلَّمًا قَالَ سَلَّمٌ فَمَا لِيَتَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيدٍ ۖ ۷۶
 سلام[بر تو] [ابراهیم] گفت سلام پس درنگ نکرد تا آنکه آورد گوساله ای بربان را پس چون

رَءَآ آ أَيْدِيهِمْ لَا تَصُلُ إِلَيْهِ نَكَرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِفَةً ۖ ۷۷
 دید که دست هایشان دراز نمی شود به سوی آن [طعام] [کار] آنان را ناپسند دانست و احساس کرد از ایشان ترسی را

قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِ قَوْمٌ لُوطٌ ۖ ۷۸
 گفتند مترس هر آینه ما فرستاده شده ایم به سوی قوم لوط و زن او [ابراهیم] ایستاده بود

فَضَحِكَتْ ۖ ۷۹
 پس بخندید
فَبَشَّرَنَهَا يَعْقُوبَ ۖ ۸۰
 پس مژده دادیم او را [به وجود] یعقوب [به تولد] اسحق و به دنبال اسحق

قَالَتْ يَوْيِلَّتْ إَلَّدْ وَأَنَا عَجُوزْ وَهَذَا بَعْلِ شَيْخًا إِنَّ هَذَا

گفت ای وای من آیا خواهم زاد در حالی که من پیروز نم و این شوهر من است کلان سال همانا این

لَشَيْءَ عَحِيبْ قَالُوا أَتَعْجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَتُ اللَّهِ اللَّهُ كَارِ اللَّهُ؟ بَخْشَايِشْ

چیزی شگفت است [۷۲] گفتند [فرشتگان] آیا در شگفتی از کار الله؟ بخشايش

وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَحْمِيدٌ فَلَمَّا ذَهَبَ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَحْمِيدٌ فَلَمَّا ذَهَبَ

و برکات او بر شماست ای اهل خانه همانا او ستوده ای بزرگوار است [۷۲] پس چون رفت

عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعَ وَجَاءَهُ الْبُشْرَى يُجَدِّلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ

از ابراهیم ترس و آمد برای او بشارت بگومگومی کرد با ما درباره قوم لوط

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّهُ مُنْيِبٌ يَأْبَرَاهِيمُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا

همانا ابراهیم برداری بسیار نرم دل [۷۵] رجوع کننده [به الله] بود ای ابراهیم روی برگردان از این [بحث] به درستی که

قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ عَذَابُ عَيْرٍ مَرَدُودٍ وَلَمَّا

آمده است فرمان پروردگار تو و همانا آنان آمدنی است بر آنان عذابی بدون برگشت و چون

جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئَةَ بَهْمَ وَضَاقَ بَهْمَ ذَرَعًا وَقَالَ هَذَا

امندن فرستادگان ما پیش او [لوط] انوهگین شد از آمدن ایشان و درمانده شد به وسیله آنان از جهت توانایی و گفت این

يَوْمَ عَصِيدَ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يَهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمَنْ قَبْلُ كَانُوا

روزی است بسیار سخت [۷۷] و آمده پیش لوط قومش به شتاب می دویند به سوی او و پیش از آن آنان

يَعْمَلُونَ الْسَّيِّئَاتِ قَالَ يَقُولُمْ هَوْلَاءَ بَنَاتِ هَنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ

می کردند کارهای زشت گفت ای قوم من اینها دختران من [ند] اینها برای شما

فَاتَّقُوا اللَّهُ وَلَا تَخْرُونَ فِي ضَيْفَيِّ الَّيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ

پس پروا کنید از الله و رسوا مکنید مرا درباره [۷۸] مهمان من آیا نیست از شما هیچ مردی خردمند

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَعَلَمْ مَا نُرِيدُ

گفتد هر آینه تو دانسته ای که نیست مارا به دخترات حاجتی و هر آینه تو می دانی آنچه می خواهیم

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قَوَّةً أَوْ إَاوَى إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ قَالُوا

گفت کاش مرا در برابر شما نیروی بود یا پناه می جستم به تکیه گاهی استوار [۷۹] گفتند [فرشتگان]

يَلْوُطُ إِنَّا رَسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَاسْرِ بِأَهْلَكَ بِقَطْعِ

ای لوط همانا ما فرستادگان پروردگار توایم هرگز نمی رسند به تو پس بکوچان خانواده خود را در پاره ای

مِنْ أَلَيْلٍ وَلَا يَلْئَفَتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَأَنَكَ إِنَّهُ مُصِيبَهَا

از شب و واپس تنگرد از شما هیچ کس مگر زن تو به درستی که رسنده است به او

مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمْ الصُّبْحُ الْأَلِيَّسْ أَصَابَهُمْ

آنچه رسد به آنان همانا و عده گاه آنان وقت سحر است آیا نیست

نژدیک؟

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا فِرْمَانٌ مَا جَعَلْنَا جَعَلْنَا عَلَيْهَا زَبَرَ آن رَا سَافَلَهَا وَأَمْطَرَنَا بَارَانِيدِيمْ بَرَ آن عَلَيْهَا زَبَرَ آن رَا سَافَلَهَا وَأَمْطَرَنَا بَارَانِيدِيمْ

حِجَارَةٌ مِنْ سِنَگِ هَايِيْ از رِيْكِ مُسَوَّمَهٗ عِنْدَ نَزَدِ [بُونَدْ] نَشَانَ كَرَده شَدَه [يَه عَذَابٌ] نَزَدِ پِورَدَگَارِ تو

وَمَا هِيَ مِنْ أَنْ يُنَيِّسْتَ [أَكِيفَرٌ] إِذْ [سَتَمْكَارَانْ] الظَّلِيمِينَ [الظَّالِمِينَ] بِعَيْدٍ [دُور] مَدِينَ [مَدِينَ] وَإِلَى [وَإِلَى] وَبِهِ سُوئِي [وَبِهِ سُوئِي] قَوْمٌ [قَوْمٌ] ۖ ۚ ۚ ۚ ۚ ۚ

شَعِيبًا قَالَ يَقُولُ أَعْبُدُوا إِلَهَكُمْ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٌ إِلَّا هُوَ
شَعِيبٌ رَا جَفَتْ اَيْ قَوْمٍ مِنْ بَرَى شَمَا هَيْجَ نِيَسْتَ اللَّهُ رَا
غَيْرِهِ جَزَ او هَلْهِي الْهَلْهِي لَهُمْ مَنْ لَهُمْ مَنْ لَهُمْ مَنْ

وَلَا تُنْقُصُوا الْمِكَيَالَ وَالْمِيزَانَ هَرَ آپنے مِنْ می بینم شماراً بخیر به آسودگی

أَوْفُوا بِمَا نَعْلَمَ وَلَا تَبْخَسُوا
وَلَا تَكُنُوا مُكْيَالَ الْمِيزَانَ
وَلَا تَرْبَوْا رَبْوَةً وَلَا تَنْقِصُوا
وَلَا تَكُونُوا مُنْكِرِ الْقِسْطِ

٨٥ **النَّاسُ أَشْيَاءٌ هُمْ**
از مردمان حیلهای شان را
وَلَا تَعْثُوا فِي الْأَرْضِ
و تباکاری، مکنند در زمین
فِي مُفْسِدِينَ
فسادگران مُفسیدین

بِقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِأَذْنَانَدَه [سود حلال از خرید و فروش] بهتر است برای شما اگر هستید مؤمنان و نیستم من بر شما

بِحَفِظِ نَجْمَهَانِ
قَالُوا يَسْعَيْبَ أَصْلَوْتَكَ
أَيَا نِمَازَ خَوَانِدَنَ تو
تَامِرَكَ وَامِي دَارَدَ تُورَا
كَهْ أَنَّ

نَتُرْكَ مَا يَعْبُدُ إِبَّاً وَنَأَوْنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَوْأَا
ترک کنیم آنجه را می پرستیدند پدران ما؟ پا اینکه کنیم در مال های خود هرچه را خواهیم؟

کنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّي وَرَزْقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ يَاشِمَ بِرَحْمَةِ رَبِّهِ رَوْسَنْ اَزِيرَوْدَگَارْ خُودْ وَ دَادِه باشِدِه مِنْ اَزِ جانبِ خُودِ رُوزِي اَيِ نِيكُورَا شِماچِه خُواهِیدِ کَرْدَه وَ نِمِي خُواهِمَ کَه

أَخَالِفُكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَىٰ كُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا أَلْاَصْلَحَ
مخالفتكم كتم باشما به آنجهه که بازمه دارم شما را اصلاح دا

٨٨ مَا أَسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوْكِلْتُ وَإِلَيْهِ أَنِيبْ
٨٨ تَهْكِمَ كَدْمَ وَبِهِ سُوَى، وَهُوَ بِهِ يَارِي، اللَّهُ تَعَالَى

وَيَقُولُ لَا يَجِدُ مَنَّکُمْ شِقَاقٍ أَصَابَ
وَأَیْ قَوْمٌ مِّنْ کُمْ مَثُلُ مَا أَصَابَ
وَانْدَارَدَ شَمَاء رَا دَشْمَنِي بَامَنْ
رَسِيدَ اِنْچَهَ مَانِندَ اِینَکَهَ بَرْسَدَ بَهَ شَمَاء
بَهَ قَوْمَ نُوحَ يَا قَوْمَ هُودَ أَوْ قَوْمَ صَالِحَ
بَهَ قَوْمَ لُوطَ يَا قَوْمَ هُودَ أَوْ قَوْمَ لُوطَ
بَهَ قَوْمَ وَنِيسَتَ قَوْمَ صَالِحَ وَنِيسَتَ قَوْمَ لُوطَ

۸۹ بَعِيدٌ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّکُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّیَ
دور وَأَمْرَزَشَ خَواهِیدَ بَهَ سَوَیَ اوْ بازَ تَوْبَهَ كَنِیدَ اِزَ پَرَورَدَگَارَ خَوَدَ هَرَ آئِنَهَ پَرَورَدَگَارَ منَ

۹۰ رَحِيمٌ وَدَدُودٌ قَالُوا يَسْعَيْبَ مَانَفَقَهُ كَثِيرًا مَمَّا تَقَوْلُ
مهربانی دُوستَدار است ۹۰ اِی شَعِيبَ نَمَی فَهَمِیمَ بَسِیارِی اِزَ آنچَهَ رَاكَهَ مَی گَوَیِی
گَفَتَنَدَ اِی شَعِيبَ نَمَی فَهَمِیمَ بَسِیارِی اِزَ آنچَهَ رَاكَهَ مَی گَوَیِی

۹۱ وَإِنَّا لَنَرَدَکَ فِینَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطَکَ لَرَجَمَنَکَ وَمَا أَنْتَ
وهماناما می بینیم تورا در میان خود ناتوان و اگر نبود قبیله تو هر آینه سنگ سارمی کردیم تورا و نیستی تو

۹۲ عَلَیْنَا بِعَزِيزٍ قَالَ يَنْقُومِ اَعَزُّ عَلَیْکُمْ مِنَ
بر ما توَانَمَدَ پَیروز ۹۲ گفت اِی قَوْمَ اِی قَوْمَ اِی قَوْمَ
آیا قبیله من توَانَمَدَنَدَ بر شَمَاء اِزَ

۹۳ اللَّهُ وَأَنْخَذَتْمُوهُ وَرَأَءَکُمْ ظَهْرِیَاً إِنَّ رَبِّیَ بِمَا تَعْمَلُونَ
الله و گرفتید امر الله را پس پشت سر خویش؟ همانا پرورَدَگَارَ من به آنچَه می کنید

۹۴ مُحِيطٌ وَيَقُولُ أَعْمَلُوا عَلَى مَکَانَتِکُمْ إِنِّی عَمِلٌ
فراگیرنده است ۹۴ وَای قَوْمَ من! کار کنید بر شیوه و منش خویش همانا من [ایز] کننده ام [اکار خوش را]

۹۵ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِیهِ عَذَابٌ يُخْزِیهِ وَمَنْ هُوَ
زودا خواهید دانست چه کسی بیاید برای او عذابی که رسایش کند و چه کسی همان

۹۶ كَذِبٌ وَأَرْتَقِبُوا إِنِّی مَعَکُمْ رَقِبٌ ۹۶
دروغگوست و چشم به راه باشید همانا من با شَمَاء چشم به راهم ۹۶

۹۷ أَمْرَنَا بَنَجَّيْنَا شَعِيبَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةِ مِنَا وَأَخْذَتِ
فرمان [عناب] ما نجات دادیم شعیب را و آنان را که ایمان اور دند با وی به رحمتی از خود ما و بگرفت

۹۸ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ جَحِيمِينَ
کسانی را که ستم کردند بانگ سخت پس گشتند در سراهای خود مردگان افتاده برخاک

۹۹ كَانَ لَمَرْ يَعْنُوا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِمَدِينَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ۹۹ وَلَقَدْ
گویا نزیسته بودند در آنجا هان نابود باد مدین چنان که نابود گشت ثمود و هر آینه

۱۰۰ أَرْسَلَنَا مُوسَى بِعَايَتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّنِينَ ۱۰۰ إِلَى فِرْعَوْنَ
فرستادیم موسی را با نشانه های خود و دلیلی روشن ۱۰۰ به سوی فرعون

۱۰۱ وَمَلَائِیهِ فَأَبْعَوْا أَمَرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمَرَ فِرْشَیدِ ۱۰۱
و سران [قوم] او پس پیروی کردند فرمان فرعون را و نبود فرمان بخردانه [وراه یافته]

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدُهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ
 پیش‌پیش حرکت می‌کند [فرعون] قوم خود را روز رستاخیز پس درآورد ایشان را به آتش و بد در آیندی است

الْمَوْرُودُ وَأَتَيْعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةِ وَيَوْمِ الْقِيمَةِ بِئْسَ
 که وارد شده [به آنند] **۹۸** و به دنبال دارند [فرعون و قوم او] در این [جهان] لعنتی را و روز رستاخیز [نیز] بد

الْرَّفِدُ الْمَرْفُودُ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقَرْئَى نَقْصَمُهُ عَلَيْكَ
 عطایی است که [به آن] دله می‌شود **۹۹** این از خبرهای آبادی‌ها [ای هلاک شده] است که حکایت می‌کنیم آن را بر تو

مِنْهَا قَابِمُ وَحَصِيدُ ظَلَمُوا
 برخی از آنها [هنوز] بریا هستند و برخی درو شده [وابود گشته] اند **۱۰۰** و ستم نکردیم بر آنان ولیکن ایشان ستم کردند

أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ مِنْ دُونِ يَدِعُونَ إِلَيْهِمُ الَّهُمُّ كَمْ مِنْ دُونِ يَدِعُونَ
 برخودشان پس دفع نکرد از ایشان **۱۰۱** الله هیچ چیزی را وقتی که آمد فرمان پروردگار تو و نیفروندن بر ایشان به جز نابودی

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخْذَ الْقَرْئَى وَهِيَ ظَلَمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ وَقْنِين است گرفتار کردن پروردگار تو آنگاه که گرفت آبادی‌ها در حالی که آنها ستمکار بودند همانا گرفتن او

أَلِيمٌ شَدِيدٌ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
 در دنگ سخت است **۱۰۲** همانا در این [اسخن] نشانه ای است برای کسی که می‌ترسد از عذاب آخرت

ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَسْهُودٌ
 آن روزی است که گرد آورده شوند در آن مردمان و آن روزی است که همه حاضر شوند در آن **۱۰۳** و پس

نُؤْخِرَهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلُّمْ نَفْسٌ
 پس نمی‌افکنیم آن را مگر برای مدتی شمرده شده **۱۰۴** روزی که بباید سخن نگوید هیچ کس

إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَفِقٌ وَسَعِيدٌ فَامَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي مَگر به اذن او پس برخی از ایشان بدیخت باشند و [بعضی] اینک بخت **۱۰۵ اما آن که بدیخت شدند پس در**

النَّارِ لَهُمْ فِيهَا رَزِيرٌ وَشَهِيقٌ خَلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
 آتشند باشد برای ایشان در آن فریاد سخت و ناله زار **۱۰۶** تا پای بر جاست

السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبِّكَ إِنَّ رَبِّكَ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ
 آسمان ها و زمین مگر آنچه خواهد پروردگار تو همانا کننده است هر چیزی را که خواهد

وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
 و اما آنکه نیکبخت شدند پس در بهشت باشدند جاویدان در آنجا تا پای بر جاست

السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبِّكَ عَطَاءً غَيْرَ مَحْذُوذٍ
 آسمان ها و زمین مگر آنچه خواهد پروردگار تو **۱۰۸** بخشایشی نابریده [و پایدار]

فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
پس مباش در تردیدی از آنچه می پرستند اینان نمی پرستند مگر چنانچه می پرستیلند

ءَابَاؤهُم مِّنْ قَبْلٍ وَإِنَّا لَمَوْفُوهُمْ نَصِيبُهُمْ
پدران شان پیش از این و هماناما تمام رساننده ایم به آنان بهره شان را
غَيْرَ مَنْقُوصٍ بَدْوَنْ هَيْجَ كَاسْتِ
۱۹

وَلَقَدْءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَبَ فَأَخْتَلَفَ فِيهِ
و هر آینه دادیم به موسی کتاب را پس اختلاف افتاد در آن و اگر نبود سخنی که
لَكِمَةٌ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقْضَى بَيْنَهُمْ وَلَانِهِمْ لَفِي شَكٍ مِّنْهُ مُرِيبٌ
سابقاً صادر شد از پروردگار تو هر آینه داوری می شد میان آنان و همانا آنان می باشد در شکی ازان شکی سخت

وَإِنَّ كَلَّا لَمَّا لَيُوْقِنُهُمْ رَبِّكَ أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
۱۱۰ و همانا همه [مردمان] قطعاً تمام دهد به ایشان پروردگار تو جزای کردارشان را همانا وی به آنچه می کنند

خَيْرٌ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغُوا
۱۱۱ آگاه است پس استوار و پایدار باش چنان که فرمان یافته ای و [نیز] آنان که بازگشتند با تو [به سوی الله] و از حد مرگزدید

إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
۱۱۲ همانا وی به آنچه می کنند بیناست و گرایش پیدا مکنید به سوی آنان که ستم کردن

فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أُولَيَاءِ ثُمَّ
پس بر سد به شما آتش و نیست برای شما دوستانی سپس

لَا تُنْصَرُونَ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِ النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ
یاری نخواهید شد و برپا کن نماز را دو طرف روز و قسمتی از

الْيَلِ إِنَّ الْحَسَنَتِ يُذْهِبُنَ الْسَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلَّذِكْرِينَ
شب همانا نیکوکی ها می زدایند بدی ها را این یادآوری است برای یادآوران

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ فَلَوْلَا
۱۱۴ و شکیبا باش پس همانا پس چرا ضایع نمی سازد مزد الله نیکوکاران را

كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا الْبَيْنَةِ يَنْهُونَ عَنِ الْفَسَادِ
نیودند از میان نسل هایی که پیش از شما بودند خیراندیشانی خردمند که بازدارند از فساد

فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
در زمین جز اندکی از آنها که نجات دادیم ایشان را و پیروی کردن آنان که

ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُحْرِمِينَ وَمَا كَانَ
ستمکار بودند چیزی را که کامرانی یافتند در آن و بودند و بودند

رَبِّكَ لِيَهْلَكَ الْقَرَى وَهُلُلَمْ بِظَلْمٍ وَأَهْلَهَا مُصْلِحُونَ
۱۱۷ پروردگار تو آبادی ها را در حالی که اهل آنها اصلاح گران باشند

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً لَا يَرَأُونَ مُخْلِفِينَ
اختلاف كنندگان
وَهُمْ يَسْتَهِنُونَ يَكَانُهُ امْتَى مُرْدَمَانَ رَا الْبَهَرَهُ كَرْدَنَيِّي پُورُودَگَارَ تُو

۱۱۸ **إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذِلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلْمَةُ رَبِّكَ**
پروردگارت مگر کسی که رحمت کند پروردگار تو و برای همین [رحمت] افرید ایشان را و تحقق یافت سخن

لَامَلَانَ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَكَلَّا نَقْصٌ
 که البته پر کنم دوزخ را از جن و مردمان همگی و همه آنچه را که حکایت می کنیم

بِرْ تَوْ از اخبار پیامبران چیزی است که ثابت استوار می‌داریم به آن دل تو را درحالی که آمد است برای تو در این [خبر] عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَسِيْتُ بِهِ فَوَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ

الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ بِرَأْيِ مُؤْمِنَانِ وَيَادِ كَرْدَنِي وَپَنْدَی

أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانِتُكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ وَأَنْظِرُوا إِنَّا مَنْظُرُونَ
 كارکنید بر شیوه و منشان همانا ما نیز کندگان [کار] بیم و منتظر باشید همانا ما [نیز] منتظر اینم

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ
وَزَمِينٌ وَبِهِ سَوْىٌ أَوْ بازگردانیله می شود کار[ها]
همه آن و از آن الله است غیب آسمان ها

فَاعْبُدُهُ وَتَوَكّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
 پس پرستش کن او را و توکل کن بر او و نیست پروردگار تو بی خبر از آنچه می کنید

آیات‌ها

سُورَةُ يُوسُف

١٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِهِ نَامُ اللَّهِ مَهْرَ گَسْتَرِ مَهْرَبَان

الْأَرْضَ قَلَّ كَمْ أَيْتُ الْكِتَابَ الْمُبِينَ ۚ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّفَلَامِ رِهٰءٍ هر آینه ما فروفرستادیم آن را قرآنی به زبان عربی [فصیح و گویا] روشن کتاب آیات این است

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ خُرُودَ وَرَزِيدٍ باشَدَ كَهْ شَمَا

بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْءَانَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
پیش از آن قرآن را و هر آینه این تو بودی به سوی تو

لِمَنِ الْغَفْلَيْنَ ۝ ۲ ۝ از بی خبران [یاد کن] آنگاه که گفت یوسف به پدرش ای پدر من هر آینه من در خواب دیدم

أَحَدُ عَشَرَ كُوكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي دِيدِمْ آيِشَانْ رَا وَخُورْشِيدَ سَجَدَهْ كَنَانْ بِرَايِمْ سَجَدَهْ كَنَانْ

قالَ يَبْنَىَ لَا نَقْصُصُ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتَكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كِيدَاءٌ
گفت ای پسرم باز مگو خواب خویش را برادرانت که اندیشه کنند برای تو نینگی را
که اندیشه کنند برای تو نینگی را

إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَنَ عَدُوٌّ
شیطان دشمنی برای آدمی دشمنی

رَبَّكَ وَيَعْلَمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتَمِّمُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ
پروردگارت و می آموزد به تو از تعییر خوابها و تمام و کامل کند نعمتش را

وَعَلَىٰ إِلَّا يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبُو يَأْكَرَهُمْ وَإِسْحَاقَ
و بر خاندان یعقوب چنانکه تمام کرد آن را بر دو پدر تو پیش از این ابراهیم و اسحق

إِنَّ رَبَّكَ عَلَيْهِ حَكِيمٌ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتَهُ
همانا پروردگار تو دنای سنجیده کار است هر آینه بود [هست] در [داستان] یوسف و برادران وی

إِيَّاتُ لِلْسَّابِيلِينَ إِذْ قَالُوا لَيْوُسُفَ وَأَخْوَهُ أَحَبُّ إِلَىٰ
نشانه هایی برای پرسندگان [یاد کن] آنگاه که گفتند بتنه یوسف و برادر [هم مادری] وی محبوب ترند نزد

أَيْنَا مِنَا وَنَحْنُ عُصَبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ أَقْتُلُوا
پدر ما از ما در حالی که گروهی نیرومندیم همانا پدر ما در گمراهی آشکاری است بکشید

يُوسُفَ أَوْ أَطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ أَيْكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ
یوسف را یا بیفکنیدش در زمینی تاخالی شود برای شما توجه پدرتان و باشد پس

بَعْدِهِ قَوْمًا صَدِلِحِينَ قَالَ قَاتِلُ مِنْهُمْ لَا نَقْتُلُوا يُوسُفَ
از وی گروهی شایستگان مکشید یوسف را

وَالْقُوَّهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْقِطُهُ بَعْضُ الْسَّيَارَةِ إِنْ كُنْتُمْ
و بیفکنید او را در نهانگاه [فلان] چاه تا برگیرد وی را کسی از رهگذران [کاروانی] اگر هستید

فَعِيلِينَ قَالُوا يَتَأَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ
کنندگان گفتند ای پدر ما چه شده است تو را که امین نمی شماری مارا بر یوسف و ما برای او

لَنَاصِحُونَ ۱۱ أَرْسِلُهُ مَعَنَا غَدَّاً يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ
خیر خواهانیم بفرست او را با ما فردا تاخوش بگذراند و بخورد و بازی کند و همانا ما او را

لَحَفِظُونَ ۱۲ قَالَ إِنِّي لَيَحْرِنُنِي أَنْ تَذَهَّبُوا بِهِ وَأَخَافُ
نگاه باناییم گفت [یعقوب] همانا من اندوهگین می کند مرا که شما بپریداو را [از پیش من] و می ترسم

أَنْ يَأْكُلَهُ الْذِئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَفِلُونَ ۱۳ قَالُوا لَيْنَ
که بخورد او را گرگ و شما از وی بی خبران باشید

أَكَلَهُ الْذِئْبُ وَنَحْنُ عُصَبَةٌ إِنَّا إِذَا لَخَسِرُونَ ۱۴
بخورد او را گرگ و حال آنکه ما گروهی نیرومندیم همانا ما نیز در آن هنگام زیانکاران باشیم

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجَبَّ وَأَوْحِيَنَا
 پس چون برندن اویوسف را و همداستان شدند که بیفکنند او را در نهانگاه [فلان] چاه و وحی کردیم ما

إِلَيْهِ لَتَنْبِئُهُمْ بِمَا مِرْهُمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
 به او که تو البته آگاه گردانی ایشان را به این کارشان درحالی که آنها درنیابند و آمدند

أَبَاهُمْ عِشَاءَ يَبْكُونَ قَالُوا يَتَأَبَّانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتِيقُ
 نزد پدر خود شبانگاه درحالی که گریه می کردند ۱۶ [به صحراء رفتیم پیشی می گرفتیم بر یکدیگر گفتند ای پدر ما همانا ما]

وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الْذِئْبُ وَمَا أَنْتَ
 و گذاشتیم یوسف را نزد اثاث خوش پس بخورد او را گرگ و نیستی تو

كُنَّا وَلَوْ بِمُؤْمِنِينَ لَنَا صَدَقِينَ
 باوردارندۀ به ما و اگرچه باشیم راست گویان ۱۷

يَدَمِ كَذِيبٍ قَالَ بَلْ سَوْلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبَرْ جَمِيلٌ
 خونی دروغین را گفت [نه] بلکه آراسته است برای شما نفس های شما کاری را پس [کار من] اصری است نیکو

وَاللهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصْفُونَ فَأَرْسَلُوا وَجَاءَتْ سَيَارَةٌ
 و الله است که از او باید یاری خواست بر آنچه شما بیان می کنید ۱۸

وَارِدَهُمْ فَادَلَى دَلَوْهُ قَالَ يَبْشِرَى هَذَا غُلَمٌ وَأَسْرُوهُ بِضَعَةٍ
 سقای خود را پس انداخت دلو خود را گفت آی مژده این [پسر] نوجوانی است و پنهان ساختند او را [به عنوان] کالایی [تجارتی]

وَاللهُ عَلِيهِ بِمَا يَعْمَلُونَ
 و الله دانایست به آنچه می کردند ۱۹

دَرَّهُمَ مَعْدُودَةٌ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الْزَاهِدِينَ
 درهمی چند شمرده شده و بودند و گفت

أَلَّذِي أَشْتَرَهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرَمِي مَثُونَهُ عَسَى
 آن کس که خرید اویوسف را از [أهل] مصر به زن خود گرامی دار جایگاه او را امید است

أَن يَنْفَعَنَا أَوْ نَنْخِذُهُ وَلَدَأَ وَكَذِلَكَ مَكَنَّا لِيُوسُفَ فِي
 که نفع دهد ما را یا بگیریم او را به فرزندی و اینچنین جای و توان دادیم به یوسف در

الْأَرْضِ وَلِنَعْلَمُهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللهُ عَلَىٰ
 زمین [مصر] و تابیاموزانیم به او از مسلط است بر و الله

أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكَثَرَ وَلَمَّا بَلَغَ
 کار خود ولیکن بیشتر رسید و چون رسید

أَشَدَّهُ وَءَاتَيْتَهُ حُكْمًا وَعَلَمًا وَكَذِلَكَ بَخْرِي الْمُحْسِنِينَ
 به نیروی [جوانی] خود دادیم به او حکمت و دانشی را و اینچنین پاداش می دهیم نیکو کاران را

وَرَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَعَلَقَتِ الْأَبْوَابَ
و با ترفند کام خواست ازو زنی که او در خانه اش بود از وجود او و بست درها را

وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّ الْأَحْسَنِ مَشْوَأِي
و گفت پیش آی گفت پنهانی برم به الله به درستی که او سور من است نیکوساخت جایگاه مرا

إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۚ ۲۳ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهُمْ بِهَا
به درستی که رستگار نمی شوند ستمکاران ۲۳ و هر آینه قصد کرد آن زن به سوی او وقصد کرد [یوسف] به سوی او

لَوْلَا أَنْ رَءَا بُرْهَنَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرَفَ عَنْهُ الْسُّوءَ
اگر که نمیدید [یوسف] دلیل پروردگار خود را اینچنین [کردیم] تا بازگردانیم از وی بدی

وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ۚ ۲۴
و بی حیایی را همانا وی از بندگان ماست که ناب برگزیده اند ۲۴

الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصُهُ مِنْ دُبْرٍ وَالْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَّا الْبَابِ
به سوی در و بدربد آن زن پیراهن او [یوسف] را از پشت و یافتند شوهر زن را نزدیک در

قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
گفت [آن زن] چیست سزای کسی که خواسته باشد به اهل تو کار بد را مگر آنکه زندانی شود یا عذابی

أَلِيمٌ ۝ قَالَ هِيَ رَوَدَتِنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهَدَ شَاهِدٌ مِنْ
دردنگ [؟] ۲۵ [یوسف] گفت او [آن] کام خواسته مرا از گواهی داد وجود من و گواهی داد از

أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدَّ مِنْ قُبْلٍ فَصَدَّقَتْ وَهُوَ مِنْ
کسان زن اگر باشد پیراهن او [یوسف] دربده از پیش پس زن راست گفته است و یوسف از

الْكَذِيلِينَ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدَّ مِنْ دُبْرٍ فَكَذَّبَتْ وَهُوَ
دروغ گویان است ۲۶ و اگر باشد پیراهن او دربده شده از پشت پس زن دروغ گفته است و یوسف

مِنَ الصَّدِيقِينَ فَلَمَّا رَءَا قَمِيصَهُ قَدَّ مِنْ دُبْرٍ قَالَ إِنَّهُ
از راست گویان است ۲۷ پس چون دید [عزیز] پیراهن او را دربده شده از پشت گفت به درستی که این کار

إِنَّ كَيْدَكَنَ عَظِيمٌ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ
از ترفند شمازنان است همانا ای یوسف بزرگ است ۲۸ ترفند شمازنان از

هَذَا وَاسْتَغْفِرِي كَيْدَكَنَ لِذِنِيَّكَ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ
این [ماجراء] و ای زن طلب امرزش کن برای گناه خود بوده ای از همانا تو از

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ أُمْرَاتُ الْعَزِيزِ تَرَوْدُ فَتَنَهَا
و گفتند زنانی که در شهر بودند زن عزیز به ترفند کام می خواهد از وجود غلام

عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًا إِنَّا لَرَنَهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
خود به راستی که [یوسف] در ربوه است دل او را به مهر همانا ما می بینیم آن زن را در گمراهی ای اشکار

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَ أَرْسَلَتْ لَهُنَّ مُتَّكِّمًا وَأَعْتَدَتْ
 پس چون شنید [ازن عزیز] نیرنگشان را فرستاد به سوی ایشان و آماده کرد تکیه گاهی و داد
كُلَّ وَحْدَةٍ مِنْهُنَ سِكِّينًا وَقَالَتْ أَخْرُجْ عَلَيْهِنَ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرُوهُ
 به هر یکی از ایشان و گفت [ای] یوسف ایرون آی بر آنان [ازنان] پس چون دیدند او را بزرگ یافتدند

وَقَطَّعَنَ أَيْدِيهِنَ وَقُلنَ حَشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ
 و بربند دست های خود را و گفتند پاک است [این] جوان آدمی نیست این [شخص] مگر فرشته ای

كَرِيمٌ ۝ قَالَتْ فَذَلِكُنَ الَّذِي لُمْتَنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَوَدْنِهِ عنْ
 گرامی [آن زن] گفت پس این است آن که ملامت کرده بودید مرا در [عشق] اوی و هر آینه کام خواستم او را از
نَفْسِهِ فَأَسْتَعْصِمُ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرْهُ لِيَسْجُنَ وَلَيَكُونَا
 وجود او پس [او] خویشتن داری کرد و اگر نکند آنچه را که فرمان می دهم به او البته به زندان افکنده شود والبته باشد

مِنَ الصَّاغِرِينَ ۝ رَبِّ الْسِّجْنِ أَحَبُّ إِلَى مِمَّا يَدْعُونَهُ ۝
 از خوارشدهگان [یوسف] گفت [ای] پروردگارم زندان خوشایندترست نزد من از آنچه می خوانند مرا

إِلَيْهِ وَلَا تَصْرِفْ عَنِي كَيْدَهُنَ أَصْبُ إِلَيْهِنَ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ
 به سوی آن و اگر بازنگردانی تو از من ترفند ایشان را میل می کنم به سوی ایشان و می شوم از نادان

فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ ۝
 پس اجابت کرد [دعای] او را پروردگارش پس بازداشت از او ترفند ایشان را همانا او آن شنواز

الْعَلِيمُ ۝ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْأَيَّتِ ۝
 داناست سپس آشکار شد برای آنها بعد از آنکه دیدند نشانه هارا [بر آن شنید] که البته به زندان درآورند او را

حَتَّىٰ حِينَ ۝ وَدَخَلَ مَعَهُ الْسِّجْنَ فَتَيَانٌ ۝ قَالَ أَحَدُهُمَا ۝
 تا مدته و درآمد با وی به زندان دو جوان گفت یکی از آنان

إِنِّي أَرَنِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَنِي أَحْمِلُ فَوْقَ
 به درستی که من می بینم خود را [در خواب] که می فشارم انگور را و گفت دیگری به درستی که من می بینم خود را برمی دارم بالای

رَأَسِي خِزْنًا تَأْكُلُ الظَّيْرُ مِنْهُ نِدْشَنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَنَكَ مِنَ
 سر خود نان را [که] می خورند مرغان از آن باخبر ساز مارا به تعبیر آن همانا ما می بینیم تو را از

الْمُحْسِنِينَ ۝ قَالَ لَا يَأْتِي كُمَا طَعَامٌ ۝ ثُرَزْ قَانِهِهِ إِلَّا بِنَاتِكُمَا ۝
 نیکوکاران گفت نخواهد رسید شما را هیچ طعامی که روزی شما می شود آن مگر خبردار کنم شما را

بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِي كُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَمْنِي رَبِّي ۝ إِنِّي تَرَكْتُ
 به تعبیر آن پیش از آنکه بیاید برای شما این که [گفتم به شما] از آن چیزی است که بیاموخت به من پروردگارم همانا من ترک کردم

مَلَةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۝ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفَرُونَ ۝
 آین قومی را که ایمان نمی آورند به الله و ایشان به آخرت نباورانند

۲۷

۲۷

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آيِّينَ وَپیروی کردم از سزاوار نیست

لَنَا أَنْ شُرِكَ بِاللَّهِ هِيَ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
بِهِ اللَّهِ بَرَّا مَا كَهْ شِرْكَ بُورْزِيْمَ بِرْ ما بَرْ بِهِ اللَّهِ هِيَ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى

يَصَحِّبُهُ إِذْ دَوَيَ الْمَدْمَانُ وَلَنِكَنَ الْنَّاسِ مَرْدَمَانُ لَا يَشْكُرُونَ سَيِّاسَ نَمِيٍّ گَزَارَانِدُ الْنَّاسِ مَرْدَمَانُ أَكْثَرٌ بِيَشْتَرٍ وَلِيَكَنَ الْنَّاسِ مَرْدَمَانُ

الْسِجْنُ زندانی من ! **أَرْبَابُ** پروردگاران **مُتَفَرِّقُونَ** پراکنده خیر بهترند **الْوَاحِدُ** الله یکتای امر يا

٣٩ نمی پرستید شما مَاتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا سَمَاءُ سَمَيْتُمُوهَا أَنْتُمْ بِهِ جَائِي أَوْ مَغْرِبٌ نَّاهِيَنَّ كَمَا نَهَايَنَّ

وَإِبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَنٍ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا
لِلَّهِ اللَّهُ بِرَبِّكُمْ كَفَى بِهِمْ بِمَا هُمْ يَعْمَلُونَ
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَعْمَلُونَ

أَمْرٌ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ إِلَّا لِيَكُنَّ وَلَكُنَّ أَكْثَرَ

أَنَّا مَرْدَمَانٌ لَا يَعْلَمُونَ
زَنْدَانِي مِنْ! اَيْ دُوْيَارٍ يَصْحِحِي اَمَّا أَحَدُكُمَا يُكَيِّفُ اَنْ شَمَا

فِيسِقٌ رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الظَّيْرُ
پس می نوشاند سرور خود را شراب و اما آن دیگر پس به دار او بخته می شود پس می خورند مرغان

از سر او حتمی شد کاری نظر می خواستید و [یوسف] گفت به آنکه لَذِیْ وَقَالَ تَسْفِتِیَانِ الَّذِی فِیْهِ رَأْسِهِ قُضِیَ الْأَمْرُ الَّذِی مِنْ

ظنَّ أَنَّهُ نَاجٌ مِّنْهُمَا أَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَهُ
گمان نمود که او نجات یابنده است از آن دو کس یاد کن مرا نزد سرور خود پس فراموش گردانید او را

شیطان از اینکه یاد کند [یوسف راند] سرورش پس ماند [یوسف] در زندان چند رَيْهَهُ فَلَيْثَ فِي الْسِّجْنِ يَضْعَ سِئِينَ سال

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ يَأْكُلُهُنَّ
فَرَبِّهِ مَنْ هَمَانَا مِنْ [خَوَابٍ] مَّا يَبْيَنُ
وَكَفَتْ بَقَرَاتٍ گاوَ هَمَانَا مِنْ [خَوَابٍ] مَّا يَبْيَنُ
سَمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ فَرَبِّهِ مَنْ مَى خُورَنَدَ آنَهَا رَا

سَبْعٌ هفت **عِجَافٌ** گاو لا غر **وَسَبَعَ** و [امي بينم] هفت **سُبْلَاتٍ** خوشة **خُضْرٌ** سبز را **وَآخَرَ** و [هفت خوشة] دیگر **يَا سَتَّ** خشک را

ای سران و مهتران نظر دهید مرا درباره خواب من اگر خواب را تعبیرمی کنید **يَكْأيْهَا الْمَلَأُ أَفْتُوْنِي فِي رُعَيْنَى إِنْ كُنْتُمْ لِلرَّءَى يَا تَعْبُرُونَ**

قَالُوا أَضْغَثْ أَحَلَمَ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحَلَمِ صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

گفتند [این] پریشان خواب هایی است و نیستیم ما به تعبیر خواب های پریشان دانایان

وَقَالَ الَّذِي نَجَّا مِنْهَا وَادْكَرْ بَعْدَ أُمَّةً أَنَا أُنِتَّكُمْ بِتَأْوِيلِهِ

وگفت آن که نجات یافته بود از آن دو [از زندان] و به یاد آورده بود بعد از مدتی [یوسف را] من خبر دهم شمارا به تعبیر این خواب

فَارْسِلُونِ يُوسُفَ أَيْهَا الصِّدِيقُ أَفْتَنَا فِي سَبَعِ بَقَرَاتٍ

پس بفرستید مرا [به زندان نزدلو] [گفت: ای] یوسف ای راست گوی نظر بدہ ما را درباره هفت گاو

سِمَانِ يَا كُلُّهُنَّ سَبَعَ عَجَافٌ وَسَبَعَ سُبْلَكٌ خُضْرٌ

فریبه که می خورند آنها را سبز سبز گاو لاغر و هفت خوشة هفت

وَأَخْرَ يَاسِتِ لَعَلَّ أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُ يَعْلَمُونَ قَالَ

و[هفت خوشة] دیگر خشک باشد که من بازگرم سوی مردمان باشد که ایشان بدانند [یوسف] گفت

قَالَ فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُبْلَهِ إِلَّا تَرَعُونَ سَبَعَ سِينِينَ دَابَّا

زراعت کنید هفت سال پی در پی به عادت [همیشگی خود] پس آنچه درونمودید پس بگنارید آن را در خوشة آن مگر

قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبَعُ شِدَادٌ يَا كُلَّنَّ

اندکی از آنچه می خورید سپس بباید پس از آن هفت سال سخت که بخورند

مَا قَدَّمْتُ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

آنچه پیش گذاشته اید [اندوخته اید] برای آنها مگر اندکی از آنچه نگاه دارید [برای کشت] سپس بباید پس از آن

عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ وَقَالَ الْمَلَكُ أَئْتُونِي

سالی که در آن باران شود بر مردمان و در این [سال] بیفسرند [انگور و غیره آن] و گفت پادشاه بیاورید نزد من او

بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعُ إِلَى رَتِيكَ فَسَعَلَهُ مَا بَالُ

[یوسف] را پس چون آمد نزد او فرستاده [پادشاه] گفت بازکرد به سوی سور خود پس ببرس از او چه بود حال آن

الْسِسْوَةَ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيهِنَّ إِنَّ رَتِيَ بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ

زنانی که بریند دست های خوبیش را همانا پروردگار من [پادشاه] گفت

مَا خَطَّبُكُنَّ إِذْ رَوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَشَ اللَّهُ

چه بود ماجرای شما وقتی که کام خواستید شما زنان از وجود یوسف؟ گفتند پاکا الله

مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأُتُ الْعَزِيزِ أَكْنَ

ندانستیم بر او [یوسف] هیچ بدی را گفت زن عزیز اکنون آشکار شد

الْحَقُّ أَنَا رَوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لِمَنَ الصَّدِيقِينَ

حق من به ترفند کام خواستم از وجود او و همانا او از راست گویان است [این اعترف برای آن است که]

لِعَلَّمَ أَفَ لَمْ أَخْنُهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ

تا بداند که من خیانت نکردم به او در نهان راه ننماید ترفند خیانت کنندگان را

وَمَا أَبْرَئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحْمَ
 تبرئه نمی کنم نفس خود را همانا نفس بسیار فرمان دهنده است به بدی مگر آن را که رحم کند

رَبِّي إِنَّ رَبِّي عَفُورٌ رَّحِيمٌ **وَقَالَ الْمَلِكُ أَئُوفِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ** **۵۳**
 بروردگار من همانا پروردگار من امرزنده مهریان است **۵۳** و گفت پادشاه بیارید نزد من اورا تا اور او بیژه گردانم

لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدِينَا مَكِينٌ أَمِينٌ **۵۴**
 برای خود پس هنگامی که با اوی سخن گفت [شد] گفت همانا تو امروز نزد ما صاحب قدر امانت داری **۵۴** گفت

أَجْعَلْنِي عَلَى حَرَآءِنِ الْأَرْضِ وَكَذَلِكَ **۵۵**
 بگمار مرا بر گنجینه های این سرزمین همانا من نگاهبانی و اینچنین

مَكَّنَاهُ لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ
 منزلت دادیم یوسف را در زمین قرار می گرفت از آن هرجا که می خواست می رسانیم

بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ **۵۶**
 برحمت خود را به هر که خواهیم و تباہ نمی کنیم و هر آینه مزد

أَلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ وَجَاءَهُمْ إِخْوَةٌ **۵۷**
 آخرت بهتر است برای کسانی که ایمان آورند و پرهیز کاری می کردند و آمدنند

يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفُوهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ **۵۸**
 یوسف پس داخل شدند بر روی پس شناخت ایشان را و ایشان او را و چون

جَهَّزَهُمْ بِمَا هَزَّهُمْ قَالَ أَئُوفِي بِأَخِي لَكُمْ مَنِ اتَّقِمُ أَلَا تَرَوْتَ
 آمده کرد برای ایشان بارهای شان را گفت بیارید نزد من برادر خود را که از پدرش ماست آیا نمی بینید

أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزَلِينَ **۵۹**
 که من پر می دهم پیمانه را و من بهترین میزاننم پس اگر نیاورید نزد من اورا پس نخواهد بود

كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا نَقْرَبُونِ **۶۰**
 پیمانه ای برای شما نزد من و نزدیک نشوید به من گفتند حتماً خواهیم خواست اورا از پدرش

وَإِنَا لَفَعِلُونَ وَقَالَ لِفَتَيْنِهِ أَجْعَلُوا بِضَعْنَاهُمْ فِي رِحَالِهِمْ **۶۱**
 و ما بتنه کنندگانیم [این کار را] **۶۱** و [یوسف] گفت به غلامان خود قرار دهید سرمایه ایشان را در بارهای شان

لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَيْ
 باشد که آنان بشناسند آن را چون باز روند به سوی

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَيْ أَيْهِمْ قَالُوا يَأْبَانَا مُنْعَ مِنَا الْكَيْلَ **۶۲**
 پس چون بازگشتند به سوی پدر خویش گفتند ای پدر ما بازداشتند از ما پیمانه را

فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا نَكَتَلَ لَحْفِظُونَ **۶۳**
 پس بفرست با ما تا پیمانه گیریم اورا و همانا ما برادر ما را

فَلَمَّا جَهَرَ هُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
پس وقتی که آماده کرد برای ایشان ساز و برگ شان را نهاد جام را در باردن برادر خود سپس

أَذْنَ مُؤْذِنٌ أَيْتُهَا أَعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَرْقُونَ قَالُوا وَأَقْبَلُوا
آذن موزن آیت‌ها اعیر إنکم لسرقون قالوا واقبلوا
[برادران یوسف] گفتند در حالی که رو آوردند آواز داد آوازدهنده ای ای کاروانیان همانا شما دزدانید

عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ قَالُوا نَفْقَدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ
علیهم ماذَا تفقدوت قالوا نفقد صواع الملک
پادشاه را گفتند گم کرده‌ایم پیمانه چه چیز به آنان

وَلَمَّا جَاءَ يَوْمَ حَمْلِ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ قَالُوا تَالَّهُ
ولمن جاء يوم حمل بعير وانا به زعيم قالوا تالله
و برای کسی را که بیاورد آن را یک بار شتر [است] و من به این [وعده] ضامنم سوگند به الله

لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ سَرِقِينَ
لقد علیمتم ما جئنا لنفسد في الأرض وما كان سرقين
هر آینه دانسته اید که ما نیامده ایم تا فساد کنیم در زمین و هرگز نبوده ایم دزدان

قَالُوا فَمَا جَرَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ كَذَّابِينَ قَالُوا جَرَوْهُ
قالوا فاما جرؤه إن كنتم كذابين قالوا جرؤه
گفتند پس چیست کیفر این [کار] اگر باشد کیفرش این است

مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَرَوْهُ كَذَّالِكَ بَخْرِي الظَّالِمِينَ
من وجد في رحله فهو جرؤه كذلك بخري الظالمين
کسی که یافته شود در بار او پس [بردگی] او باشد کیفرش این گونه کیفر می دهیم ستمکاران را

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ أَسْتَخْرَجَهَا مِنْ
فبدأ بأوعيائهم قبل وعاء أخيه ثم استخرجها من
پس [جستجو] آغاز کرد از باردن های ایشان پیش از باردن براوردن سپس درآورد آن [جام] را از

وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَّالِكَ كَذَّالِكَ لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
وعاء أخيه كذلك كذلك لي يوسف ما كان ليأخذ أخاه
باردن برادر خود این چنین چاره اندیشی کردیم برای یوسف روانبود که [گروگان] گیرد برادر خود را

فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفُعُ دَرَجَتَيْ مَنْ نَشَاءُ
في دین الملک إلا أن یشاء الله نرفع درجاتی من نشاء
در آین آن پادشاه مگر آنکه بخواهد الله بلند گردانیم به درجاتی هر که را که بخواهیم

وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيْمٌ قَالُوا إِنْ يَسْرُقُ
و بالاتر از هر صاحب دانشی گفتند این دزدی می کند

فَقَدْ سَرَقَ أَخُوهُ مِنْ قَبْلٍ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَقْسِيَهِ
فقد سرق أخوه من قبل فأسررها یوسف في نقسيه
به درستی که دزدی کرده است برادر [تنی] او نیز پیش از این پس پنهان داشت آن [سرزنش] را یوسف در دل خود

وَلَمْ يُبَدِّهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
و اشکار نکرد آن را برای شان گفت شما بدترین جایگاه را دارید والله دانتر است به آنچه

تَصِفُونَ قَالُوا يَأَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبَا شَيْخًا كَيْرًا
تصفون قالوا یا یهها العزیز إن له أبو شيخا کیرا
ییان می کنید گفتند ای عزیز هر آینه برای او پدری پیر کلان سال است

فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرِنَكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
فخذ أحدنا مكانه إنا نرنك من المحسنين
پس بگیر یکی را از ما می بینیم تو را از نیکوکاران

۷۹	قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَعَنَا عِنْدَهُ پناه بر الله از آنکه بگیریم مگر کسی را که یافته ایم متع خود را نزد او گفت همانا ما	إِنَّا نَجِيَّا نَجَوْكَانَ عَلَيْكُمْ أَبَّكُمْ قَدْ أَخَذَ كَهْ پدر شما هر آینه گرفته است از شما أَلَمْ تَعْلَمُوا آیا ندانسته اید بزرگ آیشان	لَظَلِيلُونَ سَتِيمَاران باشیم كَيْرُهُمْ بزرگ آیشان	إِذَا آنگاه قَالَ گفت
۸۰	مَوْثِيقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلٍ مَا فَرَطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ پیمانی استوار را از الله و پیش از این هم چه کوتاهی ای کردید درباره یوسف؟ پس جانخواهم شد	حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمُ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَكَمِينَ از این سرزمین [مصر] تا وقتی که اذن دهد به من پدرم یا داوری کند الله برای من و او بهترین داوران است	أَلَّا رَضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمُ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَكَمِينَ	
۸۱	أَرْجِعُوكُمْ إِلَيْهِ أَبْنَكُمْ فَقُولُوا يَتَأْبَانَا إِبْرَاهِيمَ برگردید به سوی پدر خویش پس بگویید ای پدر ما همانا پسرت دزدی کرد	وَمَا شَهَدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ و گواهی نمی دهیم ما مگر به آنچه می دانیم و نبودیم	أَرْجِعُوكُمْ إِلَيْهِ أَبْنَكُمْ فَقُولُوا يَتَأْبَانَا إِبْرَاهِيمَ	
۸۲	وَسَأَلَ الْقَرِيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا و بپرس از اهل این آبادی که بودیم در آن در آن در آن در آن	وَسَأَلَ الْقَرِيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا و از کاروانی که آمدیم در آن در آن در آن در آن	وَسَأَلَ الْقَرِيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا	
۸۳	وَإِنَّا لَصَدِقُونَ قَالَ بَلْ سَوْلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا و همانا ما راست گویانیم [یعقوب] گفت بلکه آراسته است برای شما نفوس شما کاری [ناروا] را	فَصَبَرْ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ پس [کارمن] صبری نیکو است امید است که الله بیورد پیش من ایشان را همگی همانا او آن	وَإِنَّا لَصَدِقُونَ قَالَ بَلْ سَوْلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا	
۸۴	الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ وَقَالَ يَتَأْسَفَ عَلَى سنجدیده کار است و روی بگردانید از ایشان و گفت ای دریغ بر	يُوسُفَ وَابْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ یوسف و سفید شد هر دو چشم او از اندوه پس او غم خود را فرمی خورد [=آنده لازمه بود]	الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ وَقَالَ يَتَأْسَفَ عَلَى وَتَوَلَّ عَنْهُمْ وَقَالَ يَتَأْسَفَ عَلَى	
۸۵	قَالُوا تَالَّهُ تَفْتَأِرُ تَذَكَّرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا گفتند سوگند به الله همیشه یاد می کنی یوسف را شوی سخت بیمار تا آنگاه که شوی	أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَلِيلِكَيْنَ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَشَّيْ یا شوی از نابودشوندگان گفت جایین نیست که شکوه می برم پریشانی	قَالُوا تَالَّهُ تَفْتَأِرُ تَذَكَّرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا	
۸۶	وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنْ مَا لَا تَعْلَمُونَ و اندوه خود را به الله چیزی را که شما نمی دانید	وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنْ مَا لَا تَعْلَمُونَ و اندوه خود را به الله چیزی را که شما نمی دانید	وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنْ مَا لَا تَعْلَمُونَ	

يَبْنِيَ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا اذْهَبُوا
ای پسران من بروید پس جستجو کنید از یوسف و برادرش و نومید مشوید

مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْئِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْكَفَرُونَ
از رحمت الله همانا نومید نمی شود از رحمت الله مگر گروه کافران

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَتَآمِّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَاهْلَنَا الضُّرُّ
۸۷ پس چون داخل شدند بر او [یوسف] گفتند ای عزیز رسیده است به ما و خانواده ما آسیب

وَجِئْنَا بِضَعَةٍ مُّزْجَاتٍ فَأَوْفَ لَنَا الْكِيلَ وَتَصَدَّقَ عَلَيْنَا
و اوردهایم سرمایه ای بر ما و صدقه کن پیمانه را پس تمام بیمامی برای ما ناچیز را

إِنَّ اللَّهَ يَحْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ۸۸
همانا الله پاداش می دهد صدقه دهنگان را

يُوسُفَ وَأَخِيهِ قَالُوا أَءَنَّكَ أَنْتُمْ جَهَلُونَ
با یوسف و برادرش آیا تو گفتند شما نادانان بودید؟

لَأَنَّتِ يُوسُفَ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَرَ
همان یوسفی؟ گفت من یوسفم و این برادر من است هر آینه منت نهاد الله

عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقَ وَيَصْبِرُ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
بر ما همانا هر که پرهیز کاری کند و شکیبایی ورزد پس به درستی که الله تباہ نمی گرداند پاداش

الْمُحْسِنِينَ ۹۰
نیکو کاران را گفتند سوگند به الله هر آینه برگزیده است تو را الله بر ما

وَإِنَّ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ۹۱
و به درستی که ما بودیم گفتند خطا کاران هیچ سرزنش نیست بر شما

الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الْرَّحْمَمِينَ ۹۲
امروز می آمرزد الله شما را او و هم این مهریان ترین است

اذْهَبُوا يَقْمِصِي هَذَا فَالْقُوَّهُ عَلَى وَجْهِهِ يَأْتِ بَصِيرًا
بپرید این پیراهن مرا پس بیفکنید آن را بر چهره پدر من تا بینا شود

وَأَتُوفِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ۹۳
و بیاورید نزد من خانواده تان را همگی جداشد

الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ
کاروان [از مصر] گفت پدرشان همانا من می یابم اگر ندانید

تَفَنِّدُونَ قَالُوا تَالَّهُ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالٍ كَالْقَدِيمِ ۹۴
مراسیک عقل گفتند سوگند به الله همانا تو در گیرنده خودی گمراهی دیرینه خودی

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ الْقَنْهُ عَلَى وَجْهِهِ فَأَرْتَهُ بَصِيرًا قَالَ

پس چون بیامد پیش وی مژده رسان انداخت آن [یسراهن] را بر چهره وی پس گشت بینا گفت

أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۹۶

آیا نکفته بودم به شما همانا من می دانم از جانب الله چیزی را که نمی دانید؟ ۹۶ گفتند

يَأَبَانَا أَسْتَغْفِرُ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ۹۷

ای پدر ما آمرزش بخواه برای ما گناهان ما را به درستی ما بودیم گناهکاران ۹۷ گفت زودا که

أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّنَا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۹۸

آمرزش خواهم برای شما از پروردگار خود همانا او آن پسران است ۹۸

دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَى أَبُوهُهُ وَقَالَ أَدْخُلُوا مِصْرَ

درآمدند بر یوسف ابوهه و قال ادخلوا مصر به مصر

إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ وَرَفَعَ أَبُوهُهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُوا ۹۹

اگر بخواهد الله در حالی که در امان خواهید بود ۹۹ و بالا نهاد پدر و مادر خود را بر تخت و افتادند

لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَتَبَّتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلٍ قَدْ جَعَلَهَا

در برابر او سجده کنان و گفت ای پدر من این است تعبیر خواب من پیش از این هر آینه گردانید آن را

رَبِّ حَقًا وَقَدْ أَحَسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السَّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ

پروردگار من به حق و به درستی که نیکویی کرده است به من چون بیرون اورد مرا از زندان و آورد شمارا

مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِ وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ

از بیان بعد از آنکه آشوب کردانید شیطان میان من و میان برادران من همانا

رَبِّ لَطِيفٌ لَمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۱۰۰

پروردگار من نازک بین است در آنچه بخواهد همانا لوست آن دنای سنجیده کار [ای] پروردگارم

قَدْ أَتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلِمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِر

همانا دادی به من بهره ای از پادشاهی و آموختنی مرا از تعبیر خواب ها ای پدیدکننده

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوْفِيقٌ

اسمان ها و زمین تویی کارساز من در دنیا و آخرت بمیران مرا

مُسْلِمًا وَالْحَقِيقَى بِالصَّدِيقَى ۱۰۱

مسلمان و بیرون مرا با شایستگان غیب است

نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَكْفُونَ

که وحی می کنیم آن را به سوی تو و تونبودی نزدیک آنان هنگامی که همداستان شدند و آنان نیرنگ می زندند

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصَتْ ۱۰۲

و نیستند بیشتر مردمان و اگرچه حرص بورزی

<p>وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ</p> <p>و درخواست نمی کنی از آنان بر آن [کاررسات] هیچ مزدی را نیست این [قرآن] جز پندی برای جهانیان</p>	<p>وَكَائِنٌ مِّنْ ءَايَةٍ</p> <p>و بسا نشانه ای است</p>
<p>إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ</p> <p>مگر اینکه به الله</p>	<p>وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ</p> <p>و ایمان نمی آورند بیشتر شان</p>
<p>أَفَمِنُوا أَنْ تَأْتِيهِمْ غَنِيَّةٌ مِّنْ عَذَابٍ</p> <p>از آیه بیاید بر آنان پوششی از عذاب</p>	<p>وَهُمْ عَنْهَا مُعَرِّضُونَ</p> <p>و ایشان از آنها روی گردانند</p>
<p>أَوْ تَأْتِيهِمْ الْسَّاعَةُ أَوْ تَأْتِيهِمْ لَا يَشْعُرُونَ</p> <p>یا بیاید برایشان رستاخیز درنیابند</p>	<p>وَهُمْ مُشْرِكُونَ</p> <p>در همان حال آنان شرک ورزان اند</p>
<p>وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ</p> <p>و نفرستادیم پیش از تو</p>	<p>وَمَا أَنَا مِنْ الْمُشْرِكِينَ</p> <p>و نیستم من از شرک ورزان</p>
<p>أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْقَرَىٰ</p> <p>آیا گردش نکرده اند در آبادی ها</p>	<p>أَهْلِ الْأَهْلِ</p> <p>از اهل ایشان</p>
<p>عَقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانَ كَيْفَ فِي نَظَرِهِمْ</p> <p>سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند</p>	<p>إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ حَتَّىٰ</p> <p>مگر مردانی را که وحی می کردیم به ایشان در آبادی ها</p>
<p>أَتَقُوا أَفَلَا تَعْقِلُونَ</p> <p>برای آنان که پرهیز کاری کردند آیا خرد نمی ورزید؟</p>	<p>وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ</p> <p>و هر آینه سرای آخرت بهتر است</p>
<p>أَذَا أَسْتَيَسَ الرَّسُولُ وَظَلَّوْا أَنَّهُمْ قَدْ كَذَبُوا</p> <p>آنگاه که نومید شدند فرستادگان از ایمان اور ایشان و گمان برند که از سوی مردم به آنان دروغ گفته شد</p>	<p>جَاءَهُمْ فَنْجِيٌّ مِّنْ نَشَاءٍ</p> <p>آمد برای شان</p>
<p>وَلَمْ يَرُدُّ بَاسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ</p> <p>ستمکاران هر که خواستیم و بازگردانه نمی شود عذاب ما از گروه</p>	<p>نَصَرَنَا فَنْجِيٌّ</p> <p>یاری ما پس رهانیده شد</p>
<p>لَأَنَّ كَانَ لَقَدْ كَانَ</p> <p>برای خردمندان پندی سرگذشت آنان نیست [قرآن]</p>	<p>فِي قَصَصِهِمْ عَبْرَةٌ لِّأُولَئِكَ مَا كَانَ</p> <p>هر آینه هست</p>
<p>وَلَكِنْ بَيْنَ يَدِيهِ تَصْدِيقٌ الَّذِي</p> <p>آیچه است که تصدیق کننده</p>	<p>وَلَكِنْ بَيْنَ يَدِيهِ حَدِيثًا يُفْرَىٰ</p> <p>سخنی که به دروغ بافته شده باشد</p>
<p>وَتَفَصِّيلٌ كُلٌّ شَيْءٌ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ</p> <p>و به روشنی بیانگر هر چیزی است و رهنمود و مهربی است برای گروهی که ایمان می آورند</p>	<p>وَتَفَصِّيلٌ كُلٌّ شَيْءٌ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ</p> <p>و به روشنی بیانگر هر چیزی است و رهنمود و مهربی است برای گروهی که ایمان می آورند</p>

آیاتها
۴۳ترتیبها
۱۳

سُورَةُ الرَّعْدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لِسْتَ بِنَمْوَنَ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْمَرْ ۝ تِلْكَءَيْتُ الْكِتَبَ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ

الف، لام، ميم، راء، این است آیات این کتاب و آنچه فروفرستاده شده به سوی تو از پروردگار حق است

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ ۱ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ
و لیکن بیشتر مردمان ایمان نمی آورند آسمان ها را بدون الله است که برافراشت آسمان ها را

عَمَدٍ تَرْوَنَهَا ۝ ۲ شَمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلًّا
ستون هایی که آنها را بینند پس استیلا یافت بر عرش و دام کرد آفتاب و ماہ را هریک

يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى يَدِيرُ الْأَمْرَ يُفْصِلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ يَلْقَأُونَ ۝ ۳
روان است تاسرامدی معین تدبیر می کند کار [افرینش] را بیان می کند آیات [خود] را باشد که شما به دیدار

رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ۝ ۴ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوْسَيَّا
پروردگاران یقین کنید ۴ و اوست که گسترد زمین را و نهاد در آن کوه های [استوار]

وَأَنْهَرًا وَمِنْ كُلِّ الْثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ أَثْنَيْنِ ۝ ۵
ونهرهای را واز همه میوه ها قرارداد در آن دو صنف دوگانه [ترومله ترش و شیرین] می پوشاند شب را

النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذَيْتَ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ ۶ وَفِي الْأَرْضِ
با روز همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که می اندیشنند زمین و در

قِطْعٌ مُتَجَوِّرٌ وَجَتَّتْ مِنْ أَعْنَبٍ وَزَرْعٍ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ ۝ ۷
قطنهایی است کنار همدیگر و باغ هایی است از درختان انگور و کشت زار و خرمابان هم ریشه

وَغَيْرٌ صِنْوَانٌ يُسْقَى بِمَاءٍ وَحِدِّ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ
و نا هم ریشه آب داده می شوند به یک آب و برتری می دهیم برخی از آنها بر برخی دیگر

فِي الْأَكْلِ ۝ ۸ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذَيْتَ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
در میوه و خوراک همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که خرد می ورزند

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبْ قَوْلُهُمْ أَءَذَا كَنَّا تَرْبَا أَءَنَا لَفِي خَلْقٍ
و اگر شگفتی ورزی پس شگفت اور است گفتار شان که آیا وقتی که خاک شویم آیا ما در آفرینشی

جَدِيدٌ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۝ ۹ أَلَّا يَلْعَلُ بِرَبِّهِمْ وَأَوْلَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
نو خواهیم بود؟ آنان کسانی اند که کفر ورزیدند به پروردگار خود و آنانند که زنجیرها

فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأَوْلَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ ۱۰
در گردن شان باشد جاویدانند این در آنجا همدمان آتش اند آنان در

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
 و به شتاب می خواهند از تو بدی را پیش از نیکی درحالی که به تحقیق گذشته است پیش
قَبْلَهُمُ الْمُثْكَنُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
 از ایشان کیفرهای [عربت آمیز] و همانا پروردگار تو دارای آمرزش است برای مردمان با وجود ستمشان
وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ
 و همانا پروردگار تو سخت کیفر است کیفر شدند چرا
أُنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادِ
 فرستاده شده است بر او نشانه ای از پروردگارش جز این نیست که تو بیم دهنده ای و هر قومی را راهنمایی است
اللهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغْيِضُ الْأَرْحَامُ
 الله می داند آنچه بر می دارد هر مادینه ای و آنچه می کاهند بچه دان ها
وَمَا تَزَدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ وَمِقْدَارٍ عَلِمُ الْغَيْبِ
 و آنچه می افزایند و هر چیزی نزد او به اندازه است
وَالشَّهِدَةُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالُ
 و آشکار است آن بزرگی
الْقَوْلُ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفِي بِالْيَلِ وَسَارِبٌ
 سخن را و هر که به او آواز بلند گوید آن را و هر که وی پنهان شود در شب و [یا] رونده
بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقَّبٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
 در روز برای آدمی تعقیب کنندگانی [دری است] از نگاه می دارند او را
مِنْ أَمْرِ اللهِ إِنَّ اللهَ لَا يُغَيِّرُ مَا يُقَوِّمُ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا يَأْنَسُهُمْ
 به فرمان الله همانا الله دگرگون نمی کند حالت قومی را تا آنگاه که دگرگون کنند آنچه را که در خودشان است
وَإِذَا أَرَادَ اللهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ
 و چون بخواهد الله برای گروهی بدی [وبالی] اراپس برگشتی نباشد برای آن و نباشد برای آنان جز وی هیچ
وَالِّهُ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرَقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
 کارساز [وسوروی] اوست آن که می نمایاند به شما و امید
وَيُنِشِّئُ السَّحَابَ وَالْمَلَائِكَةَ مِنْ حِيفَتِهِ
 و پدیده می آورد ابرهای از فرشتگان
وَالصَّوَاعَقَ وَيُرِسِّلُ فِي الشَّاءِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمَحَالِ
 و فرشتگان از ترس او و می فرستد صاعقه ها را پس می رساند کیفر است
مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَدِّلُونَ
 به هر که خواهد و آنان جدال می کنند درباره الله و او

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَحِيُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا
برای اوست دعوت حق و آنها یای را که فرامی خوانند به جای او هیچ پاسخی به آنان نمی دهند مگر

گَنْسِطِ كَفَيَهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَلْبَغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِنَلْغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَفَرِينَ
مانند کسی که بگشاید دودست خود را به سوی آب تابرساند به دهانش در حالی که نمی رساند آن آب را و نیست خواندن کافران

إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝ ۱۴ **وَلَلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا**
مگر در گمراهی **وَبِرَاهِي الله** سجده می کند هر که در آسمانها و زمین است خواسته

وَكَرْهًا ۝ ۱۵ **وَظَلَّلُهُمْ بِالْغُدوِ وَالآصَالِ ۝ ۱۵** **قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ**
و ناخواسته و نیز سایه های شان در بامدادان و شامگاهان آسمانها بگو کیست پروردگار

وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ ۝ ۱۶ **أَفَاتَخْذَتُمْ مِنْ دُونِهِ أُولَيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ**
و زمین؟ بگو الله است بگو آیا گرفتید به جزوی سرورانی را که مالک نمی شوند برای خویشتن

نَفَعًا وَلَا ضَرًّا ۝ ۱۷ **قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي**
سودی را و نه زیانی را؟ بگو آیا برابر است نایینا و بینا؟ یا آیا برابر است

الظُّلْمَةُ وَالنُّورُ ۝ ۱۸ **أَمْ جَعَلُوا اللَّهَ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخْلُقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ**
وروشنی؟ یا ینکه قرار داده اند برای الله شریکانی که آفریده باشند مانند آفرینش الله پس مشتبه شده [این دو] آفرینش تاریکی ها

عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ ۱۹ **أَنْزَلَ مِنْ**
برایشان بگو الله آفریننده هر چیزی است و اوست آن بگانه بر همه چیره فروفرستاد از

السَّمَاءَ مَاءَ فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَّأِيمًا ۝ ۲۰
آسمان آب را پس جاری شد رودها به اندازه خویش پس برداشت سیل کفی برآمده را

وَمَا يُوَقِّدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ أَبْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَعَ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَلِكَ
واز آنچه می گذازند بر آن در آتش برای جستن زیوری یا کالاکی کفی است مانند آن اینچنین

يَصْرِبُ اللَّهُ الْحَقُّ وَالْبَاطِلُ فَمَا الْزَبَدُ فِي ذَهَبٍ جُفَاءً وَمَا مَا
مثل می زند الله حق و باطل را اما کف کنار می رود خشکیده [و ناجیز] و اما آنچه

يَنْفَعُ النَّاسَ فِيمَكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَصْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝ ۲۱
سود می رساند به مردمان پس می ماند در زمین این چنین می زند الله مثال ها را

لِلَّذِينَ أَسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَحِيُوا لَهُمْ
برای آنان که پاسخ دادند [دعوت] پروردگار خویش را نیکوترین [پلاش] است و آنان که او را

لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَاقْتَدَوْا بِهِ
اگر باشد برای شان آنچه در زمین است همگی و همانند آن با او البته عوض دهند آن را

أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَا وَنَهُمْ وَبِهِ
آنان برای شان بدی حساب باشد و [آن] بد جایی است

سجدہ
مستحب

۱۹ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى إِنَّمَا يَذَّكُرُ
آیاکسی که می دند که آنچه فروفرستادش بہ سوی تو از جانب پروردگاری حق است مانند کسی است که وی کورادل است تنها پندمی پذیرند

۲۰ أُولُوا الْأَلْبَابِ
خردمندان
وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمْرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشُونَ رَبَّهُمْ
و آنان که پیوندمی دهنند آنچه را فرمان داده است الله به که پیوند خورد و می ترسند از پروردگارشان

۲۱ وَالَّذِينَ صَبَرُوا أَبْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
و آنان که شکیبایی نمودند برای جستن رضای پروردگارشان

۲۲ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمْ سِرَّاً وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُءُونَ
و برپاداشتنند نماز را و انفاق کردند از آنچه روزی شان دادیم پنهان و آشکارا ودفع می کنند

۲۳ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عَقْبَى الدَّارِ
با نیکی بدی را آنان برای شان است سرانجام آن سرای بهشت های جاودان که وارد می شوند را آن

۲۴ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ أَبَابِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَدُرِيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ
و هر که شایسته کار باشد از پدران شان و همسران شان و فرشتگان وارد می شوند

۲۵ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ فَنِعْمَ عَقْبَى الدَّارِ
برایشان از هر دری [امی گویند] سلام بر شما به سبب آنچه شکیبایی کردید پس نیکوست سرانجام این سرای

۲۶ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
و آنان که می شکنند پیمان آنچه را بعد از بستن آن و می گسلند آنچه را

۲۷ أَمْرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ الْلَّعْنَةُ
فرمان داده است الله به آن که پیوند خورد و فساد می کنند در زمین آنان برای شان است لعنت

۲۸ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ
و برای آنان است سرای بد [الله فراخ می دارد روزی را برای هر که خواهد و تنگ می گرداند و شاد شدند] [کافران]

۲۹ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَّعٌ
به زندگانی دنیا در حالی که نیست زندگانی دنیا در مقابل آخرت مگر بهره ای اندک [۲۹] و می گویند

۳۰ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضَلِّ
آنان که کفرورزیدند چرا فرود آورده نشده بر او [پیامبر] نشانه ای از جانب پروردگارش؟ بگو همانا الله گمراه می کند

۳۱ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَّابَ
هر که را خواهد و راه نماید به سوی خویش هر که را بازگردد [به سوی او] آنان که ایمان آوردن و آرام می یابد

۳۲ قُلْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا لَا يَذْكُرِ اللَّهَ أَلَا قُلْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا
دل هاشان دل ها آگاه باشید به یاد الله آگاه باشید آرام می یابد

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلَاحَاتِ طَوبَى لَهُمْ وَحْسَنٌ

آنان که ایمان آور دند و کردنده خوشایشان و [برای ایشان] نیکو

۲۹ مَأْبِدٌ كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمُّمٌ

بازگشتی است **۲۹** این چنین فرستادیم تو را در میان امتی که گذشتند پیش از آن امت های بسیار

لَتَتَلَوَّ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ

تابخوانی بر ایشان آنچه را وحی فرستادیم به تو در حالی که آنان کفر می ورزند به [الله] مهرگستر

۳۰ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٌ

بگو او پروردگار من است نیست هیج الهی جز او براو توکل کردم و به سوی اوست بازگشت من **۳۰**

وَلَوْ أَنَّ قُرْئَانًا سَيِّرَتْ بِهِ الْجَبَائِلُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلُّمَا

و اگر قرآنی می بود که روان می شد به سبب آن کوهها یا پاره پاره می شد به وسیله آن زمین یا به سخن آورده می شد

بِهِ الْمَوْتَىٰ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْعِسْ الَّذِينَ ءَامَنُوا

به وسیله آن مردگان [با]هم ایمان نمی آورند بلکه برای الله است کارها همگی آیا ندانسته اند آنها که ایمان آورده اند

أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَرَأُلُ الَّذِينَ كَفَرُوا

آن اگر بخواهد الله هر آینه راه نماید مردمان را همگی؟ و همیشه آنان که کفر ورزیدند

تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحْلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ

بر سد ایشان را به سبب آنچه کرده اند [بلای] کوبنده یا فرود می آید نزدیک سرای شان تا وقتی که بر سد

وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلُفُ الْمِيعَادَ ۚ ۳۱ وَلَقَدِ اسْتَهْزَئَ بِرُسُلِ

وعده الله هر آینه الله خلاف نمی کند و عده [خدو] را **۳۱** و هر آینه ریشخند شده اند پیامبرانی

مِنْ قَبْلِكَ فَأَمْلَأْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخْذَتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ

پیش از تو پس مهلت دادم به کسانی که کفر ورزیدند سپس گرفتم آنان را پس چگونه بود

۳۲ عِقَابٌ أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا

کیفر من؟ **۳۲** آیا آن که او نگاهبان است بر هر کسی بدانچه کرده است اچون کسی است که چنین نیست؟ و قراردادند

لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُوْهُمْ أَمْ تَتَبَعُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ

برای الله شریکانی را بگو بیان کنید نام هایشان را یا اینکه باخبر می کنید او را به آنچه نمی داند در زمین؟ یا اینکه

بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زِينَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنْ

به گفتاری سرسری [از]یان می گردانید؟ بلکه آراسته شده است برای آنان که کفر ورزیدند فریب شان و بازداشته شده اند از

الْسَّيِّلٌ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَآتَهُ مِنْ هَادِ ۖ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ

راه و هر که را گمراه کند الله پس نیست برای او هیج راه نمایی **۳۳** برای آنان عذابی است در زندگانی

الْدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقِفٍ

دنیا و هر آینه عذاب آخرت سخت تراست و نیست برای آنان از [جانب] الله هیج نگاه دارنده ای **۳۴**

۴۰ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَقْوِينَ تَجَرَّى مِنْ تَحْنَّهَا الْأَنْهَرُ صَلَاح
 آن بهشتی که وعده داده شده اند پرهیز کاران جاری است از زیر آن جوی ها

۴۱ أَكُلُّهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقَبَى الَّذِينَ أَتَقَوْا وَعَقَبَى
 خوردنی [های] آن همیشگی و سایه آن [نیز] این فرجام کسانی است که پرهیز کاری کردند و فرجام

۴۲ الْكَفِرِينَ النَّارُ
 کافران آتش است

۴۳ يَفْرَحُونَ وَالَّذِينَ أَتَيْنَهُمْ الْكِتَابَ يَرْحَمُونَ
 شاد می شوند دادیم به ایشان کتاب را و آنان که

۴۴ إِنَّمَا أُنزَلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَخْرَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ
 به آنچه فرستاده شده است به سوی تو واز گروه های [کافر] کسی است که انکار می کند برخی از آن را بگو جزای نیست که فرمان یافته ام

۴۵ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَأْبِ
 که عبادت کنم الله را و شرک نور زم به او به سوی او می خوانم و به سوی اوست بازگشت من

۴۶ وَكَذَلِكَ أَنَّزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرِيَّاً وَلَيْنَ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَمَا
 و این چنین فروفرستادیم آن [قرآن] را فرمانی به [زبان] عربی و اگر پیروی کنی از خواهش هایشان بعد از آنچه

۴۷ جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلَيْ وَلَا وَاقِفٌ
 آمد برای تو از علم نیست برای تو از جانب الله هیچ کارساز و نه نگاهدارنده ای و هر آینه

۴۸ أَرْسَلَنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلَنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
 فرستادیم پیامبرانی را پیش از تو و قراردادیم برای ایشان همسران و فرزندانی را و نشاید

۴۹ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِإِعْيَاةٍ إِلَّا يَأْذِنِ اللَّهُ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ
 هیچ پیامبری را که بیاورد نشانه ای را مگر به اجازه الله برای هر سرآمدی نوشته ای [= حکمی مقرر] است

۵۰ يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ
 نابود می سازد الله هرچه را که می خواهد و ثابت می کند [هرچه را که خواهد] و نزد اوست اصل کتاب [= لوح محفوظ]

۵۱ وَإِنَّمَا نُرِينَكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيْنَكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
 و اگر بنماییم به تو برخی از آنچه را که وعده دهیم به ایشان یا تورا جان بستانیم پس جزای نیست که بر توست

۵۲ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ
 رساندن و بر ماست حسابرسی

۵۳ مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعٌ
 از جوانب آن و الله حکم می کند نیست هیچ پی گیرنده ای [مخالف] برای حکم او و او زود

۵۴ الْحِسَابُ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَلَهُ الْمَكْرُ جَمِيعًا
 حساب است و هر آینه نیرنگ زند آنان که پیش از آنها بودند پس از آن الله است همه نیرنگ [چاره سازی] همگی

۵۵ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقَبَى الدَّارِ
 می داند آنچه انجام می دهد هر کسی و زود خواهند دانست این کافران که برای کیست فرجام آن سرای

سورة ابراهيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بە نام الله مهر گستر مهربان

الْرَّحْمَنُ كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلْمَاتِ إِلَى الْلَّامَةِ [این] کتابی است که فروفرستادیم آن را به سوی تو تا بیرون اوری مردمان را از تاریکی ها

إِلَى الْنُّورِ يَا دُنْيَا
بِهِ سُوَى رُوْشْنَى
إِلَى رَبِّهِمْ بِرُوْدَكَارْشَان
بِهِ فَرْمَانٍ سُتُودَهْ
إِلَى صَرَاطِ رَاهْ
بِهِ سُوَى آنَ پِيرُوزْمَند

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ
الله آن ذاتی که از آن اوست آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و وای

لِلّٰهِ كَفَرُواْ بِرَّ كَافُولَانَ مِنْ ازْ عَذَابٍ شَدِيدٍ سُخْتٌ آنَانَ کَهْ يَسْتَحْبُونَ بِرْ می گریزند

الْحَيَاةُ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ رَاهِيَّةِ زَنْدَگانِيَّةِ دُنْيَا رَا بِرِّ آخِرَتِ وَ بازْمَى دارِند [مردمانِ را]

مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضَلُّ اللَّهُ هُوَ أَعْلَمُ
هیچ پیامبری را مگر به زبان قوم او تا بیان کند برای ایشان پس گمراه سازد الله

وَيَهْدِی مَن يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
هرکه را خواهد سنجیده کار و راه نماید هرکه را خواهد آن پیروزمند و اوست

قومک مرد از قوم خود را
الظلمتِ مرت و ذکر هم به روزهای
النور روشنی به سوی تاریکی ها

اللهِ همانا در این نشانه‌هایی است برای هر صبر کنندهٔ بس شکرگزار

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
فَقَالُوا إِنَّا لَنَعْلَمُ مَا أَنْذَكَنَا اللَّهُمَّ إِنَّا نَعْمَلُ
مَا نَشَاءُ إِنَّا لَنَعْلَمُ مَا نَحْنُ نَعْمَلُ

وَيَدْعُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيُسْتَحِيُونَ نِسَاءَكُمْ زَنَانِ[دَخْتَرَانَ] شَمَا رَا وَزَنْدَه مَى گَذَاشْتَنْدَ وَدَرْ وَفِي

ذلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ رَّبُّكُمْ يَوْمَ يَرَىٰكُمْ
أَيْنَ أَزْمَاثِكُمْ إِذْ أَنْتُمْ لَا تُرَىٰ
وَإِذْ أَنْتُمْ تَأْذَنُونَ لِرَبِّكُمْ
أَنْ يَعْلَمَ مَا فِي صُدُورِكُمْ
فَلَا يَعْلَمُونَ

رَبُّكُمْ پروردگار شما لَيْنَ که اگر شَكْرَتِم سپاس گزارید لَازِيدَنْكُم زیاده دهم شما را وَلَيْنَ وَاگر كَفْرَتُم ناسپاسی کنید إَنَّ هُمَانَا

عَذَابٍ لَشَدِيدٍ وَقَالَ مُوسَى إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
عذاب من سخت است وگفت موسی اگر کافر شوید موسی و قال موسی آنتم شما و هر که در زمین است

جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغْنَىٰ عَنِ الْأَنْوَارِ وَالْأَنْوَارُ مَحِيدٌ حَمِيدٌ يَأْتِكُمْ بِنَبَؤَاتٍ مِّنْ أَنْوَارٍ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمُ الْأَنْوَارُ مِنْ أَنْوَارِ رُوحٍ أَنْوَارٍ وَالرُّوحُ مِنْ أَنْوَارِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

مِنْ قَبْلِكُمْ بَيْش از شما بودند؟

بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ أَعْلَمُ
بَعْدِ اِيْشَانْ [آمدند] نَمِيْ دَانِدْ [تفصیل احوال] آنانْ رَا مَگَرْ
بَالْبَيْنَتِ بَدَلَاتِ روشنْ پِيَامِبرانْ شَانْ اَمَدَنْ نَزَدْ آنانْ اللَّهُ اللَّهُ

فَرَدُوا أَيْدِيهِمْ فِي أَفُوهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أَرْسَلْتُمْ
پس بازگردند دست های خود را در دهان خود [از شدت خشم و آن را گزینند] و گفتند همانا ما منکریم به آنچه فرستاده شدید

رَسُولُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ
پیامبران شان آیا در [وجود] الله شکی است آفریننده آسمان ها و زمین می خواند شما را

لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذَنْبِكُمْ وَيُؤْخِرَ كُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
أَجَلٍ وَتَبَّاعَتْهُنَّ تَبَّاعَتْهُنَّ وَتَبَّاعَتْهُنَّ وَتَبَّاعَتْهُنَّ

مَسَمِّيْ قَالُوا إِنْ أَنْتَمْ تَصْدِّونَا
نَامْ بِرْدَه شَدَه گَفْتَنَد نِيْسَتَنَد شَمَا مَانَندَ ما مَيْ خَوَاهِيدَ كَه بازدارِید ما رَا

عَمَّا كَاتَ يَعْبُدُ مَيْنَ سُلْطَنِ فَاتُونَا بَابُونَا هَبَّابُونَا حَجْتَنِ
از آنچه می پرسیدند پدران ما پس بیاورید برای ما آشکار را

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنَّنَا نَحْنُ مُنْذَرُونَ وَلَكِنَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ إِلَّا مَا نَيْسَتِيمْ مَانِدْ شَمَا وَلِكِنْ أَدْمِي اللَّهُ أَنْدَلْ بَشَرْ كُمْ

يَمْنُ عَلَى مَن يَشَاءُ مِنْ عَبْدَهُ وَمَا كَانَ لَنَا أَن نَّأْتِيْكُمْ
نعمت می دهد بر هر که خواهد از بندگان خود و نیست ممکن برای ما که بیاوریم برایتان

بِسْلَمٍ حَتَّى رَا مَغْرِبَهُ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فَلَيَسْ تَوَكِّلُ إِلَّا مُؤْمِنٌ مُؤْمِنٌ

وَمَا لَنَا أَلَا نَتُوَكِّلْ عَلَيَ اللَّهِ وَقَدْ هَدَنَا سُبْلَنَا وَهُرَأْيَنَه نَمُودَه اسْتَبَه ما رَاهَهَايِ [اَهْدَيْتَ] ما رَاهَ

وَلَنْصِرَتْ عَلَى مَا أَذَّيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلَيْتَوْكِلْ فَلَيْتَوْكِلْ مَتَوْكِلْ تَوْكِلْ كَنْدَگَانْ آزَارِی کَه بَه مَا رَسَانْدِید بَرْ وَبِرْ بَرْ وَلَبَتْه صَبَرْ خَواهِیمْ كَرْ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ لَرْسَلٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ بِإِيمَانِكُمْ إِنَّمَا يُنَزَّلُ إِلَيْكُمْ مِّنَ الْكِتَابِ مَا يُنَزَّلُ إِلَيْكُمْ وَمَا يُنَزَّلُ إِلَيْكُمْ مِّنْهُ مُحَمَّدٌ نَّبِيٌّ مِّنْ أَنفُسِكُمْ وَإِنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ أَنفُسِكُمْ فَلَا يُنَزَّلُ عَلَيْكُمْ مِّنْ بَعْدِهِمْ مِّنْ كِتَابٍ وَمَا يُنَزَّلُ إِلَيْكُمْ مِّنْ كِتَابٍ مَّا يُنَزَّلُ إِلَيْكُمْ مِّنْ كِتَابٍ وَمَا يُنَزَّلُ إِلَيْكُمْ مِّنْ كِتَابٍ

أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَا فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ زمین خود یا بازگردید به آئین ما پس وحی کرد پورودگارشان که هر آینه هلاک خواهیم کرد

وَهُرَآئِنْه ساکنْ خواهیم ساختْ شما را **وَلَنْسْكِنْتُكُمْ** **الْأَرْضَ** **مِنْ بَعْدِهِمْ**
 ستمکاران را **الظَّلِيمِينَ**

ذلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدَ ۖ این برای کسی است که بترسد از ایستادن در پیشگاه من و بترسد از وعده عذاب من و طلب پیروزی کرددند **وَاسْتَفْتَحُوا** ۖ ۱۴

وَخَابَ كُلُّ جَبَارٍ عَنِيدٍ هُرْ سَرْكَشْ وَ نُومِيدْ مَانْدْ وَ نُوشَانِيدْ شَوْدْ مِنْ وَرَأِيْهِ جَهَنْمُ ازْ پَسْ اوْ دوزْخْ اسْتْ وَسْقَى وَسْقَى

من از آبی ماء صدید ۱۶ یتجرعه ۱۷ و لا يكاد يسيغه نشاید از گلو فروبرد آن را آن را گوارانمی یابد

وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمُؤْتَمِنٍ وَمِنْ هر جای وَما کان وَما از مرگ وَمی آید برای او

بِرَبِّهِمْ كُفَّارُوا الظَّالِمُونَ مَثَلُهُمْ أَنَّا نَعْلَمْ عَذَابَهُمْ غَلِيظٌ وَرَآءِيهِمْ بِهِ پُرورِ دگارشان
کفر و زیزندن آنان که حالت سخت عذابی عذاب پس اوست

أَعْمَلُهُمْ كَرَمٌ أَشَدَّتْ بِهِ الْرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
اعمال ایشان مانند خاکستری است که سخت و زد دست نتوانند یافته در روزی بادخیز

مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الْأَضَلُلُ الْبَعِيدُ ۖ أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

الَّمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ خَوَاهُ
 آیا ندیدی که همانا الله
 آفرید آفرید زده است الله
 آسمان ها آسمان را به حق؟ اگر
 و زمین را و زمین را
 آیا ندیدی دشوار دشوار
 يَسَأُ عَزَيْزٌ عَلَى وَمَا ذَلَّكَ جَدِيدٌ بِخَلْقٍ وَيَأْتِ
 آیا ندیدی آفریده ای نو را
 آفریده ای و بیاورد
 آیا ندیدی دشوار دشوار
 ۱۹ وَمَا ذَلَّكَ جَدِيدٌ بِخَلْقٍ وَيَأْتِ
 و نیست و نیست
 آیا ندیدی آفریده ای نو را
 آفریده ای و بیاورد
 آیا ندیدی دشوار دشوار
 وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ
 و پدیدار شوند پیش الله
 تکبر ورزیدند
 ناتوانان
 همگی پس گویند
 همگی پس گویند
 ۲۰ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ
 آیا ندیدی همگی
 همگی پس گویند
 همگی پس گویند
 ۲۱ إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
 همانا ما بودیم پیرو شما
 همانا ما بودیم پیرو شما
 دفع کننده اید از ما دفع کننده اید از ما
 شما آیا دفع کننده اید از ما
 شما آیا دفع کننده اید از ما
 ۲۲ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَنَا اللَّهُ
 چیزی را؟ گویند اگر راه نمودی ما را هر آینه مانیز راه می نمودیم شما را یکسان است بر ما
 همانا همانا همانا همانا
 ۲۳ وَقَالَ أَمَّا أَجْرُ عَنَّا أَمَّ صَبَرَنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ
 که بی تابی کنیم یا صبر نماییم نیست برای ما هیچ گریزگاهی
 شیطان و گفت و گفت
 ۲۴ لَهْدَيْتَكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
 هر آینه مانیز راه می نمودیم شما را یکسان است بر ما
 همانا همانا همانا همانا
 ۲۵ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ
 وقتی که به پایان رسد کار همانا همانا همانا همانا
 وَعَدَه داد شما را وَعَدَه داد شما را
 حق حق حق حق
 ۲۶ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَنٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
 پس خلاف کرد من با شما و نبود برای من هیچ چیرگی جز آنکه بخواندم شما را
 پس خلاف کرد من با شما و نبود برای من هیچ چیرگی جز آنکه بخواندم شما را
 ۲۷ فَاسْتَجْبَتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلَوْمًا أَنْفَسَكُمْ مَا أَنَا
 پس پذیرفتید [سخن] مرا پس ملامت مکنید مرا و ملامت کنید خویش را نیستم من
 ۲۸ يُمْصِرِّخُكُمْ وَمَا أَنْتُ بِمُصْرِخٍ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا
 فریادرس شما و نیستید شما همانا من همانا من همانا من همانا من
 ۲۹ مِنْ قَبْلٍ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 مرا شریک [الله] کردید پیش از این همانا همانا همانا همانا
 عذابی در دنایان برای آنان است ستمکاران ستمکاران ستمکاران ستمکاران
 ۳۰ وَأَدْخِلْ
 ۳۱ وَدَرَأَورَدَه شوند
 ۳۲ تَبَرِّى مِنْ تَحْنَهَا الْأَنْهَرُ خَرَدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِ
 جاری است از زیر [درختان] آنها جوی ها جاویدان باشند در آنجا به اجازه پروردگار شان
 در دوشان در دوشان در دوشان در دوشان
 ۳۳ فِهَا سَلَمٌ الَّمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيْبَةً
 در آنجا سلام است آیا ندیدی چگونه زده است الله مثلی را؟ کلمه پاکیزه
 ۳۴ كَشَجَرَةٌ طَيْبَةٌ أَصْلُهَا ثَامِثٌ وَفَرَعُهَا ثَابِتٌ
 مانند درخت پاکیزه است که ریشه اش ثابت و شاخه اش

تُؤْتَىٰ أَكُلُّهَا كُلَّ حِينٍ يَأْذِنُ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ مَثَلًا
 می دهد خوراکی اش هر زمانی به اذن پروردگار خویش و می زند الله الله

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ
 برای مردمان باشد که آنان پندپذیر شوند

كَشْجَرَةٌ خَيْشَةٌ مِنْ قَرَارٍ
 مانند درخت پلید که برکنده شده باشد ثباتی زمین که نیست آن را

الْحَيْوَةُ مَيْتَةٌ إِلَّا مَنْ أَنْشَأَهُمْ إِلَّا مَنْ يُشَيْتُ اللَّهُ
 زندگانی استوار ایمان آوردن با گفتار کسانی را که استوار می سازد الله الله

الَّذِينَ وَيَفْعُلُونَ وَيَفْعَلُ الظَّالِمِينَ وَفِي الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضْلِلُ
 و می کند ستمکاران را الله الله و در آخرت و گمراه می سازد دنیا دنیا

الَّهُمَّ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَكُفُراً
 الله الله آیا ننگریستی به آنان که آنچه را دگرگون کردند نعمت الله را به ناسیاپسی آیا ننگریستی به آنان که دگرگون کردند نعمت الله را آنچه را می خواهد

وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ وَأَحَلُّوا
 و فروود آوردن قوم خود را به سرای تباہی درایند آنجا و بد که دوزخ است؟

الْقَرَارُ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنَادَاهُ لِيُضْلُلُوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ
 قرارگاهی است [دوزخ] همتایانی را تا گمراه کنند [مردمان را] از راه او بگو و قرار دادند برای الله الله

تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ
 بهره مند شوید پس همانا بازگشت شما به سوی آتش است آتش است بگو به آن بندگان من که

أَمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًا وَعَلَانِيَةً
 ایمان آورده اند برپارادرن نماز را و اتفاق کنند روزی دادیم به ایشان پنهان و آشکارا

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خَلْلٌ
 پیش از آنکه باید روزی که نه خرید و فروشی است در آن و نه ایکیدیگر ادوسی الله است که آفرید

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فَأَخْرَجَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 آسمانها و زمین را و فروغ استاد آسمان از آب را پس بیرون اورد

الشَّمَرَتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَرَ لَكُمْ الْفُلَكَ لِتَجْرِيَ
 به سبب آن از میوه ها روزی برای شما و رام ساخت برای شما کشته را تا روان گردد

فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَرَ لَكُمْ الْأَنْهَرَ وَسَخَرَ لَكُمْ
 در دریا به فرمان او و رام گردانید جوی ها را و رام ساخت برای شما

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّهَارَ وَالنَّهَارَ
 آفتاب و ما را که همواره روانند برای شما و رام ساخت برای شما شب شب

وَأَتَنْكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ
وَدَادَه است به شما از هر چیزی که از او خواستید
وَإِن تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَإِن بشمارید نعمت
وَإِذْ وَإِذْ
[۳۴] وَإِذْ کَفَّارٌ لَظَلُومٌ
[۳۵] ناسیپاں است بسیار ستمکار
لَا تُحَصُّوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ هُمَانًا
شمار تنویید کرد آن را همانا
قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّي أَجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَءَامِنًا
گفت ابراهیم [ای] پروردگارم قرار ده این سرزمن را جای امن
أَن نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ
از آنکه عبادت کنیم بتان را
فَمَن يَتَعَنِي فَإِنَّهُ مِنِي وَمَن عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
پس هر که پیروی کرد مرا پس همانا او از من است و هر که نافرمانی کند مرا پس همانا تو امرزنده مهربانی
رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ
[ای] پروردگارما همانا من ساکن ساختم برخی از اولاد خود را در دره ای بی زراعت نزد خانه
الْمُحَرَّمَ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْعِدَةَ مِنَ النَّاسِ
پاس داشته شده است [ای] پروردگارما تا برپادارند نماز را پس بگردان دل هایی را از مردمان
تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَأَرْزُقْهُمْ مِنَ الْثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ
که رغبت کنند به سوی ایشان و روزی ده به ایشان از میوه ها باشد که ایشان شکر کنند
رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُعِلِّمُ وَمَا يَخْفِي عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
[ای] پروردگارما همانا تو می دانی آنچه را پنهان می داریم و آنچه را آشکار می کنیم و پنهان نمی ماند بر الله هیچ چیزی
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي
در زمین و نه در آسمان سنتایش از آن الله است که عطا کرد
عَلَى الْكِبِيرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ
با وجود کلان سالی اسماعیل و اسحق را همانا پروردگار من شنوند
رَبِّي أَجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ
[ای] پروردگارم بگردان مرا برپادارنده نماز و از اولاد من [نیز] [ای] پروردگار ما و قبول کن
دُعَائِهِ رَبَّنَا أَغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
دعای مرا [ای] پروردگارما بیامرز مرا و مادر و پدر مرا و مؤمنان را روزی که برپا شود
الْحِسَابُ وَلَا تَحْسَبَ
حساب و به تاکید مبنیدار
الظَّالِمُونَ إِنَّمَا لَيَوْمٌ تَسْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَرُ
ستمکاران جز این نیست که واپس می افکند آنان را برای روزی که خیره شود در آن چشم ها

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رَءُوسِهِمْ لَا يَرَنُّ إِلَيْهِمْ طَرْفَهُمْ وَأَفْعَدُهُمْ
در حالی که شتابان بالاگرفته اند سرهای شکان را بازنمی گردد به سویشان چشم ایشان [پلک نمی زند] و دل هایشان

وَأَنذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ هَوَاءُونَ
تهی است [دل در دلشان نیست] و بترسان مردمان را از روزی که بیاید به ایشان عذاب پس گویند آنان که

ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نُحْبَطْ دَعْوَاتُكَ وَنَتَبِعْ
ستم کردند [ای] پروردگار ما واپس دار ما را تا مدتی نزدیک تاقبیل کنیم خواندن تو را و پیروی کنیم

الْرَّسُّلَ أَوْلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمُّمُ مَا لَكُمْ
پیامبران را آیا سوگند نمی خورید نباشد شما را پیش از این که

مِنْ زَوَالٍ وَرَأَيْتَ وَسَكَنَتُمْ
هیچ برافتادگی؟ و ساکن شدید

أَنفُسُهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ
بر خویش و روشن شد

لَكُمُ الْأَمْثَالَ وَقَدْ
برای شما مثالها را و به درستی که

مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ
[جزای] نیرنگشان و هر آینه بود نیرنگشان [چنان]

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا وَقَدْ
پس به تاکید مبنی دار الله را خلاف کننده وعده خود

ذُو اَنْتِقَامٍ يَوْمَ تَبَدَّلُ الْأَرْضُ
صاحب انتقام است روزی که دگرگون شود این زمین

وَبَرَزُوا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
و [مردم] آشکار شوند به پیشگاه الله یگانه چیره بر همه

مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ
بسنته شدگان در

وَجُوهُهُمُ الْنَّازُ
روی ایشان را آتش

إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
همانا الله زود شمار است این پیام رسانی برای مردم است و تاییم داده شوند

بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَحْدَهُ وَلِيَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابُ
به آن و تا بدانند که جز این نیست که او الهی یگانه است و تا پنبدیزیر شوند خردمندان

سُورَةُ الْحَجَرِ

آیاتها
۹۹ترتیبها
۱۵

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

۱۴	لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَرُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ	البته خواهند گفت جز این نیست چشم بندی شده ایم جادوزده	۱۴
۱۳	وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا يَعْرُجُونَ	و اگر بگشاییم بر ایشان دری از آسمان پس آغاز کنند در آن که بالا روند	۱۳
۱۲	قُلُوبُ الْمُجْرِمِينَ بِزَهْكَارَانَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ	دل های بزهکاران ایمان نیاورند به آن و هر آینه گذشته است شیوه پیشینیان	۱۲
۱۱	رَسُولٌ إِلَّا كَانُوا يَهُدِي إِلَى الْحَقِّ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي كَذَلِكَ كَانُوا يَهُدِي إِلَى الْحَقِّ وَمَا كَانُوا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا بِالْحَقِّ	فرستاده ای مگر او را ریشخند می کردند که اور را پیش از تو در گروههای هر آینه فرستادیم هر آینه ای همانا ما فروفرستادیم این قرآن را و همانا ما آن را نگهبانیم	۱۱
۱۰	إِذَا مُنْظَرٍ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الْذِكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحْفَظُونَ	اگاه مهلت یافتگان همانا ما فروفرستادیم این قرآن را و همانا ما آن را نگهبانیم	۱۰
۹	مِنَ الْمَذَرِقِ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الْأَوَّلَيْنَ وَمَا كَانُوا بِالْأَوَّلِينَ	از اینه مهلت یافتگان همانا ما فروفرستادیم این قرآن را و همانا ما آن را نگهبانیم	۹
۸	لَمَّا دَعَهُمُ الْمَجْنُونُ قَرَأَهُمْ رَبُّهُمْ مَا تَأْتِيْنَا لَوْ مَا نَزَّلْنَا الْمَلَائِكَةَ	قرآن همانا تو دیوانه ای ای همانا تو بازپس نمی مانند و گفتند [کافران] ای کسی که فرودآورده شده است بروی از وقت مقرر خود و بازپس نمی مانند	۸
۷	لَمَّا دَعَهُمُ الْمَجْنُونُ قَرَأَهُمْ رَبُّهُمْ مَا تَأْتِيْنَا لَوْ مَا نَزَّلْنَا الْمَلَائِكَةَ	از اینه مهلت یافتگان همانا ما فروفرستادیم این قرآن را و همانا ما آن را نگهبانیم	۷
۶	لَمَّا دَعَهُمُ الْمَجْنُونُ قَرَأَهُمْ رَبُّهُمْ مَا تَأْتِيْنَا لَوْ مَا نَزَّلْنَا الْمَلَائِكَةَ	قرآن همانا تو دیوانه ای ای همانا تو بازپس نمی مانند و گفتند [کافران] ای کسی که فرودآورده شده است بروی از وقت مقرر خود و بازپس نمی مانند	۶
۵	أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ وَقَالُوا يَا إِيمَانًا الَّذِي نَزَّلَ عَلَيْهِ	اگلهای و ماستخرون و قالوا یا آیه ای کسی که فرودآورده شده است بروی ای همانا تو بازپس نمی مانند و گفتند [کافران]	۵
۴	مِنْ قَرِيَّةٍ إِلَّا وَهُنَّا كِتَابٌ مَعْلُومٌ مَا تَسْقُّ مِنْ أُمَّةٍ	هیچ آبادی ای را مگر که برای آن نوشته ای [سرنوشتی] معین بود پیشی نمی گیرد هیچ گروهی هیچ آبادی ای را مگر که برای آن نوشته ای [سرنوشتی] معین بود پیشی نمی گیرد هیچ گروهی	۴
۳	وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهُمُهُمْ أَلَّا مُؤْمِنُونَ وَمَا أَهْلَكَنَا	و بهره مند شوند و سرگرم کند آنان را آرزو پس زودا که آنان که کفر ورزیدند کاش که می بودند	۳
۲	ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا كَانُوا مُسْلِمِينَ وَمَا أَهْلَكَنَا	تا بخورند بگذار ایشان را مسلمان کانوا	۲
۱	رِبَّمَا يَوْدُ كَتِبَ وَقُرْءَانٌ مُّبِينٌ وَمَا أَهْلَكَنَا	بسما که دوست دارند و قرآنی روشنگر است کتاب کتب و قرآنی	۱

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا

و هر آینه قرار دادیم در آسمان برای بینندگان و بیاراستیم آن را برای بینندگان و زینت‌ها لِلنَّاظِرِينَ

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَنٍ رَّجِيمٍ

ونگه داشتیم آن [آسمان] را از هر شیطان رانده شده مگر آن که دزدانه شنود

فَأَتَبَعَهُ شَهَابٌ مُّمِينٌ وَالْأَرْضَ مَدَدَنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا

پس در بی وی افتاد شهابی [=ستاره آتشینی] آشکار بازکشیدیم و زمین را در آن و افکنیدیم

رَوَسَى وَأَنْبَتَنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْرُونِ

کوههای پايرجا را و رويانیدیم در آن از هر چیز سنجیده ای [او به اندازه] و قراردادیم برای شما در آن

مَعَيْشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَزِقِنَ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا

اسباب معیشت را و [برای] هر کس که نیستید شما برای او روزی دهندهان [روزی دهندهان] و نیست هیچ چیزی مگر آنکه نزد ماست

خَرَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلَهُ إِلَّا بِقَدْرِ مَعْلُومٍ وَأَرْسَلْنَا الْرِّيحَ

گنجینه های آن و فرونمی اوریم آن را بادهارا

لَوْقَحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمْ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ

که باردار کننده اند پس فروآوردیم از آسمان آب را پس نوشانیدیم به شما آن را و نیستید شما آن را

بِخَزْنِينَ وَإِنَا لَنَحْنُ نَحْنُ وَنَمِيتُ وَنَحْنُ الْوَرَثُونَ

ذخیره کنندهان [خزینه] و همانا ما خود زنده می سازیم و میراث بران و میرانیم و مایم

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَخَرِينَ

و هر آینه می شناسیم پیشینان را از شما و هر آینه می شناسیم پیشینان را

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشِرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

و همانا پروردگار تو اوست که جمع کند آنان را همانا او سنجیده کار دانست و هر آینه آفریدیم آدمی را

مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَّا مَسْنُونٍ وَالْجَانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلٍ مِنْ نَارٍ

از گلی خشک [برآمده] از لجنی بینناک پیش از آفرینش انسان از آتش

السَّمُومِ وَلَذْ قَالَ رَبَّكَ لِلْمَلَئِكَةَ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ

سوزان و چون گفت پروردگار تو به فرشتگان همانا من آفریننده ام آدمی را از

صَلْصَلٍ مِنْ حَمَّا مَسْنُونٍ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ

گلی خشک [برآمده] از لجنی بینناک پس چون سامان دادم او را و دمیدم در روی از

رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

روح خود پس بیفتید در برابر او سجده کنان تمام ایشان

إِلَآ إِبْلِيسَ أَبَيْنَ أَنْ يَكُونَ مَعَ

مگر ابلیس که سرباز زد از آنکه باشد با

أَجْمَعُونَ هَمَگی

سجده کنندهان

قالَ يَتَابِلِيسُ مَا لَمْ أَكُنْ
لَكَ أَلَا تَكُونَ مَعَ
السَّاجِدِينَ قَالَ لَمَّا
بَا سَجَدَهُ كَنْدَگَانٌ
گفت [برآن نبوده او نیستم] ۲۶

لَأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ

که سجده کنم برای آدمی که آفریده ای او را از گل خشک [برآمده] از لجنی بدبو

الْدِينُ ٣٥ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبَعْثُونَ **٣٦** قَالَ فَإِنَّكَ
پاداش و کیفر ۲۵ گفت [ای] پروردگارم پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند [مردمان]

از مهلت داده شدگانی **٣٧** تا روز **يَوْمٍ** **إِلَى** **الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ** **الْمَعْلُومِ** **فَإِنَّ** **الْمُنَظَّرِينَ** **بِمَا** **إِنَّ** **رَبَّ** **قَالَ** **فَإِنَّ** **٢٨** **كَفَى** **[إِنَّ]** **بِبُورْدَگَارِم** به سبب آنکه

أَغْوِيَنِي لَازِينَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا غُوَيْنَهُمْ أَجْمَعِينَ

گمراه کردی مرا البته بیارایم [معصیت را] برای ایشان در زمین و البته گمراه کنم ایشان را همگی

راست مُسْتَقِيمٌ عِبَادَى هَمَانَا لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ نِسِيتْ بَنْدَگَانَ مِنْ چِرْگَى بَرَأَيْشَانْ لَيْسَ كَسَانِيَ كَه

أَتَبْعَكَ مِنَ الْفَاوِينَ
پیروی کنند تورا از گمراهان
وَإِنَّ جَهَنَّمَ دُوْزَخَ لَمْوَعْدُهُمْ
و همانا وَإِنَّ جَهَنَّمَ دُوْزَخَ لَمْوَعْدُهُمْ
أَجْمَعِينَ همگی وعده گاه ایشان است

لَهَا سَبْعَةُ هَفْتٍ درِّ است بَرَى هَر بَلْكِلٌ أَبُوَابٌ لَكِلٌ مَقْسُومٌ جُزْءٌ مَنْهُمْ ازْ آنَانْ بَخْشِي است جَدَا كَرْدَه شَدَه هَمَانَا إِنَّ

الْمُتَقِّيَنَ در پرهیز کاران **فِي جَنَّتٍ** در باغ ها **وَعَيْوَنٍ** و چشم هایی باشند **أَدْخُلُوهَا** داخل شوید در آنجا **بِسَلَامٍ** با سلامت **ءَامِينَ** همگی در امان **٤٦**

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلَّ إِخْرَانًا عَلَى سُرُرِ مُنْقَبِلِينَ
وَبِرَوْبِهِ رُؤْيَا يَكْدِيرَكَنْدَ در سینه هایشان بود از کینه براذرانه بیرون کشیم آنچه تخت ها

لَا يَمْسِحُهُمْ فِيهَا نَصْبٌ وَمَا هُمْ
دَرِيْجٌ وَنِسْتَدِيْدٌ اسْتَانَهُمْ ازْأَنْجَاهُمْ
رَسْدٌ ایشان را در آنچا دَرِيْجٌ وَنِسْتَدِيْدٌ اسْتَانَهُمْ ازْأَنْجَاهُمْ
۴۷ ۴۸

بِخَيْرٍ ساز
بندگان مرا که همانا من خود
آن آمرزندۀ مهربانم
أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
أَنِّي عِبَادِي وَأَنَّ عَذَابِي
أَنَّ هُمْ عَذَابِي وَهُمْ أَنِّي

هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ٥١
همان عذاب دردناک است ٥٠ وَنَذَّهُمْ عَنْ ضَيْفٍ ٤٩
مهمانان را باز ضیف ابراهیم ٤٨

قَالَ هَتَوْلَاءٌ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ ۷۱
 گفت اینان دختران من اند اگر [ازدواج] کنندگان اید

لَعَمْرَكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرِهِمْ ۷۲
 به جان تو سوگند که همانا آنان البته در مستی شان

يَعْمَهُونَ فَاخْذُهُمْ ۷۳
 سرگردان اند پس فروگرفت آنان را

مُشْرِقِينَ الصَّيْحَةُ عَلَيْهَا ۷۴
 به هنگام برآمدن آفتاب زیر آن با نگ هولناک

سَافِلَهَا وَأَمْطَرُنَا عَلَيْهِمْ ۷۵
 شهر رازبر آن و بارانیدیم بر ایشان

فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا ۷۶
 همانا در این [قصه] پس گردانیدیم

إِنَّ فِي ذَلِكَ حِجَارَةً ۷۷
 همانا در این [قصه] سنگ هایی

لَأَيَّتِ لِلْمُتَوَسِّمِينَ ۷۸
 نشانه هایی است برای هوشمندان و همانا آن [شهر ویران] بر سر راهی پابرجاست

لَأَيَّةَ لِلْمُؤْمِنِينَ ۷۹
 نشانه ای است برای مؤمنان

وَإِنَّهَا لِسَيِّلِ مُقِيمٍ ۸۰
 همانا در این [قصه] و هر آینه بودند

وَإِنَّهَا وَإِنَّهَا ۸۱
 ایکه ستمکاران اهل و هر آینه

فَانْقَضَمَا مِنْهُمْ ۸۲
 پس انتقام کشیدیم از ایشان و همانا آن دوا شهر لوط و شعیب] بر اسراراهی روشن قرار دارند و هر آینه دروغ شمردند اهل

الْحِجَرُ الْمَرْسَلِينَ ۸۳
 حجر [امت صالح] پیامبران را

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ ۸۴
 خانه های را در حالی که آسوده بودند

فَاخْذُهُمْ ۸۵
 پس گرفت آنان را

وَإِنَّهُمْ فَعَلَوْا ۸۶
 و دادیم به ایشان آیت های خود را پس شدند از آنها روگردان

وَإِنَّهُمْ وَإِنَّهُمْ ۸۷
 و دادیم به ایشان آیت های خود را پس شدند از آنها روگردان

فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۸۸
 و دادیم به ایشان آیت های خود را پس شدند از آنها روگردان

الْحَسْنَةُ الْمُرْسَلِينَ ۸۹
 حسن [امت صالح] پیامبران را

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ ۹۰
 خانه های را در حالی که آسوده بودند

فَاخْذُهُمْ ۹۱
 پس گرفت آنان را

وَإِنَّهُمْ فَعَلَوْا ۹۲
 و دادیم به ایشان آیت های خود را پس شدند از آنها روگردان

وَإِنَّهُمْ وَإِنَّهُمْ ۹۳
 و دادیم به ایشان آیت های خود را پس شدند از آنها روگردان

فَكَانُوا يَكْسِبُونَ ۹۴
 کسب می کردند

الْحَسْنَةُ الْمُرْسَلِينَ ۹۵
 در وقت صبح

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۹۶
 و نیافریدیم آسمان ها

وَإِنَّهُمْ بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ ۹۷
 و همانا آنچه در میان آنهاست مگر به حق

السَّاعَةُ لَأَيَّةٌ ۹۸
 رستاخیز آمدنی است پس چشم پوشی کن [از آنها] با گذشتی

فَاصْفَحْ الصَّفَحَ الْجَمِيلَ ۹۹
 همانا پروردگار تو اوست نیکو

وَلَقَدْ ءَائِيْنَكَ سَبْعًا ۱۰۰
 آن بس آفریننده دانا و هر آینه دادیم به تو هفت [ایه] را

الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ۱۰۱
 آن بس آفریننده دانا و هر آینه دادیم به تو هفت [ایه] را

لَا تَمْدَنَ عَيْنِيكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ ۱۰۲
 بزرگ را مگشای [خیره مسااز] دوچشم خود را به سوی آنچه بهره مند ساخته ایم به آن گروه هایی را از آنان [کافران]

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ ۱۰۳
 و غم مخور بر ایشان

وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ۱۰۴
 بال و پر خود را برای مؤمنان و بگو همانا من

وَقُلْ إِنْ ۱۰۵

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْسِمِينَ ۱۰۶
 چنان که فروفرستادیم [عناب خود را] بر تقسیم کنندگان

أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ۱۰۷
 خود آن بیم کننده آشکارم

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْءَانَ عِصْبِيًّا ۹۱
آنان که ساختند قرآن را چند پاره پس سوگند به پروردگار تو

أَجَمَعِينَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمِنُ وَاعْرِضْ ۹۲
همگی از آنچه می کردند پس آشکار کن آنچه را فرمان داده می شوی و روی بگردان

عَنِ الْمُشْرِكِينَ إِنَّا كَفَيْتَنَا بِهِمْ وَهُمْ نَحْنُ أَنَا أَنَا أَلَّذِينَ ۹۳
از مشرکان کافیست [حمایت] کردیم تورا از ریشخند کنندگان آنان که

يَعْلَمُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهَ إِلَهَ أَخْرَى فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ وَلَقَدْ نَعْلَمُ ۹۴
یکنینک المستهزئین که قرار می دهند با الله الهی دیگری را پس زودا که بدانند و هر آینه می دانیم

أَنَّكُ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ ۹۵
به راستی که تو تنگ می شود سینه ات به سبب آنچه می گویند پس به پاکی یاد کن با ستایش پروردگارت را و باش

مِنَ السَّاجِدِينَ وَأَعْبُدُ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ۹۶
از سجدہ کنندگان و عبادت کن پروردگارت را تا وقتی که بررسد به تو [باور قطعی] مرگ

سُورَةُ الْحَلَلِ

ترتیبها ۱۶

آیاتها ۱۲۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

أَقِمْ أَمْرَ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعِلُوهُ سُبْحَنَهُ وَتَعَلَّمَ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۱
آمد فرمان [عناب از سوی] الله پس به شتاب طلب مکنید آن را پاک است او و والاست از آنچه شریک [اوامی سازند]

يَنْزِلُ الْمَلَكِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۲
فروند می آورد فرشتگان را با وحی به فرمان خود بر هر که خواهد از بندگانش

أَنَّ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونَ ۳
که بیم دهید [مردم را] که نیست هیچ الهی مگر من پس پرواکنید از من آفرید آسمان ها

وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَلَّمَ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۴
و زمین را به راستی و درستی برتر است از آنچه شریک [او] می سازند آفرید

الْأَنْسَنَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ وَالْأَنْعَمَ ۵
آدمی را از نطفه ای پس ناگهان وی سنتیزه جویی آشکار است و دام ها [گلو، گوسفند و شتر] را

خَلْقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۶
آفریده است برای شما در آنهاست پوششی گرم و سودهای دیگر و از آنها می خورید

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْبَحُونَ وَحِينَ سَرَحُونَ ۷
و برای شما در آنها زیستی است آنگاه که [آنها را از چرا] بر می گردانید و آنگاه که [به چراگاه] روانه می کنید

نصف حزب ۲۷

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَى بَلْدَ لَمْ تَكُونُوا بِنَلْعِيْهِ إِلَّا بِشَقّ
 بارهای گران شما را به سوی سرزمینی که نباشد شما رسند گان بدان مگر به خستگی و برمی دارند

الْأَنْفُسُ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ
 خودتان همانا پروردگار شما البته مهرورزی

وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَالْحَمِيرَ
 و خران را تاسوار شوید بر آنها و تامایه آراستگی [شما] باشند و می آفریند آنچه را که نمی دانید

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّكِيلِ وَمِنْهَا جَاهِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَكُمْ
 و بر الله است نمودن راه راست و برخی از آن [راهها] کج است و اگر می خواست راه منمود شمارا

أَجْمَعِينَ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ لَكُمْ مِنْهُ هُوَ
 همگی اوست آنکه فرود آورد از آسمان آب را برای شما از آن

شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسْيِمُونَ
 آشامیدنی است واژ آب درخت و گیاهی است که در آن [چارپایان را] می چرانید می رویاند برای شما

بِهِ الْزَرْعَ وَالزَّيْوتَنَ وَالْأَعْنَبَ وَمِنْ كُلِّ
 به وسیله آن زراعت و زیتون و درختان خرما و انگور را واژ همه

الشَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَنْفَرُونَ
 محصولات هر آینه در این نشانهای است برای گروهی که می اندیشنند

وَسَخَرَ لَكُمُ الْيَلَ وَالنَّهَارَ وَالسَّمَسَ وَالقَمَرَ وَالنَّجُومُ
 و مسخر کرد شب برای شما و روز و آفتاب و ماہ را و ستارگان

مَسْخَرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
 مسخرند به فرمان وی همانا در این نشانهای است برای گروهی که خرد می ورزند

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْلِفًا أَلْوَاهٌ إِنَّ
 و [مسخر کرد] آنچه آفرید در زمین در حالی گوناگون است رنگ های آن همانا

فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ
 در این نشانه ای است برای گروهی که پند می پذیرند

سَخَرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ طَرِيَّا وَتَسْتَخْرُجُوا
 مسخر کرد دریا را تا بخورید از آن گوشت تازه را و تا بیرون آورید

مِنْهُ حِلَيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى مَوَاحِرَ فِيهِ
 از آن زیوری را که بپوشید آن را و می بینی که شکافندگان در آن [آب] اند

وَلِتَبَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
 و تا طلب [معیشت] کنید از فضل او و باشد که شما

تَسْكُرُونَ سَيِّاس بگزارید

وَالْقَنِيْفِيْرِ الْأَرْضِ رَوَسِيْكُمْ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَرَأْ وَسُبْلَا زمین در و افکند کوههای استوار را تا [میادا] بجنیاند شما را و [آفرید] جوی ها و راههای را

لَعَلَّكُمْ تَهتَدُونَ
وَعَلَمَتِي وَبِالنَّجَمِ
وَبِالسَّمَاءِ وَنَشَانَهُمْ هَذِهِ
رَاهْ مِي يَا بَنْدْ

وَإِنْ وَأَكْرَمْتَهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ١٧
آيَا پند نمی گیرید؟ آیا کسی که مانند کسی است که نمی آفریند؟ ۱۶

تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ رَحِيمًا
نعمت نعمة الله لا تحصوها إن الله رحيم
بـشماريد نعمت الله را نمي توانيده به شمار آوريدي آنها را همانا همازندۀ الله
بس مهربان است أمزندۀ الله لغفور رحيم

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَسْرُوتُ وَمَا تَعْلَمُونَ
 ١٩ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
 ٢٠ وَأَنَّهَا يَعْلَمُ كَمْ مَيْخَانَةً [لَكُمْ] مَيْخَانَةٌ
 وَاللَّهُ مَيْدَانُكُمْ [لَكُمْ] مَيْدَانٌ

بِهِ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ۖ

أَحْيَاءٌ وَمَا يَشْعُرُونَ^ص
يُبَعْثُونَ^ك بِرَانِيَّخْتَه خواهند شد
أَيَّانَ^آ كه کی
وَنَمِي دانند^م زندگان
إِلَهُكُمْ^و إِلَهٌ^و إِلَهٌ^و
الله شما^و يگانه است
وَحْدَ^و وَحْدَ^و وَحْدَ^و

فَالَّذِينَ پس آنان که **لَا يُؤْمِنُونَ** ایمان نمی‌آورند **بِالْآخِرَةِ** به آخرت **وَهُم مُسْتَكْبِرُونَ** سرکشان‌اند دل هایشان [حق] ناشناس است و آنان

لَا جَرَمَ أَبَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلَمُونَ إِنَّهُ
نَاجِزٌ هُمَا اللَّهُ مَنْ دَانَدَ آنچه را که پنهان می دارند و آنچه را که آشکار می کنند بی گمان او
۲۲

لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾
 دوست نمی دارد سرکشان را
 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلْ
 وَچون گفته شود به آنان چه چیز فروفرستاده است
 ۲۳ ۲۳

قالوا أَسْطِرُ الْأَوَّلِينَ
فِي شِيشْيَانِ الْأَوَّلِينَ
لِي حَمِلُوا بَارِغَانَدْ بَارِغَانَدْ
أَوْزَارَهُمْ بَارِغَانَدْ بَارِغَانَدْ
كَامِلَةٌ بَارِغَانَدْ بَارِغَانَدْ
بِهِ تَامَّاً بَارِغَانَدْ بَارِغَانَدْ

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الدِّينِ يُضْلُونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِلَّا
دَانِشِيَّ گمراه می سازند آنها را بای بای در روز رستاخیز و [بردازند] پاره از بار گناهان آنان که آگاه باشید

فَأَقَّ اللَّهُ مِنْ بَنِي نَّهَمَ عَلَيْهِمْ فَخْرٌ الْقَوَاعِدُ مِنْ إِذْ أَزَّ بَرَانَ

٦٧ فُوْقَهُمْ مِنْ أَزْلَى لَا يَشْعُرُونَ
وَأَتَاهُمْ وَآمَدَ بَدِيشَانَ فَرَازَشَانَ
الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ مِنْ عَذَابٍ
أَزْلَى آنْجَا كَهْ نَمِيْ دَانْسِتَند

شَمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كُنْتُمْ تَشَفُّوتَ كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
 شَرِيكَائِيَّةً أَيْنَ شُرَكَاءِيَّةً وَيَقُولُ إِنَّ الَّذِينَ
 كَهْ رُسَا كَنْدَأَيْشَانَ رَا وَجَوَيْدَ كَجَائِنَدَ شَرِيكَانَ مِنْ

كُنْتُمْ تَشَفُّوتَ كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
 شَرِيكَائِيَّةً أَيْنَ شُرَكَاءِيَّةً وَيَقُولُ إِنَّ الَّذِينَ
 كَهْ رُسَا كَنْدَأَيْشَانَ رَا وَجَوَيْدَ كَجَائِنَدَ شَرِيكَانَ مِنْ
 شَمَا مَخَالِفَتَ مِنْ كَرْدِيدَ [بِاَيْلِمِرْ وَمُؤْمَنَ] دَرَبَارَهَا؟ گُويَندَ هَمَانَا رَسوَابِيَّ

الْيَوْمَ وَالسَّوْءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۲۷
 اِيْنَ رُوزَ وَبَدِيَّ [عَذَابَ] بِرَ فَرْشَتَگَانَ
 آنَهَا؟ گُويَندَ دَاهَ شَدَ بِهِ آنَهَا دَانَشَ هَمَانَا رَسوَابِيَّ

ظَالِمِيَّ أَنْفُسِهِمْ ۲۸
 درَحَالِيَّ كَهْ سَتَمَکَارَ بُودَهَانَدَ بِرَ خَوَیِشَ پَسَ فَرْدَأَورَنَدَ [سَرَاتِسْلِيمَ رَا] [وَجَوَيْدَ نَكْرِدِيدَ ما]
 هِيجَ كَارَ بَدِيَّ رَا آرَى هِيجَ كَارَ بَدِيَّ رَا آرَى

إِنَّ اللَّهَ عَلِيهِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۲۹
 هَمَانَا اللَّهَ دَانَاسْتَ بِهِ آنَچَهَ دَوْنَخَ
 آبُوَبَ فَادَخْلُوا ۳۰
 پَسَ درَآيَيدَ بِهِ درَوازَهَهَايَ دَوْنَخَ

خَلِيلِيَّ فِيهَا ۳۱
 کَهْ جَاوِدَهَهَا باشِيدَ درَآنَجاَ
 مَتَكَبِّرِيَّ وَقِيلَ ۳۲
 وَگَفَتَهَ شَوَدَ

لِلَّذِينَ أَتَقَوْا مَاذَا ۳۳
 بهَکَسَانِيَّ کَهْ پَرَهِيزَکَارِيَّ کَرَنَدَ چَهَ چِيزَ
 أَنْزَلَ رَبِّكُمْ ۳۴
 فَرُورَفَرَسْتَادَ پَرَورَدَگَارَشَماَ گُويَندَ [فَرُورَدَآورَهَاسَتَ] بَهَترَينَ [سَخَنَ] رَا برَایَ آنَهَا کَهْ نِيكَوَکَارِيَّ کَرَنَدَ درَ

هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۳۵
 اِيْنَ دَنِيَا [بِاَيَاشِيَّ] نِيكَ استَ وَهَرَ آيَنَهَ سَرَایَ آخَرَتَ بَهَترَاستَ وَهَرَ آيَنَهَ نِيكَوَاسْتَ سَرَایَ پَرَهِيزَکَارَانَ

جَنَّتُ عَدَنٌ يَدَخُلُونَهَا ۳۶
 بَاغَهَايَ پَایِنَهَايَ کَهْ درَآيَندَ درَآنَهَا مَیَ روَدَ

مَا يَشَاءُونَ ۳۷
 هَرَچَهَ خَواهَنَدَ اِينَ چَنِينَ پَادَشَ مَیَ دَهَدَ اللَّهَ

الْمَلِئَكَةُ طَيِّبِينَ ۳۸
 فَرْشَتَگَانَ درَحَالِيَّ کَهْ پَاکَ باشِندَ [اَشَوَابَ شَرَکَ] گُويَندَ [فَرْشَتَگَانَ]

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۳۹
 مَیَ کَرْدِيدَ آیَا اَنْتَظَارَ مَیَ کَشِندَ جَزَ اِينَکَهَ بِیَانِدَ بِهِ نَزِدَشَانَ

أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ ۴۰
 يَا بِيَادِ فَرَمَانَ پَرَورَدَگَارَ توَ؟ اِينَ چَنِينَ کَرَنَدَ

وَلَكِنَ اللَّهُ ۴۱
 اللَّهُ بِلَكَهَ

سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ ۴۲
 جَزَایَ بَدِيَهَايَ کَهْ کَرَنَدَ وَفَرَاكِرَفَتَ آنَهَا رَا

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدَنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ شَرِكَ وَرَزِيْدَنَد اگر می خواست الله نمی پرستیدیم آنان که و گفتد

شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا إِبَاؤُنَا مِنْ دُونِهِ وَلَا حَرَمَنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ وَهیج هیج چیزی را این چنین و حرام نمی کردیم به غیر فرمان وی هیج چیزی را پدران ما [نه] ما

فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ پیامبران جز خبر رسانی آشکار است؟

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاً أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ

پیامبری را که پرستش کنید الله را گروهی هر ۲۵ و هر آینه فرستادیم در میان هر ۲۵

وَاجْتَنَبُوا الظَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ

پس از آنان کسی بود که راه نمود [اور] الله و ازان آن کسی بود که طاغوت [سران سرکش] و پرهیز کنید از

حَقَّتْ عَلَيْهِ الْضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فَإِنَّ الْأَرْضَ كَيْفَ

چگونه پس بنگرید در زمین پس گردش کنید گمراهی سزاوار گشت بر او

كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ إِنْ تَحْرِصُ عَلَى هُدُنَّهُمْ

بر او هدایت شان تکذیب کنندگان سرانجام بود

فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهِدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

پس همانا الله راه نمی نماید آن را که گمراه می سازد و نیست برای ایشان هیج یارانی

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهَدَ أَيْمَنَهُمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى

و سوگند خوردند به الله به سخت ترین سوگندهاشان که برنمی انگیزد الله آن کس را که بمیرد آری

وَعَدَ اللَّهُ حَقًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وعدهای است براو [و عده ای] حق ولیکن بیشتر مردمان نمی دانند

لَيْسَنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ

[آری برانگیزد] تایان کند برای ایشان آنچه را اختلاف می کنند در آن و تابدانند کسانی که آنان

كَانُوا كَذِّابِينَ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَوٌءٌ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ

دووغکو بوده اند جز این نیست که سخن ما برای [پیدید آمن] چیزی چون اراده کنیم آن را که گوییم

لَهُو كُنْ فَيَكُونُ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا

به آن بشو بی درنگ می شود و آنان که ترک دیار خود کردند برای الله بعد از آنکه ستم شد برایشان

لَنْ يُؤْتُنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرٌ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا

البته جای دهیم ایشان را در دنیا [جایگاهی] نیکو و هر آینه مزد آخرت بزرگ تراست اگر

يَعْلَمُونَ مَمْ دانستند

پور دگار خود و بر آنان که صبر کردند آنکه می دانستند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَسَأَلُوا أَهْلَ مَرْدَانِي رَا كه وحی می فرستادیم به سوی ایشان پیش از تو مگر و نفرستادهایم از اهل

الذَّكْرُ إِن كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾
 ذکر [اہل کتاب] اگر شما نمی‌دانید [فرستادیم ایشان را با دلائل روشن و نوشته‌های پند آموز] و فرو فرستادیم به سوی تو
إِلَيْكَ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْبَيِّنَاتِ وَالْبِرُّ وَالْبَيِّنَاتِ ﴿٤٢﴾

الذِكْر لتبين لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

۱۱ آفَامِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا أَسْيَاطٍ أَن يَخْسَفَ اللَّهُ بِهِمْ إِنَّ اللَّهَ فَوْدِي
۱۲ آیا ایمن شده‌اند آنان که چاره اندیشی بدد گردند از اینکه فرو برد الله آنان را در زمین

أَوْ يَأْتِيهِمْ بِيَدِهِمْ أَوْ يُبَارَّ بِهِمْ أَنَّهُمْ لَا يَشْعُرُونَ نَذَانِدْ؟ مِنْ حَيْثُ أَنْجَاهُ كَهْ لَا يَأْخُذُهُمْ يَا بِكِيرِدِ ايشَانِ رَا

۶۱ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ
در رفت و آمدشان پس نیستند آنان عاجز کننده [الله] **۶۲** يا بگیرد ایشان را بر [حال] ترسناکی پس هماناً فَإِنَّ

رَبُّكُمْ لَرَءُوفٌ
بِپروردگار شما البتہ مهرورز
مَنْ شَئَ عَلَيْهِ مِنْ أَذْنَانِهِ
أَوْلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ
آیا ننگریسته اند به آنچه آفریده است الله
مهربان است آیا ننگریسته اند به آنچه آفریده است الله

يَنْفِيَوْا ظِلْلَهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِيلِ سُجْدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَخْرُونَ می گردد سایه های آن از راست و چپ سجدہ کنان برای الله در حالی که آنان [در بریلر لوا فروتن آند

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
وبِرَائِ اللَّهِ سَجْدَهُ مَنْ كَنَدَ أَنْجَهُ در آسمان ها و آنچه در زمین است از هر جنبنده ای

وَالْمَلِئَكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
وَفِرْشَتَكَانٌ وَإِشَانٌ سَرْكَشِي نَمِي كَنْنَد
مِنْ رَبِّهِمْ يَخَافُونَ مَنْ هُمْ مِنْ
أَزْبُورَدَگَارِ خَودْ كَهْ إِزْ مَيْ تَرْسَنْد
فَوْقِهِمْ بَالَّا يَسْرَشَانٌ [بَرَلَانْ چِيرَگِي لَدَدْ]

وَيَفْعُلُونَ مَا يُؤْمِرُونَ ٥٠ وَمِنْ كُنْدِ آنچه را فرمان می یابند
إِلَهَيْنِ لَا تَسْخِذُوا ٥١ مُغَيْرِيدَ وَقَالَ اللَّهُ عَزَّ ذِيْجَلَّ وَجَلَّ وَقَاتَ اللَّهُ عَزَّ ذِيْجَلَّ
دو

اَنْتَنِينٌ إِنَّمَا هُوَ لِلَّهِ وَحْدَهُ فَإِنَّمَا فَارَهُبُونَ ۝ ۵۱
الله را جز این نیست که او **الْهُ** یگانه است پس تنها از من بترسید و بس ۵۱ وازان اوست آنچه در آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَلَهُ الْدِينُ وَمَا بِكُمْ مِّنْ وَزَمِنٍ است واز آن اوست پرستش همیشگی آیا از غیر الله پروا می کنید ۵۵

نعمَةٌ فِمَنْ أَنْجَاهُ اللَّهُ إِذَا مَسَكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَحْرُونَ
نعمت پس از جانب الله است آنگاه چون برسد به شما سختی پس به سوی او می نالید

اِذَا كَشَفَ الْضَّرَّ عَنْكُمْ إِذَا سُخْتَى رَا بِرْدَارَدْ چون
يُشْرِكُونَ بِرَبِّهِمْ اِذَا نَاجَهَانَ گَرْوَهِی از شما
مِنْكُمْ اِذَا نَاجَهَانَ فَرِيقْ از شما
اِذَا نَاجَهَانَ گَرِيقْ شرک می ورزند
بِهِ پُرُورَدْگَارِ خود از شما

لِّكَفَرُوا بِمَا أَئْنَتْهُمْ وَيَجْعَلُونَ ۵۵
 تَأْنِيْسَاسِی کنند به آنچه دادیم به آنان پس بهره مند شوید پس زودا که خواهید داشت و قرار می دهند

لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَالَّهُ لَتَشَلَّ عَمَّا كُنْتُمْ ۵۶
 برای چیزی که نمی دانند [برای اثباتش دلیلی ندارند] بهرهای را از آنچه دادیم به آنان سوگند به آنان از آنچه دختر پرسیله خواهید شد از آنچه

تَقْرُونَ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُ مَا يَشْهُدُونَ ۵۷
 برمی بافتید و قرار می دهند برای الله دختران را پاک است او و برای آنان است آنچه هوس می کنند

وَإِذَا بُشِّرَ أَهْدُهُمْ بِالْأَنْثَى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسَوَّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ۵۸
 و چون مژده داده شود به یکی از آنان [به تولد] دختر گردد روی او سیاه ولو فروخورنده خشم است

يَثُورُ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيْمُسْكُهُ عَلَى هُوَ ۵۹
 پنهان شود از کسان از بدی آنچه مژده داده شده است به آن آیانگاه دارد آن [مولود] را با خواری

أَمْ يَدْسُهُ فِي الْتَّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۶۰
 یا بپوشاند او را در خاک؟ آگاه شوید بداست آنچه حکم می کنند برای آنان که ایمان نمی آورند

يَا لِآخِرَةِ مَثَلُ الْسَّوْءِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۶۱
 به آخرت صفت بداست و برای الله است صفت برتر و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

وَلَوْ يُوَاجِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَآبَةٍ وَلَكِنْ ۶۲
 و اگر بگیرد الله مردمان را به سبب ستم شان نگذارد بر آن [زمین] هیچ جنبندهای را و لیکن

يُؤْخِرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمَّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَخِرُونَ ۶۳
 به تأخیر می اندازد [کیفر] ایشان را تا سرامدی معین پس چون برسد سرامدشان نه پس می افتد

سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۶۴
 لحظه ای و نه پیش می افتد و بیکار می دهند

وَتَصِيفُ الْسِّنَتِهِمُ الْكَذِبَ أَرْتَ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ ۶۵
 و بازگو می کند زبان های شان دروغ را باشند ناگزیر همانا

لَهُمْ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ۶۶
 برای آنان است آتش و آنکه آنان [به سوی آن] پیش رانده می شوند [۶۶] سوگند به الله هر آینه فرستادیم [بیامبران را] به سوی انتهایی که

قَبِيلَ فَرِيزَنَ لَهُمُ الشَّيْطَنُ أَعْمَلَهُمْ فَهُوَ وَلَيْهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ ۶۷
 پیش از تو بودند پس بیاراست برای آنان شیطان کردارهایشان را پس شیطان دوستشان است امروز برای شان است

عَذَابُ الْيَمِّ وَمَا أَنْزَلَنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيَّنَ لَهُمْ ۶۸
 عذابی در دنایک و فرونوفرستادیم بر تو این کتاب را مگر به سبب آنکه بیان کنی برای شان

أَلَّذِي أَخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۶۹
 آنچه را اختلاف کردند در آن و تا رهنمود و رحمتی باشد برای گروهی که ایمان می آوردند

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاحِيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ
وَالله فرو آورد از آسمان آب را پس زنده ساخت با آن زمین را پس از مرگ آن همانا در این
لَائِيَةَ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۶۵ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَمِ لَعِبْرَةً نُسْقِيْكُمْ مِمَّا
نشانهای است برای گروهی که می شنوند ۶۵ و همانا برای شما در دام‌ها [گلوگوسفندوشت] پندی است می نوشانیم به شما از آنچه

فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرَثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغاً لِلشَّرَبِينَ ۶۶
در شکم‌هایشان است از میان سرگین و خون شیری خالص که گوارای آشامندگان است

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَبِ تَنْخَذُونَ مِنْهُ سَكَراً وَرِزْقاً
واز میوه‌های درختان خرما و درختان انگور از آن شرابی مست کننده و روزی

حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَائِيَةَ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۶۷ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى الْخَلِيلِ
نیکویی را همانا در این نشانهای است برای گروهی که خرد می ورزند ۶۷ پروردگار تو به زنبور عسل

أَنِ الْخَذِيْدِي مِنَ الْجَبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَا يَعْرِشُونَ ۶۸
که بساز از کوهها خانه‌های را و از درخت و از دارستهای که می سازند ۶۸ سپس بخور

مِنْ كُلِّ الْثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبْلَ رَبِّكِ ذُلْلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا
از همه میوه‌ها و بیوی راه‌های پروردگار خویش را رام و فرمابنبردار برون می‌آید از شکم‌های آنها

شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ الْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَائِيَةَ لِقَوْمٍ
آشامیدنی‌ای که گوناگون است رنگ‌های آن در آن شفاست برای مردمان همانا در این نشانهای است برای گروهی

يَنْفَرُونَ ۶۹ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ فُرَّيْثَةً يَنْوَفَنَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يَرِدُ إِلَى أَرْذَلِ
که می‌اندیشنند ۶۹ والله یافرید شمارا سپس می‌میراند شمارا و از شما کسی هست که بازگردانده شود به سوی خوارترین

الْعُمَرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۷۰ وَاللَّهُ
زندگانی تا [سرانجام] نداند بعد از دانستن چیزی را همانا الله دنایی تواناست

فَضَلَلَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الْرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِلُوا بِرَادِيَ
برتری داد برخی از شمارا بر برخی دیگر در روزی پس [برآن] نیستند آنان که افزونی داده شده‌اند که برگردانده باشند

رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَنُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَيْنِعْمَةُ
روزی خود را بر آنچه مالک شد دستهایشان [بردگاشان] تا همه آنان در آن برابر باشند آیا نعمت

وَاللَّهُ يَحْمَدُونَ ۷۱ وَاللَّهُ أَزْوَجَهَا
الله را انکار می کنند؟

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَرْوَحِجَمْ مِنْ وَرَزْقَكُمْ مِنْ
و قرار داد برای شما از همسرانتان پسران و نوه‌هایی را و روزی داد به شما از

الْطَّيِّبَاتِ ۷۲ أَفَيَا الْبَاطِلَ
پاکیزه ها پس آیا به باطل ناسیپاسی می ورزند؟

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمَوَاتِ
وَمَنْ پرستند به جای الله چیزهایی را که مالک نیستند برای شان هیچ روزی را از آسمانها

الآمثال

مثالها را

فَلَا تَضْرِبُوا بِاللَّهِ
پس مزید برای الله

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ
و توانایی ندارند

٧٣

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
همانا الله می داند و شما

٧٤

مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْا رِزْقًا حَسَنًا
مملوکی را که توانایی ندارد بر هیچ چیزی و کسی که دادیم به او از نزد خود روزی

فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوِنَ الْحَمْدُ
پس وی خرج می کند از آن [روزی] پنهان و آشکارا آیا برابرند؟ همه ستایش از آن الله است

بَلْ أَكْرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
بلکه بیشترشان نمی دانند

٧٥

أَحَدُهُمَا أَبْكَمْ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلُّ عَلَى
که یکی از آن دو گنج است توانایی ندارد

مَوْلَهُ أَيْنَمَا يُوجِّهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ
سرور خود هر کجا که او را فرستد هیچ نیکی و سودی را آیا برابر است او و کسی که

يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ وَلِلَّهِ غَيْبُ
فرمان می دهد [امیرمان را] به دادگری و خودش بر راه راست است؟ و برای الله است [علم] نهانی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلْمَحُ الْبَصَرِ
آسمانها و زمین و نیست کار رستاخیز مگر مانند چشم بر هم زدن

أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيْكُمْ شَيْءٌ قَدِيرٌ
یا نزدیک تراز آن همانا الله بر هر چیزی

بُطُونُكُمْ مِّنْ بَطْوَنِ شَكْم های
بیرون آورد شمara از مادرانتان در حالی که نمی دانستید چیزی را و قرارداد

لَكُمُ الْسَّمْعُ شنوایی برای شما
باشد که شما و دلها را چشمها

إِلَى الظَّيْرِ مُسَخَّرَتٍ فِي جَوَّ الْسَّمَاءِ
آیا ننگریستند به سوی مرغان در حالی که رام شده‌اند در فضای آسمان

مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
نگه نمی دارد آنها را مگر الله هر آینه در این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان می آورند

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَناً وَجَعَلَ لَكُم مِنْ جُلُودِ
و الله قرار داد برای شما از خانه هاتان جای سکونت را و قرار داد برای شما از پوست

الآنَعُمْ بِيوتاً تَسْتَخْفُونَها يَوْمَ ظَعْنَكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
دامها [گلو، گوسفند و شتر] خیمه هایی را که سبک می باید آنها را روز سفرتان و روز ماندن تان [در منزل]

وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا وَمَتَعًا إِلَى حِينِ
و من [آخ] پشم های گوسفند و کرک های شتر و موی های بز اسباب خانه و بهره مندی تا مدتی

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ قرار داد برای شما از آنچه سایه هایی را و قرار داد برای شما از آنچه بیافرید

مِنَ الْجِبالِ أَكَنَنَا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَيْلَ تَقِيمَكُمْ
از کوه ها غارهایی را که نگه دارد شما را باز و ساخت برای شما جامه هایی را که نگه دارد شما را

الْحَرَّ وَسَرَيْلَ تَقِيمَكُمْ بَاسَكُمْ كَذِلَكَ يُتِمُّ نِعْمَتُهُ
از گرما و جامه هایی را که نگه دارد شمارا از سختی [جنگ] این چنین تمام و کامل می کند نعمت خود را

عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ شُسِّلَمُونَ فَإِنْ تَوَلُوا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
بر شما باشد که گردن نهید پس اگر روی گردانند پس جز این نیست که بر تو

الْبَلْغُ الْمُمِينُ يَعْرُفُونَ نِعْمَتَ
پیغام رسانیدن آشکار است می شناسند نعمت

وَأَكْثَرُهُمُ الْكَفَرُونَ
و بیشتر شان ناسپاس اند

شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْبُونَ
گواهی را سپس اجازه داده نشود به کسانی که کفر ورزیدند و نه آنان عذر شان پذیرفته شود

وَإِذَا رَءَا الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخْفَفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
و چون بیینند کسانی که ستم کردند عذاب را پس تخفیف داده نشود از آنان و نه آنان

يُنْظَرُونَ
مهلت داده شوند

قَالُوا رَبَّنَا هَتَّوْلَاءَ شَرَكَأْوَنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ
گویند [ای] پروردگار ما اینان شریکان مایند همانان که می خواندیم [شان] به جای تو

فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَذِبُونَ وَالْقَوْا
پس بیفکنند به سوی ایشان سخن را = پاسخشان دهنند که همانا شما دروغ گویند و فرود آورند

إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّامَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ
به سوی الله آن روز [سر] تسليم و ناپدید گردد از آنان آنچه برمی بافتند

الَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدَّقُواْ عَنْ سَبِيلِ رَاهِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا عَذَابًا
آنان که بازداشتند [مردمان را] از راهِ الله زدنهم افزون دهیم آنان را عذابی بالای فوّق

العَذَابُ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ فساد می کردند
عذاب به سبب آنکه فساد می کردند

شَهِيدًا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَجَهْنَمَ مِنْ خُودَشَانٍ أَنفُسَهُمْ يُكَوِّنُونَ وَبِأَيْرِيمْ تُورَا شَهِيدًا عَلَىٰ گَواهِي رَا بِرَ ايشان بر ایشان

هَوْلَاءُ وَنَزَّلَنَا عَلَيْكَ الْكِتَبَ شَيْءٍ لِكُلِّ
اینان و فروفرستادیم بر تو این کتاب را هر چیزی
وهدی و رهنمودی برای بیان کردن

وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ۖ بِالْعَدْلِ يَأْمُرُهُمْ إِنَّ اللَّهَ هُمْ هُمْ الظَّالِمُونَ ۗ ۸۹

وَالْأَلْحَسَنِ وَنِيكُوكاری وَدَادِنِ حق خویشاوندان از زشتکاری [وبی حیایی]

وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ وَ سُرْكَشِی وَ کار ناپسند پنڈ می دھد شما را باشد که شما يَعْظُمُ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا عَهْدَهُمْ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَمَشْكِنِيَّةٌ سُوْكَنَدَهَا رَا

بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمْ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ رَأَى مَا تَفْعَلُونَ

الله يَعْلَم مَمَّا تَفْعَلُونَ ۝ ۹١
وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي مَنْدَدَ أَنْ زَنِي كَه
وَمُبَاشِيدٌ ۝ ۹٢

غَزَلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
رَشْتَهَاشِ رَا پَسْ از سَخْتَ تَابِيَدَنْ آن
أَنْكَاشَأَ ثَتَّخَذُونَكَ آيْمَنْكُوكَ دَخَلَأَ
سوْگَنْدَهَايَ خُودَرَا [دَسْتَاوِيزَ] نِيرِنْگَى
مَى گِيرِيد مَى گِيرِيد گَسْسَتَنِي كَامِل

بینکم آن تکون امّه هی اربی مِن امّه اِنما یَلُوْكُم
در میان خود به بیهانه اینکه گروهی از ایشان افزون تر از گروه دیگر است جز این نیست که می آزماید شمارا

۱۶ **الله** بِهِ وَلَيْبَنَانَ **لَكُمْ** يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ
۱۷ اللَّهُ بِهِ أَنَّ وَالبَّهِ رَوْشَنَ خَواهدَ كَرَدَ بَرَایِ شَمَا درِ رُوزَ رَسْتَاخِیزَ آنچه درِ آنَّ اخْتِلَافَ مَیِ کَرَدَیدَ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَحِدَةً وَلَكُنْ يُضْلِلُ مَنْ امْتَى يِكْبَارَچَه گَمَرَاه مَى كَند هَرَکَه رَا هَرَ آيَنَه قَرَارَه مَى دَادَ شَمَارَا هَرَ آيَنَه قَرَارَه مَى دَادَ شَمَارَا

خواهد و راه می نماید هر که را خواهد و بتنه پرسیده خواهید شد از آنچه می کرده اید

جزء چهاردهم

٢٧٨ سوره النحل / ١٦
وَلَا تَسْخِذُوا أَيْمَنَكُمْ
وَمُغَيَّرِيد سوگندهای خود را
دَخْلًا بَيْنَ كُمْ فَزِيلَ قَدْمَم بَعْدَ بُوْتَهَا
در میان خود پس بلغزد گامی پس از استواری آن

وَتَذَوَّقُوا السَّوَاء بِمَا صَدَّتُمْ عَنْ سَكِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ
و بچشید بدی [کیفرارا به سبب آنکه بازداشتید [مردم را] از الله و برای شما باشد عذابی

٩٤ عَظِيمٌ وَلَا تَشْرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
بزرگ و مفروشید بپیمان الله را به بهایی آنچه نزد همانا آنچه نزد آنکه اندک

٩٥ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدِدُ
آن بهتر است برای شما اگر پایان پذیرد آنچه نزد شماست بدانید

وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنْجَزِينَ اللَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ
الله است ماندنی است و هر آینه پاداش دهیم به کسانی که شکیبایی کردند مزدشان را به نیکوترين

٩٦ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ مِنْ ذَكَرٍ كاری که می کردند
ڪاری که انجام دهد کار شایسته ای را مرد باشد

أَوْ أَنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنْجَزِينَهُ حَيَّةً طَيْبَةً وَلَنْجَزِينَهُمْ
یا زن درحالی که او مؤمن باشد پس هر آینه زنده می داریم اورا بازندگانی پاک و هر آینه پاداش به دهیم آنان

أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ مِنْ ذَكَرٍ
مزدشان را به نیکوترين کاری که می کردند قران را

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ مِنْ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَنٌ
پس پناه جوی به الله از شیطان رانده شده همانا نیست

عَلَى الَّذِينَ إِنَّمَا وَعَلَى رَبَّهُمْ يَتَوَكَّلُونَ
بر آنان که ایمان آورنده اند و بر پروردگار خود توکل می کنند

سُلْطَنُهُ، عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ
بر کسانی است که اورادوست خود می گیرند و آنان که ایشان به سبب [افربیکاری] او شرک می ورزند

وَإِذَا بَدَلْنَا إِيَاهَ مَكَانَ أَعْلَمُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ إِيَاهَ بَدَلْنَا
و چون جایگزین کنیم آیتی را آیتی دیگر و الله داناتر است

بِمَا يَنْزَلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٌ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
به آنچه فرود می فرستد گویند جز این نیست که تو دروغبافی بلکه بیشترشان نمی دانند

قُلْ نَزَلَهُ رُوحُ الْقَدْسِ مِنْ رَبِّكَ لِيُثَبِّتَ
بگو فرود آورده است آن را روح القدس [جبریل] از جانب پروردگار تو

الَّذِينَ إِمَانُوا وَهُدَى كَسانی را که ایمان آورند و رهنمود
لِلْمُسْلِمِينَ وَبُشْرَى و مژده ای برای مسلمانان باشد

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يَعْلَمُهُ بَشَرُ لِسَانٌ	۱۰۰	الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمٌ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ	۱۰۱
و هر آینه ما می دانیم که همانا ایشان می گویند جز این نیست که می آموزد او را آدمی زبان		کسی که به او نسبت می دهد	
۱۰۲	۱۰۳	۱۰۴	۱۰۵
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِإِيمَانِهِمْ لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّمَا يَعْلَمُهُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ	۱۰۲	۱۰۳	۱۰۴
راه ننماید آنان را	الله	آیات	الله
آیان نمی آورند	الله	به آیات	الله
آنان که در حالی که این [قرآن] به زبان عربی است	آیات	آیات	آیات
دروغ را آنان که در دنیا نیست که می باشد	آیات	آیات	آیات
دروغ گویانند	آیات	آیات	آیات
۱۰۵	۱۰۶	۱۰۷	۱۰۸
مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَهُمْ وَقَلْبُهُمْ مُطْمَئِنٌ بِإِيمَانِهِمْ وَلَا يَهْدِي اللَّهُ مَنْ يَرِيدُ	۱۰۵	۱۰۶	۱۰۷
پس از ایمانش [گرفتار خشم الله خواهد شد] مگر آنکه مجبور شود بدان هر که کافر شود	الله	پس از ایمان	الله
و دلش آرامیده باشد	آیات	آیات	آیات
۱۰۹	۱۱۰	۱۱۱	۱۱۲
فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ مَنْ أَسْتَحْبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ	۱۰۹	۱۱۰	۱۱۱
پس بر آنان است خشمی	الله	پس بر آنان است	الله
و برای آنان است عذابی	آیات	آیات	آیات
۱۱۲	۱۱۳	۱۱۴	۱۱۵
وَأَنَّهُمْ بِأَنَّهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ أَسْتَحْبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ	۱۱۲	۱۱۳	۱۱۴
و همانا ایشان ترجیح داده اند	الله	ایشان	الله
این [خشم] به سبب آن است که ایشان ترجیح داده اند	آیات	آیات	آیات
۱۱۶	۱۱۷	۱۱۸	۱۱۹
وَأَنَّهُمْ بِأَنَّهُمْ قُلُوبُهُمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَأَنَّهُمْ أُولَئِكَ	۱۱۶	۱۱۷	۱۱۸
کسانی اند که مهر نهاده است	الله	کافران را	الله
و بر دیده هایشان	آیات	آیات	آیات
۱۱۹	۱۲۰	۱۲۱	۱۲۲
وَأَنَّهُمْ لَا يَرْجِمُونَ الْفَلَوْنَ وَأَنَّهُمْ أَغْفَلُونَ الْفَلَوْنَ	۱۱۹	۱۲۰	۱۲۱
و آنان خود	آیات	آیات	آیات
و همانا آن	آیات	آیات	آیات
۱۲۳	۱۲۴	۱۲۵	۱۲۶
الَّذِينَ هُمْ أَخْسَرُونَ هُمْ أَلَّا خِرَةً هُمْ أَلَّا خِرَةً	۱۲۳	۱۲۴	۱۲۵
آختر خود	آیات	آیات	آیات
آختر همانا	آیات	آیات	آیات
۱۲۷	۱۲۸	۱۲۹	۱۳۰
هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فَتَنُوا ثُمَّ جَهَدُوا هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فَتَنُوا ثُمَّ جَهَدُوا	۱۲۷	۱۲۸	۱۲۹
برای آنان که هجرت کردند	آیات	آیات	آیات
جهاد کردند	آیات	آیات	آیات
شکنجه شدند	آیات	آیات	آیات
سپس	آیات	آیات	آیات
۱۳۱	۱۳۲	۱۳۳	۱۳۴
وَصَبَرُوا إِنَّهُمْ رَبَّكُمْ وَصَبَرُوا	۱۳۱	۱۳۲	۱۳۳
و صبر نمودند	آیات	آیات	آیات
همانا پروردگار تو	آیات	آیات	آیات

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِحَدِيلٍ عَنْ نَفْسِهَا وَتَوْفَى كُلُّ
 جزوی که باید هر کسی دفاع می کند از خود و به تمام داده شود هر شخصی جزای آنچه کرده است و ایشان ستمدیده نشوند

نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
 قریة کانت آمنة که بود آبادی ای را که جزای آنچه کرد ناسپاسی کرد پس ناسپاسی ایمن ایام او را مثلى را و زد الله مثلي را

مَطْمِئْنَةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغْدًا
 می رسید به آن [ابدی] روزی او به فراوانی آرام و آرام ایمان آبادی ای را که بود

كَانَتْ أَمِنَةً كَانَتْ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمٍ
 از هر جای پس ناسپاسی کرد به نعمت های الله پس چشانید به آنها الله از هر لباس پوشش

وَلَقَدْ كَانُوا يَصْنَعُونَ وَالْخَوْفُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ
 گرسنگی و ترس به سبب آنچه می کردند

وَهُمْ فَأَخْذُهُمْ فَكَذَبُوهُ مِنْهُمْ رَسُولُ
 آمد نزدشان پیامبری از خودشان پس گرفت آنان را عذاب از خودشان

فَكَلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ فَكَلُوا مِنْهُمْ ظَلِيمُونَ
 ستمکار بودند پس بخورید روزی داد شما را از آنچه پس بخورید

وَأَشْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيمَانًا
 و شکر کنید نعمت الله را اگر شما تنها او را می پرستید

إِنَّمَا حَرَمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا
 جز این نیست که حرام ساخته است [الله] بر شما مردار را و خون و گوشت خوک را و آنچه را

أَهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ
 ذکر شده است نام غیر الله برانج آن پس هر که ناچار شود و نه از حد گزرنده پس همانا

اللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ الْسِّنَّتُكُمْ
 الله امرزندۀ مهربان است و مگویید به چیزی که بیان می کند زبان های شما

الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفَرَّوْا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 به دروغ که این حلال است و این حرام تا بر بنید بر الله دروغ را

إِنَّ الَّذِينَ يَفْرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ
 همانا آنان که می بندند بر الله دروغ را رستگار نمی شوند [آنان را باشد] بهره ای اندک

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمَنَا مَا فَصَصَنَا عَلَيْكَ
 و برای آنان باشد عذابی در دنایک و بر آنان که یهودی شدند حرام کرده بودیم آنچه را حکایت کردیم بر تو

كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ وَلَكِنْ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ مِنْ قَبْلٍ
 ۱۱۸ ستم می کردند آنان بر خویش و لیکن و ستم نکردیم بر آنان پیش از این

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الصَّوَاءَ بِمَا هُمْ مِنْ

سپس همانا پروردگار تو برای کسانی که کردند کار بد به نادانی سپس تویه کردند پس

۱۱۹ بَعْدِ ذَلِكَ وَاصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

از آن و به کار شایسته پرداختند همانا پروردگار تو پس از این [تویه] هر آینه أمرزگاری مهریان است

۱۲۰ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُنْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

همانا ابراهیم بود پیشوایی کامل فرمانبردار الله و حقگرا و نبود از مشرکان

۱۲۱ شَاكِرًا لِلنِّعْمَةِ آجِبَتْهُ وَهَدَنَهُ إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ

سپاسگزار نعمت های او [الله] برگزیدش و راه نمودش به سوی راست راه

۱۲۲ وَإِنَّهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لِمَنْ أَصْلَحَ حَيْنَانَ

۱۲۲ و دادیم به او در دنیا نیکوی را و همانا او در آخرت از شایستگان است

۱۲۳ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ أَتَيْعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ

۱۲۳ پس از آن وحی فرستادیم به سوی تو که پیروی کن از آیین ابراهیم که حق گرا بود و نبود

۱۲۴ مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ

از مشرکان ۱۲۴ جز این نیست که مقرر شد [حکم] شنبه بر آنانی که

۱۲۵ أَخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لِيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا

۱۲۵ اختلاف کردند در آن و همانا پروردگار تو داوری خواهد کرد در میان ایشان روز رستاخیز در آنچه

۱۲۶ كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ

۱۲۶ آنان در آن اختلاف می کردند دعوت کن امردمان را با حکمت راه پروردگاریت به

۱۲۷ وَالْمَوْعِظَةُ الْحَسَنَةُ وَجَدِلُهُمْ بِالْتِقْرَبَاتِ هُنَّ إِنَّ رَبَّكَ

و پند ۱۲۷ و مجادله کن با ایشان به طریقی که آن نیکوتر است همانا پروردگار تو نیکو

۱۲۸ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهَتَّدِينَ

او داناتر است به کسی که گمراه شد از راه او ۱۲۸ او داناتر است به راه یافتن کان و او

۱۲۹ وَإِنَّ عَاقِبَتُمْ فَعَاقِبُوا وَلَئِنْ صَرَبْتُمْ

و اگر ۱۲۹ کیفر کنید پس کیفر کنید به مانند آنچه کیفر شده اید و اگر صبر کنید

۱۳۰ لَهُو خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ وَأَصْبِرْ

لهو خیر برای صابران ۱۳۰ و صبر کن و نیست صبر تو مگر به توفیق الله هر آینه آن بهتر است

۱۳۱ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَأْكُلْ فِي ضَيْقٍ

و اندوه مخور بر آنان و مباش در تنگدلی از آنچه نیرنگ می زندن

۱۳۲ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ أَتَقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

همانا الله با کسانی است که پرهیز کاری کرده اند و آنان که نیکوکاران اند خود

سورة الاسراء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سُبْحَنَ الَّذِي
أَسْرَى
إِلَيْهِ لَيْلًا
مِنْ مَسْجِدٍ
الْحَرَامِ
بِئْرَدٍ
أَنْ كَه
پَاکا
در شبی
از مسجد
الحرام

بِهِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُزِّيهُ مِنْ أَيْتَنَا إِنَّهُ مَسْجِدٌ الْأَقْصَى كَهْ بِرَكْتَ نَهَادِيمْ گَرْدَگَرْدَآنْ بِهِ اُونَبَنَامِیمْ بِرَخِی از نَشانَهَهای خُودَرا هَمَانَا اوْست

هُوَ الْسَّمِيعُ الْبَصِيرُ شَنْوَاعٍ آنَ وَجَعَلَنَاهُ مُوسَى الْكِتَابَ وَأَتَيْنَا كِتَابَ رَا به موسى وَدَادِيمْ بِينَا الْبَصِيرُ شَنْوَاعٍ آنَ وَقَرَارَ دَادِيمْ آنَ رَا

هُدَىٰ لِبْنَي إِسْرَائِيلَ أَلَا تَتَحْذِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا
راهنمودی برای بنی اسرائیل [گفته شده] که مگیرید من جز من کارسازی را

ذِرْيَةٌ مَنْ حَمَلَنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا
[بنی اسرائیل همان افرزندان کسانی که برداشتیم [آنان را] با نوح هر آینه او بود بندۀ ای سپاسگزار]

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْأَرْضِ
وَاعْلَمْ كُرْدِيْمَ بِهِ بَنِي اسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لِنُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ
در کتاب[تورات] هر آینه فساد خواهید کرد در زمین

مَرْتَأِينَ وَلَئِعْلَمَنَ عُلُوًّا كَبِيرًا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَئِنَّهُمَا بَعْثَانًا دُوبَارٌ وَالبَّتَه بِرْتَرَى جَوَبَى خَواهِيدَ كَرَدَ بِرْتَرَى جَوَبَى بِرمَى انْكِيْزِيمَ

عَلَيْكُمْ بِرَ شَمَا بَنْدَگَانِی از خُود را که جنگاور توانمندند پس درآیند فَجَاسُوا شَدِیدٌ أَوْلَى بَأْسٍ لَّنَا عِبَادًا الْدِيَارُ خَانَهُ هَا

وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا [این] وعده ای انجام یافتنی ۵ باز برگردانیم برای شما لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ بر آنان

وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَارِي دهیم شمارا
وَبَيْنَ وَفَرِزَنْدَانَ مِنْ شَمَارا بِشَكَرٍ
أَكْثَرَ وَجَعَلْنَاكُمْ نَفِيرًا بِشَكَرٍ
بِيَشْتَرَ وَمِنْ گَرْدَانِیم شَمَارا

إِنْ أَحَسَّنْتُمْ أَحَسَّنْتُمْ لَا نَفْسٌ كُوْكُبٌ
جَاءَ فَإِذَا فَلَهَا وَإِنْ أَسَّاتُمْ وَإِنْ بَدَى كَيْنَى
بِهِ خُودَتَانْ بَعْدَ كَيْنَى بَعْدَ كَيْنَى بَعْدَ كَيْنَى

وَعْدُ الْآخِرَةِ لِسَعْيُهُمْ وَجْهَهُمْ وَلِيَدُخُلُوا مَسْجِدَهُمْ وَلَمْ يَرْجِعُوا بِعْدَ دِينِهِمْ تا اندوهگین سازند چهرهایتان را به مسجد دیگر بار [فرستیم بندگان خود را]

كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرُّوْا مَا عَلَوْا تَتَّيِّرًا
درآمده بودند نخستین بار آنچه را دست یابند نابود کردنی سخت

عَسَى رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَلَإِنْ عُدْتُمْ عُذْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

امید است که پروردگار شما که رحم کند بر شما و اگر باز گردید [به تباہی] ماباز می گردیم [به کفر] و قرار داده ایم دوزخ را برای کافران

حَصِيرًا إِنَّ هَذَا الْقُرْءَانَ يَهْدِي لِلّٰٰتِي هُنَّ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ زَنْدَانَ هُمَا

این قرآن راه می نماید به راهی که آن درست تراست و مژده می دهد
۹ **الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّلِحَاتِ أَنَّهُمْ أَجْرًا كِيْرًا**
۱ همانان که می کنند کارهای شایسته به آنکه برای شان باشد مزدی بزرگ

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
۱۰ همانا آنان که ایمان نمی آورند به آخرت آماده کرده ایم برای ایشان عذابی در دنای را

وَيَدْعُ الْإِنْسَنَ بِالشَّرِّ دُعَاءً وَكَانَ الْإِنْسَنُ عَجُولًا
۱۱ شتابکار آدمی به بدی [همچون] درخواست او به نیکی و هست و می خواند آدمی

وَجَعَلْنَا أَلَيْلَ وَالنَّهَارَ ءَايَيْنِ فَمَحَوْنَا ءَايَةَ
۱۲ و قرار دادیم شب و روز را دونشانه پس محو کردیم نشانه شب را [اتاریکی آن را به تابش خوشید محو کردیم] و قرار دادیم نشانه

النَّهَارِ مُبَصِّرَةً لِتَبَغُّو فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ رُوْز [آفتاب] را سبب دیدن شما تا طلب کنید بخششی از پروردگار خود را و تا بدانید شمار

وَكُلَّ وَالسِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَضْلَنَّهُ تَفْصِيلًا
۱۳ و هر باز نموده ایم و هر چیزی را و حساب را سال ها

إِنْسَنٌ الْزَّمْنَهُ طَطِيرٌ فِي عُنْقِهِ وَنَخْرُجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَبًا
۱۴ نامه بی که کردار او را به گردنش و بیرون اریم برای او روز رستاخیز انسانی را ببریسته ایم

يَلْقَهُ مَنْشُورًا أَقْرَأَ كِتَبَكَ كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا
۱۵ می بیند آن را گشاده بخوان نامه خود را کافی است که تو امروز بر خودت حساب گرباشی

مَنْ أَهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
۱۶ هر که راه یاب شد پس جز این نیست که راه یاب می شود به سود خود و هر که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه می شود

عَلَيْهَا وَلَا نَزَرٌ وَازْرَهُ وِزَرَ أُخْرَى وَمَا كَانَ مُعْذِنَيَ حَتَّى نَبَعَثَ
۱۷ به ضرر خود و برندارد هیچ بردارنده ای بار دیگری را و نیستیم ما عذاب کننده تا آنکه برانگیزیم

رَسُولًا وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمْرَنَا مُرْتَفِهَا فَسَقَوْا فِيهَا
۱۸ پیامبری را و چون خواهیم که هلاک کنیم آبادی ای را فرمان [و قدرت] می دهیم به خوشگذران های آن پس نافرمانی کنند در آن

فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمِرَنَّهَا وَكُمْ أَهْلَكْنَا مِنْ
۱۹ پس سزاوار می گردد بر آن [آبادی] وعده [عذاب] پس آن را نابود کنیم به سختی و چه بسیار هلاک کردیم از

الْقَرْوَنِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَى بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عَبَادِهِ خَيْرًا بَصِيرًا
۲۰ مردم زمانها بعد از نوح و همین بس که پروردگارت به گناهان بندگان خود آگاه بینا است

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلَنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ
هر که بخواهد این جهان زودگذر را به شتاب دهیم به وی در آن آنچه را خواهیم برای هر کس که اراده کنیم سپس

جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ قرار می دهیم برای او دوزخ را مَذْمُومًا نکوهیده مَذْمُومًا رانده شده وَمَنْ وَهُرَكَه أَرَادَ بخواهد يَصْلِحُهَا كه درآید درآن

الْأَخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعِيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ آخرت را و سعی کند برای آن کوشش درخور آن را واو مؤمن باشد پس آنان فاؤلَتِكَ كَانَ باشد

سَعِيْهُمْ مَشْكُورًا ۚ ۱۹ سَعِيْهُمْ مَشْكُورًا ۚ ۱۹
همه را یاری می‌رسانیم این گروه و هَوْلَاءَ ۚ کُلًا نَمَدْ ۚ هَوْلَاءَ ۚ کُلًا نَمَدْ ۚ
سپاس داشته شده ۱۹ و آن گروه را عَطَاءَ ۚ مِنْ ۚ بخشن ایشان

رِيْكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَيْكَ مَحْظُورًا بَخْشِشٌ پُرورِدگار تُو بازداشته شده بِرْتَری داده ایم و نیست چگونه بین ۲۰ فَضَّلَنَا كَيْفَ أَنْظَرْ ۲۰

بعضِهم عَلَى بَعْضٍ وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ درجاتِ وأَكْبَرُ تَقْضِيَّاً بعض از آنان را برابر بعضی [در دنیا] و هر آینه آخرت بزرگ‌تر است از جهت درجات و بزرگ‌تر است در برتری

٦١ لَا تَجْعَل مَعَ الَّهِ الَّهُ مَعَ الَّهِ
٦٢ قَرَار مَدِه بِي يَار مَانِدَه نَكُوْهِيَّه كَه بَنْشِينِي دِيْگَرِي رَا إِلَهًا إِلَهًا

وَقَضَى رَبُّكَ أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَنَا إِمَّا
وَ حُكْمٌ كُرِدَه است پروردگار تو که عبادت مکنید مگر او را و با پدر و مادر نیکوکاری کنید اگر

لَهُمَا فَلَا تَقْرُبْ
بِهِ آنَانْ نَزْدَ تَوْ
أَحَدُهُمَا يَكْلِهُمَا
يَا اِيْشَانْ پَسْ مَگُو
أَكْبَرْ بِهِ كَلَانْ سَالِي
يَعْلَمُ بِرْسَدْ

أَفِي وَلَا نَهَرُهُمَا وَقَلْ كَرِيمًا قُولَا لَهُمَا سخنی نیکو به ایشان و فروداور [=کمترین اظهار ناراحتی] و بانگ مزن بر ایشان و بگو

لَهُمَا جنَاحُ الذِّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْجُوهُمَا كَمَا
برایشان بال فروتنی را از روی مهربانی و بگو [ای] پروردگارم برآن دور حمت آور چنانچه پرورش دادند مرا

صَغِيرًا ۝ ۲۴ رَبَّكَمْ أَعْلَمْ تَكُونُوا ۝ ۲۵ پُورَدَگَار شَمَا دَانَاتِرَ اسْتَ بَهْ آنْچَه در دَل شَمَاسْتَ أَگَرْ باشِيدْ شَایِسْتَه گَانْ

فَإِنَّهُ لِلْأَوَّلِينَ ۝ ۲۵ ۝ ۲۳۹ ۝ ۱۴۰۰ هـ ۝ بِسْ هَمَانَا وَ ۝ كَانَ لِلْأَوَّلِينَ ۝ ۲۵ ۝ ۲۳۹ ۝ ۱۴۰۰ هـ ۝ حَقَّهُ ۝ ذَا الْقَرْبَى ۝ وَءَاتِ ۝ وَ بَدَهُ ۝ بَهْ خُوبِشَاونَد ۝ آمِرْزَنْدَه اسْتَ ۝ بَرَای بازْگَشتْ كَنْنَدْگَان ۝

وَالْمُسِكِينُ وَابنُ السَّيْلِ لَا تَبْذِرْ تَبْذِيرًا
وَدَرِ رَاهِ مَانِدَه رِيخت وَپَاشِ مَکَنْ هَمَانا
وَبَهِ بَيْنَوْ رِيخت وَپَاشِ کِنَندَگَانْ

٢٧ کفُوراً لِرَبِّهِ الشَّيْطَنُ وَكَانَ الشَّيْطَنُ مُسْتَنِدٌ
شَيْطَانٌ بَرَادَانٌ بَسِّي نَاسِيَّاسٌ وَهُسْتٌ

وَإِمَّا تُعْرِضُنَّ عَنْهُمْ أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا
وَإِنَّمَا رُوبَّرَدَانِي از آنها به جستجوی رحمتی [رزقی] از پروردگار خود که امیدوار آن باشی پس بگو به ایشان گفتاری

۲۸ مَيْسُورًا وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَى عَنْقِكَ وَلَا تُبْسِطْهَا
نرم و قرار مده دست خود را بسته به گردن خود [بخل مکن] و مگشای آن را

۲۹ كُلَّ الْبَسِطِ فَنَقْعُدُ مَلَوْمًا مَحْسُورًا إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
تمام گشاده که بنشینی نکوهیده همانا پروردگار تو می گسترد روزی را

۳۰ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بَعِيَادِهِ خَيْرًا بَصِيرًا وَلَا نَقْتُلُوا
برای هر که خواهد و تنگ می دارد بی گمان او هست به [مصالح] بندگان خود آگاه بینا و مگشید

۳۱ أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةً إِمْلَقَ تَحْنُ نَرْزَفُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ
فرزندان خود را از ترس تنگدستی ما روزی می دهیم آنان را و شما را همانا کشن ایشان هست

۳۲ حَطَّئًا كَيْرًا وَلَا نَقْرَبُوا أَرْزَنَ إِنَّهُ كَانَ فَرَحَشَةً وَسَاءَ
گناهی بزرگ و نزدیک مشوید به زنا که همانا آن هست کاری زشت و بد

۳۳ سَيِّلًا وَلَا نَقْتُلُوا النَّفَسَ الَّتِي حَرَمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ
راهی است آن کس را که حرام ساخته است الله [کشن او را] مگر به حق و هر که

۳۴ قُلْ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلَيْهِ سُلْطَنًا فَلَا يُسْرِفْ فِي
کشته شود به ستم پس قرار داده ایم برای وارث او تسلطی [بر قصاص] را پس باید که زیاده روی نکند در

۳۵ الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا وَلَا نَقْرَبُوا مَالَ الْيَتَيمِ إِلَّا بِأَتَيَ
کشن زیرا [اولی] یاری شده است و نزدیک مشوید به مال یتیم مگر به طریقی که

۳۶ هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشَدَهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
آن نیکوتراست تا آنکه برسد به سن بلوغ خود وفا کنید به پیمان همانا از پیمان

۳۷ مَسْؤُلًا وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كَلَمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
پرسیده خواهد شد و تمام و کامل کنید پیمانه را چون پیمانه کنید وزن کنید با ترازوی راست

۳۸ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا وَلَا نَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
این بهتر و نیکوتراست از جهت فرجام و دنبال نکن چیزی را که نیست برای تو به آن دانشی

۳۹ إِنَّ السَّمَعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُلًا
همانا شنوایی و چشم و دل از همه آنها درباره آن پرسیده می شود

۴۰ وَلَا تَمْشِ في الْأَرْضِ مَرَحًا زمین خرامان همانا تو نخواهی شکافت زمین را و نخواهی رسید

۴۱ الْجَمَالَ طُولًا كَانَ سَيِّهَهُ عِنْدَ ذَلِكَ كُلُّ ذَلِكَ همه آینها در بلندی ناپسندیده پروردگار تو به کوهها

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَّاهًا

این [ستورات] از آن چیزی است که وحی کرده است به سوی تو پروردگارت از حکمت و قرار مده با الله الله

ءَخَرَ فَلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ۴۹ أَفَاصْفَلَكُمْ رَبُّكُمْ

دیگری را پس اندخته شوی در دوزخ نکوهیده رانده شده آیا برگزید شما را پروردگارتان

بِالْبَيْنَ وَأَنْخَذَ مِنَ الْمَلِئَكَةِ إِنَّكُمْ لَنَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۵۰

به [لشن] پسران و [خدو] گرفت از فرشتگان دخترانی را؟ همانا شما می گویید سخنی بزرگ را

وَلَقَدْ صَرَفَنَا فِي هَذَا الْقُرْءَانِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَرِيدُهُمْ إِلَّا نَقُولًا ۵۱

و به درستی که گوناگون سخن گفته ایم در این قرآن تا پنده زیرند در حالی که نمی افزاید بر ایشان مگر رمیدن را

قُلْ لَوْ كَانَ مَعْدُوًّا إِلَهًا كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَآتَنَّهُمْ سَيِّلًا ۵۲

بگو اگر می بودند با [آخنا] الهای دیگر چنانچه می گویند آنگاه می جستند به سوی صاحب عرش راهی را

سَبَحَنَهُ وَتَعَلَّمَ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۵۳ تَسْبِيحٌ لِهُ الْسَّمَوَاتُ ۵۴

پاکا او و والتر است از آنچه می گویند به والایی بزرگی به پاکی یاد می کند اورا هفت

السَّبُعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسِّحُ بِمَحْدِهِ وَلِكِنْ ۵۵

آسمان و زمین و هر که در این هاست و نیست هیچ چیزی می گویند به پاکی یاد می کند به ستایش او و لیکن

لَا نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۵۶

شما نمی فهمید تسبیح شان را

الْقُرْءَانَ جَعَلَنَا بَيْنَكَ ۵۷

قرآن را قرار می دهیم میان تو

مَسْتُورًا وَجَعَلَنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً ۵۸ أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي إِذَا ذَهَبُوا ۵۹

پوشش هایی را که آن را نفهمند و در گوش هایشان پوشیده را و قرار می دهیم بر

وَقَرَا وَإِذَا ذَكَرَ رَبَّكَ فِي الْقُرْءَانِ وَحْدَهُ وَلَوْا عَلَى أَدْبَرِهِمْ نُفُورًا ۶۰

گرانی را [من نمیم] و چون یاد کنی پروردگار خود را در قرآن به یگانگی روی می گردانند بر جانب پشت های خود به حالت رمیدگی

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ يَهُ ۶۱ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ بَحْوَى ۶۲

ما دانتریم به چیزی که می شنوند به سبب آن آنگاه که گوش می نهند به سوی تو و آنگاه که آنان رازگویان باشند

إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَنْبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ۶۳ أَنْظُرْ ۶۴

آنگاه می گویند این ستمکاران پیروی نمی کنید مگر بنگر جادو شده را

كَيْفَ ضَرِبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلَّوْا سَيِّلًا ۶۵

چگونه زندن برای تو مثل ها را پس گمراه شدن پس نمی توانند راهی را بیابند

وَقَالُوا إِعْذَا كُنَا عِظَمًا وَرَفَاتًا ۶۶ أَءِنَا لَمْ بَعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۶۷

و گفتند آیا چون شویم استخوان هایی و [اعضای] پوسیده و ریز ریز آیا ما برانگیخته شویم به آفرینشی نوین؟

۵۰ قُلْ كُنُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا خَلْقًا مَمَّا يَكُبُرُ فِي

بگو شوید سنگ ها یا آهن ۵۰ یا آفریده ای دیگر شوید از آنچه بزرگ نماید در سینه های شما پس زودی خواهد گفت کیست که باز آورد ما را؟ بگو آن کس که بیافرید شما را نخستین بار

صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلْ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةً

پس به زودی خواهد جنبانید به سوی تو سرهای خود را و گویند کی خواهد بود آن [برانگیختن] بگو شاید که

فَسِيْنِغَضُونَ إِلَيْكَ رُؤُسُهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَّ هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ

باشد نزدیک روزی که [الله] بخواند شما را پس پاسخ می دهید با سپاس و ستایش او

يَكُونَ قَرِيبًا ۵۱ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَهِيْبُونَ بِحَمْدِهِ

و تظنوون ان لِتَشْتَمُ ۵۲ إِلَّا قَلِيلًا وَقُلْ لِعَبَادِي يَقُولُوا أُلَّتِي هِيَ

و گمان می کنید که درنگ نکرده بودید مگر اندکی ۵۲ و بگو به بندگانم که بگویند سخنی که آن

أَحَسَنُ إِنَّ الْشَّيْطَانَ يَنْزَعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَنِ

بهتر است همانا شیطان تباہی می افکند میان آنان همانا شیطان هست برای آدمی

عَدُوًا مُّبِينًا ۵۳ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَاءُ يَرَحِمُكُمْ أَوْ إِنْ يَشَاءُ

دشمنی آشکارا پروردگار شما داناتر است به حال شما اگر خواهد رحم کند بر شما یا اگر خواهد

يَعْذِّبُكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۵۴ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ

عذاب کند شما را و نفرستادیم تو را داناتر است و پروردگار تو

يُمَنَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ الْنَّذِيْنَ عَلَى بَعْضِ

به هر که در آسمان ها و زمین است و هر آینه برتری دادیم برخی دیگر

وَعَاتَنَا دَاؤُدَ زَبُورًا ۵۵ قُلْ اُدْعُوا الَّذِينَ زَعَمُتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا

و دادیم به داؤد زبور را ۵۵ بگو بخوانید آنان را که گمان دارید [کارسازند] به جزا الله پس

يَمْلِكُونَ كَشَفَ الْضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيْلًا ۵۶ أُولَئِكَ الَّذِينَ

نتوانند برداشتند گزندی را از شما و نه تغییر دادن آن را ۵۶ آنان [همان] کسانی که

يَدْعُونَ يَبْغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيْلَةَ أَيْمُونَ وَرِجُونَ

می خوانند [شان] خودمی جویند به سوی پروردگار خویش دستاویز را هر کدام از ایشان که [به خدا] نزدیک ترباشد و امید دارند

رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَ رَبِّكَ ۵۷ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا

به رحمتش و می ترسند از عذابش همانا عذاب پروردگار تو ۵۷ در خور بیم و پروا است

وَإِنْ مِنْ قَرِيْةٍ إِلَّا نَخْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيْمَةِ

و نیست هیچ آبادی ای [طفیانگر] مگر آنکه ما هلاک کننده ایم آن را پیش از روز رستاخیز

أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۵۸

یا عذاب کننده آنیم به عذابی سخت هست این [حکم] در کتاب [لوح محفوظ] نوشته شده

وَمَا مَنَّا أَنْ تُرْسِلَ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلَوْنَ
و بازندشت ما را از آنکه بفرستیم نشانه هارا [معجزت دلخواهشان] مگر آنکه دروغ انگاشتند آنها را پیشینیان و دادیم به شمود آن شتر ماده را روشنگرانه [اتا حجتی روش باشد] پس ستم کردند به آن و نمی فرستیم نشانه هارا

وَإِئِنَّا ثَمُودَ الْنَّاقَةَ مُبَصِّرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْأَيْنَتِ
و دادیم به شمود آن شتر ماده را روشنگرانه [اتا حجتی روش باشد] پس ستم کردند به آن و نمی فرستیم نشانه هارا

إِلَّا تَخْوِيفًا ٦٩
مگر برای بیم دادن و [یاد کن] آنگاه که گفتیم به تو که همانا پروردگارت فراخواهد گرفت مردمان را و

جَعَلْنَا الْرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَا إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةُ الْمَلْعُونَةُ
نگردانیم آن خوابی را که به تو نمودیم مگر آزمایشی برای مردمان و درخت لعنت شده

فِي الْقُرْءَانِ وَخُوْفَهُمْ ٦٠
در قرآن و می ترسانیم آنان را پس نمی افزاید آنان را سرکشی بزرگ مگر فَمَا يَزِيدُهُمْ كِيرًا

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلِئَكَةِ أَسْجَدُوا إِلَادَمَ فَسَجَدُوا إِلَادَمَ فَسَجَدُوا إِلَادَمَ إِلَّا إِبْلِيسَ
و [یاد کن] آنگاه که گفتیم به فرشتگان سجده کنید برای آدم پس سجده کردند مگر ابلیس

قَالَ أَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقَ طَيْنًا ٦١
گفت آیا سجده کنم برای کسی که آفریدی از گل؟ [= به من بگو] این را که

كَرَّمَتْ عَلَى لَيْنَ أَخْرَتِنَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا حَنِّكَنَ
برتری دادی بر من اگر مهلت دهی مرا رستاخیز روز تَا روز بِتَه از بیخ برکنم

ذَرِيتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ٦٢
ولاد او را مگر [خدا] فرمود برو پس هر کسی که از توبیروی کند از ایشان پس بی گمان

جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ ٦٣
دوزخ سزا شماست تمام [و بسته] سزا مَوْفُورًا

وَأَسْتَفِرْزُ مَنْ أَسْتَطَعْتَ
از ایشان و بر انگیز هر که را توانی

وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ بِخَيْلَكَ وَرَحْلَكَ وَشَارِكُهُمْ ٦٤
از ایشان و بانگ بزن بر ایشان با سواران خود و پیادگان خود و شریک شو با ایشان

فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدْهُمْ وَمَا يَعْدُهُمْ الْشَّيْطَانُ إِلَّا ٦٥
در اموال و فرزندان و وعده ده ایشان را و وعده نمی دهد به آنان شیطان مگر

غُرُورًا إِنَّ عِبَادِي بِهِ فَرِيبَ ٦٦
به فریب همانا بندگان من همانا لَيْسَ بِهِ سُلْطَانٌ

وَكَفَى
و کافی است

الَّذِي يُرْجِي لَكُمُ الْفَلَكَ ٦٥
روانه می کند برای شما کشته ها را کشی که

بَرَبِّكَ وَكَيْلَا ٦٦
که پروردگار تو پروردگار شما کارساز است

فِي الْبَحْرِ لِتَبْغُوا مِنْ إِنْ ٦٦
در دریا تا بجوید مهریان به شما از بخشش او

وَإِذَا مَسَّكُمُ الْضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّنُكُمْ
و چون برسد به شما سختی در دریا ناپدیدمی شوند آنانی که می خوايد مگر او [خنا] پس چون رهانید شمارا

إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَنُ كُفُورًا ۶۷ أَفَأَمْنَتُمْ أَنْ يَخْسِفَ
به سوی خشکی روی بر می گردانید و هست آدمی بسیار ناسیاس آیا اینم شده اید از آنکه فروبرد

بِكُمْ جَانِبُ الْبَرِّ أَوْ يُرِسَّلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا يَجْدُوا لَكُمْ
شما را در جانبی از خشکی شن بادی را آنگاه نیاید برای خود

وَكَيْلًا ۶۸ أَمْ أَمْنَتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فِي رِسَّلَ
هیچ نگهبانی را یا اینکه اینم شده اید از آنکه بازگرداند شما را درآن [دریا] بار دیگر؟ پس بفرستد

عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغَرِّقُكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا يَجْدُوا
بر شما باد ویرانگری را پس غرق گرداند شما را به سبب آنکه ناسیاسی کردید سپس نیاید

لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبَيَّنَا ۶۹ وَلَقَدْ كَرَّمَنَا بَنِيَّ إَادَمَ وَجَلَّنَاهُمْ
برای خویش بر ما به سبب آن هیچ بازخواستی؟ و هر آینه گرامی داشتیم فرزندان آدم را و برداشتیم آنان را

فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنْ الْطَّيْبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ
در خشکی و دریا و روزی دادیم به ایشان از چیزهای پاکیزه و برتری دادیم ایشان را بر

كَثِيرٌ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۷۰ كَثِيرٌ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا
بسیاری از آنچه آفریده ایم روزی که بخوانیم هر گروهی را

يَأْمُمُهُمْ فَمَنْ أُوتَىٰ بِإِيمَانِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ
باپیشو ایشان پس هر که داده شود نامه اعمال او به دست راستش می خوانند

كِتَبَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ ۷۱ فَتِيلًا وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ
نامه خود را و ستم نبینند به اندازه رشتہ باریک میان هسته خرمایی و هر که باشد در این دنیا

أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۷۲ وَإِنْ كَادُوا
کور[دل] پس وی در آخرت [نیز] کور[دل] است و گمراه تر نزدیک بود که

لَيَفْتَنُونَكَ عَنِ الدِّيَنِ أَوْحِيَنَا إِلَيْكَ لِنَفْرِيَ عَلَيْنَا غَرِّهُ
به فریب بازدارند تورا از تا دروغ بربندی به سوی تو از جزان را [که وحی کردیم]

وَإِذَا لَّا تَخَذُوكَ خَلِيلًا ۷۳ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّنَكَ لَقَدْ كِدَّ
و آنگاه تو را گیرند به دوستی و اگرنه آن بودی که ثابت داشتیم تو را هر آینه نزدیک بودی

تَرَكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۷۴ إِذَا لَّا ذَقْنَكَ ضَعْفَ
که میل کنی به سوی ایشان میلی آنگاه هر آینه می چشانیدیم تو را دو چندان [عناب]

الْحَيَاةُ وَضِعَفُ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا يَجْهُدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۷۵
زندگانی و دو چندان [عناب] مرگ را آنگاه نمی یافته برای خود بر [دفع عناب] ما یاوری را

وَإِنْ كَادُوا لِيَسْتَفِرُونَكَ مِنْ أَلْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَهُرَيْأَيْهُ نَزْدِيكَ بُودَ كَهْ بَلْغَزَانِندَ تُورَا از آنچا از کنند تا تو را بیرون کنند زمین از

وَإِذَا وَأَنْجَاهُ دُرْنَگٌ نَكِنَنْدَ لَّا يَلْبَثُونَ حَلْفَاكَ پس از تو مَگَرْ إِلَّا قَلْيَلًا آنَدْکَی بِهِ شِيَوهَةَ سُنَّةَ مَنْ

قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رَسُولِنَا وَلَا تَجِدُ لِسْتَنَا تَحْوِيلًا أَقْمِرْ فَرِستَادِهِ ايمٌ [ایشان را] پیش از تو هیچ دگر گونی را برپا دار

الصلوة نماز را **لدلوک** از وقت زوال **الشمس** آفتاب **إلى** تا **غسق** شب **الليل** تاریکی و خواندن **الفجر** همانا نماز صبح

قرآن الفجر کان مشهوداً وَمِنْ فَتَهْجَدْ بِهِ خواندن نماز صبح باشد مورد مشاهدهٔ [فرشتگان] و پارهای از شب الیل فته جد پس بگذران به بیداری در آن

لَكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا
وَقُلْ رَبِّ
[نمازشپ] که افزودنی است برای تو [از نمازهای واجب] باشد که برانگیزد تورا پروردگارت به جایگاهی پسندیده
و بگو [ای] پروردگارم

أَدْخُلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرُجْنِي مُخْرَجٍ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ دَرَآوْرْ مَرَا [درهه کاری] درآوردنی درست و بیرون آر مرا بیرون آوردنی درست و قرار ده برای من از

لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا مُبِطِّلًا
نَزَدَ خُودَتْ حَجَتَى يَارِي دَهْنَدَهْ رَا

إِنَّ الْبَطْلَ كَانَ زَهْوَقًا وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ شَفَاءٌ
هماناً باطل هست نابود شدنی و فرمی آوریم از قرآن آنچه را که آن شفا

وَرَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ بِرَسْتَمَكَارَانْ مَعْلَمَهُ مَعْلَمَهُ زَيَانَ رَا خَسَارًا وَإِذَا وَجَوْنَ

أَعْنَمَنَا عَلَى الْإِنْسَنِ أَعْرَضَ وَنَأَا بِحَانِيَهُ وَإِذَا مَسَهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا
نعمت بخشیم بر انسان روی بگرداند و دور کند پهلویش را [پهلو بگرداند] و چون رسد به او بدی باشد نالمید

۸۳ قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى
۸۲ بگو هر کسی کار می کند بر ساختار خود پس پروردگار شما داناتر است به کسی که وی راه

سَيِّلًا يَافِتَهُ تَرَ اسْتَ وَمِنْ پَرْسِندِ ازْ تَوْ دَرْبَارَه رُوح بَكْو قُل الْرُّوح عَنْ أَمْرِ رَبِّ

وَمَا أُوتِيتُم مِّنْ از دانش الْعَلَم مَنْ لَنْدَهَبَنَّ وَدَادَهَ نَشَدَهَ ايد ببريم حتماً بخواهيم وَلَيْن آنَدَكَى قَلِيلًا مَگَر إِلَّا شَنَانَا دَنْسَهَ بَرَيْم ٨٥ ٨٥

بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ شَمَّ لَا يَحْدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا
آنگاه نیایابی برای خودت نسبت بدان بر ما آنچه را وحی فرستاده ایم به سوی تو کارسازی را

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ قُلْ
 ۸۷ هَمَنَا بخشن او هست بر تو بزرگ
 مگر رحمتی از پروردگار است
 لَيْلَةً أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُونَ
 ۸۸ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْءَانِ
 اگر جمع شوند آدمیان
 لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ
 ۸۹ بعضاهم لبعض ظهیراً
 هرگز نیاورند مانند آن را باشد
 صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْءَانِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَابَيْ أَكْثَرُ النَّاسِ
 گوناگون بیان کردیم برای مردمان در این قرآن از هر مثالی پس نخواستند بیشتر مردمان
 إِلَّا كُفُورًا وَقَالُوا لَن نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ
 ۹۰ وَغَفِتَنَد هرگز باور نداریم به تو تا آنکه جاری کنی برای ما از
 الْأَرْضِ يَنْبُوْعًا
 ۹۱ زمین چشمہ ای را باشد برای تو باگی از [درختان] خرما و انگور
 فَنُفَجَرَ الْأَنْهَرَ خَلَلَهَا
 ۹۲ پس روان کنی جوی ها در میان آن چنانچه آسمان را
 زَعَمَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْقِيَ
 ۹۳ گمان می کنی بر ما پاره پاره یا بیاوری
 أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرِفٍ أَوْ تَرَقَّيَ فِي السَّمَاءِ وَلَن نُؤْمِنَ
 ۹۴ یا باشد برای تو خانه ای از زر یا بالاروی در آسمان و باور نداریم
 لِرُقِيَّكَ حَتَّىٰ تَنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَبًا نَقَرُوهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ
 به بالا رفتن تو تا آنکه فرود آوری بر ما کتابی که بخوانیم آن را بگو پاک است پروردگار من نیستم
 كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا
 ۹۵ من مگر آدمی فرستاده شده و بازنشاست مردمان را از آنکه ایمان آورند آنگاه که آمد برای ایشان
 الْهُدَى إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا
 ۹۶ هدایت مگر آنکه گفتند آیا برانگیخته است الله آدمی را به پیامبری بگو اگر می بودند
 فِي الْأَرْضِ مَلَكِيَّةً يَمْشُونَ
 ۹۷ در زمین فرشتگانی که راه می رفتد
 كَفَى بِاللَّهِ
 ۹۸ کافی است
 شَهِيدًا بَيْنِ وَبِنَتَكُمْ
 ۹۹ که گواه میان من و میان شما باشد هر آینه او هست به بندگانش

وَمَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَن يُضْلِلُ فَلَن تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ
و هر که راه نمود [ورا] الله پس اوست راه یاب و هر که گمراه سازدا [ورا] پس هرگز نیایی برای آنان دوستانی را

مِنْ دُونِهِ وَخَشِرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمَيَا وَبِكُمَا
و برانگیزیم آنان را به جز الله و برانگیزیم آنان را به جز الله و گنگان نایینایان روهای شان روز رستاخیز

وَصَمَّا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمَ ۖ كُلَّمَا خَبَتْ زِدَنَهُمْ سَعِيرًا
و کران جایشان دوزخ است آتشی افروخته را فرونشیدن [بیانه آتش] بیفزاییم بر آنان هرگاه که

ذَلِكَ جَرَأْوُهُمْ بِإِنَّهُمْ كَفَرُوا وَقَالُوا إِنَّا كَانَ عِظَمًا
این است سزای شان به سبب آنکه کافر شدند به نشانه های ما و گفتند آیا چون شویم استخوان ها

وَرُفَّتَا أَءَنَا لِمَبْعَثَتِنَا خَلْقًا جَدِيدًا ۖ أَوْلَمْ يَرَوْا
واعضای ازهم پاشیده آیا برانگیخته می شویم به آفرینشی نو که آن الله آیا ندیده اند

الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
که آفریده است آسمان ها و زمین را اینکه بیافریند مانند آنها را

وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا
و قرار داده است برای آنان سرمدی را که هیچ تردیدی نیست در آن پس نخواستند ستمگران مگر ناسپاسی را

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَانَ رَحْمَةِ رَبِّيْ إِذَا لَأْمَسَكْتُمْ خَشِيَّةَ
بگو اگر شما در اختیار داشتید خزانه های رحمت پروردگار مرا آنگاه هر آینه بخل می ورزیدید از ترس

الْإِنْفَاقِ ۗ وَكَانَ الْإِنْسَنُ قَتُورًا ۗ وَلَقَدْ ءاَئِنَا مُوسَى تَسْعَ
خرج کردن و فقر و هست آدمی همواره تنگ نظر [بخیل] و هر آینه دادیم به موسی نه

ءَايَتِمْ بَيْنَتِ فَسَلَّمَ بَنَى إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
رشانه روشن را پس پرس آز بنی اسرائیل آنگاه که [موسی] نزدشان آمد پس گفت به او فرعون

إِنِّي لَأَظْنُكَ يَمْوَسَى مَسْحُورًا ۗ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ
همانا من می پندارم تو را ای موسی گفت هر آینه تو می دانی که نفرستاده است

هَوْلَاءِ إِلَّا رَبُّ الْسَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَارِرَ وَلِإِنِّي لَأَظْنُكَ
اینها را مگر پروردگار آسمان ها وزمین در حالی که [صاحبان] بیش اند و هر آینه من می پندارم تو را

يَنْفِرَعُونُ مَشْبُورًا ۗ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِرَهُمْ مِنْ أَلْأَرْضِ
ای فرعون هلاک شده پس خواست که برانگیزد [بیرون کند] آنان را

فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَن مَعَهُ جَمِيعًا ۗ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنَى إِسْرَائِيلَ
پس غرق ساختیم او را و آنان را که همراه او بودند همگی و گفتیم پس ازوی به بنی اسرائیل

أَسْكَنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جَنَّا بِكُمْ لَفِيقًا
ساکن شوید در این زمین پس چون بیاید آخرت بیاوریم شمارا در هم آمیخته [باهم]

وَبِالْحَقِّ نَزَّلَ وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۱۰۵
وبه حق فروفرستادیم آن [قرآن] را و بیم دهنده و بیم دهنده

وَقُرْءَانًا فَرْقَنَه لِئَرَاهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا ۱۰۶
و [آن را] قرآنی بخش بخش فرستادیم تا بخوانی آن را براب مردمان به درنگ و فروفرستادیم آن را فرستادنی

قُلْ إِيمَنُوا بِهِ أَوْ لَا تَؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى
بگو ایمان آورید به آن یا ایمان نیاورید همانا آنان که داده شد به ایشان دانش پیش از آن چون خوانده شود

عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلأَذْقَانِ سُجَّدًا ۱۰۷
بر ایشان می افتد بر چانه ها سجده کنان پاکا پروردگار ما هر آینه هست

وَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَيَقُولُونَ وَيَخِرُّونَ لِلأَذْقَانِ يَبْكُونَ ۱۰۸
و می گویند و می افتد بر چانه ها درحالی که گریه می کنند و می افزاید ایشان را

وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۱۰۹
وعده پروردگار ما انجام شدنی

خُشُوعًا ۱۱۰ قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ أَدْعُوا الرَّحْمَنَ أَيَّاً مَا تَدْعُوا فَلَهُ
خروتنی بگو بخوانید «الله» را یا بخوانید «رحمان» را هر کدام را که بخوانید پس برای اوست

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَبْخَرْ ۱۱۱ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
نام های نیکوتر و به بلند مخوان نماز خود را و آهسته مخوان آن را و بجوی

بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۱۱۲ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
میان آن راهی را و بگو ستایش از آن الله است آن ذاتی که نگرفته است فرزندی را و نیست

لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الْذِلِّ وَكَبِيرٌ تَكْبِيرًا ۱۱۳
اورا هیچ شریکی در فرمانروایی و نیست برای او یاری از سرزیونی و بزرگ دار او را بزرگ داشتنی

مسجد
مستحب

سُورَةُ الْكَفَرِ

ترسیها
۱۸آیاتها
۱۱۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

سکنه لطیفه
علی الف عوجا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عَوْجَاءً ۱
ستایش از آن الله است که فروفرستاد بر بندۀ خود این کتاب را و قرار نداد در آن هیچ کجی را

قَيْمَا لِيُنْذِرَ بَاسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ ۲
[قرار داد آن را] راست و استوار تا بیم دهد از عذابی سخت از نزد او و مژده دهد به مؤمنان آنان که

يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجَراً حَسَنًا ۳
می کنند کارهای شایسته که برای ایشان است پاداشی نیکو پایدارند

فِيهِ أَبَدًا وَلَدًا ۴ وَيُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا أَتَخَذَ اللَّهُ أَنَّهُ ۵
در آن همیشه فرزندی را و تایم دهد آنان را که گفتند گرفته است

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِأَبَاهُمْ كَبُرُّتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
نيست برایشان به آن هیچ دانشی و نه برای پدرانشان بزرگ است سخنی که بیرون می‌اید از
دھان‌های ایشان نمی‌گویند خود را

أَفَوَهُمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا فَلَعْلَكَ بَخْعٌ نَفْسَكَ
۵ ۵
بر پی [رویگردانی] ایشان اگر ایمان نیاورند به این سخن از اندوه

عَلَىٰ إَاثِرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسْفًا إِنَّا
همانا ما

جَعَلْنَا مَا عَلَىٰ الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوْهُمْ أَيُّهُمْ أَحَسَنُ عَمَلاً
قرار داده ایم آنچه را که بر زمین است آرایشی برای آن تابیازماییم ایشان را که کدام کس از ایشان نیکوکردارتر است

وَإِنَّا لَجَعَلْنَاهُ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزاً أَمَّا حَسِبْتَ
۷ ۷
و همانا ما گمارنده ایم آنچه را که بر روی آن است زمینی خشک و بی‌گیاه آیا پنداشتی که

أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ إَائِنَّا عَجَبًا
۹ ۹
به راستی اصحاب کهف و رقیم بودند از نشانه‌های ما سس شگفت؟

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةَ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
۱۰ [یادک] آنگاه پناه بردن جوانان به آن غار پس گفتند [ای] پروردگارما بدہ به ما از نزد خودت رحمتی را

وَهَيَّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا فَضَرَبَنَا عَلَىٰ إِذَا نَاهُمْ فِي
۱۰ ۱۰
و آماده ساز برای ما در کارمان رهیافتی را پس [پرده] زدیم بر گوش‌هایشان در

الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ثُمَّ بَعْثَتْهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْجَرِبَينَ
۱۱ ۱۱
آن غار سال‌های شمرده شده سپس برانگیختیم ایشان را تا معلوم کنیم کدام یک از دو گروه

لِمَا لِسْتُمْ أَمَدًا ثُمَّ نَحْنُ نَقْصُ عَلَيْكَ نَبَاهُمْ بِالْحَقِّ
۱۲ ۱۲
بهتر شمارش کننده است مقدار مدتی را که درنگ کرده اند [۱۲] ما حکایت می‌کنیم بر تو خبرشان را به حق

إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ إِمَانُوا بِرَبِّهِمْ وَزَدَنَاهُمْ هُدَىٰ وَرَبَطْنَا
۱۳ ۱۳
هر آینه ایشان جوانانی بودند که ایمان آورند به پروردگار خود و بیفزودیم برایشان هدایت را و استوار ساختیم

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبَّنَا رَبُّ الْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
دل هایشان را آنگاه که ایستادند پس گفتند پروردگار ما پروردگار آسمان ها و زمین است

لَنْ نَدْعُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطَأَ هَوْلَاءَ
۱۴ ۱۴
هرگز فرانمی خوانیم به جزوی الهی را [که اگر بخونیم] هر آینه گفته باشیم آنگاه سخنی ناروارا [دروع و دور از عقل را] اینها

قَوْمًا أَتَحْذِذُوا مِنْ دُونِهِ عَلَيْهِمْ لَوْلَا يَأْتُونَ إِلَهَةً إِلَهَةً
۱۵ ۱۵
قوم ما هستند که گرفته اند به جز الله چرا نمی‌آورند الله هایی را بر [اثبات] آنان

بِسُلْطَنٍ بَيْنَ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا
۱۵ ۱۵
دلیل روشنی را پس کیست ستمکارتر از کسی که بربست بر الله دروغی را

وَإِذْ أَعْتَزَلُتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ فَأُوْلَئِكُمْ إِلَى الْكَهْفِ
و چون کناره جستید از آنان و از آنچه می پرستند به جز الله پس پناه برید به این غار

يَنْشُرُ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهْيَ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا
تا بگستراند برای شما پروردگار تان از رحمت خود و مهیا سازد برای شما در کار تان آسایشی را

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَوَّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ
و می بینی آفتاب را چون برآید مایل می شود از غار آیشان به جانب

الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَاءِ وَهُمْ فِي فَجَوَةٍ
راست و چون غروب کند در گذرد از آیشان به جانب چپ و آیشان در فراخانی

مِنْهُ دَلِكَ مِنْ ءَايَتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهَتَّدُ وَمَنْ
از آن [غارند] این از نشانه های الله است هر که را راه نماید الله پس او راه یافته است و هر که را

يُضْنِيلُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا وَتَحْسِبُهُمْ أَيْقَاظًا
گمراه کند پس هرگز نیابی برای او هیچ دوست و پنداری آیشان را بیدار

وَهُمْ رُقُودٌ وَنَقْلِبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَاءِ وَكَلْبُهُمْ
در حالی که آیشان خفته اند و می گردانیم آیشان را به جانب راست و سگ آیشان

بَسِطُ ذِرَاعِيهِ لَوْ أَطْلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوْلَيْتَ مِنْهُمْ
گسترانده است دو بازوی خود را به آستانه در اگر اطلاع یابی بر آیشان البته روبگرانی از آیشان

فِرَارًا وَلَمْلِئَتْ مِنْهُمْ رُغْبًا وَكَذَلِكَ بَعْثَنَهُمْ
به طریق گریختن و هر آینه آکنده شوی از [دیدن] آنان از ترس و اینچنین برانگیختیم آیشان را

لَيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَاتِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَيَشْتَمُ قَالُوا لَيَثْنَا
تا پرسش کنند در میان خود گفت گوینده ای از آیشان چقدر درنگ کرده اید؟ گفتن درنگ گردیده اید

يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيَشْتَمُ فَأَبْعَثُوا
یک روز یا پاره ای از روز را گفتد پروردگار شما داناتر است به مقدار درنگ کردن شما پس بفرستید

أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلَيَنْظُرْ أَيْهَا
یکی از خودتان را با این دراهمتان پس باید که بنگرد کدامشان [از دکان های شهر] پاکیزه تراست

طَعَامًا فَلَيَأْتِكُمْ بِرْزَقٌ مِنْهُ وَلَا يُشْعِرُنَّ
[از جهت] طعام پس بیاورد برای شما روزی ای را از آن و باید مدارا و نرمی کند و خبردار نکند

بِكُمْ أَحَدًا يَرْجُمُوكُمْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ إِنْهُمْ هَمَانًا ایشان اگر دست یابند بر شما سنگسار کنند شما را

أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبْكَادًا
یا برمی گردانند شما را در آن صورت هیچ گاه

وَكَذَلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ

وَإِنَّمَا [مردم شهر] اگاه کردیم بر [حال] آیشان تابدانند که وعده الله [=زنده کردن مردگان پس از مرگ] حق است و اینکه

السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّلُونَ بَنِيهِمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا قیامت هیچ تردیدی نیست در آن آنگاه که کشمکش می کردند میان خود در کارشان پس [مخالفان] گفتند

آبْنُوا عَلَيْهِمْ بُنِينَا رَبِّهِمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الْذِينَ غَلَبُوا عَلَى بنا کنید بر [غار] آیشان بنایی را پروردگارشان داناتر است به حال آیشان گفتند آنان که چیره بودند بر

أَمْرَهُمْ لَنَتَخَذَّلَ ثَلَاثَةٌ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۲۱ سَيَقُولُونَ كارشان البته خواهیم ساخت بر [غار] آیشان مسجدی را [جمعی] خواهند گفت [اصحاب کهف] سه تن اند

رَأَيْهُمْ كَبَّهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا که چهارم آیشان سگ شان است و [جمعی] امی گویند پنج تن اند که ششم آیشان سگ شان است سنگ انداختنی

بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّيْهِ أَعْلَمُ نادیده [از روی گمان] و می گویند که هفت تن اند و هشتم آیشان سگ شان است بگو پروردگار من داناتر است

بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَهِيرًا به شمار آیشان نمی داند [شمار] آیشان را مگر اندکی [از کسان] پس جدال مکن درباره آیشان مگر جدالی سرسری

وَلَا تَسْتَفِتْ فِيهِمْ لِشَائِيْعِ وَلَا تَقُولَنَّ وَلَا نَقُولَنَّ ۲۲ مَنْهُمْ أَحَدًا ۲۲ و نظر مخواه درباره آیشان از هیچ کسی از هیچ درباره هیچ چیزی

إِنِّي فَاعِلُ ذَلِكَ غَدًا ۲۳ إِلَّا أَنِّي شَاءَ اللَّهُ وَأَذْكُرُ رَبَّكَ ۲۳ که من البته کننده ام آن را فردا مگر آنکه [بگویی] اگر خواهد الله و یاد کن پروردگار خود را

إِذَا نَسِيَتْ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّيْ لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا وقتی که فراموش کنی و بگو امید است که راه نماید مرا پروردگار من به نزدیک تر از این رهیافتی را

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَأَزْدَادُوا تِسْعًا ۲۴ و درنگ کردند در غار خود سه صد سال و افزودند [بر آن] نه سال دیگر

قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۲۵ بگو الله داناتر است به مقداری که درنگ کردند برای اوست [علم] غیب آسمانها و زمین

أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمَعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَرِيكٌ ۲۶ چقدر بینا و چقدر شنوایت نیست برای آیشان به جزو هیچ کارسازی و شریک نمی گیرد

فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۲۶ وَأَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابٍ در حکم خود هیچ کس را و بخوان آنچه را وحی فرستاده شد به سوی تو از کتاب

رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۲۷ پروردگارت دگرگون کنندهای نیست برای سخنان او و هرگز نیابی جزو هیچ پناهگاهی را

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْغَدْوَةِ
وَشَامٍ وَبِصَبحٍ بِپور دگار خود را می خوانند آنان که با خود را
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تَرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
می خواهند رضای او را و درنگرد دیدگان است از آنها که بخواهی آرایش زندگانی
الَّدُنِيَا وَلَا نُطِعْ مَنْ أَغْفَلَنَا قَلْبَهُ وَعَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَنَهُ وَكَانَ
دنیارا واطاعت مکن آن را که غافل ساختیم دل او را از یاد خویش و پیروی کرده است خواهش خود را و هست
أَمْرُهُ وَ فُرْطًا ۲۸ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلِيُؤْمِنْ وَمَنْ
کار او از حد گذشته و بگو حق از جانب پور دگار تان است پس هر که خواهد ایمان آورد و هر که
شَاءَ فَلِيَكْفُرْ ۲۹ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بَهُمْ سُرَادِقُهَا
خواهد کافر شود همانا مهیا کردیم برای ستمکاران آتشی را که فرا گیرد ایشان را سپاپرده های آن
وَإِنْ يَسْتَغِيْثُوا يُغَاثُوا بِمَاءِ كَالْمَهْلِ يَسْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
و اگر فریدرسی خواهند فریدرسی می شوند به آبی مانند مس گذاخته که بربان می کند چهره ها را بد
الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ۳۰ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
آشامیدنی است و دوزخ بد منزلگاهی است همانا آنانی که ایمان آورند و کردن
الصَّلِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلاً ۳۱
کارهای شایسته همانا ما تباہ نکنیم پاداش کسی که نیکو کرده است کار را آنان
لَهُمْ جَنَّتُ عَدَنَ تَجْرِي مِنْ تَحْنِمُ الْأَنْهَرُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
برای شان باغ های جاویدان است که می رود از زیر [دخلان] آنها نهرها زیور داده شوند در آنجا از دستیندهایی
مِنْ ذَهَبٍ وَلِبِسُونَ شِيَابًا حُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِعِينَ
از طلا و می پوشند جامه هایی سبز را از دیباي نازک و دیباي ستبر تکیه کنن اند
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعَمَ الْثَوَابُ وَحَسْنَتْ مُرْتَفَقًا ۳۲ وَاضْرِبْ
در آنجا بر تخت ها خوب و نیکو منزلگاهی است و بنز
لَهُمْ مَثَلًا رَجُلِينَ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتِينَ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَقَتِهَا
برای ایشان مثالی را دومرد را که قراردادیم ما برای یکی از آن دو دو باغ را از درختان انگور و گردآگرد آن
بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُما زَرْعًا ۳۳ كِلتَا الْجَنَّتَيْنِ ءَاشَتْ أَكُلَّهَا وَلَمْ
دو را گرفته بودیم با درختان خرما و قراردادیم در میان دو باغ کشتزاری را هر دو باغ می داند خوردنی خود را و هیچ
تَظَلَّمَ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَرَنَا خَلَلَهُمَا نَهَرًا ۳۴ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ
نمی کاستند از آن [میوه] چیزی را و جاری ساختیم میان هر دو جویی را و بود برای او حاصلی پس گفت
لِصَحِّيْهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعْزَزُ نَفَرًا
به رفیق خود در حالی که او گفتگو می کرد با او من بیشترم از تو در مال و نیرومندترم از جهت افراد [خوشباوندان آ-

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظْنُ أَنْ تَيِّدَ هَذِهِ
وَدَرَأَمْ بَهْ بَاغْ خُودَ وَحَالَ آنَكَهُ او سَتِمَكار بَودَ بَرَى خُويشَ گفت نَمِي پَنْدارَم
اين باعَ اين باعَ

أَبَدَا ۲۵ وَمَا أَظْنُ الْسَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدتُ إِلَى رَبِّ
هَيْجَاهَ ۲۵ وَگمان ندارم که رستاخيز برياشدنی باشد و [فرضاً] اگر بازگردانیده شوم به سوی پروردگار خود

لَأَجَدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۲۶ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
هر آينه خواهم يافت بهتر از آن جايگاهي ۲۶ گفت به او همراه او و او گفتگومي کرdba وي

أَكَفَرَتْ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجَلًا
آيا کافر شدی به الله آن که آفرييد تو را از خاکي سپس از نطفه اي سپس تو را مردي كامل گردانيد

لَكِنَّا ۲۷ هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي وَلَوْلَا إِذْ
ليکن [من می گوییم که] «الله» پروردگار من است ۲۷ و شريک نمي سازم با پروردگار خود هيج کس را و چرا انگاه که

دَخَلَتْ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا
درآمدی به باغ خود نگفتی هرچه بخواهد الله نیست نیرويی مگر به [يارى] الله اگر بینی مرا

أَقْلَ مِنْكَ مَالًا ۲۹ وَوَلَدًا فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ
که کمترم از تو در مال و فرزند ۲۹ پس اميد است که پروردگار من بدهد به من بهتر از

جَنَّيَكَ وَرِسْلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ الْسَّمَاءِ فَتُصِبَّ صَعِيدًا
باغ تو را و بفرستد زميني صاف پس گردد آسمان از آن آفتي

رَلَقًا ۴۰ أَوْ يُصِبَّ مَأْوَهَا غَورًا فَلَنْ تَسْتَطِعَ لَهُ طَلَبًا
وبی گیاه ۴۰ يا شود آب آن فرورفته پس هرگز نتواني برای آن جستن

وَأَحِيطَ بِشَرَرِهِ فَاصْبَحَ يُقْلِبُ كَفَيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ
و فراگرفته شد محصولش پس صبح کرد در حالی که زبرورومی کرد [به هم می زد] دوستش [الیه حسرت] بر آنچه خرج کرده بود در آن و آن [باغ] فروریخته بود

عَلَى عُرُوشَهَا وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۴۱ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ
بر داربست های خود و می گفت ای کاش شريک نکرده بودم با پروردگار خود هيج کس را ۴۱ و نبود برای او

فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصَرًا ۴۲ هُنَالِكَ الْوَلَيَةُ
هيج گروهي که او را ياري دهنده در برابر الله و نشد او انتقام گيرنده آنجا ياري از آن

اللَّهُ الْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عَقْبًا ۴۳ وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيَاةِ
الله بر حق است وی بهتر است به ثواب دادن و بهتر است به سرانجام ۴۳ و بنز برای آنان مثل زندگانی

الَّدُنِيَا كَمَاءٌ أَنْزَلَنَهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْنَطَ بِهِ بَاتُ الْأَرْضِ
دنيا را مانند آبی است که فروفرستاديم آن را از آسمان پس بیامیخت به سبب وی رستنی زمین

فَاصْبَحَ هَشِيمًا نَذْرُوهُ الْرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ۴۵
پس گردید [آخر کار] درهم شکسته که می پرانیدان را بادها و هست الله بر هر چیزی توana

الصَّلَاحَتُ شایسته **وَالْبَقِيَّةُ** و ماندگارهای **الدُّنْيَا** این دنیاست **الْحَيَاةُ** زندگانی **زِينَةٌ** آرایش **وَالْبَنُونَ** و فرزندان **الْمَالُ** مال

خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْلًا **وَيَوْمٌ نُسَيْرُ الْجَهَالَ وَتَرَى**
بهتر است نزد پروردگار [از جهت] ثواب و بهتر است [از جهت] امید داشتن **و [یاد کن]** اروزی را که روان کنیم کوه هارا و بینی

الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَسْرَنَهُمْ فَلَمْ تُغَادِرْ مِنْهُمْ
 زمین را هموار و هویدا و جمع سازیم آنان [مردمان] را پس نگذاریم از ایشان هیچ کس را **أَحَدًا وَعَرِضُوا** و عرضه شوند

بر پروردگاریت صف کشیده هر آینه آمدید پیش ما چنانچه آفریده بودیم شمارا اول بار بلکه می پنداشتید علی ریا صفا لَقَدْ جَهَّمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعْمَتُمْ

مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُؤْتِلَنَا مَالٌ هَذَا الْكِتَابُ ترسان از آنچه در آن [نوشته] است و می گویند این چیست ای وای بر ما این نامه

لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا مَمْكُرٌ
که فرو ننهاده است [هیچ گناه] کوچک و نه بزرگی را
به شمار آورده است آن را و بیانند هرچه کرده بودند

حَاضِرًا وَلَا يُظْلَمُ رَبُّكَ أَحَدًا قُلْنَا لِلْمَلِكِ كَهْ وَإِذْ ٤٩
سَجَدُوا وَسْتَمْ نَمَى كَندْ بِرْ هِيجْ كَسْ ٤٩ بِرْ وَرْدَگَارْ تُو
سَجْدَةْ كَنْدْ بِرْ فَرْشْتَگَانْ وَپِلَادْ كَنْ آنْگَاهْ كَهْ گَفْتَيْمْ

**لَأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
برای آدم پس سجده کردند مگر ابليس بود از جن پس سریپچید از فرمان پروردگار خود**

أَفَتَخِذُونَهُ وَذْرِيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ عَدُوٌّ لَكُمْ وَهُمْ مِنْ دُونِيَّةٍ مِنْ دُونِيَّةٍ أَيَاً پس می گیرید او را و فرزندان او را دوستان به جای من و ایشان برای شما دشمن اند [شیطان و دوستان] او را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بَدَلَّا لِظَّالِمِينَ
مَا أَشَدَّ تُهُمْ خَلْقٌ
شَاهِدٌ نَّكْرَفْتَهُ بُودَمْ آثَانَ رَا
آسْمَانَ هَا بِرَأْيِ سَتْمَكَارَانَ بِهِ عَنْوَانَ جَايَگَزِينَ

وَالْأَرْضِ وَ زَمِينٍ وَ لَا خَلْقٌ بَرَ آفَرِيدَن خُودَشَانَ أَنْفُسَهُمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذًا الْمُضَلِّلَيْنَ عَصْدًا بَهْ مَدَدَكَارِي گَمَرَاهْ كَنْدَكَانَ رَا وَ نَكْرَفَتَهْ بُودَمْ

٥١ وَيَوْمٌ يَقُولُ نَادُوا شَرِكَاءَ إِلَهَنَّ أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ
٥٢ فَرَمَاهُمْ بِحَمِيمٍ مِّنْ أَنفُسِهِمْ فَلَمَّا نَبَغَّلَتِ الْأَنْوَافُ
٥٣ وَلَمَّا نَبَغَّلَتِ الْأَرْجُونُ وَالْأَرْجُونُ
٥٤ وَلَمَّا نَبَغَّلَتِ الْأَرْجُونُ وَالْأَرْجُونُ

فَلَمْ يَسْتَحِبُوا لَهُمْ وَجَعَلَنَا بَيْنَهُمْ مَوْيِقًا وَرَءَاءٌ مَجْرِمُونَ
بَيْنَهُمْ هَلَكَتْهُمْ هَلَكَاهُمْ [إِنَّ فَاصِلَةً وَحَالَيْ] ٥٢ وَبَيْنَنَا مَيْانَ أَنْهَا ٥٣
قَرْأَرَ دَهِيمٌ بِزْهَكَارَانْ پس پاسخ نخواهند داد به ایشان

النَّارَ فَظْنُوا مُؤْمِنُوْهُمْ أَنَّهُمْ مَصْرِفًا
أَشْ رَا پس يقین کنند درافتادنی اند در آن و نیانند از آن راه بروگشتند

وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْءَانِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ وَهُرَيْأَنَهُ گوناگون بیان کردیم در این قرآن برای مردمان از هر مثالی و هست

الْأَنْسَنُ أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَّلًا ۵۴ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
ادمی بیش از هر چیزی در چون و چرا و باز نداشته است مردم را از اینکه ایمان بیاورند آنگاه که آمد برای ایشان رهنمود و اینکه امرزش بخواهند از پروردگارشان مگر آنکه برسد به ایشان روش پیشینیان

إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيهِمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ قُبْلًا ۵۵
ما برای ایشان را پیامبران را و نمی فرستیم و ما نرسیل المُرْسَلِينَ عذاب رویارویی پیشینیان یا باید بر ایشان

إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَمُجَدِّلُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۵۶
مگر مژده دهنگان و بیم دهنگان و سیزه می کنند کسانی که کفر ورزیدند به باطل

لَيَدْعُضُوا بِهِ الْحَقَّ وَأَنْخَذُوا أَيْنَتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوا ۵۷
تابیه سازند به سبب آن [جلال] حق را و گرفتند آیات مرا و چیزی را که به آن بیم داده شدند به رسخند و کیست

أَظَلَمُ مَمَنْ ذِكْرَ بِيَائِتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَسِئَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ۵۸
ستمکارت از آن که پندله شد به آیات پروردگارش پس روی گردانید از آن و فراموش کرد آنچه پیش فرستاده است دوست وی

إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكْنَةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي أَذْنِهِمْ وَقَرَآ ۵۹
همانا ما قراردادیم بر دل هایشان پرده هایی که نفهمند آن را و در گوش هایشان سنگینی است

وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذَا أَبْدَأُوا وَرَبَّكَ ۶۰
و اگر بخوانی ایشان را به سوی هدایت پس هرگز نیایند به راه هیچ گاه و پروردگار تو

الْغَفُورُ دُوْرُ الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلَ لَهُمْ ۶۱
امریکار صاحب رحمت است اگر می گرفت ایشان را به سبب آنچه کرده اند هر آینه شتاب می نمود بر ایشان

الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَحْدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْبِلاً ۶۲
عذاب را بلکه برای ایشان وعده گاهی است که هرگز نیابند در برابر آن پناهی را

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ لِمَهْلِكِهِمْ وَجَعَلَنَا لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلَنَا ۶۳
و آن آبادی ها هلاک کردیم آنها را چون ستم کردند و قرار دادیم برای هلاک شان

مَوْعِدًا وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَنَهُ لَا أَبْرَحُ حَقَّ ۶۴
وعده گاهی را و ایاد کن آنگاه که گفت موسی به جوان خود پیوسته راه می روم تا آنکه

أَبْلَغَ مَجَمَعَ الْبَحَرَيْنِ أَوْ أَمْضَى حُقُبًا ۶۵
برسم به جایگاه به هم پیوستن دو دریا یا پیویم روزگاری دراز [راه] را پس چون رسیدند

مَجَمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهِمَا فَاتَّخَذَ سِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرِيَا ۶۶
به جایگاه پیوستن آن دو[دریا] فراموش کردند ماهی خود را پس گرفت ماهی راه خود را در دریا به حالت سرازیر

فَلَمَّا جَاءَ زَوْرًَا قَالَ لِفَتَنَةُ إِلَيْنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا
 پس چون گذشتند گفت [موسى] به جوان خود بیاور برای ما چاشت ما را هر آینه یافتیم از این سفرمان

هَذَا نَصَبَا ۶۲ قَالَ أَرَيْتَ إِذْ أَوْيَنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيْتُ
 رنجی سخت ۶۲ گفت آیا دیدی آنگاه که جای گرفتیم به نزد آن تخته سنگ پس من فراموش کردم

الْحَوْتَ وَمَا أَنْسَنِيْهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرُهُ وَأَخْذَ سَيْلَهُ وَ
 ماهی را و فراموشم نساخت آن را مگر شیطان که یاد کنم آن را و گرفت [ماهی] راه خود را

فِي الْبَحْرِ عَجَباً ۶۳ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّا عَلَىٰ إِثَارِهِمَا
 در دریا به شیوه ای شگفت ۶۳ [موسى] گفت آن [جایگاه] همان است که ما می جستیم پس بازگشتند بر رد پای خود

قَصَصًا ۶۴ فَوَجَدَا عَبْدًا عَبَادَنَا مِنْ عَبَادَنَا إِلَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ
 پس چویان ۶۴ پس یافتند بندگان ما را که دادیم به او رحمتی را از

عِنْدِنَا وَعَلِمْنَاهُ مِنْ لَدُنَاهُ عِلْمًا ۶۵ قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَبْعُكَ
 نزد خود و آموختیم به او از نزد خود دانشی را ۶۵ گفت به او موسی آیا پیروی کنم تو را

عَلَىٰ أَنْ تُعْلِمَنِ مِمَّا عَلِمْتَ رُشَدًا ۶۶ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِعَ
 به شرط آنکه بیاموزی به من از آنچه آموخته شده ای از راهدانی ۶۶ گفت هرگز نتوانی

مَعِي صَبَرًا ۶۷ وَكَيْفَ تَصِيرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحْكُمْ يَهُ خُبْرًا ۶۸ قَالَ
 با من شکیبایی کردن ۶۷ و چگونه شکیبایی کنی بر چیزی که احاطه نیافته ای به آن از جهت آگاهی؟ ۶۸ گفت

سَتَحْدِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ۶۹ قَالَ
 خواهی یافت مرا اگر خواهد الله صبر کننده و نافرمانی نکنم از تو در هیچ کاری ۶۹ گفت

فَإِنْ أَتَبْعَتَنِي فَلَا تَسْعَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا
 اگر از من پیروی کردی پس میرس از من از چیزی تا آنکه خود آغاز کنم برای تو از آن سخن را

فَانْظَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَفَهَا قَالَ أَخْرَقْنَاهَا ۷۰
 پس هر دو رفتدند تا وقتی که سوار شدند در کشتنی شکافت آن را گفت [موسى] آیا شکافتی آن را

لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ۷۱ قَالَ أَلَمْ أَقْلُ إِنَّكَ
 تا غرق کنی اهل آن را هر آینه انجام دادی کاری بسیار زشت را ۷۱ گفت آیا نگفته بودم که تو

لَنْ تَسْتَطِعَ مَعِي صَبَرًا ۷۲ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيْتُ وَلَا
 نتوانی با من شکیبایی را ۷۲ گفت [موسى] بازخواست مکن مرا به آنچه فراموش کردم و

تُرْهِقِنِي مِنْ أَمْرِي عَسْرًا ۷۳ فَانْظَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَمًا فَقَنَلَهُ،
 برمن تحمیل مکن در کارم دشواری را ۷۳ پس هر دو رفتدند تا آن که دیدار کرند پسری را پس بکشت او را

قَالَ أَقْنَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُنْكِرَا ۷۴
 گفت [موسى] آیا کشتبی فرد پاکی را بی آنکه کسی را [کشتبه باشد] هر آینه مرتکب شدی کاری ناپسند را

قالَ الْمَأْقُلُ لِلَّهِ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِعَ مَعِي صَبَرًا ٧٥ قالَ إِنَّكَ
گفت آیا نگفته بودم به تو که همانا تو نتوانی با من شکیابی را ٧٦ گفت [موسى] اگر

سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصْحِبِنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِي عُذْرًا
پرسم تو را از چیزی بعد از این پس همراه مگیر مرا که رسیده ای از جانب من به عذری

٧٦ فَانْطَلَقاً حَتَّىٰ إِذَا أَنِّيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ أَسْتَطَعْمَا أَهْلَهَا فَأَبْوَأْنَا
پس هر دو به راه افتادند تا چون رسیدند به مردم آبادی ای که غذاخواستند از اهل آن پس دریغ کردند

أَنْ يُضَيْقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَاقَامَهُ
که مهمانی کنند آنان را پس یافتنده رو در آنجا دیواری را که می خواست بیفتند پس بربا داشت [آن نیکمرد] آن را

قالَ لَوْ شِئْتَ لَخَذَتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ٧٧ قالَ هَذَا فِرَاقٌ بَيْنِي
گفت [موسى] اگر می خواستی هر آینه می گرفتی بر آن مزدی را ٧٧ گفت [آن نیکمرد] این [هنگام] جدایی میان من

وَبَيْنِكَ سَأَنْتُكَ تَأْوِيلٌ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبَرًا ٧٨ أَمَا
و تو است اکنون آگاه سازم تو را به حقیقت فرجام آنچه نتوانستی بر آن شکیابی را ٧٨ اما

السَّفِينَةُ فَكَانَ لِمَسَكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيَّبَهَا
آن کشته پس بود برای بینوایانی که کار می کردند در دریا پس خواستم که معیوب کنم آن را

وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلَكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصَبًا ٧٩ وَأَمَا الْغُلَمُ
و بود در پس آنان پادشاهی که می گرفت هر کشتی [سالم] را به زور ٧٩ واما آن نوجوان

فَكَانَ أَبُواهُ مُؤْمِنٍ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغِينَا وَكُفْرًا
پس بودند پدر و مادر او دو مؤمن پس ترسیدیم که وا دارد ایشان را و کفری

٨٠ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبِّهِمَا حَيْرًا مِنْهُ زَكْوَةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا
پس خواستیم که عوض دهد ایشان را پروردگارشان بهتر ازوی از روی پاکیزگی و نزدیک تر از حیث مهربانی

وَأَمَا الْمَحْدَارُ فَكَانَ لِغُلَمَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ
و اما آن دیوار پس بود برای دو نوجوان يتیم در آن شهر و بود

تَحْتَهُ كَزْ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَلِحًا فَأَرَادَ رَبِّكَ أَنْ يَلْعَبَا
زیر آن گنجی برای ایشان و بود پدرشان شایسته کار پس خواست پروردگار تو که برسند آن دو

أَشَدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَزْهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَاعَلْهُ
به نهایت قوت خود و بیرون آورند گنج خود را از روی بخشایشی از پروردگار تو و نکردم آن [کار] را

عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلٌ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبَرًا ٨١ وَيَسْأَلُونَكَ
به فرمان خود این است حقیقت فرجام آنچه که نتوانستی بر آن شکیابی را ٨١ و می پرسند از تو

عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو أَعْلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ٨٢ ذوالقرنین
درباره بگو به زودی خواهم خواند بر شما از [حال] وی یادی را ٨٢

إِنَّا مَكَنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَإِئِنَّهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِيلًا ٨٤

هماناما توانندی دادیم به او در زمین و دادیم به او از هر چیزی سرشته [آن را] پس دری گرفت راهی را

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمَئَةٍ ٨٥

تا چون رسید جای فروشدن آفتاب یافت آن را که فرومی رو در چشم‌های گل آسود

وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَذَا الْقَرَنِينَ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تُنَجِّذَ ٨٦

و یافت نزد آن قومی را گفتیم ای ذوالقرنین یا عذاب می کنی و یا دریش می گیری

فِيهِمْ حُسْنَا قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرْدُ إِلَى رَبِّهِ ٨٧

در میان ایشان [روش] نیکویی را گفت اما کسی که ستم ورزد پس عناب خواهیم کرد اورا سپس بازگردانیده شود به سوی پروردگارش

فَيَعْذِبُهُ عَذَابًا نُكَرًا وَأَمَّا مَنْ ءامَنَ وَعَمِلَ صَلِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ ٨٨

پس عذاب کند اورا عذابی سخت و اما آنکه ایمان آورد و کند کاری شایسته پس برای اوست پاداشی

الْحُسْنَى وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرَنَا يُسْرًا شَمَّ أَبْعَثَ سَبِيلًا حَتَّىٰ ٨٩

نیکوتر و خواهیم گفت به او از فرمان خود آسانی را باز دری گرفت راهی را تا

إِذَا بَلَغَ مَطْلَعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُمُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ ٩٠

چون رسید به جای برآمدن آفتاب یافت آن را که بر می آمد بر قومی که قرار نداده بودیم برای ایشان در

دُونَهَا سِرَّا كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطَنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا شَمَّ أَبْعَثَ ٩١

برابر آن [آفتاب] پوششی را اینچنین بود و به تحقیق احاطه داشتیم به آنچه نزد او بود آگاهی باز دری گرفت

سَبِيلًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا ٩٢

راهی را تا چون رسید در میان دو کوه یافت در پس آن [دو کوه] قومی را که

لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ٩٣

نزدیک نبودند که بفهمند سخنی را [هیچ زلی رانمی فهمیلند] گفتند ای ذوالقرنین همانا یاجوج و ماجوج

مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ ٩٤

فساد کنندگانند در زمین پس آیا قرار دهیم برای تو هزینه‌ای را بر اینکه بسازی میان ما و میان ایشان

سَدَا قَالَ مَا مَكَنَّيْ ٩٥

سدی را! گفت آنچه توانند کرده است مرا در آن پروردگار من بهتر است پس یاری دهید مرا با نیروی که بسازم میان شما

وَيَنْهِمْ رَدَمًا ٩٦

و میان ایشان بندی استوار بیاورید برایم پاره های آهن تا وقتی که برابر ساخت میان آن دو کوه را

قَالَ أَنْفُحُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلْهُ نَارًا قَالَ أَنْتُوْنِي أَفْرَغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ٩٧

گفت بدمید تا آنگاه گردانید آن را آتشی [گداخته] گفت بیاورید برای من تا بریزم بر آن [دیوار] مس گداخته را

وَمَا أُسْتَطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ ٩٨

پس نه می توانستند که بالا روند از آن

سورة [کنند] آن را نقباً

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّنِي رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءً وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي
گفت این رحمتی است از پروردگار من پس چون بباید وعده پروردگار من گرداند آن را هموار و هست وعده پروردگار من

حَقًا ٩٨ وَتَرَكَنَا بَعْضَهُمْ يَوْمِئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَفُخْجَ فِي الصُّورِ
حق و رهامي کنیم ما برخی ایشان را آن روز که موج بزنند در برخی دیگر [دریکیدیگر بلولند] و دمیده شود در صور

جَمِيعَنَّهُمْ جَمِيعًا ٩٩ وَعَرَضَنَا جَهَنَّمَ يَوْمِئِذٍ لِّلْكَفَرِينَ عَرَضًا
پس گرد آوریم آنان را همگی ٩٩ و عرضه نماییم جهنم را در آن روز برای کافران عرضه نمودنی

الَّذِينَ كَانُوا أَعْيُنُهُمْ فِي غَطَاءٍ عَنِ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ
آنان که بود چشم هایشان در پوششی از یاد من و نمی توانستند

سَعَى ١٠١ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَخَذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي
شنیدن [سخن حق را] ١٠١ آیا پنداشتند کسانی که کفر ورزیدند که می گیرند بندگانم را به جای من

أُولَيَاءِ إِنَّا أَعْنَدَنَا جَهَنَّمَ لِلْكَفَرِينَ تُرُلَّا ١٠٢ قُلْ هَلْ نَنْتَمُ بِالْأَخْسَرِينَ
کارسازان همانا مهیا ساخته ایم دوزخ را برای کافران [سرای] پذیرایی ١٠٢ بگو آیا خبر دهیم به شما به زیانکارترین [مردم]

أَعْمَلَّا ١٠٣ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيهِمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ
از جهت عمل؟ ١٠٣ آنانی که تباہ شد کوشش ایشان در زندگانی دنیا و ایشان می پندارند که آنها

يُحْسِنُونَ صُنْعًا ١٠٤ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعِيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَاءِهِ
نیکومی کنند کار را ١٠٤ آنان کسانی اند که کافر شدند به نشانه های پروردگار خود و دیدار او

فَحِيطَ أَعْمَلُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنَا ١٠٥ ذَلِكَ جَرَاؤُهُمْ
پس تباہ گردید اعمالشان پس نخواهیم گذاشت برای شان روز رستاخیز ارزشی را ١٠٥ این است جزای شان

جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا إِيمَانِي وَرَسُلِي هُزُوا ١٠٦ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا
دوزخ به سبب آنکه کفر ورزیدند و گرفتند آیات مرا و پیامبرانم را به ریشخند ١٠٦ همانا آنان که ایمان آورند

وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ كَانَ لَهُمْ جَنَّتُ الْفِرْدَوْسِ تُرُلَّا ١٠٧ خَلِدِينَ
و کردن کارهای شایسته هست برای شان باغ های فردوس [سرای] مهمانی ١٠٧ جاودانه اند

فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ١٠٨ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي
در آن نمی جویند از آنجا انتقالی را ١٠٨ بگو اگر باشد دریا مرکب برای [نوشتن] سخنان پروردگار من

لَنِفَدَ الْبَحْرُ قَلَ أَنْ تَنَفَّدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَادًا ١٠٩ قُلْ
هر آینه پایان می یابد دریا پیش از آنکه پایان یابد کلمات پروردگار من و اگرچه بیاوریم به مانند آن کمکی را ١٠٩ بگو

إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَنَ كَانَ يَرْجُوا
جزاین نیست که من بشری مثل شمایم که وحی فرستاده می شود به سوی من که الله شما الله یگانه است پس هر کس که امید دارد

لِقاءَ رَبِّهِ فَلَيَعْمَلَ عَمَلاً صَلِحًا وَلَا يُشْرِكَ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ١١٠
به دیدار پروردگار خود پس باید بکند کاری شایسته و شریک نسازد در عبادت پروردگار خود کسی را ١١٠

سُورَةُ مَهْرَبَيْرَةٍ

آیاتها
۹۸ترتیبها
۱۹

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

۱ کَهِيْعَصَ ذَكْرُ رَبِّكَ رَحْمَتِ رَبِّكَ زَكَرِيَاً
 کاف، ها، یا، عین، صاد [این] یاد پروردگار تو بر بندۀ اش زکریاست

۲ إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءَ خَفِيَّاً قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظِيمُ
 آنگاه که ندا کرد پروردگار خود را به ندایی پنهان گفت [ای] پروردگار همانا من سست شده استخوان

۳ مِنْ وَأَشْتَعَلَ أَرْأَسُ شَكِيْبَا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ
 من وبرافروخته [سپید] گشته است سر [من] از پیری ونبوده ام به درخواست از تو [ای] پروردگار

۴ شَقِيْيَا وَإِنِّي حَفْتُ مِنْ وَرَاءِي الْمَوْلَى مِنْ وَكَانَتِ
 محروم [از اجابت] ۴ و همانا من می ترسم از خویشاوندان بعد از خود و هست

۵ أَمْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنَكَ وَلِيَّا يَرِثُنِي وَرَيْثُ
 زن من نازا پس عطا کن به من از جانب خود وارثی [فرزنندی را] که ارث برد مرا و ارث برد

۶ مِنْ ءَالِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيَّا يَزَرَكَرِيَا
 از خاندان یعقوب و بگردان او را [ای] پروردگار پسندیده ای زکریا

۷ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَمٍ أَسْمُهُ يَحْيَى لَمْ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلٍ سَمِيَا
 همانا ما مژده می دهیم تورا به پسری که نام او یحیی است که نگردانیده ایم برای او پیش از این همنامی را

۸ قَالَ رَبِّ أَنِّي يَكُونُ لِي غُلَمٌ وَكَانَتِ أَمْرَأَقِ
 گفت [ای] پروردگار از کجا زن من پسری برای من باشد حال آنکه هست

۹ عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكَبِيرِ قَالَ كَذَلِكَ
 نازا و به تحقیق رسیده ام از سبب کلان سالی چنین است

۱۰ قَالَ رَبِّكَ هُوَ عَلَىٰ هَمِّ وَقَدْ خَلَقْتَكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَلُكُ
 گفت پروردگار تو که این کار بر من آسان است و هر آینه آفریدم تورا پیش از این حال آنکه نبودی

۱۱ شَيْئًا قَالَ رَبِّ أَجْعَلْ لِي ءَايَةً قَالَ ءَايَتُكَ أَلَا
 چیزی گفت [از کریا] [ای] پروردگار قرار ده برای من نشانی را فرمود نشانی تو این است که

۱۲ تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لِيَالٍ فَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
 سخن نتوانی گفت با مردم سه شبانه روز در حالی که تندرست باشی [ای] پس بیرون آمد بر قوم خود

۱۳ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَيِّحُوا
 از محراب پس اشاره کرد به سوی آیشان که تسبيح گويد و شام صبح بُكْرَةً

يَسِّحَى خُذ الْكِتَبَ بِقُوَّةٍ وَإِتَنَهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۱۲
 [گفت الله ای یحیی بگیر کتاب را به جد و جهد تمام و دادیم به او حکمت را در حالت کودکی]

وَهَنَا مِن لَدُنَ وَزْكُوَةٌ وَكَارَ تَقِيًّا وَبَرًا بِوَالِدِيهِ وَلَمْ ۱۳
 [ویژه] از نزد خویش و پاکیزگی [به وی دادیم] و بود پرهیزکار [یو] نیکوکار به پدر و مادر خود و ومهربی

يَكُنْ جَبَارًا عَصِيًّا وَسَلَمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلَدٍ وَيَوْمَ يَمُوتُ ۱۴
 [بروی در روزی که زاده شد و روزی که می میرد] و سلام نبود زورگوی سرکش

وَيَوْمَ يُبَعْثُ حَيًّا وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَبِ مَرْمِمٌ إِذْ أَنْبَذَتْ ۱۵
 [روزی که برانگیخته شود زنده] و یاد کن در این کتاب مریم را وقتی که کناره گزید

مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ جِحَابًا ۱۶
 [از اهل خود در مکان شرقی] پس گرفت از پیش ایشان پرده ای را [=جنزار آن پنهان شد]

فَأَرْسَلَنَا إِلَيْهَا رُوحًا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا قَالَتْ إِنِّي ۱۷
 [پس فرستادیم به سوی او فرشته خود را پس جلوه گردید برای وی آدمی درست آندام] گفت همانا من

أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولٌ ۱۸
 [پناه می جویم به الله] مهرگستر از تو اگر پرهیزکاری [از من دور شو] گفت جز این نیست که من فرستاده

رَبِّي لَاهَبَ لَكِ غَلَمًا زَكِيًّا قَالَتْ أَنَّيْ يَكُونُ لِي ۱۹
 [پروردگار توام تا ببخشم باشد برای من] گفت چگونه پسری باشد برای من

غُلَمٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا قَالَ كَذَلِكَ ۲۰
 [پسری و حال آنکه دست نرسانده است به من هیچ بشری و نبوده ام] زناکار گفت چنین است

قَالَ رَبِّي هُوَ عَلَى هَيْنِ وَلِنَجْعَلَهُ ءَايَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً ۲۱
 [پروردگار تو که آن بر من آسان است و تا بگردانیم آن را نشانه ای برای مردم و رحمتی فرمود

مَنَا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا فَحَمَلَتْهُ فَانْبَذَتْ ۲۲
 [از جانب خود و این هست کاری شدنی و حتمی پس کناره گرفت] [مریم] پس حامله شد به او پس کناره گرفت

بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِنْعَ النَّخْلَةِ ۲۳
 [با او در جایی دور] گفت [مریم] ای کاش مُرده بودم پیش از این به سوی پس کشانید او را درد زایمان تنہ خرما

قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتَ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا ۲۴
 [ای کاش از یاد رفته کلی فراموش شده] گفت [مریم] ای کاش مُرده بودم پیش از این و می بودم از یاد رفته کلی فراموش شده

فَنَادَنَهَا مِنْ تَحْنِهَ أَلَا تَخْرَنِي قَدْ جَعَلَ رَبِّي تَحْنِكَ سَرِيًّا ۲۵
 [پس نداد او را از پایین او که غمگین مباش هر آینه قرار داده است] پروردگار تو در زیر پای تو جوی آبی را

وَهُزِي إِلَيْكِ بِحِذْعِ النَّخْلَةِ سُقْطَ عَلَيْكِ رُطْبَا جَنِيًّا ۲۵
 [و بجنیبان به سوی خود تنہ خرما را تازه چیده را] تایفکند بر تو

فَكُلِّي وَأَشْرِي وَقَرِي عَيْنَا فَإِمَّا تَرَنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَهَدًا فَقُولَي
پس بخور و بنوش و روشن می دار چشم را کسی را پس بگو
از بینی از آدمیان از روشنی دار چشم را و اگر بینی را کسی را پس بگو

إِنِّي نَذَرْتُ لِرَحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيَا ٣٦
همانا من نذر کرده ام برای الله مهرگستر روزه ای را پس من سخن نخواهم گفت امروز با هیچ آدمی

فَأَتَتْ يَهُه قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَمْرِيمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْءًا
پس آورد پرسش را نزد قوم خود درحالی که برداشته بود اورا گفتند ای مریم هر آینه آورده ای چیزی

فَرِيَا يَتَأْخَتْ هَرُونَ مَا كَانَ أُبُوكَ أَمْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَ٣٧
شکفت را ای خواهر هارون پدر تو مرد بدی نبود و نبود

أُمُّكِ بَغِيَا فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
مادرت بدکاره پس اشاره کرد [مریم] به سوی آن [بچه] گفتند چگونه سخن گوییم با کسی که هست در

أَمْهَدٌ صَبِيَا ٣٩ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ إِاتَنِي الْكِتَبَ وَجَعَلَنِي
گهواره کودکی گفت همانا من بندۀ الله هستم داده است به من کتاب را و گردانیده است مرا

نَبِيَا وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَنِي بِالصَّلَاةِ٤٠
پیامبر و گردانیده مرا مبارک هرجا که باشم و سفارش فرموده است مرا به نماز

وَالزَّكُوْةَ مَا دَمْتُ حَيَا وَبَرَا بُولَدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
وزکات مادامی که زنده باشم و نیکوکار گردانیده [مرا] با مادر خود و نساخته مرا

جَارًا شَقِيَا وَالسَّلَامُ عَلَى يَوْمِ وُلْدُتُ وَيَوْمَ أُمُوتُ٤٢
زورگوی بدیخت بر من و سلام در روزی که زاده شدم و روزی که بمیرم

وَيَوْمَ أَبْعَثُ حَيَا ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَكَ الْحَقِّ٤٣
و روزی که برانگیخته شوم زنده این است [حال] عیسی پسر مریم [همان] سخن حق

أَلَّذِي فِيهِ يَمْرُونَ مَا كَانَ اللَّهُ أَنْ يَنْخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ٤٤
که در آن تردید می کردند نباشد سزاوار برای الله که بگیرد فرزندی را پاکا او

إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٤٥ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّ وَرَبِّكُمْ
چون خواهد گزارد کاری پس جز این نیست که می گوید به او بشو بی درنگ می شود و گفت [همانا الله پروردگار من و پروردگار شماست

فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٤٦ فَاخْلَفَ الْأَحْزَابَ مِنْ
پس بپرستید اورا این است راهی در گروهها پس اختلاف کردند راست

بَيْنَهُمْ فَوِيلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشَهِدٍ يَوْمٌ عَظِيمٌ ٤٧
میان خود پس وای بر کسانی که کافر شدند از حضور در روزی بزرگ چه خوب شنوایند ایشان

وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَا لَكِنَ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٤٨
و چه خوب بینایند! در روزی که می آیند پیش ما لیکن ستمکاران آن روز در گمراهی آشکارند

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
پایان پذیرد کار و [هشلبه] در حالی که آنان در بی خبرند و ایمان نمی اورند
و بیم ده ایشان را از روز حسرت چون

٤٠ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ
همانا ما وارت می شویم زمین را و هر آنکه را که بروی آن است و آنان به سوی ما بازگردانیده می شوند **٤١** و یاد کن

٤٢ فِي الْكِتَبِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِيقًا نَيَّابَتِ
در این کتاب ابراهیم را همانا او بود بسیار راست گویی پیامبر **٤٣** وقتی که گفت به پدر خود ای پدر

٤٤ لَمْ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا
چرامی پرستی چیزی را که نمی شنود و نمی بیند ودفع نکند از تو هیچ چیزی را **٤٥** = هیچ گزندی را ای پدرم

٤٦ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنْ أَهْدِكَ صِرَاطًا
همانا من آمده است مرا از دانش چیزی که نیامده است برای تو پس پیروی کن مرا که بنمایم تو را راهی

٤٧ سَوَّيَا لِيَأْتَى لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ
راست **٤٨** ای پدر پرستش مکن شیطان را همانا شیطان هست برای [الله] مهرگستر

٤٩ عَصِيَّا لِيَأْتَى أَخَافُ أَنْ يَمْسَكَ عَذَابًا مِنَ الرَّحْمَنِ
بسیار نافرمان **٤٩** ای پدر همانا من می ترسم که بر سر تو را عذابی از [الله] مهرگستر

٥٠ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيَأْتَى قَالَ أَرَاغِبُ أَنَّتَ عَنِ الْهَتِي
پس می شوی برای شیطان **٥١** گفت آیا برگشته ای تو از الله های من

٥٢ يَأْبِرَاهِيمُ لَيْنَ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجَمَنَكَ وَأَهْجَرْنَيْ مَلِيَّا
ای ابراهیم **٥٢** اگر دست برنداری هر آینه تو را سنگسار کنیم و دور باش از من مدتی دراز گفت

٥٣ سَلَمٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيَّا
تو را به درودا زودا طلب آمرزش کنم برای تو از پروردگار خود **٥٣** همانا او هست به من بسیار مهریان = به من لطف طرد

٥٤ وَأَعْتَرِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَكِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَادْعُوا رَبِّي عَسَى
و کناره می گیرم از شما و از آنچه فرا می خوانید پروردگار خود را امید است

٥٥ أَلَا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا فَلَمَّا أَعْتَرَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ
کناره گرفت از آنان و از آنچه می پرستیدند **٥٦** پس چون که نباشم به درخواست پروردگار خود بدیخت و محروم

٥٦ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهُبَّا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكَلَّا جَعَلَنَا نَبِيًّا
در برابر الله بخشیدیم به او اسحق و یعقوب را و همه را قراردادیم پیامبر **٥٧**

٥٧ وَوَهَبَنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَنِنَا وَجَعَلَنَا لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا
و بخشیدیم ایشان را از رحمت خود و قراردادیم برای ایشان گفتار راست بلند آوازه ای را

٥٨ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَبِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخَلَّصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا
و یاد کن در این کتاب موسی را همانا او بود ناب برگزیده و بود فرستاده ای پیامبر **٥٩**

وَنَدِيْنَهُ مِنْ جَانِبِ الْطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرْبَتِهِ نَحْيَا ٥٢ وَوَهَبَنَا لَهُ مِنْ
وَنَدِيْنَهُ از طرف راست کوه طور و نزدیک ساختیم او را رازگویان ٥٣ و عطا کردیم به او از

رَحْمَنَا أَخَاهُ هَرُونَ نَبِيًّا وَذَكْرُهُ فِي الْكِتَابِ ۝ ۵۲ ۝ ۵۳ رَحْمَتُ خُود بِرَادِرْش هارون را به پیامبری و یاد کن در این کتاب اسماعیل را همانا او بود

صَادِقُ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا
رَأَسَتْ وَعْدَهُ وَبُودَ فَرِستَادَهَايِ وَپِیامِبرِی
وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ وَأَمْرَ مِنْ کردَهُ
بِالصَّلَاةِ وَنَمازَهُ وَأَهْلَهُ خُودَ رَا

وَالزَّكُوةُ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيَاً ۖ نَزَدَ بِرُورَدَگَارِ خُودَ ۖ وَبُودَ وَزَكَاتٌ ۖ وَأَدْرِسَ ۖ إِدْرِيسَ ۖ رَا ۖ ادْرِيسَ رَا ۖ دَرَ ۖ فِي الْكِتَابِ ۖ وَيَادَ كَنَ ۖ وَأَذْكُرْ ۖ ۵۰ ۶۰

أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِم مِنَ النَّبِيِّنَ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحَ
انعام کرد الله بر ایشان از پیامبران از اولاد آدم و از اولاد آنان که برداشتیم با نوح [در کشتن]

وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْهَبَيْنَا إِذَا نُنْلَى عَلَيْهِمْ
واولاد ابراهيم و اسرائيل و از جمله کسانی که هدایت نمودیم [ایشان را] و برگردیدیم چون خوانده می شد بر ایشان

خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهُوتَ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيَّاً

خلف أضاعوا الصلاة واتبعوا الشهوت فسوف يلقون غيّاً

با[كىفر]ا گمراھى جاشينيانى

که ضایع کردن نمازرا و پیروی کردن شهوت هارا پس زودا که رو به رو شوند

۵۹ إِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمَلَ صَلِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ **۶۰**
مَنْ كُسْيَ كَهْ تَوِيهَ كَرَدَهْ وَ اِيمَانَ آورَدَهْ وَ كَرَدَهْ باشَدْ در بِهشت
وارد می شوند پس آنان [کاری] شایسته

وَلَا يُظْلِمُونَ شَيْئًا ٦٠ جَنَّتِ عَدَنِ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ
وَكُمْ كرده نمی شود [از ثواب آنها] چیزی ٦٠ بهشت های پاینده که وعده داده است [الله] مهرگستر بندگان خود را

بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ أَمْدَنِي ٦١ **لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا**

وَلَهُمْ رِزْقٌ هُمْ فِيهَا بُكْرَةٌ وَعِيشَيَا تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ
و برای ایشان است روز بشان در آن صبح و شام این همان بهشتی است که میراث می دهیم از

بندگان خود کسانی که باشند پر هیرکار و فرود نمی آیم [ما فرشتگان] مگر به فرمان پروردگار تو برای اوست آنچه در عبادنا من کان تقيا ۶۲ و مان نزل إلا بامر ريك له ما بین

۶۴ آیه ۶۴ پیش روی ماست و آنچه در پس ماست و آنچه در بین اینهاست و نیست پروردگار تو فراموش کار

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدُهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبْدِهِ

[لوست] پروردگار اسمان ها و زمین و آنچه در میان آن دوست پس پرستش کن اورا و شکیبا باش برای بندگی او

هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيَّا وَيَقُولُ إِلَإِنْسَنٌ أَئِذَا مَا مِتْ لَسْوَفَ

آیا می شناسی برای او همنامی را؟ ۶۵ و می گوید انسان آیا چون بمیرم باز

أَخْرَجَ حَيَا أَوْلَادَيْدَكُرْ إِلَإِنْسَنُ أَنَا خَلَقْتَهُ مِنْ قَبْلُ

بیرون اورده خواهم شد زنده؟ ۶۶ آیا یاد نمی کند انسان که همانا ما آفریدیم او را پیش از این

وَلَمْ يَكُ شَيْئًا فَوْرَيْكَ لَنْحَسْرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ

حال آنکه نبود چیزی؟ ۶۷ سوگند به پروردگارت که هر آینه جمع کنیم ایشان و شیاطین را سپس

لَنْحَضْرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ حَيَا شَمَ لَنَزِعَتْ

هر آینه حاضر می سازیم ایشان را گرداند دوزخ به زانو درافتاده ۶۸ سپس بیرون می کشیم از هر

شِيعَةٍ أَيَّهُمْ أَشَدُ عَلَى الرَّحْمَنِ عَيْتَا شَمَ لَنْحَنُ أَعْلَمُ

گروهی هر کدام را که شدیدتر باشد بر [الله] مهرگستر در سرکشی ۶۹ آنگاه ما داناتریم به آنانی که

هُمْ أَوْلَى بِهَا صِلَيَا وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَيْكَ

ایشان سزاوارترند به درآمدن درآن [دوزخ] ۷۰ و نیست از شما هیچ کس مگر آنکه به آن دراید هست این وعده بر پروردگارت تو

حَتَّمًا مَّقْضِيَا شَمَ نُسْجِيَ الَّذِينَ أَتَقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ

لازم [و] انجام پذیر ۷۱ آنگاه می رهانیم آنان را که پرهیز کاری کردند و می گذاریم ظالمان را

فِيهَا حَيَا وَإِذَا نُتَلَّ عَلَيْهِمْ أَيْتَنَا بَيْنَتِ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

در آن به زانو درافتاده ۷۲ و چون خوانده شود بر ایشان آیات روشن ما گویند آنان که کفر ورزیدند

لِلَّذِينَ ءاْمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَاماً وَاحْسَنُ نَدِيَا وَكَمْ

به آنان که ایمان اور دند کدام یک از این دو گروه جایگاهی بهتر و انجمنی آراسته تر دارد؟ ۷۳ و چه بسیار

أَهْلَكُنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنِ هُمْ أَحَسَنُ أَثْثَا وَرَءِيَا قُلْ مَنْ

هلاک کردیم پیش از ایشان نسل ها را که ایشان نیکوتر ساز و برگ و منظری داشتند ۷۴ بگو هر که

كَانَ فِي الْضَّلَالِهِ فَلِمَدَدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدَّ حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ

باشد در گمراهی پس مهلت دهد به او [الله] مهرگستر مهلتی تا آنگاه که بیینند آنچه را که وعده داده شده بودند

إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ

یا عذاب [در دنیا] و یا رستاخیز پس به زودی خواهند دانست که چه کسی بدتر است جایگاهش

وَأَصْعَفُ جُنَدًا هُدَى وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِيْنَ أَهْتَدَوْا

و ضعیف تر است سپاهش ۷۵ و می افزاید الله بر آنان که راه یافته اند هدایت را

وَالْبَقِيَّتُ الْصَّلِحَّتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَيْكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًا

و کارهای ماندنی و شایسته بهتر است نزد پروردگارت از جهت پاداش و بهتر است از جهت سرانجام ۷۶

أَفَرَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِعَيْنِنَا وَقَالَ لَا وَلَدًا مَالًا وَوَلَدًا
 آیا دیدی آن کس را که کافر شد به آیات ما و گفت هر آینه به من داده شود مال و فرزندی

أَطَلَعَ الْغَيْبَ أَمْ أَخْذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا كَلَّا
 آیا آگاهی یافته بر غیب یا گرفته است از نزد [الله] مهرگستر پیمانی را؟ نه چنین است

سَنَكُبْ مَا يَقُولُ وَنَمَدَ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًا وَنَرْثُهُ وَرَنْثُهُ
 به زودی می نویسیم آنچه را که می گوید و می افزاییم برای او از عذاب افزودنی را ^{۷۶} و به میراث می برمی ازو ^{۷۷}

مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرَدًا وَأَخْذُوا مِنْ دُورِ اللَّهِ إِلَهَةَ اللَّهِ إِلَهَةَ اللَّهِ إِلَهَةَ اللَّهِ
 آنچه را که می گوید و خواهد آمد نزد ما تنها [وست خالی] و گرفتند ^{۷۸} به جای ^{۷۹} الله

لَيَكُونُوا لَهُمْ عِزًا كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ
 تا باشند برای آنان مایه عزت ^{۸۰} چنین نیست زودا که انکار کنند پرسش ایشان را ^{۸۱} و می شوند

عَلَيْهِمْ ضِدًا أَلْمَتَرَ أَنَّا أَرْسَلَنَا الشَّيْطَيْنَ عَلَى الْكُفَّارِنَ
 بر ضد ایشان ^{۸۲} آیا ندیدی که همانا ما فرستادیم شیاطین را ^{۸۳} بر کافران

تَوَزَّهُمْ أَزًا فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعْدُ لَهُمْ عَدًا
 که تحریکشان کنند تحریک کردنی ^{۸۴} پس شتاب مکن برایشان جز این نیست که برشماریم برای آنها [کردارشان را] شمردنی ^{۸۵}

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًا وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ
 روزی که گرد آوریم پرهیز کاران را به سوی [الله] مهرگستر به میهمانی ^{۸۶} و می رانیم گنه کاران را

إِلَى جَهَنَّمَ وَرَدًا لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ أَخْذَ عِنْدَ
 به سوی دوزخ ^{۸۷} تشنہ کام در اختیار ندارند شفاعت را ^{۸۸} مگر کسی که گرفته باشد نزد

الْرَّحْمَنِ عَهْدًا وَقَالُوا أَخْذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا لَقَدْ
 [الله] مهرگستر ^{۸۹} پیمانی را ^{۹۰} هر آینه و گفتند ^{۹۱} گرفته است [الله] مهرگستر فرزندی را

جَهَنَّمُ شَيئًا إِدًا تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَفْطَرُنَ مِنْهُ
 آورده اید ^{۹۲} چیز بسیار زشتی را ^{۹۳} نزدیک است که آسمان ها بشکافند از این [سخن]

وَتَنْشَقُ الْأَرْضُ وَتَخْرُجُ الْجِبَالُ هَذَا أَنَ دَعَوْا لِلرَّحْمَنَ وَلَدًا
 و بشکافد زمین ^{۹۴} و بیفتند کوه ها پاره پاره ^{۹۵} اینکه می خوانند برای [الله] مهرگستر فرزندی را

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَخَذَ وَلَدًا إِنْ كُلُّ مَنْ فِي
 و سزاوار نباشد ^{۹۶} برای [الله] مهرگستر که بگیرد فرزندی را ^{۹۷} نیست هیچ کسی در

الْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا إِذَا أَتَى الرَّحْمَنَ عَبَدًا لَقَدْ أَحْصَاهُمْ
 آسمان ها و زمین مگر آنکه خواهد آمد نزد [الله] مهرگستر ^{۹۸} به بندگی ^{۹۹} به تحقیق او همه راسر شماری نموده

وَعَدَهُمْ عَدًا وَكَلَّهُمْ إِذَا أَتَاهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرَدًا
 و دقیقا شمارش کرده است ^{۱۰۰} و هر یک از ایشان خواهد آمد روز ^{۱۰۱} رستاخیز به تنها

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا سَيَجْعَلُهُمْ كَارهَاهُ شَاعِسْتَهُ بِهِ زُوْدِي قَرَارِي مِيْدَهُ بِرَاهِي اِيشَان

الرَّحْمَنُ وَدَا فَإِنَّمَا يَسِّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
[الله] مهرگستر دوستی را [در دل ها] ۹۶ پس جز این نیست که آسان ساختیم [قرآن] را به زبان تو تا مژده دهی به آن

الْمُتَّقِينَ وَتُنَذَّرَ بِهِ قَوْمًا لَدَّا أَهْلَكَنَا وَكُمْ قَبْلَهُمْ

امِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسْ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ لَهُمْ رَكْزَا
از نسل هایی آیا می بینی از ایشان کسی را می شنوی از آنان آوایی را؟

آیات‌ها
۱۳۵

سورة طه

٢٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بـه نـام اللـه مـهر گـستـر مـهـرـبـان

حزب
۳۲

طه ﴿١﴾ فرود نفرستادیم مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْءَانَ لِتَسْقَى بِرَبِّكَ مَنْ يَرَى
که در رنج افتد این قرآن را بر تو علیک الْقُرْءَانَ لِتَسْقَى بِرَبِّكَ مَنْ يَرَى
پندادنی مگر إِلَّا نَذِكْرَةً

لِمَن يَخْشَى تَزْرِيلًا مِمَّن خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى
 برای آنکه می ترسد در حالی که نازل شده از جانب آن که آفرید زمین و آسمان های بلند را

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَى ۝
 [الله] مهرگستر بر عرش استیلا یافت ۝
 لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
 آسمان ها در آن او است آنچه در و آنچه در

الْأَرْضِ وَمَا بَيْنُهُمَا وَمَا تَحْتَ الْرَّئِيْسِ ۖ وَإِنْ تَجْهَرْ
زمین و آنچه در میان هر دو سخن را
در زیر خاک نمناک است و آنچه
بالقول آشکار کنی

فَإِنَّهُ يَعْلَمُ أَسْرَارَ وَأَخْفَى ۚ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ كُلُّ الْأَسْمَاءِ
پس همانا او می داند نهان و نهان ترا الله است که نیست الهی جز او از آن اوست نام های

وَهُلْ أَتَنَاكَ حَدِيثٌ مُّوسَىٰ
وَآيَا رَسِيدَه اسْتَبَهْ تُو دَاسْتَانَ
أَنْگَاهَ كَهْ دِيدَ آتشَیَ رَا
إِذْ رَءَاءَ نَارَأَا

فَقَالَ لِأَهْلِهِ أَمْكُثُوا إِنِّي أَنْسَتُ نَارًا لَّعْنَى عَلَيْكُمْ مِّنْهَا يُقْبَسٌ
پس گفت به اهل خود درنگ کنید همان‌امن دیده ام آتشی را باشد که من بیاروم برای شما از آن اخگری را

﴿أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًىٰ فَلَمَّا أَتَهَا نُودِيَ يَمْوَسَىٰ
يَا بِيَامِ بَرِ آتَشَ رَهْنَمُودَىٰ پَسْ چُونْ بِيَامَدْنَزَدَانْ[آشَ] نَدَا دَادَه شَدَكَه لَى مُوسَىٰ﴾

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَأَخْلِعُ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِي مُقَدَّسٌ طُوَّى
هُمَانًا مِنْ خُودٍ پروردگار توانم پس در آور کفشهایت را زیرا تو در وادی پاک «طوی» هستی

فَاعْبُدِنِي وَأَقِمِ الْصَّلَاةَ لِذِكْرِي بِرَبِّكَارَ نِمَازَ رَا
بِرَيْدَارَ وَبِرِّنَگَی کِنْ مَرَا پِسْ بِنَدَگَی

أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْرَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَ **فَلَا يَصُدَّنَّكَ** می خواهم پنهان دارم آن را تا پاداش داده شود هر کسی به آنچه تلاش کرده است **پس باز ندارد تو را** ۱۵

عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَّهُ فَتَرَدَى وَمَا تِلْكَ
از [باور داشتن به] آن کسی که ایمان ندارد به آن و پیروی کرده هوس خود را که هلاک می شوی و چیست این

بر آن عصای من است که تکیه می کنم این هی عصای قال گفت آنکه ایمینک یَمُوسَى؟ ای موسی؟ در دست راست تو

وَاهْشُ بِهَا عَلَىٰ غَنِمٍ وَلِيٰ فِيهَا مَئَارِبٌ أُخْرَىٰ قَالَ أَلْقِهَا
وَإِنَّ هَاراً مِنْ رِيزَانِهِمْ بِأَنَّ بِرَاهِيٰ ۝ ۱۸ ۝ ۱۹ ۝
گوسفندانم برای من در این [اعصا] نیازهای دیگری [این] هست فرمود بینداز آن را

وَلَا تَخْفَ **سَنِعِيدُهَا** بازخواهیم گردانید او را **وَأَضْمُمُ** **الْأُولَى** نخستین آن **يَدَكَ** دست خود را **وَبِيُوْسْتَ كَنْ** **سِيرَتَهَا** به حالت **وَمَرْسَ**

إِلَى جَنَاحَكَ تَخْرُجٌ
بِهِ بِيَضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ أُخْرَى
لِزُرِيكَ ٢٢ تَابِعًا يَمِيمَ تُورَا
گَرِيبَانَ خُودَ تَابِعًا يَمِيمَ تُورَا
بِهِ سَفِيدٌ تَابِعًا يَمِيمَ تُورَا
بِهِ هِيجٌ عَيْبِي درَحَالِي كَهِ اينَ نَشَانَه دِيَگَرَ است ٢٢

۲۳ مِنْ إِيمَانِنَا الْكُبْرَى آذَهَبَ إِلَى فَرْعَوْنَ طَغَى
از نشانه های بزرگ خود ۲۴ همانا او سرکشی کرده است به سوی فرعون برو

رَتِ آشَحَ لِي صَدْرِي
وَاحْلُلْ عَقْدَهُ مَنْ
وَسِيرَ لَيْ أَمْرِي ٦٣
وَسِيرَ وَبَغْشا
وَأَسَانَ كَنْ بِرَأْيِمْ كَارْمَ رَا ٦٤
وَأَسَانَ كَنْ سِينَهَ اَمْ رَا ٦٥

لِسَانِيٌّ ۝ ۲۷ يَفْقَهُوَا فَوْلَىٰ ۝ ۲۸ وَاجْعَلْ لَىٰ ۝ ۲۹ هَرْوَنَ ۝ ۳۰

۳۰ براذرم را محکم کن به او پشتم را و شریک ساز اورا در **۳۱** کار من کی نسیحک **۳۲** تابه پاکی ستاییم تو را

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝ ٣٢
بِسْيَارٍ كَثِيرًا ۝ ٣٣
هَمَانَا تُو رَا بِسْيَارٍ ۝ ٣٤
هَمَانَا تُو رَا بِسْيَارٍ ۝ ٣٥
هَرَ آيَنَه گَفْت ۝ ٣٥
قَالَ فَدَّ ۝ ٢٥
كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۝ ٢٦
هَسْتَىٰ بِهِ [حَوَال] مَا بِنَا ۝ ٢٧

اویت سولک یمُوسی مَرَّةٌ اخْرَى
داده شد به تو خواسته ات ۳۶
ای موسی و هر آینه نعمت ارزانی داشتیم بر تو بار ۳۷

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَيْنَا أُمَّكَ مَا يُوحَى ۝ أَنْ أَقْذِفِهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفْهُ

آنگاه که وحی کردیم به مادرت آنچه [باید] وحی می شد **۲۸** که بینداز اورا در صندوق آنگاه بینداز آن [اصنوق] ارا در دریا تا اندازد او را دریا **۲۸** به کاره بگیرد او را [کسی که] دشمن من و دشمن اوست و افکندم

فِي الْيَمِّ فَلَيُلْقِهِ الْيَمُ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذُهُ عَدُوُّ لَيِّ وَعَدُوُّ لَهُ وَالْقِيتُ

برتو محبتی از جانب خود و تا پروردش شوی زیر نظر من **۲۹** [یاد کن] آنگاه که می رفت خواهرت

فَنَقُولُ هَلْ أَدْلُكُمْ عَلَىٰ مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَيْكَ أُمَّكَ كَيْ نَقَرَ

پس می گفت آیا نشان دهم به شما کسی را که سرپرستی کند او را پس بازاریم تو را به سوی مادرت تا روشن شود

عَيْنَهَا وَلَا تَحْرَنَ وَقَنَلَتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَنَاكَ فُنُونًا

چشم او و غم نخورد و کشتی شخصی را پس نجات دادیم تو را از آن غم و بیازمودیم تو را آزمودنی

فَلَيَشَتَ سِينَيَ فِي أَهْلِ مَدِينَ شَمَ حَثَ عَلَىٰ قَدَرِ يَمُوسَيِ

پس درنگ کردی چندین سال در میان اهل مدین پس باز آمدی بر اساس برنامه ریزی ای موسی

وَاصْطَنَعْتَكَ لِنَفْسِي أَذْهَبْ أَنَّتَ وَأَخْوَكَ يَأْيَتِي وَلَا نَيَا

و پروراندم تو را برای خود **۴۱** برو تو و برادرت با نشانه های من و سستی مکنید

فِي ذَكْرِي أَذْهَبَا إِلَيْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ فَقُولَا لَهُ قَوْلَا لَيْنَا

در یاد من **۴۲** بروید به سوی فرعون همانا او سرکشی کرده است **۴۳** پس بگویید به او سخنی نرم را

لَعَلَهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا

باشد که او پند گیرد **۴۴** گفتند **۴۵** [ای] پروردگار ما همانا ما می ترسیم که پیشستی کند بر [ضد] آما

أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّي مَعَكُمَا أَسْمَعْ وَأَرَىٰ

یا طغیان ورزد **۴۶** مترسید همانا من با شما هستم می شنوم و می بینم

فَأَنِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولاً رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

پس بروید پیش وی پس بگویید همانا ما دو فرستاده پروردگار توییم پس بفرست با ما بنی اسرائیل را

وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جَهَنَّمَ رِيَاهُ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبعَ

و عذاب مکن ایشان را و هر آینه آورده ایم پیش تو نشانه ای از پروردگارت وسلام بر کسی که پی گیرد

أَهْدَيَاهُ إِنَّا قَدْ أَوْحَيْ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَبَ

رهنمود را **۴۷** همانا ما وحی فرستاده شده به سوی ما که عذاب بر کسی است که تکذیب کند

وَتَوَلََّ قَالَ فَمَنْ رَبِّكُمَا يَمُوسَيِ

وروی برتابد **۴۸** گفت [فرعون] پس کیست پروردگار شما دونفر ای موسی **۴۹** گفت [موسی] پروردگار ما کسی است که عطا کرده است

كَلَ شَيْءٍ خَلَقْهُ شَمَ هَدَيَ قَالَ فَمَا بَأْلَ الْقُرُونِ الْأَوَّلِ

به هر چیزی آفرینش [ویژه آن] را سپس راه نموده است **۵۰** گفت پس چیست حال نسل های نخستین؟

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّ فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّ وَلَا يَنْسَى

گفت علم آن نزد پروردگار است در کتابی که نه خطای کند پروردگار من و نه فراموش می کند

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهَدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُّلًا وَأَنْزَلَ

اوست که قرار داد برای شما زمین را بستری و کشیده است برای شما در آن راه ها و فرو فرستاد

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى

از آسمان آب را پس برآوردیم به سبب آن انواعی از رویدنی های گوناگون بخورید

وَأَرْعَوْا أَنْعَمَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْتٌ لِأَوْلَى النَّهَى

و بچرانید چهارپایان خود را همانا در این نشانه هایی است برای صاحبان خرد از زمین

خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى

آفریدیم شمارا و در آن برمی گردانیم شمارا و از آن بیرون خواهیم آورد شمارا بار دیگر و هر آینه

أَرَيْتَهُ إِأَيْتَنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى

بنمودیم به لو [فرعون] نشانه های خود همه آن را پس دروغ پنداشت و نپذیرفت گفت آیا آمده ای نزدما تا بیرون کنی مارا

مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمْوَسِي فَلَنَايِنَّكَ

از سرزمین ما با جادوی خود ای موسی؟ پس هر آینه می آوریم برای تو جادویی مانند آن را

فَأَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ

پس قرار بده بین ما و بین خود وعده گاهی را خلاف نکنیم آن را ما و نه تو درجایی

سُوَى قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الْزِيْنَةِ وَأَنْ يُحَشِّرَ النَّاسُ ضَحَى

هموار گفت و عده گاه شما روز آرایش [جشن] است و اینکه گردآورده شوند مردم وقت نیمروز

فَتَوَلَّ فَرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى

پس بازگشت فرعون پس فراهم اورد ترفند خود را سپس بیامد گفت به ایشان

مُوسَى وَيَلَكُمْ لَا تَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

موسی وای بر شما مبنید الله دروغی را پس هلاک گرداند شمارا به عذابی

وَقَدْ خَابَ مَنْ أَفْتَرَى

و هر آینه نامید شد کسی که دروغ بست پس نزاع کردند در کار خود در میان خویش و پنهان داشتند

النَّجَوَى قَالُوا إِنْ هَذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ

راز [خود را] گفتند همانا این هر دو جادوگرند می خواهند که بیرون گشته شمارا

مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا

از سرزمین تان به جادوی خود و براندازند آین پس گرد آورید

كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتَوْا صَفَا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ أَسْتَعْلَى

نیرنگ خود را سپس بیاید صف کشیده و هر آینه رستگار [پیروز] است امروز آن که برتری یابد

قَالُوا يَمْوَسَى إِمَّا أَن تُلْقَى وَإِمَّا أَن تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ٦٥
 گفتند ای موسی یا این است که تو افکنی [عصارا] و یا اینکه باشیم [ما] اول کسی که بیفکند ٦٥ گفت
بَلْ أَلْقَوْا فَإِذَا جِبَاهُمْ وَعَصَيْهُمْ يُخْيِلُ إِلَيْهِ مِن سِحْرِهِمْ أَنَّهَا سَعَى
 بلکه شما افکنید پس ناگهان رسمنانها و عصاها یشان چنان وانمودشد به موسی از جادوی آنها که می دوند

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ٦٧
٦٦ پس دریافت [=احساس کرد] در دل خود هراسی را موسی مترس همانا گفتیم

أَنْتَ الْأَعْلَى وَالْقِمَّةُ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا ٦٨
٦٨ تویی برتر و بیفکن آنچه در دست راست توست تا فروبرد چیزی را که ساخته اند همانا آنچه ساخته اند

سَحْرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَ ٦٩
٦٩ ترفند جادوگری ایست و رستگار نمی شود جادوگر هرجا که آید پس افتادند جادوگران سجدہ کنان

قَالُوا إِمَّا بَرَبُّ هَرُونَ وَمُوسَى ٧٠
 گفتند ایمان اور دیم به پروردگار هارون و موسی ٧٠ گفت [فرعون] باور کردید به او پیش از آنکه اجازه بدhem

لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلِمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قَطْعَنَّ أَيْدِيكُمْ
 شما را؟ همانا وی بزرگ شما است که آموخته است به شما جادو را پس هر آینه قطع می کنم دست ها

وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خَلْفِ النَّخْلِ وَلَئِلَمْنَ
 و پاهای شما را برخلاف یکدیگر و هر آینه بردار می کشم شما را در تنه های خرما و هر آینه خواهید دانست

أَيْنَا أَشَدُ عَذَابًا وَأَبْقَى ٧١
٧١ گفتند هرگز ترجیح نمی دهیم تو را بر آنچه برای ما آمده است از که عذاب کدام ماسخت تر و پاینده تر است

الْبَيْنَتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضِ إِنَّمَا نَقْضِي هَذِهِ
 دلایل روش و بر آن کس که ما را آفرید پس حکم بکن هرچه را حکم کننده ای جز این نیست تو حکم می کنی در این

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ٧٢
٧٢ همانا م ایمان اور دیم به پروردگار مان تایبخش برای ما گناهان ما را و آنچه مجبور کردی ما را زندگانی دنیا

عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللهُ خَرُّ وَأَبْقَى ٧٣
٧٣ بر آن از جادو و الله بهتر و پاینده تر است همانا کسی که بیاید نزد پروردگار خود گنه کار

فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَ ٧٤
٧٤ پس همانا برای او است دوزخ نه می میرد در آن و نه زندگی می کند و آن که نزد او آید ایمان آور نده که

عَمَلَ الصَّلِحَاتِ فَأَوْلَئِكَ لَهُمُ الْدَّرَجَاتُ الْعُلَى ٧٥
٧٥ کرده باشد کارهای شایسته پس آنان برای آنهاست درجات بلندتر باغ هایی پاینده

تَجْرِي مِنْ تَحْنَهَا الْأَنْهَرُ خَلِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَرَزَّكَ ٧٦
٧٦ که می رود زیر آنها نهرها در حالی که جاوهان اند در آن و این است پاداش کسی که پاکی ورزد

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنَّ أَسْرَيْبَادِي فَاضْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا
و هر آینه وحی فرستادیم به سوی موسی که شبانه بیر بندگان مرا پس باز کن برای ایشان راهی
فِي الْبَحْرِ يَبْسَأْ لَا تَخْفُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى فَاتَّبِعْهُمْ فَرَعَوْنُ
در دریا خشک نترسی از رسیدن [فرعونیان] و نهر اسی [الزغرق شدن] پس دنبال کردند ایشان را فرعون
بِمُجْنُودِهِ فَغَشِّيْهِمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِّيْهِمْ قَوْمُهُ
با شکرهای خود پس فراگرفت آنان را از دریا آنچه فراگرفت آنان را و گمراه کرد فرعون قوم خود را
وَمَا هَدَى يَبْنَى إِسْرَائِيلَ قَدْ أَبْنَيْتُكُمْ مِنْ عَدُوكُمْ وَوَعْدَتُكُمْ
و هدایت نکرد ای بنی اسرائیل انجات دادیم شمارا از دشمن تان و وعده دادیم شمارا
جَانِبَ الْطُّورِ الْآتِيمَ وَنَزَّلَنَا عَلَيْكُمْ كُلُّا وَالسَّلْوَى
در طرف راست کوه طور و نازل کردیم بر شما ترنجین و بلدرچین را [گفتیم] بخورید
مِنْ طَيْبَتِ مَا رَزَقْنَكُمْ وَلَا تَطْغُوا
از پاکیزه های آنچه روزی دادیم شمارا و از حد مگذرید خشم من
وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضِّيْهِ فَقَدْ هَوَى لَمَنْ تَابَ
و کسی که فرود آید بروی خشم من پس به تحقیق هلاک شود و همانا من آمرزنده آن کس هستم که توبه کند
وَأَمَانَ وَعَمَلَ صَلِحَّا ثُمَّ أَهْتَدَى وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ
و ایمان آورد و کند کارشایسته سپس در راه راست بماند [۸۲] و چه چیز به شتاب آورد تو را از
قَوْمَكَ يَمْوَسَى قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَى أَثْرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ
قومت ای موسی؟ [۸۲] گفت ایشان همینان اند که در بی من [دواخت] و شناختم به سوی تو
رَبِّ لِتَرْضَى قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمْ
ای پروردگار من تا خوشند شوی [۸۴] گفت همانا ما آزمودیم قوم تو را بعد از تو و گمراه کرد آنها را
السَّامِرِيُّ فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضِّيْنَ أَسِفًا قَالَ
سامری پس بازگشت موسی به سوی قوم خود خشمناک اندوهناک گفت
يَقُولُ الَّمْ يَعْدُكُمْ رَبِّكُمْ وَعَدَّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ
ای قوم من آیا وعده نداده بود شمارا پروردگارتان و عنده ای نیکو؟ آیا دراز شد بر شما
الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبُ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخَلَفْتُمْ
آن پیمان یا خواستید که فرود آید بر شما غضبی از پروردگارتان پس خلاف کردید
مَوْعِدِي قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ وَلَنِكَنَا حَمَلْنَا
وعده ام را گفتهند خلاف نکردیم و لیکن بر ما نهادند
أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَهَا فَكَذَلِكَ الْقَيَ الْسَّامِرِيُّ
بارهای سنگین از زیور قوم فرعون پس یافکنیدیم آن را پس این گونه [در آتش] انداخت سامری [آنچه با خود داشت]

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوارٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ

پس بیرون آورد برای ایشان گوسله ای را کالبدی که اورا بانگ [گوسله] بود پس گفتند این است الله شما

وَإِلَهُ مُوسَى فَنِسِيَ ۖ ۸۸ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا

موسى که [موسى او] فراموش کرده است آیامی بینند که [آن گوسله] بر نمی گرداند به ایشان سخنی را و واله

يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۖ ۸۹ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَرُونُ مِنْ قَبْلُ

در اختیار ندارد برای ایشان ضرر و نفعی را ۸۹ و هر آینه گفته بود به ایشان هارون پیش از این [پیش از بازگشت موسی]

يَقُومُ إِنَّمَا فِتْنَتُمْ بِهِ ۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّئِعُونِي وَأَطِيعُوْا ۖ ۹۰

ای قوم من جز این نیست که آزمایش شدید به آن [گوسله] و همانا پروردگار شما [الله] مهرگستر است پس پیروی من کنید و اطاعت کنید

أَمْرِي قَالُوا لَنْ تَرْجَحَ عَلَيْهِ عَزِيزِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ۖ ۹۱

فرمان مرا ۹۱ گفتند ما پیوسته می مانیم براو مقیمان [= ملازم تعظیم او خواهیم بود] تا اینکه برگردد به سوی ما موسی

قَالَ يَهْرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتُمُ ضَلَّوْا ۖ ۹۲ أَلَا تَتَبَعَنْ ۖ ۹۱

گفت [موسی] ای هارون چه چیز بازداشت تورا وقتی که دیدی ایشان را که گمراه شدند ۹۱ که از من پیروی نکنی

أَفْعَصَيْتَ أَمْرِي قَالَ يَبْنَوْمَ لَا تَأْخُذْ بِلَحْقِي وَلَا بِرَاسِي ۖ ۹۳

آیا نافرمانی کردی فرمان مرا؟ ۹۳ گفت ای پسر مادرم مگیر ریش مرا و نه [موی] سرم را

إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَقَتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ ۖ ۹۴

همانا من ترسیدم که بگویی میان بینی اسرائیل و نگاه نداشتی

قَوْلِي قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَسَّمِرِي ۖ ۹۵ بَصْرَتُ ۖ ۹۵ قَالَ ۖ ۹۶

سخنم را ۹۶ گفت [موسی] این چه کاری است که تو کردی ای سامری؟

بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبَضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ ۖ ۹۷

چیزی را که دیگران ندیدند آن را پس گرفتم مشتی [اخاک] را از زیر پای آن فرستاده [جربیل]

فَبَدَّ ثُلَّهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ۖ ۹۸ قَالَ ۖ ۹۶

و آن را فکندم [بر کالبد آن گوسله] و این چنین بیاراست برايم و نفس من

فَأَذَهَبَ فَإِنَّكَ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مَسَاسَ ۖ ۹۹ وَإِنَّ لَكَ

موسی پس برو [نورشو] همانا برای تو در زندگی [سزا] این است که بگویی تماس ممنوع [= به من دست نزیند] و همانا برای تو

مَوْعِدًا لَنْ تَخْلُفَهُ وَانْظُرْ إِلَيْهِ إِنَّهُكَ الَّذِي ظَلَّتْ عَلَيْهِ ۖ ۹۹

وعده گاهی است که هرگز با تو خلاف نمی شود آن و بنگر به سوی الله خود که پیوسته بر او

عَاكِفًا لَنْحَرِقَنَّهُ ثُمَّ لَنَسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۖ ۱۰۰ إِنَّمَا

مقیم بودی [و آن را تعظیم می کردی] هر آینه می سوزانیم آن را پس می پاشیم آن را در دریا پاشیدنی ۱۰۰ جز این نیست که

إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسَعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۖ ۱۰۱

الله شما الله است که نیست الهی جز او فراگرفته است همه چیز را علم [او]

كَذَلِكَ نَقْصٌ عَلَيْكَ مِنْ أَبْنَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ ءاَئِتَنَّكَ مِنْ لَدُنَّا
این چنین حکایت می کنیم بر تو از خبرهای آنچه گذشته است و هر آینه دادیم به تو از نزد خودمان

ذِكْرًا مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَرِزْقًا
کسی که رو بگرداند از آن پس هماناً وی برمی دارد در روز رستاخیز پندی را

خَلِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا
در حالی که جاویدانند در آن وبداست برای شان در روز رستاخیز [آن] بار روزی که دمیده شود

فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا
در صور و محشور کنیم [برانگیزیم] بزهکاران را آن روز [به حالت] کبود رنگ آهسته می گویند

يَنْهُمْ إِنْ لَيَشْتُمْ إِلَّا عَشْرًا
میان خوش که درنگ نکردید [در دنیا] مگر ده روز را

أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَيَشْتُمْ إِلَّا يَوْمًا
راه یافته ترین شان درنگ نکردید مگر درباره [حوال] کوه ها

فَقَلْ يَنْسِفُهَا رَبِّ نَسْفًا
پس بگو پراکنده کند آنها را پروردگار من پراکنده کردندی پس وامی گذارد آنها را به صورت دشتی هموار

لَا تَرَى فِيهَا عِوْجًا وَلَا أَمْتًا
که نمی بینی در آن کجی و نه بلندی را در آن روز پیروی می کنند آن دعوت کننده [حق را]

لَا عِوْجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا
که هیچ انحرافی ندارد و پست می شود آوازها از ترس [الله] مهرگستر و نمی شنوی مگر نوای نرم

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفْعَةُ إِلَّا مَنْ أَذْنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ
در آن روز سودی ندارد شفاعت مگر [شفاعت] کسی که اجازه داده باشد به او [الله] مهرگستر و پسندیده باشد

قَوْلًا يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ
سخن [او] را می داند آنچه را پیش روی ایشان و آنچه را پشت ایشان است و [ایشان] احاطه نیابند به او

عِلْمًا وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَقِّ الْقَيُومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ
در داشت و فروتن شوند چهره ها در برابر آن زنده پایدار و هر آینه نامید و محروم گردد آن که

حَمَلَ ظُلْمًا وَمَنْ يَعْمَلْ مِنْ الْصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
برداشته بار ستمی را و هر که کند چیزی از کارهای شایسته در حالی که او مؤمن [هم] باشد پس نه

يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضَمًا وَكَذَلِكَ أَنْزَلَنَّهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
هروسی دارد از ستمی و نه کاستن [پاداشی] و این چنین فروفرستادیم آن را قرآنی به زبان عربی

وَصَرَّفَنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَئْقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا
و گوناگون اور دیم در آن [سخنان] بیم اور باشد که ایشان بیرهیزند یا پدید آورد برای ایشان پندی را

فَتَعْلَمَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ پس بلند مرتبه است الله آن فرمانروای به حق و شتاب مکن

بِالْقُرْءَانِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
بِهِ [خواندن] قرآن پیش از آنکه

يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ رَذْنِي عِلْمًا پایان پذیرد به سوی تو وحی آن و بگو [ای] پروردگارم زیاده کن مرا داشت و هر آینه ماسفلاریش کردیم

وَلَقَدْ عَهَدْنَا
[۱۱۴]

إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَى وَلَمْ يَجِدْ لَهُ عَزْمًا به آدم پیش از این پس فراموش نمود و نیافتیم برای او اراده‌ای استوار را [۱۱۵] و [ید کن] آنگاه که گفتیم

وَإِذْ قُلْنَا
[۱۱۵]

لِلْمَلِكِ كَةَ أَسْجَدُوا لِأَدَمَ به فرشتگان که سجده کنید برای آدم

فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى
پس به سجده افتادند مگر ابلیس که سرباز زد

فَقُلْنَا يَعَادُمْ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ پس گفتیم ای آدم همانا این دشمن است برای تو و همسرت پس نباید که بیرون کند شما را

لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجُنَّكُمَا
[۱۱۶]

مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشَقَّى از بهشت که در رنج افتی همانا برای توست اینکه نه گرسنه شوی در آن و نه برخنه گردی

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى
[۱۱۷]

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَى و اینکه تو تشنه نمی شوی در آن و نه در گرمی آفتاب بمانی

فُوسُوسَ إِلَيْهِ
پس وسوسه کرد در دل او

الشَّيْطَانُ قَالَ يَعَادُمْ هَلْ أَدْلُكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخَلْدِ وَمُلُكَ شیطان گفت ای آدم آیا رهنمون شوم تورا به درخت جاودانگی و پادشاهی ای که

لَا يَبْلَى نفرساید؟

فَأَكَلَ مِنْهَا فَبَدَّ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا پس خوردند از آن پس ظاهر شد برای هر دو شرمگاه ایشان و آغاز کردند

[۱۱۹]

يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى إِادَمُ رَبَّهُ فَغَوَى که بچسبانند بر خود از برگ‌های [درخت] بهشت و نافرمانی کرد آدم پروردگار خود را پس به بیراوه رفت

[۱۲۰]

ثُمَّ أَجْبَنَهُ رَبُّهُ فَثَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى باز برگزید او را پروردگارش پس پذیرفت توبه او را فرود آید از اینجا

قَالَ أَهِيَطَا مِنْهَا
[۱۲۱]

جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِنَّكُمْ مِنِّي هُدَى هر دو باهم که برخی از شما برای برخی دیگر دشمن است پس اگر بررسد به شما از طرف من هدایتی

فَمَنْ أَتَّبَعَ هُدَى فَلَا يَضُلُّ وَلَا يَسْقَى پس کسی که پیروی کند هدایت مرا پس نه گمراه شود و نه رنج کشد و کسی که روبگرداند از

[۱۲۲]

ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنَّكَ وَخَشْرَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ یاد من پس همانا برای اوست زندگی ای تنگ و برانگیزانیم او را در روز رستاخیز

أَعْمَى قَالَ رَبِّ لَمْ حَسْرَتِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا کور حال آنکه بودم چرا برانگیختی مرا گوید [ای] پروردگار من

[۱۲۳]

قالَ كَذَلِكَ أَنْتَكَ إِيَّنَا فَنَسِيَّنَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ نُنسَى ۱۲۶

گوید این گونه آمد برای تو نشانه های ما پس فراموش کردی آنها را و این چنین امروز فراموش می شوی ۱۲۶ و این چنین

بَخْرِيٌّ مِنْ أَسْرَافٍ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِإِيمَنٍ رَبِّهِ وَلَعْذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُ

کیفرمی دهیم کسی را که از اندازه بگذرد و ایمان نیاورد به نشانه های پروردگار خود و هر آینه عذاب آخرت سخت تر

وَأَبْقَىٰ أَفْلَمَ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكُنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ ۱۲۷

پس آیا راهگشان بوده است برای آنها چه بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان نسل هارا که [اینان هم اکنون] گام می زند و پایدارتر است ۱۲۷

فِي مَسَكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْلَتٍ لِأُولَى النُّهَىٰ وَلَوْلَا كَلَمَةٌ ۱۲۸

در منزلگاه های ایشان همانا در این نشانه هایی است برای خدمدان ۱۲۸ و اگر نمی بود سخنی که

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَاماً وَاجْلُ مُسْمَىٰ فَاصْبِرْ عَلَىٰ ۱۲۹

پیشی گرفته بود از جانب پروردگارت هر آینه [آن عذاب هم اکنون] لازم می شد و [اگر نمی بود] سرآمدی معین ۱۲۹ پس صبر کن بر

مَا يَقُولُونَ وَسَيِّحٌ بِحَمْدٍ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا

آنچه می گویند و تسبیح گوی باستایش پروردگارت پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروب آن

وَمِنْ ءاَنَّاِيِ الْيَلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ الْنَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ وَلَا ۱۳۰

و بدخی ساعت های شب پس تسبیح کن و [نیز] در لحظه های روز باشد که تو خشنود شوی ۱۳۰ و

تَمَدَّنَ عَيْنِيَكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعَنَا بِهِ أَزْوَجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الْدُّنْيَا

خیره مکن چشمت را به چیزی که بهره مند ساختیم به آن گروه هایی را از ایشان از آرایش زندگانی دنیا

لِنَفِتِهِمْ فِيهِ وَرِزْقٌ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ وَأَمْرُ أَهْلَكَ بِالصَّلَوةِ ۱۳۱

تا بیازماییم ایشان را در آن و روزی پروردگار تو بهتر و پاینده تراست ۱۳۱ و فرمان ده خانواده خود را به نماز

وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْلَكَ رِزْقَكَ تَحْنَ نَرْزَقَكَ وَالْعَقِبَةُ لِلِّئَقَوَىٰ

و خود [نیز] شکیبا باش بر آن نمی طلیم از تو روزی را ما روزی می دهیم تورا و عاقبت نیک برای [اهل] آتقو است

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِشَيْءٍ مِنْ رَبِّهِ أَوْلَمْ تَأْتِهِمْ بِلَذَّةٍ مَا فِي ۱۳۲

و [مردم] امی گویند چرانمی آورده برای ما نشانه ای را از پروردگار خود؟ آیا نرسیده است به ایشان نشانه آنچه در

الصُّحْفِ الْأَوَّلِ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ ۱۳۳

پیشین است؟ ۱۳۳ و اگر همانا ما هلاک می کردیم ایشان را به عذابی پیش از این

لَقَالُوا رَبِّنَا لَوْلَا أَرْسَلَتْ إِلَيْنَا رَسُولاً فَنَتَّعَ ءاَيَتِكَ مِنْ

البته می گفتند [ای] پروردگارما چرا نفرستادی به سوی ما پیامبری را تا پیروی کنیم آیات تو را پیش

قَبِيلٌ أَنْ تَذَلَّ وَنَخْرِيٌّ قُلْ كُلُّ مُتَرِّصٌ فَتَرَبَصُوا ۱۳۴

بگو هر یک [از ما و شما] منتظر است پس شما هم منتظر باشید از آنکه ذلیل شویم و رسوا گردیم؟

فَسَتَّعَلَمُونَ مَنْ أَصْحَبَ الصِّرَاطَ السَّوَّيَ وَمَنْ أَهْتَدَىٰ ۱۳۵

پس زودا که خواهد داشت که چه کسانی رهروان راه درست اند و چه کسانی راه یافته اند

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءُ

آیانها
۱۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

۱۔ أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرَضُونَ
نزدیک شده است برای مردمان حساب شان در بی خبری و ایشان روی گردانند

۲۔ مَا يَأْتِيهِم مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَمَّدٌ إِلَّا أَسْتَمْعُوهُ وَهُمْ
نمی آید برای ایشان هیچ پندی از جانب پروردگارشان نوظهور مگر می شنوند آن را در حالی که آنها مشغول بازی هستند

۳۔ يَلْعَبُونَ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَوْا النَّجَوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
مشغول بازی هستند سرگرم است دل هایشان و پنهان داشتند راز گفتن را آنان که ستم کردند

۴۔ هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُو رَبَّ السَّمَاءِ وَأَنْتُمْ
و گفتند [این اشخاص] مگر آدمی مانند شما؟ پس آیا روی می اورید به جادوی او

۵۔ تَبَصِّرُونَ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ وَالْأَرْضَ
می بینید؟ گفت پروردگار من می داند هر سخن را که در آسمان و زمین باشد

۶۔ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحَلَمُمْ بَلْ
و اوست آن شنای دانا بلکه گفتند نه، بلکه خواب های برشان است

۷۔ أَفَرَنَهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلِيَأْتِنَا بِشَيْءٍ كَمَا أَرْسَلَ الْأَوْلَوْنَ
دروغ بسته است آن را بلکه او شاعری است پس باید بیاورد برای ما نشانه ای را چنان که فرستاده شدند [با آن] پیشینیان

۸۔ مَا أَمَّنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرِيَةٍ أَهْلَكَنَهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ
ایمان نیاورد پیش از آنان [مردم] هیچ آبادی که هلاک ساختیم آن را آیا اکنون اینان ایمان می آورند؟

۹۔ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَسَلَوْا أَهْلَ
و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی را که وحی می فرستادیم به ایشان پس پرسید از اهل

۱۰۔ لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَلِدِينَ وَمَا كَانُوا صَدَقَنَهُمْ
که نخورند طعام را شما نمی دانید راست گردانیدیم با ایشان سپس جاودان

۱۱۔ الْوَعْدَ فَأَنْجِينُهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَهُمْ
وعده را پس نجات دادیم ایشان را و کسی را که خواستیم و هلاک گردانیدیم از حد گذرندگان را

۱۲۔ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
هر آینه فروفرستادیم به سوی شما کتابی را که در آن پند شماست پس آیا نمی دانید؟

وَكَمْ قَصَّمَا مِنْ قَرِيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَانَا بَعْدَهَا قَوْمًا
 و بسیار درهم شکستیم آبادی های را پدید آوردیم بعد از آنها گروهی ستمکار که بودند دیگر را دیگر احساس کردند عذاب ما را ناگهان ایشان ازان می گریختند

۱۲ فَلَمَّا أَحَسُوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ
 پس چون احساس کردند عذاب ما را ناگهان ایشان ازان باشد که شما مگر زیید و برگردید به سوی جایی که آسودگی لاده شد به شما در آن و به خانه هایتان

۱۳ قَالُوا يَوْمَنَا إِنَّا كُنَّا ظَلَمِينَ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ تَسْلُونَ
 همین پس همواره گفتند وای بر ما هر آینه ما بودیم پرسیده شوید

۱۴ وَمَسْكِنُكُمْ لَعْلَكُمْ لَا تَرْكُضُوا وَأَرْجِعُوا إِلَى مَا أَتْرَفْتُمْ فِيهِ
 و ببرگردید به سوی جایی که آسودگی لاده شد به شما در آن باشد که شما

۱۵ حَمِيدًا خَمِيدَنَ جَعْلَنَهُمْ حَتَّى دَعَوْنَهُمْ وَمَا خَلَقْنَا
 فریاد ایشان بود تا وقتی که گردانیدیم آنان را درو شده ای خاموش و بی جان و نیافریدیم

۱۶ أَنْ تَنْخَذَ لَهُمَا لَعْنَنَ لَوْ أَرْدَنَا أَنْ تَنْخَذَ هُوَأَنْسَمَةَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
 آسمان و زمین را و آنچه میان آنهاست بازی کنان اگر می خواستیم که بگیریم بازیچه ای را

۱۷ لَوْ أَرْدَنَا أَنْ تَنْخَذَ هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مَمَّا نَصَفُونَ
 بر باطل پس درهم می شکند آن را پس ناگهان آن [باطل] نابود شود و وای بر شما از آنچه وصف می کنید

۱۸ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْرِونَ
 و برای اوست هر که در آسمان ها و زمین است و آنان که نزد اویند [فرشتگان] تکبر نمی کنند

۱۹ وَلَا يَسْتَحِسِرُونَ يُسَبِّحُونَ الْيَلَ وَالنَّهَارَ
 از عبادت او و خسته نمی شوند شب و روز تسبیح می گویند

۲۰ لَا يَفْتَرُونَ أَمْ أَتَخَذُوا إِلَهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ
 در حالی که سستی نمی کنند یا اینکه گزیدند الله هایی از زمین که آنها زنده می کنند [مردگان را]

۲۱ لَوْ كَانَ فِيهِمَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
 اگر بودی در آنها [آسمان و زمین] الله هایی جز الله هر آینه هردو تباہ می شدند پس پاکا الله پروردگار عرش

۲۲ لَا يَسْعَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يَصْفُونَ
 از آنچه وصف می کنند پرسیده نمی شود از آنچه می کند ولی از آنان

۲۳ يَسْأَلُونَ أَمْ ذَكْرٌ مِنْ مَعِيَ ذَكْرٌ مِنْ مَعِيَ
 پرسیده می شود یا اینکه از آنچه وصف می کنند پرسیده نمی شود از آنچه می کند ولی از آنان

۲۴ وَذَكْرٌ مِنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعَرِّضُونَ
 و یادکرد آنانی که پیش از من بودند لیکن بیشترشان نمی دانند [سخن] حق را پس آنان روگردان اند

بَلْ عِكَادٌ مُّكَرَّمُونَ آن فرشتگان [بندگانی] گرامی اند **وَهُم بِالْقَوْلِ لَا يَسْقُونَهُ** در سخن پیشی نمی گیرند از او و ایشان

وَلَا يَسْفَعُونَ مَلَأَ لَمَنْ أَرْضَى وَهُمْ مِنْ خَشِيدَهُ مُشْفِقُونَ
وَشَفَاعَتْ نَمَى كَنَندَهُ بِيَمَانَكَ آنَدَهُ بِرَاهِيَهُ كَهْ بِسَنْدِيَهُ باشَدَهُ وَايَشَانَ ازَهُ هَيَّهَتَهُ اوَهُمْ بِرَاهِيَهُ بِرَاهِيَهُ

وَمَن يَقُل مِنْهُمْ أَنَّ اللَّهَ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ بَحْرِيَه
وَهُرَكَه بَغْويَد از ایشان کیفر می دهیم
که من الهی به جزا هستم پس آن کس را

جَهَنَّمَ كَذَلِكَ بَخْرَى الظَّالِمِينَ
به دوزخ این چنین کیفر می دهیم ستمکاران را
 ۶۹

أَنَّ الْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَهْ وَجَعَلُنَا فَغَتَقْنَاهُمَا كَانَتْ رَتَقاً بِسْتَهْ يُسْتَهْ بُودَنْدَهْ وَ زَمِينَ آسْمَانْ هَا وَ قَارَبَ دَادِيمَهْ يُسْتَهْ يُسْتَهْ يُسْتَهْ

از آب ماء کل شئ حی افلا یومنون و جعلنا فی الارض
هر چیز زندهای را پس آیا ایمان نمی اورندند؟ و قراردادیم در زمین

رَوَسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلَنَا فِيهَا سُبْلًا لَّعَلَّهُمْ كوه های سخت بنیاد که [مبادا] بذر زاند ایشان را و قرار دادیم پهناور را باشد که ایشان

يَهْتَدُونَ رَاه يابند ۲۱ وَجَعَلْنَا أَسْمَاءَ سَقَفاً مَحْفُوظًا ۲۱ وَهُمْ عَنْ نَگهداشته شده سقفی آسمان را وَ قرَار دادیم از و ایشان

ءَيْتَهَا مُعْرِضُونَ ٣٢ رویگردان اند نشانه های آن

وَالْقَمَرُ كُلُّهُ مَاهٌ رَايْدَهُ وَمَا جَعَلَنَا لِبَشَرٍ مِّنْ قَبْلِكَ وَقَرَارٌ نَدَادِيمْ بِرَأْيِ هِيجَادِمْ بِيَشْ آزْ تو ۳۳

الْخَلْدُ جاویدانگی را أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَلِدُونَ كسی هر چشندہ پس آیا اگر پس ایشان بمیری جاودان انداز؟ ٣٤

الْمَوْتٌ مَرگ است وَبِنَلُوكُمْ وَمِنْ آزماييم شمارا **وَالْخَيْرٌ** وَنیک **فِتْنَةٌ** آزمودنی **وَإِلَيْنَا** و به سوی ما **تُرْجَعُونَ** بازگردانیده می شوید **۳۵**

وَإِذَا رَأَاهُ كُلُّ ذِيْنَ كَفَرُوا إِنَّ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوا
وَهُنَّ مَنْ يَرْجِعُونَ نَمِيْ گَيْرِنَدْ تُورَا مَغْرِبْ بِهِ رِيشْخَنْدَلْ وَگَوِينْدَلْ

أَهْذَا الَّذِي يَذْكُرُ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ مَهْرَگَسْتَر
آیا این است آن کسی که یاد می کند [به بدی] در حالی که آنان به یاد [الله] مهرگستر

هُمْ كَفِرُونَ خُلُقٌ أَلَا سَنُّ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيْكُمْ
 آفریده شده است انسان از شتاب به زودی می نمایانم به شما

فَلَا تَسْتَعِجُلُونَ ﴿٢٧﴾ **هَذَا مَقْتَنِي وَيَقُولُونَ** **أَلْوَعْدُ** نشانه های خود را پس [یه] شتاب مخواهید [عناب] از من **ءَايَتِي**

كُنْتُمْ صَدِيقِينَ رَاسْتَهُوْيَانَ لَوْ مَعَلَمٌ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ وَقْتِيْ كَهْ دَانْسْتَهُنَّ كَافِرْ شَدْدَنَدْ

لَا يَكُفُونَ عن وجوهِهِمْ ظُهُورِهِمْ النَّارَ وَلَا عن يشتهای خود روى های خود آتش را آنچه از و نه باز نمی توانند داشت

ایشان یاری داده می شوند [عذاب را به شتاب نمی خواستند] **۳۶**
نگاهنای پس مبهوت گرداند ایشان را پس
می آید به ایشان **۳۷** **بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبَهَّهُمْ فَلَا يُنَصَّرُونَ هُمْ**

يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنَظِّرُونَ مُهَلَّتٍ دَادَهُ شُونَدْ وَهُرْ آيَهُ وَلَقَدْ أَسْتَهِزَ إِعْنَادْ بِرْ كَرْ دَانَدْ تَوَانَسْتَ نَخْواهِنَدْ

بِرَسُولِ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ سَرَاجِمَ رَا يَالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَهُ مسخره کردن آنان [پیامبران] را که کسانی را که به پیامبرانی پیش از تو سرانجام فراگرفت آنچه که بدان

یَسْهُرْزُونَ ۝ ۴۱ ریشخندمی کردند [عذاب الهی] ۴۱

الرَّحْمَنُ مَهْرَگَسْتَر [نه]، بلکه آنان از دلار می‌باشند. مُعْرِضُون را روگردان اند. یاد پروردگار خود را ذکر کنند. هم عن آن را بگویند.

لَا يَسْتَطِعُونَ مِنْ دُونِنَا^{۱۰} تَمْنَعُهُمْ إِنَّمَا
که باز می دارند ایشان را در برابر ما؟ نمی توانند
إِنَّمَا مِنْ دُونِنَا^{۱۰ تَمْنَعُهُمْ لَا يَسْتَطِعُونَ}

أَنفُسِهِمْ وَلَا خُودِ رَا
هَمْ مِنَ ايْشَانْ رَا
يُصْحِبُونَ هَمْ رَا
مَعْنَانَا بَلْ بَلْ كَه
اَيْشَانْ رَا هَمْ رَا

وَهُبَّابَاءُهُمْ حَتَّى طَالَ أَنَا أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا عَلَيْهِمْ بِرَأْيَشَانِ الْعُمُرُ أَعْمَلُوا آيَا نَمِيْ بِيَنِندَ كَهْ مَا نَأْقِيْ آهَنْگِ مِيْ كَنِيمَ وَپَدْرَانِ شَانِ رَا

الْأَرْضُ زمین را **نَقْصُهَا** که می کاهیم آن را **مِنْ** از **أَطْرَافِهَا** پیرامون آن؟ **أَفَهُمْ** آیا باز هم آنان **الْغَلَبُونَ** غلبه کنندگان اند؟

**قُلْ إِنَّمَا أَنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيٍ وَلَا يَسْمَعُ الْأَصْمُمُ الدُّعَاءَ إِذَا
بَغَوْ جَابِنَ نِيَسْتَ كَه بِيمِ دَهْ شَمَا رَا چُون**

کرها فراخواندن را چون
به این وحی و نمی شنوند

مَا يُنَذِّرُونَ ٤٥
بیم داده شوند

وَلَئِنْ مَسْتَهْمَ نَفَحَةٌ مِنْ عَذَابٍ رَبِّكَ ٤٥
بررسد به آنان دمی از عذاب پروردگار تو

إِنَّا يَوْمَ لَيَقُولُنَّ ٤٦
هر آینه گویند ای وای بر ما

كُنَّا ظَلَمِينَ وَنَضَعُ ٤٦
همانا بودیم ما ستمکاران و می نهیم ترازوهای

الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ٤٧
دادگری را در روز رستاخیز پس ستم نخواهد شد بر هیچ کسی چیزی و اگر باشد

فَلَا ظُلْمُ كَانَ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ ٤٧
کان باشد و اگر پس ستم نخواهد شد بر هیچ کسی چیزی و اگر باشد

مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرَدِلٍ أَنْيَنَا ٤٨
هموزن دانه ای از خردل بیاوریم آن را و کافی است که ما حساب رس باشیم

وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى وَهَرُونَ الْفُرْقَانَ وَذَكَرَا ٤٨
و هر آینه دادیم به موسی و هارون کتاب جدا کننده [حق از باطل] را در حالی که روشنایی و پندی است

لِلْمُتَّقِينَ ٤٩
برای پرهیز کاران

الْسَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ٤٩
رستاخیز ترسناک اند

مُنْكِرُونَ ٥٠
منکرید

وَلَقَدْ أَتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدًا مِنْ قَبْلٍ وَكُنَّا ٥٠
و هر آینه دادیم به ابراهیم راه یابی او را پیش از این و بودیم

يَهُ عَلِمِينَ إِذْ قَالَ لِأَيْهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي ٥١
به [احوال] او دانا آنگاه که گفت به پدر خود و قوم خودش چیست این تندیس هایی که

أَنْتُمْ لَهَا عَذِيكُفُونَ ٥١
شما به آنها ملازم تعظیم اید

قَالُوا وَجَدْنَا إِبَاءَنَا لَهَا عَيْدِينَ ٥٢
گفتند یافتیم پدران خود را بر آنها پرستیدگان

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَإِبَاءَوْكُمْ ٥٢
گفت هر آینه بودید شما و پدران شما در گمراهی اشکار

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٥٣

أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ الْلَّذِينَ قَالَ بَلْ رَبِّكُمْ رَبُّ الْسَّمَوَاتِ ٥٣
ایا آورده ای برای ما سخن حق را یا تو از بازی کنندگانی؟ ٥٣ گفت [نه] بلکه پروردگار شما پروردگار آسمان ها

وَالْأَرْضَ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَى ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ٥٤
و زمین است آنکه پدید آورده است آنها را این [مطلوب] از گواهی دهنده گانم

وَتَاللهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَمُكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْرِبِينَ ٥٤
و سوگند به الله هر آینه چاره ای می کنم [در کار] بتان شما بعد از آنکه برگردید پشت کنان

فَجَعَلَهُمْ جُذَّا إِلَّا كَيْرَا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

پس گردانید آنها را پاره پاره مگر بزرگ آنها را باشد که ایشان به سوی او برگردند

۵۹ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا إِنَّهُ لِمَنْ الظَّالِمِينَ

گفتند چه کسی کرده است این [کار را] با الله های ما همانا او از ستمکاران است

۶۰ قَالُوا سَمِعَنا فَتَّيْقَالُوا فَأَتُوا بِهِ

گفتند شنیدیم جوانی را که یاد می کرد آنها [به بدی] که می گویند به او ابراهیم گفتند بیاورید او را

۶۱ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشَدُّونَ

پیش روی مردم باشد که ایشان شهادت دهنده [که لوبت هارابه بدی یاد کرده است] گفتند آیا تو کرده ای

۶۲ هَذَا بِئَالهِتَّنَا يَكَابِرَاهِيمُ كَيْرِهِمْ

این کار را با الله های ما ای ابراهیم؟ گفت [نه] بلکه کرده است آن را این بزرگشان

۶۳ فَرَجَعُوا إِلَيْهِ

پس بپرسید از آنها اگر ایشان سخن می گویند به

۶۴ أَنْفَسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ثُمَّ نُكَسُّوْا عَلَى أَنْفُسِهِمْ

[عقول] خود [به خود آمدند] پس گفتند هر آینه شما ستمکارانید آنگاه واژگون شدند به

۶۵ لَقَدْ عِلِّمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ

سرهای خود [=سرفکنده و مجب شنند] گفتند هر آینه می دانی که اینها سخن نمی گویند

۶۶ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ

آیا می پرسید ای جز به چیزی را که نفع نمی رساند به شما چیزی را و نه آیا

۶۷ تَعْقِلُونَ قَالُوا حَرَقَوْهُ وَانْصُرُوا إِلَهَتَكُمْ كُنْتُمْ

ضرر می رساند به شما؟ اف بر شما [بیزار لازم از شما] و برای آنچه می پرسید به جز آیا

۶۸ قَلَّا يَنَارٌ كُوْنِي بَرَدًا وَسَلَّمًا عَلَى وَأَرَادُوا

خرد نمی ورزید؟ گفتند بسوزانید او را و یاری رسانید الله های خود را اگر می خواهید

۶۹ كَيْدًا كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ الْأَخْسَرِينَ

واردادوا بیده نیرنگی را پس گردانیدیم ایشان را زیانمندترین [مردم]

۷۰ وَنَجَّيْنَاهُمْ وَنَجَّيْنَاهُمْ كَيْدًا كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ الْأَخْسَرِينَ

خواستند برای او نیرنگی را پس گردانیدیم ایشان را زیانمندترین [مردم]

۷۱ وَلَوْطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكَنَا فِيهَا لِلْعَلَمِينَ

ولوط را به سوی سرمیانی که برکت نهادیم در آن برای جهانیان و عطا کردیم

۷۲ لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكَلَّا جَعَلْنَا صَلَحِينَ

به او اسحق و یعقوب را افزون بر آن و همه را شایستگان گردانیدیم

وَجْعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ
 وَأَوْحَيْنَا بِإِيمَنَهُمْ فِعْلًا
 وَوَحْيَ كُرْدِيْمَ بِهِ فَرْمَانَ ما
 وَگَرْدَانِیدِیْم ایشان را پیشوایانی که راهنمایی می کردند به سوی ایشان انجام دادن
الْخَيْرَتِ وَإِقَامَ الْصَّلَاةِ وَكَانُوا لَنَا
 بپهرين کارها و برپاداشتن نماز
 زکات را و دادن بودند
عَبْدِينَ وَلُوطًا ٧٣
 پرستندگان [دایمی] دادیم
 و لوط را حکمت
الْقَرِيْةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَثَ
 آبادی که می کردند
 سوئی بودند مردمی
 همانا آنان بدلید کارهای پلید
وَادْخَلَنَهُ فَسِيقِينَ ٧٤
 نافرمان در در و درآوردیم او را
 رحمت خود و همانا او از شایستگان است
وَنُوْحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلٍ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ ٧٥
 و [یاد کن] نوح را چون ندا کرد پیش از آن پس ما پاسخ دادیم به او پس نجات دادیم او را
وَأَهْلَهُ مِنْ الْكَرَبِ الْعَظِيمِ وَنَصَرَنَهُ مِنَ الْقَوْمِ ٧٦
 و خانواده او را از آن اندوه بزرگ و یاری دادیم او را از آن مردمی
أَذِينَ كَذَبُوا بِعَيْنِتَنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سَوْءً فَأَغْرَقْنَاهُمْ
 آذین که تکذیب می کردند آیات ما را همانا آنان بودند مردمی بدکار پس غرق کردیم آنان را
أَجْمَعِينَ وَدَاؤُدَ وَسَلِيمَنَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرَثِ إِذْ ٧٧
 همگی و [یاد کن] داود و سلیمان را چون حکم می کردند درباره آن کشتزار آنگاه که
نَفَشَتْ فِيهِ غَنْمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَهِيدِينَ ٧٨
 شباهه چریده بودند در آن گوسفندان آن قوم و بودیم بر داوری کردن ایشان گواهان
فَفَهَمَنَهَا سُلِيمَنَ وَكُلَّا
 پس فهماندیم [حکم] آن را به سلیمان و به هر یک
مَعَ دَاؤُدَ الْجِبَالَ يُسَيْحَنَ وَكُنَّا وَالْطَّيرَ وَكُلَّا ٧٩
 به همراه داود کوه هارا که تسیح می کردند و مرغان را [اینیز] و ما بودیم
وَعَلَمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسِ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَاسِكُمْ
 و آموختیم به او ساختن تا حفاظت کند شما را برای شما لباس را از [ضرر] کارزار تان
فَهَلْ أَتُمْ شَكِرُونَ وَلَسِلِيمَنَ الْرَّيْحَ عَاصِفَةَ تَجْرِي يَا مَرْهَةَ ٨٠
 پس آیا شما هستید شکر گزاران؟ و [ازم کردیم] برای سلیمان باد که می وزید به فرمان او
إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلَمِينَ ٨١
 به سوی زمینی که برکت نهاده ایم در آن و هستیم به هر چیزی دانایان

وَمِنْ الشَّيَاطِينَ مَنْ يَغْوِصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلاً
و [رام کردیم] از شیاطین آنانی را که در دریا فرمی شدند برای او و می کردند کاری

دُونَ ذَلِكَ وَكَنَا لَهُمْ حَفْظِينَ وَأَيُوبَ إِذْ
جز آن و بودیم ایشان را نگهبانان چون و [یاد کن] ایوب را

نَادَى رَبَّهُ أَفِي مَسْخَى الْضَّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الْرَّحِيمِ
که همانا مرا رسیده است رنج و تو مهربان ترین مهربانانی ندا کرد پروردگار خود را

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضَرِّ وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
پس پاسخ دادیم به او پس برطرف ساختیم آنچه با او بود از رنج و دادیم به او اهل او

وَمَثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَذَابِ
و مانند آنها را با ایشان از روی رحمت از جانب ما و پندی برای عبادت کنندگان

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلُّ مِنْ أَلْصَابِرِينَ
و [یاد کن] اسماعیل و ادریس و ذو الکفل را که همه ایشان از شکیایان [بودند]

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنْ الْصَّالِحِينَ
و داخل کردیم ایشان را در رحمت خود شایستگان بودند

وَذَا الْنُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنَّ لَنَّ نَقْدَرُ عَلَيْهِ
و [یاد کن] صاحب ماهی [یونس] را چون برفت خشمناک پس گمان بد که تنگ نمی گیریم بروی

فَنَادَى فِي الظُّلْمَاتِ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي
پس ندا کرد در تاریکی ها به اینکه نیست الهی به جز تو پاکی تو همانا من

كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَبَخِيَّنَاهُ
بودم از ستمکاران پس پاسخ دادیم به او و نجات دادیم او را

مِنَ الْغَمَّ وَكَذِلِكَ نُثْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَزَكَرِيَاً
از اندوه و این چنین نجات می دهیم و [یاد کن] زکریا را

إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبَّ لَا تَذَرْنِي فَرَدَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَرَثَتِ
چون ندا کرد پروردگار خود را [ای] پروردگار من مگذار مرا تنها و تو بهترین وارثانی

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحِيَّا وَأَصْلَحْنَا
پس پاسخ دادیم به او و عطا کردیم یحیی را و شایسته گردانیدیم

لَهُ زَوْجَهُمْ إِنَّهُمْ إِنَّهُمْ هَمَا أَنَّا كَانُوا يَسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
برای او همسرش را کارهای نیک در می شافتند

وَيَدْعُونَا رَغْبَا وَرَهْبَا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ وَمِنْ خواندنند ما را از روی امید فروتنان

وَالْتَّقِيَّةُ أَخْصَنَتْ فَرْجَهَا	فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا	فِيهَا دِرَانَ زَنَ دِرَانَ دِمِيدِيمَ	وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا	وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا
و [یاد کن] آن [ازنی را] که نگه داشت	شرمگاه خود را	پس دمیدیم	و گردانیدیم او را	و گردانیدیم او را
إِنَّ هَذِهِ إِنَّ هَذِهِ	لِلْعَلَمِينَ	إِعْلَمَةً وَحْدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ	إِعْلَمَةً وَحْدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ	أُمَّةً وَحْدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
این است	برای جهانیان	نشانه ای	و پرسش را	ایین شما
فَاعْبُدُونِ	رَبُّكُمْ	وَمِنْ يَغْانِيَ أَيْنِي	وَمِنْ يَغْانِيَ أَيْنِي	وَتَقْطَعُوا
پس پرستش کنید مرا	یگانه	ایینی	ایینی	و پاره کردند
رَجَعُونَ	كُلَّ إِلَيْنَا	بِيَنْهُمْ كُلُّهُمْ	أَمْرَهُمْ كَارِخُودَ رَا	وَتَقْطَعُوا
رجوع کنندگان اند	به سوی ما	در بین خود	کار خود را	و پاره کردند
فَلَا كُفَّرَانَ	الصَّلِحَاتِ	وَهُوَ مُؤْمِنٌ	فَمَنْ يَعْمَلْ مِنْ	فَمَنْ يَعْمَلْ مِنْ
پس ناسیاسی نباشد	عمل های پسندیده در حالی که او	مؤمن باشد	چیزی از	پس هر که کند
عَلَى قَرَيْةٍ	كَيْبُونَ	وَحَكَامُ	لِسَعِيهِ	وَإِنَّا لَهُ كَيْبُونَ
برای [اهل] آبادی ای که	و من نوع است	برای کوشش او	برای کوشش او	و همانا ما [آن را] برای او
إِذَا فُتَحَتْ	أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ	أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ	أَهْلَكَنَاهَا	أَهْلَكَنَاهَا
وقتی که گشوده شود	تا	برنمی گردند	ما آنها راهلاک کرده ایم [که به دنیا بازگردند]	قطعان
يَاجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ كُلُّ يَنْسِلُونَ	حَدَبُ يَنْسِلُونَ	حَدَبُ يَنْسِلُونَ	يَاجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ كُلُّ يَنْسِلُونَ	يَاجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ كُلُّ يَنْسِلُونَ
می شتابند	بلندی	هر	[سد] یاجوج و ماجوج	[سد] یاجوج و ماجوج
وَاقْرَبَ الْوَعْدُ	الْحَقُّ فَإِذَا هُوَ	شَخْصَةُ أَبْصَرُ الَّذِينَ	وَاقْرَبَ الْوَعْدُ	وَاقْرَبَ الْوَعْدُ
و نزدیک است	حق	پس ناگاه	آن و عده	آن و عده
كَفَرُوا يَوْمَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا	كَفَرُوا يَوْمَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا	كَفَرُوا يَوْمَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا	كَفَرُوا يَوْمَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا	كَفَرُوا يَوْمَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
کفر ورزیدند	در بی خبری از	این [حال] بلکه	هر آینه بودیم ما	ای وای بر ما
مِنْ دُونِ	وَمَا تَعْبُدُونَ	إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ	إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ	ظَلَمِينَ
به جز	می پرستید	همانا شما	همانا شما	ستمکاران
لَوْ كَانَ	وَرَدُونَ	لَهَا وَرَدُونَ	أَنْتُمْ جَهَنَّمَ	اللَّهُ حَصَبُ جَهَنَّمَ
وارد شوندگان اید	در آن	در آن	شما	الله هیزم
هَتَوَلَّهُ إِلَهَةُ مَا وَرَدُوهَا	وَكُلُّ فِيهَا خَلِدُونَ	وَكُلُّ فِيهَا خَلِدُونَ	هَتَوَلَّهُ إِلَهَةُ مَا وَرَدُوهَا	هَتَوَلَّهُ إِلَهَةُ مَا وَرَدُوهَا
الله [حقیقی]	وارد آن [دوخ] نمی شدند	و همه [باشند]	الله [حقیقی]	اینان
لَهُمْ زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ	إِنَّ الَّذِينَ	لَهُمْ زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ	لَهُمْ زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ	لَهُمْ زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ
آن که	نمی شنوند	آنها	آنها	برای آنهاست
سَبَقَتْ لَهُمْ مِنْا أَلْحَسْنَةٌ عَنْهَا مُبَعَّدُونَ	أَوْلَئِكَ عَنْهَا مُبَعَّدُونَ	أَوْلَئِكَ عَنْهَا مُبَعَّدُونَ	سَبَقَتْ لَهُمْ مِنْا أَلْحَسْنَةٌ عَنْهَا مُبَعَّدُونَ	سَبَقَتْ لَهُمْ مِنْا أَلْحَسْنَةٌ عَنْهَا مُبَعَّدُونَ
برای ایشان	از طرف ما	پاداش نیکوتری	از طرف ما	پیشی گرفت

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا
وَهُمْ فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ
آوای آن را دل هایشان
نمی شنوند

لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَرَزُ
وَنَثَقَنَهُمُ الْأَكْبَرُ
آن هراس بزرگ تر
جاؤدانه اند

الْمَلَكَةُ هَذَا كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
که یوْمَكُمُ الَّذِي هَذَا
فرشتگان [و گویند]
همان روز شماست

يَوْمَ نَطْرُوي الْسَّكَمَاءَ كَطَى
آسمان را مانند پیچیدن طومار [سنده]
روزی که بیچاریم

بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقَنَا بَعْيَدَهُ وَعَدَاهُ عَلَيْنَا
آغاز کردیم ما آفرینش نخست را باز بر می گردانیم آن را وعده ای است بر ما

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الْزَبُورِ مِنْ بَعْدِ الدِّرْكِ أَنَّ الْأَرْضَ
نوشته ایم در زبور بعد از تورات که همانا زمین را
و هر آینه

يَرِثُهَا عِبَادِي الصَّلِحُونَ فِي هَذَا لَبَلَغا
به ارث می برند بندگان شایسته من

لِقَوْمٍ عَكِيدِينَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً
برای گروهی که پرستنده اند و نفرستادیم تو را برای جهانیان

قُلْ إِنَّمَا يُوحَى إِلَكَ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَحْدٌ
بگو جز این نیست که وحی شده است به سوی من که الله شما الهی است یگانه

فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ فَقُلْ تَوَلُوا
پس آیا شما فرمان برداران هستید؟ پس اگر اعراض کنند آگاه کردم شما را

عَلَى سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِيَتِ مَا تُوعَدُونَ
یکسان و نمی دانم که آیا نزدیک است یا دور آنچه و عده داده شده اید

إِنَّهُ مَا يَعْلَمُ الْجَهَرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ
همانا او می داند گفتار بلند را و می داند آنچه را که پنهان می دارید

وَإِنْ أَدْرِيَ لَعَلَهُ فِتْنَةً لَكُمْ وَمَنْعِ إِلَى حِيَنٍ قَلَ
ونمی دانم شاید این [تأخیر عذاب] آزمایشی است برای شما و برخورداری است تا هنگامی [گفت] بیامبر

رَبِّ الْحَكْمِ بِالْحَقِّ وَرَبِّنَا الْرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ
ای [پروردگار] دلوری کن به حق [در میان ما] و پروردگار ما که مهرگستر است که باری خواسته می شود [از او] بر آنچه وصف می کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

جزب
۳۴

يَا إِيَّاهَا النَّاسُ أَتَقُوا رَبَّكُمْ ۱
 ای مردم پروا کنید رستاخیز چیزی است زلزله همانا از پروردگار خود

عَظِيمٌ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذَهَّلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا ۱
 بزرگ روزی که بینید آن را غافل می شود هر [ازن] که در حال شیردادن است از

أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتٍ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ
 طفلى که شيرش می دهد مردم را حمل خود را هر [ازن] حامله ای و بیندازد

سُكَّرَى وَمَا هُمْ يُسْكَرَى وَلَكُنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ
 مست درحالی که نیستند آنان سخت است الله عذاب بلکه مسٹ

وَمَنْ أَنْتَسِ مَنْ يُجَدِّلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَمِنْتَعِ كُلَّ ۲
 و از مردم کسی است که چون و چرا می کند درباره الله بدون هیچ دانشی و پیروی می کند هر

شَيْطَنٍ مَّرِيدٍ كُتُبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّهُ فَأَنَّهُ يُضْلِلُهُ وَ ۲
 شیطان سرکشی را نوشته شده است بروی که همانا کسی که دوستی کند با او پس همانا او گمراه می کند او را

وَهَدِيهٌ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ۴
 و راه می نماید وی را به سوی عذاب [آتش] شعله ور ای مردم اگر هستید در

رَبِّ مِنْ الْبَعْثٍ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ
 تردیدی از زنده شدن [دوبار] پس هر آینه ما آفریدیم شما را از خاک سپس از قطره منی سپس

مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخْلَقَةٍ وَغَيْرِ مُخْلَقَةٍ لِنَبِينَ لَكُمْ
 از خون بسته سپس از پاره گوشتی صورت داده و غیر صورت داده ت واضح سازیم برای شما

وَنَقْرٌ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَّا أَجَلٌ مُسَمٌّ ثُمَّ
 و قرار می دهیم در رحمها آن را که خواهیم تا وقت معنی سپس بیرون می آوریم شمارا [از رحم به صورت]

طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشْدَكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّ
 کودکی سپس [تریت می کنیم] تا بررسید به کمال رشد خود و برخی از شما کسی است که وفات می یابد

وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمُ مِنْ
 و برخی از شما کسی است که بازگردانیده می شود به بدترین عمر تا نداند

بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
 بعد از دانستن چیزی را و می بینی زمین را خشک و خاموش پس چون فرود آوریم بر آن

الْمَاءَ أَهْتَزَتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۵
 آب را می جنبد و برمی آید شاداب دل انگیز و می رویاند از هر نوع [گیاه]

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحِيِّ الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

این به سبب آن است که همانا الله همان حق [ثبت و راستی] است و اینکه او زنده می کند مردگان را و اوست که بر هر چیزی توانست

۶ وَإِنَّ السَّاعَةَ إِاتِيَّةٌ لَا رَبَّ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَعْثُثُ مَنِ فِي
و آنکه رستاخیز آمدنی است نیست هیچ تردیدی در آن و اینکه الله برمی انگیزاند کسانی را که در

۷ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَدِّلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدَىٰ الْقُبُورِ
واز مردم کسی است که چون و چرامی کند درباره الله بدون هیچ دانشی و بدون هیچ رهنمودی قبرها باید

۸ وَلَا كِتَابٌ مُّنِيرٌ ثَانِي عِطْفِهِ لِيُضْلَلَ عَنْ سَيِّلِ اللَّهِ لَهُ فِي
و بدون هیچ کتابی پهلوی خود را [از روی تکبر] تا که گمراه کند [مردم را] از راه الله برای اوست در

۹ الْدُّنْيَا خِزْنٌ وَنَذِيقَهُ يَوْمَ الْحِرْيقِ عَذَابَ الْحَرِيقَةِ ذَلِكَ
دنیا رسایی و می چشانیم به او در روز رستاخیز عذاب [آتش] سوزان را این

۱۰ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَكَ وَإِنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَيْدِ وَمِنَ النَّاسِ
به آن سبب است که پیش فرستاده است دستان تو و اینکه الله نیست ستم کننده بر بندگان و از مردم

۱۱ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنَّ أَصَابَهُ خَيْرٌ أَطْمَانَ بِهِ وَإِنَّ أَصَابَهُ
کسی است که بندگی می کند الله را بر یکسویه پس اگر برسداورا خوبی ثابت می ماند بر بندگی و اگر برسداورا

۱۲ فِتْنَةً أَنْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ
فصیتی دگرگون می شود بر روی خود زیانکار است در دنیا و آخرت این همان

۱۳ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ
زیان آشکار است فرا می خواند غیر از الله چیزی را که نه زیان رساند او را

۱۴ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الْضَّلَالُ الْبَعِيدُ يَدْعُوا لَمَنْ
ونه سود می دهد او را این همان گمراهی دور [از حق] است فرا می خواند کسی را که

۱۵ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَى وَلَيْسَ الْعَشِيرُ
ضرر او نزدیک تر است از نفعش هر آینه بد و بد همدمی است

۱۶ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الْمُذْنَبِينَ إِيمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
همانا الله داخل می گرداند آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند در باغ هایی

۱۷ تَجْرِي مِنْ تَحْنَّا الْأَنْهَرُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعُلُ مَا يُرِيدُ
که می رود زیر [درختان] آنها جوی ها همانا الله می کند آنچه می خواهد هر که

۱۸ يَظْنُ أَنَّ لَنَّ يَنْصُرُهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلَيَمْدُدْ سَبَبٌ إِلَى
گمان کند که هرگز یاری نخواهد کرد او را الله در دنیا و آخرت پس بیاویزد [خود را] به ریسمانی به

۱۹ الْسَّمَاءَ ثُمَّ لِيَقْطَعَ فَلَيَنْظُرْ كُلُّ يُدْهَبَ كَيْدُهُ مَا يَغْيِطُ
سفف آنگاه قطع کند [آن را] آنگاه بینند آیا از بین می برد این ترفندش خشم او را؟

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْنَا بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ
وَإِنَّ اللَّهَ رَاهِمٌ نَّعِيمٌ هُرَكَهُ رَا كَهُ خُواهَدُ
وَإِنَّكَهُ رُوشَنْ آيَاتِي فَرَوْفَرْسْتَادِيمْ آنْ [قَرْآنَ] رَا

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَىٰ
هُمَا نَانِي كَهْ يَهُودِي شَدَنَدْ وَأَنَانِي كَهْ وَصَابِئِينَ وَمَسِحِيَانَ

وَالْمَجُوسَ و مجوس **وَالَّذِينَ** و آنانی که **أَشْرَكُوا** شرك ورزیدند **إِنَّكَ** همانا **يَفْصِلُ** داوری می کند **اللهُ** الله **بَيْنَهُمْ** در میانشان

در روز **الْيَوْمِ الْقِيمَةِ** همانا **اللهُ عَلَىٰ كُلِّ هِرْبَ** شَهِيدٌ گواه است آیا ندیده‌ای که همانا **اللهُ أَكْبَرَ**

سجده می کنند برای او هر که در آسمان ها و هر که در زمین است و من فی الارض والشمس والقمر و ما

وَالنَّجُومُ وَسْتَارَگَانٌ وَكَوْهَهَا وَلِجَالٌ وَالشَّجَرُ وَدَرْخَتَانٌ وَالدَّوَابُ وَجَنِينَدَگَانٌ وَبَسِيَارِی وَكَثِيرٌ مِنَ ازَ مَرْدَمَانٌ النَّاسُ

وَكَثِيرٌ حَقٌّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهَنَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكَرِّمٍ
و بسیاری از آنان سزاوار گشته است بر آنها عذاب و هر که خوار گرداند الله [و را] پس نیست برای او هیچ گرامی دارنده‌ای

اللهَ يَفْعُلُ مَا يَشَاءُ هَذَا هُنَّ الظَّاهِرَاتُ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ عَنِ الْإِنْسَانِ وَالْإِنْسَانُ عَنْهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَصْنَعُونَ

فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ شَيْءٌ مِّنْ نَّارٍ يُصْبَثُ درباره پروردگار خود پس آنانی که بریده شده است برای شان جامه هایی از آتشی که ریخته می شود

از بالای فوّق رُعْوَسِهِمُ الْحَمِيمُ
سرهایشان آب جوشان ۱۹
گداخته می‌شود ۲۰
با آن آنچه در شکم‌های شان است

وَالْجَلُودُ وَلَهُمْ مَقْعِمٌ مَّكَانٌ هُنَّ أَهْنَ حَدِيدٌ آهَنْ مِنْهُمْ كُلُّمَا هُرْگَاهْ خواهند وَبِرَى آثَانَ اسْتَ گَرْزَهَايَيْ ۚ ۲۰ ۲۱ ۲۲

أَن يُخْرِجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أَعْيَدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ
که بیرون آیند از آن [دوزخ] از دلتگی و اندوه بازگردانیده می شوند در آن و [کفته می شود] بچشید عذاب آتش سوزان را

جَنَّاتٌ تَحْرِي مِنْ تَحْتَهَا الْأَنْهَرُ يُحَكُّونَ فِيهَا در باغ هایی که جاری می باشد زیر [درختان] آن زینت داده می شوند در آنجا به

اسکاور دستبندهای از مِن ذهب طلاً و لؤلؤا و مروارید و لباسهم و پوشاك ايشان در آنجا فيها حَرِيرٌ ابریشم است

وَهُدُوا إِلَى الْطَّيْبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ
 وَرَهْنَمود شوند به راه [الله] گفتار پاک و راهنمای شوند به ستوده

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَكِيلِ اللَّهِ إِلَيْهِ أَنَّهُ
 همانا آنان که کافر شدند و باز می دارند از راه الله

٢٤
٢٥

الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَكْفُ
 الحرام که قرار داده ایم آن را برای مردم یکسان آند [چه] مقیم در آن و [چه] بادیه نشین

وَمَنْ يُرِدُ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بُظُلْمٌ نُذِقَهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ
 و هر که بخواهد در آن کجروی را به سبب ستم می چشانیم به او از عذابی دردنگ

٢٥
٢٦

بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنَّ لَا شُرُفَّ فِي
 و [یلدکن] آنگاه که آماده کردیم برای ابراهیم جای خانه کعبه را که شریک مگردان با من

وَلِإِذْ شَيْعَةَ وَطَهَرَ يَتَّقِيَ لِلطَّاغِيَنَ وَالرَّحْمَ
 هیچ چیزی را و پاک کن خانه مرا برای طواف کنندگان و قیام کنندگان و رکوع کنندگان

٢٦
٢٧

وَسُجُودُ الْسُّجُودِ وَأَذْنَانَ وَأَذْنَانَ فِي النَّاسِ بِالْحَجَّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى
 سجده گزار و ندا در ده در میان مردم که بیانید پیش تو پیادگان و بر

كُلَّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجَّ رَاهِ عَمِيقٍ
 هر شتر لاغری که می آیند از هر دور فجع راه

٢٧
٢٨

مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَسْمَ اللَّهِ أَسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامِ مَعْلُومَتٍ
 سودهایی را که برای آنهاست و یاد کنند نام الله را در روزهای معلوم

عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَمِ فَكُلُوا مِنْهَا وَاطْعُمُوا
 بر آنچه روزی ایشان کرده است از دام های بسته زبان پس بخورید از آنها و بخورانید

الْبَآسَ الْفَقِيرَ ثُمَّ لِيَقْضُوا وَلَيُوفُوا تَفَثِّهُمْ وَلَيُوْفِوا
 درمانده نیازمند را باشد بزداشند آنقدر خود را

٢٨
٢٩

نُذُورَهُمْ وَلَيَطَوَّفُوا بِالْبَيْتِ يَالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ذَلِكَ ذَلِكَ وَمَنْ
 به نذرهای خود و طواف کنند چنین است [احکام حج] و هر که دیرین را

يَعْظِمُ حُرُمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرُ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأَحَلَّ
 بزرگ بدارد حرمت های الله را پس آن بهتر است برای او نزد پروردگارش و حلال گردانیده شده است

لَكُمُ الْأَنْعَمُ إِلَّا مَا يُتَّلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
 برای شما چهارپایان مگر آنچه خوانده می شود پس بپرهیزید

٣٠
٣١

الْرِّجُسُ مِنَ الْأَوَّلَاتِ بَتَانَ وَاجْتَنِبُوا قَوْكَ الزُّورَ نَارَ اسْخَنَ
 از پلیدی از بتان و بپرهیزید

حُنَافَاءِ اللَّهُ عَيْرَ مُشْرِكِينَ يَهُ وَمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَكَانَمَا خَرَّ مِنْ
در حالی که حقگرا برای الله باشد نه مشرک به او وکسی که شرک ورزد به الله پس گویا بیفتاده از

السَّمَاءِ فَتَخَطَّفُهُ الْطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الْرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ
آسمان و می ریاند او را پرندگان یا پرتاب می کند او را باد در جایی دور[ادره ژرفی]

ذَلِكَ وَمَنْ يَعْظِمُ شَعْبَرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ
۲۱ [حقیقت] این است و هر که بزرگ بدارد شعائر الله را پس همانا این از تقوای دلهاست

لَكُمْ فِيهَا مَنْفَعٌ إِلَى أَجَلٍ مُسَمٍّ ثُمَّ مَحْلُهَا إِلَى الْبَيْتِ
۲۲ برای شما در آنها سودهایی است تا زمانی معین سپس قربانگاه آنهاست به سوی خانه

وَلِكُلٍّ أَعْتِيقٍ أَسْمَأَمَّةٍ جَعَلَنَا مَنْسَكًا لَيَذْكُرُوا
۲۳ ۲۲ دیرین و برای هر امتی قرار داده ایم آین عبادتی را تا یاد کنند

اللَّهُ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَمِ فَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَحْدَهُ
۲۴ الله را بر [ذیج] آنچه روزی ایشان کرده است از دام های بسته زبان پس الله شما الهی یکانه است

فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ
۲۵ پس برای او فرمانبردار باشد و مژده بدہ فروتنان را آنانی که چون یاد کرده شود الله می ترسد

قُلُوبُهُمْ وَالصَّدِيرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقْيَمِي الصَّلَاةُ وَمَمَّا
دل های شان و شکیباً ند بر آنچه برسد به ایشان و آنانی را که بربایمی دارند نماز را و از آنچه

رَزَقْنَهُمْ يُنْفِقُونَ
۲۶ داده ایم ایشان را انفاق می کنند و [اقربانی] شترانی تیومند را قرار دادیم آنها را برای شما از شعائر

اللَّهُ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَادْكُرُوا أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٌ فَإِذَا وَجَّهْتَ
۲۷ الله برای شماست در آنها خیری است پس یاد کنید پس چون [به زمین] بیفتند

جُنُوبَهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَاطْعُمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعَرَّ كَذَلِكَ سَخْرَنَهَا
پهلوهای آنها پس بخورید از آن و بخورانید نیازمند خویشتن دار و خواهند را بدین گونه رام نمودیم آنها [جهارایان] را

لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشَكُّرُونَ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لَحُومَهَا وَلَا دِمَاؤُهَا
۲۸ برای شما تا شما شکر بگزارید هرگز نمی رسد به الله گوشت های آنها و نه خون های آنها

وَلَنَكَنْ يَنَالُهُ النَّقْوَى مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَرَهَا لَكُمْ لِتُشَكُّرُوا
ولیکن می رسد به او تقوای شما این چنین رام گردانیدیم آنها را برای شما تا بزرگ بدارید

اللَّهُ عَلَى مَا هَدَنَكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ إِنَّ اللَّهَ
۲۹ الله بر آنکه راه نموده شما را و مژده بدہ نیکو کاران را همانا

يَدْعُ فُعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَانِ كَفُورٍ
۳۰ دفاع می کند از آنان که ایمان آورده اند همانا الله دوست نمی دارد هر خیانتکار ناسپاس را

أَذْنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى نَصْرِهِمْ

اجازه داده شده است به آنانی که با ایشان جنگ می شود به این سبب که آنان به ایشان ستم شده است و همانا الله به یاری شان

لَقَدِيرٌ ٣٩
آنان که برون رانده شدند از خانه های شان به ناحق جز اینکه
تَوَانَتْ ٤٠

يَقُولُوا ٤١
الله است پروردگار ما می گویند و اگر نبودی دفع کردن الله مردمان را برخی ایشان را به برخی دیگر هر آینه ویران می شد

صَوَامِعُ ٤٢
دیر های راهبان و کلیسا های مسیحیان و کنیسه های یهودیان و مسجد های مسلمانان که یاد کرده می شود در آنها نام الله

كَثِيرًا ٤٣
بسیار و هر آینه یاری می کند قطعاً توانایی

عَزِيزٌ ٤٤
پیروز مند است آنانی که این مکننهم فی الْأَرْضِ أَقامُوا الصَّلَاةَ

وَأَتُوا ٤٥
و بد هند زکات را و فرمان دهن و باز دارند از کار نایک و امرؤا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَا عنَ الْمُنْكَرِ

وَلَلَّهِ عِقْبَةُ الْأُمُورِ ٤٦
و برای الله است سرانجام کارها و اگر تکذیب کنند تو را هر آینه تکذیب کرده است

قَبْلَهُمْ ٤٧
بیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود [پیامبران شان را] و [نیز] قوم ابراهیم و قوم لوط

وَاصْحَابُ مَدِينٍ ٤٨
واهالی مدین [قوم شعیب] و تکذیب شد موسی پس مهلت دادم به کافران

أَخْذَتْهُمْ ٤٩
گرفتم آنان را پس چگونه بود کیفر من

أَهْلَكَنَاهَا ٤٩
هلاک کردیم [أهل آن را در حالی که آن آیادی] ستم کار بودند اکنون آن فروریخته است بر سقف هایش

وَبِئْرٌ ٥٠
و [بسا] چاهی رها شده و کاخی بلند [با گچ کاری شده] در زمین

فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ إِذَاً ٥١
پس باشد برای آنان دل هایی که دریابند با آنها یا گوش هایی که بشنوند با آنها زیرا [حقیقت] این است که

لَا تَعْمَى الْأَبْصَرُ ٥٢
نا بینا نمی شوند چشم ها بلکه نایینا می شوند دل هایی که در سینه هاست

وَيَسْتَعْلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
و می خواهند به شتاب از تو عذاب را و هرگز خلاف نمی کند الله وعده خود را و همانا یک روز

عِنْدَ رَبِّكَ كَالْفِ سَنَةٌ مِّمَّا تَعْدُونَ
زند پروردگار تو مانند هزار سال است از آنچه [شما] بر می شمارید آز و چه بسا آز

قَرِيَّةٌ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخْذَهَا وَلِمَّا الْمَصِيرُ
آبادی که مهلت دادم به [أهل آن در حالی که آنها ستمکار بودند سپس گرفتم آنها را و به سوی من است بازگشت [هرکس]

قُلْ يَتَآئِهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مِّنْ فَالَّذِينَ
بگو ای مردم جزاین نیست که من برای شما بیم دهنده ای اشکارم پس آنانی که

عَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ
ایمان آورند و کردند کارهای شایسته برای ایشان آمرزش و روزی ارجمندی است

وَالَّذِينَ سَعَوا فِي هَـَايَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ
و آنانی که می کوشند در [ایطال] آیات ما در حالی که [به پندرشان] عاجز کنندگان [ماهستند] آنان اهل دوزخ اند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيًّا إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
پیش از تو هیچ رسولی را و نه هیچ نبی ای را مگر چون آرزو کرد و نفرستادیم

أَلْقَى الشَّيْطَنَ فِي أُمَّنِيَّتِهِ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
شیطان افکند در آرزوی او [خلی را] پس زائل می کرداند الله آنچه را می افکند شیطان

ثُمَّ يُحَكِّمُ اللَّهُ هَـَايَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
پس استوار می دارد الله آیات خود را دانای سنجیده کار است تا بگرداند

مَا يُلْقِي الشَّيْطَنُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ وَالْقَاسِيَةُ
آنچه القامي کند شیطان آزمایشی برای آنان که در دل هایشان مرض است و برای آنان که سخت است

وَلِيَعْلَمَ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَقَاقٍ بَعِيدٍ
دل هایشان دل بدانند و تا بدانند ستمکاران در ستیزه ای

الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحُقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
آنان که داده شده است به ایشان داش که همانا این [وحی] حق است از طرف پروردگار تو پس ایمان آورند به آن

فَتُؤْخِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٌ لَّهَادٌ الَّذِينَ أَمَنُوا إِلَى صَرَاطِ
پس فروتن کند برای آن دل هایشان و همانا الله هدایت کننده است آنانی را که ایمان آورده اند به راهی

وَلَا يَرَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ
راست و همیشه باشند کسانی که کافرشند در تردیدی از این تا وقتی که

قَاتِلُهُمُ الْسَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيهِمْ عَذَابٌ يَوْمٌ عَقِيمٌ
بیاید برای ایشان رستاخیز ناگهانی یا بیاید برای ایشان عذاب روزی نازاینده [که خیری در آن نیست]

الْمُلَكُ	يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ	يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ	فَالَّذِينَ آمَنُوا
فرمانروایی در آن روز از آن الله است	حکم می کند	میان ایشان پس آنان که	ایمان آورند
وَعَمِلُوا	الصَّدِيقَاتِ	فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ	وَالَّذِينَ كَفَرُوا
و کردند کارهای شایسته	در باغ های	پرنعمت باشدند	و آنان که کافر شدند
وَكَذَبُوا	إِيَّا إِنَّا	فَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ	وَكَذَبُوا
و دروغ شمردند	آیات ما را	برای ایشان عذابی	پس آنان خوارکننده است
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا	فِي سَكِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ	رَاهِ اللَّهِ	مَا تُوْا
و آنان که هجرت کردند	در راه الله سپس	کشته شدند یا	مردند
لِيَرْزَقَنَّهُمْ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ	رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ	الَّهُ رَزَقَنَا خَيْرًا لَّهُ	رَحْمَةً
هر آینه روزی دهد به ایشان الله	روزی نیکویی را	الله راه را	بهترین اوست
الرَّازِقِينَ	لِيُدْخِلَنَّهُمْ مَدْخَلًا	لِيُدْخِلَنَّهُمْ مَدْخَلًا	وَإِنَّ
روزی دهنگان	هر آینه داخل گرداند ایشان را	به جایی که پسند کنند آن را	و همانا
لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ	ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ يُمِثِّلُ	ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ يُمِثِّلُ	اللَّهُ
الله	دانای بردبار است	چنین است [حكم راستین] و کسی که کیفر کند به مانند	الله
مَا عُوَقَ بِهِ ثُمَّ بُغَى عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ	اللَّهَ يُولِجُ الْأَيْلَكَ ذَلِكَ	اللَّهُ يُولِجُ الْأَيْلَكَ ذَلِكَ	اللَّهُ
آنچه کیفر داده اند او را و پس از آن ستم کنند بر او هر آینه یاری دهد او را همانا الله	درگذرنده این به سبب آن است که همانا الله داخل می کند شب را در	آنچه کیفر داده اند او را و پس از آن ستم کنند بر او هر آینه یاری دهد او را همانا الله	آنچه کیفر داده اند او را و پس از آن ستم کنند بر او هر آینه یاری دهد او را همانا الله
لَعْفٌ غَفُورٌ	ذَلِكَ يَأْتِي اللَّهَ يُولِجُ الْأَيْلَكَ فِي	ذَلِكَ يَأْتِي اللَّهَ يُولِجُ الْأَيْلَكَ فِي	لَعْفٌ غَفُورٌ
درگذرنده این به سبب آن است که همانا الله داخل می کند شب را در	آنچه کیفر داده اند او را و پس از آن ستم کنند بر او هر آینه یاری دهد او را همانا الله	آنچه کیفر داده اند او را و پس از آن ستم کنند بر او هر آینه یاری دهد او را همانا الله	آنچه کیفر داده اند او را و پس از آن ستم کنند بر او هر آینه یاری دهد او را همانا الله
النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الْأَيْلَكِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعُ بَصِيرٌ	النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الْأَيْلَكِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعُ بَصِيرٌ	النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الْأَيْلَكِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعُ بَصِيرٌ	النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الْأَيْلَكِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعُ بَصِيرٌ
روز و داخل می کند روز را در شب و همانا شنوازی بیناست	روز و داخل می کند روز را در شب و همانا شنوازی بیناست	روز و داخل می کند روز را در شب و همانا شنوازی بیناست	روز و داخل می کند روز را در شب و همانا شنوازی بیناست
ذَلِكَ يَأْتِي اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ	ذَلِكَ يَأْتِي اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ	ذَلِكَ يَأْتِي اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ	ذَلِكَ يَأْتِي اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ
این به سبب آن است که همانا الله حق است و همانا آنچه را که می خوانند جز	این به سبب آن است که همانا الله همان حق است و همانا آنچه را که می خوانند جز	این به سبب آن است که همانا الله همان حق است و همانا آنچه را که می خوانند جز	این به سبب آن است که همانا الله همان حق است و همانا آنچه را که می خوانند جز
دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ	وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ	وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ	وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْبَاطِلُ
او همان باطل است	بزرگ است بزرگ است	بزرگ است بزرگ است	او همان باطل است
الْمَرْتَأَ أَنَّ اللَّهَ أَنَّ اللَّهَ فَتَصْبِحُ الْأَرْضُ	أَنَّ زَلَّ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ فَتَصْبِحُ الْأَرْضُ	أَنَّ زَلَّ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ فَتَصْبِحُ الْأَرْضُ	الْمَرْتَأَ أَنَّ اللَّهَ أَنَّ اللَّهَ فَتَصْبِحُ الْأَرْضُ
آیا ندیده ای که همانا الله فرود آورده است از آسمان آب را پس می گردد زمین	آیا ندیده ای که همانا الله فرود آورده است از آسمان آب را پس می گردد زمین	آیا ندیده ای که همانا الله فرود آورده است از آسمان آب را پس می گردد زمین	آیا ندیده ای که همانا الله فرود آورده است از آسمان آب را پس می گردد زمین
مُخْضَرَةً إِنَّ	لَطِيفٌ خَيْرٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ	لَطِيفٌ خَيْرٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ	مُخْضَرَةً إِنَّ
سرسبز سرسبز	آگاه است آگاه است	آگاه است آگاه است	آگاه است آگاه است
وَمَا فِي الْأَرْضِ	وَإِنَّ	وَإِنَّ	وَمَا فِي الْأَرْضِ
و آنچه در زمین است	و همانا	و همانا	و آنچه در زمین است
الْحَمِيدُ	الْغَنِيُّ	لَهُو	الْحَمِيدُ
ستوده است بی نیاز	همان	الله	همان

الْمَرْتَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
آیاندیه‌ای که همانا الله مسخر کرده است برای شما آنچه در زمین است و کشتی ها را که می‌روند در دریا

بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّكَمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ
به فرمان او و نگه می دارد آسمان را از آنکه بیفتند بر زمین مگر به حکم او همانا

الَّهُ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۶۵
الله به مردم مهربان است زنده کرده شما را

ثُمَّ يُمْتَكِمُ ثُمَّ يُحِقِّكُمْ ۶۶
پس می‌میراند شما را باز زنده می‌کند شما را بس ناسپاس است همانا انسان

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا فَلَا يَنْزَعُنَّكُمْ نَاسِكُوْهُ هُمْ
برای هر امتی مقرر کرده ایم بدان می‌پردازند پس نباید که کشمکش کنند با تو که ایشان یک راه بندگی را

فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَّ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ۶۷
در کار [دین] و دعوت کن به سوی پروردگار خویش همانا تو بر راه راستی

وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۶۸
و اگر چون و چرا کنند با تو پس بگو الله داناتر است به آنچه می کنید الله داوری می کند

بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلَفُونَ ۶۹
در میان شما در روز رستاخیز که در آن اختلاف می کردید

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّكَمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ
آیا ندانسته‌ای که همانا الله می داند آنچه را در آسمان و زمین است همانا این [همه ثبت] است

فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۷۰
در کتابی همانا این [همه] بر آسان است و می پرستند به جز

الَّهُ مَا لَمْ يُنَزِّلْ يَعْلَمُ سُلْطَنَا وَمَا لِيَسَ لَهُمْ يَعْلَمُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
الله چیزی را که فرود نفرستاده است برای [اثبات] آن حجتی را و چیزی را که نیست برای آنان به آن دانشی و نیست برای ستمکاران

مِنْ نَصِيرٍ وَإِذَا نُتَلَّ عَلَيْهِمْ ءَايَتِنَا بَيْنَتِ تَعْرِفُ فِي ۷۱
یاوری و چون خوانده شود بر ایشان آیات ما در حالی که روشن است می شناسی [خواهی دید] در

وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنَكَرُ يَكَادُونَ يَسْطُونَ
روی های کسانی که کفر ورزیدند ناخوش آیندی را حمله کنند

بِالَّذِينَ يَتُلَوَّنَ عَلَيْهِمْ ءَايَتِنَا قُلْ أَفَأَنِئِشُكُمْ بُشَرٌ مَّنْ
بر کسانی که می خوانند آیات ما را بگو آیا خبر دهم شما را به بدتر از

ذَلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلِئَسَ الْمَصِيرُ ۷۲
این، [آن] آتش است که وعده کرده آن را الله برای کسانی که کفر ورزیدند و بد بازگشتگاهی است [آن]

يَتَأْيَهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ ۷۱
 ای مردمان زده شده است مثلی

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُكْرًا وَلَوْ أَجْتَمَعُوا لَهُ ۷۲
 فرامی خوانید به جز الله هرگز نمی آفرینند مجسی را و اگرچه جمع شوند برای آن [کارا]

وَإِن يَسْلِمُهُ الْذَّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنِدُهُ مِنْهُ ضَعْفٌ ۷۳
 و اگر براید از ایشان بربادی مگس چیزی را باز نمی ستانند آن را از او چه ناتوان اند!

۷۴ مَا كَدَرُوا اللَّهَ حَقًّا قَدْرِهِ إِنَّ
 آن خواهنه [از غیر الله] و آن خواسته شده [به جای الله] ۷۵

الظَّالِبُ لَقَوْيٌ عَزِيزٌ
 الله تووانای پیروزمند است

۷۶ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ
 فرستادگانی را و از آدمیان

۷۷ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلَفَهُمْ وَمَا
 آنچه را پیش روی ایشان است و آنچه را پس ایشان است و به سوی الله بازگردانده می شود همه کارها

۷۸ وَأَعْبُدُوا وَأَسْجُدُوا أَرْكَعُوا
 و بندگی نماید و سجده کنید رکوع کنید

۷۹ رَبَّكُمْ وَافْعُلُوا لَعَلَّكُمْ
 پروردگار خود را و بکنید کار نیکو را باشد که شما

۸۰ وَجَاهُدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ
 و کوشش کنید در راه الله کوششی که شایسته اوست او

۸۱ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَةَ إِبْرَاهِيمَ هُوَ
 بر شما در [کار] دین هیچ تنگتایی [پیروی کنید] آیین پدرتان ابراهیم را او نامید شما را

۸۲ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلِ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
 مسلمان پیش از این و در این [قرآن] تا باشد این پیامبر گواه این پیامبر

۸۳ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَأَتُوا الْرَّكْوَةَ
 و باشید شما گواهان بر مردم پس برپادارید زکات را نماز را و پردازید

۸۴ وَاعْصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَنَكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ الْتَّصِيرُ
 و چنگ زنید به [دین] الله اوست سرپرست شما پس نیکو سرپرستی و نیکو یاوری است

سجدہ
مستحب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

<p>۱ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ</p>	<p>۱) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَشِعُونَ</p>	<p>۲) وَالَّذِينَ هُمْ لِلرَّكْوَةِ</p>	<p>۳) وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ الْلَّغْوِ مُعْرِضُونَ</p>	<p>۴) وَالَّذِينَ هُمْ فَيَعْلُونَ</p>
<p>هر آینه رستگار شدند</p>	<p>آنان که ایشان در نماز خود فروتن اند</p>	<p>و آنان که زکات را خود روگردان اند</p>	<p>از بیهوده خود</p>	<p>و آنان که ادا کنندگان اند</p>
<p>۵) إِلَّا عَلَىٰ هُمْ لِفَرْوَجِهِمْ حَفِظُونَ</p>	<p>۶) مَا مَلَكَتْ أَيْمَنُهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ</p>	<p>۷) وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ</p>	<p>۸) لَا مَنْتَهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَعُونَ</p>	<p>۹) يَحْفَظُونَ</p>
<p>ادا کنندگان اند</p>	<p>يا آنچه مالک شده دستها يشان [کتبخان حويش] که همانا ايشان [برای آمیزش با آنان] سرزنش نشوند</p>	<p>پس آنان اند</p>	<p>پس آنان اند</p>	<p>نگاهيان اند</p>
<p>۱۰) أُولَئِكَ هُمُ الْوَرَثُونَ</p>	<p>۱۱) فِيهَا خَلِدُونَ</p>	<p>۱۲) مُنْ شَمَّ جَعْلَنَهُ نُطْفَةً فِي قَرَارِ مَكِينٍ</p>	<p>۱۳) مُنْ شَمَّ قَرَارِ دَادِيْم او را نطفه اي در قرارگاهي استوار</p>	<p>۱۴) أَمْضِغَةً فَخَلَقْنَا عَلَقَةً</p>
<p>نگاهيان اند</p>	<p>در حالی که خود در آن بهشت را</p>	<p>در آن جاويدان اند</p>	<p>از آنچه ای چکیده اند</p>	<p>آن نطفه را خون بسته پس ساختيم</p>
<p>۱۵) لَمَسْتُونَ</p>	<p>۱۶) وَلَقَدْ</p>	<p>۱۷) سَبَعَ طَرَائِقَ وَمَا كَانَ عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ</p>	<p>۱۸) أَمْضِغَةً فَخَلَقْنَا عَلَقَةً</p>	<p>۱۹) أَمْضِغَةً فَخَلَقْنَا عَلَقَةً</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس پوشانيديم بر استخوان ها گوشتي را سپس پديد آورديم او را آفرينشي</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>
<p>۲۰) إِنَّمَا فَكَسَوْنَا الْعَظَمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا</p>	<p>۲۱) أَنَّمَا فَكَسَوْنَا الْعَظَمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا</p>	<p>۲۲) أَنَّمَا فَكَسَوْنَا الْعَظَمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا</p>	<p>۲۳) أَنَّمَا فَكَسَوْنَا الْعَظَمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا</p>	<p>۲۴) أَنَّمَا فَكَسَوْنَا الْعَظَمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>
<p>۲۵) وَلَقَدْ</p>	<p>۲۶) أَنَّمَا فَكَسَوْنَا الْعَظَمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا</p>	<p>۲۷) وَلَقَدْ</p>	<p>۲۸) وَلَقَدْ</p>	<p>۲۹) وَلَقَدْ</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>
<p>۳۰) وَلَقَدْ</p>	<p>۳۱) وَلَقَدْ</p>	<p>۳۲) وَلَقَدْ</p>	<p>۳۳) وَلَقَدْ</p>	<p>۳۴) وَلَقَدْ</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>
<p>۳۵) وَلَقَدْ</p>	<p>۳۶) وَلَقَدْ</p>	<p>۳۷) وَلَقَدْ</p>	<p>۳۸) وَلَقَدْ</p>	<p>۳۹) وَلَقَدْ</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>
<p>۴۰) وَلَقَدْ</p>	<p>۴۱) وَلَقَدْ</p>	<p>۴۲) وَلَقَدْ</p>	<p>۴۳) وَلَقَدْ</p>	<p>۴۴) وَلَقَدْ</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>
<p>۴۵) وَلَقَدْ</p>	<p>۴۶) وَلَقَدْ</p>	<p>۴۷) وَلَقَدْ</p>	<p>۴۸) وَلَقَدْ</p>	<p>۴۹) وَلَقَدْ</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>
<p>۵۰) وَلَقَدْ</p>	<p>۵۱) وَلَقَدْ</p>	<p>۵۲) وَلَقَدْ</p>	<p>۵۳) وَلَقَدْ</p>	<p>۵۴) وَلَقَدْ</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>
<p>۵۵) وَلَقَدْ</p>	<p>۵۶) وَلَقَدْ</p>	<p>۵۷) وَلَقَدْ</p>	<p>۵۸) وَلَقَدْ</p>	<p>۵۹) وَلَقَدْ</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>
<p>۶۰) وَلَقَدْ</p>	<p>۶۱) وَلَقَدْ</p>	<p>۶۲) وَلَقَدْ</p>	<p>۶۳) وَلَقَدْ</p>	<p>۶۴) وَلَقَدْ</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>
<p>۶۵) وَلَقَدْ</p>	<p>۶۶) وَلَقَدْ</p>	<p>۶۷) وَلَقَدْ</p>	<p>۶۸) وَلَقَدْ</p>	<p>۶۹) وَلَقَدْ</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>
<p>۷۰) وَلَقَدْ</p>	<p>۷۱) وَلَقَدْ</p>	<p>۷۲) وَلَقَدْ</p>	<p>۷۳) وَلَقَدْ</p>	<p>۷۴) وَلَقَدْ</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>
<p>۷۵) وَلَقَدْ</p>	<p>۷۶) وَلَقَدْ</p>	<p>۷۷) وَلَقَدْ</p>	<p>۷۸) وَلَقَدْ</p>	<p>۷۹) وَلَقَدْ</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>
<p>۸۰) وَلَقَدْ</p>	<p>۸۱) وَلَقَدْ</p>	<p>۸۲) وَلَقَدْ</p>	<p>۸۳) وَلَقَدْ</p>	<p>۸۴) وَلَقَدْ</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>
<p>۸۵) وَلَقَدْ</p>	<p>۸۶) وَلَقَدْ</p>	<p>۸۷) وَلَقَدْ</p>	<p>۸۸) وَلَقَدْ</p>	<p>۸۹) وَلَقَدْ</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>
<p>۹۰) وَلَقَدْ</p>	<p>۹۱) وَلَقَدْ</p>	<p>۹۲) وَلَقَدْ</p>	<p>۹۳) وَلَقَدْ</p>	<p>۹۴) وَلَقَدْ</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>
<p>۹۵) وَلَقَدْ</p>	<p>۹۶) وَلَقَدْ</p>	<p>۹۷) وَلَقَدْ</p>	<p>۹۸) وَلَقَدْ</p>	<p>۹۹) وَلَقَدْ</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>
<p>۱۰۰) وَلَقَدْ</p>	<p>۱۰۱) وَلَقَدْ</p>	<p>۱۰۲) وَلَقَدْ</p>	<p>۱۰۳) وَلَقَدْ</p>	<p>۱۰۴) وَلَقَدْ</p>
<p>مردگانيد</p>	<p>و هر آينه</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>	<p>آن پاره گوشت را استخوان ها پس ساختيم</p>

وَأَنْزَلَنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يُقَدِّرُ فَاسْكَنَهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابِ
و فرو فرستادیم از آسمان آب را به اندازه پس جای دادیم آن را در زمین و همانا بر بردیم

بِهِ لَقَدِرُونَ ۱۸ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِنْ تَخْيِيلٍ وَأَعْنَبْ
آن توپاییم ۱۸ پس پدید آوردمیم برای شما با آن باغ هایی را از درختان خرماء و انگور

لَكُمْ فِيهَا فَوَّاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۱۹ وَشَجَرَةٌ تَخْرُجُ مِنْ
برای شما که در آن باغ ها میوه های بسیار است وازان می خورید ۱۹ [و پدید آوردمیم] درختی را که بیرون می آید از

طُورِ سِينَاءَ تَبَتُّ بِالْدُّلْهُنِ وَصَبَغَ لِلَّاِكِلِينَ ۲۰ وَإِنَّ لَكُمْ فِي
کوه سینا می روید با روغن و نان خورشی برای خورندگان ۲۰ و همانا برای شما در

الْأَنْعَمِ لِعَرَّةَ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنْفَعٌ كَثِيرَةٌ
دام ها [گاو و گوسفن و شتر] پندی است می نوشانیم شمارا از آنچه در شکم های آنها است و برای شما در آنها سودهای فراوانی است

وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۲۱ وَعَلَى الْفُلَكِ تَحْمِلُونَ ۲۲ وَلَقَدْ
واز [گوشت] آنها می خورید ۲۱ و بر آنها ۲۲ و هر آینه کشتی ها حمل می شوید

أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَقُولُمْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
فرستادیم نوح را به سوی قومش پس گفت ای قوم من پیرستید الله را نیست برای شما هیچ الهی

عِبْرَهُ ۲۳ أَفَلَا تَنْقُونَ ۲۴ فَقَالَ الْمَلَوْأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا
جز او آیا پس پروا نمی کنید ۲۴ پس گفتند سران کسانی که کفر ورزیدند از قومش نیست این

إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَنْفَضِّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ
مگر آدمی مانند شما می خواهد که برتری گیرد بر شما و اگر می خواست الله هر آینه نازل می کرد

مَلَكِكَةَ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي إِبَابِنَا الْأَوَّلِينَ ۲۵ إِنْ هُوَ إِلَّا
فرشتگانی را نشنیده ایم این را در [تاریخ] پدران پیشینان خود ۲۵ نیست این کس مگر

رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ۲۶ قَالَ رَبِّ اُنْصُرْنِي
مردی که با او جنونی است پس انتظار بکشید درباره او تا مدتی ۲۶ گفت [ای] پروردگارم یاری کن مرا

بِمَا كَذَبُونَ ۲۷ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ أَصْنَعَ الْفُلَكَ يَا عَيْنِنَا
به سبب آنچه تکذیب کردند مرا ۲۷ پس وحی کردیم ما به او که بساز کشتی را زیر نظر ما

وَوَحِينَا فَإِذَا جَاءَهُ أَمْرُنَا وَفَكَارَ الْتَّنَورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ
و وحی ما پس چون بباید فرمان ما و فوران کرد تنور [از آب] پس داخل کن در آن از

كُلَّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقُولُ
هر گونه آگی دوتا [نرم و ماده] و اهل خود را [تیز] مگر کسی که صادر شده است بر او فرمان [عذاب]

مِنْهُمْ وَلَا تُخَطِّبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرِقُونَ ۲۸
از آنها و گفتگو ممکن با من درباره آنان غرق شدگان اند همانا آنان آنی که ستم کرده اند

فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أَنَّ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفَلَكِ فَقُلْ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا
پس چون نشستید تو و هر که با تو باشد بر کشتی پس بگو ستایش از آن الله است که رهانید مارا
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۲۸ وَقُلْ رَبِّ أَنْزَلَنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرٌ
از گروه ستمکاران ۲۸ و بگو [ای] پروردگارم فرودار مرا در جایی مبارک و تو بهترین

الْمُنْزَلِينَ ۲۹ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ۳۰ ثُرَّ أَنْشَانَا
فروند آرنده‌گانی ۲۹ همانا در این [داستان] نشانه هایی است و همانا ما هستیم آزمایش کنندگان ۳۰ سپس پدید آوردیم

مِنْ بَعْدِهِمْ قَرَنًا وَآخَرِينَ ۳۱ فَارْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ أَعْبُدُوا
بعد از آنان قومی دیگر را ۳۱ پس فرستادیم درمیان آنان پیامبری را از خودشان اینکه بپرستید

اللَّهُ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرَهُ ۳۲ أَفَلَا يَرَوْنَ وَقَالَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ قَوْمِهِ
الله را نیست برای شما هیچ الهی جزو پس آیا پرهیز کاری نمی کنید؟ ۳۲ و گفتند سران از قومش

الَّذِينَ كَفَرُوا ۳۳ وَكَذَّبُوا بِلِقَاءَ الْآخِرَةِ وَأَتَرْفَنَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
آنان که کفر ورزیدند و تکذیب کردند دیدار آخرت را و کامیابشان کرده بودیم در زندگانی دنیا

مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ ۳۴ يَا أَكُلُّ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرُبُ مِمَّا
نیست این مگر آدمی مثل شما می خورد از آنچه شما می خورید از آن و می نوشد از آنچه

تَشَرِّبُونَ ۳۵ وَلَيْنَ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ
می نوشید ۳۵ و اگر فرمان بردیم از آدمی که مانند شماست همانا شما آنگاه زیان کارانید

أَيَعِدُكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعَظَلَمًا أَنَّكُمْ
آیا وعله می دهد به شما که شما آنگاه که بمیرید و شوید خاک و استخوان هایی همانا شما [از گورها] بیرون آورده می شوید؟ ۳۶

هَيَّاهَاتَ هَيَّاهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ۳۶ إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَا نَا ۳۷
دور آنچه وعده داده می شوید ۳۶ نیست این مگر زندگانی همین دنیا یمان دور است

الَّدُنْيَا نَمُوتُ ۳۷ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثَيْنَ ۳۸ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ
می میریم و زنده می شویم و نیستیم ما برآنگیختگان ۳۸ نیست او مگر مردی که

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ۳۹ قَالَ رَبِّ
دروغ بسته بر الله دروغی را و نیستیم ما به او باور کنندگان ۳۹ گفت [ای] پروردگارم

أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ۴۰ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْحِحَ نَدِمِينَ
یاری ده مرا به سبب آنچه مرا تکذیب کردند ۴۰ گفت پس از اندکی حتما می گردد پشیمان

فَلَخَذْتُهُمْ أَصْحَاحَهُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُشَّاءً ۴۱ فَعَدَا لِلْقَوْمِ
پس گرفت آنان را بانگ آسمانی به حق پس گردانیدیم آنها [به صورت] خاشک سیل آورده پس دوری و هلاکت باد بر گروه

أَلْظَالِمِينَ ۴۱ ثُمَّ أَنْشَانَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا ۴۲ وَآخَرِينَ
ستمکاران ۴۱ سپس پدید آوردیم دیگر را نسل های بعد از آنان

۴۲ مَا تَسِّقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَخْرُونَ شَمَّ أَرْسَلَنَا رُسُلَنَا تَتَرَاءَ

پیشی نمی گیرد هیچ قومی از اجل خود ونه واپس می ماند سپس فرستادیم پیامبران خود را پیاپی

۴۳ كُلَّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَبُوهُ فَأَتَبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ

هرگاه آمد برای امتحان تکذیب کردند اور پس به دنبال اوریدیم برخی شان را از پیش برخی دیگر [کی پس از دیگری نابودشان کردیم] و گردانیدیم آنان را

۴۴ أَحَادِيثَ فَبَعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ شَمَّ أَرْسَلَنَا مُوسَى وَأَخَا

[موضوع] داستان ها پس دوری و هلاکت باد برگرهی که ایمان نمی آورند آنگاه فرستادیم موسی و برادرش

۴۵ هَرُونَ إِيَّا يَنْتَنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلِإِيْهِ

هارون را با نشانه های خود و حجتی روشن به سوی فرعون و سران او

۴۶ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِلشَّرِّينَ مِثْلِنَا قَوْمًا عَالِيَّنَ وَكَانُوا فَاسْتَكَبُرُوا

پس تکبر ورزیدند و بودند گروهی برتری جوی پس گفتند آیا ایمان اوریم به دو آدمی که مانند ما هستند

۴۷ لَنَا وَقَوْمُهُمَا فَكَذَبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهَلَّكِينَ عَيْدُونَ

حال آنکه قوم آن دو برای ما بندگان اند پس تکذیب کردند آن دو پس شدند از هلاک شدگان

۴۸ وَلَقَدْ إِيَّا يَنْتَنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ وَلَقَدْ

و هر آینه دادیم به موسی کتاب را باشد که ایشان راه یابند و گردانیدیم

۴۹ أَبْنَنَ مَرِيمَ وَأَمَّهُ وَإِيَّاهُ وَءَوْنَهُمَا إِلَى رَبِّوْقَ ذاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

پسر مریم و مادرش را نشانه ای و جای دادیم آنان را در سرزمینی بلند دارای آرامش و آبی روان

۵۰ يَتَأَيَّهَا الرَّسُلُ كُلُّوْ مِنَ الظَّبَيْتِ وَأَعْمَلُوا صَنِلَحًا إِنِّي بِمَا

ای پیامبران بخورید از خوارکی های پاکیزه و انجام دهید کاری شایسته همانا من به آنچه

۵۱ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أَمَّةٌ وَحِدَةٌ وَأَنَا رَبُّكُمْ تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

می کنید بس دانایم و همانا این است امت شما امتی و من پروردگار شمایم

۵۲ فَأَنْقُونُ فَتَقْطَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زِيرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ

پس پروا کنید از من پس جدا کردند کار [دین] خود را در بین خود پاره پاره هر گروهی به آنچه نزدشان است

۵۳ فَذَرَهُمْ فِي غَمْرَاتِهِمْ حَتَّى حَيَّنِ آيَاتِهِمْ فِي شَانِ تَا

شادان اند پس بگذار آنان را در ورطه [جهات] شان تا مدته آیا می پندارند که آنچه

۵۴ نِدْهُرُ بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُونَ

مدد می دهیم آنان را به آن از مال و فرزندان شتاب می کنیم برای شان در خوبی ها؟ نه بلکه در نمی یابند [که آین، آزمایش آنهاست]

۵۵ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشِيَّةِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ وَالَّذِينَ هُمْ

همانا آنان که خود از ترس عذاب پروردگارشان ترسان اند و آنان که خود

۵۶ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ

به آیات پروردگار خویش ایمان دارند و آنان که خود به پروردگار خود شرک نمی ورزند

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا ءاتُوا وَقُلُوبُهُمْ وَجْهَةُ أَنْفُسُهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَجِيعُونَ

وآن که می دهنند آنچه می دهنند در حالی که دل هایشان ترسان است به سبب آنکه آنان به سوی پروردگارشان بازگشت کنندگان اند

أُولَئِكَ يُسَرِّعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَيِّقُونَ

آنکه می شتابند در نیکی ها و خود به سوی آن پیشی گیرندگان اند و مکلف نمی کنیم

نَفْسًا إِلَّا وُسِّعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَبٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُنْ لَا يُظْلَمُونَ

هیچ کس را مگر به اندازه توان او و نزد ما کتابی است که سخن می گوید به حق و آنان ستمدیله نشوند

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرَقٍ مِنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلُ مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ

بلکه دل هایشان در غفلتی [عمیق] است از این [حقایق] و برای آنان است اعمالی غیر از این که آنان آن را

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَنَا مُتَرْفِهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْهَرُونَ

انجام می دهنند تا چون بگیریم نازیورددگان آیشان را به عذاب در آن وقت آنان فریاد می کنند

لَا تَجْعَلُوْا إِلَيْمَ إِنْكُمْ مِنَّا لَا تُنَصِّرُونَ

[گفته می شود] فریاد مکنید امروز همانا شما از جانب ما یاری نخواهید شد هر آینه آیت های من

تُثْلِي عَلَيْكُمْ فَكَنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَبِكُمْ ثُنِكَصُونَ

خوانده می شد بر شما پس شما بر پاشنه های خود باز می گشتبند [به پشت بر می گشتید] در حالی که تکبر می ورزیدید

إِبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ أَفَلَمْ يَدَّبِرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ

در برابر آن و [در نشست های] شباهه یاوه می گفتید پس آیا نیندیشیده اند این سخن [قرآن] را یا آمده است نزدشان آنچه که نیامده بود

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ

برای پدران پیشین شان نشناختند یا پیشین شان

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ حِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ وَأَكْثُرُهُمْ لِلْحَقِّ

دیوانگی در او است؟ چنین تیست بلکه آورده است برای شان حق را و بیشترشان حق را می گویند

كَرِهُونَ وَلَوْ أَتَّبَعُ الْحَقَّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ الْسَّمَوَاتُ

ناخوش دارند و اگر پیروی کند حق از آرزو های شان هر آینه تباہ شود آسمان ها

وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنِ

و هر که در میان آنهاست بلکه اوردهم برای شان پند ایشان را پس آنها از

ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرَجًا فَخَرَاجٌ رَبِّكَ خَيْرٌ

پندشان روگردان اند یا می خواهی از آنان مزدی را پس مزد پروردگار تو بهتر است

وَهُوَ خَيْرُ الْرَّازِقِينَ

و او بهترین روزی دهنده اند است و همانا تو می خوانی آنان را به سوی راهی راست

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الْصَّرَاطِ لَنَكِبُونَ

و همانا آنان که ایمان نمی آورند منحرف اند

وَلَوْ رَحْمَنُهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضَرٍّ لَّجُوا فِي طُغْيَانِهِمْ
و اگر رحم کنیم بر آنان و برداریم آنچه به ایشان است از سختی هر آینه اصرار می کنند در سرکشی خود

يَعْمَهُونَ **وَلَقَدْ أَخْذَنَهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا أَسْتَكَانُوا لِرِبِّهِمْ**
در حالی که سرگردان اند **وَهُرَآيْهَ گَرْتَارَ كَرْدِيمَ آثَانَ رَا** پس فروتنی نکردن برای پروردگار خود

وَمَا يَئْضَرُ عَوْنَانَ **حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ**
و نه به زاری پردازند **تَا آنَگَاهَ كَه بَگَشادِيمْ بَرَايَشَانْ دَرِي رَا دَارَايْ عَذَابٍ سَخْتَ**

إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ **وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ**
ناگهان ایشان در آن نالمید شوندگان اند **وَاوْسَتْ آنَ كَه پَدِيدَ آورَدْ بَرَايَ شَما شَنْوَابِي وَجَشْمَهَا**

وَالْأَفْعَدَةَ قَلِيلًا **مَا تَشَكَّرُونَ** **وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ**
و دل ها را اما اندک سپاس می گزارید **وَاوْسَتْ آنَ كَه پَدِيدَ آورَدْ شَما رَا در زَمِينَ**

وَإِلَيْهِ تَحْشِرُونَ **وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَلَهُ أُخْتَلَفُ**
و به سوی او گردآورده می شوید **وَاوْسَتْ آنَ كَه زَنْدَهَ مَيْ كَنَدْ وَمَيْ مِيرَانَدْ بَرَايَ اوْسَتْ بَيَابَيِ آمدَنَ**

الْأَيَّلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ **بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ**
شب و روز **أَيَا خَرَدَنَمِي وَرَزِيدَ؟** **[عبرت نگرفتند] بلکه گفتند همانند آنچه را که گفته بودند**

الْأَوَّلُونَ **قَالُوا أَءِذَا مِتَنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعَظَمًا أَءِنَا**
پیشیان **كَفَتَنَدْ آيَا جُونْ مرَدِيمْ وَشَدِيمْ خَاكِي وَاسْتَخْوانَهَا بَيِّنَا**

لَمْ يَعُثُونَ **لَقَدْ وَعْدَنَا نَخْنُ وَءَابَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا**
برانگیخته خواهیم شد؟ **هُرَآيْهَ وَعْدَهَ دَادَهَ شَدِيمْ** **آيَنِ پِيشَانِ ازِينِ نِيسَتِ اينِ ما**

إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ **قُلْ لَمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ**
مگر افسانه های **بَغُو بَرَايَ كَيِسَتْ زَمِينَ** **آيَنِ پِيشَانِ وَآنَچَهَ درَآنَ اسْتَهَا**

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ **سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ** **أَفَلَا تَذَكَّرُونَ**
شما **آيَا پَسْ پَنَدَنَمِي گِيرِيدَ؟** **زَوْدَا گُوبِينَدْ ازَ آنَ اللهَ استَ بَغُو**

قُلْ مَنْ رَبُّ الْسَّمَوَاتِ الْسَّمَاءِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
بگو کیست پروردگار آسمان های هفتگانه و پروردگار **بَزَرَگَ عَرْشَ بَزَرَگَ**

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نَنْقُولَ **قُلْ مَنْ بَيِّنَهِ**
زود خواهند گفت از آن الله است بگو آیا پس پرهیز کاری نمی کنید؟ **بَغُو كَيِسَتْ كَه بَه دَسَتْ اوْسَتْ**

مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُحِيدُ وَلَا يُحَكِّرُ عَلَيْهِ إِنْ
فرمانروایی هر چیزی و اوست که پناه می دهد و پناه داده نشود [کسی] در برابر [حكم] او اگر

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ **سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَإِنَّ** **تُسْحَرُونَ**
شما می دانستید زود خواهند گفت از آن الله است بگو پس چگونه افسون می شوید؟

أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ۱۰

[نه] افسانه های پیشینه نیست [لکه آورده ایم برای آنان حق را و همانا ایشان دروغگویان اند نگرفته است الله هیچ فرزندی را

بل

وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٌ إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ ۱۱

و نیست با او هیچ الهی زیرا در آن صورت هر آینه می برد هر الهی چیزی را که آفریده بود و هر آینه برتری می جست

بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يَصِفُونَ ۱۲

برخی از ایشان بر برخی دیگر پاک است الله از آنچه وصف می کنند

الْغَيْبُ وَالشَّهَدَةُ فَتَعَلَّمَ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۱۳

نهان و آشکار است پس برتر است از آنچه شریک [او] می سازند بگو [ای] پروردگارم

إِمَّا تُرِكَيْتِ مَا يُوعَدُونَ رَبٌّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ ۱۴

اگر بنمایی به من آن [عنابی] را که وعده داده می شوند [ای] پروردگارم پس قرار مده مرا در گروه

أَظَلَّلِيمِينَ وَإِنَّا عَلَى أَنْ نُرِيكَ مَا نَعْدُهُمْ لَقَدْرُونَ ۱۵

ستمکاران [۱۴] و بی گمان ما بر اینکه بنماییم به تو آنچه را که وعده داده ایم به ایشان قطعاً تواناییم

أَدْفَعْ بِالْتَّى هِيَ أَحْسَنُ الْسَّيِّئَةَ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ۱۶

دفع کن به آن [رسوی] که نیکوتراست بدی را ما داناتریم به آنچه وصف می کنند

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِكَ ۱۷

و بگو [ای] پروردگارم پناه می برم به تو از وسوسه های شیطان ها و پناه می برم به تو

رَبِّ أَنْ يَخْضُرُونَ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدُهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ۱۸

[ای] پروردگارم از اینکه حاضر شوند نزد من [۱۸] [نکار می کنند] تا وقتی که بباید یکی از آنان را مرگ گوید [ای] پروردگارم

أَرْجِعُونَ لَعَلَّهُ أَعْمَلُ صَلِحًا فِيمَا تَرَكُتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلْمَةٌ ۱۹

بازگردان مرا [ایه دنیا] [۱۹] شاید کنم [کاری] شایسته در آنچه گذاشتم چنین نیست بی گمان این سخنی است که

وَمَنْ وَرَأَهُمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمٍ يُبَعَثُونَ فَإِذَا نُفِخَ ۲۰

وی گوینده آن است [ولی نتیجه ای ندارد] و پیش روی آنان برزخی است تا روزی که برانگیخته شوند [۲۰] پس چون دمیده شود

فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمٌ بَيْنَهُمْ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ۲۱

در صور پس نباشد هیچ پیوند خوبی میان ایشان در آن روز و از یکدیگر نپرسند

فَمَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ فَأَوْلَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۲۲

پس هر که گران شود کفه های [اعمال] او پس آنان رستگاران اند و هر که

خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأَوْلَئِكَ الَّذِينَ حَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ ۲۳

سبک شود کفه های [اعمال] او پس آنان کسانی اند که تباہ کردند در دوزخ

خَلِدُونَ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمْ أَنَارٌ وَهُمْ فِيهَا كَلِحُونَ ۲۴

جاودان اند می سوزاند روی هایشان را آتش و ایشان در آن زشت رویان اند

أَلَّمْ تَكُنْ إِيمَانِي **تُنَلِّي عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ** **قَالُوا** **۱۰۵**

[گفته می شود] آیا نبود آیه های من که خوانده می شد بر شما پس آن را تکذیب می کردید؟
گویند

رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا سِقْوَتِنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ **رَبَّنَا** **۱۰۶**

[ای] پروردگارما غلبه کرد بر ما بدینختی ما و بودیم گروهی گمراه [ای] پروردگارما

أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عَدْنَا قَالَ أَخْسَئُوا فِيهَا **۱۰۷**

بیرون اور ما را از آن [آتش دوزخ] پس اگر برگردیم [به کفر] پس بی گمان ما ستمکاران خواهیم بود
بیرون اور ما را از آن [آتش دوزخ] پس اگر برگردیم [به کفر] پس بی گمان ما ستمکاران خواهیم بود گوید دور شوید در آنجا

وَلَا تُكَلِّمُونَ **۱۰۸** **إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ** **رَبَّنَا**

و سخن مگویید با من زیرا گروهی از بندگان من می گفتند [ای] پروردگارما

إِيمَانًا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا **۱۰۹** **وَأَنَتَ خَيْرُ الْرَّحِيمِ** **۱۱۰**

ایمان آوردیم پس بیامرز مارا ورحم کن بر ما و تو بهترین رحم کنندگانی پس گرفتید ایشان را

سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسُوكُمْ **۱۱۱** **ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضَاهَكُونَ**

به مسخره تا فراموش گردانیدند برای شما یاد مرا و شما به آنان می خندیدید

إِنِّي جَزِيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَرَبُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَاجِرُونَ **۱۱۲**

بی گمان من پاداش داده ام ایشان را امروز به سبب صبری که کردند بی گمان آنان خود کامیاب آند گوید

كَمْ لَيْثَمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ **۱۱۳** **قَالُوا لِيَثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ** **۱۱۴**

چقدر درنگ کردید در زمین به شمار سال ها؟ پاره ای گویند درنگ کردیم یک روز یا

يَوْمَ فَسَلِ الْعَادِينَ **۱۱۵** **قَلَ إِنْ لَيْثَمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَتَكُمْ** **۱۱۶**

از روز پس بیرس از شمارندگان گوید درنگ نکردید مگر اندکی کاش شما

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ **۱۱۷** **أَفْحَسْبَتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَكُمْ عَبْشًا وَأَنَّكُمْ** **۱۱۸**

[در دنیا این را] می دانستید آیا پنداشتید آفریدیم شما را بیهوده و اینکه شما

إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ **۱۱۹** **فَتَعْلَمَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا** **۱۲۰**

به سوی ما بازگردانده نمی شوید؟ پس برتر است الله آن پادشاه راستین نیست هیچ الهی مگر

هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ **۱۲۱** **وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَّا هُنَّا** **۱۲۲**

او پروردگار عرش ارجمند است الله و هر که بخواند با الله الهی او

كَلَّا لَا بُرْهَنَ لَهُ بِلِهٍ فَإِنَّمَا حَسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ **۱۲۳**

دیگررا که نیست هیچ دلیلی برای او براین کارش پس جز این نیست که حساب او نزد پروردگارلوست همانا رستگارنمی شوند

الْكَافِرُونَ وَقُلْ رَبِّ أَغْفِرْ وَأَرْحَمْ وَأَنَتَ خَيْرُ الْرَّحِيمِ **۱۲۴**

کافران و بگو [ای] پروردگارم بیامرز و رحم کن و تو بهترین رحم کنندگانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

سُورَةُ أَنْزَلْنَا وَفَرَضْنَا

[این سوره ای است که فروود آورده ایم آن را واجب گردانیده ایم [احکام آن را بر شما] و فرو فرستادیم در آن آیاتی روش باشد که شما پندیزید

۱ الْزَانِيَةُ وَالْزَانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَحْدَةٍ مِنْهُمَا جَلَدَهُ وَلَا تَأْخُذُكُمْ

زن زناکار و مرد زناکار پس بزنید هر یک از آن دو را صد تازیانه و نگیرد شما را به آن دو هیچ دلسوزی ای در [اجرا] حکم الله اگر شما ایمان دارید و روز واپسین و باید حاضر شوند

۲ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ الْزَانِي لَا يَنْكُحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ

به کیفر آن دو گروهی از مؤمنان از زناکار ازدواج نمی کند مگر با زن زناکار یا مشرکه و زن زناکار ازدواج نمی کند مگر با مرد زناکار یا مشرک و حرام شده است این [کار] بر

۳ الْمُؤْمِنِينَ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوْ بِأَرْبَعَةٍ شَهَدَاءَ

مؤمنان و آنان که نسبت زنا می دهند به زنان پاکدامن سیس نیاورند چهار مرد گواه را بزنید ایشان را هشتاد تازیانه و قبول نکنید از آنان هیچ گواهی را هیچ گاه و آنان همان

۴ الْفَسِقُونَ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَاصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

فاسقان اند مگر کسانی که توبه کردند بعد از آن و به اصلاح پردازند پس همانا الله آمرزگار مهریان است و کسانی که نسبت زنا می دهند به زنان خود در حالی که نباشد برای آنان گواهی مگر خودشان

۵ فَشَهَدَهُ أَحَدُهُمْ أَرَبَعَ شَهَدَاتِ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمَنْ الصَّدِيقِينَ

پس گواهی یکی از ایشان چهار بار شهادت به الله است به اینکه او [خود] هر آینه از راستگویان است و پنجم بار این است که لعنت الله بر روی اگر باشد از دروغگویان و دفع می کند

۶ عَنَّهَا عَذَابٌ أَنَّ تَشَهَّدَ أَرَبَعَ شَهَدَاتِ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمَنْ الْكَذِيبِينَ

از زن عذاب را اینکه گواهی بدهد چهار بار شهادت به الله که همانا [شوهر] او از دروغگویان است و بار پنجم بی گمان خشم الله بر او باد اگر باشد [آن مرد] از راستگویان

۷ وَالْخَمِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَذِيبِينَ

واگر نبودی بخشایش الله بر شما و رحمت او و اینکه الله پذیرنده توبه و سنجیده کار است [به علی] سخت دچار می شدید

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِلْفَكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسِبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ

بی گمان کسانی که آوردنده [=ساختند] آن تهمت بزرگ را گروهی از شما بودند میندارید آن [تهمت] را بد برای خود بلکه این

لَكُمْ لِكُلِّ أَمْرٍ يَمْنَهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّ

خیر است برای شما [زیرا پرده را ز چهره منافقان برداشت] برای هر کسی از ایشان است آنچه کسب نمود از گناه و کسی که به عهده داشت

كَبَرُوا مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۱۱ **لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ**

بخش بزرگ آن را از آنان برای او عذابی بزرگ است ۱۱ چرا وقتی که شنیدید آن را گمان نبردند مردان مؤمن

وَالْمُؤْمِنَاتُ يَأْنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ۱۲ **لَوْلَا**
۱۲ **وَنَفَقْتُنَدْ كَه این تهمتی آشکار است؟** چرا
و زنان با ایمان به خودشان نیکی را؟

جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةٍ شَهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَاءِ
۱۳ **نیاوردنده بر این [ادعا] چهار گواهان را پس آن گروه**

عِنْدَ اللَّهِ هُمْ أَكْذَبُونَ ۱۴ **وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ**
۱۴ **نzd الله همان دروغگویان اند و اگر نبودی بخشش الله بر شما و رحمت او**

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمْ سَكُنْ فِي مَا أَفْضَتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۱۵ **در دنیا و آخرت هر آینه می رسید به شما در آنچه [بهتانی] که وارد شدید در آن عذابی بزرگ**

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ
۱۵ **آنگاه که دریافت می کردید آن را به زبان های خود و می گفتید به دهان های خود آنچه را که نبود برای شما به آن دانشی**

وَتَحْسِبُونَهُ هَيْنَا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ۱۶ **ولَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ**
۱۶ **و می پنداشتید آن را آسان حال آنکه آن نزد الله بزرگ بود و چرا آنگاه که شنیدید آن را**

فَلَمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ تَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بِهَتْنَ عَظِيمٌ
۱۷ **نگفتید شایسته نیست برای ما که به زبان آوریم این [سخن] را [بارالها] تو متزهی این بهتانی بزرگ است**

يَعِظُكُمْ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۸ **پند می دهد شما را الله از اینکه باز گردید به مثل این [سخن] برای همیشه اگر هستید مؤمنان**

وَبَيْنَ اللَّهِ لَكُمُ الْأَيَتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۱۹ **إِنَّ الَّذِينَ**
۱۹ **وروشن می کند الله برای شما آیات را دنایی سنجیده کار است همانا آنان که**

يُحِبُّونَ أَنْ تَشْيَعَ الْفَحْشَةَ فِي الَّذِينَ ءامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
۲۰ **دوست دارند که شایع گردد [تهمت] بی حیایی درمیان آنان که ایمان آورده اند برای شان عذابی دردناک است**

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۲۱ **ولَوْلَا**
۲۱ **در دنیا و آخرت و آخرت و شما می داند و شما نمی دانید و اگر نبودی**

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ ۲۰ **رَحِيمٌ**
۲۰ **بخشش الله بر شما و رحمت او و اینکه همانا الله مهرورز مهریان است [به عذابی سخت دچار می شدید]**

**يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِذْ أَمَنُوا لَا تَنْبِعُوا خُطُوتَ الشَّيْطَنِ وَمَنْ يَتَّبِعُ
از گام‌های شیطان پس کسی که پیروی کند ای کسانی که ایمان آوردہ‌اید پیروی مکنید**

**خُطُوتَ الشَّيْطَنِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ
از گام‌های شیطان پس همانا او فرمان می‌دهد به کار ناشایسته و زشت و اگر نبود بخشش**

**اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَرَ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبْدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي
الله بر شما و رحمت او پاک نمی‌شد از شما هیچ کسی هرگز و لیکن الله پاک می‌سازد**

**مِنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢١ وَلَا يَأْتِلُ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ
هر که را خواهد و الله بس شنوا داناست و نباید سوگند خورند صاحبان برتری و بخشش از شما**

**وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا
و توانگران که ندهند**

**سَيِّدِ اللَّهِ ٢٢ وَلَيَعْفُوا وَلَيَصْفَحُوا أَلَا تَحْبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
راه الله [چیزی از طرابی خود را] و باید عفو کند و درگذرند آیا دوست نمی‌دارید که بیامرد شما را؟**

**وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٢٣ الْمُحْسَنَاتِ الْغَفِلَاتِ
و الله امرزندۀ مهربان است ۲۳ کسانی که نسبت زنا می‌دهند به زنان پاک دامن بی خبر**

**الْمُؤْمَنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٢٤
با ایمان لعنت شده‌اند در دنیا و آخرت و برای آنان است عذابی بزرگ**

**يَوْمَ تَشَهُّدُ عَلَيْهِمْ الْسِّنَّتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
روزی که گواهی دهد بر [ازیان] ایشان زبان هایشان و دست هایشان [وینیز] پای هایشان به آنچه می‌کرند**

**يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ ٢٥
در آن روز به طور کامل می‌دهد به ایشان الله پاداش سزاوارشان را و خواهند دانست که الله همان آن حق**

**الْمُؤْمِنُونَ ٢٥ الْحَسِنَاتُ لِلْحَسِنَاتِ
آشکار است ۲۵ زنان پلید از آن زنان پلیدند**

**وَالظَّبِيبَاتُ لِلظَّبِيبَاتِ
و زنان پاکیزه از آن مردان پاکیزه**

**مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٢٦
از آنچه می‌گویند برای ایشان است امرزش و روزی ارجمند**

**إِنَّمَا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٢٦
ایمان آوردہ‌اید داخل نشوید به خانه‌های شماست تا آنکه آشنایی داده [واجاہ بگیرید]**

**وَتَسْلِمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ٢٧ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
و سلام کنید بر اهل آن این بهتر است برای شما شاید شما پند پذیرید**

فَإِنْ لَمْ تَحِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ اَكْرَبْتُمُوهُمْ دَرَأَنَ كُسْرَى رَا پس وارد نشود به آنجا تا آنکه اجازه داده شود به شما و اگر پس اگر نیافتید

قِيلَ لَكُمْ أَرْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
گفته شود به شما که بازگردید پس بازگردید این پاکیزه تراست برای شما و الله به آنچه می کنید

۲۸ عَلِيمٌ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيوْتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
دانما است نیست بر شما هیچ گناهی اینکه داخل شوید در خانه هایی غیر مسکونی

۲۹ فِيهَا مَتَّعٌ لَكُمْ وَاللهُ يَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ
که در آن کالایی برای شماست و الله می داند آنچه را آشکار می کنید و آنچه را پنهان می دارد

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغْضُبُوا فُرُوجُهُمْ
بگو به مؤمنان که فرود آرند برخی از نگاه های خود را و نگهدارند شرمگاه های خود را

۳۰ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ
این پاکیزه تراست برای ایشان همانا الله آگاه است به آنچه می کنند و بگو به زنان با ایمان

يَغْضُضُنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَ وَلَا يُبَدِّيْنَ
که فرود آرند برخی از نگاه های خود را و آشکار نکنند و نگه دارند شرمگاه های خود را

زِينَتُهُنَ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهُنَّ
آرایش خود را مگر آنچه ظاهر است از آن و باید فرو آندازند روسربی های خود را بر گریبان های خود

وَلَا يُبَدِّيْنَ زِينَتُهُنَ إِلَّا مَنِعِلَتِهِنَّ أَوْ
و آشکار نکنند زینت [پنهانی] خود را برای شوهرانشان یا پدران خویش یا

ءَابَاءِ بُعْولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعْولَتِهِنَّ
پدران شوهرانشان یا پسران خود یا

أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِيَ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَاءِهِنَّ
یا برادران خود یا پسران خواهران خود یا زنان همکیش خود

أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّبَاعِيرَ
یا آنچه مالک شده دستهایشان [بردگان خود] یا نیاز جنسی ندارند از

الرِّجَالِ أَوْ الْطِفْلِ الَّذِينَ عَلَى عَوْرَتِ الْنِسَاءِ
مردان یا آن اطفال که هنوز آگاه نشده اند زنان امور جنسی بر

وَلَا يَضْرِبُنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِيْنَ
و نزنند [به زمین] پاهای خود را تا دانسته شود آنچه پنهان دارند از زینت خود و توبه کنید

إِلَى اللهِ جَمِيعًا أَيُّهُهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
به سوی الله همگی ای باشد که شما مؤمنان رستگار شوید

وَأَنِكُحُوا الْأَيْمَنَ مِنْكُمْ وَالصَّلِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَأَمَاءِكُمْ إِنْ و به همسری دهید بی همسران از خود را و کنیزان خود را اگر

يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَسِعٌ عَلِيمٌ ۖ ۲۶
باشدند نیازمند بی نیازشان گرداند الله از بخشایش خود و الله گشایشکر داناست

وَلَيَسْتَعِفِ الَّذِينَ لَا يَحْدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ و بايد پاکدامنی ورزند آنانی که نمی یابند [وسیله] ازدواج را تا آنکه بی نیاز گرداند ایشان را الله از بخشایش خود

وَالَّذِينَ يَبْنَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ فَكَاتِبُهُمْ إِنْ و کسانی که می خواهند عقد بازخرید خود را آنچه مالک شده دستهایتان [از بردگاتان] تقاضای بازخریدشان را بپذیرید اگر

عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَعَاتُوهِمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي أَتَيْتُكُمْ وَلَا سراغ دارید در آنان خیری را و بدھید به آنان از مال الله آنچه که داده است به شما و

تُكْرِهُوا فَنِيَّتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَا تَحْصِنَا لِنَبْنَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ مجبور مکنید کنیزان خود را به زنا اگر خواستند پاکدامنی را تا به دست آورید کالای زندگانی

الْدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهُهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ و هر که مجبور گند ایشان را پس همانا الله پس از اجبارشان امرزنده مهریان است

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِبْيَنَتِ وَمِثْلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا ۲۲
و هر آینه فرود آوردمی به سوی شما آیت های روشی را و مثلی از [حال] کسانی که گذشته اند

مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۲۳
بیش از شما و پندی را برای پرهیز کاران

وَالْأَرْضُ مَثْلُ نُورٍ كَمْشَكُوفٍ يُوقَدُ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زَجَاجَةٍ و زمین است حالت نور او مانند چراغدانی است که در آن چراغی است آن چراغ در شیشه ای است

الْزَجَاجَةُ كَانَهَا كَوَكْبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةِ مُبَرَّكَةٍ زَيْتُونَةٍ آن شیشه گویا که آن ستاره ای است درخشن که افروخته می شود [آن چراغ از [روغن] درخت مبارک زیتون

لَا شَرِقَيَّةٌ وَلَا غَرَبَيَّةٌ يَكَادُ زَيْتَهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمَسَّهُ نَارٌ ۲۴
که نه شرقی است و نه غربی [بلکه در تمام روز افتتاب برآن می تبلد] نزدیک است [از شدت زلالی] روغن آن روشن شود اگرچه نرسیده باشد به آن آتشی

نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ روشنی بر روشنی است راه می نماید الله به نور خود هر که را خواهد و می زند الله این مثال ها را

لِلنَّاسِ وَاللَّهُ يُكَلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۲۵
برای مردم و الله به هر چیزی داناست در خانه هایی که اجازه داده است الله که بر افراشته شود

وَيَذَكَّرَ فِيهَا أَسْمَهُ وَالْأَصَالِ وَالْأَصَالِ يُسَيِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِ و شامگاهان در آنها نام او به پاکی می ستایند او را در آنها بامدادان

رِجَالٌ لَا نُلْهِيْهِمْ بِتَجْرِيْةٍ وَلَا يَبْعَثُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَاقِمُ الصَّلَاةَ وَلَا يَنْهَا
 مردانی که مشغول نمی‌سازد آنان را بازگانی و نه داد و ستدی از یاد الله و بریاداشتن نماز و دادن

الْأَرْكَوْةُ يَخَافُونَ يَوْمًا نَّقْلَبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَرُ
 ۲۷ زکات می‌ترسد از روزی که زیر و رو می‌شود در آن دلها و چشمها

لِيَجْزِيْهِمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ
 ۲۸ تا پاداش دهد به آنان الله در برابر نیکوتر آنچه کرداند و زیاده دهد ایشان را از فضل خود والله روزی می‌دهد

مَنْ يَشَاءُ بُغْرِيْرِ حِسَابٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَسَابٌ
 ۲۸ هر کس را خواهد بی شمار و کسانی که کفر ورزیدند اعمال شان مانند سراب است

بِقِيَعَةٍ يَحْسِبُهُ الظَّمَآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدُهُ شَيْئًا
 دردشی خشک و هموار که می‌پندارد آن را [آدم] تشنه آبی تا آنگاه که برسد به آن نمی‌یابد آن را چیزی

وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ حِسَابٌ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ
 ۳۹ و می‌باید الله را نزد آن [اعمال سراب گونه خود] پس رسیدگی می‌کند به طور کامل حساب وی را والله زود شمار است

أَوْ كَظُلْمَتِ فِي بَحْرِ لُجَّيْ يَغْشَهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ
 ۴۰ یا مانند تاریکی هایی در دریایی ژرف که می‌پوشاند آن را موجی که از فراز آن موجی دیگر است [او] از

فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلْمَتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكَدُهُ
 بالای آن ابری است تاریکی هایی است برخی از آن بالای برخی دیگر چون بروند دست خود را

لَمْ يَكُنْ يَرَهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ
 ۴۱ نزدیک نیست که بیند آن را و هر که قرار ندهد الله برایش نوری را پس نیست برای او هیچ نوری آیاندیدی که همانا

الَّهُ يُسَيِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْطَّيْرِ صَفَّتِ كُلُّ قَدْ
 الله به پاکی می‌ستایند اورا هر که در آسمان ها و زمین است و مرغان بال گشوده هریک به تحقیق

عِلْمٌ صَلَاثَةٌ وَتَسِيْحَهُ وَاللَّهُ مُلْكٌ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ
 ۴۲ می‌داند دعای خود و تسبیح خود را و الله داناست به آنچه می‌کند و برای الله است پادشاهی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ اللَّهُ يُرْبِحُ
 آسمان ها و زمین و به سوی الله است بازگشت [نهایی] آیاندیدی که الله می‌راند

سَحَابًا ثُمَّ يُؤْلِفُ بَيْنَهُ وَثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
 ابری را سپس می‌پیوندد میان آن را باز می‌گرداند آن را انباشته پس می‌بینی قطره های باران را که بیرون می‌آید از

خَلْلِهِ وَيَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جَبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصَبِّ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
 لابه لای آن و فرود می‌آورد از جانب بالا از کوه هایی که در آنجا هست تگرگی پس می‌رساند آن را به هر که خواهد

وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقَهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ
 ۴۳ و باز می‌دارد آن را از هر که خواهد نزدیک است که روشنی برق آن براید دیده هارا

يُقْلِبُ اللَّهُ الْيَلَلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعْبَةً لَا يُؤْلِي الْأَبْصَرَ
 ۴۴ دگرگون می کند الله شب و روز را همانا در آن عبرتی است برای صاحبان بصیرت

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ
 ۴۴ والله آفرید هر جنبدهای را از آبی [الدک] پس برخی از آنها موجودی است که می رود بر شکم خود و برخی از آنها موجودی است

يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
 ۴۴ که می رود بر دوپای و برخی از آنها موجودی است که می رود بر چهارپایی می آفریند الله آنچه خواهد

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَّقَدْ أَنْزَلَنَا إِيمَانًا مُّبِينًا
 ۴۵ همانا الله بر هر چیزی تواناست هر آینه فرود آوردیم آیت های بیانگر را

وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صَرَاطِ مُسْتَقِيمٍ وَيَقُولُونَ
 ۴۶ و الله هدایت می کند هر که را خواهد به سوی راهی راست و می گویند

إِيمَانًا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ
 ۴۶ ایمان آورده ایم به الله و به پیامبر و فرمان بردمیم سپس روی می گردانند گروهی از ایشان پس از

ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَرَسُولُهُ
 ۴۷ آن و نیستند آنان مؤمنان [ثابت بر ایمان] و پیامبر او و چون خوانده می شوند به سوی الله

لِحَكْمٍ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُعْرِضُونَ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمْ أُلْحَقُ
 ۴۸ تا داوری کند در میان آنها ناگهان گروهی از آنان دوی گردان اند و اگر باشد برای ایشان حق [حق با آنان باشد]

يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذَعِّنِينَ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ أَمْ أَرْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ
 ۴۹ می آیند به سوی او مطیعنه [و تسليم شوند] آیدار دلهایشان مرضی است یا در تردید افتاده اند یا می ترسند

أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
 ۵۰ از اینکه ستم کند الله بر ایشان و ستم کند رسول او؟ بلکه آنان خود ستمکارند

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِحَكْمٍ بَيْنَهُمْ
 ۵۱ جز این نیست گفتار مؤمنان که وقتی که خوانده شوند به سوی الله و رسولش تا داوری کند در میانشان

وَمَنْ سَمِعَنَا وَأَطَعَنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
 ۵۱ اینکه گویند شنیدیم و فرمان بردمیم رستگارند و آنان خود و هر که

يُطِعِ اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَى اللَّهَ وَيَتَّقِهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِرُونَ
 ۵۲ فرمان برداری کند از الله و رسول او و بترسد از الله و پروا کند از او پس آنان خود کامیاب اند

وَاقْسُمُوا بِاللَّهِ جَهَدَ أَيْمَنَهُمْ لَئِنْ أَمْرَتُهُمْ لِيَخْرُجُنَّ قُلْ
 ۵۳ و سوگند خوردن به الله به سوگندهای سخت خود اگر امر کنی به ایشان [هر آینه] بیرون روند از [وطن خود] بگو

لَا نُقْسِمُوا طَاعَةً مَعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
 ۵۳ سوگند مخورید فرمان بردنی همانا الله آگاه است به آنچه می کنید شناخته شده است

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ

بگو فرمان بريد الله را و فرمان بريد پیامبر را پس اگر روی بگردانیدن پس جزای نیست که هست بر او [پیامبر] آنچه لازم شده براو

وَعَلَيْكُمْ مَا حَمِلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ

و بر شماست آنچه لازم شده است بر شما و اگر فرمان بريده اورا راه يابيد و نیست بر [عهد] اين پیامبر

إِلَّا أَلْبَغُ الْمُبَيْتُ ۵۴

جز رساندن پیام آشکارا و عده داده است الله آنان را که ايمان آورده اند از شما و كرده اند

إِلَّا أَلْبَغُ الْمُبَيْتُ ۵۵

جز رساندن پیام آشکارا و عده داده است الله آنان را که ايمان آورده اند از شما و كرده اند

الصَّلِحَاتِ لِسْتَ خَلْفَهُمْ

کارهای شایسته که قطعاً جانشین سازد ایشان را چنانکه زمین در

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَمْ يُمْكِنْهُمْ لَهُمْ

کسانی را که پيش از ایشان بودند و حتماً پا بر جا سازد که پسندیده است برای آنها برای ایشان دین شان را

وَلَيَسَدِّلُهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ

و حتماً جایگزین می کنند برای آنها ایمنی را در حالی که پرسش می کنند مرا شریک نمی سازند برای من

شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ ۵۶

چيزی را و هر که کفر ورزد پس از ترسشان ايماني را در حالی که پرسش می کنند مرا شریک نمی سازند

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

و بريبا داريد نماز را همان هم

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۵۷

و باشد که شما باشد که شما

كَفَرُوا لَا تَحْسَبَنَ الَّذِينَ ۵۸

هرگز مینداريد کسانی که زمین در

وَمَا وَنَاهُمْ النَّارُ ۵۹

و جای ایشان آش است

لِيَسَتَعْذِنُكُمُ الَّذِينَ ۶۰

باید اجازه خواهند از شما آنان که مالک شده است دستانتان [= برگاتان] و آنان که نرسیده اند به بلوغ از شما

ثَلَاثَ مَرَّتَ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ ۶۱

سه بار [از شما اجازه بگيرند] [یکبار] پيش از نماز صبح و [یکبار] وقتی که می نهید جامه های خود را در نيمروز

وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ۶۲

و [یکبار] پس از نماز خften اين سه وقت خصوصی و خلوت شماست نیست

وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ ۶۳

ونه برایشان هیچ گناهی در غير این اوقات [زیرا] آنان پیوسته می گرند بر گرد شما

بَعْضٌ كَذِلَكَ يَبْيَنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللهُ عَلِيهِ حَكِيمٌ ۶۴

برخی وارد می شوید این چنین روشن می سازد الله برای شما آيات را بس دانای سنجیده کار است

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلَيَسْتَعِذُنَّ	كَمَا أَسْتَعِذَنَ	كَمَا أَسْتَعِذَنَ	کودکان تان به بلوغ پس باید که اجازه خواهند [در همه لوقات] چنانکه اجازه می طلبیدند	و چون برسند
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يَبْيَنُ اللَّهُ لَكُمْ إِيمَانَهُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ	أَنَّهُمْ كَذَلِكَ يَبْيَنُ اللَّهُ لَكُمْ إِيمَانَهُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ	آیات خود را برای شما باشد	آین چنین روشن می سازد الله و الله	آنکه [بالغ بودند] پیش از ایشان
وَالْقَوْعَدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نَدَارَنْد امید	كَهْ لَا يَرْجُونَ نَدَارَنْد امید	و بازنیستگان از زنان	که لَا يَرْجُونَ نَدَارَنْد امید	۵۹
عَلِيمٌ حَكِيمٌ	عَلِيمٌ حَكِيمٌ	سنجدیده کار است	بس دانای	۵۹
نِكَاحًا فَلَيَسْ كَمْ جُنَاحٌ عَلَيْهِنَّ أَنْ يَضْعُنَ شِبَابَهُنَّ	نِكَاحًا فَلَيَسْ كَمْ جُنَاحٌ عَلَيْهِنَّ أَنْ يَضْعُنَ شِبَابَهُنَّ	پس نیست	به ازدواج	جامه های خود را
غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتِ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ	غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتِ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ	بهر است	بس شنوای داناست	بی آنکه آشکار کنندگان باشند زینتی را و اینکه عفت بورزند [حفظ حجاب]
سَمِيعٌ عَلِيمٌ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ	سَمِيعٌ عَلِيمٌ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ	بر نایينا	بس شنوای داناست	بر نه گناهی نیست
حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَنْفُسِ كُمْ أَنْ تَأْكُلُوا	حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَنْفُسِ كُمْ أَنْ تَأْكُلُوا	بر بیمار گناهی و نه	گناهی و نه	در اینکه بخورید خودتان [گناهی]
مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَمْهَاتِكُمْ	مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَمْهَاتِكُمْ	با	از خانه های تان	خانه های پدران تان
أَوْ بُيُوتِ إِخْوَنِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَلِكُمْ	أَوْ بُيُوتِ إِخْوَنِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَلِكُمْ	با	از خانه های برادران تان	خانه های خواهران تان
أَعْمَمَمِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَلِكُمْ	أَعْمَمَمِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَلِكُمْ	با	عموهای تان	خانه های دایی های تان
أَوْ بُيُوتِ خَالَتِكُمْ أَوْ مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ	أَوْ بُيُوتِ خَالَتِكُمْ أَوْ مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ	با	از آن خانه های تان	کلیدهای آن در اختیار شماست
أَوْ صَدِيقَكُمْ أَوْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ مَكْتُومٌ	أَوْ صَدِيقَكُمْ أَوْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ مَكْتُومٌ	با	[خانه] دوست تان	در اینکه بخورید
جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَإِذَا فَسَلَمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ	جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَإِذَا فَسَلَمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ	با	با هم	در آیید به خانه هایی پس سلام کنید بر کسان خود پراکنده پس چون
كَذَلِكَ مُبَرَّكَةً طَيْبَةً كَذَلِكَ	كَذَلِكَ مُبَرَّكَةً طَيْبَةً كَذَلِكَ	با برکت	سلامی که ثابت است	این چنین پاکیزه با شما
يَبْيَنُ اللَّهُ لَكُمْ الْأَيَّتِ تَعْقِلُونَ	يَبْيَنُ اللَّهُ لَكُمْ الْأَيَّتِ تَعْقِلُونَ	ایات خود را باشد که شما	روشن می سازد الله	خرد بورزید

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ عَمَّنَا
 جز این نیست که مؤمنان آنان اند که ایمان آوردن باشند با وی
عَلَى أَمْرِ جَامِعٍ لَمْ يَدْهُبُوا حَتَّى يَسْتَعْذِنُوْنَكَ
 بر کاری عمومی نمی روند تا آنکه اجازه بگیرند از او همانا
أُولَئِكَ الَّذِينَ يَؤْمِنُونَ
 آنان کسانی اند که ایمان دارند
لِعِضْ شَأْنِهِمْ فَادْنَ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ
 برای بعضی کار خود پس اجازت بده به هر که
الَّهُ إِنَّكَ ٦١
 از الله همانا الله امرزنده مهربان است
يَذَّكُّرُمْ كَذَّاعَ
 در میان خود مانند دعوت
يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لَوَادًا فَلِيَحْذِرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ
 آهسته و پنهانی خارج می شوند از شما پناه جویان [در جمعیت] پس باید که بترسند آنان که مخالفت می کنند از فرمان او
أَنْ تُصِيبُهُمْ فِتْنَةً أَوْ يُصِيبُهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ أَلَا إِنَّ ٦٢
 از اینکه بر سر ایشان را فتنه ای یا بر سر به آنان عذابی در دنک اگاه باشید همانا برای الله است
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَبِوَمِ
 آنچه در آسمانها و زمین است به تحقیق می داند آنچه را [حالی را] که شما بر آن هستید و روزی که
يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٦٣
 بازگردانده می شوند به سوی او پس آگاه می سازد آنان را به آنچه کرده اند و الله به هر چیزی داناست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلنَّعْلَمِينَ نَذِيرًا
 پُر برکت است آن که فرود فرستاد فرقان [= جدا کننده حق از باطل] را بر بندۀ خود تا باشد برای جهانیان بیم دهنده
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَئْخُذْ وَلَكَّا وَلَمْ ٦٤
 آن که برای اوست فرمانروایی آسمانها و زمین و نگرفته است هیچ فرزندی را و
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ وَنَقْدِيرًا ٦٥
 نیست برای او شریکی در فرمانروایی و آفریده است هر چیزی را پس اندازه گیری نموده آن را اندازه کردنی

وَأَخْذُوا مِنْ دُونِهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يَخْلُقُونَ
وَأَخْذُوا مِنْ دُونِهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يَخْلُقُونَ
که نمی آفرینند چیزی را و خود آفریده می شوند
الله هایی را جز الله و آلان اگرفتند

وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا
وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا
و در اختیار ندارد برای خودشان [دف] زیانی و نه [جلب] سودی را در اختیار ندارند مرگی

وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ۲ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ
و نه حیاتی را و نه دوباره برانگیخته شدنی را ۲ و گفتند آنان که کفروزیبدند نیست این مگر دروغی که

أَفْرَنَهُ وَأَعْانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ أَخْرَوْنَ فَقَدْ جَاءُو ظُلْمًا وَزُورًا
بافته است آن را و کمک نموده است اورا بر آن گروهی دیگر پس به راستی که آوردن ستم و ناراستی را

وَقَالُوا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۴
وَقَالُوا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۴
و گفتند [قرآن] افسانه های پیشینیان است

قُلْ أَنْزَلْهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ ۵
قُلْ أَنْزَلْهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ ۵
بروی و شام بگو فرود آورده است آن را کسی که می داند راز را

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ رَحِيمٌ ۶
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ رَحِيمٌ ۶
در آسمان ها و زمین همانا او هست آمرزندہ مهریان و گفتند

مَالٍ هَذَا الرَّسُولُ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ
چه شده است این پیامبر را که می خورد غذارا و می گردد در بازارها؟

لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا ۷ أو يُلْقَى
چرا فروفرستاده نشده به سوی او فرشته ای تا باشد همراه وی بیم دهنده ای ۷ یا [چرا] افکنده نشده

إِلَيْهِ كَنزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا ۸ وَقَالَ
به سوی او گنجی؟ یا چرانیست برای او باگی که بخورد از آن؟ و گفتند

الظَّالِمُونَ إِنْ تَسْتَعِونَ ۹ إِنْ تَسْتَعِونَ ۹
ستمکاران پیروی نمی کنید مگر مردی جادو شده را بین

كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
چگونه زندن برای تو مثل ها را پس گمراه شدند پس نمی توانند [که بیابند]

سَيِّلًا تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
راه [برون رفتی] را ۱۰ پر برکت است آنکه اگر خواهد قرار می دهد برای تو بهتر از این [که اینها می گویند]

جَتَّتِ تَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ۱۱
باغ هایی را که می رود زیر [درختان] آن جوی ها و قرار می دهد برای تو کاخ هایی را ۱۱ بلکه

كَذَبًا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدَنَا لِمَنْ كَذَبَ ۱۲
تکذیب کردند رستاخیز را و آماده کردیم برای کسی که تکذیب نمود رستاخیز را آتش افروخته [بوزخ] را ۱۲

إِذَا رَأَتُهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا هَلَا تَغْيِطَا وَزَفِيرًا

چون ببیند [وزخ] ایشان را از دور شنوند از آن آوای خشم و خروش را و چون

الْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيْقًا مُّقَرَّنَانَ دَعَوَا هُنَالِكَ ثُبُورًا

انداخته شوند از آن [وزخ] در جایی تنگ در حالی که زنجیریچ باشند بخواهند آنجا هلاکت را [برای خود]

لَا نَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَجِدًا وَادْعُوا كَثِيرًا قُلْ

[گفته شود به آنان] مخواهید امروز هلاکت را بگو بسیار را بخواهید یک بار هلاکتی

أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخَلِدِ الْأَلَّى وُعْدَ الْمُنْقُوتِ كَانَتْ

آیا این بهتر است یا بهشت جاویدی که وعده داده شده به پرهیز کاران؟ هست آن

لَهُمْ جَزَاءٌ وَمَصِيرًا لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَلِيلِنَّ

برای شان پاداش و فرجامی برای آنهاست در آنجا آنچه خواهند درحالی که جاویدند [در آن]

كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْؤُلًا وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا

هست بر [عهدۀ] پروردگار تو وعده ای درخواست شده [و باد کن] روزی را که جمع گرداند الله آنان را و آنچه را

يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ إِنَّمَا أَنْتُمْ أَضَلَّلُتُمْ عِبَادِي

می پرستند به غیر از الله پس می گوید آیا شما آنهاست که گمراه کرده اید این بندگانم

هَتَّوْلَاءَ أَمْ رَأَيْتَ مَا كَانَ هُمْ ضَلَّلُوا أَلْسِيلَ قَالُوا سُبْحَنَكَ

را یا آنان خود گم کردن راه را نیست پاکا تو گویند

يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّحَذَّدْ مِنْ دُونِكَ مِنْ أُولَيَّاءَ وَلِنَكَ مَتَّعْتَهُمْ

سزاوار برای ما که بگیریم کار سازانی را و لیکن غیر از تو بهرمند ساختی آنان را

وَعَابَاءُهُمْ حَتَّى نَسُوا الْذِكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا فَقَدْ

و پدرانشان را تا آنکه فراموش کردن آن پند را و شدند قومی هلاک شده پس به راستی

كَذَّبُوكُمْ بِمَا نَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِعُونَ صَرْفًا وَلَا

تکذیب کردن شما را باز گرداندن [عذابی] را و نه اکنون نمی توانید می گوید در آنچه

نَصَرًا وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذْقِهُ عَذَابًا كَيْرًا

یاری کردن [خود را] و هر که ستم کند از شما می چشانیم به او عذابی بزرگ را

وَمَا أَرْسَلَنَا قَبْلَكَ مِنْ أَمْرَسِلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ

و نفرستادیم پیش از تو هیچ یک از پیامبران را مگر اینکه ایشان می خورندند

أَلْطَعَامَ وَيَمْشُورُونَ بَعْضَكُمْ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلُنَا وَقَارَ دادِيمْ بَرْخِي شما را

غذا را در و راه می رفتند بازارها و قرار دادیم بارخی شما را

لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا

برای برخی دیگر [مایه] آزمایشی آیا شکیبایی می ورزید؟ و هست پروردگار تو بینا

وَقَالَ **الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا**
 آنانی که امید ندارند دیدار به ما
أَوْ نَرَى رَبَّنَا
 يا نمی بینیم پروردگار خود را [با چشم] به تحقیق بزرگ پنداشتند خود را در دل های خود و سرکشی کردند سرکشی بزرگی را

٢١ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَيْدِ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
 برای بزهکاران [و] فرشتگان به بزهکاران می گویند هیچ مژدهای نیست در آن روز روزی که بینند فرشتگان را

٢٢ حِجْرًا تَحْجُورًا
 ممنوع [و] محروم اید [از رحمت الله] و می پردازیم به آنچه کردند از هر کاری و می سازیم آن را

٢٣ هَبَاءَ مَنْثُورًا
 غباری پراکنده قرار گاه تر در آن روز خوش بهشت اهل

٢٤ وَاحْسَنْ مَقِيلًا
 و نیکو جایگاه ترند آسمان به سبب ابر و فروفرستاده شود فرشتگان

٢٥ تَنْزِيلًا الْمُلْكُ
 فروفرستادنی فرمانروایی در آن روز روزی بر ثابت است برای [الله] مهر گستر و باشد

٢٦ الْكَفِيرِينَ عَسِيرًا
 کافران دشوار و روزی که می گزد ستمکار دوست خود را در حالی که می گوید

٢٧ يَلَيْتَنِي أَخْذَتُ مَعَ الرَّسُولِ سَيِّلًا يَنْوِيلَتَنِي لَيْتَنِي لَمْ أَتَخْذُ
 ای کاش من دریش گرفته بودم با پیامبر راهی را ای وای بر من کاش که من نمی گرفتم

٢٨ فُلَانًا خَلِيلًا لَقَدْ أَضَلَنِي عَنِ الْذِكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
 فلانی را به دوستی هر آینه گمراه کرد مرا از یاد [الله] پس از آنکه آمده بود به [سوی] من

٢٩ وَكَانَ الْشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَنِ خَذُولًا
 و هست شیطان آدمی را تنها گذارنده [و خوار گتنده]

٣٠ يَرَبٌ إِنَّ قَوْمِي أَخْذُوا هَذَا الْفُرْئَانَ مَهْجُورًا
 [ای] پروردگار من همانا قوم من ساختند این قرآن را متروک [به آن بی توجه شدند]

٣١ وَنَصِيرًا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَنِ بَرِيلَى هَادِيَا
 و نصیراً که رهنا کار برای هر پیامبری دشمنی را از بزهکاران و کافی است پروردگار تو

٣٢ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْءَانُ جُمْلَةً
 و گفتند آنان که کفر ورزیدند چرا فرود آورده نشد بر او آن قرآن همگی

٣٣ وَحْدَةً كَذَلِكَ لِنُثْيَتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَنَهُ تَرْتِيلًا
 یکباره؟ این چنین [کم کم فرود آوردیم] تاثیت و استوار گردانیم با آن دل تورا و خواندیم آن را [بر تو] به آرامی و پیاپی

۴۳ **وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جَنَّاتٍ بِالْحَقِّ وَاحْسَنَ تَفْسِيرًا**
 ۴۲ **وَنَمِيَ أَوْنَدًا كَفَرَانًا** برای تو مُتلی را مگر آنکه می‌آوریم برای تو [پاسخی] حق و نیکوترين تفسیر را
الَّذِينَ يُحْشِرُونَ عَلَى وُجُوهِهِمْ إِلَى جَهَنَّمَ أُولَئِكَ شَرُّ
 ۴۱ **الَّذِينَ مَكَانًا وَاضْكُلُ سَيِّلًا**
 ۴۰ **وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ**
 ۳۹ **هَرُونَ وَزِيرًا فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى**
 ۳۸ **وَقَوْمًا وَقَوْمًا كَذَبُوا**
 ۳۷ **أَيَّةً وَاعْتَدَنَا لِلظَّالِمِينَ**
 ۳۶ **لَمَّا كَذَبُوا أَرْسَلَ أَنْجَلَهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ أَغْرِقْنَاهُمْ**
 ۳۵ **نُوحٌ لَمَّا كَذَبُوا أَرْسَلَ أَنْجَلَهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ أَغْرِقْنَاهُمْ**
 ۳۴ **أَيَّةً وَاعْتَدَنَا لِلظَّالِمِينَ**
 ۳۳ **لَهُ الْأَمْثَلُ وَكُلَّا تَبَرَّنَا تَثِيرًا**
 ۳۲ **لَهُ الْأَمْثَلُ وَكُلَّا تَبَرَّنَا تَثِيرًا وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ**
 ۳۱ **إِلَّا هُرُوا أَهْذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولاً**
 ۳۰ **كَانُوا لَا يَرْجُونَ دُشُورًا**
 ۲۹ **لَيُضْلِلَنَا عَنِ الْهَدِيَّةِ**
 ۲۸ **لَوْلَا أَنْ صَرَبْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ**
 ۲۷ **أَرَأَيْتَ حِينَ يَرُونَ**
 ۲۶ **مَنْ أَنْجَدَ إِلَهُهُ هَوْلَهُ أَفَانَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا**

۴۳ آن را که گرفته است الهش را هوای خویش آیا تو هستی
 ۴۲ آیا دیدی
 ۴۱ آیا این کس است که برانگیخته است الله او را به پیامبری؟ هر آینه نزدیک بود
 ۴۰ آیا نمی‌دیدند آن را؟
 ۳۹ آیا نمی‌گیرند تو را
 ۳۸ بیتند تو را
 ۳۷ عبارت آمیز] را و همه را درهم شکستیم درهم شکستنی [۳۷ و هر آینه گذشتند[این مردم] بر آن آبادی
 ۳۶ مُتلی های [عیرت آمیز] را و همه را درهم شکستیم درهم شکستنی [۳۶ و هر آینه گذشتند[این مردم] بر آن آبادی
 ۳۵ بارانده شده بود بر آن
 ۳۴ که بارانده شده بود بر آن
 ۳۳ بارانگیختن را
 ۳۲ نداشتند
 ۳۱ آمد
 ۳۰ برازی
 ۲۹ برازی
 ۲۸ زدیم
 ۲۷ و نسل های
 ۲۶ و اهل چاه را
 ۲۵ بسیاری را در این میان و برای هر یک [از آنان]
 ۲۴ زدیم
 ۲۳ و شانه [عبرتی] و آماده کرده ایم برای ستمکاران عاد و ثمود
 ۲۲ دردنک را و [هلاک ساختیم] عاد
 ۲۱ بیان را و قرار دادیم آنان را غرق کردیم آنها را
 ۲۰ پیامبران را و قرار دادیم آنها را
 ۱۹ نوح را وقتی که تکذیب کردند
 ۱۸ برازی
 ۱۷ برازی
 ۱۶ برازی
 ۱۵ برازی
 ۱۴ برازی
 ۱۳ برازی
 ۱۲ برازی
 ۱۱ برازی
 ۱۰ برازی
 ۹ برازی
 ۸ برازی
 ۷ برازی
 ۶ برازی
 ۵ برازی
 ۴ برازی
 ۳ برازی
 ۲ برازی
 ۱ برازی

**أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا
يَا اينکه می پنداری که بیشترشان می شنوند یا خردورزی می کنند؟ نیستند آنان مگر**

كَالْأَغْنِمُ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَيِّلًا ٤٤
مانند چهارپایان بلکه اینان گمراه ترند آیا ننگریستی به [ensus] پروردگارت که چگونه کشیده است

**الْظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِناً ثُمَّ جَعَلَنَا أَلْشَمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا
سايه راه؟ و اگر می خواست قرار می داد آنرا ساکن و بی حرکت آنگاه گردانیدیم آفتاب را بر آن راهنمای**

**ثُمَّ قَبَضَنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
آنگاه برمی گیریم آن را به سوی خود برگرفتی [آهسته] و آرام و اندک ٤٥ و اوست آن که قرار داد**

**لَكُمُ الْيَلَلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا
برای شما شب را پوششی و خواب را برای برخاستن و جنبشی ٤٧ و قرار داد راحتی ٤٨**

**وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيِ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلَنَا
و اوست آن که فرستاد بادها را مرده دهنده پیشاپیش رحمت خود [باران] ٤٩ و فرود آوردیم**

**مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا لِنُحْكِيَ بِهِ بَلَدَةَ مَيْتَا وَسَقِيَهُ،
از آسمان آبی پاک و پاک کننده را ٤٨ تازنده سازیم به آن زمین مرده را و بنوشانیم آن را**

**إِنَّمَا خَلَقَنَا أَنْعَمًا وَأَنَّاسِيَ كَثِيرًا وَلَقَدْ بَيْنَهُمْ صَرَفْنَاهُ
از جمله آنچه آفریده ایم چهارپایان و مردمان بسیاری را در میان ایشان ٤٩ و به تحقیق گوناگون قرار دادیم باران را**

**لَيَذَّكِرُوا فَابْنَ أَكْثَرِ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا وَلَوْ شِئْنَا^{٥٠}
تا پند گیرند پس نخواستند بیشتر مردم جز ناسیاسی را و اگر می خواستیم**

فِي كُلِّ قَرِيَةٍ نَذِيرًا ٥١
هر آینه می فرستادیم [بر زمان تو نیز] در هر آبادی بیم دهندهای را ٥١ پس اطاعت مکن از کافران

**وَجَهَدُهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا مَرَجَ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ
و جهاد کن با آنان به [حكم قرآن] ٥٢ آنکه به هم آمیخته**

**الْبَحْرِينِ هَذَا عَذْبُ فَرَاتُ وَهَذَا مَلْحُ أَجَاجُ وَجَعَلَ يَنْهَمَا بَرَزَخًا
دو دریا را این یک شیرین و گوارا و آن یک شور و تلخ است و قرار داد میان آن دو حائل**

وَحِجَرًا مَحْجُورًا ٥٣
و مانع بازدارنده را [تا در هم نیامیزند] ٥٣ آن که آفرید از آب [نطفه] بشری را پس قرار داد او را

**نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبِّكَ قَدِيرًا وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
به صورت نسب و دامادی [سبب] و هست پروردگار تو بسی توانا ٥٤ و می پرسند جز الله**

**مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضرُهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَاهِرًا
چیزی را که نفع ندهد به آنان و نه ضرر رساند به آنان ٥٥ کافر بر خش پروردگار خود پشتیبان [شیطان]**

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ٥٦
مَآ أَسْأَلْكُمْ قُلْ بِكُوٰ وَمَرْدَه دَهْنَه وَبِيمْ دَهْنَه
نَمِي خَواهَم از شَمَاء بِرَاهِنَه بِرَاهِنَه
بر این کار همراه باشند و نفرستادیم تو را مگر مژده دهنده

مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَى رَيْهِ سَيِّلًا ٥٧
هیچ مزدی را جز آنکه هر که خواهد اینکه [در پیش] بگیرد به سوی پروردگارش راهی را و توکل کن

عَلَى الْحَقِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَيِّحٌ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بِذِنْبُهِ
بر آن زنده ای که هرگز نمی میرد و به پاکی یاد کن همراه ستایش او و همین بس که او به گناهان

عِبَادِهِ خَيْرًا ٥٨ أَلَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
بندگان خود آگاه است آن که آفرید آن که آسمان ها و زمین را و آنچه را میان آنهاست

فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ الْرَّحْمَنُ فَسَلَّمَ ٥٩
در شش روز پس استیلا یافت بر عرش [الله] مهرگستر پس پرس درباره وی

خَيْرًا ٥٩ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الْرَّحْمَنُ
از [فردی] آگاه [کافران] و چون گفته شود به آنان [کافران] که سجده کنید برای [الله] «رحمان» گویند کیست «رحمان»؟

أَنَّسَجَدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادُهُمْ نُفُورًا ٦٠ ثَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ
آیا سجده کنیم به آنچه که تو دستور می دهی ما را! و می افزاید بر مین ایشان [این سخن] پربرکت است آن که قرار داد

فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ٦١ وَهُوَ
در آسمان برج هایی را و قرار داد در آنها چراغی و ماهی قابان را و اوست

أَلَّذِي جَعَلَ الْيَلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَكَّرَ أَوْ أَرَادَ
آن که قرار داد شب و روز را جایگزین [یکدیگر] برای آن که بخواهد که پند گیرد یا بخواهد

وَعِبَادُ الْرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ ٦٢ شُكُورًا
سپاس بگزارد و بندگان [الله] مهرگستر آنان اند که راه می روند بر زمین

هُونَا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَمًا ٦٣
به آهستگی و فروتنی و چون خطاب کنند ایشان را نادانان گویند سخنی ملايم

يَقُولُونَ وَالَّذِينَ وَقِيَمَا ٦٤ سُجَّدًا لِرَبِّهِمْ يَسِيَّرُونَ
شب می گذرانند برای پروردگار خود سجده کنان و قیام کنان می گویند

رَبَّنَا أَصْرَفَ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّهَا عَذَابَهَا ٦٥ غَرَاماً
[ای] پروردگارما بازدار از ما عذاب دوزخ را همانا هست همیشگی

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًا وَمَقَامًا ٦٦ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا
همانا آن بد قرارگاه و اقامتگاهی است چون خرج می کنند و آن که و آنان که

لَمْ يُسْرِفُوا ٦٧ وَلَمْ يَقْتُرُوا بَيْنَ ذَلِكَ وَكَانَ قَوَاماً
اسراف نمی کنند و تنگ و سخت نمی گیرند [در خرج کردن] و باشدند [به راه] میانه میان آن دو

سجده
مستحب

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ بَأْسَهُنَّ
وَأَنَّا نَحْنُ أَنفُسُنَا لَا يَقْتُلُونَ الْنَّفْسَ
وَلَا يَكُونُ أَخْرَى إِلَهًا إِلَهُهُمْ أَنفُسُهُمْ
وَنَحْنُ أَنفُسُنَا وَلَا يَكُونُ دِيْنُ رَبِّنَا دِيْنَنَا

إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزُورُكُمْ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَى
كَه حرام گردانیده [قتل آن را] الله مگر به حق وزنا نمی کند و هر که بکند آن کار را خواهد دید

أَشَامًا ٦٨ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ
دو چندان شود برای او عذاب در روز رستاخیز و جاوید ماند در آن کیفرگناه را

مُهَكَّاً ٦٩ مَعَ تَابَ وَعَمَلَ عَمَلًا صَلِحًا
به خواری شایسته را کار و ایمان آورده و انجام دهد توبه کند و ایمان آورده آنکه مگر

فَأُولَئِكَ يُبَدَّلُ ٧٠ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتِهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْحُمْدُ
پس آنان تبدیل می کند الله الله

رَحِيمًا ٧١ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَلِحًا فَإِنَّهُ يُؤْتَ إِلَيْهِ اللَّهِ
مهربان و هر که توبه کند باز می گردد به سوی الله و انجام دهد کار شایسته را پس هر آینه وی

مَتَابِأً ٧٢ وَالَّذِينَ لَا يَشَهُدُونَ الْزُّورَ وَإِذَا مَرُوا بِاللَّغْوِ
بازگشتی [پسندیده] و آنان که شهادت ناراست نمی دهند و چون بر چیز بیهوده

صَرُّوا ٧٣ وَالَّذِينَ ذُكِّرُوا بِعَيْتِ رَبِّهِمْ إِذَا مَرُوا بِاللَّغْوِ
بگذرند بزرگوارانه و آنان که پند داده شوند به آیات پروردگارشان

لَمْ يَخْرُجُوا عَلَيْهَا صُمَّا ٧٤ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
نمی افتند و آنان که می گویند و آنان که و کوران کران بر آنها

هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذَرِيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
عطای کن به ما همسرانمان و فرزندانمان چشم روشنی و قرار ده ما را

إِمامًا ٧٥ لِلْمُتَقِينَ أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْفُرْكَةَ بِمَا
برای پرهیز کاران پیشوا [وَ الْكَوْ] آنان اند که پاداش داده شوند غرفه [یهشتی]

صَبُّرُوا ٧٦ وَلِقَوْنَ فِيهَا كَحِيَّةً وَسَلَمًا خَلِيلِنَّ
صبر کردن رو به رو می شوند در آنجا با درود وسلامی جاوید باشدند

فِيهَا حَسْنَتٌ مُسْتَقَرًا وَمَقَامًا ٧٧ قُلْ مَا يَعْبُؤُ بِكُمْ رَبِّ
در آن نیکو قرارگاه و اقامتگاهی است بگو اعتنایی نمی کند به شما پروردگار من

لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ٧٨ فَقَدْ كَذَبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَاماً
اگر نباشد دعا و عبادت شما پس شما [الله و یامیرش را] دروغ انگاشتید پس به زودی باشد [کیفر آن] گریبانگیر [شما]

سُلْطَنُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نصف
حزب
۳۷

۱ طَسَمْ تِلَكَ إِيَّا تُ الْكِتَبِ الْمَبِينِ لَعَلَكَ بَدْجُونَ نَفْسَكَ
 طله، سین، میم این آیت‌های این کتاب روشنگر است هلاک کننده باشی خویشتن را مبادا تو هلاک کننده باشی خویشتن را

۲ أَلَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ إِنْ نَشَأْ نُزِّلَ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ إِيَّاهُ فَظَلَّتْ
 برای اینکه نمی‌شوند مؤمنان اگر خواهیم فرود می‌آوریم بر آنان از آسمان نشانه‌ای را پس گردد

۳ أَعْنَقُهُمْ لَهَا خَضِيعِينَ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الْرَّحْمَنِ مُحَمَّدٌ
 گردن‌های شان پیش آن فروتنان و نمی‌آید برآیشان هیچ پندی از جانب [الله] مهرگستر [پندی] نو

۴ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعَرِّضِينَ فَقَدْ كَذَبُوا فَسَيَّأُتُهُمْ أَنْبَثُوا مَا كَانُوا
 مگر باشند از آن رویگردان پس به درستی که تکذیب کردن پس زود آید به ایشان خبرهای آنچه آنان

۵ بِهِ يَسْهِرُونَ أَوْلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَثَنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ رَزْقٍ
 به آن ریشخند می‌کردن آیا ننگریستند به زمین که چقدر رویانیدیم در آن از هر گونه [گیاه] ارزشمندی را همانا در این [رویانیدن] نشانه‌ای است [از کمال قدرت ما] و نیستند بیشترشان ایمان اورندگان و همانا

۶ رَبَّكَ لَهُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَإِذْ نَادَى رَبِّكَ مُوسَى أَنِّي أُتِيَ الْقَوْمَ
 پروردگار توسط همان پیروزمند مهربان [به یاد آور آنگاه که ندا کرد پروردگار تو] موسی را که بیا پیش این قوم

۷ كَرِيمٌ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيَّةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ
 ستمکار فرعون آیا پرهیزکاری نمی‌کنند؟ [ای] پروردگار همانا من می‌ترسم

۸ أَنْ يُكَذِّبُونَ وَصَبِيقٌ صَدَرِي لِسَافِي فَأَرْسِلْ
 از اینکه تکذیب کنند مرا و تنگ می‌شود سینه ام پس بفرست

۹ إِلَى هَرُونَ وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونَ
 به سوی هارون [که همراه من باشد] و هست برای ایشان بر من [دعوای] گناهی پس می‌ترسم که کشند مرا گفت

۱۰ كَلَّا فَادْهَبَا يِعَايَنَتَنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ فَاتَّيَا فِرْعَوْنَ
 نه، چنین نیست پس بروید هردو با آیت‌های ما همانا ما باشما [و] شنونده [گفتار شما] ایم پس آید هردو نزد فرعون

۱۱ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَنَّ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
 پس بگوید همانا ما فرستاده پروردگار جهانیان ایم [۱۱] به اینکه بفرست با ما بنی اسرائیل را

۱۲ قَالَ أَلَّمْ نَرَبِّكَ فِينَا وَلَيْدًا وَلَيْثَتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِينِينَ
 [فرعون] گفت آیا نپروردیم تو را در میان خود در کودکی و درنگ کردی در میان ما از عمرت؟ چند سال

۱۳ وَفَعَلَتْ فَعَلَتَكَ الَّتِي كَرِدَيْتَ وَأَنَّتَ مِنْ
 و کردی [آن] کارت را ناسپاسانی

فَعَلَّهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الْضَّالِّينَ ٢٠

[موسی] گفت کردم آن کار را آن هنگام در حالی که من از گمراهان بودم [از نتیجه کار خبر نداشتم] پس گریختم از شما چون ترسیدم از شما

فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ٢١

پس بخشید به من پروردگار من حکمتی را و قرار داد مرا از پیامبران ٢١ و این نعمتی است که مت می نهی آن را بر من که برده خود ساخته ای بنی اسرائیل را ٢٢ گفت فرعون و کیست پروردگار جهانیان؟

عَلَى أَنْ عَبَدَتْ بَنِي إِسْرَائِيلَ ٢٣

بر من که برده خود ساخته ای بنی اسرائیل را ٢٣ گفت فرعون و کیست پروردگار جهانیان؟

قَالَ رَبِّ الْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُّوقِنِينَ ٢٤

[موسی] گفت پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آنهاست اگر یقین کنند گانید

قَالَ لَمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَعِنُ ٢٥

[فرعون] گفت به آنان که در گردآگرد او بودند آیا نمی شنید؟ ٢٥ پس گفت پروردگار شما و پروردگار پدران

الْأَوَّلِينَ ٢٦ **قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسَلَ إِلَيْكُمْ لِمَجْنُونٌ** ٢٧

[فرعون] گفت همانا ٢٦ پیشین شماست ٢٧ که فرستاده شده به سوی شما پیامبر شما دیوانه است

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ٢٨

[موسی] گفت پروردگار مشرق و مغرب و آنچه در میان آنهاست اگر عقل دارید [به این سخن ایمان بیاورید] ٢٨ [فرعون] گفت

لَئِنِ اخْتَدَتْ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ٢٩

اگر بگیری الهی ٢٩ هر آینه بگردانم تو را از زندانیان ٢٩ جز من گفت

أَوْلَوْ حِتْكَكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ٣٠ **قَالَ فَأَتِ يَهُهَ إِنْ كُنْتَ مِنْ** ٣٠

ایا اگرچه بیاورم برای تو چیز آشکاری را [معجزه ای روشن] ٣٠ [فرعون] گفت بیاور آن را اگر هستی از راست گویان ٣٠ پس انداخت عصایش را پس ناگهان آن ازدهایی آشکار شد ٣٠ و براورد دست خود را [از گریبان]

فَإِذَا هِيَ بِضَاءٍ لِلنَّاظِرِينَ ٣٢ **قَالَ لِلْمَلَأَ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ** ٣٣

پس ناگهان آن سفید درخشان بود برای بینندگان ٣٢ [فرعون] گفت به مهترانی که گرد او بودند همانا این شخص جادوگری است

عَلَيْمٌ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ سُحْرُهِ فَمَادَا ٣٤

کارдан ٣٤ می خواهد که بیرون کند شما را با جادوی خود پس چه سرزمیتان ٣٤ از

تَأْمُرُونَ ٣٥ **قَالُوا أَرْجِهِ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَسَرِينَ** ٣٥

دستور می دهید؟ ٣٥ گفتند به تأخیر بینزار [کار] او را و برادرش را و بفرست در شهرها گردآورانی را

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَارٍ عَلِيمٍ ٣٧ **فَجَمَعَ الْسَّحَرَةُ** ٣٧

[در این صوت] می آورند نزد تو هر جادوگر کارданی را ٣٧ پس گردآوری شدند جادوگران

لَمِيقَتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ٣٩ **وَقَيْلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ** ٣٩

در موعد روزی معلوم و گفته شد به مردمان آیا شما گرد هم می آید؟ ٣٩

لَعَنَا نَتَّيْعُ السَّحَرَةَ
بَاشَدَ كَهْ مَا پِيرُوی کِنِیم سَاحِرَانِ رَا

وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمْنَ الْمُقَرَّبَيْنَ ٤٢
وَهُمَا شَمَا آنَ وقتَ الْبَتِهِ از مُقْرَبَانِ باشید ٤٣
مُلْقُونَ مُوسَى الْقُوَّا مَا أَنْتُ مُلْقُونَ
لَهُمْ بِهِ آنَهَا بِيْفَكِنِيد آنْچه رَا که شَمَا
أَفْكَنَدْ گَانِيد

فَأَلْقُوا جِبَالَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ إِنَّا لَنَحْنُ فِرْعَوْنَ بَعْزَةٍ وَقَالُوا إِنَّا بِهِ عَزَّةٌ وَكَفَنَتْهُ فَرْعَوْنُ سُوْغَنْدَ هَمَانَا مَا حَتَّمَا خُودَ رِيسَمَانْ هَايَشَانْ وَعَصَاهَى خُودَ رَا

٤٤ **الْغَلِبُونَ** فَآلَقَيْ مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلَقَّفُ مَا يَأْفِكُونَ
غَالِبِيهم موسی عصای خود را پس هماندم آن فرو می برد آنچه را بر ساخته بودند

٤٥ فَالْقَى السَّحْرَةُ ٤٦ سَجِدِينَ ٤٧ قَالُوا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ
٤٥ پس بر روی افتادند جادوگران ٤٦ سجدہ کنان ٤٧ گفتند ایمان آوردیم به پروردگار جهانیان

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ٤٨ **قَالَ إِمَانْتُمْ لِهُ قَبْلَ أَنْ إَذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ
پوردگار موسی و هارون [فرعون] گفت باور کردید به او پیش از آنکه اجازه دهم به شما؟ همانا او**

لَكُمْ الَّذِي عَلِمْتُمْ وَلَكُمْ السَّحْرُ فَلَسَوْفَ **لَا قُطْعَنَّ تَعْلَمُونَ** **أَيْدِيكُمْ** **دَسْتُهَايِّ شَمَاسْتَ** **بِزَرْگَ شَمَاسْتَ** **كَهْ تَعْلِيمْ دَادَهْ اَسْتَ بَهْ شَمَا** **جَادُورَا** **پَسْ هَرْ آيَنَهْ زَودْ** **خَواهِيدْ دَانَسْتَ** **هَرْ آيَنَهْ بَيْرَمْ**

وَأَرْجُلَكُم مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلَبَتِكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ ۶۹ ۶۹ قَالُوا لَا ضَيْرٌ وَّ قَاتَلُوا هُمْ أَهْلَ الْأَيْمَانَ ۝ ۷۰ ۷۰ [جادوگران] گفتند باکی نیست و پاها یاتان را خلاف یکدیگر و قطعاً بردار کشم شما را همگی به درستی که ما

إِلَيْنَا مُنْقَلِبُونَ ٥٠ رَبَّنَا نَطَعْمُ أَنْ يَغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا خَطَبَنَا أَنْ كَانَ
امید داریم که بیامرزد برای ما پروردگار ماست همانا ما زیرا که بودیم به سوی پروردگار خود بازگردندگانیم ٥٠

أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ٥١
از نخستین ایمان آورندگان و وحی فرستادیم به موسی که شبانه کوچ بده **وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ مُوسَى** ۝
همانا شما بندگانم را **عَبَادِيَّ** ۝ **إِنَّكُمْ** ۝

۵۶ مَتَّبِعُونَ فَارَسَلَ فَرَعَوْنَ إِنَّ هَؤُلَاءِ هُنَّ أَكْفَافٌ
۵۷ تَعَقِّبُ مَنْ شَوِيدَ پَسْ فَرَسْتَادَ فَرَعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَسْرِينَ ۵۸
۵۸ [فرعون گفت] به درستی که اینان گردآورانی را در شهرها

٥٦ فَأَخْرِجْنَاهُمْ مِّنْ أَرْضِهِمْ وَعَيْنُونَ جَنَّتِي
٥٧ وَكَنُوزٌ وَمَقَامٌ كَرِيمٌ وَجَنَّاتٌ بَاغُوهَا
٥٨ وَكَنْجٌ هَا وَجَايَگاھٌ نِيكُو پس بیرون راندیم آنان را

کذلیک وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ فَأَتَبْعَوْهُمْ مُّشْرِقِينَ ۝ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ این گونه [نعمت‌ها را ز آنان گرفتیم] و به میراث دادیم آن را به بنی اسرائیل هنگام برآمدن آفتاب

فَلَمَّا تَرَأَهُ الْجَمَاعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ۶۱
 پس چون دیدند هر دو گروه یکدیگر را گفتند همراهان موسی همانا ما گرفتار شدگانیم ۱۱ گفت [موسی]

كَلَّا إِنَّ مَعِي رَبِّي سَيِّدِنَا فَأَوْحَيْنَا إِلَيْ مُوسَى أَنِ اضْرِبْ ۶۲
 نه، هرگز همانا با من است پروردگار من به زودی راه نماید مرا ۶۲ پس وحی فرستادیم به موسی که بنز

بَعَصَارَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالْطَّوْدِ الْعَظِيمِ ۶۳
 با عصای خود دریا را پس [دریا] شکافت پس شد هر پاره ای [از آن] مانند کوه بزرگ ۶۳

وَأَزْلَفَنَا ثُمَّ الْآخَرِينَ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعْهُ أَجْمَعِينَ ۶۴
 و نزدیک آوردیم آنجا دیگران را ۶۴ و نجات دادیم موسی و آنانی را که با او بودند همگی

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْنَ وَمَا كَانَ أَكْرَهُمْ ۶۵
 سپس غرق کردیم دیگران را ۶۵ نشانه [عبرتی] است ولی بودند بیشترشان همانا در این [دادستان] همانا ۶۵

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ وَإِنَّ عَلَيْهِمْ مُؤْمِنِينَ ۶۶
 و همانا پروردگار توست همان پیروزمند ۶۶ و بخوان برایشان

بَنَآ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِأَيْهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ قَالُوا ۶۷
 خبر ابراهیم را ۶۷ آنگاه که گفت به پدر خود و قومش چه چیزی را می پرسید؟ ۶۷ گفتند

نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلَ هَآءِ عَكِيفَنَ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ ۶۸
 می پرسیم بتانی را پس پیوسته برای آنها ملازم تعظیم هستیم ۶۸ گفت آیا می شنوند سخن شما را آنگاه که

تَدْعُونَ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضْرُونَ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا إِبَائَةً ۶۹
 آنها [فرامی خوانید؟] ۶۹ یا سود می رسانند به شما یا زیان می زند؟ ۶۹ گفتند [نه]، بلکه یافتنیم پدران خود را

كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ قَالَ أَفَرَئِيتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ أَنْتُمْ ۷۰
 که چنین می کردند ۷۰ [ابراهیم] گفت آیا دیده اید [اندیشه اید] آنچه را که می پرسیدید؟ ۷۰

وَإِبَاؤُكُمُ الْأَقْدَمُونَ فَإِنَّهُمْ عَدُوُ لَنِ إِلَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۷۱
 پیشیتیان شما؟ ۷۱ پس همانا آنها دشمنان من اند مگر پروردگار جهانیان

أَلَذِي خَلَقْنِي فَهُوَ يَهْدِنِي وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِي ۷۲
 آن که بیافرید مرا پس اوست که راه می نماید مرا ۷۲ و آن که خود می خوراند مرا و می نوشاند مرا

وَإِذَا مَرَضَتُ فَهُوَ يَشْفِيْنِي ثُمَّ وَالَّذِي يُمْتَنِي ثُمَّ ۷۳
 و چون بیمار شوم پس او شفا می دهد مرا سپس و آن که می میراند مرا

وَالَّذِي أَطْمَعَ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطَايَتِي يَوْمَ الْدِينِ ۷۴
 زنده می گرداند مرا ۷۴ و آن که امید دارم که بیامرزد برای من خطاهای مرا روز جزا

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّدِيقِينَ ۷۵
 [ای] پروردگارم عطا کن مرا حکمتی را و ملحق کن مرا به شایستگان ۷۵ ۷۵

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرَةِ جَنَّةً ۸۴
و قرار ده برای من زبان راستینی را [نام نیکی] در آیندگان و قرار ده مرا آز وارثان بهشت

النَّعِيمِ وَأَغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الظَّالِمِينَ وَلَا تَخْرُفْ يَوْمَ ۸۵
پر نعمت و بیمارز پدرم را همانا او هست از گمراهان و رسوم مکن مرا روزی که

يُبَعِثُونَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنْوَنَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ ۸۶
برانگیخته شوند روزی که سود نمی رساند دارایی و نه فرزندان مگر کسی که بیاید نزد الله بادلی

سَلِيمٌ وَأَزْلَفتِ الْجَنَّةَ لِلْغَاوِينَ وَبُرَزَتِ الْجَحِيمُ ۸۷
سالم [از هر آلوگی] و نزدیک شود برای پروایشگان و آشکار شود دوزخ بهشت

هَلْ يَنْصُرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَأْتِي اللَّهُ بِهِ جَاهِنَّمَ؟ ۸۸
و گفته شود به ایشان کجاست آنچه می پرستیدید آیا یاری می دهد شما را

أَوْ يَنْصَرُونَ فَكُبَكُبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوِونَ وَجَنُودُ إِبْلِيسِ ۸۹
یا می توانند خود را یاری دهند؟ پس بر روی انداخته شوند در آن [دوزخ] آنها و گمراهان و لشکرهای شیطان

أَجْمَعُونَ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ تَالَّهُ إِنْ كُنَّا لَفِي ۹۰
همگی گویند در حالی که ایشان در آن [دوزخ] ستیزه می کنند سوگندبه الله که همانا ما بودیم در

ضَلَالٍ مُّبِينٍ إِذْ نُسَوِّيْكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَمَا أَضَلَّنَا ۹۱
گمراهی آشکار چون برابر می ساختیم شما را با پروردگار جهانیان و گمراه نکردند ما را

إِلَّا الْمُجْرِمُونَ فَمَا لَنَا مِنْ شَفَاعَيْنَ وَلَا صَدِيقٌ حَمِيمٌ ۹۲
مگر بزهکاران پس نیست برای ما هیچ کس از شفاعت کنندگان و نه [حتی] دوستی مهریان

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذَّةٌ وَمَا كَانَ ۹۳
پس ای کاش بودی مارا بازگشتی [به دنیا] تامی شدیم از مؤمنان همانا در این [اسلام] نشانه ای است ولی نبودند

أَكْرَهُمُ مُّؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ كَذَبَتْ ۹۴
بیشترشان مؤمنان و همانا پروردگار توتست همان پیروزیمند مهریان تکذیب کردند

قَوْمُ نُوحَ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخْوَهُمْ نُوحٌ أَلَا نَنْقُونَ ۹۵
قوم نوح پیامبران را [یادکن] آنگاه که گفت به ایشان برادرشان نوح آیا پروا نمی کنید

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ وَمَا أَسْأَلُكُمْ ۹۶
همانا من برای شما فرستاده ای امین هستم پس پروا بدارید از الله و فرمان برید مرا ونمی خواهم از شما

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرٍ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۹۷
براین [رسالت خود] هیچ مزدی را نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان پس پروا کنید از الله

وَأَطِيعُونِ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَأَتَبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ۹۸
و فرمان برید مرا آیا ایمان آوریم به تو حال آنکه پیروی کردند تورا فرومایگان گفتند

قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١١٣
 [نوح] گفت چه می دانم به آنچه می کنند؟
 نیست حساب ایشان مگر بر پروردگار من
 ۱۱۴ لَوْ تَشْعُرُونَ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ
 [نوح] اگر در یابید و نیستم من مگر بیم دهنده ای آشکار
 ۱۱۵ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهِ يَنْوُحُ لَتَكُونَ مِنَ الْمَرْجُومِينَ
 [نوح] اگر بازنایستی ای نوح [ازین کار] هر آینه می شوی از سنجسازش دگان
 ۱۱۶ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَبُونَ فَأَفْتَحْ بَيْنِ وَيْدِهِمْ فَتَحًا وَنَجْنِي وَمَنْ
 [ای] پروردگارم بی گمان قوم من تکذیب کردند مرا پس دلوی کن میان من و میان آنان دلوی ای و نجلات بدنه مرا و آنان را که
 ۱۱۷ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاجْبَحْنِهِ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَكِ الْمَشْحُونِ
 با من اند از مؤمنان پس نجات دادیم او را و آنان را که با او بودند در کشتی پربار
 ۱۱۸ شَمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذَيْهُ وَمَا كَانَ
 سپس غرق ساختیم پس از آن باقی ماندگان را همانا در این [ماجراء] نشانه ای است و نبودند
 ۱۱۹ أَكَثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
 بیشترشان مؤمنان و همانا پروردگار توست همان پیروزمند مهربان تکذیب کردند
 ۱۲۰ عَادَ الْمُرْسَلِينَ إِذَا قَالَ لَهُمْ أَخْوَهُمْ هُودٌ أَلَا تَنْقُونَ إِنِّي لَكُمْ
 [قوم] عاد پیامبران را چون گفت به آنان برادرشان هود آیا پروا نمی کنید [از عذاب الله] همانا من برایتان
 ۱۲۱ رَسُولُ أَمِينٍ فَانْقُوا اللَّهُ وَأَطِيعُونَ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 فرستاده ای امین هستیم پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا و نمی خواهم از شما بر این [تبیغ رسالت]
 ۱۲۲ مِنْ أَجْرٍ إِنَّ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِبْعٍ
 هیچ مزدی را نیست مزد من مگر بر عهده پروردگار جهانیان آیا بنا می کنید به هر جای بلندی
 ۱۲۳ وَإِذَا بَطَشْتُمْ جَمَارِينَ فَانْقُوا اللَّهُ وَأَطِيعُونَ
 و چون به کیفر دست می گشایید دست می گشایید زورمندانه؟ پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا
 ۱۲۴ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ أَمَدَكُمْ بِأَنَعَمٍ وَبَنِينَ
 و پروا کنید از آن کسی که یاری داده شمارا به آنچه می دانید یاری داده شمارا با چهارپایان دامی و فرزندان
 ۱۲۵ وَجَنَّتِ وَعِيُونِ إِنِّي أَخَافُ عَذَابَكَ عَلَيْكُمْ يَوْمٌ عَظِيمٌ
 و باغ ها و چشممه ها همانا من می ترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ
 ۱۲۶ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوْ عَظَتْ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ
 گفتند یکسان است بر ما چه پند دهی ما را پند دهنده گان

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقٌ لِّلْأَوَّلِينَ ١٣٧ **وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ** ١٣٨

نيست این مگر خوب و روش پیشینیان و نیستیم ما عذاب شدگان پس تکذیب کردنداورا

فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذَّةً ١٣٩ **وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ** ١٤٠ **وَإِنَّ** ١٤١

پس هلاک ساختیم آنان را همانا در این داستان نشانه‌ای است و نبودند بیشترشان مؤمنان و همانا

رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٤٢ **كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ** ١٤٣ **إِذْ قَالَ** ١٤٤

پروردگار توست همان پیروزمند مهریان تکذیب کردند [قوم] ثمود پیامبران را آنگاه که گفت

لَهُمْ أَخْوَهُمْ صَلَحٌ ١٤٥ **إِنِّي لِكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ** ١٤٦

به آنان برادرشان صالح آیا پروا نمی کنید؟ همانا من برای شما فرستاده‌ای امین هستیم

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونَ ١٤٧ **وَمَا أَسْعَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ** ١٤٨ **إِنْ أَجْرِيَ** ١٤٩

پس پروا کنیداز الله و فرمان بردید مرا ونمی خواهم از شما براین [تبليغ رسالت] هیچ مزدی را نیست مزد من

إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٤٩ **أَتَرْكُونَ فِي مَا هَنَّا** ١٥٠ **إِمَّا** ١٥١

مگر بر پروردگار جهانیان آیا رها گذاشته می شوید در آنچه که اینجاست حال آنکه در امان باشید؟

فِي جَنَّتٍ وَعِيُونٍ ١٥٢ **وَزُرْوَعٍ وَنَخْلٍ** ١٥٣ **طَلْعُهَا هَضِيمٌ** ١٥٤

در باغ ها و چشم سارها و کشت ها و نخلی که خوشی اش در هم فرو رفته است

وَتَنْحِتُونَ مِنْ الْجِبَالِ ١٥٤ **بُيُوتًا فَرَهِينَ** ١٥٥ **فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونَ** ١٥٦

و می تراشید از کوه ها خانه هایی را کوه ها خانه هایی را پس پروا کنیداز الله و فرمان بردید مرا

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسَرِّفِينَ ١٥٦ **وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسَرِّفِينَ** ١٥٧ **وَلَا تُصْلِحُونَ** ١٥٨

و اطاعت نکنید فرمان اسرافکاران را زمین و لایا از اصلاح نمی کنند

قَالُوا إِنَّمَا أَنَّتَ مِنَ الْمَسَحَّرِينَ ١٥٩ **قَالُوا إِنَّمَا مَا أَنْتَ** ١٥٩ **وَلَا يُصْلِحُونَ** ١٥٩

گفتند جز این نیست که تو از جادو شدگانی نیستی تو و اصلاح نمی کنند

إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ١٥٤ **فَأَتِ إِثْيَاءً إِنْ كُنْتَ مِنَ الْصَّادِقِينَ** ١٥٤ **قَالَ** ١٥٤

مگر آدمی مانند ما پس بیاور نشانه ای را اگر هستی از راستگویان [صالح] گفت

هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شَرِبٌ وَلَكُمْ شَرِبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ١٥٥ **وَلَا تَمْسُوهَا** ١٥٥

این ماده شتری است برای آن نوبت نوشیدن آب و برای شمامت نوبت نوشیدن روز معینی و مس مکنید آن را

لِسْوَعٍ فَيَأْخُذُكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ ١٥٦ **فَعَرَقُوهَا** ١٥٦ **فَأَصْبَحُوا** ١٥٦

به بدی [به او بدی مرسانید] زیرا بگیرد شمارا عذاب بزرگ پس گشتد پس پی کردن آن را

نَذِمِينَ ١٥٧ **فَأَخْذُهُمْ** ١٥٧ **الْعَذَابُ إِنَّ** ١٥٧ **الْعَذَابُ لَذَّةٌ** ١٥٧ **وَمَا كَانَ** ١٥٧

پشیمان پس گرفت آنان را عذاب همانا در این [داستان] نشانه ای است و نبودند

أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ١٥٨ **رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ** ١٥٩ **مَهْرِبَان** ١٥٩

بیشترشان مؤمنان پیروزمند همان پروردگار توست همان و همانا

۱۶۰ گذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخْوَهُمْ لُوطٌ أَلَا تَنْقُونُ
 تکذیب کردند قوم لوط پیامبران را آنگاه که گفت به آنان برادرشان لوط آیا پروا نمی کنید

۱۶۱ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونَ وَمَا
 ۱۶۲ همانا من برای شما فرستاده ای امین هستم پس پروا کنید از الله و فرمان برد مرا
 ۱۶۳ هیچ مزدی را نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان

۱۶۴ أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرٍ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ
 نمی خواهم از شما به این [تبیغ رسالت] هیچ مزدی را نیست آنچه را که آفریده است برای شما پروردگاران

۱۶۵ أَتَأْتَوْنَ الْذِكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ وَتَذَرُّونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ
 آیدرمی آمیزید با مردان در میان مردمان جهان و می گذارید آنچه را که آفریده است برای شما پروردگاران

۱۶۶ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنْلُوطُ
 از زنان شما؟ بلکه شما قومی تجاوز کارید گفتند اگر [از این تبیغ] بازنایستی ای لوط

۱۶۷ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنْ الْقَالِينَ
 هر آینه باشی از اخراج شدگان گفت همانا من از کردار شما از بیزاران هستم [از دشمنان عمل شما]

۱۶۸ رَبِّ الْجَنَّةِ وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ فَنَجِّنَاهُ وَأَهْلَهُ وَأَجْمَعِينَ
 ۱۶۹ [ای] پروردگارم نجات بده مرا و خاندان مرا از [کیفر] آنچه می کنند پس نجات دادیم او را و خانواده او را همگی

۱۷۰ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْعَدَدِينَ شَمَ دَمَرَنَا الْآخَرِينَ
 مگر پیروزی در [زمرة] باقی ماندگان سپس هلاک ساختیم دیگران را

۱۷۱ وَأَمْطَرَنَا عَلَيْهِمْ وَأَمْطَرَنَا عَلَيْهِمْ دَمَرَنَا الْآخَرِينَ
 و باراندیم بر آنان

۱۷۲ مَطَرًا فَسَاءَ مَطْرُ الْمُنْذَرِينَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذَيْهَ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 بارانی [سخت را] پس بد بود باران بیم داده شدگان همانا در این [دستان] نشانه ای است و نبودند بیشتر شان

۱۷۳ مُؤْمِنِينَ وَلَانَ رَبِّكَ لَهُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ كَذَّبَ أَصَحَّبُ
 مؤمنان و همانا پروردگار توست همان پیروزمند مهربان اهالی تکذیب کردند

۱۷۴ لَيْكَةَ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعِيبٌ أَلَا تَنْقُونَ إِنِّي لَكُمْ
 ۱۷۵ ایکه پیامبران را آنگاه گفت به آنان شعیب آیا پروا نمی کنید همانا من برای شما

۱۷۶ رَسُولٌ أَمِينٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونَ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 فرستاده ای امین هستم پس پروا کنید از الله و فرمان برد مرا و نمی خواهم از شما بر این [تبیغ رسالت]

۱۷۷ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرٍ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ أَوْفُوا الْكِيلَ وَلَا
 هیچ مزدی را نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان پرکرده دهدید پیمانه را و

۱۷۸ تَكُونُوا مِنَ الْمُحْسِرِينَ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
 مباشدید از کم دهنده ای از راست و وزن کنید به ترازوی

۱۷۹ وَلَا تَعْثُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ أَشْيَاءَهُمْ
 و کم مگذارید برای مردمان چیزهایشان را [از اجناس مردم چیزی رانکاهید] و فساد مکنید در زمین تبهکارانه

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ ١٨٤ **الْأَوَّلِينَ** ١٨٥ **وَالْجِلَّةَ** ١٨٦ **وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ** ١٨٧

و پروا کنید از آن که آفریده شما را و نسل های پیشین را و نیستی تو مگر آدمی مانند ما و هر آینه می پنداریم تو را از جادو شدگانی دروغ گویان

لَمْنَ ١٨٨ **وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا** ١٨٩ **وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا** ١٩٠ **وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا** ١٩١

از نیستی تو مگر آدمی مانند ما و هر آینه می پنداریم تو را از جادو شدگانی دروغ گویان

إِنَّمَا ١٩٢ **قَالُوا** ١٩٣ **إِنَّمَا** ١٩٤ **كِسْفًا** ١٩٥ **عَلَيْنَا** ١٩٦ **فَاسِقٌ** ١٩٧

گفتند جاین نیست که تو پاره ای از آسمان را بر ما پس بیفکن

أَنْتَ ١٩٨ **جَاءَهُمْ** ١٩٩ **أَعْلَمُ** ١١١ **رَبِّ** ١١٢ **قَالَ** ١١٣ **مِنَ الصَّابِدِينَ** ١١٤

جزاین نیست که آفریده شما را و نیستی تو مگر آدمی مانند ما و هر آینه می پنداریم تو را از راست گویان

لَمْ ١٩٩ **فَكَذَّبُوهُ** ١١٥ **بِمَا تَعْمَلُونَ** ١١٦ **رَبِّ** ١١٧ **رَبِّ** ١١٨ **قَالَ** ١١٩

از نیستی تو مگر آدمی مانند ما و هر آینه می پنداریم تو را از راست گویان

أَنْتَ ١١٠ **أَنْتَ** ١١١ **أَنْتَ** ١١٢ **أَنْتَ** ١١٣ **أَنْتَ** ١١٤ **أَنْتَ** ١١٥

پس تکذیب کردند او را [شعیب] گفت پروردگار من دانتر است به آنچه می کنید راست گویان

أَنْتَ ١١١ **أَنْتَ** ١١٢ **أَنْتَ** ١١٣ **أَنْتَ** ١١٤ **أَنْتَ** ١١٥

پس گرفت آنان را عذاب روز ابر [آتشبار] روز عذاب روز عذاب

أَنَّ ١١٦ **فَأَخَذَهُمْ** ١١٧ **عَذَابٍ** ١١٨ **يَوْمٍ** ١١٩ **الظَّلَّةِ** ١١١ **أَنَّ** ١١٦ **فَأَخَذَهُمْ** ١١٧ **عَذَابٍ** ١١٨

همانا در این داستان نشانه ای است و نبودند بیشترشان مؤمنان همان

أَنَّ ١١٧ **وَإِنَّ رَبَّكَ** ١١٨ **أَكْرَهُمْ** ١١٩ **مُؤْمِنِينَ** ١١٩ **وَإِنَّ رَبَّكَ** ١١٨ **أَنَّ** ١١٧ **وَإِنَّ رَبَّكَ** ١١٦

همانا در این داستان نشانه ای است و نبودند بیشترشان مؤمنان همان

أَنَّ ١١٨ **الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ** ١١٩ **وَلَنَّهُ** ١١١ **لَنَزَّلَ** ١١٢ **رَبِّ** ١١٣ **الْعَالَمِينَ** ١١٤ **أَنَّ** ١١٨ **الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ** ١١٩ **وَلَنَّهُ** ١١١ **لَنَزَّلَ** ١١٢ **رَبِّ** ١١٣ **الْعَالَمِينَ** ١١٤

پیروزمند مهریان و همانا آن [قرآن] فرود آورده است آن را فرشته

أَنَّ ١١٩ **إِلَّا مِنْ** ١١٣ **عَلَى قَلْبِكَ** ١١٤ **لِتَكُونَ** ١١٥ **مِنَ الْمُنْذِرِينَ** ١١٦ **إِلَّا مِنْ** ١١٩ **إِلَّا مِنْ** ١١٣ **عَلَى قَلْبِكَ** ١١٤ **لِتَكُونَ** ١١٥ **مِنَ الْمُنْذِرِينَ** ١١٦

امانت دار [جریل] بر دل تو تاشوی از بیم دهنگان عربی روشن

أَنَّ ١٢٠ **وَإِنَّهُ** ١٢١ **لَفِي زِيرِ الْأَوَّلِينَ** ١٢٢ **أَوْلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ** ١٢٣ **عَالِيَّةً** ١٢٤ **أَنْ يَعْلَمُهُ** ١٢٥ **وَإِنَّهُ** ١٢٠ **لَفِي زِيرِ الْأَوَّلِينَ** ١٢١ **أَوْلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ** ١٢٢ **عَالِيَّةً** ١٢٣ **أَنْ يَعْلَمُهُ** ١٢٤

و همانا [خبر] این [قرآن] در کتاب های پیشینیان است آیا نیست برای ایشان [بشر کان قریش] نشانه ای که می دانند [حقانیت] آن را

أَنَّ ١٢٦ **عُلِّمَوْا** ١٢٧ **بَنِي إِسْرَائِيلَ** ١٢٨ **وَلَوْ** ١٢٩ **نَزَّلْنَاهُ** ١٢١ **عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ** ١٢٢ **عُلِّمَوْا** ١٢٦ **بَنِي إِسْرَائِيلَ** ١٢٧ **وَلَوْ** ١٢٨ **نَزَّلْنَاهُ** ١٢٩ **عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ** ١٢١

علمای بنی اسرائیل و اگر نازل می کردیم آن را بر یکی از غیر عرب زبان

أَنَّ ١٢٩ **كَذَّلِكَ** ١٣٠ **مَا كَانُوا** ١٣١ **بِهِ مُؤْمِنِينَ** ١٣٢ **فَقَرَأَهُ** ١٣٣ **عَلَيْهِمْ** ١٣٤ **سَلَكْنَاهُ** ١٣٥ **فَقَرَأَهُ** ١٣٣ **عَلَيْهِمْ** ١٣٤ **سَلَكْنَاهُ** ١٣٥

پس می خواند آن را بر آنان نمی شدند به آن مؤمنان راه دادیم آن را

أَنَّ ١٣٦ **فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ** ١٣٧ **لَا يَوْمَ مُؤْمِنُونَ** ١٣٨ **لَا يَوْمَ مُؤْمِنُونَ** ١٣٩ **فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ** ١٣٦

در دل های مجرمان آیمان نمی آورند به آن [قرآن] تا آنکه بینند

أَنَّ ١٣٧ **بَغْتَةً** ١٣٨ **وَهُمْ** ١٣٩ **لَا يَشْعُرُونَ** ١٤٠ **أَنَّ** ١٣٧ **بَغْتَةً** ١٣٨ **وَهُمْ** ١٣٩ **لَا يَشْعُرُونَ** ١٤٠

در دنیا بند [بی خبر باشدند] پس آید به آنان ناگهان در حالی که آنان درنیا بند

أَنَّ ١٤١ **فَيَقُولُوا** ١٤٢ **أَنَّ** ١٤٣ **فِي أَيْمَانِهِمْ** ١٤٤ **أَنَّ** ١٤١ **فَيَقُولُوا** ١٤٢ **أَنَّ** ١٤٣ **فِي أَيْمَانِهِمْ** ١٤٤

در دنیا ک را پس آید به آنان ناگهان در حالی که آنان درنیا بند

أَنَّ ١٤٤ **أَفَرَءَيْتَ** ١٤٥ **أَفِعْدَانَا** ١٤٦ **يَسْتَعْجِلُونَ** ١٤٧ **هَلْ نَحْنُ** ١٤٨ **مُنْظَرُونَ** ١٤٩ **أَفَرَءَيْتَ** ١٤٤ **أَفِعْدَانَا** ١٤٦ **يَسْتَعْجِلُونَ** ١٤٧ **هَلْ نَحْنُ** ١٤٨ **مُنْظَرُونَ** ١٤٩

آیا هستیم ما مهلت داده شدگان آیا دیدی [به من خبر ده] آیا عذاب ما را به شتاب می طلبند

أَنَّ ١٤٩ **جَاءَهُمْ** ١٤١ **كَانُوا** ١٤٣ **يُوعَدُونَ** ١٤٥ **إِنْ** ١٤٩ **مَتَعَنَّهُمْ** ١٤٦ **سِينِينَ** ١٤٧ **إِنْ** ١٤٩ **جَاءَهُمْ** ١٤١ **كَانُوا** ١٤٣ **يُوعَدُونَ** ١٤٥

اگر بهره مند گردانیم آنان را سال ها پس باید برای آنان آن [عذابی] که وعده داده شدند

مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَهِنُونَ
وَمَا أَهْلَكَنَا مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا
وَهلاك نكديم هيج آبادی ای را مگر
از آنان آنچه [از آن] بهره می گرفتند

۲۰۷

۲۰۸

لَا مُنْذِرُونَ ذِكْرَى وَمَا كَثُنَا ظَلِيمِينَ
وَمَا نَزَّلْتَ بِهِ سَمْكَارَانَ وَفِرْدَوْنَ
بُود برای آن بیم دهنده کانی برای پند دادن
و نبوده ایم و نبوده ایم

۲۰۹

۲۱۰

الشَّيَاطِينُ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ
إِنَّهُمْ هَمَانَا آنَانَ وَنَمِي توانند
وَمَا يَسْتَطِعُونَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ
بِرَاهِي آنَانَ سزاوار نیست

۲۱۱

۲۱۲

عَنِ السَّمْعِ لِمَعْرُولُونَ
فَتَكُونُ فَلَا نَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا إِلَّاهًا
از شنیدن [کلام ملائکه] بر کنارند
که می شوی پس مخوان باه الله الله دیگری را

۲۱۳

۲۱۴

مِنَ الْمُعَذَّبِينَ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ
وَأَخْفِضْ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ
از عذاب شدگان و بیم ۵ نزدیک تر خود را
و فرودآور قبیله و بیم ۵

۲۱۵

۲۱۶

جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَقُلْ إِنِّي
بال [فروتنی] خود را برای آنان که پیروی کردند تو را از مؤمنان
پس اگر نافرمانی کردند از تو پس بگو همانا من

۲۱۷

۲۱۸

بَرِّيَّهُ مِمَّا تَعْمَلُونَ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ
بیزارم از آنچه شما می کنید و توکل کن بر آن پیروزمند مهریان
آن که

۲۱۹

۲۲۰

يَرِدَكَ حِينَ تَقُومُ وَتَقْلِبَكَ فِي السَّجِدَاتِ
می بیند تو را وقتی که بر می خیزی [برای عبادت] همانا او هست آن شنوازی
در میان سجده کنندگان و حرکت تو را در

۲۲۱

۲۲۲

الْعَلِيمُ هَلْ أَنْتُمْ كُلُّ أَنْتُمْ عَلَى مَنْ تَنَزَّلُ الْشَّيَاطِينُ
دانای آیا خبر دهم شما را که بر چه کسی فرود می آیند شیاطین
فرود می آیند بر

۲۲۳

۲۲۴

كُلُّ أَفَّاكِ أَشِيرِ كَذِبُونَ يُلْقَوْنَ الْسَّمْعَ
هر دروغگوی گنهکار [القاء می کنند] [سخن] شنیده را [به همنوعان خود] و بیشترشان
دو غوگویان اند

۲۲۵

۲۲۶

وَالشُّعَرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوِونَ الْأَمْرَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادِ
پیروی می کنند از آنان گمراهان در آیا ندیدی که آنان در هر وادی

۲۲۷

۲۲۸

يَهِيمُونَ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ لَا يَفْعَلُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ
سرگردان اند و اینکه آنان می گویند و اینکه آنان می گویند چیزهایی را که خود عمل نمی کنند

۲۲۹

۲۳۰

عَامِنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ وَذَكْرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَأَنْصَرُوا
ایمان اورند و کردند کارهای شایسته و یاد کردند الله را بسیار و انتقام گرفتند پس از

۲۳۱

۲۳۲

بَعْدِ مَا ظُلِمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ
آنکه مورد ستم قرار گرفتند و به زودی خواهند داشت کسانی که ستم کرده اند به کدام بازگشتگاهی بازخواهند گشت

۲۳۳

۲۳۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

طَسْ تَلَكَ آيَتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ ۱
طلا، سین این آیات قرآن و کتابی روشنگر است هدایت و مزده است

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيَنْوِعُونَ الزَّكَوَةَ وَهُمْ لِلْمُؤْمِنِينَ ۲
وایشان آنان که نماز را و می دهند زکات را پیا می دارند برای مؤمنان

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَاهُمْ لَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۳
به آخرت خود یقین دارند آنان که ایمان ندارند به آخرت آراسته ایم برای شان

أَعْمَلُهُمْ فَهُمْ يَعْمَلُونَ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ ۴
کردارهایشان را پس آنان سرگردان اند آنان کسانی اند که برای شان است بدی عذاب

وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ۵
و آنان در آخرت خود زیان کارترین اند و به درستی که تو القاء و آموخته می شود به تو قرآن از

لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي مَانَتْ نَارًا سَأَتِيكُمْ ۶
نژد سنجیده کاری دنایا [یاد کن] آنگاه که گفت موسی به اهل خود همانا من دیدم آتشی را به زودی بیاورم برای شما

مِنْهَا بَخْرٌ أَوْ إِاتِيكُمْ شَهَابٌ قَبْسٌ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۷
از آن خبری را یا بیاورم برای شما شعله ای افروخته را باشد که شما گرم شوید پس چون

جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُوْرَكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ
آمد نژد آن [آتش] ننا کرده شد که برکت داده شد کسی که در آتش است و کسی که گردآگد آن است و یاک است الله که پروردگار

الْعَالَمِينَ يَمْوَسِي إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَالْقَوْمُ عَصَاكُ ۸
جهانیان است ای موسی حقیقت این است که منم الله آن پیروزمند سنجیده کار و یافکن عصای خود را

فَلَمَّا رَأَاهَا تَهَزَّ كَانَهَا جَانٌ وَلَئِنْ مُدَبِّرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوَسِي لَا تَخَفْ
پس چون دید آن را که حرکت می کند گویا آن ماری است روی گردانید پشت کنان و به عقب برنگشت [الله] گفت ای موسی مترب

إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَ الْمُرْسَلُونَ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُرَّ بَدَلَ حُسْنًا بَعْدَ ۹
همانامن نمی ترسند نژد من پیامبران لیکن کسی که ستم کرد آنگاه جایگزین کرد نیکی را پس از

سُوءٍ فَإِنَّ عَفْوَ رَحْيمٌ وَادْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بِيَضَاءَ ۱۱
بدی پس همانامن آمرزنده ای مهربانم و داخل کن دست خود را در گریبانت که بیرون آید سفید

مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَمَنْ قَسَمَ فِي تِسْعَ آيَتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
بدون هیچ آسیبی [واین نشانه ای است] درمیان نه معجزه ای که به سوی فرعون و قوم او [می روی] همانا آنها هستند گروهی نافرمان

فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَتِنَا مُبَصِّرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۱۲
پس چون آمد برای آنان نشانه های ما روشنگرانه گفتند این جادویی است آشکار

وَجَحَدُوا بِهَا وَأَسْتَيْقَنْتَهَا **۱۳** **أَنْفُسُهُمْ** **ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ**
 وانکار کردند آنها را در حالی که یقین کرده بود آن را دل هایشان از روی ستمکاری و برتری جویی پس بنگر که چگونه

كَانَ عَقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ **۱۴** **وَلَقَدْ** **ءَائِنَا دَاؤِدَ وَسَلِيمَنَ عِلْمًا**
 شد فرجام کار تبهکاران و به تحقیق دادیم به داود و سلیمان دانشی را

وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ **۱۵**
 و گفتند سپاس برای الله که برتری داد ما را بر بسیاری از بندگان مؤمن خود

وَوَرِثَ سَلِيمَنَ دَاؤِدَ وَقَالَ يَتَأَيَّهَا النَّاسُ عِلْمَنَا مَنْطِقَ الْطَّيرِ
 و ارث برد سلیمان از داود و گفت ای مردم به ما آموخته شده است گفتار مرغان

وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ **۱۶** **وَحَشَرَ**
 و داده شده به ما از هر چیزی همانا این آن برتری آشکار است و گردآوری شدند

لِسَلِيمَنَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالْطَّيرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ **۱۷**
 برای سلیمان لشکرهای او از جن و ادمیان و مرغان پس آنان بازداشتہ می شدند [از پراکندگی]

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلَ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَتَأَيَّهَا النَّمْلُ أَدْخُلُوهَا
 [رفتند] تا آنگاه که رسیدند به دره مورچگان گفت مورچه ای ای مورچگان داخل شوید

مَسَكِنَكُمْ لَا يَحْطِمُنَّكُمْ سَلِيمَنُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
 در مسکن های خود تا پایمال نکنند شما را سلیمان و لشکریان او در حالی که ایشان ندانندنا آگاهانه شمارا درهم نکوبند

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قُولِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنَّ أَشْكُرْ **۱۸**
 پس لبخند زد شادمانه از سخن مورچه و گفت [ای] پروردگارم در دلم افکن که شکر کنم

نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلِدَيَ وَأَنَّ أَعْمَلَ صَلِيلَحًا
 آن نعمت تو را که ارزانی داشته ای بر من و بر پدر و مادر من و اینکه بکنم کار شایسته ای

تَرَضَّهُ وَأَدْخَلَنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الْصَّلِحِينَ **۱۹**
 که می پسندی آن را و داخل گردن ما به رحمت خود در زمرة بندگان شایسته است

وَتَفَقَّدَ الْطَّيرَ فَقَالَ مَا لِكَ لَا أَرَى الْهُدَهُ أَمْ كَانَ مِنَ
 و جویا شد [حال] پرندگان را پس گفت چه شده است مرا که نمی بینم هدهد را یا هست از

الْغَائِبِينَ لَا عَذَابَهُ عَذَابًا شَكِيدًا أَوْ لَا ذَبَحَهُ عَذَابًا شَكِيدًا **۲۰**
 غایبان هر آینه عذاب کنم او را عذابی سخت یا ذبح کنم او را

أَوْ لَيَأْتِيَنِي سُلْطَانِي مُمِينِ **۲۱** **فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ**
 یا بیاورد برای من دلیلی روشنی را پس [هدهد] درنگ کرد نه چندان دور [چون حاضر شد] گفت

أَحَطَتُ بِمَا لَمْ تُحْطِ بِهِ وَجَحَدْتَكَ مِنْ سَيِّئَاتِنِي يَقِينِ **۲۲**
 آگاهی یافته ام به چیزی که آگاهی نیافته ای به آن و اورده ام برای تو از سیئات خبری قطعی را

إِنِّي وَجَدْتُ اُمَّرَأً تَمْلِكُهُمْ وَأُوْتَتِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَهَا همانا من ياقتم زنى را که پانشahi می کند برایشان و داده شده است [به او] از هر چیزی و برای او

عَرْشَ عَظِيمٍ ۝ وَجَدْتُهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ بزرگ ۲۳ وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ تختی است

دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ ۝ لَهُمُ الشَّيْطَنُ أَعْمَلَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ جای الله ۲۴ وَآرَاسْتَه است

فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۝ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَةَ پس آنان راه نمی یابند

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِمُونَ ۝ ۲۵ در آسمان ها و زمین و می داند آنچه را پنهان می دارید و آنچه را آشکار می کنید

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝ ۲۶ قَالَ سَنَظُرُ بزرگ ۲۶ که نیست هیچ الهی مگر او پروردگار آن عرش بزرگ گفت اکنون می بینیم

أَصَدَقَتْ أَمَّ كُنْتَ مِنْ أَذْهَبْتِي هَذَا ۝ ۲۷ ۲۷ که آیا راست گفتی یا هستی از دروغگویان این نامه مرا

فَالْقِهِ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۝ ۲۸ ۲۸ پس بینداز آن را به سوی آنها سپس کناره گیر از آنان پس بنگر که چه پاسخی می دهدن

الْمَلَوْا إِنِّي أَلْقَى إِلَيْكُنْبِ كَرِيمٌ ۝ ۲۹ ۲۹ بزرگان [دربار] همانا انداخته شده نزد من نامه ای ارجمند همانا آن از [طرف] سلیمان است و همانا آن [این است] به نام

اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝ ۳۰ ۳۰ الله مهرگستر مهربان ۳۰ [با این مضمون] که برتری مجوبید بر من و بیاید پیش من تسليم شدگان

قَالَتْ يَأَيْهَا الْمَلَوْا أَفَتُوْنِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْ حَتَّىٰ ۝ ۳۱ [بلقیس] گفت ای بزرگان [دربار] نظر دهید مرا در کار من نبوده ام تصمیم گیرنده در هیچ کاری تا

تَشَهَّدُونَ ۝ ۳۲ ۳۲ نزدم [برای مشورت] حضور یابید ۳۲ گفتند ما صاحبان نیرویی [بزرگ] و رزم آورانی دلیریم و فرمان با توسط

فَأَنْظُرِي مَاذا تَأْمِرِينَ ۝ ۳۳ ۳۳ پس بین چه فرمان می دهی [بلقیس] گفت همانا پادشاهان چون درآیند به آبادی ای

أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْزَةَ أَهْلِهَا يَفْعَلُونَ ۝ ۳۴ ۳۴ تباہ کنند آن را و می گردانند عزمندان اهل آن را ذیلان و همواره چنین می کنند

وَلَفِي مُرْسَلَةِ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ۝ ۳۵ ۳۵ فرستنده ام به سوی ایشان هدیه ای را پس منتظر خواهم ماند با چه پاسخی برمی گردند فرستادگان و همانا من

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمْدِونَنِ بِمَالِ فَمَا ءَاتَيْنَاهُ اللَّهُ خَيْرٌ مُّمَّا
پس چون آمدند نزد سلیمان گفت آیا کمک می کنید مرا با مالی [آنچیز] پس آنچه داده است به من الله بهتر است از آنچه

ءَاتَكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهِدْيَتِكُمْ نَفَرَحُونَ ۳۶
دانه است به شما بلکه شما به هدیه خود شادمانید ۳۶ بازگرد به سویشان پس حتما می آییم به سراغشان

بِخُنُودٍ لَا قَبْلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنْخَرِجُوهُمْ مِّنْهَا أَذْلَلَةٌ وَهُمْ صَغِرُونَ ۳۷
بالشکرها یکی می باشد برایشان با آنها و قطعا بیرون کنیم آنان را از آنجا بازگرد در حالی که آنان خوار باشند ۳۷ [سلیمان] گفت

يَتَأْيَهَا الْمَلَوْأُ أَيْكُمْ يَأْتِيْنِي بِعَرْشَهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ۳۸
ای بزرگان [دریا] کدام یک از شما می آورد پیش من تخت او را پیش از آنکه بیانند نزد من تسليم شدگان

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنْ الْجِنِّ أَنَا إِنِّي بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَلَافِي
گفت قهرمانی از جن من می آورم پیش تو آن را پیش از اینکه برخیزی از جای خود و همانا من

عَلَيْهِ لَقَوْيٌ أَمِينٌ ۳۹ **قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَبِ أَنَا إِنِّي**
بر آن تخت بس نیرومند امانت دارم ۳۹ گفت کسی که نزد او بود دانشی از کتاب [الله] من می آورم نزد تو

بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَ إِلَيْكَ طَرْفَكَ فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقْرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا
آن را پیش از آنکه بازگردد به سوی تو پلک چشم تو پس چون دید [سلیمان] آن را پای برجا در نزد خود گفت این

مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِبَلَوْنِي أَشْكُرُ أَمَّا كُفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ
از بخشش پروردگار من است تاییازمایدمرا که آیا شکر گزاری می کنم یا ناسپاسی می نمایم و هر که شکر گزاری می کند

لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبَّيْ غَنِيٌّ كَرِيمٌ ۴۰ **قَالَ نَكِرُوا لَهَا عَرْشَهَا**
به سود خود و هر که ناسپاسی کند پس به درستی که پروردگار من بی نیازی ارجمند است ۴۰ [سلیمان] گفت ناشناخته سازید برای او تختش را

نَظَرَ أَنْهَدَى أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ۴۱ **فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ**
تا بنگریم پی می برد [به آن] یا می شود از آنکی که پی نمی برند ۴۱ پس آنگاه [بلقیس] آمد گفته شد [به او]

أَهَنَّكَذَا عَرْشِكَ قَالَتْ كَانَهُ هُوَ وَأُولَئِنَا الْعِلْمُ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ
آیا اینچنین است تخت تو؟ گفت گویا این همان است و داده شد به ما آگاهی [از قدرت سلیمان] پیش از این و بوده ایم تسليم شدگان

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَفَرِينَ ۴۲
[سلیمان] بازداشت او را از آنچه می پرستید غیر از الله همانا او بود از گروه کافران

قِيلَ لَهَا أَدْخُلِ الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ
گفته شد به آن زن داخل شو در این قصر پس چون دید [زمین] آن را پنداشتش که آبی ژرف است و برجید [امان را] از

سَاقِيَهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيرِ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي
هر دو ساق خود [سلیمان] گفت همانا این قصری است صاف و صیقلی از بلور [بلقیس] گفت [ای] پروردگار من همانا من

ظَلَمَتْ نَفْسِي وَأَسْلَمَتْ مَعَ سُلَيْمَانَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۴۴
ستم کردم بر خود و تسليم شدم با سلیمان در برابر الله که پروردگار جهانیان است

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِ شَمُوداً أَخَاهُمْ صَلِحًا أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا
و هر آینه فرستادیم ما به سوی شمود برادرشان صالح را اینکه بیرستید الله را پس ناگهان

هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ۝ ۴۵ قَالَ يَقُولُ لِمَ سَتَعِجِلُونَ
آنان دو گروه شدند که دشمنی می ورزیدند با یکدیگر [صالح] گفت ای قوم من چرا به شتاب می طلبید

بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهُ
بدی [از نزول عذاب] را پیش از باشد که شما از الله نیکویی؟ چرا آمرزش نمی خواهید

تُرْحَمُونَ ۝ ۴۶ قَالُوا أَطَّرَنَا إِلَكَ وَيْمَنْ مَعَكَ قَالَ طَهِيرُكُمْ
مورد رحمت قرار گیرید گفتند به فال بد گرفتیم تو و هر که با توسط گفت فال بدتان

عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ سِعَةٌ
نزد الله است بلکه شما گروهی هستید که آزمایش می شوید و بودند در آن شهر نه

رَهَطٍ يُفْسِدُونَ ۝ ۴۷ قَالُوا فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ
کس [یا گروه] که فساد می کردند گفتند در زمین و اصلاح نمی کردند

تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنْبَيِّنَهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنْقُولَنَّ لَوْلَيْهِ مَا شَهَدَنَا
در حالی که درین خود قسم خورده بودند به الله که هر آینه شبیخون می زنیم برا و خانواده اش آنگاه هر آینه می گوییم به وارث او که حاضر نبودیم [شرکت نداشتم]

مَهْلِكٌ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَدِقُونَ ۝ ۴۹ مَكْرَأً وَمَكْرُوا
در هلاک شدن و همانا ما راستگویانیم و به کار گرفتند آنها نیرنگی را

وَمَكَرَنَا مَكْرَأً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ ۵۰ كَيْفَ فَانْظُرْ
و ما نیز به کار گرفتیم نیرنگی را حال آنکه آنان نمی فهمیدند پس بین

كَانَ عِنْقَبَةً مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَرَنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ
شد انجام نیرنگ شان که همانا ما نابود کردیم ایشان را و قوم شان را همگی

فَتِلْكَ بِيُوتِهِمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ
پس این است خانه هایشان که خالی و خراب افتاده است به سبب ستمی که کردند همانا در این [دانستان]

لَائِيَةٌ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ ۵۲ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ
نشانه ای است برای گروهی که می دانند و نجات دادیم آنان را که ایمان آورند

وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝ ۵۳ وَلُوطًا قَالَ إِذْ
و پرهیز کار بودند به قوم خود گفت و [یاد کن] لوط را آنگاه که

أَتَأْتُوكُمْ الْفَحْشَةَ وَأَنْتُمْ تَبْصِرُونَ ۝ ۵۴ أَيْنَكُمْ لَتَأْتُونَ
آیا می کنید این کار زشت را حال آنکه شما می بینید [که چقدر این کار زشت و نارواست] آیا شما سراغ می گیرید

الْرِّجَالَ شَهَوَةٌ مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۝ ۵۵
مردان را از روی شهوت به جای نادانید شما گروهی زنان؟ بلکه شما

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهَا إِلَّا مِنْ قَرِيْتُكُمْ لُوطٌ مِنْ أَنْ قَرِيْتُكُمْ
 پاسخ پس نبود پس نجات دادیم از لوط را
 مگر اینکه بیرون کنید همانا ایشان مردمانی هستند که پاکی می جویند پس نجات دادیم او را
وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدْرَنَاهَا مِنْ الْفَغِيرِ وَأَمْطَرْنَا
 و خاندانش را مگر زن او را که مقدر کردیم او را از باقی ماندگان [در عذاب] باشد
عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ
 بر آنان بارانی [گران از سنگ] پس بد بود باران بیم داده شدگان بگو سایش از آن الله است و سلام
عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَنَا
 بر آن بندگان او که [الله] برگزیده است [آنان را] آیا الله بهتر است یا آنچه شریک [او] می سازند
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ أَمَّنْ
 [ایغیر الله بهترند] یا آن که آفریده است آسمان ها و زمین را و فرود آورده است برای شما از آسمان
مَاءً فَأَنْبَتَنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ
 آب را پس رویانیدم با آن باغ های با طراوت را ممکن نبود برای شما
أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَئِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ
 [ایغیر الله بهترند] یا آن که آفرید زمین را قرار گاهی و بیافرید در میان زمین نهرهایی را و قرار داد برای آن
رَوَسِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَئِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ
 کوه های بلند را و آفرید میان دو دریای [شو و شیرین] حایلی را آیا الهی با الله هست؟ [نه] بلکه
أَكَثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 بیشترشان نمی دانند [ایغیر الله بهترند] یا آن که اجبات می کند درمانده را چون بخواند او را
السَّوَاء وَيَجْعَلُكُمْ أَلَّا يَهْدِيَكُمْ فِي
 و دور می کند گرفتاری را و می گرداند شما را
الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الْرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيِ
 تاریکی های خشکی و دریا [به وسیله ستارگان] و آن که می فرستد مژده دهنده پیش از
رَحْمَتِهِ أَئِلَهٌ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَلَّمَكُمْ يُشْرِكُونَ
 رحمت خود [یعنی باران]؟ آیا الهی با الله هست؟ برتر است الله شریک [او] می سازند

أَمَّنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يَعِدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَإِنَّمَا يَغْيِرُ اللَّهُ مَا بِالْأَرْضِ إِنَّمَا يَغْيِرُ أَنَّمَا يَغْيِرُ أَنَّمَا يَغْيِرُ أَنَّمَا يَغْيِرُ

۶۴ آیا الہی مَعَ اللَّهِ أَئِلَهٌ۝ قُلْ هَاتُوا۝ بِرْهَنَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
اللَّهُ هُوَ الْحَسْنَى۝ دلیل خود را اگر هستید راستگویان بیاورید

قُل لَا يَعْلَمُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
وَمَا يَشْعُرُونَ بِكُوْنِي داند هرکه در آسمان ها و زمین است غیب را مگر الله و در نمی یابند

أیان یعنوں ۶۰ کے چہ وقت برانگیختہ می شوند

فِي شَكٍ مِنْهَا بَلْ كَفُرًا وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
در شک آند از [اصل] آخرت بلکه کافر شدند و گفتند آنان که آیانشان از [درک] آن نایابنایند

أَيْمَانًا لِمُخْرِجُونَ
أَيْمَانًا وَإِبَاءَوْنَا
تُرَبَّاً خَاكَ كُنَّا أَعْذَادًا
بِيرونَ آورَدَ شَدَّگانِيِّم [از زمین] به درستی که وعده داده شدیم
وَپَرَانَ مَا [نیز؟] آیا زمانی که شویم

هَذَا نَحْنُ وَإِبَّاْوَنَا مِنْ قَبْلٍ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ

هَذَا رَا [هم] ما و [هم] پدران ما پیشینیان افسانه های مگر نیست این من قبل این هذا آسٹیر ال او لین

قُلْ سِيرُوا فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةً اعْجَمَيْنَ بِزَهْكَارَانَ

۶۹ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُونْ مِمَّا يَمْكُرُونَ
از نیرنگی که می ورزند

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ وَمَنْ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ
كَيْ بَشِّدَ وَمَنْ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ
كَيْ بَشِّدَ وَمَنْ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ
كَيْ بَشِّدَ وَمَنْ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ

که دربی آمده باشد برای شما برخی از آن چیزی که به شتاب می طلبید و همانا پروردگار تو

لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلِكُنَّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ
 دارای بخششی است بر مردم و لیکن بیشتر شان شکر نمی کنند

رَبَّكَ لِيَعْلَمُ مَا تُكِنُونَ **صَدُورُهُمْ وَمَا مِنْ** **غَائِبَةٍ**
پروردگار تو می داند آنچه را پنهان می کند سینه هایشان و نیست هیچ آشکار می دارد و آنچه را

فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ مُلْكٌ إِلَّا هُنَّ مُبْشَّرٌ بِرَوْشَنِ اسْتَمِينٍ كِتَابٌ هَذَا إِنَّ هَمَانًا قُرْءَانٌ آخِرَهُمْ أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

يَقْصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

وَإِنَّهُ لَهُدَى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝
و همانا این رهنمود و رحمتی است در میان ایشان
۷۷ بَلَى يَقْضِي إِنَّ رَبَّكَ ۝
پروردگار تو داوری می کند همانا
۷۸ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى
همانا تو بر الله پس توکل کن دانا
۷۹ الْحَقُّ الْمُبِينٌ إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْقَى وَلَا تَسْمِعُ الصَّمَاءَ
حق اشکار هستی بی گمان، تو نمی شنوایی به مردگان و نمی شنوایی به کران درخواست [خدود]
۸۰ وَلَوْا مُذْبِرِينَ وَمَا أَنْتَ بِهِنْدِي الْعُمَى عَنْ ضَلَالِهِمْ إِنَّ
آنگاه که روی بگردانند پشت کنان و نیستی تو راه نماینده کوران از گمراهی شان
۸۱ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِعَيْنِنَا فَهُمُ مُسْلِمُونَ وَإِذَا
نمی شنوایی مگر کسانی را که ایمان می آورند به آیت های ما و سر تسلیم فرود آرند و چون
۸۲ وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ
واقع شود فرمان [عناب] بر آنان بیرون اوریم برایشان جنبنده ای را از زمین که سخن گوید با آنان [اتا آیات ما را باور کنند]
۸۳ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِعَيْنِنَا لَا يُوقَنُونَ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
زیرا مردمان آیات ما را یقین نداشتند و [یاد کن] روزی را که محشور کنم از هر امتی
۸۴ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِعَيْنِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ حَتَّى إِذَا جَاءُوهُ
طایفه ای را از آنان که دروغ می شمردند آیات ما را پس آنان بازداشته می شوند [از پراکنده] تا آنگاه که بیانید
۸۵ قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِعَيْنِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّا كُنْتُ تَعْمَلُونَ
[الله] گوید آیا دروغ شمردید آیات مرا درحالی که احاطه نداشتید به آنها از جهت دانش؟ یا [یگوید که] چه می کردید
۸۶ وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْظِقُونَ أَلَمْ
واقع گردد فرمان [عناب] بر آنان به خاطر آنکه ستم کردن پس آنان سخنی نمی گویند آیا
۸۷ يَرَوْا أَنَا جَعَلْنَا الْيَلَ لِسْكُنْوًا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فَقَرَأَ
ندیده اند که ما قراردادیم شب را ت آرام گیرند در آن و [قراردادیم] روز را برای دیدن همانا در
۸۸ ذَلِكَ لَآيَتِ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزَعَ
این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان دارند و [یاد کن] روزی را که دمیده شود در صور پس به هراس افتند
۸۹ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ
آنکه در آسمان اند و آنان که در زمین هستند مگر کسی را که بخواهد الله و همه بیانند نزد او
۹۰ دَخْرِينَ وَتَرَى الْجَبَالَ تَحْسِبَهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُورٌ مَرَّ السَّحَابَ
فریتنانه و بیینی کوه هارا [درحالی که] پنداری آنها را ایستا درحالی که آنها گذر می کنند [مانند] گذر کردن ابر
۹۱ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَنْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ
بنگر [اساخته الله] که استوار ساخته است هر چیزی را همانا او آگاه است به آنچه می کنید

من جاء بالحسنة فله خير منها وهم من فرع يومئذ أمنون
هرکه بیاورد نیکی را پس برای او بهتر باشد از آن و ایشان از هراس آن روز در امانند

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَبَّتْ وَجْهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تَجْزَوْنَ
وَهُرَكَهُ بِيَاوَرَدْ بَدِيَ رَا پَسْ نَگُونْسَارْ شَوَودْ روی های شان آتشِ آیا جزا داده می شوید

إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٤٠ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّكَ هَذِهِ
جز آنجه می کردید [بگوای محمد] جز این نیست که فرمان یافته‌ام که بپرستم پروردگار این

الْبَلَدَةُ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرَتُ أَنْ أَكُونَ مِنْ سَرْزَمِينَ رَا كَهْ پَاسْ دَاشْتَه اسْتَ آنْ رَا وَ بَرَای اوْسْتَ هَرْ چِیزِی وَ فَرْمَانِ یافْتَهْ امْ كَهْ باشْمَ ازْ

از آن الله است به زودی می نمایاند به شما نشانه های خود را پس خواهید شناخت آنها را و نیست پروردگار تو بی خبر از آنچه می کنید

سورة القصص

آیات‌ها

٢٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

طسم طلا، سین، میم ۱ تلک این ۲ نَتْلُوا کتاب آیت های ۳ عَلَيْكَ المُبِين روشنگر است ۴

از مِنْ نَبِيٌّ مُوسَى وَفَرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

فِرْعَوْن عَلَى الْأَرْضِ يَسْتَعْفِفُ
بِرْتَرَى جَسْتَ در زمین [مصر] وَجَعَلَ أَهْلَهَا
گروه گروه اهل آن را شیعَا اهلَهَا شیعَا

طَائِفَةً مُّنْهَمْ از آیشان گروهی را
يَذَبَح سر می برید همانا وی بود
أَبْنَاءَهُمْ وَسَيَّرُهُمْ زنان [دخلت] اشان را
نِسَاءَهُمْ وَسَيَّرُهُمْ زنان می گذاشت

وَنُمْكِنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَنَ وَجَنُودَهُمَا
وَتُوانَى بِدَهِيمَ بِهِ ايشان در زمين [مصر و شام] و نشان دهيم به فرعون وهامان و لشکرهای آن دو

۶ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ مُوسَى
از جانب آنان آنچه را [اعنای را] که از آن می ترسیدند و وحی کردیم به مادر موسی

أَنْ أَرْضَعِيهِ فَإِذَا خَفِتْ عَلَيْهِ فَالْيَمِّ وَلَا تَخَافِ
که شیر بده او را پس چون بترسی بر [جان] وی بینداز او را در دریا و مترب

۷ إِنَّا رَادُوهُ إِلَيْهِ وَجَاءَ عُلُوُهُ مِنْ الْمُرْسَلِينَ
وَلَا تَحْرِنَنَّ هُمَانًا ما بازگرداننده اوییم به سوی تو و قرار دهنده اوییم از پیامبران

۸ فَالْنَّقَطَاهُءُ إَلَّا فِرْعَوْنَ لَيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًا وَحَزَنًا
همانا همانا فرعون [از آب دریا] کسان تاسرانجام باشد برای فرعونیان سبب شمنی و اندوهی پس برگرفتند او را

۹ وَهَمَنَ وَجَنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ
فرعون وهامان و لشکریان آن دو خطاکاران بودند

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قَرَّتْ عَيْنِ لَيْ وَلَكَ لَا نَقْتُلُهُ عَسَى
و گفت زن فرعون [این طفل] روشنی چشم است برای من و برای تو مکشید او را امید است

۱۰ وَأَصْبَحَ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذُهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
که سود دهد ما را یا بگیریم او را به فرزندی و ايشان [حقیقت حال را] درنمی یافتند و گشت

۱۱ فَوَادُ أَمِّ مُوسَى فَرِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ
دل مادر موسی خالی [از صبر] همانا اگر استوار نزدیک بود آن [اجرا] را

۱۲ رَبَطْنَا عَلَى قَلْبِهَا لِتَكُونَ قَلْبِش را
نمی ساختیم و گفت [مادر موسی] از مؤمنان [به وعدة ما] تا باشد

۱۳ لِأُخْتِهِ قِصْيَهُ فَبَصَرَتْ بِهِ عَنْ جِنْبِ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
به خواهرش در پی او [موسی] برو پس دید از دور درحالی که فرعونیان درنمی یافتند

۱۴ وَحَرَّمَنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ
باز داشتیم از او [شیر دادن] دایگان پیش از آن [رسیدن خواهرش] پس گفت [خواهرش] آیا راه بنمایم شمارا

۱۵ عَلَى أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِحُونَ
بر اهل خانه ای سرپرستی کنند او را برای شما و ايشان برای اویند خیرخواهان

۱۶ فَرَدَدَنَهُ إِلَيْهِ أَمِّهِ كَيْ نَقَرَ عَيْنُهَا وَلَا تَحْرَنَ وَلِتَعْلَمَ
پس باز گردانیدیم او را به سوی مادرش تا روشن شود چشم وی و اندوهناک نشود و تا بداند

۱۷ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
که آنکه وحدت و لیکن بیشترشان نمی دانند

وَلَمَّا بَلَغَ أَشْدَدَهُ وَأَسْتَوَى إِلَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجَرِي
وچون رسید به سن رشدش و معتدل واستوار شد دادیم به او حکمت و دانشی را و این چنین پاداش می دهیم

الْمُحْسِنِينَ ۱۴
نيکوکاران را
وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا
در شهر در وقت بی خبری اهل آن و داخل شد

فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ
دو مرد را که با یکدیگر جنگ می کردند این یک از پیروانش بود و آن دیگری از دشمنانش پس یافت در آن

فَأَسْتَغْاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى
پس یاری جست ازو کسی که از پیروان او بود بر ضد آن که از دشمنانش بود پس مشتی زداورا موسی

فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَنِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ
پس او را کشت [موسی] گفت این از عمل شیطان بود همانا او دشمنی است گمراه کننده آشکار

رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ
[موسی] گفت [ای] پروردگارم همانا ستم کردم بر نفس خود پس بیامرز مرا پس بیامرزید اورا همانا اوست آن

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۱۶
آمرزنده مهربان گفت [ای] پروردگارم به سبب آنچه ارزانی داشته ای بر من پس هرگز نمی شوم

ظَاهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ۱۷
پشتیبان گنه کاران گفت فاصبح في المدينة خالقا يتربئ فإذا پس بامداد کرد در آن شهر ترسان و مراقب بود پس ناگهان

الَّذِي أَسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ
شخصی که یاری خواسته بود ازوی دیروز او را به فریادرسی می طلبید گفت به او موسی همانا تو گمراهی

مُبِينٌ ۱۸ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ
آشکار هستی پس چون خواست [موسی] که حمله برد به آن شخصی که او دشمن هردوی آنها بود گفت

يَنْمُوسَى أَتَرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا
ای موسی آیا می خواهی که بکشی مرا چنانکه کشی کسی را دیروز نمی خواهی مگر

أَنْ تَكُونَ جَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ۱۹
آنکه باشی ستمکاری در زمین و نمی خواهی که باشی از اصلاح کنندگان

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَنْمُوسَى إِنَّكَ الْمَلَأَ
و آمد مردی از منتهای شتابان گفت ای موسی همانا سران قوم

يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَأَخْرَجَ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّصِحَّينَ ۲۰
رای زنی می کنند درباره تو تا بکشند تو را پس بیرون رو همانا من برای تو از خیرخواهان ام

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِنِي مِنَ الْقَوْمِ الْفَلَذِلِمِينَ ۲۱
پس بروان آمد از آن [شهر] ترسان و مراقب بود گفت [ای] پروردگارم نجات بدہ مرا از این قوم ستمکار

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدِينَةَ سَوَاءَ
وَچُونَ دَوْيَ أَوْرَدَ بَهْ سَوَى [شَهْرَ] مَدِينَه
كَهْ رَاهْبَرِي مَيْ نَمَادِيدَ مَراَ بَهْ رَاه
أَنَّ يَهَدِيْنِي سَوَاءَ
عَسَنَ رَبِّتَ
امِيدَ استَ پَرَورِدَگَارَ منَ
قالَ گَفت
وَلَمَّا وَرَدَهَ مَاءَ
وَچُونَ رَسِيدَ
السَّكِيلِ رَاسِتَ
عَلَيْهِ أُمَّهَهَ مِنَ
مَدِينَهَ وَجَدَهَ
مَدِينَهَ يَاْفَتَ
مَدِينَهَ بَهْ آبَ
گَرُوهِي رَا ازَ

النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ أُمَّارَاتٍ تَذُودَانِ
مردم که آب می نوشانیدند [ام های خود را] و یافت پشت سر شان دوزن را که بازمی داشتند [ام های] خود را

قالَ مَا خَطِبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَقَّ يُصْدَرَ الْرَّعَاءُ وَأَبُونَا
گفت چیست کار شما؟ هر دو گفتند آب نمی نوشانیم تا آنکه بازگردانند شبانان [دام های خود را] و پدر ما

شیخ کَبِير پیری کهنسال است **فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّ إِلَى الْأَظْلَلِ فَقَالَ** پس آب داد [دامهای] آنها را پس بازگشت به سوی سایه پس گفت

رَبِّ إِنَّ لِمَآ أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ۝ ۲۴ [ای] پروردگارم همانا من به آنچه فرود آورده به سوی من از خیری نیازمندم ۲۴ پس آمدند موسی یکی از آن هر دو [زن]

تَمَسَّى عَلَى أَسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ
 می خواند تو را پدرم آبی همانا گفت با شرم و حیا که راه می رفت

أَجْرٌ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ
مَزْدٌ آنچه آب نوشانیدی [دام های] ما را پس چون آمد نزد او [نزد شعیب] و بازگفت براو داستان را گفت

لَا تَخْفَى نَجْوَةٌ مِّنْ
مُتَرَسٍ نَجَاتٍ يَافْتَى
إِذْ أَزَانَ دُونَهُمَا
قَالَتْ كَفَتْ
الْأَظْلَمِينَ الْقَوْمُ
سَتَمْكَارَ آنَ قَوْمٍ
مِّنْ إِذْ أَزَانَ دُونَهُمَا

ای پدر من او رابه کار بگمار همانا بهترین کسی که به کار بگماری کسی است که نیرومند و امین باشد آلامین آستئجرت خیر من آستئجرت القوی آیات

قالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى
أَبْنَتَيْ هَذِئِينَ عَلَيْهِ أَنْ
این دو دختر خود را به شرط آنکه [شعب] گفت همانا من می خواهم که به همسری تو درآورم یکی از

تَأْجِرُفٌ ثَمَنِي برای من کار کنی هشت سال **حِجَّاجٌ** پس اگر تمام کردی **عَشَرًا** ده سال را **فَمِنْ** پس اختیار **عِنْدِكُ** با توانست

وَمَا أَرِيدُ
أَنْ أَشْقَى
كَه سخت بگیرم
و نمی خواهم

الصَّلِحَيْنَ شایستگان **الْأَجَلَيْنَ** این دو مدت را [موسی] گفت هر کدام و تو باشد میان من بینی و بینک **أَيْمَا** ذلک **قَالَ** [٢٧]

فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ إِنَّهُ مِنْ جَانِبِ
پس چون به سر برد موسی آن مدت را و برد خانواده خود را دید از جانب

الْطَّورِ فَكَارَا قَالَ لِأَهْلِهِ أَمْكُثُوا إِنِّي إَنَّسٌ نَارًا لَعَلَيْهِ إِنِّي أَتَيْكُمْ
کوه طور آتشی را گفت به خانواده خود درنگ کنید همانا من دیدم آتشی را شاید من بیاورم برای شما

مِنْهَا بِخَبْرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنْ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ
از آن خبری را یا پاره ای باشد که شما آتش را از خود را گرم کنید

فَلَمَّا أَتَتْهَا نُودِيَ مِنْ شَطْأِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْمَقْعَدَةِ
پس چون رسید نزد آن [آتش] ندا داده شد از کرانه راست آن دره در آن بقعه

الْمُبَرَّكَةُ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنَّ يَمْوَسَّعَ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
مبارک پروردگار از درخت که ای موسی همانا منم من ای الله رب

الْعَالَمِينَ وَأَنَّ أَلْقَ عَصَاكَ فَلَمَّا رَعَاهَا هَنَّرَ
جهانیان و اینکه بینداز عصای خود را پس چون دید آن را که می جنید گویا آن

جَانٌ وَلَيْ مُدْبِرًا وَلَمْ يَعْقِبْ يَمْوَسَّعَ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفَّ
مار است روی گردانید پشت کنان و به عقب برنگشت [گفته] ای موسی پیش بیا و مترب همانا تو

مِنَ الْأَمَمِينَ أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْكَ تَخْرُجَ يَضَاءَ مِنْ
از ایمان هستی فرو بر دست را در گریبان که بر می آید سفید بدون

غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمَمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الْرَّهَبِ فَذَنِكَ
هیچ آسیبی و پیوست کن به طرف خود بازویت را [برای رهایی] از ترس پس این

بُرْهَنَانِ مِنْ رَيْكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلِإِيْهِ إِنَّهُمْ كَانُوا
دو حجت است از طرف پروردگار تو همانا آنان هستند فرعون و مهترانش به سوی گرفت

قَوْمًا فَسِيقِينَ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَنَّتُ مِنْهُمْ نَفْسًا
گروهی نافرمان گفت [ای] پروردگار همانا من کشته ام از آنها شخصی را پس می ترسم

أَنْ يَقْتُلُونِ وَأَخِي هَرُوتُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِي لِسَانًا
که بکشند مرا و برادرم هارون او فصیح تراست از من در زبان [سخن]

فَأَرْسِلْهُ مَعِي رَدِئًا يُصَدِّقِنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ
پس بفرست او را همراه من به یاری که تصدیق کند مرا همانا من می ترسم که تکذیب کند مرا

قَالَ سَنَشِدُ عَصْدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجَّعْلُ لَكُمَا سُلْطَنَانَ فَلَا
فرمود قوی خواهیم کرد بازوی تو را به برادرت و قرار می دهیم برای شما حجتی را پس نخواهند

يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِثَائِتَنَا أَنْتُمَا وَمَنْ أَتَبَعَكُمَا الْغَلِبُونَ
رسید آنان به شما به سبب نشانه های ما شما و کسانی که از شما پیروی کنند پیروزمندان اید

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْفَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَيْهِ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ
در جانب غربی [وادی طور] فرمان [رسالت را] و نبودی تو
بِه سوی موسی فرمان [رسالت را] و نبودی تو آنگاه که فرستادیم

اَزْمِنَةُ الشَّهِيدِينَ ۖ حَاضِرَانَ وَلَيْكَنَا اَنْشَانَا فُرُونَا فَطَّاوَلَ عَلَيْهِمْ بَرِ اِيشَانَ پَدِید آورَدِیم مَا نسل هایی را پس دراز شد و لیکن ۴۴

الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ روزگار و نبودی تو **ثَاوِيَا** ساکن در میان **أَهْلِ مَدِينَ** مردم مدین **تَلَوْا عَلَيْهِمْ** که بخوانی بر ایشان

ءَايَتِنَا آياتِ ما را
وَلَكُنَّا وَلَكُنَّا
كُنَّا كُنَّا
مُرْسِلِينَ فَرْسَنَدَگان [بیامبران]
وَمَا كُنْتَ وَمَا كُنْتَ
بِجَانِبِ بِجَانِبِ
در جانب و نبودی تو

الْطُورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَيْكَنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
طور آنگاه که ندا دادیم ولیکن رحمه از ربک لتنذر قوما
پروردگار تو این رحمتی است تاییم دهی گروهی را

۶۱ مَآ أَتَهُمْ مِنْ نَذِيرٍ هِيَجَ بِيَمِ دَهْنَدَهْ آنانْ باشَدَ كَهْ آنانْ پندَ پذيرَنَد يَتَّذَكَّرُونَ لَعَلَّهُمْ مِنْ قَبْلِكَ مَنْ نَذَرَ لَهُمْ

لَوْلَا أُوتِقَ مِثْلَ مَا أُوتِقَ مُوسَى آوَلَمْ يَكُفُّرُوا بِمَا
چرا داده نشد [به این رسول] مانند آنچه داده شده بود به موسی آیا کفر نوروزیدند داده شده بود

مُوسَى مِنْ قَبْلٍ قَالُوا سَحْرَانٌ تَظَاهِرًا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفَرُونَ به موسی پیش از این؟ گفتند [تورات و قرآن] هر دو جادومند که یکدیگر را پشتیبانی می کنند و گفتند هماناما به هریک کافریم

۴۸ قُلْ فَاتُوا بِكَتَبٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَى مِنْهُمَا أَتَيْعُهُ
بِگو پس بیاورید کتابی را از نزد الله که آن راهنماینده تر باشد از این دو که پیروی کنم آن را

اَنْ كُنْتَ هَسْتَيِدْ شَمَا صَدِقَيْنَ رَاسْتَ گُويَانَ لَكَ فَاعْلَمْ
 اَنْ كُنْتَ هَسْتَيِدْ شَمَا صَدِقَيْنَ رَاسْتَ گُويَانَ لَكَ فَاعْلَمْ
 ۶۱ ۶۱

آنما پیتیعون آهواههم و من اضل ممن اتب هونه بغیر جز این نیست که پیروی می کنند از خواهش های خود و کیست گمراه تر از آن که پیروی کند خواهش خود را بدون

هُدَى مِنْ رَبِّهِ مَنْ يَرْجُو خَيْرَ الدِّينِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَرْجُو
هُدًى مِنْ رَبِّهِ مَنْ يَرْجُو خَيْرَ الدِّينِ

وَلَقَدْ وَصَلَنا لَهُم مَّلَئِكَةٌ ۵۱
 و هر آینه ای دری و پیوسته کردیم برایشان این سخن را باشد که آنان پندپذیرند

أَتَيْنَاهُمُ الْكِتَبَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ يَهْ ۵۲
 دادیم به آنان کتاب را پیش از این [قرآن] ایشان به آن ایمان می آورند و چون خوانده شود برایشان

قَالُوا إِمَانًا يَهْ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ۵۳
 گویند ایمان آوردیم به آن همانا آن حق است از جانب پروردگار ما همانا ما بودیم پیش از این مسلمان

أُولَئِكَ يُؤْتَونَ أَجْرَهُمْ مَرَقَّاتٍ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرُءُونَ بِمَا دَادُوا ۵۴
 آنان داده شوند مزدشان دوبار به سبب آنکه صبر کردند و دفع می کنند با نیکی

السَّيَّعَةَ وَمَمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ وَإِذَا سَمِعُوا الْغَوَّ ۵۵
 بدی را و از آنچه روزی داده ایم به ایشان اتفاق می کنند و چون بشنوند سخن بیهوده را

أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۵۶
 روی می گردانند از آن و گویند برای ماست کردارهای ما و برای شماست کردارهای شما سلام بر شما

لَا يَنْثِي الْجَاهِلِينَ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحَبَبْتَ وَلَكِنَّ ۵۷
 نمی خواهیم [همشینی] نادانان را همانا تو نتوانی هدایت کنی هر که را دوست داری و لیکن

اللهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهَتَّدِينَ وَقَالُوا إِنَّ ۵۸
 الله هدایت می کند هر که را خواهد و او داناتر است به کسانی که هدایت رامی پذیرند و گفتند اگر

نَّبَعَ الْهُدَى مَعَكَ نُتَخَطَّفُ مِنْ أَرْضَنَا أَوْلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ ۵۹
 پیروی کنیم هدایت را با تو ربوه می شویم از سرزمین خود آیا جای ندادیم ایشان را

حَرَمًا عَامِنَا يُبَحِّى إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ ۶۰
 در حرمی امن؟ که آورده می شود به سوی آن میوه های هر چیزی در حالی که روزی است از طرف ما و لیکن

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ مِنْ قَرِيرِهِمْ وَكُمْ أَهْلَكُنَا مِنْ قَرِيرِهِمْ ۶۱
 بیشترشان نمی دانند آبادی ای را هلاک کردیم و بسا

بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَثِلَكَ مَسِنِكُنُهُمْ لَمْ تَشْكُنْ مِنْ بَعْدِهِمْ ۶۲
 که سرمستی کردند در زندگانی خود پس این منزله ایشان است [در آنها] که سکونت نشده است بعد از آنان

إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ أَلْوَرَثِينَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ ۶۳
 مگر اندکی وارث آنها یمیم هلاک کننده و ما خود و نیست پروردگار تو

الْقَرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَّهَا رَسُولًا يَهْلُو عَلَيْهِمْ إِيَّنَا وَمَا ۶۴
 آبادی ها تا آنکه بفرستد در مرکز آنها پیامبری را که بخواند برایشان آیات ما را و هرگز

كُنَّا مُهْلِكِي الْقَرَى وَأَهْلُهَا ظَلِيمُونَ ۶۵
 نیستیم ما هلاک کننده ستمکاران باشند

وَمَا أُوتِيتُم مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَعُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَزَيَّنَتْهَا وَمَا عِنْدَ
وهرانچه داده شده به شما از چیزی پس بهره مندی زندگانی دنیا و آرایش آن است و آنچه نزد

اللهُ خَيْرٌ وَّأَبْقَىٰ ٦٠ أَفَمَنْ وَعَدْنَهُ وَعْدًا حَسَنًا
الله است بهتر و پایینه تراست آیا خرد نمی ورزید آیا پس کسی که وعده داده ایم به او وعده نیکوی [بهشت] را

فَهُوَ لَقِيهِ كَمَنْ مَتَعَ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمُ الْقِيَمَةِ
پس او به آن می رسد مانند کسی است که بهره دائم او را از کالای زندگانی دنیا سپس او در روز رستاخیز

مِنَ الْمُحْضَرِينَ ٦١ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ
از احضارشدنگان [در عذاب] خواهد بود ٦١ روزی که ندا کند آنان را پس گوید کجایند آن شریکان من؟ همانان که

كُنْتُمْ تَزَعَّمُونَ ٦٢ قَالَ الَّذِينَ حَقَ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَتَّوْلَاءَ
شما گمان می کردید ٦٢ فرمان [عذاب] ای پروردگار ما گویند آنان که سزاوار گشت بر آنان اینان

الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا إِلَيْكُمْ مَا كَانُوا إِيَّاكُمْ
کسانی اند که گمراه کردیم گمراه کردیم آنان را چنان که گمراه شدیم خود ما بیزاری می جوییم از آنها به سوی تو [آنها] مارا

يَعْبُدُونَ ٦٣ وَقَيْلَ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِبُوا
نمی پرستیند [بلکه هوا خود رامی پرستیند] ٦٣ و گفته شود بخوانید شریکان خود را پس پاسخ ندهند

لَهُمْ وَرَأَوْا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْدُونَ ٦٤ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
به آنها و می بینند عذاب را و آرزو می کنند کاش آنان راه یافته بودند ٦٤ و روزی که ندا کند آنان را

فَيَقُولُ مَاذَا أَجْبَتْمُ الْمُرْسَلِينَ ٦٥ فَعَمِّيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ
پس گوید پاسخی دادید پیامبران را خبرها

يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ٦٦ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَأَمَّا وَعَمِلَ
در آن روز پس ایشان از یکدیگر نخواهند پرسید پس کسی که توبه کند و ایمان آورد و انجام دهد

صَدِلِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ٦٧ وَرَبِّكَ
کار نیکو را پس امید است رستگاران از که باشد

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمْ سُبْحَنَ
می آفریند آنچه خواهد و می گزینند [هر که را خواهد] آنان را گرینشی پاک است

الَّهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ٦٨ وَرَبِّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُ
الله و برتر است از آنچه شریک [او] می سازند ٦٨ و پروردگار تو می داند آنچه را پنهان می دارد

صُدُورُهِمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ٦٩ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
سینه های شان و آنچه را آشکار می کنند ٦٩ و اوست الله نیست هیچ الهی جز او از آن اوست

الْحَمْدُ فِي الْأُولَى ٧٠ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
ستایش در دنیا و آخرت و برای اوست حکم و به سوی او بازگردانیده می شوید

أَرَيْتَمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْيَلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيمَةِ
بَغْوَ بِهِ مِنْ خَبْرِ دَهْيَدِ أَكْرَ قَرَارَ دَهْدَهِ اللَّهِ تَا رَوْزِ رَسْتَاخِيزِ
مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَا تَيْكُمْ يَضِيَّكُمْ أَفَلَا تَسْمَعُونَ
كِيسْتِ الْهَى جَزِ اللَّهِ كَه بِيَاوَرْدَ بِرَاهِ شَما رُوشَنِي رَا آيَا پَسِ نَمِ شَنْوِيدِ
قُلْ بَغْوَ بِهِ مِنْ خَبْرِ دَهْيَدِ أَكْرَ قَرَارَ دَهْدَهِ اللَّهِ تَا رَوْزِ رَسْتَاخِيزِ
يَوْمِ الْقِيمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَا تَيْكُمْ بِلَيْلَ تَسْكُنُونَ
رَسْتَاخِيزِ كِيسْتِ الْهَى جَزِ اللَّهِ كَه آرَامِ گِيرِيدِ
فِيهِ دَرِ آنِ آيَا نَمِ بِينِيدِ
وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ شَكَرُونَ
وَرَوْزِ رَا تَآرَامِ گِيرِيدِ دَرِ آنِ [درش] وَتَابِحُوِيدِ از بَخْشَنِ او [درروز] وَباشَدِ که شَما شَكَرَگَزارِي کَنِيدِ
وَيَوْمَ يَنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
وَرَوْزِ رَا کَه نَدَدَه آتَانَ رَا پَسِ گَويِيدِ
تَرْزُعمُونَ گَمانِ مَى کَرِيدِ
وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
وَبِيَرَوْنِ مَى کَشِيمِ از هَرِ امْتِي گَواهِي رَا پَسِ گَويِيمِ
هَاتُوا بُرْهَنَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ اللَّهُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
بِيَارِيدِ دَلِيلِ خَودَ رَا پَسِ خَواهَنَدِ دَانِستِ کَه هَمَانَا حَقِ از آنِ اللَّهِ اسْتِ وَگَمِ شَوَدِ از آنَهَا آنچَه رَا کَه
يَفْتَرُونَ بِرْمِي بافتَندِ
كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى
هَمَانَا قَارُونَ ۷۵
عَلَيْهِمْ وَءَائِنَدَهُ مِنَ الْكُنُزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَثَنَوْا بِالْعَصْبَةِ
بِرَايَشَانِ وَدَادَه بُودِيمِ بَه او از گَنجِ هَا آنَقدَرِ کَه [حمل] کَلِيدِ صَنْدُوقَهَايِ او گَرَانِي مَى کَردِ بِرَگَرَوَهِ
أَوْلَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحَينَ
چَندِ نَفَرَهُ نِيرَوِمنَدِ آنَگَاهِ کَه گَفَتَنَدِ بَه او قَوْمُشِ [مَغْرُورَانِه] شَادِي مَكْنِ هَمَانَا اللَّهِ دَوْسَتِ نَمِ دَارَدِ شَادِمَانَانِ [مَغْرُورَ] رَا
وَابْتَغَ فِيمَا أَتَاكَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَنْسِ
وَبِجَوَيِ درِ آنچَه دَادَه اسْتِ بَه تو وَفَرَامُوشِ مَكْنِ
نَصِيبَكَ مِنْ الْدُّنْيَا وَأَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ
بِهَرَهُ خَودَ رَا از دِنِيَا وَنيکَوبِي کَنِ چَنانِ کَه نَيکَوبِي کَرَده اسْتِ اللَّهِ بَه تو
وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ
وَمَجْوِي فَسَادَ رَا درِ زَمِينِ هَمَانَا دَوْسَتِ نَمِ دَارَدِ فَسَادَکَنَدَگَانَ رَا

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي أَوْلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ

گفت جز این نیست که داده شده به من این [ثروت] براساس دانشی که نزد من است آیانمی داشت که الله هلاک کرد

مِنْ قَبْلِهِ مِنْ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمِيعًا

پیش از وی نسل هایی را که آنها نیرومندتر بودند ازاو از روی قوت و زیاده تر بودند از روی جمع کردن ثروت

وَلَا يُسْعَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ فَخَرَّ عَلَى قَوْمِهِ

و پرسیده نمی شوند از گناهانشان گنهکاران [چون حسابشان روشن است] پس خارج شد بر قومش

فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يَلْيَاتَ لَنَا

در آرایش خود گفتند کسانی که طلب می کردند زندگانی دنیا را ای کاش برای ما می بود

مِثْلَ مَا أُوتِقَ قَرُونُ لَذُو حَظٍ عَظِيمٍ وَقَالَ

مانند آنچه داده شده است به قارون همانا او دارای بزرگ است

الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ

کسانی که داده شده بود به ایشان دانش [اگاهی از وسای] و ای بر شما ثواب الله بهتر است برای کسی که ایمان آورده

وَعَمِلَ صَلِحًا وَلَا يُلْقَنَّهَا إِلَّا فَخَسَفَنَا

و انجام دهد کار شایسته را و برخوردار نشوند از آن پس فرو بر دیم

بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ

او را و سرای او را به زمین پس نبود برای او هیچ گروهی که یاری دهند او را جز

الَّهُ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَّتُوا

الله و نبود از یاری دهنده کان [به خودش] و بامداد کردند آنان که آزو می کردند

مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانُ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

جایگاه او را دیروز در حالی که می گفتند وہ! گویی برای هر که می گشاید رزق را برای

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنَّ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا

خواهد از بندگان خود و تنگ می سازد [برای هر که بخواهد] اگر منت نهاده بود الله بر ما هر آینه فرومی برد ما را

وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ بَنَجَلُهُمَا

وہ! گویی رستگار نمی شوند کافران آن سرای آخر است قرار می دهیم آن را

لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُواً فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَقِبَةُ لِلْمُنْتَقِيَنَ

برای آنان که نمی خواهند برتری جویی را در زمین و نه فسادی را و سرانجام [تیکو] برای پرهیز کاران است

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا

هر که بیاورد نیکی را پس برای او است بهتر از آن و هر که بیاورد بدی را پس

يَحْرَزَ الَّذِينَ عَمِلُوا الْسَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

سزا داده نمی شوند آنان که کردند بدی ها را مگر [به اندازه] آنچه که

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْءَانَ لِرَادِكَ إِلَى مَعَادٍ قُلْ رَبِّي

همانا آن که واجب کرد بر تو [تبلیغ] قرآن را هر آینه بازگردانده است تورا به بازگشته ای باشی بگو پروردگار من

أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٌ

داناتر است به کسی که آورده است هدایت را و کسی که خود در گمراهی آشکار است و تو نداشتی ۸۵

تَرْجُوا أَن يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ

آمید که القا شود به سوی تو این کتاب مگر رحمتی از پروردگارت ۸۵

فَلَا تَكُونَنَّ ظَاهِيرًا

پس مباش هرگز پشتیبان ۸۶

وَلَا يَصُدُّنَكَ عَنِ الْكَفَرِ

و بازندارند تو را [کافران] از [تبلیغ] آیات ۸۷

الَّهُ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتِ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَيْكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ

الله بعد از آنکه فرود آورده شد به سوی تو و بخوان به سوی پروردگارت و مباش هرگز از ۸۸

الْمُشْرِكِينَ

مشرکان ۸۸

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًاٰءَ أَخْرَ لَا إِلَهَ إِلَّا

و مخوان با الله الهی دیگر را که نیست هیچ الهی جز ۸۸

وَهُ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهُهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

او هر چیزی هلاک شونده است مگر ذات او از آن اوست حکم و به سوی او بازگردانیده می شوید ۸۸

آیاتها
۶۹

سُورَةُ الْعِنكَبُوتِ

ترتیبها
۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

۱ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا وَهُمْ لَا

الف، لام، میم آیا پنداشته اند مردم که رها می شوند [به مجرد] اینکه بگویند ایمان آورده ایم و ایشان ۱

۲ يُفْتَنُونَ وَلَقَدْ فَتَنَاهُ اللَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ

آرمایش نشوند و هر آینه آزمودیم آنان را که پیش از ایشان بودند پس قطعاً می شناسد الله آنانی را که ۲

۳ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَ الْكَذَّابِينَ

راست گفته اند و قطعاً خوب می شناسد دروغگویان را ۳

۴ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

بدی هارا که پیشستی کنند بر ما؟ بد است آنچه حکم می کنند ۴

۵ لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ الْسَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَمَنْ

دیدار الله را پس همانا وعده الله آمدنی است و اوست آن شنواز دانا هر که ۵

۶ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يَجْهَدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

بکوشد پس جز این نیست که می کوشد به سود خودش همانا الله بی نیاز است از جهانیان ۶

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا وَالَّذِينَ سَيِّئَاتِهِمْ
وَأَنَّا نَعْلَمُ عَنْهُمْ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ كَارهای شایسته
وَأَنَّا نَعْلَمُ عَنْهُمْ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ از ایشان بدی های شان را
وَأَنَّا نَعْلَمُ عَنْهُمْ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ البته می زداییم از ایشان

وَلَنْجَزِينَهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ وَوَصَّيْنَا إِلَيْنَاهُمْ
وَلَنْجَزِينَهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ وَوَصَّيْنَا إِلَيْنَاهُمْ
وَالبته پادش می دهیم ایشان را به نیکوترین کاری که می کردند و سفارش کردیم انسان را

وَوَالدَّيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
وَوَالدَّيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
به پدر و مادر خود که نیکی کند [با آنها] و اگر آن دو کوشیدند تاشریک سازی برای من آنچه را که نیست برای تو و به آن داشتی

فَلَا تُطِعْهُمَا مَرْجِعُكُمْ إِلَيَّ فَانِسِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
پس [در این صورت] از آن دو اطاعت مکن به سوی من است بازگشت شما آنگاه خبر می دهم شمارا به آنچه که می کردید

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا أَصْلِحَاتٍ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الْأَصْلِحَاتِ
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا أَصْلِحَاتٍ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الْأَصْلِحَاتِ
وَأَنَّا نَعْلَمُ عَنْهُمْ كَيْفَ يَعْمَلُونَ هر آینه داخل گردانیم ایشان را در [زمرة] شایستگان

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
واز مردمان کسانی اند که می گویند ایمان آورده ایمان آورده در راه الله قرار می دهد

فِتْنَةً النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مَنْ
آزدن و شکنجه مردم را مانند عذاب الله و اگر بیاید کمکی از جانب پروردگار تو هر آینه گویند

إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْلَئِسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
بی گمان ما بودیم با شما آیا نیست الله داناتر به آنچه در سینه های جهانیان است؟

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَفِّقِينَ
وَهرا آینه خوب می شناسد الله آنانی را که ایمان آورده اند منافقان را

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَتَبِعُوا سَيِّلَنَا
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَتَبِعُوا سَيِّلَنَا
وَغفتند آنان که کفر ورزیدند ایمان آورده اند پیروی کنید از راه ما

وَلَنَحْمِلْ خَطَبِكُمْ وَمَا هُمْ بِحَمِيلِنَ
وَباید برداریم گناهان شما را در حالی که نیستند ایشان بردارنده از گناهان شان

شَيْءٌ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ وَلَيَحْمِلُ
چیزی را همانا آنان دروغگویان اند و هر آینه بر خواهند داشت بارهای خود را و [دیگر] بارها را

مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْئَلُنَّ كَانُوا يَفْرُوتُ
با راهی خود و هر آینه پرسیده شوند در روز رستاخیز از آنچه که برمی بافتند

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَيَثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
و هر آینه فرستادیم نوح را به سوی قومش پس درنگ کرد در میان ایشان هزار سال

إِلَّا خَسِينَ عَامًا فَأَخْذَهُمُ الظُّوفَافُ وَهُمْ ظَلَمُونَ
مگر پنجاه سال [کم] پس گرفت آنان را درحالی که آنان بودند ستمکاران

فَأَنْجِنَّهُ وَاصْحَبَ
پس نجات دادیم او را و سرنشینان
وَإِنْرَهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَنَّقُوهُ ذَلِكُمْ
و [یاد کن] ابراهیم را آنگاه که گفت به قوم خود پرستش کنید الله را و پروا کنید از او که آن
۱۵

خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
بهتر است برای شما اگر
تَعْبُدُونَ مِنْ جِزِّ
می دانستید جز
إِنَّمَا
جز این نیست که
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
می پرسنید جز
۱۶

دُونَ اللَّهِ أَوْثَنَا وَنَخْلُقُوتَ إِفْكًا
الله بتانی را و می سازید جز
إِنَّمَا
جز این نیست که
تَعْبُدُونَ مِنْ جِزِّ
می پرسنید جز
الَّذِينَ هُرَبُّ
هر آینه آنانی را که
إِنَّمَا
جز این نیست که
لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا
در اختیار ندارند برای شما
أَرْزَقَ اللَّهُ رِزْقًا فَأَنْبَغُوا عِنْدَ اللَّهِ
روزی را پس بجویید نزد
۱۷

وَأَعْبُدُوهُ وَأَشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
و پرستش کنید اورا و سپاسگزار باشید برای او که به سوی او بازگردانید خواهید شد و اگر تکذیب می کنید [جای تعجب نیست]
۱۸

فَقَدْ كَذَبَ أَمْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ
پس هر آینه تکذیب کرده بودند امت هایی پیش از شما [پیامبران خود را] در حالی که نیست بر پیامبر مگر رساندن پیام
۱۹

أَوْلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبَدِّئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
آشکار آنگاه آفرینش را
إِنَّمَا
آن [کار] همانا
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
بازمی گرداند آن را همانا
۲۰

فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِئُ النَّسَاءَ الْآخِرَةَ
پس ببینید آغاز کرد آفرینش را سپس الله ایجاد می کند آفرینش [جهان] بازیسین را
چگونه آغاز کرد آفرینش را سپس الله ایجاد می کند آفرینش [جهان] بازیسین را

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
همانا الله بر هر چیزی تواناست
يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَرَحْمُ
عذاب کند هر که را خواهد و رحم می کند

مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْبَلُونَ
بر هر که خواهد و به سوی او بازگردانید خواهید شد و نیستید شما عاجز کنندگان در

الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ وَلِيٍّ
زمین و نه در آسمان و نیست شما را هیچ سپرستی

وَلِقَائِهِ
و دیدار او
الَّهُ بِعَيْنِتِ
به آیات
كَفَرُوا
کافر شدند
وَالَّذِينَ
و آنان که
وَلَا نَصِيرٍ
یاوری و نه

أُولَئِكَ يَسُوءُونَ
آنان نامید می شوند
مِنْ رَحْمَتِنَا
از رحمت من
وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
برای شان است عذابی در دنک

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَفْتُلُوهُ أَوْ حَرْقُوهُ
 پس نبود جواب قوم او [ابراهیم] مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانید او را

فَأَنْجَحَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
 پس نجات داد او را الله از آتش همانا در آن نشانه هایی است برای گروهی که ایمان دارند

وَقَالَ إِنَّمَا أَنْخَذْتُم مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَنَا مَوَدَةً بَيْنِكُمْ
 ۲۴ وَكَفَتْ [ابراهیم] جز این نیست برگرفتید الله بتانی را از سردوستی بین خودتان

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ
 در زندگانی دنیا سپس روز رستاخیز منکر شوند برخی از شما

بَعْضُكُمْ وَيَلْعَبُ بَعْضًا وَمَا وَنَكُمْ أَنَّا نَصَرِينَ
 ۲۵ بَرخی دیگرا و لعنت کند بَرخی از شما و جایگاهتان برخی دیگر را آتش است

وَمَا لَكُمْ مِنْ نَصَارَى وَمِنْ فَاعَمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ
 ۲۶ هیچ برای شما و نیست یاورانی پس ایمان آورد به او لوط و گفت [ابراهیم] همانا من هجرت کننده ام به سوی پروردگار خود و دادیم

إِنِّي مُهَاجِرُ إِلَى رَبِّيْتٍ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَوَهَبَنَا
 ۲۷ شایستگان است همانا او آن پیروزمند سنجیده کار است

لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعْلَنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ الْتَّبُوَةَ وَالْكِتَبَ
 به او اسحق و یعقوب را در اولاد او [ابراهیم] پیامبری و کتاب را

وَءَاهَيْنَاهُ أَجَرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لِمَنْ أَصْنَلَحَيْنَ
 و دادیم به او پاداشش را در دنیا و همانا او در آخرت البته از شایستگان است

وَلُوطًا إِذَا قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَحْشَةَ
 ۲۸ و [به یاد آور] لوط را آنگاه که گفت به قوم خود همانا شما مرتكب می شوید آن کار زشت را

مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ
 که پیش از شما انجام نداده است آن را هیچ کس از جهانیان

أَيْنَكُمْ لَتَأْتُونَ أَسْبِيلَ وَتَأْتُونَ
 آیا شما درمی آمیزید و مرتكب می شوید راه را و قطع می کنید

فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرُ إِلَّا قَوْمَهُ أَنَّهُمْ بِهِ عَذَابٌ
 در مجلس خود کار ناپسندیده را؟

أَنَّ قَالُوا أَئْتَنَا بِعَذَابٍ فَمَا كَانَ كُنْتَ مِنَ الصَّدِيقِينَ
 آنکه گفتند بیاور بر سر ما عذاب راستگویان هستی از الله را

قَالَ رَبِّيْتُ أَنْصُرْنِي أَمْفَسِدِينَ
 ۲۹ گفت [ای] پروردگارم برای کن مرا تبهکار این قوم

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسْلَنَا إِبْرَهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا هَلَاكِ مُهَلِّكُوا هَلَاكِ كَنِنْدَةٍ هَمَانَا مَا مَرْدَهُ [وَلَادَتْ اسْحَاقَ] رَا گَفْتَنْدَه بِرَأْيِ ابْرَاهِيمَ فَرْسْتَادَگَانِ ما وْ چُونَ آورَدَند

٢١ هَذِهِ أَهْلِ الْقَرِيَةِ إِنَّ هُمَّا أَهْلَهَا كَانُوا ظَلِيمِينَ سَتَمْكَارَانْ هَسْتَنْدْ

قالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًاٌ قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنْتَ حَسِّنَهُ وَ
گفت [ابراهیم] همانا در آن [آبادی] لوط است گفتند ما داناترین به هر که در آن است هر آینه نجات می دهیم او

وَأَهْلَهُ إِلَّا مَنْ رَا وَخَانِوَادِهِ اشْرَقَ زَنْشَهُ أَمْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنْ أَنْفُسِهِ أَغْرِيَنْ بِالْفَحْشَاءِ وَلَمَّا
 ٣٢
 ٣٣

رُسُلُنَا لُوطًا سِتَّةٌ بِهِمْ وَصَافَ بِهِمْ ذَرَعًا
فُرِستَادَگَانَ مَا نَزَدَ لَوْطَ بِهِمْ بِهِمْ
آمَدَنَدْ فِرْسَادَگَانَ آنَهَا بِهِ [دِيدَنْ] وَدَرَ كَارْشَانَ فِرْمَانَدْ

وَقَالُوا لَا تَخْفَ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِوْكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرَاتُكَ

هَذِهِ الْقَرِيْكَةِ آبادِي اَيْنِ مِنْ رِجْزًا عَذَابِي رَا اَزِ اَسْمَاءٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

وَلَقَدْ تَرَكُنَا مِنْهَا إِيَّاهُ يَعْقُلُونَ
وَهُرَأَيْنَهُ بِرْجَائِي گَذَاشْتَيْمَ ازْ آنْ [آبَادَى] نَشَانَهُ اَى
كَهْ خَرْدَمَى وَرْزَنْدَهُ اَشْكَارَهُ بِرْجَائِي گَرْوَهُي

وَإِلَى مَدِينَةٍ أَعْبُدُوا
بِپرستید ای قوم من فَقَالَ يَقُومٌ
بس گفت شعیب را شَعِيبًا أَخَاهُمْ
برادرشان بِرَادِرْشَانَ مَدِينَةٌ
[او فرستادیم] به سوی مَدِینَةٍ

وَأَرْجُوا اللَّهَ رَا
اللَّهُ كَارانِه تَبَاهِي زمِين در فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

فَكَذَّبُوهُ پس تکذیب کردند او را **فَأَخَذَتْهُمْ** پس گرفت آنان را **الرَّجْفَةُ** زلزله **فَاصْبِحُوا** پس گردیدند

دارِهم جَهْمِينَ خانه های خود بر زانو افتادگان

لَكُمْ سَرَای شما مَنْ از مِنْ هُمْ کِنَهِمْ مَسَّکِنْهِمْ وَرَأَیْتَ آنَانِ مُنْزَلَگاهِهَا

أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ الْسَّيِّلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ

کردارهایشان را پس بازداشت ایشان را راه [حق] در حالی که بودند بینایان [به شناخت حق از باطل]

وَقَرُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَمَنْتَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى مُوسَى

بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبِرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا بِيُشِّى گیرندگان [از عناب ما که بگزینند] پس تکبر کردند با نشانه های آشکار در زمین و نبودند سُكِّينَ

٣٩ پس هر یک را گرفتیم آنگاه از آنان کسی بود که فرستادیم بر روی حاصلبَا بِذَنْبِهِ مُلَكَّا أَخَذَنَا فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ شن بادی

وَمِنْهُمْ مَنْ أَخْذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا
وازْأَانَانْ كَسَى بُودَ كَهْ گَرْفَتْ او رَا بانگ آسمانی کسی بُودَ که فروبردیم او را اوره

الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقَنَا وَمَا كَانَ لِيَظْلِمَهُمْ
وَإِنَّمَا كَانَ أَغْرَقَنَا وَمَا كَانَ لِلَّهِ إِنَّمَا كَانَ أَغْرَقَنَا وَمَا كَانَ لِيَظْلِمَهُمْ
وَإِنَّمَا كَانَ أَغْرَقَنَا وَمَا كَانَ لِلَّهِ إِنَّمَا كَانَ أَغْرَقَنَا وَمَا كَانَ لِيَظْلِمَهُمْ

وَلِكُنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
ایشان بر خود ستم می کردند

أَنْخَذُوا مِنْ دُونِهِمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ أَوْلِيَاءُ كَمَثَلٍ هُمْ جُنُونٌ مِثَالٌ عَنْ كَبُوتٍ

آخَذَتْ بَيْتًا **وَإِنَّ** **أَوْهَنَ** **الْبُيُوتِ** **لَيَّتْ** **الْعَنْكَبُوتَ**
 که ساخته است خانه‌ای را و همانا سست‌ترین خانه‌ها لیست عنکبوت است

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ ۴۱ می دانستند
مَا يَعْلَمُ اللَّهُ إِنَّ هُمَا نَحْنُ فَرَأَيْنَا خَوَانِدَ
يَدْعُونَ مَا يَعْلَمُ اللَّهُ إِنَّ هُمَا نَحْنُ فَرَأَيْنَا خَوَانِدَ
مِنْ جَزِّ أَنْجَهِ رَا مِنْ جَزِّ أَنْجَهِ رَا

دُونِيهٰ مِنْ شَعَرٍ
او هرچه که باشد وَهُوَ
آن پیروزمند **الْحَكِيمُ** وَتَلَكَّ
ستجیده کار **الْعَزِيزُ** وَ این
وَتَلَكَّ ۴۲

الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا مُثُلُها می زنیم آنها را
وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا دَانِيَانْ و نمی اندیشند درآنها
لِلنَّاسِ بَرَىْ مَرْدَمَانْ برای مردمان

خَلَقَ اللَّهُ أَنْفُسَكُمْ وَالْأَرْضَ يَا لِلْحَقِّ إِنَّكُمْ فِي ذَلِكَ مُهْلِكُونَ

لَّا يَأْكُلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ آتِكَنْ
تلاوت کن آنچه را وحی شده است به سوی تو از کتاب

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ نماز را
إِذْ همانا
عَنِ الْفَحْشَاءِ کار زشت
تَنْهِي بازمی دارد
الصَّلَاةُ نماز
أَرْبَعَةٌ همانا

وَالْمُنْكَرٌ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

وَلَا يَجِدُوا أَهْلَ الْكِتَبَ هَيْ أَحْسَنُ إِلَّا
كتاب مگر به صورتی که آن نیکوترا باشد مگر
الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ
کسانی که ستم کردند از آنان و بگوید ایمان داریم به آنچه که نازل شده است به سوی ما و آنچه نازل شده

إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا إِلَيْكَ أَنْزَلَنَا وَكَذَلِكَ
به سوی شما و الله ما و الله شما
وَلِإِلَهِنَا وَلِإِلَهِنَا إِلَيْكَ أَنْزَلَنَا وَكَذَلِكَ
وَلِإِلَهِنَا وَلِإِلَهِنَا إِلَيْكَ أَنْزَلَنَا وَكَذَلِكَ

وَكَذَلِكَ أَنْزَلَنَا وَكَذَلِكَ فَرُوفِرُسْتادِیم به سوی تو
و این چنین فروفرستادیم به سوی تو
وَلِإِلَهِنَا وَلِإِلَهِنَا إِلَيْكَ أَنْزَلَنَا وَكَذَلِكَ

وَلِإِلَهِنَا وَلِإِلَهِنَا إِلَيْكَ أَنْزَلَنَا وَكَذَلِكَ
ایمان می آورند به آن و از اینان امردمان مکه برخی هستند که ایمان می آورد به آن و انکار نمی کنند آیات مارا

وَمَا كُنْتَ تَنْلُوْا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَبٍ
و نمی خواندی پیش از این [قرآن] هیچ
وَمَا كُنْتَ تَنْلُوْا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَبٍ
و نمی خواندی این باطل گریان بلکه این [قرآن]

وَلَا تَنْخُطُهُ، بِسَمِينَكَ إِذَا لَأَرْتَابَ الْمُبْطَلُونَ
ونمی نوشته آن را با دست راست خود آنگاه در شک می افتدند

ءَيَّاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الظَّالِمِينَ وَمَا يَعْلَمُ
آیت های روشنی است در سینه های آنان که داده شده به ایشان داش و انکار نمی کنند

إِلَّا الظَّالِمُونَ إِلَّا الظَّالِمُونَ
آیات ما را مگر ستمکاران

ءَيَّاتٌ مِّنْ رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْأَيَّاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
آیاتی از [جانب] پروردگارش بگو جز این نیست که من بیم دهنده

مَيْنُ مَيْنُ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ
آشکارم آیا بسند نکرد ایشان را

يُتَلَى عَلَيْهِمْ إِرَبٌ فِي ذَلِكَ
که خوانده می شود بر ایشان همانا در آن [کتاب]

يُؤْمِنُونَ قُلْ كَفَرَ
که ایمان می آورند بگو کافی است

يَعْلَمُ مَا فِي عَالَمٌ مَا فِي عَالَمٌ
می داند آنچه در آسمان ها

بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا
به باطل و کافر شده اند

الْخَسِيرُونَ زیانکاران اند

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
وَبِهِ شَتَابٌ مِّنْ طَلَبِنَدِ از تو
وَأَنْهِيَ بِهِ عَذَابٌ رَّأْيَهُ مِنْ سَرَامَد
وَإِنَّهُ مِنْ عَذَابٍ هُوَ لَجَاءُهُمُ الْعَذَابُ

وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمٌ لَّا يَشْعُرُونَ
وَيَقِنًا خواهد امد برایشان [عذاب] ناگهانی در حالی که ایشان بی خبر باشد
وَلَيَأْتِنَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
وَيَقِنًا خواهد امد برایشان [عذاب] ناگهانی در حالی که ایشان بی خبر باشد تو عذاب را

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لِمُحِيطَةٍ يَغْشَهُمُ الْعَذَابُ
وَهُمَا دوزخ دومنا فراگیرنده است کافران را
وَرَبِّهِمْ يَوْمَ يَغْشَهُمُ الْعَذَابُ
وَرَبِّهِمْ روزی که فراگیرد آنان را

مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِهِ أَرْجُلَهُمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
از بالایشان و از زیر پاهایشان و گوید [الله] بچشید [سزا] آنچه می کردید

يَعِبَادِي الَّذِينَ إِيمَانُوا فَإِنَّ أَرْضِي وَسِعَةٌ
ای بندگان من که ایمان آورده اید همانا زمین من گسترده است پس فقط مرا پرسید

كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ
هر کسی چشنه مرگ است سپس به سوی ما بازگردانده می شوید

إِيمَانُوا وَعَمِلُوا أَصْلِحَاتٍ لِنُبُوَّنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرْفًا تَجْرِي
ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته را هر آینه جای می دهیم ایشان را در بهشت غرفه هایی که جاری می شود

مِنْ تَحْنَّهَا الْأَنْهَرُ خَلَدِينَ فِيهَا نَعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِيْنَ
از زیر [درختان] آنها جوی ها جاویدند در آن نیکو است پاداش عمل کنندگان آنان که

صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَئُوكُونَ لَا تَحْمِلُ
صبر کردند و بر پروردگار خود توکل می کنند

رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
روزی خود را الله روزی می دهد آنها را و شما را نیز و اوست که شتوای داناست

سَأَلَتْهُمْ مِنْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
پرسی از آنان کیست آن که آفرید آسمان ها و زمین را و رام گردانید آفتاب و ماه را

لِيَقُولُنَّ اللَّهُ فَإِنَّ يُؤْفِكُونَ اللَّهُ يَسْطُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ
هر آینه گویند الله پس چگونه بازگردانیده می شوند؟

عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ قَدْ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَلَيْسَ مِنْ سَأَلَتْهُمْ
بندگان خود و تنگ می سازد برای او همانا الله به هر چیزی داناست و اگر پرسی از ایشان

مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
کیست آنکه فرود آورد از آسمان آب را پس زنده ساخت به سبب آن زمین را پس از مردنش

لِيَقُولُنَّ اللَّهُ قَدْ أَحَمَدَ اللَّهَ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
هر آینه گویند الله بگو همه ستایش برای الله است بلکه بیشترشان خرد نمی ورزند

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوَ وَلَعْبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
و نیست این زندگانی سرای آختر دنیا جز سرگرمی و بازی و همانا

لَهَيَ الْحَيَاةُ كَانُوا يَعْلَمُونَ لَوْ رَكِبُوا فِي
زندگانی است سرای اگر می دانستند پس چون سوار شوند در

الْفَلَكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الَّدِينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا
کشتی بخواند الله را در حالی که خالص کنندگان اند برای او دین را [یعنی عقیده و دعا] پس چون نجات داد آنان را به سوی خشکی ناگهان

هُمْ يُشْرِكُونَ لِيَكْفُرُوا بِمَا عَاتَيْنَاهُمْ وَلَيَتَمَنَّوْا
ایشان شرک می ورزند ^{۶۵} تا ناسپاسی کنند به آنچه داده ایم به آنان و تا به لذت جویی و عیش و نوش بپردازند پس به زودی

يَعْلَمُونَ أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَا جَعَلْنَا حَرَمًا إِمَانًا وَيُشَخَّطِفُ
خواهند دانست [که عوقب ناسپاسی چیست] ^{۶۶} آیا ندیدند که ما قرار دادیم حرمی امن را! و ربوده می شوند

النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَأَلَّا بَطَلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ
مردم از اطرافشان آیا به باطل ایمان می آورند و به نعمت ناسپاسی می کنند

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَبَ بِالْحَقِّ
و کیست ستمکارتراز آن که بریند دروغی را بر الله تکذیب کند حق را

لَمَّا جَاءَهُمْ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثُوَى لِلَّهِ كَفَرِينَ
چون باید پیش او آیا نیست در دوزخ برای کافران جایگاهی

جَهَدُوا فِينَا لَنَهَدِنَاهُمْ سُبْلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ
کوشش کردند در راه ما هر آیه می نمایانیم به ایشان راه های خود را و همانا الله با نیکوکاران است

آیاتها
۶۰

سورة الرؤم

ترتیبه
۳۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْمَ رُ غُلْبَتِ الرُّومُ فِي أَدْفَنَ الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ
الف، لام، میم ^۱ مغلوب شدند رومیان در نزدیکترین سرزمین و ایشان پس از این

غَلَبُهُمْ سَيَغْلِبُونَ فِي بَضَعِ سِنِينَ لَهُ الْأَمْرُ
مغلوب شدنشان به زودی غالب خواهند شد ^۲ در چند سال از آن الله است کار [شکست و پیروزی]

مِنْ قَبْلٍ وَمِنْ بَعْدٍ يَفْرَحُ وَيَوْمَئِذٍ وَمِنْ قَبْلٍ
پیش از این و پس از آن

يَنْصُرُ اللَّهُ يَارِی می دهد هر که را خواهد و اوست ^۴ مِنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْرَّحِيمُ
به یاری الله ^۵ آن پیروز مند مهربان

وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وعده ای است از جانب الله خلاف نخواهد کرد الله وعده خود را و یکن بیشتر مردمان نمی دانند

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ

یعلمند ظاهری را از زندگانی دنيا و حال آنکه ايشان از آخرت خود بی خبرند

أَوَلَمْ يَنْفَكُرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ أَسْمَاتِ الْأَرْضِ وَالْأَرْضَ

آیا نیندیشیده اند با خود مَا خَلَقَ الله آسمان ها و زمین را

وَمَا يَنْهَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ وَأَنْجَهُهُ رَا مِيَانَ آن دوست مگر به حق و سرامدی معین؟ و همانا بسیاری از مردمان

بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَفِرُونَ فَيَنْظُرُوا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ

بلقاء پروردگار خویش کافرنده آیا گردش نکرند در زمین

كَيْفَ كَانَ عَذِيقَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً

چگونه شد سرانجام آنان که پیش از ايشان بودند بودند استوارتر از ايشان ازجهت نیرو

وَأَثَارُوا أَلْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتِهِمْ

و زیبورو کردن زمین را و آباد کردن آن را و آمدنند نزد آنان

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ فِي الْأَرْضِ مِنْ كَذِبٍ وَلَكِنَّ كَانُوا

رسیلمه بیامبرانشان پس چنان نبود که الله با دلائل روشن ستم کند به آنها

أَنْفُسِهِمْ يَظْلِمُونَ ثُمَّ كَانَ عَذِيقَةُ الَّذِينَ أَسْءَوْا السُّوءَيْه

آنفسم بخویشتن ستم می کردن بدترین [فرجام] آنگاه بود فرجام کسانی که بدی کردن بدترین

أَنْ كَذَّبُوا بِيَاءَتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ

آن به سبب آنکه تکذیب کردن آیات الله را مسخره می کردن

يَبْدُؤُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

آغازمی کند آفرینش را سپس بازمی گرداند آن را آنگاه به سوی او بازگردانه می شوید و روزی که برپا شود

السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ بِزَهْكَارَانَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ

الساعه نالمید شوند بزهکاران و نباشد برای آنان از شریکانشان

وَكَانُوا يُشْرِكُونَ بِشُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُهُمْ وَيَوْمَ

شفاعت کنندگانی و باشند به شریکان خویش و روزی که

السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَنْفَرُونَ

الساعه آن روز پراکنده می شوند [مردمان]

تَقْوَمُ وَعَمِلُوا وَكَرْدَنَدَ

تقوه برپا شود و کردند

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يُؤْتَوْنَ حِلًّا
أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا وَكَذَّبُوا
أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا وَكَذَّبُوا

فِي الْعَذَابِ عَذَابٌ دُرِّيٌّ
أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

وَحِينَ تُصْبِحُونَ مُحْضَرُونَ
أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
وَهُنَّا كَذَّابُونَ مُحْضَرُونَ
أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظَهَّرُونَ
أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظَهَّرُونَ
أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

الْمَيْتَ مِنَ الْحَيِّ وَيَخْرُجُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَّلِكَ
مرده را از زنده و زنده می سازد زمین را پس از مردنش [و این چنین بیرون آورده می شوید از گووها]

وَمَنْ ءَايَتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
واز نشانه های او آن است که آفرید شما را از خاک پس آنگاه شما آدمیانی هستید

تَنَسَّرُونَ وَمَنْ ءَايَتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنفُسِكُمْ
که پراکنده می شوید و از نشانه های او آن است که بیافرید برای شما از جنس خودتان

أَرْوَاجًا لَتَسْكُنُوا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
همسرانی را تا آرام گیرید میان شما و قرارداد با ایشان و مهربانی را

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَنْفَكِرُونَ وَمَنْ ءَايَتِهِ خَلْقُ
همانا در آن نشانه هایی است برای گروهی که اندیشه می کنند و از نشانه های اوست آفریدن

الْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَفُ الْسِنَثُكُمْ
آسمان ها و زمین و گوناگون بودن زبان های شما و رنگ های شما

فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ وَمَنْ ءَايَتِهِ مَنَامُكُمْ يَالَّيلِ
در آن نشانه هایی است برای جهانیان و از نشانه های اوست خوابیدن شما در شب

وَالنَّهَارِ وَأَبْغَاوُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ
و روز و جُستنتان از بخشش او همانا در آن نشانه هایی است

لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ وَمَنْ ءَايَتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرَقَ
برای قومی که می شنوند برای برق را که می نماید به شما

خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحِيِّ
برای ترسانیدن و رغبت دادن و فرود می آورد از آسمان آب را پس زنده می گرداند به سبب آن زمین را

بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ
پس از مردنش همانا در آن نشانه هایی است برای قومی که خرد می ورزند

وَمِنْ أَيَّتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ يَأْمُرُهُ شَمَّ إِذَا دَعَا كُمْ
واز نشانه های او این است که برپایند آسمان و زمین به فرمان او باز چون بخواند شمارا

دَعْوَةٌ مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ٢٥ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
خواندنی از زمین ناگاه شما بیرون آورده می شوید [از گورها] و برای اوست هر که در آسمان ها

وَالْأَرْضُ كُلُّهُ وَهُوَ الَّذِي يَبْدُؤُ الْخَلْقَ ٢٦ وَهُوَ الَّذِي قَاتَلُونَ
و زمین است همگی برای او فرمانبردارند آفرینش را آغاز می کند و اوست

شَمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهَوَنُ عَلَيْهِ ٢٧ وَلَهُ الْمُثُلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَاوَاتِ
سپس برمی گرداند آن را و این آسان تراست بروی و برای اوست وصف برتر در آسمان ها

وَالْأَرْضُ ٢٨ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢٩ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
و زمین و اوست آن پیروزمند سنجیده کار برای شما مثالی را از زده است

أَنْفُسَكُمْ هَلْ تَكُونُ مِنْ شَرَكَاءِ فِي ٣٠ أَنْفُسَكُمْ هَلْ تَكُونُ مِنْ مَلَكَاتِ
آیا برای شما از آنچه مالک شده است دست هایتان [یعنی بردهگان] شریکانی است در خودتان

مَا رَزَقْتُكُمْ ٣١ فَإِنَّمَا فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ
آنچه روزی داده ایم شما را؟ پس شما [و ایشان] در آن برابر باشید؟ می ترسید از ایشان مانند ترسیدن تان

أَنْفُسَكُمْ ٣٢ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْأَيَّتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
از [قوم] خودتان این چنین تفصیل می دهیم آیات را خرد می ورزند برای قومی که

بَلْ أَتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي
بلکه پیروی کرده اند آنان که ستم کردند از هوس های خود بی هیچ دانشی پس چه کسی راه می نماید

مَنْ أَضَلَّ اللَّهَ وَمَا هُمْ مِنْ نَصَارِيَنَ ٣٣ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلَّدِينِ
کسی را که گمراه کرده [اور] الله؟ و نیست برایشان هیچ یاری دهنده کانی پس راست بدار روی خود را برای دین

حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ
حقگرایانه [پیروی کن] سرشت الله را که سرشته است مردمان را برآن هیچ دگرگونی نیست برای آفرینش

الَّهُ ٣٤ ذَلِكَ الَّذِينَ وَلَنَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
الله [فطرت توحیدی] این است دین راست و لیکن بیشتر مردم

الصَّلَاةَ ٣٥ مُنِيبَنَ لَا يَعْلَمُونَ ٣٦ مُنِيبَنَ لَا يَعْلَمُونَ
نمایارا در حالی که روی اورنگان باشید به سوی او و بروانگی او و برپادارید

وَلَا تَكُونُوا مِنَ ٣٧ الْمُشْرِكِينَ ٣٨ الْمُشْرِكِينَ
و مباشید و از آنان که پراکنده ساختند

دِينَهُمْ وَكَانُوا ٣٩ فَرَقُوا ٤٠ وَكَانُوا دِينَهُمْ فَرَحُونَ
دین خود را و شدند گروهی به آنچه نزدشان است شادمان اند

**وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيدِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ
وَچون برسد به مردم گزندی بخوانند پروردگار خود را روی آورندگان اند به سوی او سپس چون بچشاند به آنان**

**مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرَيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ لِكَفْرِوا بِمَا
از جانب خود رحمتی را آنگاه گروهی از آنها به پروردگار خود شرک می ورزند تا ناسپاسی کنند به آنچه**

**فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ أَمَّا أَنَّزَلَنَا عَلَيْهِمْ فَتَمَتَّعُوا
که داده این به ایشان آیا فرود آورده ایم بر ایشان پس به زودی خواهد دانست**

**سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا يَهْ كَانُوا يَهْ يُشْرِكُونَ وَإِذَا أَذْقَنَا
دلیلی؟ که او سخن گوید [به درستی] آنچه را که به آن شرک می ورزیدند و چون بچشانیم**

**النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبُّهُمْ سَيِّئَةً فَدَمْتَ أَيْدِيهِمْ
به مردم رحمتی را شادمان شوند به آن و اگر برسد به ایشان بدیی به سبب آنچه پیش فرستاده است دست های شان**

**إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَسْطِعُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
ناگهان ایشان ناالمید می گردند آیا ندیدند که الله فراخ می گرداند روزی را برای هر که خواهد**

**وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ فَأَتِ ذَا الْقُرْبَى
وتنگ می سازد [بر هر که خلوه] همانا در آن نشانه هایی است پس بده به خویشاوند**

**حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنُ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرُ لِلَّذِينَ
حق وی را و به بینوا این بهتر است برای کسانی که می خواهند و در راه مانده**

**وَجْهَ اللَّهِ وَأَوْلَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ مِنْ رِبَّا
رضای الله را و آنان همان رستگاران اند از ربا و آنچه را می دهید**

**لَيَرَبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرَبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا
تا بیفزاید در مال های مردم پس نمی افزاید نزد الله و آنچه را می دهید از زکات**

**تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ الَّذِي
می خواهید رضای الله را فزوئی یافتنگان [پلاش] اند**

**خَلْقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمْسِكُمْ ثُمَّ يُحِيمِكُمْ هَلْ مِنْ
آفرید شما را سپس روزی داد شما را سپس می میراند شما را باز زنده گرداند شما را آیا از**

**شَرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَنَهُ وَقَعَلَ
شریکان شما کسی هست که انجام دهد از این کارها چیزی را پاک است او و برتر است**

**عَمَّا يُشْرِكُونَ ظَاهِرُ الْفَسَادِ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
از آنچه که شریک [لو] می سازند پدیدار شد تباہی در خشکی و دریا به سبب آنچه که انجام داده است**

**أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقُهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَهُمْ يَرْجِعُونَ
دست های مردم تا بچشاند به آنان [جزای] برخی از آنچه را که کرده اند باشد که آنان باز گردند**

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَنْقَبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِ^{٤١}
 بگو بگردید در زمین پس بنگردید که چگونه شد سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند

كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ^{٤٢} فَأَقْمَرَ وجَهَكَ لِلَّذِينَ الْقَيْمِ مِنْ
 بودند بیشترشان مشرکان پس استوار گردان روی خود را به آین راست و درست پیش

قَبْلِ أَنْ يَأْتِي يَوْمٌ لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَدَّعُونَ^{٤٣} مَنْ
 از روزی که بازگردانیدن نیست آن را از طرف الله آن روز [مردم] از هم جدا می شوند هر که

كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفُولٌ وَمَنْ عَمِلَ صَلِحًا فَلَأَنفَسِهِمْ يَمْهُدُونَ^{٤٤}
 کفر ورزد پس بر او است [سزای] کفرش و هر که بکند کارشایسته پس برای خودشان جایگاه [نیکو] می سازند

لِيَجْرِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ^{٤٥}
 تا جزا هد [الله] آنان را که ایمان آورند و کردند کارهای شایسته از فضل خود همانا او دوست ندارد

الْكَافِرِينَ وَمَنْ ءَايَتِهِ^{٤٦} أَنْ يُرْسَلَ الرَّيَاحَ مُبَشِّرَةً وَلِيُذْيِقُكُمْ
 کافران را و از نشانه های او اینکه می فرستد بادهارا مژده دهنده و برای آن که بچشاند به شما

مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفَلَكُ بِأَمْرِهِ وَلَتَبْغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ^{٤٧}
 از رحمت خود [یعنی باران] و تا جاری شوند کشته ها به فرمان او و تا بجویید از فضل او و باشد که شما

تَشَكُّرُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلَنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلاً إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ^{٤٨}
 سپاس بگزارید پیش از تو پیامبرانی را به سوی قوم شان پس آوردن برای شان و هر آینه فرستادیم

بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمَنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًا عَلَيْنَا نَصْرٌ^{٤٩}
 نشانه های روش را پس انتقام کشیدیم ما از آنان که بزهکاری کردند و سزاوار است بر ما یاری

الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُ الَّذِي يُرْسَلُ الرَّيَاحَ فَتِّيْرُ سَحَابًا فَيَسْطُهُ^{٥٠}
 مؤمنان الله است که پس می گستراند آن را پس برانگیزاند ابر را پس می فرستد بادهارا

فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَسَّأَءُ وَيَجْعَلُهُ كَسْفًا فَتَرَى الْوَدَقَ يَخْرُجُ مِنْ^{٥١}
 در آسمان چنانکه خواهد و می گرداندش پاره پاره پس می بینی که قطرات باران بیرون آیند از

خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَسَّأَءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشُونَ^{٥٢}
 میان آن پس چون برساندش به هر که خواهد از بندگان خود ناگاه ایشان شادمان شوند

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمْبُلِسِينَ^{٥٣}
 و هر آینه بودند پیش از آن آنکه فرو فرستاده شود بر ایشان نامید بودند

فَانظُرْ إِلَى آثارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحِيِ الْأَرْضَ بَعْدَ^{٥٤}
 پس بنگر به سوی نشانه های رحمت الله چگونه زنده می کند زمین را پس از

مَوْتَهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمْحَى الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^{٥٥}
 مردنش همانا همان [الله] البته زنده کننده مردگان است وا بر هر چیزی تواناست

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًا لَظَلَّوْا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ
و اگر بفرستیم بادی [سوزان] را پس ببینند آن [کشت] را زرد شده البته پس از آن ناسپاس می شوند

۵۱ فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصَّمَاءَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَوْا
پس همانا تو نمی شنوايی به مردگان و نمی شنوايی به کران دعوت را آنگاه که روی بگردانند

۵۲ مُدْبِرِينَ وَمَا أَنْتَ بِهَدٍ الْعُمَى عَنْ ضَلَالِهِمْ إِلَّا
پشت کنان ۵۲ و نیستی تو راه نماینده به کوران از گمراهی شان نمی شنوايی مگر

۵۳ مُسْلِمُونَ فَهُمْ يَأْتِينَا مِنْ يُؤْمِنُ بِئَاتِنَا وَمَنْ يُؤْمِنُ
۵۳ فرمابنبردارند و آنان به آیات ما کسی را که ایمان دارد آفرید شما را

۵۴ قُوَّةٌ ضَعْفًا وَشَيْبَةٌ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ
توانایی ناتوانی و پیری را می آفریند هرچه می خواهد و اوست که دانایی توanst

۵۵ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرَمُونَ مَا لَيْثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ
و روزی که برپا شود رستاخیز سوگند خورند بزهکاران که درنگ نکرده اند [دردنیا] به جز ساعتی

۵۶ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ
این چنین بودند که [از راه راست] برگردانیده می شدند ۵۶ و گویند آنان که داده شده به ایشان علم و ایمان

۵۷ لَقَدْ لَيَشْتَمُ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثَ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثَ
هر آینه درنگ کرده بودید در کتاب الله ۵۷ تا روز رستاخیز پس این است روز رستاخیز

۵۸ وَلَا كَنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ فَيَوْمَ مِيقَدِ
ولیکن کنم و لیکن شما نمی دانستید

۵۹ ظَلَمُوا مَعْذِرَتَهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ وَلَقَدْ ضَرَبَنَا
ستم کردن عذرخواهی شان و نه برای آنان خشنودی خواسته شود ۵۹ و هر آینه بیان کردیم

۶۰ لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْءَانِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ حَتَّمْ
برای مردم در این قرآن از هر [نوع] مثلی و اگر بیاوری برای آنان نشانهای را

۶۱ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ أَنْتَ مِنْ إِلَّا مُبْطِلُونَ كَذَلِكَ
هر آینه گویند آنان که کفر ورزیدند نیستید شما مگر باطل گرایان ۶۱ این چنین

۶۲ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ فَاصْبِرْ إِنَّ
مهر می نهد الله بر دل های آنان که نمی دانند پس شکیبا باش همانا

۶۳ وَلَا يَسْتَخْفَنَكَ حَقٌّ وَلَا يُوقِنُونَ اللَّهُ وَعْدَ
و نلغزانند تو را حق است الله وعده

۳۱

آیاتها
۳۴

سُورَةُ الْقَمَان

ترتیبها
۳۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

۱ الَّمْ تَلَكَ آيَتُ الْكِتَابِ هُدًى وَرَحْمَةٌ
 ۲ رَهْنِمود وَرَحْمَتِي اسْتَ ۲ كِتابِ بِاِحْكَمَتِ اسْتَ آیَتِ هَایِ

۳ لِلْمُحْسِنِينَ
 ۴ بِرَأْيِ نِيكُوكاران
 ۵ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
 ۶ هُمُ الْحَدِيثُ

۷ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
 ۸ هُمُ الْحَدِيثُ

۹ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
 ۱۰ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۱۱ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۱۲ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۱۳ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۱۴ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۱۵ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۱۶ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۱۷ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۱۸ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۱۹ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَلَقَدْ ءاَيَنَا لِقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا
و هر آینه دادیم به لقمان حکمت را که سپاس بگزار برای الله و هر که سپاس گزارد پس جز این نیست که

يَشْكُرْ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ عَنِيْ حَمِيدٌ ۖ وَلَذُ قَالَ
شکرمی کند به سود خود و هر که ناسپاسی کند پس همانا الله بی نیاز ستوده است ۱۶ و [باد کن] آنگاه که گفت

لِقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعْظُمُهُ يَبْنَى لَا شُرِكَ لِاللَّهِ إِنَّ الشَّرِكَ
لقمان به پسر خود درحالی که او پندمی دادورا ای پسرم شرک برای الله همانا شرک شریک مساز

أَمْهُدُ حَمَلَتْهُ بِوَلَدَيْهِ وَصَنَعَنَا أَلِإِنْسَنَ ۖ لَظُلُمٌ عَظِيمٌ ۖ وَوَصَّيْنَا أَلِإِنْسَنَ
ستمی است بزرگ و سفارش کردیم انسان را به [اطاعت] مادر و پدرش بارداری کرد او را مادرش

وَهُنَا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلَوَلَدِيَكَ
درحال سستی بعد از سستی و از شیر بازگرفتنش دو سال است اینکه سپاس بگزاری مرآ و والدین را

إِلَى الْمَصِيرِ ۖ وَإِنْ جَهَدَكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ
به سوی من است بازگشت ۱۴ و اگر کوشش کنند [والدین] تو بر آنکه شریک بگردانی برای من چیزی را که نیست

لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعُهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
تورا به آن دانشی پس اطاعت مکن آن دورا و معاشرت کن با آن دو در دنیا [معاشرتی] نیکو

وَاتَّبَعَ سَيِّلَ مَنْ أَنَابَ إِلَى ثُمَّ إِلَى مَرْجِعَكُمْ فَإِنِّيْ كُمْ
و پیروی کن راه کسی که روی آورد به سوی من آنگاه به سوی من است بازگشت شما پس خبرمی دهم شمارا

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ يَبْنَى إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ
به آنچه که می کردید ۱۵ ای پسرم همانا اگر [عمل ادمی] باشد هموزن دانه ای از

خَرَدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي الْسَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ
خردلی پس باشد در میان سنگی یا در زمین یاورد

بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَيْرٌ يَبْنَى أَقْمَرُ الصَّلَوةِ وَأَمْرُ
آن را الله همانا الله باریک بین آنگاه است ۱۶ ای پسرم برپادار نماز را و فرمان ده

بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ
به کار پسندیده و بازدار از کار ناپسند و شکیبا باش بر آنچه برسد به تو همانا این

مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۖ وَلَا تَنْصَرِ خَدَكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ
از استواری تصمیم امرا کارهاست ۱۷ و برتتاب [بابی اعتنایی] رخسار را از مردمان و گام مزن در زمین

مَرْحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٌ ۖ وَاقْصِدْ فِي مَسْيِكَ
باشادی و غرور همانا الله دوست نمی دارد هر به خود بالنده خودستارا ۱۸ و میانه باش در رفتار خود

وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۖ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتٍ صَدَائِيْ
وبکاه از صدایت که ناپسندترین باش ها باش خران است ۱۹

أَلْقَرُوا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ
آیا ندیده اید که الله رام کرد برای شما آنچه را در آسمان ها و آنچه را در زمین است و کامل بخشدید

عَلَيْكُمْ نِعْمَةٌ ظَاهِرَةٌ وَبَاطِنَةٌ وَمَنَ النَّاسِ مَنْ يُجَدِّلُ فِي اللَّهِ
بر شما نعمت های خود را آشکارا و پنهان؟ و از مردمان کسی هست که چون و چرامی کند درباره الله

بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٌ مُنِيرٌ ۚ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَتَبَعُوا
بدون هیچ دانش و رهنمودی و بدون هیچ کتاب روشنگری و چون گفته شود به آنان که پیروی کنید

مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُواْ بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ عَابِئَنَا أَوْلَوْ كَانَ
چیزی را که فرو فرستاده است الله گویند [نه] بلکه پیروی می کنیم چیزی را که یافتمیم بر آن پدران خود را آیا اگر چه

الشَّيْطَانُ يَدْعُوهِمْ بِخَوَانِدِ آنَانِ رَا
شیطان و مسلم و من السعیر ۲۱
سلیم بدارد و هر که آتش شعله ور؟

وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ أَسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
روی خود را به سوی الله درحالی که نیکوکار باشد پس هر آینه چنگ زده است به دستاویز استوارتر

وَإِلَى اللَّهِ عِصْبَةُ الْأُمُورِ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهُ
و به سوی الله است سرانجام تمام کارها و هر که کافر شود پس اندوهگین نکند تورا کفر او

إِلَيْنَا مَرْجِعُهِمْ فَنَتَّبِعُهُمْ بِمَا عَمِلُواْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
به سوی ماست بازگشت آنان پس خبردار کنیم آنان را به آنچه می کردند همانا الله دانا

نُمْئِعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُهُمْ إِلَى عَذَابٍ غَلِظٍ
بهره مند می سازیم آنان را اندکی باز دچار می کنیم آنان را به سخت

وَلَئِنْ سَأَلْتُهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لِيَقُولُنَّ اللَّهُ
و اگر پرسی از آنان کیست که بیافرید آسمان ها و زمین را؟ البته خواهند گفت الله بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۖ ۲۵
ستایش از آن الله است بلکه بیشترشان نمی دانند نمی دانند آسمان ها

وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۖ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ
و زمین است همانا الله اوست بی نیاز ستوده و اگر آنچه در زمین است

مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمُهُ وَالْبَحْرُ يَمْدُدُهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ
از درخت قلم ها گرددند [برای نوشتن کلمات الله] و دریا یاری دهد آن را بعد از آن هفت دریایی دیگر

مَا نَفِدَتْ كَلِمَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۖ ۲۷
به پایان نرسد سخنان الله همانا الله پیروزمند سنجیده کار است نیست آفریدن شما

وَلَا بَعْثَكُمْ إِلَّا كَنْفُسٌ وَاحِدَةٌ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۖ ۲۸
نه برانگیختن شما [بعد از مرگ] مگر مانند یک نفر همانا الله شنوای بیناست

أَلْمَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ الْأَيَّلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الْأَيَّلِ
 آیا ندیدی که الله در می اورد شب را در روز و در می اورد روز را در شب
 وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ يَحْرِي إِلَى أَجَلٍ مُسَمٍّ وَأَنَّ اللَّهَ
 و رام کرد آفتاب و ماه را هر یک روانند تا سرآمدی معین و اینکه الله

بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ٢٩ ذَلِكَ يَأْنَ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
 به آنچه می کنند آگاه است ۲۹ این به سبب آن است که الله همان حق است و هر آنچه را می خوانند

مِنْ دُونِهِ الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهُ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ٣٠ أَلْمَرَ أَنَّ
 باطل است و هر آینه الله همان والای بزرگ است ۳۰ آیا ندیدی که

الْفَلَكَ تَحْرِي فِي الْبَحْرِ بِنْعَمَتِ اللَّهِ لِرِيَكُوكُ مِنْ ءَايَتِهِ
 کشتی روان است در دریا به نعمت الله تا بنماید به شما از نشانه های [قرت] خود همانا

فِي ذَلِكَ لَذَيْنَتِ لِكُلِّ صَبَارٍ شَكُورٍ شَكُورٍ ٣١ وَإِذَا غَشِيَّهُمْ مَوْجٌ
 در این نشانه هایی است برای هر پر شکیب موجی شکرگزار و چون پوشاند ایشان را

كَالْظَّلَلِ دَعُوا اللَّهَ مُحْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّنَهُمْ إِلَى الْبَرِّ
 مانند سایبان های [بر] می خوانند الله را در حالی که خالص کنندگان لند برای او عبادت را پس چون نجات دهد آنها را به سوی خشکی

فَمِنْهُمْ مُقْنَصِدُ وَمَا يَحْمَدُ بِعَائِنَنَا إِلَّا كُلُّ خَتَارٍ كَفُورٍ
 پس برخی از آنان معتدل و میانه رو اند و انکار نمی کند آیات ما را مگر هر عهد شکن ناسپاسی

يَأْتِيهَا النَّاسُ أَتَقُوا رَبَّكُمْ وَلَخَسْوًا يَوْمًا لَّا يَجْزِي^{٣٢}
 ای مردم پروا کنید از از پروردگار خود و بترسید از روزی که کفايت نمی کند [سودی نمی رساند] هیچ پدری

عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٌ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
 از فرزند خود و نه هیچ فرزندی کفايت کننده ایست از پدر خود چیزی را همانا وعده الله

فَلَا تَغْرِنَّكُمْ حَقٌّ ٣٢ وَلَا يَغْرِنَّكُمْ بِاللَّهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا^{٣٣}
 پس فریب ندهد شما را حق است زندگانی دنیا و فریب ندهد شما را [به عفو الله]

الْغَرُورُ ٣٣ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ السَّاعَةُ وَيُنِزِّلُ الْغَيْثَ
 [شیطان] فریب دهنده ۳۳ همانا الله نزد اوست علم رستاخیز و فرو می فرستد باران را

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ ٣٤ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ غَدَّاً
 و می داند آنچه را در رحم هاست هیچ کسی و نمی داند هیچ کسی فردا

وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ٣٤ إِنَّ اللَّهَ^{٣٤}
 و نمی داند هیچ کسی که به کدام زمین خواهد مرد همانا الله دنای دنای

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

الْمَ ۱ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَبَّ لِلْعَالَمِينَ

الف، لام، ميم ۱ فروفرستاندن این کتاب هیچ تردیدی نیست در آن که از جانب پروردگار جهانیان است

أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَنَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا

آیا می گویند برایته است آن را بلکه آن حق است از جانب پروردگار تو تایم دهی قومی را

مَا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

که نیامده است برای ایشان هیچ بیم دهنده ای پیش از تو باشد که ایشان راه یابند

الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

که آفرید آسمان ها و زمین را و آنچه را بین آنهاست در شش روز [دوره]

ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا

آنگاه استیلا یافت بر عرش نیست برای شما به جزو هیچ دوستی و نه شفاعت کننده ای پس آیا

تَذَكَّرُونَ ۴ يَدِيرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَرْجُعُ

پندپذیر نمی شوید ۴ تدبیر می کند کار [این جهان را] از آسمان به زمین آنگاه بالا می رود [آن کار]

إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعْدُونَ

به سوی او در روزی که اندازه آن هزار سال است از آنچه که می شمارید ۵ این است

عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَدَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

الله [دانندۀ نهان و آشکار آن پیروزمند مهریان نیکو آفرید

كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَا خَلَقَ الْإِنْسَنَ مِنْ طِينٍ

هر چیزی را که آفرید آن را و آغاز نمود آفرینش انسان را از گل جعل

نَسَلَهُ مِنْ سُلْكَةِ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ

تبار او را از چکیده ای از آب بی ارزش سپس درست اندام کرد اورا و دمید

مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ الْسَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْعَدَةَ

از روح خود و قرار داد برای شما شنوایی و دل ها را [اما] اندکی

تَشَكُّرُونَ ۶ وَقَالُوا أَئِذَا ضَلَّلَنَا فِي الْأَرْضِ أَعْنَا لَفِي

شکر می کنید و می گویند آیا چون ناپدید شویم در زمین آیا ما در

خَلَقَ جَدِيدًا بَلْ هُمْ بِلِقَاءُ رَبِّهِمْ كَفَرُونَ

آفرینشی نو خواهیم بود؟ [نه] بلکه آنان به دیدار پروردگار خود کافرنند بگو کاملاً برمی گیرد شمارا

مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وَكَلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

فرشته مرگ که گمارده شده است بر شما آنگاه به سوی پروردگار خود بازگردانده می شوید ۱۱

وَلَوْ تَرَى إِذَا الْمُجْرُمُونَ
بَيْنَيْ وَقْتِيْ كَه بِزَهْكَارَان
فَرَوْافِكَنْدَه اَنْد فَرَوْسَهْمَ رَهْمَهْ
سَرْهَايَشَان رَا نَزَد عِنْدَ رَبَّهْمَ

رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَأَرْجَعْنَا نَعْمَلْ صَلْحًا إِنَّا مُوقِنُونَ [گوینده‌ای] پروردگار ما دیدیم پس بازگردان مارا کاری شایسته تابکنیم یقین کنندگانیم همانا ما

وَلَوْ شِئْنَا لَأَيْدَنَا كُلَّ نَفْسٍ هَدَنَهَا وَلَيْكَنْ حَقَّ الْقَوْلُ
وَإِنْ كُلَّ نَفْسٍ هَدَى إِنَّمَا هُدًى لِّكُلِّ أُنْسٍ وَلَيْكَنْ سَبِيلٌ
وَإِنْ كُلَّ سَبِيلٍ يَعْلَمُ مَرْجِعَهُ إِنَّمَا يَعْلَمُ مَرْجِعَهُ اللَّهُ
وَإِنَّمَا يَعْلَمُ مَرْجِعَهُ بِحِلْمٍ وَلَيْكَنْ حَقَّ الْقَوْلُ
وَإِنْ كُلَّ حَقٍّ يَعْلَمُ مَرْجِعَهُ إِنَّمَا يَعْلَمُ مَرْجِعَهُ اللَّهُ
وَإِنَّمَا يَعْلَمُ مَرْجِعَهُ بِحِلْمٍ وَلَيْكَنْ حَقَّ الْقَوْلُ

از جانب من که هر آینه پر کنم دوزخ را لَمَلَانَ جَهَنَّمَ مِنْ أَجْمَعِينَ وَالنَّاسُ مِنْ أَنْوَادِ الْجِنَّةِ جَنَّهَا همگی

فَذُوقُوا **بِمَا** **نَسِينَتُكُمْ**
پس بچشید [این عذاب را] به سبب آنچه فراموش کردید دیدار این روز خود را هر آینه مانیز فراموش کردیم شما را

وَذُوقُوا عَذَابَ الْخَلِيلِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا يُؤْمِنُ جَاودَانِ رَا جَزِيزَ نَيْسَتَ كَه اِيمَانَ مَيْ أُورَند
۱۴ ۱۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا ذُكِرَوا خَرُوا وَسَبَحُوا سُجَّدا
أَذْيَانَنَا أَلَّذِينَ أَنَّا مَنْدَدْنَا

رَبِّهِمْ پُورڈگار خود را
وَهُمْ و ایشان تکبیر نمی کنند
لَا يَسْتَكْبِرُونَ
ئَتَجَافَى فاصلہ می گیرد
جُنُوبُهُمْ پہلوهای شان

عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
از بسترهای می خوانند پروردگارشان را از روی ترس و امید و از آنچه داده اینم به ایشان

۱۶ يُنْفِقُونَ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرْبَةٍ أَعْيُنٌ جَزَاءً
انفاق می کنند پس نمی داند هیچ کس آنچه را که نهفته شده است برایشان از روشنی چشم ها به پاداش

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ می کرند آنچه که **أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ** مؤمن است آیا کسی که مانند کسی است که **كَانَ فَاسِقًا** فاسق است

باغ هایی که جایگاه آنهاست جایگاهی [گرامی] است به نسبت کارهایی که می کردند و اما آنان که نافرمانی کردند جَنَّتُ الْمَأْوَى نَزِلَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَإِمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا

فَمَا وَهُم بِهِمْ أَنَّارٌ ۖ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ
پس جایگاهشان آتش [دوزخ] است هرگاه خواهند از آن بازگردانیده شوند در آن و گفته شود که بیرون آیند

لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ عَذَابٍ كُنْتُمْ بِهِ تَكَبَّرُونَ أَنَّا رَأَيْنَاكُمْ فِي سَبِيلٍ مِّنْ أَنَا وَلَا إِلَهَ إِلَّا إِنِّي أَعْلَمُ بِمَا أَنْهَاكُمْ فَلَا يُغَيِّرُ مَا بِالْأَرْضِ وَلَا يُغَيِّرُ مَا بِأَنفُسِ الْإِنْسَانِ إِلَّا مَا شَاءَ إِنَّمَا يُغَيِّرُ مَا بِأَنفُسِ النَّاسِ

سجدہ
واجب

وَلَنْذِقَنَّهُم مِنْ العَذَابِ الْأَكْبَرِ
و هر آینه بچشانیم آنان را
بزرگ تر [در دنیا] سوای عذاب نزدیک تر [در آخرت]

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذَكَرَ بِأَيْنِتِ رَبِّهِ ثُمَّ
باشد که آنان بازگردند و کیست ستمکار تر از کسی که پند داده شود به آیات پروردگارش باز

أَعْرَضْ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ
روی بگرداند از آن؟ همانا ما از بزهکاران انتقام گیرنده ایم

مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مُرَيَّةٍ مِنْ لَقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
به موسی کتاب را در هیچ تردیدی از دیدار آن [دریافت آن] و گردانیدیم آن را

هُدَى لَّئِنِ إِسْرَائِيلَ يَهُدُونَ
هدایتی برای بنی اسرائیل که هدایت می کردند

لَمَّا صَرُوا بِأَمْرِنَا وَكَانُوا بِإِيمَانِهِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
به فرمان ما از آن رو که شکیبایی کردند از آن رو که شکیبایی کردند

أَوْلَمْ يَهْدِ هُمْ كُمْ
او داوری کند میان ایشان در روز آیا راه ننمود ایشان را که چقدر اختلاف می کردند

يَمْشُونَ فِي مَسَكِنِهِمْ
ایکنون اینها راه می روند در مساکن ایشان آیا نمی شونند

أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَا نَسُوقُ
آیا ندیدند که ما می رانیم آب را به سوی زمین بی گیاه پس بیرون می آوریم

بِهِ زَرَعاً تَأْكُلُ مِنْهُ
با آن زراعت را که می خورند از آن آیا نمی بینند؟

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ
و می گویند کی خواهد بود اگر هستید این داوری

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ
بگو روز داوری به آنان که کفر ورزیده اند ایمان آوردن شان و نه ایشان مهلت داده شوند

فَأَعْرَضْ عَنْهُمْ
پس روی بگردان از آنان و منتظر باش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِهِ نَامِ اللَّهِ مُهَرَّبَانِ

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ أَتَقْ أَلَّهُ وَلَا تُطِعْ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ هُوَ عَلَىٰ هُنَافِرِهِمْ بِهِمْ بَدَارٌ

كَانَ عَلَيْهِ حَكِيمًا ۖ وَأَتَيْتُهُ مَا مِنْ دَانَىٰ سُنْجِيدَهُ كَارِ وَبِيَروِيٍّ كَنْ چیزی را که وَحی می شود به تو از جانب هست

رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعَمَّلُونَ خَيْرًا ۖ وَتَوَكَّلْ كَنْ آگاه است

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۖ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قُلُوبِهِ قَرَار نَدَادَه است

جَوْفَهُ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ مِنْهُنَّ أَمْهَاتُكُمْ ۖ

درون او و قرار نداده است همسرانتان را که ظهار می کنید [مرد به زنش بگوید: تو بر من مانند پشت مادرم هستی] آنان را مادران شما

وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ

و قرار نداده پسرخواندگانتان را سخن شمامست که با دهان های خود [می گوید] و الله پسران شما

يَقُولُ الْحَقُّ وَهُوَ يَهْدِي بِخَوَانِيدَهُمْ لَا يَأْبَاهُمْ ۖ

می گوید سخن حق را و او هدایت می کند [به راه راست] به [نام] پدرانشان

هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ لَمْ تَعْلَمُوا فَإِخْوَنَّكُمْ

که این عادلانه تر است نزد الله پس اگر نشناختید پدرانشان را

فِي الدِّينِ وَمَوَلِيْكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِي مَا أَخْطَأْتُمْ

در دین و دوستان شمایند و نیست

وَلَكِنَ مَا تَعْمَدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَورًا رَّحِيمًا

در آن و لیکن آنچه تعمد داشته است دل هایتان و هست

الَّنَّىُ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَرْوَحُهُمْ أَمْهَاهُمْ

پیامبر سزاوارتر است به مؤمنان از خود آیشان

وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِرِّ خَيْرِ شَانِ سزاوارتر [به ارث بردن] اند

و خویشاوندان

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَهَاجِرِينَ إِلَّا مَنْ

از [دیگر] مؤمنان و مهاجران

مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ مَعْرُوفًا

احسانی را هست

وَإِذْ أَخَذَنَا مِنَ النَّبِيِّنَ مِثْقَلَهُمْ وَمِنْ أَنْوَارِ
نُوحٍ وَأَرْسَلْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُّصَدِّقَاتٍ وَأَنَّا
أَنَا أَنْجَاهُمْ كَمَا أَنْجَيْنَا إِبْرَاهِيمَ وَأَنْجَيْنَا
أَبْرَاهِيمَ كَمَا أَنْجَيْنَا إِبْرَاهِيمَ وَأَنْجَيْنَا

وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَبْنَ مَرْيَمٍ وَعِيسَىٰ وَمُوسَىٰ سُكْنَىٰ مِسْتَقًا غَلِيظًا

لِيَسْعَلَ تَা بِبَرْسَدِ [الله] راست گویان را **الصَّدِيقَيْنَ** **عَنْ وَأَعَدَ لِكَفَرِيْنَ عَذَابًا أَلَيْمًا** دردناک را
برای کافران **عَذَابَهُمْ صَدَقَهُمْ** راستی ایشان و آمده کرده است

يَأَيُّهَا الَّذِينَ هَمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ
كَسَانِي كَه ايمان آور دید ياد کنید نعمت الله را بر خود آنگاه که آمد بر شما

جَنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَكَانَ اللَّهُ
جَنُودٌ وَجَنُودًا لَمْ تَرُوهَا وَكَانَ اللَّهُ
اللهُ كَانَ اللَّهُ وَهُنَّا بَادٍ وَلَشْكُرٍ يَانِي رَا
لشکریانی پس فرستادیم که نمی دیدید آنها را و هست

الْحَاجِرَ مِنْكُمْ وَإِذْ
بِهِ حنجـرهـا زَاغَتِ
دَلْهـا وَبَلَغَتِ
وَرـسـيدـهـا الْأَبْصَرُ
چـشمـهـا الْقُلُوبُ
کـهـخـیرـهـهـا الْحـاجـرـهـا

وَتَظْنُونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا هَنَالِكَ أَبْتَلَى الْمُؤْمِنُونَ وَزَلَّلُوا
وَجَنِيَانِيهِ شَدَّدَنَدْ آنْجا آزْمَايشِ شَدَّنَدْ مُؤْمِنَانَ گَمَانْ هَای [گُوناگُون] ۱۰ ۱۱

رِزْلَّاً شَدِيدًا جَنِينَدَنِي سُخت ۱۱ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ مُنَافِقٌ مَنْ أَنْجَاهُ كَهْ مَنْ گَفَتْنَدْ دَرْ فِي قُلْوَبِهِمْ وَالَّذِينَ وَأَنَانَ کَهْ دَلْ هَایْ شَانْ

مَرْضٌ مَا وَعَدْنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرْوَدًا ﴿١٢﴾

مرض بود به ما وعده نداده است الله ورسول او مگر به فریب و آنگاه که گفتند گروهی

فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَأْهَلُ إِلَيْهِ أَهْلَ الْمَدِينَةِ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُو وَيَسْتَعِذُنُ بِرَبِّهِمْ مَنْ هُمْ

فِرَارًا وَلَوْ دُخَلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا أَلْفَتَنَةً ١٣

گریختن را ١٣ و اگر داخل می شدند بر آنها [مورده هجوم قرار می گرفتند] از نواحی آن [شهر] آنگاه از آنها درخواست می شد که آشوب کنند

لَأَنَّهَا وَمَا قَلَبْتُهُا **وَلَقَدْ** كَانُوا عَاهَدُوا
البته به سراغ آن می آمدند و درنگ نمی کردند برای آن جز
پیمان بسته بودند و هر آینه اندکی **إِلَّا يَسِيرًا**

قُلْ لَنَّ يَنْفَعُكُمْ الْفِرَارُ
بگو سود ندهد شما را

از کشته شدن و آن هنگام
این فرار اگر بگریزید از مرگ یا

لَا تَمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا
برخوردار نخواهید شد مگر اندکی

آنکه نگهدارد شما را از [عذاب] الله اگر

أَرَادَ يَكُمْ سُوءً أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً
بخواهد به شما بدی را یا بخواهد در حق شما رحمتی را

و نیابند برای خود جز الله ایمان

وَلِيَّا وَلَا نَصِيرًا
دوستی را و نه یاوری را

با زارندگان را از شما و گویندگان

لِإِخْوَنِهِمْ هَلْمَ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ إِلَيْسَ
به برادران خود که باید به سوی ما و حاضر نمی شوند به جنگ مگر اندکی در حالی که بخیلان اند

عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخُوفُ رَأَيْتُهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ
بر شما پس چون باید ترس[جنگ] بینی ایشان را که می نگرند به سوی تو در حالی که می چرخد چشم های شان

كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخُوفُ سَلَقُوكُمْ
مانند کسی که بیهوشی چیره شده باشد بروی از [سختی] مرگ پس چون برود ترس زبان درازی کنند بر شما

بِالْسِنَةِ حِدَادِ أَشَحَّةَ عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاحْبَطْ
با زبان های تیز در حالی که بخیلان اند بر مال [غیمت] آنان ایمان نیاورده اند پس ناید گردانید

الَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا
الله کردارهای شان را و هست این کار بر الله آسان می پندارند که احزاب [شکرهای کفار]

لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوْدُوا
نرفته اند و اگر بیانند احزاب آرزو می کنند کاش آنان صحرانشین می بودند

فِي الْأَعْرَابِ يَسْتَلُونَ عَنْ أَبْنَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ
در میان بیابان نشینان سوال می کرند از خبرهای شما باشند در میان شما

مَا قَنَلُوا إِلَّا قَلِيلًا لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أَشَوَّهُ
کارزار نکنند مگر اندکی هر آینه هست برای شما در [سیره] رسول الله سرمشقی

حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا
نیکو برای کسی که امید می دارد به[ثواب] الله و روز آخرت و یاد می کند الله را بسیار

وَلَمَّا رَءَا الْمُؤْمِنَوْنَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ
و چون دیدند مؤمنان احزاب [شکر کفار] را گفتند این همان است که وعده داده بود مارا الله و پیامبر او

وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادُهُمْ إِلَّا إِيمَنًا وَتَسْلِيمًا
و راست گفت الله و پیامبرش و نیزود ایشان را مگر ایمان و فرمانبری

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهُ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ
از مؤمنان مردانی اند که صداقانه و فانمودند آنچه را که پیمان بسته بودند بالله برسان این پس از ایشان کسی است که

قضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظَرُ وَمَا بَدَلُوا تَبْدِيلًا لِّيَجْزِيَ
به انجام رسانید پیمانش را [شهید شدند] و از آنان کسی است که انتظار می برد و تعییر ندادند [پیمان خود را] هیچ تعییری
تا پاداش دهد

اللَّهُ الْصَّادِقِينَ بِصَدْقَهِمْ وَيَعْذِبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ
الله راستگویان را به سبب راستی شان و عذاب کند منافقان را اگر خواهد

أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا وَرَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
يا [به رحمت] بازگردد به سوی ایشان همانا الله هست امر زنده مهربان و بازگردانید الله کسانی را که

كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
کفر ورزیدند با خشم شان [درحالی] که نیافتند هیچ خیری را و بسنده است الله مؤمنان را در جنگ

وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا مِّنْ ظَاهِرُهُمْ مِّنْ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزِيزًا بِسْ تَوَانَى اللَّهُ
و هست پیروزمند پیشوایی کرده بودند آنان را از و فرود آورد آنان را که پشتیبانی از

أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ قُلُوبِهِمُ الْرُّعَبَ اهل کتاب از قلعه هایشان از دل های شان هراس را

فِي وَقْدَفَ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَرَيْقًا وَتَأْسِرُونَ قَرِيقًا فِي
و اسیر می گرفتید گروهی [دیگر] را زمین شان و میراث داد به شما می کشید گروهی را

وَدِيرَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَوُّهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
و خانه های شان و اموال شان را و زمینی را که قدم ننهاده بودید در آن و هست الله بر هر

شَيْءٍ قَدِيرًا يَتَأْيِهَا النَّبِيُّ قُلْ لَا زَوْجَنِكَ إِنْ كُنْتَ تُرِدَنَ
چیزی توانا ای پیامبر ای زنان خود بگو شما می خواهید

الْحَيَاةَ الْدُّنْيَا وَأَسْرَحْكُنَّ فَعَالِيَّنَ وَزَيْنَتَهَا وَزَيْنَتَهَا
زندگانی دنیا و آرایش آن را پس بیایید تا بهره مند کنم شما را و رها کنم شما را

سَرَاحًا جَمِيلًا وَالَّدَارَ وَرَسُولُهُ وَلَدَارَ وَلِينَ كُنْتَ تُرِدَنَ
رها کردنی نیکو و پیامبرش و سرای شما می خواهید و اگر

الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْ كُنْ عَظِيمًا
آخرت را پس همانا الله آمده ساخته است برای زنان نیکوکار از شما بزرگ را

يَسِنَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْ كُنَّ بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَّفَ
ای زنان پیامبر هر که انجام دهد از شما کار زشت نمایانی را افزون شود

لَهَا الْعَذَابُ ضَعَفَيْنَ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا
برای او عذاب دوچندان این بر ای زنان

وَمَنْ يَقُولْتَ مِنْكُنَّ نُؤْتَهَا	وَرَسُولِهِ وَتَعَمَّلْ صَنِيلَحَا	لَهُ نُؤْتَهَا	وَمَرْتَيْنَ وَأَعْتَدَنَا هَا	وَمَرْتَيْنَ وَأَعْتَدَنَا هَا
وَهُرَكَه فَرَمَانِبَدَارِي كَنَد از شما اللَّه رَا	وَبَكَنَد كاری شایسته می دهیم به او	وَهُرَكَه فَرَمَانِبَدَارِي كَنَد از شما اللَّه رَا	وَهُرَكَه فَرَمَانِبَدَارِي كَنَد از شما اللَّه رَا	وَهُرَكَه فَرَمَانِبَدَارِي كَنَد از شما اللَّه رَا
يَنِسَاءَ الَّنَّىٰ	كَرِيمًا	رِزْقًا	رِزْقًا	رِزْقًا
۲۱ ای زنان پیامبر	۲۱ ارجمندی را روزی	۲۱ روزی	۲۱ دو بار و آماده می کنیم برای او	۲۱ پاداشش را دو بار و آماده می کنیم برای او
فَلَا تَخْضُعْنَ بِالْقَوْلِ	أَتَقِيَّنَ	إِنْ	كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ	لَسْتُنَ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ
پس نرم سخن مگویید	پرهیز کاری کنید	اگر [دیگر] زنان	نیستید شما مانند هیچ یک از	پس نرم سخن مگویید
فِيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرْضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا وَقَرْنَ	وَقَرْنَ	وَقَرْنَ	وَقَرْنَ	وَقَرْنَ
که طمع کند کسی که در دل او مرضی است و بگویید سخنی پسندیده	و قرار بگیرید	و قرار بگیرید	و قرار بگیرید	و قرار بگیرید
وَأَقْمَنَ وَأَقْمَنَ	الْجَاهِلِيَّةَ الْأَوَّلَى	تَبَرُّجَ	وَلَا تَبَرَّجَ	وَلَا تَبَرَّجَ
و بريا داري	مانند جلوه گري کردن [دوران] جاهليت	پيشين	در خانه هاي خود و جلوه گري نکنيد	در خانه هاي خود و جلوه گري نکنيد
إِنَّمَا وَرَسُولَهُ وَأَطْعَنَ اللَّهَ إِنَّمَا وَرَسُولَهُ وَأَطْعَنَ اللَّهَ	إِنَّمَا وَرَسُولَهُ وَأَطْعَنَ اللَّهَ	إِنَّمَا وَرَسُولَهُ وَأَطْعَنَ اللَّهَ	إِنَّمَا وَرَسُولَهُ وَأَطْعَنَ اللَّهَ	إِنَّمَا وَرَسُولَهُ وَأَطْعَنَ اللَّهَ
و اطاعت کنید از الله	زکات را	و بدھيد	و بدھيد	نماز را
وَيُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَهَّبَ عَنْكُمْ وَيَطْهُرُكُمْ	أَهْلَ الْبَيْتِ	أَهْلَ الْبَيْتِ	أَهْلَ الْبَيْتِ	أَهْلَ الْبَيْتِ
و پاک کند شما را	هر پليدي را	از شما	تا بيرد	مي خواهد الله
وَأَذْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ	تَبَرُّجَ	لِيُذَهَّبَ عَنْكُمْ	وَلِيُذَهَّبَ عَنْكُمْ	تَطْهِيرًا
آنچه را که خوانده می شود در خانه هاي شما از	و ياد کنيد	آنچه را که خوانده می شود در خانه هاي شما از	آنچه را که خوانده می شود در خانه هاي شما از	پاک کردنی
۲۲ آيات	۲۲ آيات	۲۲ آيات	۲۲ آيات	۲۲ آيات
۲۳ وَالْمُؤْمِنَاتِ	۲۳ وَالْمُؤْمِنَاتِ	۲۳ وَالْمُؤْمِنَاتِ	۲۳ وَالْمُؤْمِنَاتِ	۲۳ وَالْمُؤْمِنَاتِ
و زنان با ايمان	و مردان مؤمن	و زنان مسلمان	و زنان مسلمان	همانا
۲۴ وَالصَّابِرِينَ	۲۴ وَالصَّابِرِينَ	۲۴ وَالصَّابِرِينَ	۲۴ وَالصَّابِرِينَ	۲۴ وَالصَّابِرِينَ
و مردان شکيبا	و زنان راستگوي	و مردان راستگوي	و مردان راستگوي	و مردان راستگوي
۲۵ وَالْمُتَصَدِّقِينَ	۲۵ وَالْمُتَصَدِّقِينَ	۲۵ وَالْمُتَصَدِّقِينَ	۲۵ وَالْمُتَصَدِّقِينَ	۲۵ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
و مردان صدقه دهنده	و زنان فروتن	و مردان فروتن	و مردان فروتن	و زنان شکيبا
۲۶ وَالْمُحْفَظِينَ	۲۶ وَالْمُحْفَظِينَ	۲۶ وَالْمُحْفَظِينَ	۲۶ وَالْمُحْفَظِينَ	۲۶ وَالْمُحْفَظِينَ
و مردان نگهدارنده	و زنان روزه دار	و زنان روزه دار	و زنان روزه دار	و زنان صدقه دهنده
۲۷ كَثِيرًا	۲۷ كَثِيرًا	۲۷ كَثِيرًا	۲۷ كَثِيرًا	۲۷ كَثِيرًا
[به ذكر] بسيار	و مردان ياد کننده	و مردان ياد کننده	و مردان ياد کننده	شرمگاه هاي خويش و زنان نگهدارنده [شرمگاه هاي خود]
۲۸ عَظِيمًا	۲۸ أَمْرِزش	۲۸ أَمْرِزش	۲۸ أَمْرِزش	۲۸ فُرُوجَهُمْ
بزرگ را	برای ايشان	برای ايشان	برای ايشان	شرمگاه هاي خويش و زنان نگهدارنده [شرمگاه هاي خود]
۲۹ وَالْذَّكَرَاتِ	۲۹ وَالْحَفْظَاتِ	۲۹ وَالْحَفْظَاتِ	۲۹ وَالْحَفْظَاتِ	۲۹ وَالْحَفْظَاتِ
و زنان ياد کننده [الله]	آماده کرده است الله	آماده کرده است الله	آماده کرده است الله	آماده کرده است الله

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةً إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَن يَكُونَ
و نسزد برای مرد مؤمن و نه برای زن با ایمان چون حکم کند الله و رسول او کاری را اینکه باشد

لَهُمُ الْخَيْرُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَن يَعِصَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
برای ایشان اختیار در کارشان و هر که نافرمانی کند الله و رسولش را پس هر آینه گمراه شده به گمراهی

۳۶ مُبِينًا وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
آشکاری [۳۶] و [یاد کن] آنگاه که می گفتی به آن کسی که نعمت داده است الله بروی و نعمت دادی تو نیز بروی

أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَأَنْتَقَ اللَّهَ
نگهدار برای خود همسرت را و پرواگن از الله در حالی که پنهان می کردی در دل خود چیزی را که الله

مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَهُ فَلَمَا قَضَى زَيْدٌ
پدید آرنه آن است و می ترسیدی از مردم و حال آنکه الله سزاوارتر است به آنکه بترسی ازوی پس چون به انجام رسانید زید

فِنَّهَا وَطَرَأَ زَوْجَنَكُمَا لِكَ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي
از او حاجت خود را [از هم جذاشند] به همسری تو در آوردهیم او را تا اینکه نباشد بر مؤمنان هیچ باکی در

أَزْوَاجٍ أَدْعِيَاهُمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرَأَ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا
[ازدواج] با همسران پسر خواندگانشان آنگاه که به انجام رسانند از ایشان حاجت خود را وهست فرمان الله انجام شدنی

۳۷ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةً اللَّهِ فِي
نیست بر پیامبر هیچ باکی در آنچه واجب کرد الله برای او مانند روش الله در حق

۳۸ الَّذِينَ خَلَوْ مِنْ قَبْلٍ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدْرًا مَقْدُورًا الَّذِينَ
آنان که گذشتند پیش از این وهست فرمان الله به اندازه و اندازه گیری شده

يَبْلِغُونَ رِسَالَتِ اللَّهِ وَيَخْشُونَهُ وَلَا يَخْشُونَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهُ وَكَفَى
می رسانند پیام های الله را و می ترسند از او و نمی ترسند از هیچ کسی مگر از الله و کافی است

۳۹ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنَّ
الله برای حسابرسی نیست محمد پدر هیچ کس از مردان شما و لیکن

۴۰ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّنَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا
پیامبر الله است و پایان بخش تمام پیامبران است وهست الله بر هر چیزی دانا

يَتَأَمَّلُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا **۴۱** وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً
ای کسانی که ایمان آوردیده اید یاد کنید الله را یاد کردنی بسیار [۴۱] و به پاکی بخوانید او را صبح

۴۲ وَأَصِيلًا هُوَ الَّذِي يُصْلِي عَلَيْكُمْ وَمَلَئِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ
اوست آن که درود می فرستد بر شما و فرشتگان او [تیز بر شماره درود می فرستند] تا بیرون آورد شما را و شام

۴۳ مِنَ الظُّلْمَتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا
از تاریکی ها به سوی روشنایی و هست به مؤمنان مهربان

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعْدَ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا **۴۴**
 روزی که ملاقات کنند او را «سلام» است و آماده کرده است برای ایشان پاداشی ارجمند را ای
 درودشان

النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا **۴۵**
 پیامبر همانا ما فرستادیم تو را گواه و مزده دهنده و بیم دهنده و دعوت کننده

إِلَى اللَّهِ يَأْذِنُهُ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا **۴۶**
 به سوی الله به اذن او و چراغی درخشان است و مزده بدہ مؤمنان را به آنکه برای ایشان است

مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا **۴۷**
 از جانب الله بخششی بزرگ

وَدَعَ أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ **۴۸**
 و واکدار آزار ایشان را و توکل کن بر الله کارساز باشد و کافی است که الله

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامنُوا إِذَا نَكْحَتُهُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ **۴۹**
 ای کسانی که ایمان آورده اید چون به نکاح درآورید زنان مؤمنه را سپس طلاق دهید ایشان را

مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْدُوهُنَّهَا **۵۰**
 پیش از آنکه آمیزش کنید با ایشان پس نیست برای شما بر عهده آنان هیچ عده ای که آن را به شمار آورید

فَمِتْعَوْهُنَّ وَسَرِحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا **۵۱**
 پس بهره مند کنید ایشان را و رها سازید آنان را رها نمودنی نیکو همانا ما پیامبر

أَحَلَّنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أُجُورَهُنَّ **۵۲**
 حلال کردیم برای تو زناست را که داده ای مهرهای شان را [وکنیزهای] که مالک شده [ایشان را]

يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ عِمَّتِكَ **۵۳**
 دست تو از آنچه به غنیمت داده است الله بر تو و دختران عمومیت

وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَلَئِكَ الَّتِي هَاجَرَنَ مَعَكَ وَأَمْرَأَةً **۵۴**
 و دختران دایی ات و زن هجرت کرده اند با تو که خاله هایت

مُؤْمِنَةً إِنَّ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنَّ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنِكْحَهَا **۵۵**
 مؤمنه ای را اگر بیخدش خود را برای پیامبر اگر بخواهد پیامبر که به زنی گیرد او را

خَالِصَةَ لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنَاتِ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضَنَا **۵۶**
 این [حكم] خاص برای تو است نه مؤمنان ما نیک می دانیم آنچه واجب کردیم

عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَنَهُمْ لِكِيلًا **۵۷**
 بر ایشان در حق همسران آیشان و آنچه مالک شده است دست های ایشان [کنیزه اشان] تا

يَكُونَ عَلَيْكَ حَرْجٌ وَكَانَ هِيج باکی هیچ باکی بر تو نباشد

تُرْجِي مَنْ تَشَاءَ مِنْهُنَّ وَتُعَوِّي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ أَبْغَيَ
به تأخیر می افکنی [نوبت] هر که را خواهی از ایشان و جای دهی نزد خود هر که را خواهی و هر کدام را که نزد خود بطلبی

مِمَّنْ عَزَّلَتْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنَهُنَّ
از آنهایی که برکتار کردہای پس نیست هیچ گناهی برتو این نزدیکتر است به آنکه روشن شود چشم‌های ایشان

وَلَا يَحْزَرْكَ وَرِضَيْتَ بِمَا كُلُّهُنَّ وَاللهُ يَعْلَمُ
و اندوهناک نشوند و راضی باشد به آنچه دادهای به ایشان همگی آنان و الله می داند

مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا لَا يَحْلُلُ لَكَ
آنچه در دل‌های شماست و هست الله بس دانای بربار حلال نیستند برای تو

النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ تَبَدَّلْ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
زنان از این پس و نه حلال است آنکه جایگزین کنی به جای ایشان زنان دیگر را اگرچه به شکفت آورده تورا

حُسْنُهِنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا
زیبایی ایشان مگر آنچه مالک گردد دست تو [کنیز] و هست الله بر همه چیزی نگهبان

يَأَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا لَا نَدْخُلُو بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ
ای کسانی که ایمان آوردید داخل نشوید به خانه های پیامبر مگر اینکه

يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامِ غَيْرِ نَظَرِينَ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيْتُمْ
اذن داده شود به شما به خوردن طعامی بی آنکه [زودتر بروید و منتظر بمانید برای بخته شدن آن ولی چون دعوت شوید

فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعَمْتُمْ فَأَنْتُشِرُوا وَلَا مُسْتَعِنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ
همانا پس درآید پس چون طعام خوردید پراکنده شوید بی آنکه سرگرم سخنی شوید

ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِنِي أُنَبِّئُكُمْ مِنْ كُلِّهِنَّ فَإِذَا دَعَنِي
این کار شما می رنجاند پیامبر را پس شرم می کند از شما

لَا يَسْتَحِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ
شرم نمی دارد از سخن حق و چون خواهید از آنان [زنان پیامبر] کالایی را پس طلب کنید از ایشان از

وَرَاءِ حِجَابِ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبُهُنَّ وَمَا كَانَ
پشت پرده این [سؤال پشت پرده] پاکیزه تر است برای دل های شما و دل های ایشان و روا نیست

لَكُمْ أَنْ تُؤْذِنُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ
برای شما که برنجانید پیامبر اینکه به نکاح گیرید زنان او را

مِنْ بَعْدِهِ أَبْدَأَ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عَظِيمًا
پس ازوی هرگز همانا این کار هست نزد الله [گناهی] بزرگ اگر

تَبَدُّلُ شَيْئًا أَوْ تَخْفِيْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا
آشکارا کنید چیزی را یا پنهان دارید آن را پس همانا الله هست به هر چیزی

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي إَبَاءِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِهِنَّ وَلَا إِخْوَنَهُنَّ وَلَا أَبْنَاءَ
نیست هیج گناهی بر زنان در [ترک حجاب] نزد پدرانشان و نه پسرانشان و نه پسران

إِخْوَنَهُنَّ وَلَا أَبْنَاءَ أَخْوَتِهِنَّ وَلَا نِسَاءِهِنَّ وَلَا مَلَكَتْ
برادرانشان و نه پسران خواهرانشان و نه نزد زنان خود [یعنی زنان مسلمان] و نه نزد آنچه مالک آن شده

أَيْمَنَهُنَّ ۝ وَأَتَقِينَ اللَّهُ أَكَّبَ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا
دست های شان [یعنی غلام و کنیزشان] و پروا کنید [ای زنان از الله] همانا الله هست بر هر چیزی گواه

۵۵ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَكِيَّكَتْهُ يُصْلُونَ عَلَى النَّبِيِّ يَتَأَمَّهَا
۵۵ همانا الله و فرشتگان او درود می فرستند بر پیامبر کسانی که ای

۵۶ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذِنُونَ وَسَلَّمُوا تَسْلِيمًا ۵۶
ایمان آورده اید درود بفرستید بر وی و سلام بفرستید سلام گفتنی همانا آنان که آزار می دهند

۵۷ أَلَّهُ وَرَسُولُهُ لَعْنَهُمْ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعْدَّ لَهُمْ عَذَابًا
الله و پیامبر را لعنت کرد آنان را الله در دنیا و آخرت و آماده کرده است برای شان عذابی

۵۸ مُهِينَا وَالْمُؤْمِنَاتِ ۵۸
خوارکننده را همانا مسلمان را و زنان مسلمان را

۵۹ بِغَيْرِ مَا أَكَتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ۵۹
بدون گناهی که انجام داده باشدند هر آینه بر دوش گرفته اند بهتان و گناه آشکاری را

۶۰ يَتَأَمَّهَا النَّبِيِّ قُلْ لَا زَوْجَكَ وَبَنَائِكَ وَنِسَاءُ الْمُؤْمِنِينَ ۶۰
ای پیامبر بگو به زنان خود و دختران خود و زنان مؤمنان که فروافکنند

۶۱ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَانِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفَ فَلَا يُؤْذِنُ ۶۱ وَكَانَ
بر خود بخشی از چادرهاشان را [که رهاست] این نزدیک تراست به آنکه [به عفت] شناخته شوند پس مورد آزار قرار نگیرند ایشان و هست

۶۲ أَلَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۶۲
آمرزنده الله مهریان

۶۳ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ وَالْمُرْجَفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ ۶۳
در دل های شان بیماری است هر آینه تو رامی سورانیم در مدینه و شایعه افکنان

۶۴ ثُمَّ لَا يُجَاهُوْرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۶۴ مَلْعُونِينَ ۶۴
بر خود آنان پس همسایه تو نخواهند ماند در مدینه جز اندکی لعنت شدگان

۶۵ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أَخِذُوا وَقْتَلُوا تَفْتِيَلًا ۶۵ سُنَّةَ اللَّهِ فِي
هرجا که یافته شوند اسیر گرفته شوند و کشته شوند به سختی [طبق] سنت الهی که در میان

۶۶ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلٍ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةَ اللَّهِ ۶۶
آنان که گذشتند پیش از این و هرگز نیایی برای سنت دگرگونی را

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ مَنْ يَرْسَدُ إِذَا تَرَاهُ

می پرسند از تو مردمان درباره رستاخیز بگو جاین نیست که دانستن [وقت] آن نزد الله است و چه چیزی تورا آگاه می سازد

لَعْلَ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۶۳

شاید آمدن رستاخیز باشد نزدیک همانا الله لعنت کرده است کافران را و آماده ساخته است

سَعِيرًا ۶۴

برای آنان آتشی افروخته را همیشه نیابند در آن هیچ دوستی و نه یاوری را

يَوْمَ تَقْلُبُ وُجُوهُهُمْ فِي الْأَنَارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَا أَطْعَنَا اللَّهَ ۶۵

روزی که گردانیده شود روی های شان در آتش می گویند ای کاش فرمان می بردیم الله را

وَأَطْعَنَا الرَّسُولًا وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطْعَنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا ۶۶

و فرمان می بردیم پیامبر را و گویند [ای] پروردگارما همانا ما فرمان بردیم مهتران مان و بزرگان خود را

فَأَضْلَلُونَا أَلْسِنِيَّا ۶۷

پس گمراه ساختند مارا از راه [راست] ای پروردگارما از به آنان دو چندان از عذاب را

وَالْعَنْهُمْ لَعْنَاهُ كَيْرَا ۶۸

ولعنت کن آنان را لعنتی بزرگ کسانی که ایمان آور دید مباشد

إِذَا مُوسَى فَرَأَهُ اللَّهُ وَجْهَهَا ۶۹

رنجایندند موسی را پس تبرئه کرد اور ا الله از آنجه گفته بودند و هست او نزد الله آبرو مند

يَأَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ۷۰

ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از الله و بگویید سخنی استوار را که به صلاح اورد

لَكُمْ أَعْمَلَكُمْ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۷۱

برای شما کارهای شما را و بیامرزد برای شما گناهاتان را و هر که فرمان برد از الله و پیامبرش

فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۷۲

پس هر آینه کامیاب شود به کامیابی بزرگ ایمان را بر همانا عرضه داشتیم امانت را بر آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَالْجَهَالِ فَأَبَيْنَ ۷۳

و زمین و کوه ها پس قبول نکردند از آن و ترسیدند که بردارند آن را

الْأَنْسَنْ إِنَهُ كَانَ ظُلُومًا جَهُولًا لَيُعَذَّبَ ۷۴

آدمی همانا او هست بس ستم پیشنه نادان سرانجام عذاب کند الله

وَالْمُنَافِقَتِ وَالْمُشْرِكِينَ ۷۵

و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمَنَاتِ ۷۶

بر مردان مؤمن و زنان با ایمان

سِوْرَةُ سَبَّا

ترتیبها
۳۴آیاتها
۵۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
ستایش از آن الله است آن که برای اوست آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و برای اوست ستایش

فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَيْرُ ۖ ۱ يَعْلَمُ مَا يَلْجُعُ فِي الْأَرْضِ
در آخرت و اوست آن سنجیده کار آگاه می داند آنچه فرومی رود در زمین

وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنْهَا ۗ ۲ وَهُوَ
و آنچه برون می آید از آن آسمان و آنچه بالا می رود در آن و اوست

الْرَّحِيمُ الْغَفُورُ ۖ ۳ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِنَا الْسَّاعَةُ
آن مهربان امرزنه و می گویند کسانی که کفر ورزیدند نمی آید ما را رستاخیز

قُلْ بَلَّ وَرَبِّي ۖ ۴ لَتَأْتِنَّكُمْ عَلَيْمٌ الْغَيْبٌ لَا يَعْزَبُ عَنْهُ مِثْقَالٌ
بگو چرا سوگند به پروردگار من هر آینه خواهد آمد بر شما [پروردگاری] که داننده غیب است پوشیده نیست از او هموزن

ذَرَّةٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْفَرُ مِنْ ذَلِكَ
ذره ای در آسمان ها و نه در زمین و نه هیچ چیز کوچک تر از آن

وَلَا أَكَبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ لِّيَجْزِيَ الَّذِينَ
ونه بزرگ تر [از آن] مگر آنکه در کتابی آشکار است کسانی را که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا ۖ ۵ الْصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
ایمان آوردن و کردند کارهای شایسته و روزیش آنان برای ایشان است امرزش

كَرِيمٌ ۖ ۶ وَالَّذِينَ سَعَوْ فِي إِيَّاِنَا مُعَجِّزِينَ
ارجمند و آنان که در [بطال] آیه های ما عاجزگاره

لَهُمْ عَذَابٌ ۖ ۷ مِنْ رِّجْزِ الْأَلِمِ ۖ ۸ وَرَبِّي الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
برای شان عذابی از کیفری در دنای است و می بینند آنان که داده شده است به ایشان دانش

الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ ۖ ۹ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
آنچه فرستاده شده است به سوی تو از پروردگارت همان حق است و هدایت می کند به سوی راه

الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ ۖ ۱۰ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدْلُكُمْ عَلَى رَجْلٍ
ستوده و می گویند آنان که کفر ورزیدند آیا دلالت کنیم شما را بر مردمی که [الله] پیروزمند

يُنَيِّئُكُمْ ۖ ۱۱ إِذَا مَرْقُومٌ كُلَّ مَرْقَمٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
خبر می دهد شما را چون پاره پاره شوید کاملاً پاره پاره شده همانا شما در آفرینش نو خواهید شد

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ حِنْنَةُ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ يَا إِلَيْهَا
آیا بریسته است بر الله دروغی را یا با او جنونی است [نه بلکه آنان که ایمان ندارند به آخرت

فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ
در عذاب و در گمراهی دور افتاده اند

وَمَا خَلَفُهُمْ مِنْ أَلْسُنَةٍ وَالْأَرْضِ إِنْ نَشَاءُ نَخْسِفُ بِهِمْ
و آنچه پس پشت سر شان است از آسمان و زمین اگر خواهیم فروبریم ایشان را

الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كَسْفًا مِنْ أَلْسُنَةٍ
در زمین یا بیفکنیم از آسمان را به تحقیق در این

لَأَيْةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ وَلَقَدْ ءاَيَنَا دَأْوَدَ مِنَ فَضْلِهِ
نشانی است برای هر بندۀ رجوع کننده [به حق] و هر آینه دادیم به داود از نزد خود بخششی را

يَعْجَلُ أَوْيَ مَعْهُ وَالظَّيرَ وَأَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ
[گفتیم] ای کوهها همنوشید باو و ای پرندگان [شمانیز همنوشید باو] و نرم گردانیدیم برای او آهن را [گفتیم] که بازار

سَبِغَتِ وَقَدْرِ فِي الْسَّرَدِ وَاعْمَلُوا صَلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
زرهای فراخ و گشاده و اندازه نگهدار در بافت [حلقه های آن] و [گفتیم] بکنید کارهای شایسته را همانمان به آنچه می کنید

بَصِيرٌ وَلِسَلِيمَنَ الْرِّيحَ غَدوَهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ
[گفتیم] و [مسخر گردانیدیم] برای سلیمان بادر اش [به اندازه] یک ماه و بازگشت شبانگاهی اش [به اندازه] یک ماه بود

وَأَسْلَنَا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمَنْ يَعْمَلْ بَيْنَ يَدَيْهِ يَأْذِنْ
و روان ساختیم برای او چشمۀ مس گذاخته را و [مسخر گردانیدیم] از جن کسانی را که کار می کردند پیش روی او به ادن

رَبِّهِ وَمَنْ يَرِغُّ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقُهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ
پروردگارش و کسی که سرباز زند از ایشان از فرمان ما بچشانیم او را از عذاب آتش افروخته

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَرِّبٍ وَتَمَثِيلَ وَجْهَانِ كَالْجَوَابِ
می ساختند برای او آنچه می خواست از قلعه های نظامی [یا عبادتگاهها] و تندیس ها و کاسه های بزرگ مانند حوض ها

وَقُدُورٌ رَّاسِيَتٌ أَعْمَلُوا إَلَّا دَأْوَدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ
و دیگ های بزرگ ثابت [گفتیم] بجای اورید ای خانواده داود شکر را و اندک اند از بندگان من

الْشَّكُورُ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّمْ عَلَى مَوْتِهِ
شکرگزار پس چون مقرر کردیم بر وی مرگ را دلالت نکرد ایشان را بر مرگ او

إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْ سَاتِهِ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنْ
مگر موریانه ای که عصای او را پس چون افتد دریافتند

أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَيْثُوا فِي الْعَذَابِ
که اگر می دانستند غیب را درنگ نمی کردند در عذاب خوار کننده

لَقَدْ كَانَ لِسَبَا فِي مَسْكَنَهُمْ إِعْيَةً جَنَّاتِنَ عن يَمِينِ وَشَمَالِ هر آینه بود برای [قوم] سبا در مسکن ایشان نشانه ای [آن نشانه] دو باغ [بود] از راست و چپ گلوا من رزق ریکم واشکروا له بلدة طبیه و رب غفور [آنچه] بخورید رزق پروردگار خود را و سپاس بگزارید برای او [این] سرمیانی است پاکیزه و پروردگاری بس امرزند

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلَنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرَمِ وَبَدَلْنَهُمْ بِجَنَّتِهِمْ ۱۵
پس روی گردانیدند پس فرستادیم بنیان کن و عوض دادیم ایشان را به جای دو باگشان

جَنَّتِنَ ذَوَاتَ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَعِيرٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ۱۶
دو باغ دیگر دارای خوردنی [های] بدمزه و شوره گز و چیز اندکی از درخت کنار

كَفَرُوا وَهَلْ بُحْرَى إِلَّا الْكُفُورُ ۱۷
این [عذاب] را پاداش دادیم آنان را به سبب ناسپاسی که کردند و آیا کیفر دهیم جز ناسپاس را

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الْقُرَى الَّتِي بَرَكَنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً ۱۸
و قرار دادیم میان ایشان و میان آبادی های آبادی های در آنها آشکاری را

وَقَدَرَنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِي وَأَيَامًا ۱۹
و مقرر کردیم در آنها رفت و آمدرا [آنچه] گردش کنید میان آنها شب ها و روزها در حالی که این باشد

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَجَعَلْنَهُمْ ۲۰
پس گفتند [ای] پروردگارما دوری افکن میان سفرهای ما و ستم کردند بر خودشان پس گردانیدیم ایشان را

أَحَادِيثَ وَمَرْقَنَهُمْ كُلُّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذَيْتِ لِكُلِّ صَبَارٍ ۲۱
سخنان [عربت آییز] و پاره پاره کردیم آنها را کاملاً پاره پاره شده همانا در این [اما] نشانه هایی است برای هر پرشکیسی

شَكُورٌ وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبعَهُ إِلَّا سپاس گزارنده ۲۲ و هر آینه تحقق بخشید بر ایشان ابلیس گمان خود را پس پیروی کردند او را مگر

فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَنٍ ۲۳
گروهی اندک از مؤمنان هیچ غلبه ای و نبود برای او بر آنها

إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍ وَرَبُّكَ ۲۴
لیکن [متلاک کردیم آنان را] تاملوم بداریم چه کسی ایمان می اورد به آخرت از کسی که وی از آن [آخرت] در شک است و پروردگار تو

عَلَى كُلِّ شَئِ حَفِيظٌ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ ۲۵
بر هر چیزی نگاهبان است بگو بخوانید آنان را که می پندارید غیر از

لَا يَمْلِكُونَ الْأَمْلَكَ وَلَا فِي مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي الْسَّمَوَاتِ ۲۶
الله اند مالک نیستند هموزن آسمان ها در و نه در

الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شَرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهَيرٍ ۲۷
زمین و نیست برای ایشان در میان آن دو هیچ مشارکتی و نیست برای او از ایشان هیچ پشتیبانی

وَلَا نَفْعَ الْسَّفَعَةِ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَقٌّ إِذَا فُزِعَ عَنْ

وسود نکند شفاعت [کسی] نزداو مگر برای کسی که اجازه هد او را [آن روز همه در انصطراپند] تا وقتی که برطرف شود دلهره از

قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَلْحَقُوهُ أَعْلَمُ الْكَبِيرُ
دل هایشان گویند چه چیز فرمود پروردگار شما گویند فرمود [سخن] حق را و اوست والای بزرگ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنْ أَسْمَوَاتِ الْأَرْضِ قُلْ أَللَّهُ
۲۳ بگو چه کسی روزی می دهد شمارا از آسمان ها و زمین از

وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَى هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
۲۴ بگو هدایتیم یا در گمراهی آشکار شما یا وهماناما

قُلْ أَجْرَمَنَا وَلَا نُسْئَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ
۲۵ بگو ما بزه نمودیم و پرسیده نخواهیم شد ما از آنچه شما می کنید لَا تُسْأَلُونَ

يجمع بیننا ربنا ثم يفتح بیننا بالحق وهو الفتاح العلیم
۲۶ جمع می کند میان ما پروردگار ما آنگاه داوری می کند میان ما به حق و اوست آن داور بس دانا

قُلْ أَرُوفُ الَّذِينَ الْحَقْتُمْ بِهِ شَرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ أَللَّهُ
۲۷ بگو بنمایید به من آنان را که ملحق کرده اید به او به عنوان شریکانی چنین نیست بلکه اوست الله

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
۲۸ سنجیده کار پیروزمند لِلنَّاسِ كَافَةَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا
مردم برای همه و نفرستادیم تو را

بَشِيرًا وَنَذِيرًا لَا يَعْلَمُونَ
۲۹ مژده دهنده و بیم دهنده و لیکن اکثر انسان نمی دانند

وَيَقُولُونَ مَتَّ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِينَ
۳۰ و می گویند چه وقت است این و عده ای راستگویان

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَعْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةٌ وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ
۳۱ بگو برای شما وعده گاه روزی است که تأخیر نمی توانید از آن روز لحظه ای و نه پیشی می توانید [از آن]

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْءَانِ وَلَا
۳۲ و گفتند آنان که کفر ورزیدند هرگز ایمان نمی آوریم به این قرآن و نه

يَا لَذِي بَيْنِ يَدِيهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ
۳۳ به آنچه که پیش از وی بود و اگر بیشی آنگاه که ستمکاران نگاه داشته می شوند نزد

رَبَّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضَهُمْ إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ
۳۴ پروردگارشان رد و بدل می کنند برخی به سوی برخی دیگر سخن را [کشمکش می کنند با یکدیگر] می گویند آنان که

آسْتَضْعِفُوا لِلَّذِينَ أَسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتَمْ لَكُمْ مُؤْمِنِينَ
۳۵ به زیونی کشیده شده بودند به آنان که سرکشی کردند اگر نمی بودید شما هر آینه ما مؤمنان بودیم

قَالَ الَّذِينَ أَسْتَكَبُرُوا لِلَّذِينَ أَسْتَضْعِفُوا أَنْحَنُ صَدَّدْنَكُمْ
 گویند آنان که سرکشی کردند به آنان که بازداشتیم شما را آیا ما به زبونی کشیده شدند آیا ما

عَنِ الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ
 از هدایت بعد از آنکه آمد به [سوی] شما! [چنین نیست] بلکه شما بودید بزهکار آیا ما و گویند آنان که

أَسْتَضْعِفُوا لِلَّذِينَ أَسْتَكَبُرُوا بَلْ مَكْرُ الْيَلِ وَالنَّهَارِ إِذْ
 به زبونی کشیده شدند به آنان که سرکشی کردند: [چنین نیست] بلکه [بازداشت مار] نیرنگ شب و روز [شما] چون

تَأْمُرُونَا أَنْ تَكُفُرُ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا الْنَّدَامَةَ
 امر می کردید مارا که کافر شویم به الله و قرار دهیم برای او همتایانی و پنهان می دارند پشیمانی خود را

لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلَنَا أَعْنَاقَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 چون بینند عذاب را و قرار می دهیم ما طوق ها را در گردن های کسانی که کفر ورزیدند

هَلْ يَحْزُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 آیا کیفر داده می شوند جز موافق آنچه می کردند آیا و نفرستادیم در هیچ آبادی ای

مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتَرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أَرْسَلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ
 هیچ بیم دهنده ای مگر گفتند خوش گذران آن همانا ما به آنچه فرستاده شده اید به آن کافریم

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا
 و گفتند ما زیادتریم از نظر اموال

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكُنَّ أَكْثَرُ النَّاسِ
 بگو همانا پروردگار من فراخ می کند روزی را برای هر که خواهد و تنگ می گرداند [برای هر که خواهد] ولیکن بیشتر مردمان

لَا يَعْلَمُونَ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أُولَدُكُمْ بِالَّتِي تَقْرِبُكُمْ
 نمی دانند آیا نیست اموال شما و نه اولاد شما و نه چیزی که نزدیک گرداند شمارا نزد ما

زُلْفَى إِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَلِحًا فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الْصِّعْدَفِ
 نزدیک گردانیدنی مگر کسی است که ایمان آورد و کند کارشایسته پس آنان برای آنان است پاداش دوچندان

بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرْفَةِ
 به سبب آنچه گردند و ایشان در قصرهای بلند

ءَامِنُونَ وَالَّذِينَ يَسْعَونَ فِي
 در امان اند و آنان که سعی می کنند در

ءَيَّاتِنَا مُعَجِزِينَ أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ
 [رد] آیات ما عاجزگرانه این آن این در عذاب احصار شدگان اند

إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا
 هر آینه پروردگار من فراخ می گرداند روزی را برای هر که خواهد از بندگان خود و تنگ می گرداند برای او و هرچه

أَنْفَقْتُمُ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرِّزْقِينَ
 انفاق کنید از چیزی پس او [عطایی را] جایگزین آن خواهد کرد بهترین روزی دهنگان است

وَيَوْمَ يَحْشِرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْوَلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا
و روزی که محشور کند ایشان را همگی سپس گوید آیا اینان شما را
به فرشتگان آیا اینان شما را

۴۰ قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلِيْنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
یَعْبُدُونَ عبادت می کردند؟
بلکه آنان گویند پاکی برای توست تو سرپرست مایی نه آنان

۴۱ أَكَثَرُهُمْ لَا يَمْلِكُ مُؤْمِنُونَ فَالْيَوْمَ بِهِمْ
یَعْبُدُونَ الْجِنَّةَ می پرسنیدند جن ها را
باور دارندگان بودند پس امروز در اختیار ندارد

۴۲ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
برخی از شما برای برخی دیگر سودی و نه زیانی را و می گوییم به کسانی که ستم کردند بچشید عذاب

۴۳ النَّارَ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ أَيْنَا بَيَّنَتْ
آتشی را که شما آن را دروغ می پنداشتید و چون خوانده شود بر ایشان آیات روشن ما

۴۴ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصْدِكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ إِبَّا آتِكُمْ
گویند نیست این مگر مردی که بازدارد شما را از آنچه می پرسنیدند پدران شما

۴۵ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرٌ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
و گویند نیست این [قرآن] مگر دروغی بربافته شده و گفتند کسانی که کفر ورزیدند درباره حق آنگاه که

۴۶ جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مَّا يَأْتِنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ
بیامد نزد آنان نیست این مگر جادویی آشکار و ما ندادیم به ایشان هیچ کتابی

۴۷ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلَنَا قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ وَكَذَبَ
که بخوانند آن را و نفرستادیم به سوی آنان پیش از تو هیچ بیم دهنده ای را و تکذیب کردند

۴۸ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مَعْشَارَ مَا فَكَذَبُوا رُسُلِ
آنکه پیش از ایشان بودند و نرسیدند به ده یک آنچه که داده بودیم به ایشان [ایشیشیان] پس تکذیب کردند پیامبران مرا

۴۹ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٌ قُلْ إِنَّمَا أَعْظُمُكُمْ بِوَحْدَةِ أَنْ
پس چگونه بود کیفر من بگو جز این نیست پند می دهم شمارا با یک [جمله] که

۵۰ تَقْمُومُوا بِرَبِّ الْلَّهِ مَشْنَى وَفَرَدَى لَمَّا ثَنَفَكُرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ
برخیزید برای الله دودو و یک یک سپس نیست هدم شما را بیندیشید

۵۱ مَنْ جَنَّةٌ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيِ عَذَابٍ شَدِيدٍ
هیچ جنونی نیست او مگر بیم دهنده ای برای شما پیش از آمدن عذابی سخت

۵۲ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرٍ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى
بگو آنچه خواستم شما را از مزد پس آن برای شماست نیست مزد من مگر بر الله واو بر

۵۳ كُلُّ شَيْءٍ شَهِيدٌ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْدِفُ بِالْحَقِّ عَلَمَ الْغَيُوبِ
هر چیزی گواه است بگو همانا پروردگار من می افکند حق را [بردل ها] و او بسی دلایی به نهانی هاست

سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۝ ۵۰ **وَلَوْ تَرَى إِذْ فَرَّعُوا** ۝ ۵۱ **فَلَا فَوْتَ وَأَخْذُوا مِنْ**
شنوایی بس نزدیک است و اگر ببینی آنگاه که وحشت زده شوند پس از دست نرونده [راه گریزی نیابند] و بازخواست شوند از

۵۱ مَكَانٌ قَرِيبٌ نَزِدِيْكَ وَقَالُوا أَمَنَا بِهِ وَأَنَّ لَهُمُ الْتَّنَاؤُشُ مِنْ وَگویند ایمان آور دیدم به آن [قرآن] و چگونه باشد برای آنها دستیابی [به ایمان] از

مَكَانٍ بَعِيدٍ دُور ۝ وَ حَالَ أَنْكَهُ كَفَرُوا كَفَرَ وَرِزِيدَنْد پِيش از اين به آن مِنْ قَبْلٍ وَيَقِذْفُونَ وَمِنْ افکنند

بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ وَحِيلٌ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ
 آز جایی دور! [از روی گمان باطل سخن می گفتند] و جدایی افتاد میان ایشان و میان خواسته هایشان

کما فُعَلَ بِأَشْيَا عِهْمٍ مِنْ قَبْلٍ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍ مُرِيبٍ
چنانچه کرده شد با امثال آنان پیش زاین [ایا همکیشان آن چنین رفتار شد] همانا آنان بودند در شکی پر اضطراب

آیات‌ها
۴۵

سورة فاطر

ترتیبها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نام الله مهر گستر مهریان

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكَيْكَةِ رُسُلاً أُولَئِكَ هُنَّا فَرِشَتَگانٌ اسْتَ بِهِ عَنْوَانَ يَبَامَ آورَانَ دَارَائِي سَتَایش از آنَ اللَّهِ اسْتَ كَهْ آفَرِینَدَهْ آسمَانَهَا وزَمِينَ قَرَادَهْنَدَهْ

أَجِنْحَةٍ مَّثْنَى وَثُلَّتْ وَرْبَعٌ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
دونو و سه سه و چهار چهار می افزاید در آفرینش آنچه را خواهد همانا الله بر هر
بال های

شیعه قدریٰ مَا یفتح اللہ للناسِ مِن رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِکَ لَهَا
تواناست ۱ آنچه گشاده گرداند اللہ برای مردم از رحمتی پس هیچ بازدارنده نیست برای آن چیزی

وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسَلٌ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ
بازدارد پس هیچ فرستنده‌ای نیست برای آن پس از او و اوست آن پیروزمند سنجیده کار ای

النَّاسُ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ
مردمان یاد کنید نعمت الله را برخود آیا هیچ افرینشده‌ای هست جز الله که روزی دهد شما را

از آسمان و زمین نیست هیچ الهی مگر **الله** **إِلَهٌ مَّا** **لَا** **هُوَ فَإِنْ** **تَوَكُّنَ** **أَنْ** **السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ** **مِنْ** **أَنَّ** **شَوِيدٌ** [از توحید]

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ وَلَيَالِي اللَّهِ تَرْجِعُ الْأَمْوَالُ
واگر تکذیب کنند تو را پس هر آینه تکذیب شند پیامبران پیش از تو و به سوی الله بازگردانیده می شود همه کارها

يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغْرِبُكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
ای مردمان همانا وعده الله حق است پس فریب ندهد شما را زندگانی دنیا

وَلَا يَغْرِبُكُمْ بِاللَّهِ الْغَرْبَةُ ۝ إِنَّ الشَّيْطَنَ لَكُمْ عَدُوٌ فَاتَّخِذُوهُ
وفریب ندهد شما را به [کرم الله آن شیطان] فریبکار همانا شیطان برای شما دشمن است پس بگیرید او را

عَدُوًا إِنَّمَا يَدْعُونَا حِزْبُهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعْيِ ۝ الَّذِينَ
دشمن جز این نیست که دعوت می کند حزب خود را تا شوند از همدمان آتش افروخته [دوزخ] آنان که

كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ ءاْمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ لَهُمْ
کفر ورزیدند برای آنهاست عذابی سخت و آنان که ایمان آورند و کردند کارهای شایسته برای آنهاست

مَغْفِرَةً وَأَجْرًا كَبِيرًا ۝ أَفَمَنْ زِينَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرِءَاهُ حَسَنًا
آمرزش و پاداشی بزرگ آیا کسی که زینت داده شد برای او بدی کردارش و بیند آن رانیکو [مانند کسی است که چنین نیست]؟

فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَهُدِيَ مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَنْذَهْ بِنَفْسِكَ
پس همانا الله گمراه می کند هر که را خواهد و راه می نماید هر که را خواهد پس مبادا از دست رود جانت

عَلَيْهِمْ حَسَرَتٍ ۝ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ
بر آنان از روی حسرت ها [ای گمراهی شان] همانا الله داناست به آنجه می کند و الله است که فرستاد

الرِّيحَ فَتَثِيرُ سَحَابًا فَسَقَنَهُ إِلَى بَلَدٍ مَّيْتٍ فَأَحْيَنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
بادهارا پس برمی انگیزاند ابری را پس می رانیم آن به سرزمینی مرده پس زنده می گردانیم با آن زمین را پس از

مَوْتَهَا كَذِلِكَ النُّشُورُ ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَزَّةَ فَلِلَّهِ الْعَزَّةُ جَمِيعًا
مردنش این چنین است برانگیختن هر که بخواهد عزت را پس برای الله است عزت یکسره

إِلَيْهِ يَصْعُدُ الْكَلْمُ الظَّبَابُ وَالْعَمَلُ الصَّلِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
به سوی او بالا می رود سخن پاک و کار شایسته بالا می برد آن را و آنان که

يَمْكُرُونَ الْسَّيِّعَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرٌ أُولَئِكَ هُوَ بَيْرُورُ
نیرنگ های بد به کار می برند برای آنهاست عذابی سخت و نیرنگ آنان است که نابود می شود

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا
والله آفریده شمارا از خاک سپس از نطفه ای سپس قرارداد شمارا جفت هایی [ایه صورت زن و مرد]

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُثْنَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُّعْمَرٍ
و حمل نمی کند هیچ ماده ای و نمی نهد [آن را] مگر به علم او و عمر داده نمی شود به هیچ عمر کننده ای

وَلَا يُنَقْصُ مِنْ عُمْرَهٖ إِلَّا فِي كِتْبٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ سَرُورٌ
ونه کم می شود از عمرش مگر [اینکه] در کتابی [ثبت است] همانا این [زیارت و نقصان] بر الله آسان است

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَاعِيٌ شَرَابِهِ
وَهَذَا وَبِرْبَرٌ نِيَسْتَدِ اِينِ يِكْ شِيرِنِ اِستِ وَخُوشِ کامِ گوارَاستِ نُوشِیدِ آنِ
وَهَذَا وَبِرْبَرٌ نِيَسْتَدِ اِینِ دُرِیاِ اِینِ دُرِیاِ اِینِ دُرِیاِ

مَلْحٌ أَجَاجٌ وَمَنْ كُلٌّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَسَتَخْرُجُونَ
شُورٌ وَتَلْخُ اِستِ وَازِ وَبِرُونِ مِيَ اُورِیدِ

حِلَيَّةَ تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلَكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لِتَبْغُوا مِنْ فَضْلِهِ
زیوری که آن را می پوشید و می بینی کشتی ها را در آن شکافندگان [آب] تا بجودید از بخشش او

وَلَعَلَّكُمْ تَشَكُّرُونَ ۖ ۱۲ وَلَعَلَّكُمْ تَشَكُّرُونَ ۖ ۱۲
وَلَعَلَّكُمْ تَشَكُّرُونَ ۖ ۱۲ وَلَعَلَّكُمْ تَشَكُّرُونَ ۖ ۱۲
شکر کنید و باشد که شما

النَّهَارَ فِي الْأَيَّلِ وَسَخَرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي
روز را در شب و مسخر ساخته است آفتاب هر یک می رود

لِأَجَلِ مُسَمَّى ذَلِكُمْ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ
تا مدتی معین این است الله پروردگار شما برای اوست فرمانروایی و آمان را که

تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ۱۳
می خوانید پوسته هسته خرمایی [کمترین چیزی را دارانیستند] اگر مالک نیستند

لَكُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا أَسْتَجَابُوا
بخوانید آنان را نشنوند خواندن شما را و اگر [فرضاً] بشنوند پاسخ نمی دهند به شما

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بِشَرِّكُمْ وَلَا يُنِئُكَ مِثْلُ خَيْرٍ
روز رستاخیز انکار می کنند شرک شما را و خبردار نمی کنند تو را [هیچ کس] مانند [الله] آگاه

يَا إِيَّاهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفَقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ ۖ ۱۴
ای مردم آن بی نیاز نیازمندانید به سوی الله و الله اوست شما

الْحَمِيدُ ۖ ۱۵ ستوده ای شا یَدِهِ حَكْمٌ وَيَأْتِ بَخْلَقٌ جَدِيدٌ
اگر خواهد ببرد شما را و بیاورد افریده ای نورا

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۖ ۱۷ وَلَا تَرُرُ وَازِرَةٌ وِزَرَ آخرَ ۖ ۱۷
و نیست این کار بر الله دشوار و برنمی دارد هیچ بردارنده ای بار دیگری را و اگر

تَدْعُ مُثْقَلَةً إِلَى حِمْلَهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى
بخواند گرانباری [کسی را] به برداشتن بار خویش برداشته نشود از آن [بار] چیزی اگرچه باشد [آن کس] خوبشاوند

إِنَّمَا نُذِرُ الَّذِينَ يَخْشُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَمُوا الصَّلَاةَ
جز این نیست که بیم می دهی آنان را که می ترسند از پروردگار خود درنهان و بربا می دارند نماز را

وَمَنْ تَرَكَ فَإِنَّمَا يَتَرَكَ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۖ ۱۸
و هر که پاکی ورزد ج این نیست که پاکی ورزیده است به سود خود و به سوی الله است بازگشت

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَانِ
وَالْبَصِيرُ وَبِينَا^{۱۹}
نَابِيَّنا وَلَا الظُّلْمَتُ^{۲۰}
وَلَا النُّورُ^{۲۱}
وَلَا الظِّلُّ^{۲۲}
وَلَا الْحَرُورُ^{۲۳}
وَلَا إِلَهٌ^{۲۴}
إِلَّا اللَّهُ^{۲۵}

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ^{۲۶}
وَلَا الْأَمْوَاتُ^{۲۷}
وَلَا الْأَنْجَارُ^{۲۸}
وَلَا يُسْمَعُ مَنْ يَشَاءُ^{۲۹}
وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ^{۳۰}
مَنْ فِي الْقُبورِ^{۳۱}
إِنَّ اللَّهَ مِنْ شَنَوْنَدَه
مِنْ شَنَوْنَدَه کسانی را که در گورها هستند^{۳۲}
همانا الله می شنواشد هر که را خواهد و نیستی تو

أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ^{۳۳}
إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ^{۳۴}
بِشِيرًا وَنَذِيرًا^{۳۵}
وَإِنْ مَنْ^{۳۶}
تُوْمَرْ مَنْ مَرْ^{۳۷}
مَنْ مَرْ مَنْ مَرْ^{۳۸}
أَمْمَةٌ إِلَّا خَلَّا^{۳۹}

فِيهَا نَذِيرٌ^{۴۰}
وَلَانِ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ^{۴۱}
أَمْتَى مَكْرَاهِينَکه گذشته است [به سر برده است] در آن بیم دهنده ای^{۴۲}
وَأَكْرَاهُ تکذیب کنند تورا پس به تحقیق تکذیب کردند آنان که

مِنْ قَبْلِهِمْ^{۴۳}
جَاءَهُمْ^{۴۴}
رَسُلُّهُمْ^{۴۵}
وَبِالْكِتَابِ^{۴۶}
بِالْبَيِّنَاتِ^{۴۷}
وَبِالزِّبْرِ^{۴۸}
نَسَانِهِ هَای آشکار و نوشته ها^{۴۹}
وَبِالْكِتَابِ^{۵۰}
بِالْبَيِّنَاتِ^{۵۱}
وَبِالزِّبْرِ^{۵۲}
نَسَانِهِ هَای آشکار و نوشته ها^{۵۳}
پیامبرانشان

الْمُنْتَرِ^{۵۴}
ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ^{۵۵}
نَكِيرٍ^{۵۶}
روشنگر را^{۵۷}
آنگاه [به کیفر] گرفتم آنان را که کیفر من

أَلْمَتَرَ^{۵۸}
أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً^{۵۹}
فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَتِ مُخْتَلِفًا^{۶۰}
آیا ندیدی که همانا الله فرود آورد از آسمان آبی را پس برآورده به آن میوه ها که مختلف است

الْوَانُهَا^{۶۱}
وَمِنَ الْجَبَالِ جُدُودٌ^{۶۲}
بِيَضٌ وَحُمرٌ^{۶۳}
مُخْتَلِفُ الْوَانُهَا^{۶۴}
رنگ های آنها و بعضی از کوهها دارای رگه هایی سفید و سرخ مختلف است

وَغَرَبِيبٌ^{۶۵}
سُودٌ^{۶۶}
وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِ^{۶۷}
وَالْأَنْعَمِ^{۶۸}
وَ[برخی کوهها] سیاه پررنگ [کاما لآ سیاه]^{۶۹}
مردمان و جانوران و از و چهارپایان دامی

الْوَانُهُ^{۷۰}
كَذِيلَكَ^{۷۱}
إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعَلَمَوْا^{۷۲}
مُخْتَلِفُ^{۷۳}
گوناگون است رنگ های آن همچنین جز این نیست که می ترسند از الله از میان بندگانش دانشوران

إِلَكَ^{۷۴}
الَّهُ عَزِيزٌ^{۷۵}
غَفُورٌ^{۷۶}
كِتَابَ اللَّهِ^{۷۷}
إِنَّ^{۷۸}
هُمَانَا^{۷۹}
آنَّیَ که می خوانند کتاب الله را

وَأَقَامُوا^{۸۰}
الصَّلَاةَ^{۸۱}
وَأَنْفَقُوا^{۸۲}
مِمَّا نماز را و بربا می دارند

تَجْرِيَةً^{۸۳}
لَنَ^{۸۴}
تَبُورَ^{۸۵}
كَسَادِي نیابد^{۸۶}
تَجَارَتِي را که هرگز^{۸۷}
تَجَارَتِي را ثواب هایشان را

وَزِيَادَهُمْ مَنْ^{۸۸}
أَنْهَهُ^{۸۹}
هُمَانَا او^{۹۰}
فَضْلَهُهُ^{۹۱}
فضل خود^{۹۲}
و زیاده دهد به ایشان کاز

غَفُورٌ^{۹۳}
شَكُورٌ^{۹۴}
أَمْرَنَدَه^{۹۵}
قدرتان است

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَبِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقاً لِمَا بَيْنَ وَأَنْجَهُ را که وحی کردیم به سوی تو از کتاب همان حق است تصدیق کننده است آنچه را که پیش از

يَدِيهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَيْرٌ بَصِيرٌ ۳۱
آنگاه به ارث دادیم کتاب را آن می باشد همانا الله به بندگان خود آگاه بیناست

الَّذِينَ أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فِيمُنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ
از بندگان خود پس برخی آنان ستمگر به خویش اند و برخی شان به آنان که برگزیدیم

مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَتِ يَاذِنُ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ
سبقت گیرنده به نیکی هاست به اذن الله این است آن میانه رواند

الْكَبِيرُ الْفَضْلُ ۳۲
بزرگ فزون بخشی بخشت های پاینده ای که داخل شوند در آنها آراسته می شوند

فَهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلَؤْلَؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۳۳
در آن ها از دستبندهایی طلا و مروارید و لباس ایشان در آنجا ابریشم است

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّا لَغَافِرُونَ
و گویند ستایش برای الله است آن که زدود از ما غم را همانا پروردگار ما آمرزند

شَكُورٌ الَّذِي أَحْلَنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمْسُنا ۳۴
قدرتان است آن که جای داد ما را در سرای اقامت از فضل خود نمی رسد ما را

فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمْسُنا فِيهَا لُغُوبٌ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ ۳۵
در آن هیچ رنجی و نرسد ما را در آن هیچ خستگی و آنان که کفر ورزیدند برای آنهاست

نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَى عَلَيْهِمْ فِيمُوْنُوا وَلَا يُخْفَفُ عَنْهُمْ مِنْ
آتش دوزخ نه حکم [مرگ] شود بر آنان چیزی از و تخفیف نیابد که بمیرند

عَذَابِهَا كَذِلِكَ بَخْزِي كُلَّ كَفُورٍ ۳۶
عذابش این چنین کیفر می دهیم هر ناسپاسی را و آنها فریاد کنند

فِيهَا رَبَّا أَخْرَجَنَا نَعَمَلُ صَلِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
در آن [ای] پروردگارما بیرون آور ما را که بکنیم کار شایسته را غیر از آنچه که می کردیم

أَوْلَمْ نَعْمَرُكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمْ الْنَّذِيرُ ۳۷
ایا عمر ندادیم به شما انقدر که پند پذیر شود در آن آنکه پند پذیرد و نیامد برای شما بیم دهنده؟

فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ۳۸
پس بچشید [عذاب را] پس نیست برای ستمکاران هیچ مددکاری داننده همانا الله

غَيْبُ الْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ هَمَّا نَهُ وَهُمْ دَانَا عَلِيهِمْ
غیب آسمان ها و زمین است همانا وی دانایا

**هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفُورٌ وَلَا
اوست آن که قرارداد شما را جانشین ها در زمین پس هر که کفر ورزد پس بر وی است [ازیان] کفر او و**

**يَزِيدُ الْكُفَّارِينَ كُفُورُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْنًا وَلَا يَزِيدُ الْكُفَّارِينَ
نمی افزاید کافران را نزد پروردگارشان کفرشان جز خشم**

**كُفُورُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ۴۰ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمْ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
کفرشان مگر زیانکاری ۴۱ بگو خبر دهید مرا از شریکان خود آنان که فرامی خوانید به**

**دُونِ اللَّهِ أَرْوَفْتِ مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شَرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
جز الله بنمایید مرا چه چیز آفریده اند از زمین یا برای آنان هست مشارکتی در آسمان ها**

**أَمْ أَتَيْتُهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَاتٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ
یاد داده ایم به آنان کتابی را پس آنان بر حجتی از او باشند؟ [نه] بلکه وعده نمی دهند ستمکاران**

**بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ۴۲ يَسِّكُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ هُمَا مِنْ أَمْسَكَهُمَا
بعضی از آنها برخی دیگر را مگر از روی فریب آسمان ها نگه می دارد همانا الله همچو**

**وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَ وَلَئِنْ زَالتَ إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ
و زمین را از اینکه فرو لغزند و اگر فرو لغزند نگه نمی دارد آنها را هیچ کس پس از وی**

**إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۴۳ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهَدَ أَيْمَنَهُمْ لَيْنَ
همانا او است بردار آمرزند و سوگند خوردن به الله سخت ترین سوگندهای خود که اگر**

**جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونَ أَهْدَى مِنْ إِحْدَى الْأَمْمٍ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
بیاید برای ایشان بیم دهندهای هر آینه خواهند بود هدایت یافته تر از هر یک امت ها پس چون آمد نزدشان بیم دهنده ای**

**مَا زَادَهُمْ إِلَّا نَفُورًا ۴۴ أَسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكَرُ السَّيِّئِ
نیفزوود آنان را مگر گریز و بیزاری [از حق] [از روی] خود بزرگ بینی در زمین و نیرنگ بد**

**وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنْتَ
و فرانمی گیرد نیرنگ بد مگر انتظار دارند جز روش [عقوبت]**

**الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسْنَتِ اللَّهِ تَبَدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسْنَتَ اللَّهِ تَحْوِيلًا
پیشینیان را پس نیابی برای روش الله هیچ دگرگونی را و نیابی هیچ تعییری را**

**أَوْلَمْ يَسِّرُوا فِي الْأَرْضِ فَيُنْظَرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
آیا گردش نکردند در زمین تابیینند چگونه شد سرانجام آنان که پیش**

**أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ
از آنان بودند و بودند نیرومندتر از آنان و چنان نیست که الله عاجز کند او را چیزی**

**قَبْلَهُمْ وَكَانُوا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مَقْدِيرًا ۴۶
در آسمان ها و نه در زمین همانا او هست دانای توana**

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ
النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ
مردمان را به سبب آنچه می کردند و نمی گذاشت
بر و اگر به کیفر می رساند الله

ظَهَرَهَا مِنْ دَآبَتِهِ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمٍّ
پشت آن [ازمین] هیچ جنبنده ای را سرآمدی معین
ولیکن به تأخیر می افکند آنان را تا سرآمدی

فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا
پس چون باید سرآمدشان الله هست پس همانا بینا
به بندگان خود هست

۴۵

۱۵

آیاتنها
۸۳

سُورَةُ يَسْ

ترتیبها
۳۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَسْ ۱ وَالْقُرْءَانِ الْحَكِيمِ ۲ إِنَّكَ لِمَنْ أَمْرَسَلْيَنَ عَلَى
یا، سین سوگند به این قرآن استوار و سنجیده بر پیامبرانی

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۴ تَزَرِّيلَ الْعَزِيزِ الْرَّحِيمِ ۵ لِئَنَذِرَ قَوْمًا
راهی راست فروفرستاده آن پیروزمند مهربان تا بیم دهی قومی را که

مَا أَنْذَرَءَابَاؤُهُمْ فَهُمْ غَفَلُونَ ۶ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ
بیم داده نشند پدران شان در نتیجه ایشان بی خبران اند هر آینه سزاوار گشته است فرمان [عناب] بر بیشترشان

فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۷ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى
پس آنان ایمان نمی آورند همانما قرارداده ایم در گردن هایشان طوق هایی بس آنها تا

الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ۸ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًا
زنخهای شان رسیله پس آنان سردر هوا ماندگان اند حائلی را

وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًا فَاغْشِيَنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۹ وَسَوَاءٌ
و پشت سرشان حائلی را پس پرده افکندیم بر [چشم های] شان پس آنان هیچ نمی بینند و یکسان است

عَلَيْهِمْ أَنَذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۱۰ إِنَّمَا تُنْذِرُ
بر ایشان چه بیم دهی آنان را ایمان نمی آورند جز این نیست که بیم می دهی

مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَسِيَ الْرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرُهُ بِمَغْفِرَةٍ
آن را که پیروی کند این پند را و بترسد از [الله] مهرگستر در نهان پس مژده بدہ او را به آمرزش

وَأَجْرٌ كَرِيمٌ ۱۱ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتَ وَنَحْكِمُ
و پاداشی ارجمند همانما خود زنده می گردانیم مردگان را و می نویسیم

مَا قَدَّمُوا وَأَثْرَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ۱۲
آنچه پیش فرستادند و آثارشان را [که بر جای نهاده اند] و هر چیزی به شمار اورده ایم آن را در کارنامه ای روشن

وَاصْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ
وَبَنْ بِرَاهِيْنَ بِرَاهِيْنَ مَتَّلَ رَا مَرْدَمَانَ آنَّ آبَادَیَ رَا چُونَ آمَدَنَ نَزَدَشَانَ فَرَسْتَادَگَانَ

إِذْ أَرْسَلَنَا إِلَيْهِمْ أَشْنَى فَكَذَبُوهُمَا فَعَزَّزَنَا بِشَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا
آنگاه که فرستادیم به سوی ایشان دو تن را پس تکذیب کردند هر دو را پس تقویت دادیم [آن دورا] به سومی پس گفتند همانا ما

إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ
به سوی شما فرستاده شدگانیم

الْرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكَذِّبُونَ
[الله] مهرگستر هیچ چیزی را نیستید شما مگراینکه دروغ می گویید گفتند پروردگار ما می داند همانا ما

إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ
به سوی شما فرستاده شدگانیم

قَالُوا إِنَّا تَطَهِّرُنَا بِكُمْ لَيْلَمَ تَنْتَهُوا لَزَجْنَتُكُمْ وَلَيْمَسَنَّكُمْ
گفتند همانا ما فال بد گرفتیم به شما اگر دست برندارید هر آینه سنگسار کنیم شما را و بتنه برسد به شما

مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ قَالُوا طَهِّرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِنْ ذُكْرَهُ
از سوی ما عذابی دردنگی گفتند فال بد شما با خود شماست آیا اگر پند داده شوید [به فال بد می گیرید]

بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرُفُونَ
بلکه شما قومی اسراف کارید

يَسْعَى قَالَ يَنْقُومُ أَتَبِعُوا مَرْسَلِيْنَ
که می دوید گفت ای قوم من پیروی کنید از کسانی که

لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ
درخواست نمی کنند از شما هیچ مزدی را و ایشان راه یافتگان اند و چه شده است مرا که بندگی نکنم آن را که

فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تَرْجَعُونَ
آفریده است مرا و به سوی او بازگردانیده می شوید

يُرِدِنِ الْرَّحْمَنُ
بخواهد برای من [الله] مهرگستر

يُنْقِذُونَ إِذَا لَفِي ضَلَالٍ
نرهانند مرا همانا من آنگاه در گمراهی آشکاری خواهم بود همانا من ایمان آوردم

بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونَ
به پروردگار شما پس بشنوید از من گفته شد [به او] داخل شو در بهشت گفت ای کاش قوم من

يَعْلَمُونَ
می دانستند

**وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمٍ مِّنْ السَّمَاءِ وَمَا
وَفَرُودْ نِيَارْدِيْم بِرْ قَوْم او
پَس از او هیچ سپاهی را از آسمان و نبوده ایم**

كُنَّا مُنْزَلِينَ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَحْدَةً فَإِذَا هُمْ خَمِدُونَ
ما فرو فرستندگان نبود [کیفر آنان] مگر پس ناگهان ایشان [سردو] خاموش شدند

**يَحْسَرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
نياید برای آنان هیچ پیامبری اور اینکه این بندگان افسوس**

**الْقُرُونَ كُمْ أَهْلَكُمْ قَبْلَهُمْ مِّنْ
نسل ها از چقدر هلاک ساختیم پیش از ایشان آیا ندیدند**

**يَسْتَهِنُونَ أَلْمَرِيَّوْا
ریشخند می کردند**

**أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ وَلَانِ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدِنَّا مُحْضَرُونَ
که آنها به سوی ایشان برنمی گردند نیستند هیچ یک مگر اینکه همکی نزد ما حاضرشدگان اند**

**وَإِيَّاهُ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحَيَنَهَا وَأَخْرَجَنَا مِنْهَا حَبَّا
و نشانه ای است برای آنان زمین مرده که زنده گردانیدیم آن را و بیرون آوردیم از آن دانه را**

**فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ يَأْكُلُونَ
پس از آن می خورند**

**وَأَعْنَبِ وَفَجَرَنَا فِيهَا مِنْ
و انگور و روان ساختیم در آنها**

**أَلَّذِي سُبْحَنَ لِيَأْكُلُوا مِنْ شَمَرَهٖ
که [الله] پاک است تا بخورند از فرآورده آن**

**وَمَا عَمِلْتَهُ أَيْدِيهِمْ
و نساخته است آن را دست های شان**

**خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلُّهَا
آفرید جفت ها را همه اش را**

**وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ
و از آنچه نمی دانند**

**فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ
پس ناگهان ایشان در تاریکی فرومانند**

**ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
این است اندازه گیری آن پیروزمند**

**عَادَ كَالْعَرْجُونِ الْقَدِيرِ
بازگردد مانند شاخه کهنه خوشة خرما**

**الْقَمَرَ وَلَا أَلَّلَ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلُّ فِلَكٍ يَسْبَحُونَ
ماه را و نه شب پیشی گیرنده است بر روز و هر یکی در مدار خود شناورند**

وَإِيَّاهُ لَهُمْ أَنَا حَمَلْنَا ذَرِيَّتْهُمْ فِي الْفُلُكِ الْمَسْحُونِ وَخَلَقْنَا ۴۱
و نشانه ای است برای ایشان که همانا ما برداشتیم نسل ایشان را در کشته پربار و آفریدیم ۴۱

لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ وَإِنْ دَشَأْ نُغْرِقُهُمْ فَلَا صَرْبَخَ لَهُمْ ۴۲
برای ایشان مانند آن چیزی را که سوار می شوند [برآن] ۴۲ و اگر بخواهیم غرق کنیم آنان را پس نباشد فریادرسی برای شان

وَلَا هُمْ يُنَقْذُونَ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَعًا إِلَى حِينٍ وَإِذَا ۴۳
ونه ایشان نجات داده می شوند ۴۳ مگر از روی رحمتی از خود ما و بهره مندی تا مدتی ۴۳ و چون

قِيلَ لَهُمْ أَتَقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۴۵
گفته شود به ایشان که پرواکنیدار آنچه که پیش روی شماست و از آنچه پشت سر شماست باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید ۴۵

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ ءَايَةٍ مِنْ ءَايَتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
ونمی آید برای شان هیچ نشانه ای از نشانه های پروردگارشان جز آنکه باشد از آن روگردانندگان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ أَلَّا كَفَرُوا ۴۶
و چون گفته شود به آنان که انفاق کنید از آنچه روزی داده است به شما الله گویند آنان که کافر شدند ۴۶

لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعْمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمْهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي
به آنان که ایمان آورند آیا اطعام کنیم کسی را که اگر می خواست الله اطعام می کرد او را نیستید شما مگر در

ضَلَالٍ مُّبِينٍ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۴۷
گمراهی آشکاری و می گویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان؟ ۴۷

مَا يَنْظَرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَحِدَةً تَأْخِذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ۴۸
انتظار نمی برند مگر یک بانگ [سهمگین] را که بگیرد آنان را در حالی که ایشان در کشمکش اند ۴۸

فَلَا يَسْتَطِعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَى أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ۴۹
پس نتوانند هیچ سفارشی را بازگردند ۴۹ و نه به سوی خانواده خود

وَنُفَخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجَادِاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
و دمیده شود در صور پس ناگهان ایشان از قبرها به سوی پروردگار خود می شتابند

قَالُوا يَوْلَيْنَا مَنْ بَعْثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ ۵۰
گویند ای وای بر ما چه کسی برانگیخت مارا از خوابگاهمان؟ این است آنچه وعده کرده بود [الله] مهرگستر ۵۰

وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ۵۱
و راست گفتند پیامبران

وَحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ ۵۲
سهمنگین پس به ناگاه ایشان همگی نزد ما حاضر کرده شدگان اند ۵۲ پس امروز ستم نشود

نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُحَرَّزُونَ ۵۳
به کسی هیچ ستمی و جزا داده نمی شوید

سکنه طبقه
علی الالف

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةَ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَنِكْهُونَ
هُمْ اِبْرَاهِيمَ وَهَمَسْرَانْشَانَ اِبْرَاهِيمَ وَهَمَسْرَانْشَانَ

فِي ظِلَلٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكَبِّونَ
وَلَهُمْ فِيهَا فَنِكْهَةٌ
دَرْ سَاهِهَا بِرْ تَخْتَهَا تَكِيهَ كَنْدَگَانَ اَنْدَهْ [برای ایشان است در آن بهشت] هر میوه ای برای ایشان است

مَا يَدَعُونَ
سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ
وَامْتَزِرُوا الْيَوْمَ
آنچه می خواهدن [برای ایشان] سلام است سخنی از جانب پروردگار مهربان [گفته می شود] و جدا شوید امروز

آیهَا الْمُجْرِمُونَ
بِزَهْکَارَانَ
اَيْهَا اَيْهَا
آیهَا اَيْهَا اَيْهَا
آیهَا اَيْهَا اَيْهَا

لَا تَعْبُدُوا السَّيْطَنَ
إِنَّهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ
پرستش مکنید شیطان را؟ همانا او برای شما دشمنی آشکار است

هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِلَالًا كَثِيرًا
این است راهی راست بسیاری را

أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
آیا خرد نمی ورزیدید

أَصْلُوهَا الْيَوْمَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
داخل شوید امروز به کیفر آنکه

عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشَهُّدُ أَرْجُلُهُمْ
بر دهان هایشان و سخن می گوید با ما دست هایشان و گواهی می دهد پا هایشان به آنچه

يَكْسِبُونَ
وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسَنَا
می کردنده و اگر می خواستیم قطعاً محومی کردیم چشم های ایشان را پس پیشی گرفتند

الصِّرَاطَ
فَأَفَ
وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخَنَهُمْ
[به سوی] راه اما چگونه و اگر می خواستیم قطعاً مسخ می کردیم ایشان را

عَلَى مَكَانِهِمْ فَمَا أُسْتَطَعُوا
جایگاهشان پس نتواند گذشتن [از آن]

وَمَنْ نُعَمِّرُ نُنَكِّسُهُ
و هر که را عمر دراز دهیم نگون سارش می کنیم در آفرینش آیا خرد نمی ورزند؟

وَمَا عَلِمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ
و نیاموختیم او را شعر گفتن سزاوار نیست برای او نیست این [قرآن] مگر پندی و قرآنی آشکار

لَيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيَا وَيَحْقَقُ الْقَوْلُ
تا بیم دهد هر که را زنده است و سزاوار گردد فرمان [عذاب]

أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلْتُ أَيْدِينَا أَنْعَمْنَا فَهُمْ لَهَا
آیا ندیده اند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخته است دست های ما چهاربایان دامی را که ایشان آنها را

مَنْلِكُونَ **وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فِيمَنَهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ**
۷۲ مالک اند؟ ۷۱ و دام ساختیم آنها را برای ایشان پس برخی از آنها مرکب های ایشان است و برخی از آنها را می خورند

وَمَسَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ **وَأَنْخَذُوا**
۷۲ و گرفتند ۷۳ و آشامیدنی ها آیا پس سپاس نمی گزارند؟

لَا يَسْتَطِيعُونَ **لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ** **إِلَهٌ لَمْ يَرَ**
۷۴ درحالی که نمی توانند ۷۴ باشد که ایشان یاری شوند الله

جُنُدُ مُحْضَرُونَ **فَلَا يَحْرُنَكَ قَوْلُهُمْ** **وَهُمْ نَصَرُهمْ**
۷۵ احضار شده اند ۷۵ پس اندوهگین نسازد تو را سخشنان یاری کردن شان را

إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلَمُونَ **أَوْلَمْ يَرَ إِلَانْسَنُ أَنَّا**
هماناما می دانیم آنچه را پنهان می کنند و آنچه را آشکار می نمایند ۷۶ آیا ندیده است آدمی که ما

خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ **وَضَرَبَ لَنَا**
آفریدیم او را از نطفه ای؟ پس اینک او ستیزنده ای آشکار است ۷۷ و زد برای ما

مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ **قَالَ مَنْ يُحِيِ الْعَظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ**
۷۸ متلی را و فراموش کرد آفرینش خود را گفت چه کسی زنده می کند این استخوان هارا درحالی که پوسیده اند

قُلْ يُحِيِهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
بگو زنده می کند آنرا کسی که پدید آورد آنها را نخستین بار و او به هر آفرینشی داناست

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا **فَإِذَا أَنْشَمُ**
۷۹ آن که قرار داد برای شما از درخت سبز آتشی را پس اکنون شما

أَوْلَئِسَ مِنْهُ تُوقَدُونَ **الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ**
۸۰ از آن بر می افروزید آیا نیست آن که آفرید آسمان ها

يُقَدِّرُ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَقُ الْعَلِيمُ
توانا بر اینکه بیافریند مانند ایشان را آری و اوست آن آفریننده بس دانا

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
جزاین نیست فرمان او [ین است که] چون بخواهد [آفرین] چیزی را اینکه گوید به او باش بی درنگ موجود می شود

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
۸۲ پس پاک است [الله] که به دست اوست فرمانروایی هر چیزی و به سوی او بازگردانده می شوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

وَالصَّفَّةِ صَفَا ۱ **فَالثَّلِيَّتِ ذَكْرًا** ۲ **وَالصَّفَّةِ صَفَا** ۱ **فَالثَّلِيَّتِ ذَكْرًا** ۲

سوگند به آن صفت زدگان صفت بستنی [نیکو] ۱ و آن بازطردگان بازداشتی [سخت] ۲ دکر [قرآن] ۲

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوْحِدُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ ۴ **إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوْحِدُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ** ۴

همانا الله شما یکی است ۴ پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه در میان آنهاست و پروردگار

الْمَشْرُقِ ۵ **إِنَّا زَيَّنَاهُ الْمَسَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ وَحْفَاظَا** ۶ **الْمَشْرُقِ** ۵ **إِنَّا زَيَّنَاهُ الْمَسَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ وَحْفَاظَا** ۶

مشرق ها همانا ما زینت دادیم آسمان نزدیکتر را به زیور ستارگان ۶ و برای نگهداری

مِنْ كُلِّ شَيْطَنٍ مَّارِدٍ ۷ **لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيَقْذِفُونَ** ۷ **مِنْ كُلِّ شَيْطَنٍ مَّارِدٍ** ۷ **لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيَقْذِفُونَ** ۷

از هر شیطان سرکشی نمی توانند گوش فراهند به ملا اعلی و اندخته می شوند

مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبُّ ۸ **إِلَّا مَنْ خَطَّفَ** ۹ **مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبُّ** ۸ **إِلَّا مَنْ خَطَّفَ** ۹

از هر طرف تا دور شوند و برای ایشان است عذابی دائم ۹ مگر آن که برباید [خبری را]

الْخَطْفَةَ فَأَبْعَهُ، شَهَابُ ثَاقِبُ فَاسْتَفْتَهُمْ أَهُمْ أَشَدُ خَلْقًا ۱۰ **الْخَطْفَةَ فَأَبْعَهُ، شَهَابُ ثَاقِبُ فَاسْتَفْتَهُمْ أَهُمْ أَشَدُ خَلْقًا** ۱۰

ربونی [به سختی] پس تعقیب کنداورا شراره ای درخشان ۱۰ اکنون پرس از ایشان آیا ایشان سخت ترند از حیث آفریدن

أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ بَلْ كُلُّ عَجْبٍ ۱۱ **أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ بَلْ كُلُّ عَجْبٍ** ۱۱

یا آنان که ما آفریده ایم؟ همانا ما آفریدیم ایشان را از گل چسبنده بلکه تو در شگفتی

وَسَخَرُونَ ۱۲ **وَإِذَا ذُكِرُوا لَا يَذْكُرُونَ** ۱۳ **وَإِذَا رَأَوْا إِيَّاهُ يَسْتَسْخِرُونَ** ۱۴ **وَسَخَرُونَ** ۱۲ **وَإِذَا ذُكِرُوا لَا يَذْكُرُونَ** ۱۳ **وَإِذَا رَأَوْا إِيَّاهُ يَسْتَسْخِرُونَ** ۱۴

و آنها ریشخند می کنند ۱۲ و چون پنداده شوند پندنی گیرند ۱۳ و چون بیینند نشانه ای را [به شدت] مسخره می کنند

وَقَالُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۱۵ **أَءَذَا مِنَّا وَكَانَ رُبَاً وَعَظَلَّمًا** ۱۶ **وَقَالُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ** ۱۵ **أَءَذَا مِنَّا وَكَانَ رُبَاً وَعَظَلَّمًا** ۱۶

و می گویند نیست این مگر جادوی آشکار ۱۵ [و می گویند] آیا چون بمیریم و بشویم خاک واستخوان هایی

أَعِنَا لَمَبْعُوثُونَ ۱۷ **أَوْ أَبَاوْنَا الْأَوَّلُونَ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَخِرُونَ** ۱۸ **أَعِنَا لَمَبْعُوثُونَ** ۱۷ **أَوْ أَبَاوْنَا الْأَوَّلُونَ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَخِرُونَ** ۱۸

آیا ما بازبرانگیخته می شویم ۱۷ و آیا پدران پیشین می نیز ۱۸ بگو بلی [بازبرانگیخته می شویم] در حالی که ذلیل باشد

فَإِنَّمَا هَيِّرَ زَجَرَةً وَجَهَدَةً فَإِذَا هُمْ يَنْظَرُونَ ۱۹ **وَقَالُوا يَوْمَ يَوْمِنَا هَذَا** ۲۰ **فَإِنَّمَا هَيِّرَ زَجَرَةً وَجَهَدَةً فَإِذَا هُمْ يَنْظَرُونَ** ۱۹ **وَقَالُوا يَوْمَ يَوْمِنَا هَذَا** ۲۰

پس جز این نیست که آن [برانگیختن] نهیی است یگانه پس در آن وقت ایشان می نگردند ۱۹ و گویند ای وای بر ما این است

يَوْمُ الَّذِينَ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ يَرْهِ تَكْذِبُونَ ۲۱ **يَوْمُ الَّذِينَ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ يَرْهِ تَكْذِبُونَ** ۲۱

روز جزا این است روز داوری که شما آن را تکذیب می کردید

أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ دُونِ ۲۲ **وَأَزْوَجُهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ** ۲۳ **أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ دُونِ** ۲۲ **وَأَزْوَجُهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ** ۲۳

گرد آورید کسانی را که ستم می کردند با همسانانشان و آنچه می پرستیدند غیر از

أَللَّهُ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۲۴ **وَقَفُوهُمْ وَمَسْئُولُونَ** ۲۵ **أَللَّهُ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ** ۲۴ **وَقَفُوهُمْ وَمَسْئُولُونَ** ۲۵

الله پس رهنمون شوید آنان را به راه دونخ باخواست شدگان اند ۲۴

مَالِكُ لَا نَاصِرُونَ **۲۵** **بَلْ هُرَّ الْيَوْمَ مُسْتَسِلُّمُونَ** **۲۶** **وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ**
 چه شده است شمارا که یکدیگر را باری نمی کنند **۲۵** بلکه ایشان امروز [خود را] اسلام کنندگان اند **۲۶** و روی می آورند برخی شان

عَلَى بَعْضٍ يَسَاءَ لَوْنَ **۲۷** **قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَا عَنِ الْيَمِينِ** **۲۸**
 بر برخی دیگر در حالی که از یکدیگر می پرسند **۲۷** گویند همانا شما می آمدید نزد ما از جانب راست

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ **۲۹** **وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ** **۳۰**
 گویند بلکه شما خود نبودید ایمان آورندگان **۲۹** هیچ تسلطی **۳۰** و نبوده است ما را

بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِيْنَ **۳۱** **فَحَقَ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَاهِقُونَ** **۳۲**
 بلکه شما بودید گروهی سرکشان **۳۱** پس سزاوار گشت بر ما سخن پروردگار ما همانا ما چشندگانیم [عذاب را]

فَأَغْوَيْتَنَاكُمْ إِنَّا كَانَ غَوِيْنَ **۳۳** **فَإِنَّهُمْ يَوْمَذِي فِي الْعَذَابِ مُشَرِّكُونَ** **۳۴**
 پس گمراه کردیم شمارا همانا ما بودیم گمراهان **۳۳** پس هر آینه همه ایشان آن روز در عذاب شریک اند

إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ **۳۴** **إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا فِيلَ لَهُمْ** **۳۵**
 همانا ما این چنین می کنیم با بzechکاران **۳۴** همانا آنان چون گفته می شد به آنها

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ **۳۶** **وَيَقُولُونَ إِنَّا لَتَارِكُونَ إِلَهَتَنَا** **۳۷**
 که نیست هیچ الهی جز الله تکبر می کرند **۳۶** آیا ما رها کنیم الله های خود را

لِشَاعِرِ مَجْنُونِ **۳۸** **بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ** **۳۹** **إِنَّكُمْ** **۴۰**
 برای شاعری دیوانه **۳۸** بلکه آورده است حق را و تصدیق کرده است پیامبران را **۳۹** همانا شما

لَذَاهِقُوا الْعَذَابُ الْأَلِيمُ **۴۱** **وَمَا تَجْرِونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ** **۴۲**
 چشندگان اید آن عذاب در دنایک را **۴۱** و جزا داده نشوید جز آنچه را که می کردید

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ **۴۳** **أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ** **۴۴** **إِلَّا** **۴۵**
 مگر بندگان برگزیده ناب الله **۴۳** آنان برایشان است روزی ای معلوم **۴۴**

فَوَكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ **۴۶** **فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ** **۴۷** **عَلَى سُرُرٍ مُنْقَبِلِينَ** **۴۸**
 میوه های [گوناگون] و ایشان گرامی داشتگان اند **۴۶** در بهشت های پر نعمت **۴۷** بر تخت ها روبه روی همیگر

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاسٍ لَذَّةِ لِلشَّرِيكِينَ **۴۹** **مَعِينٍ** **۵۰** **بِيَضَاءِ لَذَّةِ** **۵۱** **يَطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاسٍ** **۵۲**
 می گردانند بر آنکان پیاله ای از شرابی روان **۴۹** سفید لذت بخش برای نوشندگان

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ قَصَرَتُ **۵۳** **عَنْهَا يُنْزَفُونَ** **۵۴** **وَعِنْهُمْ** **۵۵** **لَا فِيهَا** **۵۶**
 نه در آن سرگیجه است و نه ایشان زنان فروهشته از آن مست شوند **۵۳** و نزد ایشان باشد

أَطْرَفِ عَيْنٍ **۵۶** **كَانُوا بَيْضٍ** **۵۷** **مَكْنُونٌ** **۵۸** **فَأَقْبَلَ** **۵۹** **عَلَى بَعْضِهِمْ** **۶۰**
 چشم فراخ چشم **۵۶** گویی ایشان تخم نهان داشته شده اند **۵۷** پس روی آورند برخی شان بر

بَعْضٍ يَسَاءَ لَوْنَ **۶۱** **قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ** **۶۲** **بَعْضٍ** **۶۳**
 برخی دیگر در حالی که از همیگر پرسند **۶۱** گوید گوینده ای از ایشان همانا من بود برایم همنشینی

يَقُولُ أَئِنَّكَ لِمَنَ الْمُصَدِّقِينَ ۵۲
که می گفت آیا تو از تصدیق کنندگانی آیا چون بمیریم و شویم خاک واستخوان ها آیا ما

لَمَدِيْنُونَ ۵۳
قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَلِّعُونَ ۵۴
جزا داده شدگانیم ۵۴ گوید [آن بهشتی] آیا شما سر می کشید پس سر بر می آورد و می بینداورا در میان

الْجَحِيمِ ۵۵
قَالَ تَأَلَّهِ إِنْ كِدَتْ لَتَرْدِينِ ۵۶
دوخ گوید سوگند به الله هر آینه نزدیک بود تو که هلاک کنی مرا ۵۶ و اگر نمی بود نعمت پروردگارم

لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۵۷
هر آینه می بودم از جمله حاضر کرده شدگان [در عذاب] ۵۷ آیا اکنون ما مردنی نیستیم؟! مگر به مرگ

الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۵۸
نخستین خود و نیستیم ما عذاب شدگان ۵۸ همانا این همان کامیابی بزرگ است

لِمِثْلِ هَذَا فَلِيَعْمَلُ الْعَمِيلُونَ ۵۹
برای اینچنین [روستگاری] باید عمل کنند عمل کنندگان ۵۹ آیا این بهتر است برای پذیرایی یا درخت

الْزَقُومُ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً ۶۰
زقوم ۶۰ همانا ما قرار داده ایم آن را بلای همانا آن برای ستمکاران ۶۰ درختی است که

تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ۶۱
برمی آید در قعر ۶۱ دوزخ

فَإِنَّهُمْ لَا كُلُونَ مِنْهَا فَمَا لَوْنَ شَمَّ إِنَّ لَهُمْ ۶۲
پس همانا آنان خورندگان اند از آن پس پرکنندگان اند از آن شکم ها را ۶۲ پس همانا برای آنان است

عَلَيْهَا لَشَوَّبَا مِنْ حَمِيمٍ شَمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لِإِلَيَّ الْجَحِيمِ ۶۳
بر آن طعام آمیزه ای است از آب جوشان ۶۳ آنگاه همانا بازگشت آنان به سوی دوزخ است

إِنَّهُمْ أَلْفَوَا إَبَاءَهُمْ ضَالَّلِينَ فَهُمْ عَلَىٰ إِاثَرِهِمْ يَرْعُونَ ۶۴
همانا آنان یافته بودند پدران خود را گمراهان ۶۴ پس آنان بر پی آنان می شتافتند

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ۶۵
و به تحقیق گمراه شده بودند پیش از آنها بیشتر پیشینیان ۶۵ در میانشان

مُنْذِرِينَ ۶۶
بیم دهنگان ۶۶ اکنون بین سرانجام شد چگونه

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُحْلَصِيْرَ ۶۷
مگر بندگان ناب برگزیده الله ۶۷ و به تحقیق ندا کرد ما را نوح پس به خوبی ما

الْمُحِبُّونَ ۶۸
اجابت کنندگانیم ۶۸ و رهانیدیم او و خانواده اش را از آن پریشانی بزرگ

وَجَعَلْنَا دُرِيَّتَهُ هُوَ الْأَبَاقِينَ ۗ وَتَرَكَنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۗ سَلَامٌ ۗ

و گردانیدیم نسل او را تنها باقی ماندگان ۷۸ و بر جای نهادیم برای او [نام نیک] در میان آیندگان ۷۸ سلام باد

عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ۗ إِنَّا كَذَلِكَ بَخْرِي الْمُحْسِنِينَ ۗ إِنَّهُ مِنْ بَرِّ نُوحٍ در [همه] جهانیان ۷۹ همانا ما این چنین پاش می دهیم نیکوکاران را ۷۹ همانا او از

عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۗ إِنَّمَا أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ۗ باز غرق ساختیم دیگران را ۸۰ بندگان مؤمن ما بود ۸۱

شِيعَتِهِ لِإِبْرَاهِيمَ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۗ إِذْ قَالَ آنگاه که آمد پیش پروردگار خود با دلی ۸۲ آنگاه اوست ابراهیم ۸۲

لَأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ۗ دُونَ اللَّهِ دُونَ إِلَهٍ أَيْفَكَاهُمْ ۗ آیا الله را ۸۳ می خواهید به پدر خود و قوم خود چه چیز را می پرسید ۸۳

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۗ نَظَرَ فَنَظَرَ ۗ

پس چیست گمان شما به پروردگار جهانیان ۸۴ پس نگریست [ابراهیم] نگریستنی در ستارگان ۸۴

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ۗ فَنَوَّلُوا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ۗ آنگاه گفت به راستی که من بیمارم ۸۵ پس روی گردانیدند ازوی پشت کنان ۸۵

فَقَالَ أَلَا تَأْكُونَ مَا لَكُمْ ۗ لَا نَظِقُونَ ۗ فَرَاغَ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ صَرِيحاً ۗ

پس گفت آیا نمی خورید ۸۶ چیست شما را که سخن نمی گویید ۸۶ پس [نهانی] حمله کرد بر آیشان به زدنی نیرومند ۸۶

يَالْيَمِينِ ۗ فَاقْبِلُوا فَاقْبِلُوا ۗ إِلَيْهِ يَرْفُونَ ۗ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ۗ

حل آنکه الله آفریده است شمارا و آنچه را که انجام می دهید ۸۷ گفتند بنا کنید برای او بنایی پس بیفکنید او را

فِي الْجَحِيمِ ۗ فَأَرَادُوا بِهِ كِيدَمَ ۗ بَعْلَنَهُمُ الْأَسْفَلِينَ ۗ

در آتش شعله ور ۸۸ پس خواستند در کار او نیرنگی را پست ترین [گروه]

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَقِيٍّ سَيِّدِينِ ۗ رَبٌّ هَبَ لِي مِنَ الْصَّالِحِينَ ۗ

و گفت [ابراهیم] همانا من رونده ام به سوی پروردگارم راهنمایی خواهد کرد مرا ۸۹ [ای] پروردگارم بخش مرا [فرزندی] از شایستگان

فَبَشَّرَنَهُ بِغَلَمٍ حَلِيمٍ ۗ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعَى قَالَ ۗ

پس مژده دادیم او را به پسری بردباز ۹۰ پس چون رسید با او به حد تلاش ۹۰

يَبْنَى إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحَكَ فَأَنْظَرَ مَاذَا تَرَى ۗ

ای پسرم من می بینم در خواب که من ذبح می کنم تو را پس بنگر چه نظر داری؟ ۹۱

يَأَبْتَ أَفْعَلَ مَا تُؤْمِرُ ۗ سَتَجْلِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الْصَّابِرِينَ ۗ

ای پدرم انجام بده آنچه را دستور یافته ای خواهی یافت مرا اگر بخواهد الله از شکیبايان

پس چون تسلیم شدند هر دو و انداخت او را بر یک جانب صورت ۱۰۳ فرمودند. آنها اینجا می‌گردیدند و ندا کردیم اورا
همان‌جا ۱۰۴ آنها را بخواهید. آنها از اینجا می‌گردیدند و ندا کردیم اورا
همان‌جا ۱۰۵ آنها را بخواهید.

صَدَقَتِ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ بَخْرِي الْمُحْسِنِينَ
تحقیق بخشیدی خواب [خود] را همانا ما این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را
  همانا این [ماجرا] همان

۱۰۷ وَرَكَنَا عَلَيْهِ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ
۱۰۸ وَفَدَيْنَاهُ دُنْجَ [گوسفندی] بَرَّا (أو نامی نیک)
۱۰۹ أَمْلَأْنَا الْبَلَوْا
۱۱۰ آشکار است و فنای او کردیم در میان امتحان

الآخرينَ ١٠٨ آيندگان سلامَ عَلَىٰ سَلَامٌ إِبْرَاهِيمَ إِبْرَاهِيمَ بَرٌّ كَذَلِكَ بَخْرَىٰ الْمُحْسِنِينَ ١٠٩ نیکوکاران را پاداش می دهیم این چنین

۱۱۰ بَدْرِسْتی که او از بندگان مُؤمن ما بود و مژده دادیم او را بِاسْحَاقَ نَبِیًّا مِنَ الْمُؤْمِنِیْرَ وَشَرِنَهُ بِاسْحَاقَ عَبَادِنَا بَنَادَنَا بَدْرِسْتی که او از

الصَّلَوةِ الْمُبَارَكَةِ وَبَرَكَاتِهِ وَنَهَايَتِهِ ۝ ۱۱۳ شایستگان

مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ عَلَى مُوسَى [برخی] نیکو کارند و [برخی] ستمکار آشکار به خویشن اند و به تحقیق نعمت ارزانی داشتیم بر موسی

وَهَرُونَ وَهَارُونٌ وَنَجَاتِ دَادِيْمَ آنَ دُو وَقَوْمَهُمَا وَنَجَّيَتِهِمَا مِنَ الْكَرْبِ بِزَرْگَ بِالْعَظِيمِ

وَنَصَرَتْهُمْ فَكَانُوا هُمْ أَغْلَبِينَ ١١٦
وَأَئْتَنَاهُمْ وَدَادِيهِمْ بِهِ اِيْشَانٍ ١١٧
الْكِتَابُ كِتَابٌ ١١٨

۱۶۰ بی گمان ما اینا کذا لک نجزی المحسینین
این چنین پاداش می دهیم نیکو کاران را
از ۱۶۱ بی گمان آن دو اینها ای همای من

بَنْدَگَانِ عَبَادَاتِنَا الْمُؤْمِنِيْتُ الْمُرْسَلِيْنَ لِمَنْ از وَإِنْ إِلْيَاسَ الْيَاهُ وَ بِيْ گَمَانَ فَرِسْتَادْگَانِ بُودَ مُؤْمِنْ مَا بُونَدَ

أَذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَنْتَقُونَ ۚ ۖ **أَنَّدُعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ وَرَهَامِيَ كَنِيد** ۖ **أَيَا مِيْ خَوَانِيد** ۖ **بَعْلَ رَا كَنِيد** ۖ **أَيَا پِرَوَانَمِي كَنِيد** ۖ **نِيكُوتَرِين**

۱۶۰ آللَّا هُوَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّكُمْ وَرَبَّ الْأَوَّلِينَ
که الله است پروردگار شما و پروردگار پدران پیشین شما

فَكَذَّبُوهُ لَمْحَضَرُونَ إِلَّا عِبَادُ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ فَإِنَّهُمْ فَإِنَّهُمْ
پس تکذیب کردند او را حاضر شد گان اند [در دوزخ] مگر بندگان ناب برگزیده الله پس همانا آنان

وَتَرْكَنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرَةِ سَلَامٌ عَلَى إِلَيْسِينَ ۝ ۱۳۰ ۝ ۱۲۹ ۝ ۱۲۸ هُمَانَا مَا ابْنَيْنِ

نَجْرِي الْمُحْسِنَينَ ١٣١
پالاش می دهیم نیکو کاران را
وَإِنَّ لُوطًا ١٣٢
و همانا لوطا

لِمَنْ مُرْسَلِينَ إِذْ بَحَثَنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ
 از فرستادگان بود آنگاه که نجات دادیم اورا و خانواده اش را همگی
 مگر پیروزی که

فِي الْغَارِبِينَ **ثُمَّ** **دَمَرَنَا** **الْأَخَرِينَ** **وَإِنَّكُمْ لَنَمُرُونَ** **عَلَيْهِمْ**
در میان بارماندگان بود سپس نابود کردیم دیگران را و همانا شما می گذرید بر [آثار آنان] ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷

الْمُرْسَلِينَ ١٣٩ إِذْ أَبْقَى إِلَيْهِ الْفُلَكَ الْمَشْحُونَ ١٤٠ فَسَاهَمَ فَكَانَ
فرستادگان بود آنگاه که گریخت به سوی آن کشته پریار پس در قرعه کشی شرکت کرد و شد

از اندخته شدگان [در دریا] پس بلعید او را آن نهنگ در حالی که او در خور ملامت بود ۱۴۲ پس اگر چنین نبود که او ۱۴۳ مُلِيمٌ فَلَقْمَهُ الْحَوْتٍ وَهُوَ مُلِيمٌ فَلَقْمَهُ الْحَوْتٍ أَنَّهُ

گانَ مِنَ الْمُسَيْحَيْنَ لَلِّيَثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمٍ يُبَعَثُونَ ۱۴۳
 از تسبیح کنندگان ۱۴۲ البته باقی می‌ماند در شکم آن [ماهی] تا روزی که برانگیخته شوند [مردگان]
۱۴۴ بود

فَبَذَنَهُ **بِالْعَرَاءِ** **وَهُوَ سَقِيمٌ** **وَأَبْتَنَاهُ** **عَلَيْهِ شَجَرَةً**
 پس، یافگندیم اور ا به صحرای بی گیاه در حالی که او بیمار بود
 و روایانیدیم بر سر او بوته ای

١٤٦ مِنْ يَقْطِينِ وَأَرْسَلَنَهُ إِلَيْنَا مِائَةً أَلْفِ هَزَارٍ يَا يَزِيدُونَ **١٤٧** از کدو فرستادیم او را به سوی صد بیشتر

فَعَامَنُوا فَمَتَعْنَاهُمْ إِلَى حَيْنٍ فَاسْتَفْتَهُمُ الْرَّبُّ الْبَنَاثُ
 س، ایمان، آوردن س، بهوه مند ساختهه آنان را تا مدتی آیا برای پروردگاری دختران اند

اللهُ أَكْبَرُ
اللهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
اللهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَكْبَرُ

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝۱۰۴ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝۱۰۰ أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّمِينٌ ۝۱۰۰

چه شده است شما را چگونه حکم می کنید ۱۰۴ آیا فکر نمی کند ۱۰۰ یا برای شما دلیلی روشن است

فَأَتُوا بِكِتَبِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۱۰۶ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ ۝۱۰۷

پس بیاورید کتاب خود را اگر هستید راستگویان ۱۰۷ و قراردادند میان او [الله] و میان جن ها ۱۰۶

نَسَبًا ۝۱۰۸ وَلَقَدْ عَلِمْتِ الْجِنَّةَ إِنَّهُمْ لَمُحَضَّرُونَ ۝۱۰۹ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا ۝۱۰۹

[خویشاندنی] و نسبی را و به تحقیق می دانند جن ها که ایشان قطعاً [برای حساب] احضار خواهد شد ۱۰۹ پاک است الله از آنچه ۱۰۸

يَصِفُونَ ۝۱۱۰ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخَلَّصِينَ ۝۱۱۱ فَإِنَّكُمْ ۝۱۱۰ وَمَا تَعْبُدُونَ ۝۱۱۱

وصف می کنند ۱۱۰ مگر بندگان ناب برگزیده الله [جنین نیستند] ۱۱۱ همانا شما و آنچه می پرستید ۱۱۰

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَقْتِنِينَ ۝۱۱۲ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ۝۱۱۲ وَمَا مِنَ إِلَّا ۝۱۱۲

نیستید بر ضد او فریبندۀ هیچ کس ۱۱۲ مگر کسی که او وارد شونده دونخ است ۱۱۲ و نیست هیچ یک از ما مگر اینکه

لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ۝۱۱۴ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْصَّافُونَ ۝۱۱۵ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَيْحُونَ ۝۱۱۵

برای او جایگاهی معین است ۱۱۵ و همانا ما خود صف زدگانیم ۱۱۵ و همانا ما خود تسبیح کنندگانیم

وَإِنْ كَانُوا لِيَقُولُونَ ۝۱۱۷ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝۱۱۸ لَكُنَّا ۝۱۱۷

و هر آینه آنان می گفتند ۱۱۷ اگر البته بود نزد ما پندی از پیشینیان ۱۱۸ هر آینه می شدیم ۱۱۷

عِبَادَ اللَّهِ الْمُخَلَّصِينَ ۝۱۱۹ فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝۱۲۰ وَلَقَدْ ۝۱۱۹

بندگان ناب برگزیده الله ۱۱۹ اما کافر شدند به آن پس به زودی خواهد دانست ۱۱۹ و به تحقیق

سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ۝۱۲۱ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ۝۱۲۲ وَإِنَّ ۝۱۲۱

پیشی گرفته است سخن ما برای بندگان ما که فرستاده شده اند ۱۲۱ که آنان قطعاً یاری خواهد شد ۱۲۱ و همانا

جُنَاحَنَا لَهُمُ الْغَنِيلُونَ ۝۱۲۲ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينَ ۝۱۲۳ وَأَبْصِرُهُمْ ۝۱۲۳ فَسَوْفَ ۝۱۲۳

سپاه ما قطعاً پیروز خواهد شد ۱۲۳ پس روی بگردان از ایشان تا مدتی ۱۲۳ و آنان را بنگر که به زودی

يَصِرُونَ ۝۱۲۴ أَفِعَدَنَا يَسْتَعِجِلُونَ ۝۱۲۵ فَإِذَا نَزَلَ سَاحِرُهُمْ ۝۱۲۵ فَسَاءَ ۝۱۲۵

خواهند دید ۱۲۴ آیا پس عذاب ما را بشتاب می طلبند ۱۲۵ پس چون فرود آید [عذاب] در آستانه آنان پس بد خواهد بود

صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ۝۱۲۶ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينَ ۝۱۲۷ وَأَبْصِرُ ۝۱۲۷ فَسَوْفَ ۝۱۲۷

بامداد بیم یافتگان و روی بگردان از ایشان تا مدتی ۱۲۷ و آنان را بنگر که به زودی

يَبْصِرُونَ ۝۱۲۸ سُبْحَنَ رَبِّ الْعِزَّةِ ۝۱۲۹ رَبِّ الْعِزَّةِ ۝۱۲۹ يَصِفُونَ ۝۱۲۸

خواهند دید ۱۲۸ پاک است پروردگار تو صاحب عزت ۱۲۹ از آنچه [مشرکان] وصف می کند

وَسَلَمٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ۝۱۳۰ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۳۱ اَلْعَالَمِينَ ۝۱۳۱

و سلام بر همه فرستادگان ۱۳۰ و ستایش از آن الله پروردگار جهانیان است ۱۳۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

صَّ وَالْفُرْقَانِ ذِي الْذِكْرِ^۱ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عَزَّةٍ وَشَقَاقٍ
صاد سوگند به قرآن دارای پند ^۱[نه، بلکه آنانی که کافر شدند در سرکشی و مخالفت اند]

كُفَّارُ أَهْلَكُنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادُوا وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ^۲ وَعَجَّبُوا
بساکه هلاک کردیم پیش از ایشان نسلها پس فریاد برآورده و نبود [آن وقت] هنگام گریز ^۲ و در شگفت شدند

أَنَ جَاءَهُمْ مُنْذُرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَفِرُونَ هَذَا سَحْرٌ كَذَابٌ^۳
از اینکه بیامد برای آنان بیم دهنده ای از خودشان و گفتند کافران این [شخص] جادوگریست بسیار دروغگو ^۳

أَجَعَلَ الْأَلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ^۴ وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ
آیا قرار داده همه اله ها را الهی یگانه؟ همانا این چیزی است بسیار عجیب ^۴ و راه افتادند سران قوم

مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ إِلَهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادٌ^۵
از ایشان [در حالی که می گفتند] بروید و شکیابی بورزید بر [پرسش] اله های خود همانا این چیزی است که خواسته شده است ^۵

مَا سَمِعَنَا بِهَذَا فِي الْأَمْلَةِ الْآخِرَةِ إِنَّ هَذَا إِلَّا أُخْتَلُقُ^۶ أَعْنَزَلَ
نشنیده ایم این را در آینین پسین [روزگار جاهلیت] نیست این مگر دروغ بافی ^۶ آیا فروفرستاده شده

عَلَيْهِ الْذِكْرُ مِنْ بَيْنِنَا^۷ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي^۸ بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابٍ
بر او این پندنامه از میان ما؟ ^۷[نه، بلکه آنان در شکی از اندرز من اند] ^۸[نه، بلکه هنوز نچشیده اند عذاب مرا

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَانٌ رَحْمَةٌ رَبِّكَ الْعَزِيزُ الْوَهَابُ^۹ أَمْ لَهُمْ
آیا نزد آنان است خزانه های رحمت ^۹ پروردگار تو که پیروزمند بسیار بخشنده است ^{۱۰} یا اینکه برای آنان است

مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلَيَرَقُوا فِي الْأَسْبَابِ^{۱۰}
فرمانروایی آسمان ها و زمین و آنجه در میان آنهاست؟ پس بالا روند در راه های آسمان ها ^{۱۰}

جُنُدُ مَا هُنَالِكَ مَهْرُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ^{۱۱} كَذَبَ قَبْلَهُمْ قَوْمٌ
سپاهی ناچیز اینجا شکست خورده اند از ^{۱۱} احزاب [کفرند] تکذیب کردند پیش از آنها قوم

نُوحٌ وَعَادٌ وَفَرْعَوْنُ ذُو الْأَوْنَادِ^{۱۲} وَثَمُودٌ وَقَوْمٌ لُوطٌ وَأَصَحَّبُ
نوح و عاد و فرعون صاحب اهرام [میخ دار] ^{۱۲} و ثمود و قوم لوط و اهل

لَئِكَةٌ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ^{۱۳} إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلُ
ایکه آنان احزاب [کفرند] ^{۱۳} نبودند هیچ یک [از ایشان] مگر اینکه تکذیب کردند پیامبران را

فَحَقٌ عِقَابٌ^{۱۴} وَمَا يَنْظَرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةٌ وَجِهَةٌ مَا لَهَا
پس سزاوار گشت کیفر من [بر آنان] ^{۱۴} و انتظار نمی برند اینها جز یک [سهمگین] را که نباشد برای آنها

مِنْ فَوَاقٍ^{۱۵} وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلَ لَنَا قِطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ
مهلتی ^{۱۵} و گفتند [از روی تمسخر] پروردگار شتاب کن برای ما نصیب ما را [از عناب] پیش از روز حساب

۱۷

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاؤِدَّ ذَا الْأَيْدِيْطِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

شکیبا باش بر آنچه می گویند وید کن بنده ما دلوودرا که نیرومند بود به درستی که او بسیار بازگشت کننده [به سوی ما] بود

۱۸

إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَيْحَنَ بِالْعَشَيِّ وَالْأَشْرَاقِ وَالْطَّيْرَ

همانما مسخر ساختیم کوه هارا که همراه او تسبیح می گفتند شامگاه و بامداد [مسخر ساختیم] مرغان را

مَحْشُورَةً كُلُّ لَهُ أَوَّابٌ وَسَدَدَنَا مُلْكَهُ وَءَائِنَّهُ الْحَكْمَهُ

دسته جمعی هر یکی به او بازگردانده بودند ^{۱۹} و استوار داشتیم فرمانروایی او را و دادیم او را سنجیده کاری

وَفَصْلَ الْخَطَابِ ۲۰ وَهَلْ أَتَكَ نَبَوًا الْخَصْمِ إِذْ لَسْرَوْرَا

و آیا رسیده است به تو خبر آن نزاع کنندگان آنگاه که بالا آمدند و داوری [فیصله دهنده]

الْمِحَرَابَ ۲۱ إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاؤِدَ فَفَرَغَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَحْفَ

از دیوار محراب از آنگاه درآمدند بر داؤد پس هراسید از ایشان گفتند مترس

خُصْمَانٍ بَغَىٰ بَعْضًا عَلَىٰ بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا شُطِطُ

ما دوشکی هستیم ستم کرده است یکی از ما بر دیگری پس حکم کن میان ما به حق و جور مکن

وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۲۲ إِنَّ هَذَا أَخْيَ لَهُ تَسْعُ وَسَعْوَنَ نَعْجَهَ

و هدایت کن مارا به راه راست ^{۲۲} به درستی که این برادر من است که او را نود و نه میش است

وَلِيَ نَعْجَهُ وَاحِدَهُ فَقَالَ أَكْفِلِنِيهَا وَعَزَفَ فِي الْخَطَابِ ۲۳

و برای من یک میش است و گفته است آن راهم به من و اگنار و غلبه کرده بر من در گفتگو ^{۲۳} گفت

لَقَدْ ظَلَمَكَ سُؤَالٌ نَعْجَنَكَ إِلَىٰ نِعَاجِهَ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنْ الْخُلُطَهُ لَيَبْغِي

به درستی که ستم کرده است بر تو با درخواست میش تو که ضمیمه کنده میش های خود و به درستی که بسیاری از شریکان ستم می کنند

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَتِ وَقَلِيلٌ

برخی شان بر برخی دیگر مگر آنان که ایمان آورند و کردند کارهای شایسته و اندگ اند

مَا هُمْ وَظَنَ دَاؤِدُ أَنَّمَا فَتَنَهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَ رَاكِعاً وَأَنَابَ ۲۴

ایشان و گمان برد دلوود که ما آرمودیم او را پس آمرزش خواست از پروردگار خود و به رو درافتاد خاضعانه و [به سوی الله] برگشت

فَغَفَرَنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَنَ وَحْسَنَ مَئَابٍ ۲۵

ما هم بخشدیم بر او این کار را و به درستی که برای اوست نزد ما مقامی نزدیک و فرجامی نیک

يَنَدَاؤُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ ۲۶

ای داؤد به درستی که ما قرار دادیم تو را خلیفه ای در زمین پس داوری کن میان مردمان

بِالْحَقِّ وَلَا تَتَبَعَ الْهَوَى فَيُضْلِلَكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ

به حق و پیروی مکن از هوس که گمراه کند تو را از راه الله به درستی که آنان که گمراه می شوند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ۲۷

از راه الله برای آنهاست عذابی سخت به سبب آن که فراموش کردن روز حساب را

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَمَا بَطِلًا ذَلِكَ ظُنُونُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَنِيافریدیم آسمان و زمین را در میان آنهاست به باطل این گمان کسانی است که کافرشده اند

فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ۲۷ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
پس وای بر کسانی که کفر ورزیده اند از [عذاب] آتش ۲۷ آیا قرار می دهیم آنان را که ایمان آورند و کرند

الصَّلِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفَجَارِ
کارهای شایسته مانند تبهکاران در زمین؟ یا اینکه قرار می دهیم پروپاپیشگان را مانند بدکاران

إِلَيْكَ مُبَرَّكٌ لِّدَبَرِّوْا إِنَّهُمْ وَلِيَتَذَكَّرُ أَوْلُوا ۲۸
کتابی است که فرو فرستادیم آن را به سوی تو [کتابی] پربرکت تا تدبیر کنند [مردم] در آیات آن ۲۸ و تا پند گیرند

أَلَّا لَيَبْرُدَ وَوَهْبَنَا لِدَاؤُدَ سَلِيمَنَ نِعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُمْ أَوَّابُونَ ۲۹
خردمدان و بخشیدیم به داود سلیمان را نیکو بنده ای بود به درستی که او بسیار رجوع کننده [به الله] بود

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّفَنَتُ الْحِيَادُ ۳۰ فَقَالَ إِنِّي
آنگاه که عرضه شدند بر او آخر روز اسبان تیزتك پس گفت همانا من

أَحَبَّتْ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّيِّ حَتَّىٰ تَوَارَتِ بِالْحِجَابِ ۳۱
برگزیدم دوستی این اسبان را بر یاد پروردگارم تا اینکه [خورشید] نهان شد در پس پرده

رُدُّوهَا عَلَيْهِ فَطَفِيقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ۳۲ وَلَقَدْ فَتَنَّا
[گفت] بازگردانید آنها را بر من پس شروع کرد به ذبح و بی کردن ساق ها و گردن های اسبان ۳۲ و به تحقیق که آزمودیم

سَلِيمَنَ وَالْقِينَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا شَمَّ أَنَابَ رَبِّيَّ أَعْفَرَ ۳۳
سلیمان را و انداختیم بر تخت او جسدی را آنگاه [به سوی الله] برگشت ۳۳ گفت [ای] پروردگارم یامزرا

لِي وَهَبَ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِيِّي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَابُ ۳۴
مرا و عطا کن مرا فرمانروایی که نسزد هیچ کس را پس از من [جز من] همانا تویی بسیار بخساشیده

فَسَخَرَنَا لَهُ الرِّيحُ بَحْرِيٌّ بِأَمْرِهِ رُخَاءٌ حَيْثُ أَصَابَ ۳۵ وَالشَّيْطَنُ
پس مسخر گردانیدیم برای او بادرآ که روان می شد به فرمان او به نرمی هرجا که می رسید ۳۵ و [هم] شیاطین را

كُلَّ بَنَاءً وَغَوَّاصٍ ۳۶ **وَءَاخَرِينَ مُقْرَنَنَ فِي الْأَصْفَادِ** ۳۷
از هر بنا و غواصی را ۳۶ بسته شدگان در زنجیرها ۳۷ هندا

عَطَاؤُنَا فَامْنَنْ أَوْ أَمْسِكَ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۳۸ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزْفَنَ وَحَسَنَ
عطای ما اکنون احسان کن یا نگاهدار بی حساب ۳۸ و همانا که برای اوست نزد ما مقامی نزدیک و نیک

مَئَابٌ وَادْكُرْ عَبْدَنَا أَيُوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَنَّ الْشَّيْطَنَ ۳۹
فرجامی و یاد کن بندۀ ما ایوب را آنگاه که ندا کرد پروردگار خود را به اینکه رسانیده است به من شیطان

بِنْصَبٍ وَعَذَابٍ أَرْكَضَ ۴۰ **هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ** ۴۱
رنج و عنابی را ۴۰ [گفتیم] بکوب پای خویش را [بر زمین و چشمها] برآمد گفتیم این شستنگاهی سرد و نوشیدنی است ۴۱

وَوَهْبَنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلُهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَ وَذْكَرِي لِأُولَى الْأَلْبَابِ
وَعَطَا كَرِيمٌ به او خانواده اش باشد
برای خردمندان باشد
با ایشان تارحمتی از جانب ما و پندی
و مانندشان

وَخُذْ بِيَدِكَ صِغْرًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا
و [کفیم] بگیر به دست خود دسته ای [ترکه را] پس بزن به آن [زن خود را] و سوگند مشکن همانا مایقیم او را شکیبا

نِعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ وَأَذْكُرْ عِبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
نيک بنده ای بود همانا او بسیار بازگشت کننده بود ^{۴۴} و یاد کن بندگان ما را ابراهیم و اسحاق و یعقوب را

أَوْلَى الْأَيَّدِي وَالْأَبْصَرِ إِنَّا أَخْلَاصَتُهُمْ بِخَالَصَةٍ ذَكَرَى
که دارای قدرت و بینش بودند ^{۴۵} به درستی که ما ناب برگزیده نمودیم ایشان را به ویژگی ای که یاد

الْدَّارِ وَإِهْمٌ عِنْدَنَا لِمِنْ الْمُصْطَفَينَ الْأَخْيَارِ وَأَذْكُرْ
سرای [دیگر] است ^{۴۶} و به درستی که ایشان نزد ما از برگزیدگان نیکان اند ^{۴۷} و یاد کن

إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلُّ مِنَ الْأَخْيَارِ هَذَا ذَكْرُ
اسماعیل و الیسع و ذالکفل را ^{۴۸} و همه ایشان از نیکان اند ^{۴۹} این پندی است

وَإِنَّ لِمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَئَابٍ جَنَّتَ عَدَنِ مَفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ
و همانا برای پروایشگان سرانجامی نیکو است ^{۵۰} باع های جاویدی که گشوده است برای آنها درهای آن

مُتَّكِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا يَفْكَهُهُ كَثِيرَةٌ وَشَرَابٌ
درحالی که تکیه کنان باشند در آن می طلبند ^{۵۱} در آنجا میوه و نوشیدنی را ^{۵۲}

* وَعِنْهُمْ قَصْرَتُ الْطَّرْفِ أَنْرَابُ هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمٍ
و باشند نزد ایشان زنان فروهشته چشم همسال ^{۵۳} این است آنچه وعده داده می شوید [یه آن] برای روز

الْحِسَابِ إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ هَذَا وَإِنَّ
حساب ^{۵۴} همانا این است روزی ما نیست برای آن هیچ پایانی ^{۵۵} این است [سرانجام متین] و همانا

لِلَّاطِغِينَ لَشَرِّ مَئَابٍ جَهَنَّمَ يَصْلُوْنَهَا فِيْنَ أَمْهَادُ هَذَا
برای سرکشان قطعا بد فرجامی است ^{۵۶} به دوزخ در آیند در آن ^{۵۷} پس بد جایگاهی است ^{۵۸} این است

فَلَيَذْوُفُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ وَأَخْرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ
که باید بچشند آن را آبی جوشان و خونابه ای چرکین ^{۵۹} و دیگر از همانند آن [عناب های آگوناگون] ^{۶۰}

هَذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْجَبًا إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ
اینان گروهی اند داخل شونده [در دوزخ] با شما خوشامد مباد ایشان را بی گمان آنها داخل شوندگان در آتش اند ^{۶۱}

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْجَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ سُمُونَهُ لَنَا فِيْنَ أَفْرَارُ
گویند بلکه شمایید که خوشامد مباد شما را پیش آوردید آن را برای ما پس بد جایگاهی است ^{۶۲}

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزْدَهُ عَذَابًا ضَعْفًا فِي النَّارِ
گویند [ای] پروردگارما کسی که پیش آورده است برای ما این را پس زیاده کن برای او عذابی دو چندان را در آتش [دوزخ] ^{۶۳}

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعْدُهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ۶۲

و گویند چه شده است مارا که نمی بینیم مردانی را که ما می شمردیم آنان را از بدان آیا [ای] جهت آنان را گرفته

سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصَرُ إِنَّ ذَلِكَ لَحُقُّ تَخَاصُّ أَهْلِ ۶۳

بودیم به مسخره یا بگردیده است از ایشان چشم های ما [۶۳] به درستی که این قطعاً حق است کشمکش

النَّارِ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۶۴

دوزخیان بگو جاین نیست که من بیم دهنده ام و نیست هیچ الهی مگر الله یکانه بس چیره

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْغَفَرُ قُلْ هُوَ نَبِئَ ۶۵

پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آنهاست آن پیروزمند بس آمرزگار بگو این خبری

عَظِيمٌ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَى ۶۶

بزرگ است شما از آن رو گردانید [۶۶] نیست مرا هیچ دانشی به آن گروه برتر [از فرشتگان]

إِذْ يَخْتَصِمُونَ إِنْ يُوحَى إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ إِذْ قَالَ ۶۷

آنگاه که باهم [در آفرینش آدم] کشمکش می کردند [۶۷] وحی فرستله نمی شود به من مگر اینکه من بیم دهنده ای آشکارم آنگاه که گفت

رَبِّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِقُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ ۶۸

پروردگار تو به فرشتگان همانا من آفریننده ام بشری را از گل [۶۸] پس چون اندام او را سامان دادم و دمیدم در وی

مِنْ رُوحِكَ فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ ۶۹

از روح خود پس بیفتید برای او سجده کنان [۶۹] همه شان

أَجْمَعُونَ إِلَّا إِبْلِيسَ أَسْتَكَبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكُفَّارِ قَالَ ۷۰

با هم مگر ابليس [۷۰] که تکبر ورزید و شد از کافران فرمود

يَتَأَبَّلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدِيِّ أَسْتَكَبْرَتَ أَمْ كُنْتَ ۷۱

ای ابليس چه چیز بازداشت تو را از اینکه سجده کنی برای آنچه آفریدم به دو دست خود؟ آیا تکبر کردی یا هستی

مِنَ الْعَالَمِينَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۷۲

از برتران [۷۲] گفت من بهترم از وی افریده ای مرا از آتش و افریده ای او را از گل

قَالَ فَأَخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَحِيمٌ وَلَانَ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَيَّ يَوْمَ ۷۳

فرمود پس بیرون رو از آن همانا تو رانده شده ای [۷۳] و بی گمان بر توتست لعنت من تا روز

رَبَّ الَّذِينَ قَالَ فَانظُرْ فِي إِلَيَّ يَوْمَ يُبَعَثُونَ ۷۴

جزا [ای] پروردگارم [۷۴] پس مهلت بده مرا تا روزی که برانگیخته شوند [مردگان] فرمود همانا تو

مِنَ الْمُنَظَّرِينَ إِلَيَّ يَوْمَ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ ۷۵

از مهلت داده شدگانی [۷۵] گفت پس سوگند به عزت تو

لَا غُنَيْنَهُمْ أَجْمَعِينَ ۷۶

که البته گمراه گردانم ایشان را همگی

قالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ^{٨٤} لَأَمَلَانَ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمَمَّنْ تَبَعَكَ
گفت این حق است و من حق را می گویم که هر آینه پر کنم دوزخ را از تو و از آنان که پیروی کنند تورا

مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ^{٨٥} قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنْ
از ایشان همگی ^{٨٥} بگو نمی خواهم از شما براین کار هیچ مزدی را و نیستم من از بررسازندگان [که قران را پیش خود ساخته باشم]

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرُ لِلْعَلَمِينَ^{٨٧} وَلَعَلَمَنَ نَبَاهُ بَعْدَ حِينَ^{٨٦}
نیست آن مگر پندی برای جهانیان ^{٨٧} و البته خواهید دانست خبر آن را پس از چندی

آیاتها
٧٥

سُورَةُ الْزُّمْرٍ

ترتیبها
٣٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

تَنْزِيلُ الْكِتَبِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ^١ إِنَّا أَنْزَلَنا إِلَيْكَ
فروفرستادن این کتاب از [سوی] الله پیروزمند سنجیده کار است ^١ بی گمان ما فروفرستاده ایم به سوی تو

الْكِتَبَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ^٢ مُخلصًا لَهُ الدِّينَ^٢ أَلَا
این کتاب را به حق پس پرستش کن الله را در حالی که خالص کننده باشی برای او عبادت را ^٢ آگاه باش

لِلَّهِ الدِّينُ الْمُحَاسِنُ وَالْمُذَنِّ^٣ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
از آن الله است عبادت خالص و آنان که جز الله دوستانی را

مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقْرَبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى^٤ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
[گفتند] عبادت نمی کنیم آنان را مگر برای آنکه نزدیک گردانیدنی همانا ^٤ الله داوری می کند میان ایشان

فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ^٥ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبُ
در چیزی که ایشان در آن اختلاف دارند همانا الله راه نمی نماید آن را که او دروغگوی

كَفَّارٌ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَخَذَ وَلَدًا لَأَصْطَافَنَ مِمَّا
بسیار ناسپاس است ^٦ اگر می خواست الله فرزندی را البته بر می گزید از آنچه

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ^٧
می آفریند آنچه را که می خواست پاک است او اوست الله یگانه بس چیره

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ
آفریده است آسمان ها و زمین را به حق می پیچاند شب را بر روز

وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ^٨
و می پیچاند روز را شب و مسخر ساخته است آفتاب

كُلُّ يَحْرِي رَوْنَ أَسْتَ^٩ لِأَجْكَلِ مَسْكَى أَلَا هُوَ^٩ الْعَزِيزُ^٩ مَسْكَى
هر یک روان است برای مدتی آگاه باشد ^٩ معین آن پیروزمند اوت

خَلَقْكُم مِّنْ نَفْسٍ وَحْدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ بِيَافِيدِ شَمَا رَا ازْ جَفَتْ أَنْ آنْ فَرَسْتَادْ بِرَاهِ شَمَا

مِنَ الْأَنْعَمِ ثَمَنِيَّةً أَزْوَاجَ يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أَمْهَاتِكُمْ
از چهارپایان دامی مادراندان می آفریند شما را در شکم های [نرو ماده] هشت تا

خَلَقَ مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلْمَتِ ثَلَاثَ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ آفَرِينَشی پس از آفریدن دیگر در تاریکی های سه گانه این است الله پروردگار شما برای اوست

الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَإِنَّ تَكْفُرُوا فَإِنَّ
فرمانروایی نیست هیچ الهی مگر او پس کجا گردانیده می شوید ۶ اگر کافر شوید پس همانا

الَّهُ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفَّرُ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ
الله بی نیاز است از شما و نمی پسندد برای بندگان خود کفر را و اگر شکر کنید می پسند آن را

لَكُمْ وَلَا تَرِزُّ وَأَزِرَّ وَزَرُّ أُخْرَى شَمَ إِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
برای شما و برنمی دارد هیچ بردارنده ای بار [گناه] دیگری را سپس به سوی پروردگار شماست بازگشت شما

فَيُنَتَّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصَّدْوِرِ
پس آگاه می سازد شمارا به آنچه داناست به راز سینه ها می کردید همانا او

وَإِذَا مَسَ الْإِنْسَنَ ضَرٌ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ شَمْ إِذَا حَوَّلَهُ
و چون برسد انسان را رنجی می خواند پروردگار خود را رجوع کنان به سوی او باز چون ارزانی کنده او

نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا
نعمتی را از طرف خود فراموش کند آنچه می خواند [الله را] به جهت رفع آن پیش از آن و قرار می دهد برای الله همتایانی را

لِيُضِيلَ عَنْ سَيِّلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
تا گمراه کند مردم را از راه الله بگو بهره برگیر به کفر خود اندکی همانا تو از همدمان

النَّارِ أَمَنَ هُوَ قَنِيتُ إَنَاءَ الْيَلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
آتشی آیا کسی که او عبادت کننده است در ساعت شب سجده کنان و قیام کنان می ترسد

الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
از آخرت و امید دارد به رحمت پروردگار خود [بربر است با آن مشرك نلسپس] بگو آیا برابرند آنان که می دانند و آنان که

لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ قُلْ يَعْبَادِ الَّذِينَ
نمی دانند تنها پند می گیرند خردمندان بگو ای بندگان من که

عَامَنُوا أَنْقَوْا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً
ایمان آورده اید پروا کنید از پروردگار خود برای آنان که نیکویی کردند در این دنیا پاداشی نیک است

وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ إِنَّمَا يُوقَ أَلْصَابُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ
و زمین الله فراخ است جز این نیست که تمام داده می شود به صابران پاداششان بی شمار ۱۰

قُلْ إِنَّمَا أَمْرُتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۖ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ بِكُوْنِ

بگو همانا من فرمان یافته ام که پرسش کنم الله را درحالی که خالص کرده باشم برای او پرسش را **۱۱** و فرمان یافته ام تاینکه باشم

أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۚ قُلْ إِنَّمَا أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

نخستین [کس از] مسلمانان **۱۲** بگو همانا من می ترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را از عذاب روزی بزرگ

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ۖ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۚ

بگو الله را عبادت می کنم خالص کنان برای او پرسش خود را **۱۳** پس پرسید آنچه را خواهید جزا [ولی زبان خواهید دید]

قُلْ إِنَّ الْخَسِيرِينَ الَّذِينَ حَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا

بگو به درستی که زیانکاران کسانی اند که تباہ کرده اند خود را و خانواده خود را در روز رستاخیز آگاه باش

ذَلِكَ هُوَ الْخَسَرَانُ الْمُبِينُ ۚ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلْلُ مِنْ النَّارِ

همین است آن زیان آشکار **۱۴** برای آنهاست از بالای سرشان سایه بان هایی از آتش

وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلْلُ ذَلِكَ يَخْوِفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادُهُ يَعْبَادُونَ فَاتَّقُونَ

واز زیر پایشان نیز سایه بان هایی این است [آن عذابی که] می ترساند الله به آن بندگان خود را ای بندگان من پروا کنید [عذاب] **۱۵** من

وَالَّذِينَ أَجْتَبَوْا الْطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبَشَرَى

و کسانی که دوری کردند از طاغوت که پرسنند آنها را و برگشتند به سوی الله برای ایشان است مژده

فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ

پس مژده بدیه بندگانم را **۱۶** همانکه گوش فرامی دهنده سخن را پس پیروی می کنند نیکوترين آن را

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابُ

که هدایت کرده است ایشان را الله و آنان همان خدمدان اند **۱۷** آنانند

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَإِنَّ تُنْقِدُ مَنْ فِي النَّارِ

ایا پس کسی که سزاوار گشت بر روی فرمان عذاب آیا تو می رهانی کسی را که در آتش است **۱۸**

لَكِنَّ الَّذِينَ أَنْقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ عُرْفٌ مِنْ فَوْقَهَا عُرْفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجَرِي

لیکن آنان که پروا کردن از پروردگار خود برای ایشان است کوشک هایی که بر فراز آنها کوشک هایی بناسده است روان است

مِنْ تَحْنِهِمْ الْآتَهِرُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادُ

زیر آن جوی ها وعده الله است خلاف نمی کند الله و عده خود را **۱۹** آیا ندیدی

أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَّابِعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ

که الله فروفستاده از آسمان آب را پس روان کرد آن را در چشممه هایی در زمین سپس

يَخْرُجُ بِهِ زَرْعاً مُخْتَلِفاً الْوَانَهُ مِمَّ يَهْيِجُ فَتَرَهُ مُصْفَرًا ثُمَّ

برمی اورد با آن کشت هایی را که گوناگون است رنگ های آن سپس پژمرده می شود پس می بینی آن را زرد شده سپس

يَجْعَلُهُ وَحْطَمًا لِأُولَى الْأَلْبَابِ

می گرداند آن را ریز ریز برای خدمدان است **۲۰** پندی این در همانا هم

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدَرُهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ فَوَيْلٌ
 آیا کسی که گشوده است الله سینه اورا برای دین اسلام پس او بر نوری باشد از جانب پروردگار خود پس وای به حال سخت دلان از آنان در گمراهی آشکارند

لِلْقَسِيَّةِ قُلُوبُهُمْ مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّسِيْنِ
 ۲۲ آیا کسی که [آیاش] مشابه به هم [او] مکرات است که می‌لرزد از [شینین آن] الله نازل کرد بهترین سخن را کتابی که [آیاش] مشابه به هم از پروردگارشان سپس نرم می‌شود پوستهایشان و دل‌هایشان می‌ترسند آنان که پوستهایشان از سختی آن است

إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن
 ۲۳ با یاد الله این است هدایت الله هدایت می‌کند با آن هر کس را که بخواهد و هر که را گمراه کند الله پس نیست برای او هیچ هدایت کننده‌ای آیا کسی که سپر می‌کند روی خود را از سختی

وَقِيلَ لِظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ
 ۲۴ عذاب در روز رستاخیز [برابر است با کسانی که از عناب در امان نند] و گفته می‌شود به ستمکاران بچشید [سزا] آنچه کسب می‌کردید

كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنْتُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
 ۲۵ تکذیب کردن آنان که پیش از ایشان بودند [بیامیرانشان را] پس رسید به ایشان عذاب از جایی که درنمی‌یافتد پس چشانید به آنان الله رسوایی را در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب

الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ وَلَقَدْ ضَرَبَنَا لِلنَّاسِ فِي
 ۲۶ آخرت بزرگ تراست اگر می‌دانستند و هر آینه زدیم برای مردمان در این قرآن از هر متنی باشد که آنان پند گیرند [فرو فرستادیم] قرآنی را به [زبان] عربی

غَيْرَ ذِي عِوجٍ لَعَلَّهُمْ يَئْقُونَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجَلًا فِيهِ
 ۲۷ بدون هیچ گونه کجی باشد که آنان پروا کنند مثالی را، مردی را که در [ملکیت] او همانا تو مردنی هستی آیا هم دو برابرند در مثال شریکانی

شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لَرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
 ۲۸ سیاست از آن الله است بلکه بیشترشان نمی‌دانند همانا آنها هم مردنی هستند

الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّكَ مَيْتٌ وَإِنَّهُمْ مَيْتُونَ
 ۲۹ کشمکش خواهید کرد پروردگار خود رستاخیز روز باز البته شما

﴿۱﴾ إِذْ جَاءَهُمْ أَلَيْسَ بِهِ أَوْ بِرْسَدٍ؟
 چون به او برسد؟ آیا نیست
 مِنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ سَتَمِكَارَتِرَ پس کیست
 فَمَنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ
 سخن راست را و تکذیب کند دروغ بریند
 اللَّهُ عَلَى بِرٍ وَالْأَذْنِي
 اللَّهُ عَلَى بِرٍ وَالْأَذْنِي

جَاءَ بِالصِّدْقِ رَاسِتَ گفتار و تصدیق کند آن را بِهِ لَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُنَقُّوتُ ۚ

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ
 برای ایشان است آنچه خواهند نزد پروردگارشان این است پاداش نیکوکاران

لِيْكَفَرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأُ الَّذِي عَمِلُوا وَبِحَزْبِهِمْ أَجْرَهُمْ
الله از ایشان بدترین کاری که کرده اند و پادش بدهد به ایشان مزد ایشان را تا سرانجام بزداید

بِكَافِ
بِسْنَدٌ
اللَّهُ
الله
أَلَيْسَ
آیا نیست
٣٥
۳۵
كَانُوا يَعْمَلُونَ
می کردند
الَّذِي
کاری که
بِأَحْسَنِ
با نیکوترین

عَبْدَهُ وَمَنْ يُضْلِلُ
بَنْدَهُ خَوْفُونَكَ وَمَنْ
يُؤْمِنُ بِالذِّيْرَ بَهْ كَسَانِيْ كَه
وَمَنْ يُؤْمِنُ بِدُونِهِ غَيْرَ اوْينَدَ
وَمَنْ يُؤْمِنُ بِهِ رَا وَهَرَكَه
يُضْلِلَ گَمَرَاهْ كَنَدَ

۳۶ ﴿۱۰﴾ وَمَن يَهْدِ إِلَّا اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٌّ
الله پس نیست برای او هیچ هدایت کننده‌ای و هر که را هدایت کند [اورا] الله پس نیست برای او هیچ گمراه کننده‌ای

اللهُ أَلِيَّسْ اللَّهُ أَلِيَّسْ بِعَزِيزٍ ذِي انتِقامٍ خَلْقَهُ مَنْ سَأَلَتْهُمْ وَلَئِنْ وَأَغْرِيَهُمْ بِپرسی ازایشان که چه کسی آفریده است

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لِيَقُولُوا مَا تَدْعُونَ
آسمان ها و زمین را؟ البته گویند الله اله افْرَأَيْتُمْ مَا قُلْ بگو پس به من خبر دهید چیزهایی را که می خوانید

مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضَرِّ رَأْيِهِ
جَزِيلٌ هُنَّ كَسِيفَتُ آيَاهُ زِيَانِيَ رَا هَلْ
آنَانْ بِرْ طَرْفَ كَنْنَدَهُ زِيَانُهُ اهْ بَخَوَاهِدَهُ مِنْ

أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُسْكَنٌ رَّحْمَتِهِ قُلْ حَسْنِي
يا أَكْبَرُ بِخَواهِدِ اللَّهِ بِهِ مِنْ رَحْمَتِي رَا آيَا بازدارندگان رحمت او هستند بگو کافی است برای من آنان

أَعْمَلُوا
عمل کنید

يَقُومُ
ای قوم من

قُلْ
بگو

٣٨

الْمُتَوَكِّلُونَ
توکل کنندگان

يَتَوَكَّلْ
توکل می کنند

عَلَيْهِ
بر او

الله
الله

علَى مَكَانِتِحْكُمْ بِرَوْش وَمِنْش خَوِيش هَمَانَا مِنْ إِنِّي عَمِيلٌ نِيز عَمَل كِنْنِدَهَام پَس زَود بَدَانِيد فَسَوْفَ تَعْلَمُونَكَ

من يأتهه عذاب مُقْمِمٌ
كیست که بیاید بر او عذابی که رسوا کند او را و فرود آید
پایدار عذابی بر وی و مخزنه و عذاب

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنْ أَهْتَدَ
هدايت یافت همانا ما فرود آوردیم
این کتاب را بر تو این خود و نیستی تو بر ایشان
برای خودش است و هر که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه می شود به زبان خود و نیستی تو بر ایشان

فِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
برای خودش است و هر که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه می شود به زبان خود و نیستی تو بر ایشان

بُوکِيلٌ ۝ ۴۱ اللَّهُ يَتَوَفَّ الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالْقِيَامَةَ
الله برمی گیرد [می ستند] جان ها را هنگام مرگ شان و جان کسانی که
گمارده [تابه هدایشان ولاری]

لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا قَضَى اللَّهُ أَعْلَمُ فِيمُسْكِيَّةَ
نمده اند در خوابشان [می گیرد] پس نگه می دارد آن جانی را که حکم کرده است بر او مرگ را

وَرِسْلُ الْآخِرَةِ إِلَيْهِ أَجَلٌ مُسَمٌّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْتٍ
و رها می کند آن دیگر را تا سرامدی معین به درستی که در این نشانه هایی است

لِقَوْمٍ يَنْفَكِرُونَ ۝ ۴۲ أَمْ أَتَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شَفَاعَةً
برای قومی که می اندیشنند آیا گرفته اند جز آیا الله شفاعت کنندگانی را؟

قُلْ أَوْلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ
بگو و آیا اگرچه و خرد هم نورزنند چیزی را در اختیار نداشته باشند

قُلْ اللَّهُ أَلْسَفَعُهُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ
بگو از آن الله است شفاعت همگی برای اوست فرمانروایی آسمان ها و زمین سپس

إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ ۴۴ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ أَشْمَاءَتْ
به سوی او برگردانده می شوید به یگانگی الله و چون یاد شود و ایذا ذکر

قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ دل های آنان که
آن کسانی که آن کسانی ندارند ایمان ندارند و چون به آخرت ذکر

مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشُونَ ۝ ۴۵ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ
جز اویند آنکاه آنها شادمانی می کند بگو بار الها

وَالْأَرْضِ عَلَمَ الْغَيْبَ وَالشَّهَدَةَ أَنَّ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِهِ
و زمین داننده نهان و آشکارا تویی که داوری می کنی میان بندگان

فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ ۴۶ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ
در آنچه که ایشان در آن اختلاف می کردند باشد برای آنان که و اگر

مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَاقْتَدُوا بِهِ مِنْ سُوءِ العَذَابِ
آنچه در زمین است همگی و مانند آن به همراهش قطعاً فیه می دانند آن را [تا در امان بمانند] از سختی عذاب

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنْ
در روز رستاخیز و ظاهر شود برای آنان از سوی الله آنچه که گمان آن را نمی کردند

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَانُوا يَهْدِي
وَآشْكَارَ شُودَ بِرَأْيِ آنَّهَا بَدَى هَاهِي
كَرْدَه بُونَدَ وَاحاطَه كَنَدَ آنَّ رَا آنَّ [عذابي] كَه بَدَان

يَسْتَهْزِئُونَ ۖ ۱۸ فَإِذَا مَسَ الْإِنْسَنَ ضَرُّ دَعَانَا شَمَّ إِذَا حَوَلَنَّهُ
رِيشْخَنْدَ مَيْ كَرْدَنَدَ پَسْ چُونَ بَرسَدَ اِنسَانَ رَا گَزَنْدَيَ مَيْ خَوَنَدَ مَارَا آنَگَاهَ چُونَ اِرْزاَنَيَ دَارِيمَ بَه او

نِعَمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيَتُهُ عَلَى عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ
نعمتَ رَا اِزْطَرَ خُودَ گُويَدَ جَزَائِنَ نِيَسَتَ كَه دَلَه شَدَه اَسْتَ بَه مَنْ اِينَ بَنَابِرَ دَانْشِيَ كَه درَمَنَ اَسْتَ [نه] بَلَكَه اِينَ [نعمت] اِرمَاشِي اَسْتَ ولِيكَنَ

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۖ ۱۹ قَدْ قَاهَمَا الَّذِينَ مَمَّا أَغْنَى
بِيشْتَرَ شَانَ نَمَى دَانَندَ هَرَ آيَهَهَ گَفَنَدَ آنَ [سخن] رَا آنَانَ كَه
پَيشَ اِيشَانَ بُونَدَنَدَ ولَى دَفعَ نَكَرَدَ

عَنْهُمْ مَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۖ ۲۰ فَاصَابَهُمْ مَمَّا كَسَبُوا
ازِيشَانَ [عنَبَ رَا] آنَچَهَ رَا كَه كَسَبَ مَيْ كَرْدَنَدَ پَسْ رسَيدَ بَه آنَانَ

وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَتَوْلَاءَ سَيِّصِبِهِمْ مَمَّا كَسَبُوا
وَآنَانَ كَه سَتمَ كَرْدَنَدَ اِزَ اِينَانَ خَواهدَ رسَيدَ بَه اِيشَانَ

وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ۖ ۲۱ وَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
وَنيَسَتَنَدَ اِيشَانَ عَاجِزَكَنَنْدَگَانَ [الله] مَيْ گَشَایدَ روزَيَ رَا

لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۖ ۲۲ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْتَ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
برَاهِ هَرَكَه خَواهدَ وَتنَگَ مَيْ گَرَدَنَدَ [برَاهِ هَرَكَه خَواهدَ] هَمَانا درَ اِينَ نَشَانَهَهَيَ اَسْتَ بَرَاهِ گَروَهِيَ كَه اِيمَانَ دَارَنَدَ

قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا نَقْنُطُوا مِنْ
ای بَنَدَگَانَ منَ آنَانَ كَه زِيَادَه روَى كَرْدَه اِيدَ [درَگَنَه] بَه زِيَانَ خَودَ اِزَ

رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الْرَّحِيمُ
رحمَتَ اللهَ هَمَانا مَيْ اَمَرَزَدَ گَناهَانَ رَا هَمَگَيَ هَمَانا اوَسْتَ آنَ آمَرَزَگَارَ مَهْرَبَانَ

وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ ۖ ۲۳ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلٍ أَنْ يَأْتِيَكُمْ
وَبرَگَدَيدَ بَه سَوَى پَرَورِدَگَارَتَانَ آنَکَه بَياَيدَ بَه شَما

الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ۖ ۲۴ وَأَتَيْعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ
آنَ عَذَابَ [موعد] آنَگَاهَ يَارَى نَخَواهِيدَ شَدَ وَپَيَروَى كَنَيدَ اِزَ نِيَكُوتَرَيَنَ چَيزَى كَه نَازِلَ شَدَه اَسْتَ

إِلَيْكُمْ مِنْ ۖ ۲۵ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلٍ أَنْ يَأْتِيَكُمْ
به سَوَى شَما اِزَ جَانَبَ پَرَورِدَگَارَتَانَ عَذَابَ عَذَابَ

بَعْتَهَ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۖ ۲۶ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بَحَسَرَتَنَ
ناَگَهَانَ درَحالَهَ كَه شَما خَبِرَدارَ نَباشِيدَ اِي درِيَغاَ

عَلَى مَا فَرَطْتُ فِي جَنَبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لِمَنَ مَسْخَرَهَ كَنَنْدَگَانَ
برَ آنَچَهَ كَوْتَاهِيَ كَرْدَمَ درَ حقَّ اللَّهِ وَهَرَ آيَهَهَ بُودَمَ اِزَ

<p>۵۷ أَوْ تَقُولَ لَوْأَرَبَ اللَّهَ هَدَنِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَقِينَ</p> <p>يا گوید اگر الله هدایت می کرد مرا البته می بودم از پروایشگان</p>	<p>۵۸ أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْأَرَبَ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ</p> <p>يا گوید وقتی که بیند عذاب را کاش مرا برگشتی باشد [به دنیا] تا شوم</p>
<p>۵۹ مِنَ الْمُحْسِنِينَ</p> <p>از نیکوکاران</p>	<p>۶۰ وَكُنْتَ وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ وَكُنْتَ</p> <p>و تکبر نمودی و شدی</p>
<p>۶۱ تَرَى الْذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ</p> <p>می بینی آنان را که دروغ گفتد بر</p>	<p>۶۲ جَهَنَّمَ مَثُوَّيَ لِلْمُتَكَبِّرِينَ</p> <p>دوخ جایگاهی برای متکبران</p>
<p>۶۳ بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمْسِهُمُ السُّوءُ</p> <p>به سوی کامیابی شان نرسد به ایشان</p>	<p>۶۴ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ لَهُ مَقَالِيدُ</p> <p>آفریننده هر چیزی است و او بر هر چیزی نگهبان است</p>
<p>۶۵ الْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَائِدَتِ</p> <p>آسمان ها و زمین و آنان که کفر ورزیدند</p>	<p>۶۶ هُمُ الْخَسِرُونَ قُلْ أَفَغَيَرَ</p> <p>هم زیان کاران اند بگو آیا جز</p>
<p>۶۷ وَإِلَيَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَيْلَنْ</p> <p>نادانان و به تحقیق وحی شده است به تو که اگر پیش از تو بودند</p>	<p>۶۸ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ لِيَحْبَطَ</p> <p>آشرگت شرک بورزی البته تباہ شود عمل تو و هر آینه شوی بلکه زیان کاران از</p>
<p>۶۹ وَمَا قَدْرُوا اللَّهُ حَقَّ قَدْرِهِ</p> <p>پرستش کن و باش از سزاوار ارجمندیش و ارج ننهادند الله را</p>	<p>۷۰ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ</p> <p>فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ از شکرگزاران</p>
<p>۷۱ وَالسَّمَوَاتُ الْقِيمَةُ</p> <p>در حالی که زمین همگی رستاخیز و آسمان ها</p>	<p>۷۲ قَبْضَتُهُ يَوْمَ مَطْوِيَّاتٍ</p> <p>[در] قبضه [قدر] اوست در روز پیچیده در دست اوست</p>
<p>۷۳ يُشْرِكُونَ</p> <p>پاک است او و برتر است از آنچه شریک [او] می سازند</p>	<p>۷۴ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ</p> <p>مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ در دست اوست</p>

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعَقَ مَنْ فِي الْأَرْضِ
 و دمیده شود در صور پس می میرد هر که در آسمان ها و هر که در زمین است
إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ شَاءَ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
 مگر آنکه خواهد الله سپس دمیده شود در آن بار دیگر پس به ناگاه ایشان ایستادگان اند می نگرند [هر طرف را]

٦٨ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبَّهَا وَوُضَعَ الْكِتَبُ وَجَاءَهُ
 و روشن شود زمین به نور پروردگارش و نهاده شود نامه اعمال و آورده شوند

بِالنَّدِينَ وَالشَّهَادَةِ وَقُضِيَ بِيَمِيرَانَ
 و گواهان و داوری شود میان ایشان به حق و آنان مورد ستم قرار نگیرند

٦٩ وَوُقِيتَ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ
 و تمام داده شود به هر کسی جزای آنچه کرده است [٦٩ و او[الله] داناتر است به آنچه می کنند]

وَسِيقَ الْذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ زُمْرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا
 و رانده می شوند کسانی که کفر ورزیدند به سوی دوزخ گروه گروه تا چون بیانند نزد آن [دوزخ]

٧٠ فُتْحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَهَا أَلَّمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ
 گشوده شود درهای آن و گویند به آنان نگهبانان آن [دوزخ] آیا نیامده بودند نزد شما فرستادگانی از جنس شما

٧١ يَتَلَوَنَ عَلَيْكُمْ إِيمَانُكُمْ وَيُنَذِّرُونَكُمْ وَيَأْتِيَ رَبِّكُمْ لِقَاءَ يَوْمَكُمْ
 که بخوانند بر شما آیات پروردگارتان را و بیم دهنند شما را از دیدار این روز

٧٢ هَذَا قَالُوا بَلَى وَلَكِنْ حَقَّتْ كِلْمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ
 شما گویند آری و لیکن سزاوار گشته است سخن عذاب بر

٧٣ قِيلَ أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ فِيهَا
 گفته شود درآید به دروازه های دوزخ در آن جاودانه در آن پس بد است

٧٤ وَسِيقَ الْذِينَ أَتَقَوْا رَبَّهُمْ رَبِّهِمْ إِلَى الْذِينَ
 متکبران و رانده شوند آنان که به سوی پردازند از پروردگار خود

الْجَنَّةَ زُمْرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَقَالَ لَهُمْ
 بهشت گروه گروه تا چون بیانند نزد آن [بهشت] درحالی که گشوده شده است دروازه های آن و گویند به ایشان

٧٥ سَلَامٌ خَزَنَهَا فَادْخُلُوهَا طَبِّئُمْ عَلَيْكُمْ
 نگهبانان آن [بهشت] سلام خوش باشید پس درآید در آن جاودانه پس درآید

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ
 و گویند ستایش از آن الله است که راست گردانید بر ما وعده خود را و به میراث داد ما را این سرزمین

٧٦ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَ فَنِعْمَ أَجْرٌ الْعَمَلِينَ
 جای می گیریم از بهشت هرجا که بخواهیم پس نیکو است پاداش عمل کنندگان

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَيِّحُونَ بِمُحَمَّدٍ
حلقه زده اند به اطراف عرش تسیح می کنند با ستایش

رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
پروردگار خود و داوری شود میان آنها به حق و گفته شود ستایش از آن الله پروردگار جهانیان است

۷۵ ۷۶

آیاتها
۸۵ترتیبها
۴۰

سُورَةُ تَغَيُّبٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

نصف
حزب
۴۷

حَمْ تَزِيلُ الْكِتَبِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ فَرُوفِرِسْتَادِنِ این کتاب از سوی الله پیروزمند
غَافِرُ اَمْرَزِنَدِ دَانَاسِتِ الْعَلِيمِ این کتاب از سوی الله پیروزمند

الَّذِنِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الْطَّولِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
گناه و پذیرنده بازگشت [توبه] سخت کیفر دارای بخشش نیست الهی جز او

إِلَيْهِ الْمَصِيرُ مَا يُحَدِّلُ فِي مَا أَيَّدَ اللَّهُ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
به سوی اوست بازگشت سیز نمی کنند در آیات الله مگر کسانی که کفر ورزیدند

فَلَا يَغُرُرُكَ تَقْلِبُهُمْ فِي الْمِلَدِ پس فریب ندهد تورا آمد و رفت شان در سرزمین ها

نُوحُ وَالْأَخْرَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ پس از ایشان و گروه های دیگر

فَلَأَخْذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَطْلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ که بگیرند او را و سیز کردند

فَكَيْفَ كَانَ عِقَابُ رَبِّكَ عَلَى پس چگونه بود کیفر من

الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ کسانی که کفر ورزیدند که ایشان اهل دوزخ اند

وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَيِّحُونَ بِمُحَمَّدٍ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ و آنان که پیرامون آن اند به پاکی می ستایند باستایش پروردگار خود و ایمان دارند به او و امرش می خواهند

لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسَعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا برای کسانی که ایمان آورده اند [گویند: ای] پروردگار ما فراگرفته ای هر چیزی را به رحمت و علم

فَأَغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَيِّلَكَ وَقَهْمَ عَذَابَ الْحَمِيمِ پس بیامز آنان را که توبه کردند و پیروی نموده اند از راه تو و نگهدار ایشان را از عذاب دوزخ

رَبَّنَا

**رَبَّنَا وَادْخِلْهُمْ جَنَّتِ عَدْنَ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
[ای] پروردگارما داخل گردان ایشان را در باغ های ماندگاری که وعده داده ای به ایشان و نیز هر که شایسته باشد**

مِنْ ءَابَآءِهِمْ
 از پدران شان
 وَأَرْوَاحِهِمْ
 و همسران شان
 وَذُرِّيَّتِهِمْ
 و فرزندان شان
 إِنَّكَ
 همانا
 أَنْتَ
 تو بی
 الْعَزِيزُ
 آن پیروزمند

يَوْمَيْذِي فَقَدْ رَحْمَتُهُ وَذَلِكَ هُوَ
در این روز به تحقیق رحم کرده‌ای به او و آن و همان کامیابی بزرگ است

الَّذِينَ كَفَرُواْ يُنَادَوْنَ لَمَّا قَاتَلُوكُمْ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يُنَادَوْنَ إِذْ أَنْتُمْ بِهِمْ أَنْجَلُوكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰكُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ

أَنفُسَكُمْ إِذْ تَذَعَّرُونَ إِلَى الْأَيْمَانِ فَتَكْفُرُونَ
بِرَّ خُودَتَانَ زِيرَا كَهْ خُوانَدَه مَيْ شَدِيدَ بِهْ سَوَى اِيمَانَ پَسْ كَفَرَ مَيْ وَزَيْدَيدَ

قالوا ربنا أمتنا أشتبهنا وأحيطنا أثنتين فاعترفنا بذنبينا وزنده گردانیدی مارا دوبار پس اقرار کردیم به گاهان خود گویند [ای] پروردگارما بمیراندی مارا دوبار

فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِّنْ سَيِّلٍ ذَلِكُمْ يَأْنَهُوٌ إِذَا دُعِيَ
پس آیا هست به سوی بیرون امدن هیچ راهی؟
[این عذاب] شما به سبب آن است که چون خوانده می شد

اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحَكْمُ إِلَيْهِ أَنَّكُلَّ مِنْ دَارِي

الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ بِزَرْگَ آنَ بَلْدَ مَرْتَبَةٌ وَفَرْسَتَدْ وَفَرْوَمَيْ فَرْسَتَدْ نَشَانَهُ هَای خَودَ رَا شَمَا نَمَایدَ بَهْ شَمَا آنَ كَهْ وَيْنَزَلُ هُوَ اَوْسَتٌ وَيُرِيكُمُ الَّذِي اَيَّتَهُ وَيُنَزِّلُ

لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مِنْ يُنِيبَ
برای شما از آسمان روزی را و پند نمی گیرد آنکه بر می گردد [به سوی الله] ۱۳

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الْأَلَيْنَ وَلَوْ كَرَهَ الْكَفَرُونَ
پس بخوانید الله را درحالی که خالص کنندگان باشید برای او عبادت را اگرچه خوش ندارند کافران

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
هُوَ كَهْ دَرَجَاتٍ صَاحِبُ عَرْشٍ الْقَاءُ مِنْ كَنْدِ وَحْيٍ [بِرَّخَاسْتَهُ] از فرمان خود را بر

يَسَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِينْدَرَ الْتَّلَاقِ ۖ يَوْمَ هُمْ بَرَزُونَ لَا يُخْفَى
خواهد از بندگان خود تا پیم دهد [ام را] از روز به هم رسیدن [ام را] بوشده نشاند

عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمَلَكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

الْيَوْمَ تُبَحِّرَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ
امروز جزا داده می شود هر کسی در برابر آنچه کرده است همانا ستمی نیست امروز همانا

اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۱۷
الله تند شمار است

لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمِينَ ۱۸
برسد به گلوها در حالی که فروبرندگان خشم باشند نیست ستمکاران را هیچ دوستی و نه هیچ شفاعت گری

يُطَاعُ ۱۹ يَعْلَمُ خَائِنَةً الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصَّدُورُ ۲۰
که سخن او پذیرفته شود می داند الله خیانت چشم ها را و آنچه را که پنهان می دارند سینه ها

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ ۲۱
و الله حکم می کند به حق

لِشَئِيْهِ ۲۲ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۲۳
به چیزی همانا الله همان شنوای بیناست

الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا ۲۴ كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
زمین تا بنگرند که چگونه شد

كَانُوا هُمْ ۲۵ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۲۶ وَإِثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخْذَهُمُ اللَّهُ
آنان بودند زمین در نیرومندتر از ایشان و پراثر تر

بِذُنُوبِهِمْ ۲۷ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ وَاقِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
به سب گناهانشان و نیست برای ایشان از [عذاب] الله هیچ نگهدارنده ای این [عذاب] به سب آن است که

كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا ۲۸ فَأَخْذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ
می آوردند برای شان پیامبرانشان نشانه های روشن را پس کفر ورزیدند آنگاه گرفتار کرد آنان را الله همانا او [الله]

قَوِيٌّ ۲۹ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۳۰ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى ۳۱ يَا يَتَّبِعُونَا
نیرومند سخت کیفر است و به تحقیق فرستادیم موسی را با نشانه های خودمان

وَسُلْطَنٍ ۳۲ مُّهِينٍ ۳۳ فِرْعَوْنَ وَهَامَنَ وَقَارُونَ ۳۴ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَنَ وَقَارُونَ
و دلیلی روشن به سوی و هامان و قارون

فَقَالُوا ۳۵ سَاحِرٌ ۳۶ كَذَابٌ ۳۷ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
پس گفتند جادوگری دروغ پرداز است پس چون آورد برای آنها حق را از

عِنْدِنَا ۳۸ قَاتُلُوا ۳۹ أَفْتُلُوا ۴۰ أَبْنَاءَهُمْ ۴۱ أَنَّا
نzd ما گفتند بکشید پسران آناتی را که ایمان آوردند با او و زنده گذارید

نِسَاءَهُمْ ۴۲ زنانشان [دختران شان] را و نیست کید الْكَفَرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۴۳
در ترفند کافران مگر گمراهی

إِنَّ أَخَافُ

٢٦

فَرَعْوَنَ

بَغْدَادِيْمَا

تَابَكْشِم

مُوسَىَ رَا

وَأَبْخَانَدَ

پَرْوَدَگَارَشَ رَا

[تَابِيْسِمْ]

چَغُونَهَ يَارِيَشَ مِيْ

رِسَلَهَ زِيرَامَنَ مِيْ

تَرْسَمَ

وَقَالَ فِرْعَوْنُ دَرَوْنَيْ أَقْتُلُ مُوسَىَ وَلَيْدَعْ رَبَّهَ

فرعون و گفت بگنارید مرا تابکشم موسی را واوخواند پروردگارش را [تابیسم] چگونه یاری ش می رسند زیرا من می ترسم

أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ

از آنکه دگرگون کند دین شما را

پدید آورد در زمین فساد را

يا

وَقَالَ مُوسَىَ إِنِّي عُذْتُ

و گفت موسی همانا من پناه بردم

بَهْ پَرْوَدَگَارَمْ وَپَرْوَدَگَارَشَما

از هر متکبری

لَآ يُؤْمِنُ يَوْمَ الْحِسَابِ

که ایمان نمی آورد به روز حساب

لَا يُؤْمِنُ يَوْمَ الْحِسَابِ

که ایمان نمی داشت ایمان خود را

فِرْعَوْنَ يَكْنُمْ إِيمَانَهُ رَبِّيَ

فرعون که پنهان می داشت ایمان خود را

أَنْ قَتَلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ

ایامی کشید مردی را به سبب آنکه می گوید پروردگار من

الَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُنْ كَذِبًا

الله است حال آنکه به تحقیق آورده است برای شما دلائل روشن را از پروردگار تان و اگر باشد دروغگوی

فَعَلَيْهِ كَذِبَهُ وَإِنْ يَكُنْ صَادِقًا يُصِبِّكُمْ بَعْضُ الَّذِي

پس بر ضد اوست [نتیجه] دروغگوی اش و اگر باشد راستگو خواهد رسید به شما برخی از آنچه

يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ يَقُومُ

به شما وعده می دهد همانا الله هدایت نمی کند کسی را که او اسراف کار پردروغ است ای قوم من

لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ

برای شماست فرمانروایی امروز در حالی که چیره اید در این سرزمین پس چه کسی ما را یاری دهد از

بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أَرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى

عداب الله اگر بیاید بر سر ما گفت فرعون ارائه نمی کنم به شما مگر آنچه را که خود تشخیص می دهم

وَمَا أَهَدِيْكُمْ إِلَّا سَيِّلَ الرَّشَادِ ٢٩ وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقُومُ إِنِّي

و شماره هنمون نمی شوم مگر به راه راست و درست و گفت همان شخصی که ایمان آورده بود ای قوم من همانا من

أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ٣٠ يَوْمَ دَأْبِ قَوْمٍ نُوحُ

می ترسم بر شما همانند روز [هلاکت] احزاب [گذشته]

وَعَادِ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ

و عاد و ثمود و آنان که پس از ایشان بودند و نیست الله که اراده کند ستمی را بر بندگان

وَيَقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّسَادِ ٣٢ يَوْمَ تُولَّنَ مُدْبِرِينَ

و ای قوم من همانا من می ترسم بر شما از روز ندا کردن یکدیگر روزی که روی بگردانید پشت کنان

مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلَ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادِ

نیست شمارا از جانب الله هیچ نگهدارنده ای و هر که را گمراه سازد الله پس نیست برای او هیچ راهنمایی

٣٣

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلٍ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زَلَّتُمْ فِي شَكٍ
و هر آینه آورده بود برای شما
اما پیوسته دلائل روشن را پیش از این یوسف در شک بودید

مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا حَكَذِلَكَ يُضْلِلُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
پس از وی پیامبری را این چنین گمراه می کند او هر که الله من هو مسروف اسرافکار

مُرتَابٌ ۝ ۲۴ آن را که مجادله می کنند در آیات ۱۷۰ مُجَدِّلُونَ فِي آیَتٍ بَغْيَرِ سُلْطَانٍ ۝ ۲۵ شک آورنده است

أَتَهُمْ كَبِيرٌ مَقْتاً عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ
که برای آنها آمده باشد [جدالشان] سخت ناپسند است نزد الله و نزد آنانی که ایمان آورده اند این چنین

يَطَّبِعُ اللَّهُ عَلَى بْرَ مُهَرْ مَنْ نَهَدَ اللَّهُ فِرْعَوْنُ وَقَالَ سَرْكَشِي جَبَارٌ مُتَكَبِّرٌ قَلْبٌ كُلٌّ هَمَ دَلٌّ وَكَفَتْ فِرْعَوْنُ ۝

أَسْبَدَ راه های

الْأَسْبَدَ به آن راه ها

أَبْلَغُ برسم

لَعَلَّ شاید

صَرَحَا کاخی بلند را

أَبْنِ بنا کن برای من

يَهَمْنُ ای هامان

السَّمَوَاتِ فَاطَّلَعَ إِلَىٰ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَخْنَهُ إِلَهٌ مُوسَىٰ وَهُمَا نَٰمٰ مَيْ دُرُوغْكُوي

وَكَذَلِكَ زُينَ لِفَرْعَوْنَ سُوْءَ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ الْسَّيِّئِلَّ رَاهِ[رَاسِتِ]

وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَاهٍ مَّا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَاهٍ
وَقَالَ رَجُلٌ يَّدْعُونَهُ مَنْ يَرْأَى فِي أَنْتَ وَرَبُّكُمْ بَشَّارٌ
وَرَبُّكُمْ بَشَّارٌ فَرَأَى فِي أَنْتَ وَرَبُّكُمْ بَشَّارٌ
وَرَبُّكُمْ بَشَّارٌ فَرَأَى فِي أَنْتَ وَرَبُّكُمْ بَشَّارٌ

ءَامَنَ يَقُوْمٌ اتَّيَعُونَ سَيِّلَ أَهْدِكُمْ الْرَّسَادِ رَاسٌ وَدَرْسٌ ای قوم من پیروی کنید مرا تا رهنمون شوم شما را به راه ایمان آورده بود

ای قوم من جز این نیست که این زندگانی دنیا اندک بهره‌ای است و همانا سرای آخرت همان آنچه همچنان می‌گذرد همچنان می‌گذرد.

دَارُ الْقَرَارِ سَرَایِ پَایدارِ اَسْتِ مِثْلَهَا هَمَانندَ آن مَگر كَارِ بَدَیِ پَسْ كَيْفَرِ دَادَهْ نَمَى شَوَّدَ إِلَّا سَيْئَةَ فَلَا يُحْزِي مَنْ عَمِلَ هَرَكَهْ كَنَدَ

وَمَنْ عَمِلَ صَنْلِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ كَارِي شَايِسْتَهْ كَنْد وَهُرْكَهْ وَمَنْ مُؤْمِنٌ مُّؤْمِنٌ بَاشْ دَرْحَالِي كَهْ او زَنْ مَرْد باشْد يَا

فَاؤْلَئِكَ پس آنان **يَدْخُولُنَّ** داخل شوند **الْجَنَّةَ** در بهشت **يُرْزَقُونَ** در آن **بِغَيْرِ** بدون **حِسَابٍ** حساب **حِسَابٍ** حساب **٤٠**

وَنَقْوِمْ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى
 وای قوم من چه شده است مرا که دعوت می کنم شما را به سوی نجات و دعوت می کنید مرا به سوی آتش [دوزخ] اند

النَّارِ **٤١** **تَدْعُونَنِي لَا كُفَّارَ بِاللهِ وَأَشْرَكَ بِهِ مَا لَيْسَ**
 می خوانید مرا به اینکه کفر و رزم به الله و شریک سازم برای او چیزی را که نیست آتش [دوزخ]

لَأَجْرَمَ **٤٢** **لَا جَرَمَ مَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ**
 می خوانم شما را به سوی آن پیروزمند آمرزگار به ناچار آن دانشی و من مرا به آن

أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ
 آنچه مرا می خوانید به آن نیست برای او [توان] دعوتی در دنیا و نه در آخرت

وَأَنَّ مَرْدَنَا إِلَى اللهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ
 همانا بازگشت ما به سوی الله است و به درستی که اسرافکاران خود همدمان آتش [دوزخ] اند

فَسَتَدْكُرُونَ **٤٣** **مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوَضُ أَمْرِيَتِ إِلَى**
 پس به زودی یاد می کنید آنچه را که می گوییم برای شما و امی گذارم کار خود را به

اللهِ إِنَّكَ **٤٤** **بَصِيرًا بِالْعِبَادِ فَوَقَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ**
 همانا الله از بدی های از بدی های آنچه پس نگهداشت او را الله بینا

اللهِ إِنَّكَ **٤٥** **مَكَرُوا وَحَاقَ بِعَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ**
 همان آتشی که نبرنگ زدند و فراگرفت خاندان فرعون را بدی عذاب آنچه

يُرَضُّونَ عَلَيْهَا غَدُوا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ **٤٦**
 عرضه می شوند بر آن صبح و شام در سخت ترین عذاب آنچه رستاخیز [گفته می شود] دخل کنید

إَلَّا فِرْعَوْنَ **٤٧** **أَشَدَّ الْعَذَابِ وَإِذْ يَتَحَاجُونَ**
 خاندان فرعون را در سخت ترین عذاب آنچه چون با هم بگو مگو کنند در

النَّارِ **٤٨** **أَسْتَكْبِرُوا لِلَّذِينَ أَسْتَكَبُرُوا إِنَّا كُنَّا**
 آتش پس گویند زیردستان به آنان که تکبر و زیبدند همانا ما بودیم

لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ
 برای شما پیرو پس آیا شما دفع توانید کرد از ما از آتش [دوزخ] را

قَالَ **٤٩** **الَّذِينَ أَسْتَكَبُرُوا إِنَّا كُلُّ فِيهَا إِنَّكَ**
 گویند آنان که تکبر و زیبدند همانا ما همگی در آن [آتش] هستیم همانا الله

قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ **٥٠** **وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَرَنَةِ**
 به تحقیق داوری کرده است میان بندگان و گویند آنان که در آتش اند به نگهبانان

جَهَنَّمَ أَدْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفَّفُ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ **٥١**
 دوزخ بخواهید از پروردگار تان تا کاهش دهد از ما یک روز از عذاب را

قَالُوا
گویند

بِالْبَيِّنَاتِ
دلائل روش را

رُسُلُكُم
پیامبران تان

أَوَّلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ
آیا نیاورند برای شما

قَالُوا
گویند

بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوهَا وَمَا دُعْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
آری گویند پس [خودتان] بخواهید و نیست خواست

إِنَّا لَنَصْرٌ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
۵۰ همانا ما یاری می دهیم پیامبران خود را و آنان را که ایمان آورده اند در زندگانی دنیا

وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَدُ ۖ ۵۱ وَيَوْمَ مَعْذِرَتِهِمْ
در روزی که به سود ندهد به ستمکاران عذر خواهی شان

وَلَهُمْ أَلْعَنَةٌ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۶۵ وَلَقَدْ أَئَيْنَا مُوسَى
وبرای آنان است دوری از رحمت وبرای آنان است سرای بد و به تحقیق دادیم به موسی

الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا رهنمود را و میراث دادیم
۵۲ هدی ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۸ ۱۹۹ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۸ ۲۹۹ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۸ ۳۹۹ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۸ ۴۹۹ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۸ ۵۹۹ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۸ ۶۹۹ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۸ ۷۹۹ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۸ ۸۹۹ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۸ ۹۹۹ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۰۱۰ ۱۰۰۱۱ ۱۰۰۱۲ ۱۰۰۱۳ ۱۰۰۱۴ ۱۰۰۱۵ ۱۰۰۱۶ ۱۰۰۱۷ ۱۰۰۱۸ ۱۰۰۱۸ ۱۰۰۱۹ ۱۰۰۲۰ ۱۰۰۲۱ ۱۰۰۲۲ ۱۰۰۲۳ ۱۰۰۲۴ ۱۰۰۲۵ ۱۰۰۲۶ ۱۰۰۲۷ ۱۰۰۲۸ ۱۰۰۲۸ ۱۰۰۲۹ ۱۰۰۳۰ ۱۰۰۳۱ ۱۰۰۳۲ ۱۰۰۳۳ ۱۰۰۳۴ ۱۰۰۳۵ ۱۰۰۳۶ ۱۰۰۳۷ ۱۰۰۳۸ ۱۰۰۳۸ ۱۰۰۳۹ ۱۰۰۴۰ ۱۰۰۴۱ ۱۰۰۴۲ ۱۰۰۴۳ ۱۰۰۴۴ ۱۰۰۴۵ ۱۰۰۴۶ ۱۰۰۴۷ ۱۰۰۴۸ ۱۰۰۴۸ ۱۰۰۴۹ ۱۰۰۵۰ ۱۰۰۵۱ ۱۰۰۵۲ ۱۰۰۵۳ ۱۰۰۵۴ ۱۰۰۵۵ ۱۰۰۵۶ ۱۰۰۵۷ ۱۰۰۵۸ ۱۰۰۵۹ ۱۰۰۶۰ ۱۰۰۶۱ ۱۰۰۶۲ ۱۰۰۶۳ ۱۰۰۶۴ ۱۰۰۶۵ ۱۰۰۶۶ ۱۰۰۶۷ ۱۰۰۶۸ ۱۰۰۶۸ ۱۰۰۶۹ ۱۰۰۷۰ ۱۰۰۷۱ ۱۰۰۷۲ ۱۰۰۷۳ ۱۰۰۷۴ ۱۰۰۷۵ ۱۰۰۷۶ ۱۰۰۷۷ ۱۰۰۷۸ ۱۰۰۷۸ ۱۰۰۷۹ ۱۰۰۸۰ ۱۰۰۸۱ ۱۰۰۸۲ ۱۰۰۸۳ ۱۰۰۸۴ ۱۰۰۸۵ ۱۰۰۸۶ ۱۰۰۸۷ ۱۰۰۸۸ ۱۰۰۸۸ ۱۰۰۸۹ ۱۰۰۹۰ ۱۰۰۹۱ ۱۰۰۹۲ ۱۰۰۹۳ ۱۰۰۹۴ ۱۰۰۹۵ ۱۰۰۹۶ ۱۰۰۹۷ ۱۰۰۹۸ ۱۰۰۹۸ ۱۰۰۹۹ ۱۰۰۱۰۰ ۱۰۰۱۰۱ ۱۰۰۱۰۲ ۱۰۰۱۰۳ ۱۰۰۱۰۴ ۱۰۰۱۰۵ ۱۰۰۱۰۶ ۱۰۰۱۰۷ ۱۰۰۱۰۸ ۱۰۰۱۰۸ ۱۰۰۱۰۹ ۱۰۰۱۱۰ ۱۰۰۱۱۱ ۱۰۰۱۱۲ ۱۰۰۱۱۳ ۱۰۰۱۱۴ ۱۰۰۱۱۵ ۱۰۰۱۱۶ ۱۰۰۱۱۷ ۱۰۰۱۱۸ ۱۰۰۱۱۸ ۱۰۰۱۱۹ ۱۰۰۱۲۰ ۱۰۰۱۲۱ ۱۰۰۱۲۲ ۱۰۰۱۲۳ ۱۰۰۱۲۴ ۱۰۰۱۲۵ ۱۰۰۱۲۶ ۱۰۰۱۲۷ ۱۰۰۱۲۸ ۱۰۰۱۲۸ ۱۰۰۱۲۹ ۱۰۰۱۳۰ ۱۰۰۱۳۱ ۱۰۰۱۳۲ ۱۰۰۱۳۳ ۱۰۰۱۳۴ ۱۰۰۱۳۵ ۱۰۰۱۳۶ ۱۰۰۱۳۷ ۱۰۰۱۳۸ ۱۰۰۱۳۸ ۱۰۰۱۳۹ ۱۰۰۱۴۰ ۱۰۰۱۴۱ ۱۰۰۱۴۲ ۱۰۰۱۴۳ ۱۰۰۱۴۴ ۱۰۰۱۴۵ ۱۰۰۱۴۶ ۱۰۰۱۴۷ ۱۰۰۱۴۸ ۱۰۰۱۴۸ ۱۰۰۱۴۹ ۱۰۰۱۵۰ ۱۰۰۱۵۱ ۱۰۰۱۵۲ ۱۰۰۱۵۳ ۱۰۰۱۵۴ ۱۰۰۱۵۵ ۱۰۰۱۵۶ ۱۰۰۱۵۷ ۱۰۰۱۵۸ ۱۰۰۱۵۹ ۱۰۰۱۶۰ ۱۰۰۱۶۱ ۱۰۰۱۶۲ ۱۰۰۱۶۳ ۱۰۰۱۶۴ ۱۰۰۱۶۵ ۱۰۰۱۶۶ ۱۰۰۱۶۷ ۱۰۰۱۶۸ ۱۰۰۱۶۸ ۱۰۰۱۶۹ ۱۰۰۱۷۰ ۱۰۰۱۷۱ ۱۰۰۱۷۲ ۱۰۰۱۷۳ ۱۰۰۱۷۴ ۱۰۰۱۷۵ ۱۰۰۱۷۶ ۱۰۰۱۷۷ ۱۰۰۱۷۸ ۱۰۰۱۷۸ ۱۰۰۱۷۹ ۱۰۰۱۸۰ ۱۰۰۱۸۱ ۱۰۰۱۸۲ ۱۰۰۱۸۳ ۱۰۰۱۸۴ ۱۰۰۱۸۵ ۱۰۰۱۸۶ ۱۰۰۱۸۷ ۱۰۰۱۸۸ ۱۰۰۱۸۸ ۱۰۰۱۸۹ ۱۰۰۱۹۰ ۱۰۰۱۹۱ ۱۰۰۱۹۲ ۱۰۰۱۹۳ ۱۰۰۱۹۴ ۱۰۰۱۹۵ ۱۰۰۱۹۶ ۱۰۰۱۹۷ ۱۰۰۱۹۸ ۱۰۰۱۹۸ ۱۰۰۱۹۹ ۱۰۰۱۲۰ ۱۰۰۱۲۱ ۱۰۰۱۲۲ ۱۰۰۱۲۳ ۱۰۰۱۲۴ ۱۰۰۱۲۵ ۱۰۰۱۲۶ ۱۰۰۱۲۷ ۱۰۰۱۲۸ ۱۰۰۱۲۸ ۱۰۰۱۲۹ ۱۰۰۱۳۰ ۱۰۰۱۳۱ ۱۰۰۱۳۲ ۱۰۰۱۳۳ ۱۰۰۱۳۴ ۱۰۰۱۳۵ ۱۰۰۱۳۶ ۱۰۰۱۳۷ ۱۰۰۱۳۸ ۱۰۰۱۳۸ ۱۰۰۱۳۹ ۱۰۰۱۴۰ ۱۰۰۱۴۱ ۱۰۰۱۴۲ ۱۰۰۱۴۳ ۱۰۰۱۴۴ ۱۰۰۱۴۵ ۱۰۰۱۴۶ ۱۰۰۱۴۷ ۱۰۰۱۴۸ ۱۰۰۱۴۸ ۱۰۰۱۴۹ ۱۰۰۱۵۰ ۱۰۰۱۵۱ ۱۰۰۱۵۲ ۱۰۰۱۵۳ ۱۰۰۱۵۴ ۱۰۰۱۵۵ ۱۰۰۱۵۶ ۱۰۰۱۵۷ ۱۰۰۱۵۸ ۱۰۰۱

إِنَّ السَّاعَةَ لَأَئْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 همانا رستاخیز قطعاً امدندی است نیست هیچ تردیدی در آن مرمدمان

لَا يُؤْمِنُونَ
 ایمان نمی آورند

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ
 همانا آنان که تکبر می کنند

دَآخِرِينَ
 با [خواری و سرافکندگی]

فِيهِ وَالْتَّهَكَارَ مُبْصِرًا إِنَّ
 در آن و روز را روشنی بخش ساخت همانا

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ الْنَّاسِ
 و لیکن این است

لَا يَشْكُرُونَ
 شکر نمی کنند

الَّهُ رَبُّكُمْ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَإِنَّ
 الله پروردگار شما آفریننده هر چیزی نیست هیچ الهی مگر او پس به کجا برگردانده می شوید

كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ
 این چنین برگردانده می شوند آنان که

الَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
 الله است این کار می کرند

بِنَاءً وَصَوَرَكُمْ فَأَحْسَنَ
 بنایی و صورت پردازی کرد شما را پس نیکو ساخت صورت های شما را از

الْطَّيِّبَتِ ذَلِكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
 چیزهای پاکیزه این است

الْعَالَمِينَ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 جهانیان اوست زنده [حقیقی] نیست هیچ الهی مگر او پس بخوانید او را

مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ لَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ قُلْ
 حال آنکه خالص کنندگان باشید برای او عبادت را ستایش برای الله است که پروردگار جهانیان است بگو

إِنِّي نُهِيَتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي
 همانا من نهی شدهام از اینکه پرستم آنان را که فرامی خوانید غیر از الله آنگاه که آمد مرا

الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأَمْرَتُ
 دلائل روشن از پروردگار من دستور یافته ام

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُم مِّنْ تِرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ اَفْرِيدَهُ اَسْتَشْهِدُ شَهِيدًا اَنَّ كَهْ اوست آن که

يُخْرِجُكُمْ طِفَالًا ثُمَّ لِتَكُونُوا يَوْمًا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْفَى مِنْ قَبْلِ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى

بیرون می آورد شمارا به صورت کودک سپس [رشدان می دهد] تا بررسید
به رشد کمال خود سپس شوید
معین و برخی از شما جانشان گرفته می شود پیش از آن [برخی نیز می مانید] تا بررسید به اجلی کهنسالان

وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ فَإِذَا هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا اَوْسَتْ

خردمندی کنید و باشد که شما آن که زنده می کند و می میراند پس چون

فَضَّلَّ اُمَراً فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

حکم به کاری کند پس جاین نیست که گوید به او [موجود] شو بی درنگ [موجود] می شود آیا ننگریسته ای به کسانی که

يُجَنِّدُونَ فِي اَيَّاتِ اللَّهِ اُفَّى يُصْرَفُونَ

مجادله می کنند در آیت های الله به کجا برگردانده می شوند آن که تکذیب کردند

وَبِمَا بِالْكِتَابِ وَبِمَا اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

این کتاب را فرستادیم به آن پیامبران خود را پس به زودی خواهد دانست

إِذْ أَلَّا غَلَلَ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَيْلُ يُسَحِّبُونَ

آنگاه که طوق ها افتاده باشد در گردن های ایشان و زنجیرها [بیز]

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ

در آب جوشان سپس در آتش گداخته شوند به ایشان کجاست

مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ بَلْ لَمْ

آنچه شریک می گرفتید بلکه

نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلٍ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضْلِلُ اللَّهُ الْكَفَرِينَ

نمی خواندیم پیش از این چیزی را این چنین

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ

این به سبب آن است که شادمانی می کردید

تَمَرَحُونَ

سرمستی می کردید

مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعَدَ اللَّهُ حَقٌّ فَكِاماً

جایگاه متکبران پس شکیبا باش [ای پیمبر] به تحقیق وعده الله حق است پس اگر

نُرِينَكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيْنَكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

بنماییم به تو برخی از آنچه وعده می دهیم به آنان [کافران] یا جان تو را بستانیم پس به سوی ما بازگردانیده شوند

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصَنَا عَلَيْكَ
 و به تحقیق فرستادیم پیامبرانی را پیش از تو برخی از ایشان آنان اند که حکایت کردیم حال شان را بر تو
وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِي
 و برخی از ایشان آنان اند که حکایت نکردیم هیچ پیامبری را که بیاورد و نسد
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَهُ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
 نشانه ای را مگر به اذن الله پس چون باید فرمان الله داوری شود به حق و زیان بینند
هُنَالِكَ الْمُبْطَلُونَ
 در آنجا باطل گرایان
لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ
 تا سوار شوید بر برخی از آنها و برخی از آنها در آنها می خورید
مَنَفِعٌ وَلَتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةَ فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
 سودهای بسیار و تا برسید [با سواری] بر آنها به نیازی که در دلها دارید و بر آنها و نیز بر
الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ وَيُرِيكُمْ فَأَيَّ إِيمَانٍ
 کشتی ها حمل می شوید و می نمایاند [الله] به شما نشانه های خود را پس کدام یک از آیت های
اللَّهُ تُنَكِّرُونَ أَفَلَمْ يَسِيرُوا كَيْفَ
 الله را انکار می کنید آیا پس گردش نکرده اند در زمین زمین که چگونه تا بنگردند
كَانَ عَذِيقَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً
 بود سرانجام کسانی که پیش از ایشان بودند بوده اند و نیرومندتر از ایشان بیشتر
وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى كَانُوا يَكْسِبُونَ
 و پراثر تر در زمین پس دفع نکرد عذاب را [از ایشان] آنچه به دست می اورند
فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِمَا عِنْدَهُمْ
 پس چون آوردند برای آنها پیامبرانشان دلائل روشن را خوشحال شدند به آنچه نزدشان بود
مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ
 از دانش و فروگرفت ایشان را آنچه باز چون
رَأَوْا بَأْسَنا قَالُوا إِيمَانًا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرُنَا بِمَا كُنَّا بِهِ
 دیدند عذاب ما را گفتند ایمان اوردیم به الله به یگانگی اش و کافر شدیم به آنچه که به او
فَلَمَّا يَكُنْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ
 پس سودی نداشت برای آنان ایمانشان وقتی که دیدند عذاب ما را سنت شرک می ورزیدیم
اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَّتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسَرَ هُنَالِكَ الْكَفَرُونَ
 الله است که گذشته است کافران آنجا در میان بندگانش و زیان دیدند

سورة فصلت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بـه نـام الله مـهر گـستـر مـهـربـان

حَمَدٌ مِّنْ رَّحْمَنِ الرَّحِيمِ تَنْزِيلٌ مِّنْ كِتَابٍ مُّصَلَّتٍ فَوْفَرْسِتَادِهِ اَیِ اَسْتَ [جَانِبُ اللَّهِ] مَهْرَگَسْتَر مَهْرَبَانٌ كِتابِي اَسْتَ بِيَانِ شَدَهِ اَسْتَ

ءَيَّتُهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ وَنَذِيرًا بَشِيرًا فَاعْرَضْ مِثْدَه دَهْنَه وَبِيمْ دَهْنَه پس اعراض کردند آیاتش قرآنی عربی است برای قومی که می دانند

از آنچه می خوانی ما را به سوی آن و در گوش های ما گرانی است و میان ما حائلی است

فَأَعْمَلْ إِنَّا عَمَلُونَ ۝ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْكُومٌ يُوحَىٰ إِلَيَّ
پس بکن کار خود را هماناما کنندگان کار خود دیم ۵ بگو جز این نیست که من بشری
مانند شما یم که وحی می شود به سوی من

هُمْ كَفِرُونَ همان کافران اند **إِنَّ** همانا **الَّذِينَ** آنان که **وَعَمِلُوا** و کردند **أَصَلَحَتِ** کارهای شایسته **لَهُمْ** برای ایشان است

أَجْرٌ مَزْدِيٌّ خَلَقَهُ اللَّهُ كَفُورًا لَتَكْفُرُونَ بِالذِّي أَنْشَأَكُمْ أَيَا شَمَا بُكْلٌ بَعْدٌ هَرَائِينَ كَافِرٍ مَّا شَوِيدَ بِهِ أَنَّ كَهْ بِالْأَنْجَانِ نَاضِيَرٍ

الْأَرْضَ فِي يَوْمَئِنْ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ

وَجَعَلَ فِيهَا رَوْسِيَّ مِنْ فَوْقَهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي
وَقْرَارِ دَادِ دَرِ زَمِينٍ كُوهَ هَايِي استوار را بر فراز آن و برکت نهاد در آن و اندازه گیری کرد در آن روزی های [أهل] آن را در

چهار روز [دوره] یکسان برای خواهندگان لیلسایلین سواء آیام اربعه و هی دخان

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَى فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
پس انجام رسانید آنها را هفت آسمان در دو روز ووحی کرد در هر آسمانی کار [مریوط به] آن را

وَزِينَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَدِّيقَهِ وَحْفَظَاهُ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
وزینت دادیم آسمان نزدیک تررا به چراغ هایی و [نگهداشتیم] نگهداشتنی این است اندازه گیری آن پیروزمند

۱۲ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنذِرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَهِ
دان ا ۱۲ پس اگر اعراض کنند بگو بیم دادم شما را از صاعقه ای مانند

۱۳ عَادٍ وَثَمُودٍ إِذْ جَاءَهُمُ الرَّسُولُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
عاد و ثمود ۱۳ آنگاه که آمدند به سوی ایشان پیامبران از پیش روی آنان واز

خَلْفِهِمْ أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهُ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَئِكَهُ
پشت سرشان اینکه مپرسنید مگر الله را گفتند اگر می خواست پروردگار ما البته فرومی فرستاد فرشتگان را

۱۴ فَإِنَّا بِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ كَفِرُونَ فَامَّا عَادٌ فَاسْتَكَبَرُوا فِي
پس همانا ما به آنچه فرستاده شدید به آن کافریم ۱۴ اما [قوم] عاد پس تکبر ورزیدند در

۱۵ الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّ
زمین به ناحق و گفتند کیست نیرومندتر از ما آیا ندانستند [این را] که الله

الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِإِيمَانِنَا يَجْحَدُونَ
آنکه بیافرید آنان را اوست نیرومندتر از ایشان و آیات ما را انکار می کردند

۱۶ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرَصَرًا فِي أَيَّامٍ مُحَسَّاتٍ لِنُذِيقَهُمْ
پس فرستادیم بر آنان بادی توونده را در روزهای شوم تا بچشانیم به آنان

عَذَابَ الْخَرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابِ الْآخِرَةِ أَخْرَى وَهُمْ
عذاب رسوایی را در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب آخرت رسواکنده تراست و ایشان

۱۷ لَا يُنْصَرُونَ وَأَمَّا ثَمُودٌ فَهَدَيْتَهُمْ فَاسْتَحْبُوا الْعَمَى عَلَى
یاری نخواهند شد ۱۷ و اما ثمود پس راه نمودیم آنان را پس اختیار کردند نابینایی را بر

۱۸ الْهُدَى فَأَخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً صَاعِقَةً
راه یابی پس فروگرفت آنها را صاعقه می کردند

۱۹ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْتَقُونَ وَيُحَسِّرُ
و نجات دادیم آنان را که ایمان آورند و پروا می نمودند و روزی که محسور شوند

۲۰ أَعْدَاءَ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُؤْزَعُونَ حَقَّ إِذَا مَا جَاءَهُوَهَا شَهَدَ
دشمنان الله به سوی آتش پس آنها بازداشته و جمع شوند ۲۰ تا چون به آن [آتش] رسند گواهی دهد

عَلَيْهِمْ سَمِعُهُمْ كَانُوا يَعْمَلُونَ وَجْلُودُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ
بر ضد آنان شنوایی شان و چشم هایشان می کردند به آنچه

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ وَقَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ أَلَّذِي
وَگویند به پوست های خود گویند آن که گویا کرد مارا بر ضد ما

أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقُكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
گویا ساخته است هر چیزی را و او بیافرید شما را نخستین بار و به سوی او بازگردانده می شوید

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَن يَشَهَّدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ
بر آن نبودید که پنهان بدارید [گناهاتان را] از این رو که مباندا گواهی دهند برضد شما شنوای تان و دیدگانتان

وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنِنتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مَمَّا تَعْمَلُونَ
پوست های شما و لیکن گمان داشتید که الله نمی داند بسیاری از آنچه می کنید

وَذَلِكُمْ ظَنِنُكُمْ أَلَّذِي ظَنَنتُمْ بِرِبِّكُمْ أَرْدَنُكُمْ فَاصْبِرْهُمْ
و این بود گمان شما که گمان برده بودید به پروردگار خود که به هلاکت انداخت شما را درنتیجه شدید

إِنَّ الْخَسِيرَينَ فَإِن يَصْرِفُوا فَالنَّارُ مُتَوَّجٌ لَهُمْ وَإِن
از زیانکاران پس اگر شکیبایی کنند پس آتش [دونخ] جایگاه برای ایشان است و اگر

يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُم مِنَ الْمُعْتَيْنَ وَقَيَضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ
پوزش بخواهند عذرشان پذیرفته نیست و گماردیم بر آنان همدمانی را [از شیاطین]

فَرَزَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفُهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ
پس آراسته کردند برای شان آنچه را پیش روی ایشان و آنچه را پس پشت ایشان است و سزاوار گشت برایشان

الْقَوْلُ فِي أُمَّمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسَنِ إِنَّهُمْ
فرمان [عناب] با امت هایی که گذشتند پیش از ایشان از جن و ادمی بی گمان آنها

كَانُوا خَسِيرَينَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا سَمْعُوا لَهُذَا الْقُرْءَانِ
زیانکار بودند و گفتند کسانی که کفر ورزیدند گوش ندهید به این قرآن

وَالْغَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ فَلَنْدِيَقَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا
وسخن بیهوده گویید در [اثنای خوشنده] آن باشد که شما غالب شوید پس هر آینه می چشانیم به کسانی که کفر ورزیدند عذابی

شَدِيدًا وَلَنْجَرِنَهُمْ أَسْوَأَ ذَلِكَ جَزَاءٌ سخت را و هر آینه کیفر می دهیم آنان را دریابر بدترین کاری که می کردند این سزا

أَعْدَاءَ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلُدِ جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا بِأَيْنَانَا يَمْحُدُونَ دشمنان الله آتش است که برای آنها در آن [آتش] سرای جاویدان است کیفری به سبب آنچه ایشان آیات مارا انکار می کردند

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّا أَرَنَا الَّذِينَ أَضَلَّنَا مِنَ الْجِنِّ وَگویند آنان که کفر ورزیدند [ای] پروردگارما بنما به ما آن دو گروه که گمراه ساختند مارا از جن

وَالْإِنْسِ بَعْلَهُمَا تَبَعَّلَهُمَا وَإِنْسٌ بَعْلَهُمَا تَبَعَّلَهُمَا وَانس تا بنهم آنها را

إِنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا رَبِّنَا اللَّهَ ثُمَّ أُسْتَقْمُو تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمْ
هُمَا هُمَا آنَانَ كَهْ گفتند بپروردگار ما الله است سپس ایستادگی ورزیدند فرود می آیند بر ایشان

الْمَلِئَكَةُ أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْرَزُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
فرشتگان [او گویند] مترسید و غمگین مشوید و مژده باد بر شما بهشتی

الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ٣٠
که شما وعده داده می شدید زندگانی در دوستان شماییم در نحن ما

الَّدُنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ أَنْفُسُكُمْ
دنیا و در سرای آخرت و برای شما است در آن آنچه بخواهد دلتان

وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَعُونَ ٣١
و برای شما است در آن آنچه درخواست کنید پذیرایی ای از جانب امرزندۀ مهربان

وَمَنْ أَحْسَنَ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَلِحًا وَقَالَ
و کیست نیکو گفتارت از آنکه دعوت کند مردمان را به سوی الله و کند کار شایسته و گوید

إِنَّمَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ٣٢
به درستی که من از مسلمانانم

أَدْفَعَ بِالْقَيْهِي أَحْسَنَ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاةُ كَانَهُ
دفع کن [ابدی را] به آنچه که آن بهتر است پس ناگهان آن کس که میان تو و میان او دشمنی است گویا که او

وَلَيْ حَمِيمٌ ٣٤
دوستی گرم و صمیمی است بخوردار نشوند از این [حصلت] مگر آنان که صبر کردند و بخوردار نشوند از آن

إِلَّا ذُو حَظٍ عَظِيمٍ ٣٥
مگر صاحبان بهره از شیطان انجیزشی [وسوسه ای]

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٣٦
پس پناه ببر همانا اوست آن شنوار دانا

إِلَيْلُ وَالنَّهَارُ ٣٧
شب و روز

وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا
ماه را و سجده کنید و نه

إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ٣٧
نهایا او را می پرسید

رَبِّكَ يَسِّحَّونَ لَهُ
پروردگار تو اند [تبیح می گویند] او را

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَشْعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
واز نشانه های او این است که تو می بینی زمین را فسرده [وافتاده] پس چون فرود آریم بر آن آب را
آهَرَتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمْحِي الْمَوْتَ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
به جنبش آید وبردمد همانا آن که زنده گردانیده آن از مین آرا هر آینه زنده کننده مردگان است بی گمان او بر هر چیزی

قَدِيرٌ ۝ ۳۹ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي ءَايَاتِنَا لَا يَخْفَونَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ
تواناست همانا آنان که کجروی می کنند در آیات ما پوشیده نمی شوند بر ما آیا آن که
يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي ءَامِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَلُوا مَا شَتَّمْ
انداخته شود در آتش بهتر است یا آن که بیاید ایمن در روز رستاخیز بکنید هرچه می خواهید

إِنَّهُ يُمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ ۴۰ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
بی گمان او به آنچه می کنید بیناست همانا کسانی که کفر ورزیدند به این پند [قرآن] وقتی که بیامنشان [کیفر خود را خواهند دید]

وَإِنَّهُ لَكَتَبَ عَزِيزٌ ۝ ۴۱ لَا يَأْنِيهِ الْبَطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
بی گمان آن کتابی ارجمند است ۴۱ نمی آید بر او باطل از پیش روی آن و نه از

خَلْفِهِ تَزَرِّيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ۝ ۴۲ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ
پشت سر آن فرستاده شده است از جانب سنجدیده گاری ستوده ۴۲ گفته نمی شود به تو مگر آنچه گفته شده

لِرَسُولِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۝ ۴۳
به پیامبران پیش از تو همانا پروردگار تو دارای امرزش و دارای کیفری در دنیاک است

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلتَ ءَايَاتُهُ وَأَعْجَمِيًّا
واگر قرار می دادیم آن را قرآن به غیر عربی هر آینه می گفتند چرا بیان نشده است [به زبان ما] آیت های آن

وَعَرِيًّا قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا هُدَى وَشَفَاءٌ وَالَّذِينَ
و [مخاطب] عربی بگو این [کتاب] برای کسانی که ایمان آورده اند هدایت و شفاء است و آنان که

لَا يُؤْمِنُونَ فِي ءَاذَانِهِمْ وَقُرْءَانُ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمَّا
ایمان نمی آورند در گوش های شان سنگینی است و قرآن بر آنان مایه کوری است آنان

يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ۝ ۴۴ وَلَقَدْ ءَايَنَا مُوسَى الْكِتَبَ
ندا می شوند از جایی دور ۴۴ و به تحقیق دادیم به موسی کتاب را

فَلَخَتِلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
پس اختلاف شد در آن واگر نبود سخنی که پیشی گرفته است از سوی پروردگار تو [که طوری به رستاخیز اختصاص دارد] البته طوری می شد

بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٌ ۝ ۴۵ مَنْ عَمِلَ صَلِحًا
در میان آنان و همانا آنان در شکی از آنند [شکی] سخت ۴۵ هر که بکند کاری شایسته

فَلَنَفِسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبَّكَ بِظَلَمٍ لِلْعَيْدِ ۝ ۴۶
پس به سود خود اlost و هر که بدی کند پس به زیان او است و نیست پروردگار تو ستمکار بر بنده گان

إِلَيْهِ يَرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا
به سوی او برگردانده می شود علم رستاخیز و بیرون نمی آید میوه ها از غلاف های خود

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يَنَادِيهِمْ أَيْنَ
و باربرندارد هیچ مادینه ای و نمی نهد مگر به علم او و روزی که ندا کند ایشان را که کجا هستند

شَرَكَاءِ قَالُوا وَأَذْنَاكَ مَا مِنَ شَهِيدٍ وَضَلَّ
شريكان من گويند به تو اعلام کردیم نیست از ما هیچ گواهی و گم گردد

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلٍ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ
از ایشان آنچه که فرا می خوانند پیش از این و خواهند دانست که نیست برای ایشان هیچ گریزگاهی

لَا يَسْئِمُ الْإِنْسَنَ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنَّ مَسَهُ الشَّرِّ
خسته نمی شود انسان از درخواست خیر و اگر برسد به او سختی و گزند پس او به کلی نالمید

قَنُوطٌ وَلِئِنْ أَذْفَنَهُ رَحْمَةً مِنَ بَعْدِ ضَرَّاءٍ مَسَّتُهُ
[او] دلسرب می شود و اگر بچشانیم به او رحمتی را از طرف خود پس از آسیبی که برسد به او

لِيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظَنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلِئِنْ رُجِعْتُ إِلَى
هر آینه گوید این [شايسنه] برای من است و نمی پندارم رستاخیز را که بريا شود و اگر بازگردانیده شوم به سوی

رَبِّيْ إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى فَلَنُتَبَّعَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
پوردمگار خود حتماً مرا نزداو نیکوترين [حالت] است پس هر آینه آگاه می کنیم کسانی را که کفر و زیده اند به آنچه می کرده اند

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِظٍ
و حتماً می چشانیم به آنان از عذابی سخت و چون نعمتی دهیم به انسان

أَعْرَضْ وَنَعَا بِجَانِيهِ وَإِذَا مَسَهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَائِ عَرِيضٌ
روی بر می تا بد و پهلو می گردنده [تکبر می کند] و چون برسد به او سختی و گزند پس او دارای دعایی گستردہ است

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدَ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرُوكُمْ
بگو خبر دهید مرا اگر باشد [قرآن] از نزد آنگاه الله

بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٌ سَرِيْهُمْ
به آن کیست گمراه تر از آنکه او در ستیزی دور و دراز باشد به زودی بنمایم به ایشان

إِيَّتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبْيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ أَحَقُّ
نشانه های خود را در کرانه های [آسمان و زمین] و در وجود خودشان تا روشن شود برای شان که او حق است

أَوْلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ أَلَا إِنَّهُمْ
ای کافی نیست که پوردمگار تو که همانا او بر هر چیزی گواه است آگاه باش همانا آنان

فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ
در تردید اند از دیدار پوردمگارشان آگاه باش که او به هر چیزی فraigیرنده است

ترنیشها
۴۲آیاتها
۵۳

سُوْرَةُ الشُّورِيٍّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

۱ حَمْ عَسْقَ كَذَلِكَ يُوحَى إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ

۱ عین، سین، قاف این چنین وحی می کند به تو
حا، میم آنان که پیش از تو بودند

۲ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ

۲ از آن اوست آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است
الله پیروزمند سنجیده کار

۳ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَقَطَّرُنَّ مِنْ فَوْقِهِنَّ

۳ نزدیک است آسمان ها
آن بلندمرتبه بر فراز خود

۴ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ رَبَّهُمْ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي

۴ فرشتگان تسبیح می گویند
پروردگار خود و امرزش می خواهد برای آنان که در

۵ الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَالَّذِينَ أَتَخَذُوا

۵ زمین اند آگاه باش همانا الله اوست آن امرزنده
گرفتند

۶ مِنْ دُونِهِ أَوْلَيَاءُ اللَّهِ حَفِظُ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

۶ جز او کارسازانی را الله نگهبان است بر احوال و اعمال ایشان و نیستی تو
بر ایشان نگهبان

۷ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّةَ الْقُرَى وَمَنْ

۷ و این چنین وحی کردیم به سوی تو قرآنی عربی را تابیم دهی اهل مکه را و آنان را که

۸ حَوْلَهَا وَنُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَبَّ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي

۸ پیرامون آن اند و بیم دهی [مردم را] از روز گردآمدن [مردم درستاخیز] که هیچ تربیدی در [امن] آن نیست گروهی در بهشت باشند و گروهی در

۹ الْسَّعِيرِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ

۹ آتش برافروخته [دوزخ] و اگر می خواست الله هر آینه می گردانید آنها را امتنی یگانه و لیکن درمی آورد

۱۰ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

۱۰ هر که را بخواهد در رحمت خود و ستمکاران نیست برای ایشان هیچ یاری و نه یاوری

۱۱ أَمْ أَتَخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلَيَاءَ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْكِمُ الْمُوْتَنِ وَهُوَ

۱۱ آیا گرفته اند جز الله کارسازانی را! پس الله همان کارساز [راستین] است و اوست که زنده می کند مردگان را وا

۱۲ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَمَا أَخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ

۱۲ بر هر چیزی توانا است و هرچه اختلاف دارید در آن از هرجیزی پس داوری آن

۱۳ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ الْأَمْرُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أَنِيبُ

۱۳ با الله است این است الله پروردگار من
و به سوی او بازمی گردم

فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا

پدید آورنده آسمان ها و زمین است قرارداد برای شما از خودتان جفت های را

وَمَنْ أَلْأَعْنَمْ أَزْوَاجًا يَذْرُوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلَهُ شَيْءٌ

و نیز از چهار پایان هیچ چیزی می افزاید شما را در این [هم جفتی] نیست جفت های مانند او

السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۱۱

وَهُوَ شَنْوَاعٍ وَأَوْسَطُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَقَالِيدُ لَهُ مَقَالِيدُ

آسمان ها برای اوست کلیدهای بینا

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقِدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

فرخ می سازد روزی را برای هر که خواهد و تنگ می دارد [برای هر که خواهد] همانا او به هر چیزی دانست

شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّنَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا

مقرر داشت برای شما از دین آنچه را که سفارش کرده بود به آن نوح را و [این] آنچه را که وحی کردیم

إِلَيَّ وَمَا وَصَّنَّا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَقِمُوا الدِّينَ

به تو و آنچه سفارش کردیم به آن ابراهیم و موسی و عیسی را که برپا بدارید دین را

وَلَا تُنَفِّرُوهُمْ فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ

وبه پراکندگی نیفتدید در آن گران است بر مشرکان آنچه دعوت می کنی آنها را به آن الله

يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ وَمَا نَفَرَّقُوْا

بر می گزیند به سوی آن [دین] هر که را خواهد و راه می نماید به سوی آن هر که روآورد [به آن] و پراکنده نگشتهند

إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغَيَا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلَمَةً

مگر پس از آنکه امد برای آنان علم آن هم از روی سرکشی [ستم] و در میان خود و اگر نبود سخنی

سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمٍ لَّقَضَى بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ

که پیشی گرفته از سوی پروردگارت [در تأخیر عذاب] تا وقت معین البته داوری می شد میان ایشان [به نزول عذاب] و همانا آنان که

أُرْثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍ مِّنْهُ مُرِيبٌ

به ارث بدیشان داده شد کتاب پس از ایشان در شکی از آنند [شکی] سخت

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أَمْرَتْ وَلَا تَنْيِعْ

پس برای این [دین] دعوت کن و پایدلنباش چنان که فرمان یافته ای و پیروی مکن از هوس های آنها

وَقُلْ إِيمَنتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأَمْرَتُ لِأَعْدِلَ

و بگو ایمان اوردم به آنچه که فروفرستاده است الله از کتاب و دستور یافته ام که دادگری کنم

بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلْكُمْ

میان شما الله پروردگار ما و پروردگار شماست برای ما کردار ما و برای خودتان کردار شما

لَا حُجَّةَ ۱۵

هیچ بحث و جدالی نیست میان ما و میان شما الله جمع می کند میان ما [و شما] و به سوی اوست بازگشت

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا أَسْتَجَبْ لَهُمْ جَنَّهُمْ
وَأَنَّا كَفَرْنَا بِهِمْ وَكَفَرْنَا بِهِمْ وَأَنَّا دَعَوْتُمْ إِلَيْنَا دُلْلِشَان
پَذِيرْفَتْهُ شَدَّهُ پَذِيرْفَتْهُ شَدَّهُ پَذِيرْفَتْهُ شَدَّهُ پَذِيرْفَتْهُ شَدَّهُ

دَاهِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
باطل است نزد پروردگارشان و بر ایشان است خشمی [از جانب الله] و برای آنها عذابی سخت است

۱۶ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
الله است که فروفرستاد کتاب را به حق و افزار سنجش و چه چیزی آگاه می کند تورا

۱۷ لَعَلَ السَّاعَةَ قَرِيبٌ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
شاید رستاخیز نزدیک باشد به شتاب می طلبند رستاخیز را آنان که ایمان ندارند

۱۸ بِهَا وَالَّذِينَ أَمَنُوا مُسْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
به آن و آنان که ایمان دارند در هراسند از آن و می دانند که آن حق است

۱۹ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ
آگاه باشید همانا آنان که بحث و جدل می کند در آمدن رستاخیز هر آینه در گمراهی دور و درازی اند

۲۰ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيلُ الْعَزِيزُ
الله ریز بین است به بندگان خود روزی می دهد هر که را خواهد پیروزمند و اوست آن نیرومند

۲۱ ۲۱ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرَثَ الْآخِرَةِ نَزَدَ لَهُ فِي حَرَثِهِ وَمَنْ
هر که بخواهد کشت آخرت را می افزاییم برای او در کشت وی و هر که

۲۲ كَانَ يُرِيدُ حَرَثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
بخواهد کشت دنیا را می دهیم به او از آن و نیست برای او در آخرت هیچ

۲۳ ۲۳ نَصِيبٌ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الَّذِينَ
بهره ای آیا برای ایشان شریکانی است که مقرر داشته اند برای آنها از دین

۲۴ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ
چیزی را که اجازه نداده است به آن الله و اگر نبود آن سخن قاطع [که داوری در رستاخیز خواهد بود] قطعاً داوری می شد میان ایشان

۲۵ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ تَرَى الظَّالِمِينَ
و همانا ستمکاران برایشان عذابی در دنکار است می بینی

۲۶ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
در هراسند از [کیفر] آنچه و آن واقع شدنی است برایشان کرده اند

۲۷ وَعَمِلُوا وَأَمَنُوا الْجَنَّاتِ رَوْضَاتٍ فِي الْأَصْلِحَاتِ
ایمان آورند و کردند در باغ های کارهای شایسته بهشت اند

۲۸ لَهُمْ مَا يَسَأَءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ
برای ایشان است آنچه می خواهد نزد پروردگارشان این همان بخشش بزرگ است

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ
این است آنچه که مژده می دهد الله به بندگانش همانان که ایمان آورند و کردند کارهای شایسته بگو

لَا أَسْتَكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةُ فِي الْقُربَىٰ وَمَنْ يَقْرَفُ حَسَنَةً نَزَدْ
نمی خواهم از شما بر این [کار] هیچ مزدی مگر دوستی در خویشاوندی و هر که انجام دهد کارنیکی را می افزاییم

لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ۚ ۲۳ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ
برای او در آن نیکوبی را همانا الله امرزنده قدرشناس است **۲۴** آیا می گویند که بسته است بر الله

كَذِبًاٰ فَإِنْ يَشَاءِ اللَّهُ يَخْتَمُ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَطْلَ وَيَحْقِّي الْحَقَّ
دروغی را پس اگر بخواهد الله مهرمی نهد بر دل تو و نابود می سازد الله باطل را و ثابت می دارد حق را

بِكَلِمَتِهِ حُسْنَةٌ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصَّدُورِ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ ۖ ۲۵
به سخنان خود زیرا او دانا به راز سینه ها است **۲۶** و اوست آن که قبول می کند توبه را

عَنِ عِبَادِهِ وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا نَفَعُوكُمْ ۗ ۲۷
از بندگانش و درمی گزد از بدی ها و می داند آنچه می کنید

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَرِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ حُسْنَةٌ
پاسخ می دهد به کسانی که ایمان آورند و کردند کارهای شایسته و می افزاید ایشان را از بخشش خود

وَالْكَفَرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ ۲۸ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ
و کافران و برای شان است عذابی **۲۹** و اگر فراغ کرده الله روزی را سخت است

لِعِبَادِهِ لَبَغْوًا فِي الْأَرْضِ وَلَنَكَ يُنَزَّلُ بِقَدْرِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ يَعِبَادِهِ
بر جمیع بندگان خود البته سرکشی می کرند در زمین و لیکن فرود آورد به اندازه آنچه خواهد همانا الله بر بندگانش

خَيْرٌ بَصِيرٌ ۖ ۳۰ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْفَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا
آگاه بیناست **۳۱** و اوست آن که فرود می آورد باران را پس از آنکه نومید شدند

وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۖ ۳۲ وَمَنْ إِيمَانُهُ خَلْقُ
و پراکنده می سازد رحمت خود را **۳۳** و از نشانه های او آفریدن ستدوده و اوست آن کارساز

الْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمِيعِهِمْ
آسمان ها و زمین است و آنچه پراکنده ساخته است در آنها [آسمان ها و زمین] از هر جنبنده ای و او بر گردآوردن ایشان

إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ۖ ۳۴ وَمَا أَصْبَحَكُمْ مِنْ مُصِبَّكُمْ فِيمَا
هرگاه بخواهد **۳۵** و آنچه برسد به شما از مصیبت پس به سبب چیزی است که

كَسَبَتْ أَيَّدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۖ ۳۶ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِنِ
کسب کرده است دست های شما و درمی گزد از بسیاری [گناهان] **۳۷** و نیستید شما عاجز کنندگان [الله]

فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُورٍ ۖ ۳۸ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٌ
در زمین و نیست برای شما **۳۹** جز کارسازی الله هیچ کارسازی و نه یاوری

وَمِنْ أَيْتَهُ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَمِ ۚ إِنْ يَشَاءُ يُسْكِنِ الْرَّيحَ
وَإِنْ نَشَانَهُ هَايٌ أَوْ كَشْتَى هَايٌ رُولَنْ أَسْتَ دَرِيَا مَانَدْ كُوهُ هَا ۖ ۲۲ اَفَخَوَاهُدْ سَاكِنْ گَرَدانَدْ بَادَ رَا

فَيَظْلَلُنَّ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهَرَهُ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَارٍ شَكُورٍ
آنگاه می گردند [کشتی ها] بی حرکت بر پشت آن [دریا] همانا در این نشانه هایی است برای هر صبر پیشہ شکرگزار

أَوْ يُوْقَهْنَ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۖ ۲۳ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ
يا هلاک می کنند [اهل] کشتی ها را به سبب آنچه کردند و درگزد از بسیاری [گناهان] ۲۴ و تا بدانند آنان که

يُجَدِّلُونَ فِي أَيَّتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ۖ ۲۵ فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَنَعْ
مجادله می کنند درباره آیات ما که نیست برای آنان هیچ گزینگاهی ۲۵ پس آنچه داده شده به شما از هر چیزی پس اندک بهره ای

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
از زندگانی دنیاست و آنچه نزد الله است بهتر و پایینه تراست برای آنان که ایمان آورده اند و بر پروردگار خود

يَتَوَكَّلُونَ ۖ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَثْمَمْ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا
توکل می کنند ۶ و [برای] آنان که دوری می کنند ۶

عَصَبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ۖ وَالَّذِينَ أَسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
به خشم می آیند ایشان درمی گذرند ۷ و [برای] آنان که پاسخ داده اند [دعوت] پروردگار خود را و بربا داشته اند نماز را

وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقَهُمْ يُنْفِقُونَ ۖ ۲۸ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمْ
و کار ایشان به مشourt است در میانشان و از آنچه روزی داده ایم ایشان را انفاق می کنند ۷ و [برای] آنان که چون برسد به ایشان

الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۖ ۲۹ وَجَزَّأُوا سَيِّئَةً مِثْلَهَا فَمَنْ عَفَ كَا
انتقام می گیرند ۷ ستم

وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۖ ۳۰ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ
و اصلاح کند آنگاه پاداش او بر الله است همانا الله دوست نمی دارد ستمکاران را ۳۰ و هر آینه کسی که انتقام کشد

بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَيِّلٍ ۖ ۳۱ إِنَّمَا أَلْسِيلُ عَلَى الَّذِينَ
بعد از ستمی که به او شده پس آنان نیست بر ضدشان هیچ راه [اعتراضی] ۳۱ جزاين نیست که راه [مالامت] بر کسانی است که

يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَعْنُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ
ستم می کنند بر مردمان و سرکشی می کنند در زمین به ناحق آنان برای ایشان

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ ۳۲ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لِمَنْ عَزَمَ الْأَمْرَ
عذابی در دنیاک است ۳۲ و البته هر که صبر کند و درگزد همانا این [صبر و غفو] از کارهای استوار است

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ
و هر که را گمراه کند الله پس نیست برای او هیچ کارسازی پس از او و می بینی ستمکاران را

لَمَّا رَأَوْا أَعْذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَى مَرْدِي مِنْ سَيِّلٍ
چون بیینند آیا به سوی بازگشتن هیچ راهی هست؟

وَتَرَنُّهُمْ يُعَرِّضُونَ **عَلَيْهَا خَشِعَيْنَ مِنَ الْذُلِّ يَنْظُرُونَ**
 می نگرند بر آتش در حالی که سرافکنده اند از ذلت
مِنْ طَرَفٍ حَخِيْقَيْهِ وَقَالَ الَّذِيْنَ أَمَنُوا إِنَّ الْخَسِيرِيْنَ الَّذِيْنَ
 به نگاهی پنهان [از برشمی می نگرند] و گویند کسانی که ایمان آورده اند همانا زیانکاران کسانی هستند که
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِلَّا إِنَّ الظَّالِمِيْنَ
 به زیان انداخته اند خودشان و خانواده خود را در روز رستاخیز آگاه باش به درستی که ستمکاران
فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ وَمَا كَانَ لَهُمْ يَنْصُرُونَهُمْ **مِنْ أُولِيَّ الْهُمَّةِ** **وَمَا كَانَ لَهُمْ يَنْصُرُونَهُمْ**
 در عذابی پایدارند و نباشد برای آنان کارسازان و یاورانی که یاری کنند آنان را
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَيِّلٍ **أَسْتَحِيْبُوا**
 جز الله و هر که را گمراه کند الله آنگاه نیست برای او هیچ راه [تجاتی] پاسخ دهید
لِرِبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ
 پیش از آنکه باید روزی که نیست بازگشتی برای او از جانب الله نیست برای شما
مِنْ مَلَجَأِ يَوْمِئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَّكِيرٍ **فَإِنَّ أَعْرَضُوا**
 هیچ پناهگاهی در آن روز و نیست برای شما هیچ گونه پس اگر روی برگردانند [از قبول دعوت]
فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حِفِيْظًا إِنَّ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا
 پس نفرستادیم تو را بر آنها نگهبان نیست بر تو مگر رسانیدن [پیام] و همانا ما چون
أَذَقْنَا الْإِنْسَنَ مِنَا رَحْمَةً فَرَحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةً
 به انسان از جانب خود رحمتی را شاد شوند به آن و اگر برسد به آنها گزندی
إِنَّمَا قَدَّمْتُ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَنَ كَفُورٌ **لِلَّهِ مُلْكُ**
 به سبب آنچه پیش فرستاده است دست هایشان پس همانا انسان سخت ناسپاس است **[از آن الله است]** فرمانروایی
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهْبِطُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَّهَا
 آسمان ها و زمین می آفریند آنچه خواهد دخترانی
وَيَهْبِطُ لِمَنْ يَشَاءُ الْذُكُورَ **أَوْ يُزَوْجُهُمْ ذُكْرَانَا وَإِنَّهَا**
 و می بخشد هر که را خواهد پسران و دختران
وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيْمًا **وَمَا كَانَ** **عَلِيْمُ قَدِيرٌ** **إِنَّهُ هُمْ**
 و می گرداند هر که را که خواهد نازا همانا او و نسزد
لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَأِيِّ بَحَثَابٍ أَوْ يُرِسِّلَ
 برای هیچ بشری که سخن گوید با او الله مگر به وحی یا از پس پرده ای یا بفرستد
رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيُّ حَكِيمٌ
 رسولی [فرشته ای] را پس وحی کنده فرمان او آنچه را [الله] خواهد همانا اوست بلند مرتبه سنجیده کار

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا أَكْتَبْ
و این چنین وحی کردیم به سوی تو روحی [قرآن] را از امر خود و تو نمی دانستی که چیست کتاب

وَلَا إِلَيْمَنْ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ شَاءَ مِنْ عِبَادِنَا
ونمی دانستی که [چیست] ایمان و لیکن گردانیدیم آن را نوری که هدایت می کنیم به آن هر که را که خواهیم از بندگان خود

وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ
و همانا تو قطعاً هدایت می کنی به راهی راست راه الله آن که از آن اوست

مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا تَصِيرُ الْأَمْوَارُ
آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است آگاه باشید به سوی الله بازمی گردد همه کارها

٥٣

٥٤

٥٥

آیاتها
۸۹ترتیبها
۴۳

سورة الزخرف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

حَمَ وَالْكِتَبِ الْمُبِينِ
حا، میم سوگند به این کتاب

لَدَيْنَا وَإِنَّهُ تَعْقِلُونَ
نzd ما و بی گمان [این قرآن] در خرد و زیبد باشد که شما

لَعَلَّكُمْ حَكِيمٌ
بلند مرتبه حکمت امیز است

أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ
از آن رو که هستید قومی اسرافکار

الْأَوَّلِينَ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ نَبِيٍّ
پیشینیان و نیامد نزد ایشان هیچ پیامبری مگر اینکه او را ریشخند می کردند

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا
پس هلاک کردیم سر سخت تر از اینان را

وَلَيْنَ سَالَّنَهُمْ مَنْ خَلَقَ
و اگر بپرسی از ایشان که چه کسی آفرید

خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ
آفریده است آنها را آن پیروزمند بس دانا

مَهْدَا وَجَعَلَ لَكُمْ
بستری و قرارداد برای شما

تَهْتَدُونَ راه یابید باشد که شما

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يُقْدَرُ فَأَنْشَرَنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتَا
و همان که فرود آورد از آسمان آب را به اندازه پس زنده گردانیدیم به آن سرزمنی مرده را

كَذَلِكَ تُخْرِجُونَ ١١
ابن چنین بیرون آورده می شوید [از قبرها] و همان که بیافرید جفت هارا همه آنها را و قرار داد

لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَمِ مَا تَرَكُونَ ١٢
برای شما از کشتی ها و چهاربایان دامی آنچه را که سوار می شوید تا قرار گیرید بر پشت های آنها

ثُمَّ تَذَكَّرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ ١٣
سپس یاد کنید نعمت پروردگار خود را آنگاه که قرار گرفتند بر آن و بگویید پاک است

أَلَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا ١٤
آن که مسخر ساخت برای ما این را و نبودیم بر آن توانا به بند کردن و همانما به سوی پروردگار خود

لَمْ نَقْلِبُونَ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادَةِ جُزَءًا إِنَّ الْإِنْسَنَ ١٥
باز گردند گانیم و قراردادند برای او از میان بندگانش جزئی را [افزندی را] به تحقیق آدمی

لَكُفُورُ مُبِينٌ أَمْ أَتَخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَاصْفَنَكُمْ ١٦
ناسپاس آشکار است آیا گرفته است [الله] از آنچه می آفریند دخترانی را و برگزیده است شمارا

إِلَيْنَاهُنَّ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنَ مَثَلًا ١٧
به پسران و چون مژده داده شود به یکی از آنان به آنچه زده است برای [الله] مهرگستر مثال را

ظَلَّ وَجْهُهُ مُسُودًا وَهُوَ كَظِيمٌ أَوْمَنْ يُنَشُّؤُ فِي ١٨
گردد روی او سیاه در حالی که خشم خود را فرومی خورد آیا آن کس که پرورش می یابد در

الْحِلْيَةُ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مِبِينٍ وَجَعَلُوا الْمَلَكِكَةَ ١٩
زیور و او در گفتگو بیان روشی ندارد [شایسته فرزندی الله است] و قراردادند فرشتگان را

أَلَّذِينَ هُمْ عِبَدُ الرَّحْمَنِ إِنَّا أَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكَبِّ ٢٠
همانان که خود بندگان [الله] مهرگسترند [به عنوان] دختران آیا شاهد بودند آفرینش ایشان را! به زودی نوشه می شود

شَهَدَتْهُمْ وَيُسَلِّونَ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدَنَهُمْ ٢١
گواهی شان و پرسیده می شوند و گفتند اگر می خواست [الله] مهرگستر پرستش نمی کردیم آنان را

مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ٢٢
نیست برای آنان به این [گفتار] هیچ دانشی نیستند آنان مگر اینکه حدس می زنند آیا داده ایم به آنان

كَتَبَنا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمِسُكُونَ ٢٣
كتابی را پیش از این پس آنها به آن چنگ زنندگان اند [نه، بلکه می گویند]

إِنَّا وَجَدْنَا ءابَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى أُمَّةٍ ءاثِرُهُمْ مُهَتَّدُونَ ٢٤
به تحقیق ما یافتیم پدران خود را بر آینی و همانا ما بر پی آنان راه یافتگانیم

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرِيَّةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُرْفُوهَا

واین چنین نفرستادیم پیش از تو در آبادی هیچ بیم دهنده‌ای را مگر اینکه گفتند متنعمن آن آبادی ها

۲۲ إِنَّا وَجَدْنَا أَبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ أَمَّةٍ وَمُقْتَدُونَ

همانا ما یافتیم پدران خود را بر آیینی و همانا ما بر آیان
اقتنا کنندگانیم

۲۳ قَلْ أَوْلَوْ حِثْمُكُمْ يَا هَدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ أَبَاءَكُمْ قَالُوا

گفت آیا اگرچه آورده باشم برایتان چیزی را که هدایت کننده تر از آنچه یافته اید بر آن پدران خود را؟ گفتند

۲۴ إِنَّا بِمَا أَرْسَلْتُمْ بِهِ كَفَرُونَ فَأَنْقَمَ مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ

همانا ما به آنچه فرستاده شده اید به آن کافریم پس انتقام گرفتیم از ایشان پس بین چگونه

۲۵ كَانَ عِنْقَبَةُ الْمُكَذِّبِينَ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ

شد سرانجام تکذیب کنندگان و [یاد کنید] چون گفت ابراهیم به پدرش و قوم خود

۲۶ إِنَّنِي بَرَأَ مِمَّا تَعْبُدُونَ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيِّدِنِي

همانا من بیزارم از آنچه می پرستید مگر کسی را که آفریده است مرا پس همانا او هدایت می کند مرا

۲۷ وَجَعَلَهَا كَلْمَةً بَاقِيَةً بَلْ يَرْجُونَ

و قرارداد آن را کلمه‌ای ماندگار باشد که آنان [به توحید] بازگردند بلکه در میان پسینیان خویش

۲۸ مَتَّعْتُ هَوْلَاءَ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ

بهره مند ساختیم اینان و پدرانشان را تا وقتی که آمد نزدشان حق [قرآن] و پیامبری روشنگر

۲۹ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَفِرُونَ

و چون آمد نزدشان حق گفتند این جادو است و همانا ما به آن کافریم

۳۰ لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْءَانُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرِيَّةِ عَظِيمٌ أَهُمْ

چنان‌الز نشد این قرآن بر مردی بزرگ از [یکی] این دو شهر [مکه و طائف] آیا آنان

۳۱ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ

قسمت می کنند رحمت پروردگار تو را؟ ما قسمت کرده ایم میان ایشان روزی ایشان را در زندگانی

۳۲ الْدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لَتَّخَذَ بَعْضُهُمْ

دنیا و بالا برده ایم برخی ایشان را تا درجه ای ایشان به درجاتی برخی دیگر

۳۳ وَلَوْلَا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمِعُونَ

برخی دیگر را به خدمت و رحمت پروردگار تو بهتر است از آنچه جمع می کنند واگر نه

۳۴ أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ

این بود که می شند مردمان امی ایشان هر آینه قرار می دادیم برای کسانی که کفر می ورزند به [الله] مهرگستر

۳۵ لِبْيُوتِهِمْ سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ

برای خانه هایشان سقف هایی از نقره و نیز نرده بان هایی که بر آنها بالا روند

وَلَبِيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرَّاً عَلَيْهَا يَتَكَوَّنُ وَزُخْرُفًا ۲۴

وَهَرَگونَه زینتی [را بدیشان می دلیم] و نیست
و تخت هایی که بر آنها تکیه کنند درها و برای خانه هایشان

كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ ۲۵

همه ایتها مگر بهره مندی زندگانی دنیا و [بهره مندی] آخرت نزد پروردگار تو

وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُفَيَضَ لَهُ شَيْطَانًا ۲۶

برای پرواپیشگان است ۲۵ و هر که چشم پوشد از یاد [الله] مهرگستر برمی گماریم بر او شیطانی را

فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ۲۷

که او برایش همدم باشد و همانا بازی دارندشان از راه حق و آنها می پنداشند

أَنْتُمْ مُهَتَّدُونَ ۲۸

که بدم همدمی است تا آنگاه که بیاید پیش ما گوید [به هدم خود] ای کاش در میان من و در میان تو راه یافتگانند

بَعْدَ الْمَسْرِقِينَ ۲۹

فاصله مشرق و مغرب بود

إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۳۰

زیرا ستم کرده اید همانا شما در عذاب با هم شریک هستید

الصَّمَرَ أَوْ تَهْدِي الْعُمَّى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٌ ۳۱

کران را یا هدایت می کنی کوران را و کسی که هست در گمراهی آشکار

فَإِنَّمَا نَذَهَبَنَ إِلَكَ فَإِنَّمَا مِنْهُمْ مُنْقَمُونَ ۳۲

پس اگر ببریم تو را [از این دنیا] پس به تحقیق ما از آنان انتقام گیرند گانیم ۳۱ یا بنماییم به تو آنچه را

فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ۳۳

و عده داده ایم به آنان پس همانا ما برایشان پس چنگ بزن به آنچه وحی شد

إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۳۴

به سوی تو همانا تو بر راهی راست هستی ۳۳ و همانا این [قرآن] یاد کردی است برای تو و قوم تو

وَسَوْفَ تُسَعَلُونَ ۳۵

و به زودی بازخواست می شوید ۳۴ و بپرس از آنان که فرستاده بودیم پیش از تو از پیامبران خود

أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ۳۶

ایا قراردادیم غیر از آیه هایی که پرستیده شوند ۳۵ الله مهرگستر

مُوسَى إِنَّا يَعَايَنَنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِيمَهُ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ ۳۷

موسی را با نشانه های خود به سوی فرعون و سران قوم او پس گفت همانا من فرستاده

رَبِّ الْعَالَمِينَ فَلَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّا يَعَايَنَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ۳۸

پروردگار جهانیانم ۳۷ پس چون آورد برای آنها نشانه های ما را هماندم آنان به آن می خندیدند

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخْذَنَهُمْ
ونمی نمودیم به آنان هیچ نشانه ای را مگر اینکه بزرگ تر بود از همانندش و گرفتار کردیم آنان را

بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٤٨
باشد که آنان بازگردند به عذاب

رَبَّكَ بِمَا عَاهَدَ إِنَّا لَمُهَتَّدُونَ ٤٩
پروردگار خود را به آنچه پیمان بسته است با تو پس چون برداشتم از ایشان همانا ما راه یافتگانیم

الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ٥٠
عذاب را ناگاه آنان پیمان را می شکستند

قَالَ يَقُومُ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَرُ تَجْرِي مِنْ
گفت ای قوم من آیا نیست برای من فرمانروایی مصر در حالی که این جوی ها می رود از

تَحْتِيٌّ أَفَلَا يَبْصُرُونَ ٥١
زیر[قصر] من آیا نمی بینید بلکه من بهترم از این کسی که او بی ارزش است

وَلَا يَكُادُ يُبَيِّنُ فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ أَسْوَرَةً مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ
ونمی تواند سخن گوید به روشنی پس چرا افکنده نشده بر او دستبندهایی از طلا [چرا] نیامده

مَعَهُ الْمَلَكِيَّةُ مُقْرَنِينَ ٥٢
هرماه او فرشتگان دوشادوش

فَاطَّاعُوهُ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ٥٣
پس اطاعت کرند [فرمان] اورا همانا آنها

أَنْتَقَمَنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ٥٤
انتقام گرفتیم پس غرق ساختیم آنان را از آنان

سَلَفاً وَمَثَلًا لِلآخِرِينَ ٥٥
پیشگامانی [در عذاب] و مایه عبرتی برای آیندگان پسر مریم

مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ٥٦
[به عنوان] مثال ناگاه آیا الله های ما

خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَّلَ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصْمُونَ ٥٧
بهتراند يا او نیاوردن این مثال را برای تو مگر برای چون و چرا بلکه آنان قومی سیزه جویند

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ
نیست او [پسر مریم] مگر بندۀ ای که انعام کرده ایم بروی و قراردادیم او را سرمشی برای بنی اسرائیل

وَلَوْ نَشَاءُ بَعَلَنَا مِنْكُمْ مَلَكِيَّةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ٥٩
و اگر می خواستیم البته قرار می دادیم به جای شما فرشتگانی را در زمین که جانشین [شما] شوند

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْرُكْ بِهَا وَأَتَيْعُونَ هَذَا صِرَاطٌ
 و همانا او [پسر مریم] وسیله دانشی است برای رستاخیز پس تردید نکنید در آمدن آن [رستاخیز] و پیروی کنید مرا این است راهی
وَلَا يَصْدَنَّكُمْ أَلْشَيْطَنُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
 شیطان همانا او برای شما دشمنی آشکار است و بازندارد شما را راست

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ حِشْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
 عیسی دلائل روشن را گفت به تحقیق آورده ام برای شما حکمت را
وَلَا بَيْنَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْلَفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونَ
 و تابیان کنم برای شما برخی آنچه را که اختلاف می کردید در آن پس پروا کنید از الله و اطاعت کنید مرا

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ
 همانا الله اوست پروردگار من و پروردگار شما پس پیرستید او را راست

فَأَخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
 ولی اختلاف کردند گروه ها میان خود پس وای بر آنان که ستم کردند

مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةُ أَنْ
 از عذاب روزی در دنگ آیا انتظار می کشد جز رستاخیز را که

تَأْيِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ لَا يَأْخُلَّهُمْ يَوْمَئِذٍ
 باید به سراغ ایشان ناگهان در حالی که آنان بی خبر باشند دوستان

لَا يَعْبَادُ لَا خُوفٌ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
 دشمن یکدیگرند مگر پرهیز کاران ای بندگان من نیست هیچ ترسی

عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزُنُونَ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِيَأْتِنَا
 بر شما امروز و نه شما اندوهگین می شوید آنان که ایمان آوردنده به آیات ما

وَكَانُوا مُسْلِمِينَ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
 و بودند مسلمان داخل شوید شما به بهشت

تَحْبُّرُونَ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكَابِطٍ
 در حالی که شادمان گردانده می شوید گردانیده شود بر گرد آنان کاسه های زرین و تونگ هایی [البریز از نوشیدنی]

وَفِيهَا مَا تَشَهِّيَ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا
 و باشد در آن آنچه بخواهد دلشان ولذت ببرد چشم ها و شما در آنجا باشید

خَلِدُونَ وَقَاتَ الْجَنَّةَ الَّتِي أُورْثَتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
 جاویدان و این آن بهشتی است که به ارت داده اند آن را به شما به سبب آنچه

تَعْمَلُونَ لَكُمْ فِيهَا كَثِيرَةٌ فَكِهَهُ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُونَ
 می کردید برای شما است در آن می خورید که از آن بسیار میوه فیکهه

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ عَذَابٍ دُوْزِخٍ جَهَنَّمَ خَلِدُونَ لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ سَبَكٌ گَرْدَانِیده نشود از ایشان [عذاب] و ایشان همانا بزهکاران در عذاب

٧٦ **الظَّالِمِينَ** هُمْ كَانُوا وَلَكِنْ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ فِي هِمْ مُبْلِسُونَ ٧٥
ستمكار خود آنان بودند ولیکن و ما ستم نکردیم بر آنان در آن خواهد بود

وَنَادَوْا يَمَلِكُ لِيَقْضِي عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَنْكُثُونَ
وَفَرِيَادٌ كَنَدَ كَهْ اَيْ مَالِكٌ [دوزخ] بَأْيَدِ تَامَ كَنَدَ كَارَ ما رَا پَرورَدَگَارَتْ گَوِيدَ [ماَلَكْ] قَطْعَا شَمَا مَانَدَگَارِيدَ هَرَ آيَنَه

جَهْنَمُ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْرَمُكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ۝ أَمْ أَبْرُمُوا ۝
حق را ناخوش می داشتید ۷۸ آیا استوار داشته اند کاری را؟

فَإِنَّا مُبِرِّمُونَ ٧٩ **أَمْ يَحْسِبُونَ** ٨٠ **أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَانِهِمْ** ٨١ **أَنَّا كَهْ مَا نَمِي شَنْوِيمْ** ٨٢ **رَازِيشَانْ** ٨٣ **وَرَازْگوَبِي شَانْ؟**

وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ قُلْ إِنَّ كَانَ لِرَحْمَنِ وَلَدُّ فَانًا أَوَّلُ
وَ فَرِستَادَگانَ مَا نَزَدَ اِیشان [رازشان را] می نویسنده بگو اگر می بود برای [الله] مهرگستر فرزندی پس من نخستین

الْعَيْدِينَ پرستندگان [او] می بودم **سبّحَنَ رَبِّ الْعَرْشِ** پاک است پروردگار **وَالْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ** آسمان ها پروردگار **رَبِّ الْعَرْشِ** عرش پروردگار **٨١**

الَّذِي يُوعَدُونَ ٨٣
كَه وعده داده می شوند

۸۴ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ
۸۴ و پر برکت است آنکه برای اوست فرمانروایی آسمان ها
الله است و اوست آن سنجیده کار دانا

وَالْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ مَسَاعِيٌّ
وَزَمِينٌ وَآنِچه در میان آن دو است و تنها نزد اوست
و به سوی او بازگردانده می شوید

وَلَا يَمْلِكُ وَدَرِ اخْتِيَارٍ نَدَارَنْدَ آنَانَ كَهَ الَّذِينَ يَدْعُونَ مَى خَوَانِندَ شَفَاعَتَ رَا بَهْ جَائِي اوَ مِنْ دُونِهِ الْسَّفَعَةَ إِلَّا كَسَانِي كَهَ مَنْ

شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ ۝ ۸٦
گواهی داده باشند به حق در حالی که آنان آگاه باشند و اگر پرسی از آنان که چه کسی آفریده آنان را؟ ۸۷

لَا يُؤْمِنُونَ ٨٨ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسُوقَ يَعْلَمُونَ
که ایمان نمی آورند ٨٩ پس روی بگردان از ایشان و بگو بدرود [با آنان وداع کن] پس به زودی خواهند دانست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

۱۱ حم وَالْكِتَبِ الْمُبِينِ فِي لَيْلَةٍ
 سوگند به این کتاب روشنگر همانا ما نازل کردیم آن را در شبی
 حا، میم

۱۲ مُبَرَّكَةٌ إِنَا كُنَّا مُنْذِرِينَ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ
 مبارک بی گمان ما بوده ایم بیم دهنگان در آن [شب] جدا می شود هر کار استواری

۱۳ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَا كُنَّا مُرْسِلِينَ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ
 به فرمانی از نزد ما همانا ما بوده ایم فرستندگان رحمتی از پروردگارت به درستی که اوست آن

۱۴ أَلْسَمِيعُ الْعَلِيمُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
 شنواز دانا پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آن هر دو است

۱۵ إِنْ كُنْتُمْ مُّوقِنِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمْتَكِّمُ رَبِّكُمْ
 اگر هستید شما یقین داران نیست هیچ معبدی مگر او زنده می گرداند و می میراند [اوست] پروردگار شما

۱۶ وَرَبُّ إَبَابِكُمْ الْأَوَّلِينَ بَلْ هُمْ فِي شَكٍ يَلْعَبُونَ
 پدران پروردگار پیشین شما به بازی مشغولند

۱۷ فَارْتَقَبْ يَوْمَ تَأْقِي السَّمَاءَ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ يَغْشَى
 پس منتظر باش روزی را که بیاورد آسمان آشکار را که فروگیرد

۱۸ أَنَّاسٌ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ رَبَّنَا أَكْشَفَ عَنَّا الْعَذَابَ
 مردمان را [انگاه گویند] این است عذابی [ای] پروردگارما بردار از ما عذاب را

۱۹ إِنَّا مُؤْمِنُونَ أَنَّ لَهُمُ الْذِكْرَيْ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ
 همانا ایمان اورزندگان چگونه برای آنها این پند [سومند] است؟ درحالی که آمده است ایشان را پیامبری روشنگر

۲۰ شَمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعْلَمٌ مَجْنُونٌ إِنَّا كَاسِفُوا الْعَذَابِ قَلِيلًا
 سپس روی گردانیدند ازوی و گفتند تعليم داده شده ای دیوانه است همانا ما بر می داریم عذاب را اندکی

۲۱ إِنَّكُمْ عَâيدُونَ يَوْمَ نَبْطِشُ الْكُبَرَيْ إِنَّا مُنْقَمُونَ
 ولی شما [به آین خود] بر می گردید روزی که دست می یازیم به بزرگ ترین حمله [بر کافران] زیرا ما انتقام گیرندگانیم

۲۲ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمٌ فِرَعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ
 و هر آینه آزمایش کرده بودیم پیش از آنان قوم فرعون را و آمده بود نزدشان فرستاده ای

۲۳ كَرِيمٌ أَنَّ أَدْوَأَ إِلَيْ عِبَادَ اللَّهِ إِنَّ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ
 ارجمند به این که بسپارید به من بندگان الله را [یعنی بنی اسرائیل را] همانا من برای شما فرستاده ای امین هستم

وَأَن لَا تَعْلُوْا عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ
۱۹ وَلَئِنْ عُذْتُ وَأَتِكُمْ بِرَسْلَنِي دِلْلَى رُوْشَنَ رَا
وَبِرْتَرِي مُجْوِيدَ بِرَالله هَمَانَا مِنْ أُورَنَدَه اِمْ بِرَای شَمَا دِلْلَى رُوْشَنَ رَا
وَهَمَانَا مِنْ پِنَاهَ مِنْ بِرمَ

بِرَقِي وَرِيْكُرُ آن تَرْجِمُونِ
۲۰ وَلَان لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَاعْنَلُونِ
بِپَرَوْدَگَار خُود وَپَرَوْدَگَار شَمَا اِز اینکه سِنْگَسَار کَنِید مَرَا
۲۱ وَاگْرِ اِيمَان نَمِي اُورِيدَ بِهِ مِنْ پِس اِز مِنْ کَنَارَه گَيرِيدَ پِس بِرْخَوانَد

رَبَّهُ أَنْ هَوْلَاءَ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ
۲۲ فَاسِرِ بِعَادِي لِيَلَّا إِنَّكُمْ
پَرَوْدَگَارش رَا کَه اِينَان گَروْهِي اِند بِزَهَكار پِس [کَعْتِيمَ] بِيرَ بِنَدَگَان مَرا هَنَگَام شَب هَمَانَا شَمَا

مُتَّبعُونَ
۲۳ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا
۲۴ إِنَّهُمْ جُنُدٌ مُّغْرِفُونَ
تعقیب شدگان اید ۲۳ وَاگْذَارِ درِيَا رَا شَكَافَتَه وَآرام هَمَانَا آنَان سِيَاهِي غَرَق شَدَگَان اِند ۲۴ چَه بِسِيار

تَرَكُوا مِنْ جَنَّتٍ وَعَيْونَ
۲۵ وَرَزْوَعَ وَمَقَامِ كَرِيمٍ
۲۶ وَنَعْمَةٌ
گذاشتند باغ هَا وَجَائِگَاهِي نِيكُورَا ۲۵ وَكَشْتَهَا وَخُوشِي وَآسايشِي رَا کَه

کَانُوا فِيهَا فَنَكِهِينَ
۲۷ كَذَلِكَ وَأَرْثَنَهَا قَوْمًا
۲۸ وَآخَرِينَ
بودند در آن سِرَخَوانَش اِين چَنِين وَمِيرَاث دَادِيمَ آنَهَا رَا به گَروْهِي دِيَگَران

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ الْسَّمَاءُ
۲۹ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ
۳۰ وَلَقَدْ وَهِرَ آيَه
پس گَريِه نَكَرَد بر آنَهَا آسمَان وَهِرَ آيَه وَمَهْلَت نِيافَتنَد

نَجَاتِ دَادِيمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
۳۱ مِنْ فِرْعَوْنَ
۳۰ إِنَّهُ خَوارَكَنَدَه فَرَعُونَ اِز [شَكَنَجَه] هَمَانَا او

كَانَ عَالِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ
۳۱ وَلَقَدِ وَهِرَ آيَه بَلَندِپَروَازِي اِز اسْرَافِكَارَان
۳۱ وَهِرَ آيَه بِرَگَريِيمَ آنَان [بَنِي اِسْرَائِيلَ] اِز روَى دَانَشِي بِر

الْعَالَمِينَ
۳۲ وَإِلَيْهِمْ بَلَتوُا مُبِينٌ
۳۲ جَهَانِيَان وَدَادِيمَ بِهِ اِيشَان اِز نِشَانَه هَاي [خَويِشَه] آنَچَه رَا در آن آزمونَي آشَكار بُود

إِنَّ هَيِّإِلا مَوْتَنَا الْأَوَّلَى وَمَا
۳۳ هَمَانَا مَيِّيَنِد اِينَان مِي گَوِينَد اِينَان مَيِّيَنِد
۳۳ وَنِيَستِيَمْ نِيَستِيَمْ مَيِّيَنِد اِينَان مَيِّيَنِد

نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ
۳۴ فَأَتُوا^{۳۵}
۳۶ ما بِرَانِيختَه شَدَگَان پِس بِياورِيد راست گَويَان اِيان آنَان اِيان

خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ ثَبَّعَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
۳۷ وَأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ
۳۷ بِهِتَرَند يا قَوْمَ تَبَعَ وَآنَان کَه پِيش اِز اِيشَان بُودَند؟ هَلَاك سَاختِيمَ آنَان رَا به درَستِي کَه آنَان بِزَهَكار بُودَند

وَمَا حَلَقَنَا الْسَّمَوَاتِ
۳۸ وَنِيَافِريِديَمْ آسمَان هَا وَنِيَافِريِديَمْ بِهِتَرَند
۳۸ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِيْنَما وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِيْنَما

مَا حَلَقَنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
۳۹ نِيَافِريِديَمْ هَرَ آن دَوَ رَا مَگَرْ بِهِ حَقِّ بِيَشَترَشَان اِكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
۳۹ نِيَافِريِديَمْ هَرَ آن دَوَ دَانَد

۴۰	إِنَّ يَوْمَ الْجَمِيعِ مَوْلَىٰ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ	أَلْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ	يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ	إِنَّ يَوْمَ
۴۱	رَوْزَىٰ كَهْ دَفَعَ نَكَدْ هِيجَ دُوستِي	هِيمَةَ آنَانَ اسْتَ دَاعِرِي وَعَدَهُ گَاهْ	هِيمَةَ آنَانَ اسْتَ دَاعِرِي وَعَدَهُ گَاهْ	بِهِ تَحْقِيقِ رَوْزَىٰ
۴۲	إِلَّا مَنْ رَحْمَ اللَّهُ	إِلَّا مَنْ يُنْصَرُونَ	إِلَّا مَنْ شَيْعَاً وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ	عَنْ مَوْلَىٰ شَيْعَاً وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ
۴۳	هِيمَةَ آنَانَ يَارِي شُونَدْ	هِيمَةَ آنَانَ مَكْرُ آنَ كَسْ كَهْ [بِرَاوَا] رَحْمَ آورَدَ اللَّهُ	هِيمَةَ آنَانَ يَارِي شُونَدْ	از دُوستِ دِيگَرْ چِيزِ رَا وَنَهْ آيشَانْ
۴۴	إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْرَّحِيمُ	إِنَّهُ شَجَرَةَ الْزَّقُومِ	إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْرَّحِيمُ	إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْرَّحِيمُ
۴۵	طَعَامُ الْأَشْيَاءِ	كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبَطْوُنِ	طَعَامُ الْأَشْيَاءِ	طَعَامُ الْأَشْيَاءِ
۴۶	آبْ جُوشَانْ	مَانَدْ مُسْ گَدَاخْتَهِ مَيْ جُوشَدْ درْ	آبْ جُوشَانْ	آبْ جُوشَانْ
۴۷	الْحَمِيمِ	شَكْمَهَا فِي الْبَطْوُنِ	الْحَمِيمِ	خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ
۴۸	بِرِيزِيدْ	هِيمَةَ آنَانَ بَعْشَنْ	بِرِيزِيدْ	بِكَيْرِيدْ او رَا پَسْ بَكْشَانِيدْ او رَا درْ
۴۹	أَنَتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ	أَنَّهُ عَذَابُ الْحَمِيمِ	أَنَتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ	أَنَتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ
۵۰	هِيمَانَا	مَانَدْ مُسْ گَدَاخْتَهِ مَيْ جُوشَدْ درْ	هِيمَانَا	مَانَدْ مُسْ گَدَاخْتَهِ مَيْ جُوشَدْ درْ
۵۱	الْمُتَقِينَ	أَمِينٌ فِي مَقَامٍ	الْمُتَقِينَ	أَمِينٌ فِي مَقَامٍ
۵۲	پَرِهِيزْ کَارَانْ	جَائِيَگَاهِي درْ	پَرِهِيزْ کَارَانْ	جَائِيَگَاهِي درْ
۵۳	يَلِبَسُونَ	سُنْدُسِ دِيَيَايِ نَازِكْ	يَلِبَسُونَ	يَلِبَسُونَ
۵۴	آينِ چَنِين	عَيْنٌ يَدْعُونَ فِيهَا بِحُورٍ	آينِ چَنِين	عَيْنٌ يَدْعُونَ فِيهَا بِحُورٍ
۵۵	مَيْوَهِ اي رَا	درْ خَواستِ مَيْ كَنَدْ درْ آنجَا هَرِ	مَيْوَهِ اي رَا	درْ خَواستِ مَيْ كَنَدْ درْ آنجَا هَرِ
۵۶	فَكِهَهَةِ	لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ	فَكِهَهَةِ	لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ
۵۷	جزِ	مَرْدَنْ نَخْسَتِينْ وَنَگَدَاشْتَ آنَانَ رَا	جزِ	مَرْدَنْ نَخْسَتِينْ وَنَگَدَاشْتَ آنَانَ رَا
۵۸	پَنْدِ گَيرَند	يَتَذَكَّرُونَ لَعَلَّهُمْ	پَنْدِ گَيرَند	يَتَذَكَّرُونَ لَعَلَّهُمْ
۵۹	شَايدِ کَه آنانَ	يَسَرَنَهُ بِلِسَانِكَ	شَايدِ کَه آنانَ	يَسَرَنَهُ بِلِسَانِكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

۱ حَمَّ تَزَيْلُ الْكِتَبِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ
 حا، میم ۱ فروفرستادن این کتاب از سوی الله پیروزمند سنجیده کار است ۲ همانا در آسمان ها

۲ وَالْأَرْضِ لَآيَتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يُبْثِثُ مِنْ دَابَّةٍ
 نشانه هایی برای مؤمنان است ۲ و در آفریدن شما و آنچه می پراکند از جنبندگان نشانه هایی است وزمین

۳ لِّقَوْمٍ يُوقَنُونَ وَأَخْيَالِفَ الْيَلَلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ
 برای قومی که یقین دارند ۳ و در آمدوشد شب و روز و در آنچه فروآورده است الله از طرف آسمان

۴ مِنْ رِزْقِ فَلَحِيَا يَهُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتَهَا وَتَصْرِيفِ الْرِّيحِ
 از روزی پس زنده کرد با آن زمین را بعد از مردن آن و در گردانیدن بادها نشانه هایی است برای قومی

۵ يَعْقِلُونَ تِلَافَ إِيَّاهُ تَلَوُهَا عَلَيْكَ يَا لَهُ تَلَوُهَا عَلَيَّ فِيَّ حَدِيثٍ بَعْدَ
 که خرد می ورزند ۵ این نشانه های الله است می خوانیم آن را بر تو به حق پس به کدام سخن بعد از

۶ وَإِيَّاهُ يُؤْمِنُونَ وَيَلُّ كُلِّ أَفَاكِ أَشِيمٍ يَسْمَعُ إِيَّاهُ
 [سخن] الله و آیت های او ایمان می اورند ۶ وای بر هر دروغگوی گنه پیشه ۷ که می شنود آیت های

۷ اللَّهُ تُنَلِّ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصْرِ مُسْتَكَبِرًا كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابِ الْيَمِينِ
 الله را که خوانده می شود بروی باز اصرار می ورزد [به کفر خود] تکبرکنان گویی که نشنیده است آن را پس مژده بدہ او را به عذابی دردانگ

۸ وَإِذَا عِلْمَ مِنْ إِيَّاهُنَا شَيْئًا أَنْتَذَهَا هُزُواً أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 و هرگاه بداند از آیات ما چیزی را می گیرد آن را به مسخره آنان برایشان است عذابی

۹ مُهِينٌ مِّنْ وَرَآهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا
 خوار کننده ۹ پیش روی شان دوزخ است و هیچ دفع نکند از آنان آنچه که کسب کرده اند

۱۰ وَلَا مَا أَنْتَذَوْا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلَيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ هَذَا
 و نه آنچه که گرفته اند جز الله کارسازانی و برای آنهاست عذابی بزرگ ۱۰ این [قرآن]

۱۱ هُدَى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِإِيَّاهِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رَّجَزِ الْيَمِينِ
 هدایت است و آنان که کافر شدند به آیات پروردگار خود برای شان عذابی از کیفری دردانگ خواهد بود ۱۱

۱۲ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَرَّ لِتَجْرِيَ الْفُلُكَ فِيهِ يُأْمَرُوهُ وَلَنَبْغِشُوا مِنْ
 الله است که مسخر ساخت برای شما دریارا تاروان گردند کشته ها در آن به فرمان او و تاب جویید از

۱۳ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشَكُّرُونَ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
 بخشش او و باشد که شما سپاس گزارید ۱۳ و مسخر کرد برای شما آنچه در آسمان ها و آنچه در

۱۴ الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
 زمین است که همه از اوست همانا در این [کار] نشانه هایی است برای قومی که می اندیشنند

قُل لِّلَّذِينَ ءامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ
بگو به آنان که ایمان آورده اند که در گذرند از کسانی که امید ندارند به روزهای الله تا جزاء دهد

قُومًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۱۴ مَنْ عَمِلَ صَلِحًا فَلِنَفْسِهِ
هرگوهی را در برابر آنچه به دست می آوردند هر که بکند کار شایسته را پس به سود خود اوست

وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا شَمٌ إِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۱۵ وَلَقَدْءَأَئَنَا
و هر که بدی کند پس به زیان اوست سپس به سوی پروردگار خود بازگردانده می شوید و به تحقیق دادیم

بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزْقَنَهُمْ مِنَ الظِّيَّبَتِ
به بنی اسرائیل کتاب و حکمت و پیامبری را و روزی دادیم به ایشان از چیزهای پاکیزه

وَفَضْلَنَاهُمْ عَلَى الْعَلَمَيْنَ ۱۶ وَأَلَامِرٌ
و برتری بخشیدیم آنان را بر جهانیان و دادیم به ایشان دلائل روشن را از کار [دین]

فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا
پس اختلاف نکرند مگر پس از آنکه آمد برای شان دانش از روی سرکشی [ستم و حسد] در میان خود همانا

رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
پروردگار تو داوری می کند میانشان روز رستاخیز در آنچه که در آن اختلاف می کرند

۱۷ شَرَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتِّعْهَا وَلَا تَشْيَعْ
سپس قرار دادیم تو را بر شریعتی [نوین] از کار [دین] پس پیروی کن آن را و پیروی مکن

آهَوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۱۸ لَنْ يُغْنُوا عَنَكَ مِنَ اللَّهِ
از هوس های آنانی که نمی دانند به درستی که آنها هرگز دفع نمی کند از تو از [عذاب] الله

شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أُولَيَاءُ بَعْضٍ وَاللهُ وَلِيُّ الْمُنْصَرِينَ
چیزی را و همانا بربخی دوستان بربخی دیگرند و الله کارساز پرهیز کاران است

۱۹ هَذَا بَصَرٌ لِلنَّاسِ وَهُدَى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقَنُونَ
این [قرآن] مایه بینش هاست برای مردمان و هدایت و رحمتی است برای قومی که یقین دارند

۲۰ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَجْتَرُهُوا أَلْسِنَاتِ أَنْ يَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ
آیا پنداشته اند آنان که مرتكب شدند بدی ها را اینکه قرار می دهیم آنها را مانند آنان که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَاءَ وَمَمَّا هُمْ سَاءَ
ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته زندگی شان بد است

۲۱ مَا يَحْكُمُونَ وَخَلَقَ اللَّهُ أَلْسِنَاتِ وَآفَرِيدَهُ اسْتَ
آنچه داوری می کنند به حق و زمین را آسمان ها الله

۲۲ وَلَتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
و تا جزا داده شود هر کسی در برابر آنچه در حالی که آنان ستم نبینند کرده است

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهًا هُوَنَهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عَلِيهِ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ

آیا دیدی آن کس را که گرفته است الله خود را هوای [نفس] خود را و گمراه کرده است او را الله با وجود علمی [که به حق دارد] و مهر نهاده بر گوش او

وَقَلِيلٍ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غَشَوةً فَمَن يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا

و دل او و قرار داده است بر چشم او پرده ای پس چه کسی راه نماید او را پس از الله آیا

تَذَكَّرُونَ ۚ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَانًا الْدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا

پند نمی گیرید ۲۳ و گفتند نیست آن مگر همین زندگانی دنیوی [ما] می میریم و زنده می شویم و هلاک نمی کند مارا

إِلَّا الْدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظْنُونَ ۖ ۲۴ وَإِذَا نَتَّلَ

مگر روزگار و نیست آنان را به این [گفتار] هیچ دانشی نیستند آنان جز اینکه گمان پردازی می کنند ۲۴ و چون خوانده شود

عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا بَيَّنَتِنَا مَا كَانَ حُجَّتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَتْنَا بِعَابِرَاتِنَا إِنْ

بر ایشان آیات روشن ما نباشد دلیل آنها مگر آنکه گویند بیاورید پدران ما را اگر

كُنْتُمْ صَدِيقِينَ ۖ ۲۵ قُلِ اللَّهُ يُحِبِّكُمْ إِمَّا يُمِسِّكُمْ ثُمَّ يَجْعَلُكُمْ إِلَىٰ يَوْمٍ رَاستِ می گویند ۲۵ بگو الله زنده می کند شمارا سپس می میراند شمارا باز گردیم آورد شمارا در روز

الْقِيمَةَ لَأَرَيَبَ فِيهِ وَلِكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۖ ۲۶ وَلَلَّهِ مُلَكُ

رستاخیز که نیست هیچ تردیدی در آن و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند ۲۶ و از آن الله است فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَيَوْمَ تَقْوُمُ السَّاعَةُ يَوْمَ يَخْسِرُ الْمُبْطَلُونَ

آسمان ها و زمین و روزی که برپا شود رستاخیز در آن روز زیانکار شوند باطل گرایان

وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِشَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَىٰ كِتَبِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ

و بیین هر امتی را که به زانوداری است هر امتی خوانده می شود به سوی کارنامه اعمالش امروز جزا داده می شوید به حسب آنچه

تَعْمَلُونَ ۖ ۲۸ هَذَا كِتَبُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ

می کردید ۲۸ این کتاب ماست که سخن می گوید بر ضد شما به حق همانا ما نسخه برداری می کردیم

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ ۲۹ فَأَمَّا الَّذِينَ وَعَمِلُوا أَمَّا الَّذِينَ

آنچه را که می کردید ۲۹ پس آنکه ایمان آورند و کردند ایمان آنکه کارهای شایسته

فَيَدْخُلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ۖ ۳۰ وَأَمَّا

پس در آورده ایشان را پروردگارشان در رحمت خود این همان کامیابی آشکار است ۳۰ و اما

الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَمَرَّ تَكُنْ ءَايَتِي تُتَلَّ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبِرُمُ وَكُنْتُمْ قَوْمًا

آنکه کافر شدند [به آنکه می گویند] مگر خوانده نمی شد آیات من بر شما؟ پس تکبر می کردید و بودید قومی

بُحْرِمِينَ ۖ ۳۱ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَأَرَيَبَ فِيهَا قُلْمُ

بزهکار ۳۱ و چون گفته می شد [به شما] که وعده الله حق است و رستاخیز هیچ تردیدی نیست در آن می گفتید

مَا نَدَرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظَنْ إِلَّا ظَنَّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ

نمی دانیم چیست رستاخیز ج گمانی نمی بریم و نیستیم ما یقین کنندگان

وَبَدَا لَهُمْ سِيَّاتٌ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهِنُونَ
وَأَشْكَارٌ شُودٌ بِرَأْيِ شَانٍ بَدِيَّهَا آنچه کرده بودند و فرباگیرد آنان را آنچه که بدان رسخند می کردند

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَسْنَكُمْ كَمَا نَسَنَكُمْ لِقَاءَ يَوْمَكُمْ هَذَا وَمَا وَعَدْنَا النَّارُ وَمَا
وَغَفَتْهُ شُودٌ امروز شما را فراموش می کنیم چنان که شما فراموش کردید دیدار این روزتان را
و جایگاهتان دوزخ است و نیست

لَكُمْ مِنْ نَصْرٍ نَّصْرٌ ۝ ۳۴ ذَلِكُمْ بِأَنَّكُمْ أَخْذَتُمْ مِنَ الْهُرُوفِ
شما را هیج یاوری آین [عذاب] به سبب آن است که شما گرفته بودید آیات الله را به مسخره و فریفته بود شمارا

الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرِجُونَ مِنْهَا
زندگانی دنیا پس امروز بیرون آورده نشوند از آن و نه پوششان پذیرفته گردد

فِلَلَهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ ۳۶ وَلَهُ
پس از آن الله است ستایش که پروردگار آسمان ها و پروردگار زمین پروردگار جهانیان است آین و تنهابرا ای اوست

الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ أَكْبَرُ
بزرگی در آسمان ها و زمین و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

آیاتها
۳۵

سُورَةُ الْأَحْقَافِ

ترتیبها
۴۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

جزء ۲۶
حزم ۵۱

حَمْ ۱ تَزَيِّلُ الْكِتَابُ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ مَا خَلَقَنَا
ح، میم آین کتاب از سوی الله پیروزمند سنجیده کار است نیافریدیم

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٌ مُسَمٌّ وَالَّذِينَ
آسمان ها و زمین را و آنچه را در میان آن دو است مگر به حق و مدتی معین و آنان که

كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعَرِّضُونَ ۝ ۲ قُلْ أَرَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ
کفر ورزیدند از آنچه بیم داده شدند رویگردان اند آین بگو به من خبر دهید آنچه را که می خوانید غیر

دُونِ اللَّهِ أَرْوَفِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شَرُكٌ فِي السَّمَاوَاتِ
از الله نشان دهید به من چه چیز را آفریده اند از زمین؟ یا برای شان مشارکتی در [آفرینش] آسمان ها است؟

أَئُنْوَفِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثْرَقَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ
بیاورید برای من کتابی را که پیش از آین [قرآن] یا بازمانده ای از علم [پیشینیان] اگر شما

صَدِيقِيَّ ۴ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
راست می گویید و کیست گمراه تر از کسی که فرا می خواند غیر از الله کسی را که

لَا يَسْتَحِي ۵ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنِ الدُّعَائِهِمْ عَفْلُونَ
پاسخ نمی دهد به او تا روز رستاخیز در حالی که آنان از درخواست اینان بی خبرند

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءٌ وَكَانُوا يُبَارَّهُمْ كُفَّارُهُنَّ
وَإِذَا وَجَوْنَ مُحْشُورُ شُونَدَ مُرْدَمَانَ خواهند بود برای آنان دشمنان منکران اند

لَتُلَئِنَ عَلَيْهِمْ إِيمَانُنَا بِيَنَتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا
خوانده شود بر آنان آیت های روشنگر ما گویند آنانی که کفر ورزیدند به حق چون باید نزد آنها این

سِحْرٌ مُّبِينٌ
جادوبی آشکار است ۷ يا می گویند آن را برایته است بگو اگر آن را برایته باشم پس در اختیار ندارید

لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا نُفِيَضُونَ فِيهِ كَفَى بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي
برای من از سوی الله چیزی را الله دانتر است به چیزی که به گفتگومی پردازید درباره آن کافی است که او گواه باشد میان من

وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
و میان شما و اوست آن أمرزگار مهریان ۸ بگو نیستم من نوشهور از میان پیامبران

وَمَا أَدْرِي مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا يَكْرُمُ إِنْ أَئْتَعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ وَمَا أَنَا
ونمی دانم چه خواهد شد با من و شما پیروی نمی کنم مگر آنچه را که وحی می شود به من و نیستم

إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ
مگر بیم دهنده ای آشکار ۹ بگو به من خبر دهید اگر باشد [قرآن] از نزد الله و شما انکار کنید آن را

وَشَهَدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَعَامَنَ
و گواهی دهد گواهی دهنده ای از بنی اسرائیل بر مثل آن پس ایمان آورد [شماره قبول آن] تکبر بورزید [آیا در این صورت گمراه نیستید]

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
همانا الله راه نمی نماید آن قوم ستمکار را ۱۰ و گفتند آنان که کافر شدند

لِلَّذِينَ إِيمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذَا لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
درباره آنان که ایمان آور دند اگر [این دین] بهتر می بود سبقت نمی گرفتند بر ما به سوی آن و چون راه نیافتند به آن

فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِلْفُكُ قَدِيمٌ
پس اکنون می گویند این دروغی است کتاب موسی ۱۱ حال آنکه پیش از این [قرآن] کتاب موسی که هن

إِمامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنْذِرَ
پیشوا و رحمت بود و این [قرآن] کتابی است تصدیق کننده [کتاب های اسلامی] به زبان عربی تا بیم دهد

الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشِّرَى لِلْمُحْسِنِينَ
آنان را ستم کردند و مژده ای است برای نیکوکاران ۱۲ همانا آنان که گفتند پروردگار ما

الَّهُ ثُمَّ أَسْتَقْدِمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
الله است سپس ایستادگی کردند پس ترسی نیست بر ایشان و نه ایشان غمگین شوند

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَلَدِينَ
آنان اهل بهشت اند جاودانه اند در آن به پاداش آنچه می کردند آنها کانوا یعملون

وَوَصَّيْنَا أَلِاسْنَةَ بِوَالْدَيْهِ إِحْسَنًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهَا وَوَضَعَتْهُ
 وسفارش کردیم انسان را که به پدر و مادر خود نیکوبی کند حمل کرد او را مادرش با مشقت و بزاده اورا
كُرْهَا وَحَمَلَهُ وَفَصَلَهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشْدَهُ وَبَلَغَ
 با مشقت و [امدت] حمل او جدا کردن او از شیر سی ماه است تا آنگاه که رسدانسان به کمال رشد خود و رسید

أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبٌّ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبٌّ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبٌّ
 به چهل سالگی گوید [ای] پروردگارم بر دلم بیفکن که سپاس بگزارم نعمت تو را که ارزانی داشته ای

عَلَىٰ وَعَلَىٰ وَالَّدَيْ وَأَنَّ أَعْمَلَ صَلِحًا تَرَضِيهِ وَأَصْلَحَ لِي فِي
 بر من و بر والدین من و اینکه کنم کاری شایسته که بپسندی آن را و شایستگی بخش مرا در میان

ذُرِيقَةً إِنِّي قَبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسِلِمِينَ ۝ ۱۵
 فرزندان من همانا من بازگشته ام به سوی تو و بی گمان من از مسلمانانم آنان کسانی اند که

تَنْقِيلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ
 قبول می کنیم از ایشان بهترین عملی را که کرده اند و درمی گذریم از بدی هایشان در میان اهل

الْجَنَّةِ وَعَدَ الْصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۝ ۱۶
 بهشت طبق وعده راستی که به آنان داده می شد و آن کس که گوید

لِوَالْدَيْهِ أَفَ لَكُمَا أَتَعْدَانِيَّ أَنَّ أُخْرِجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ
 به پدر و مادر خود اف بر شما آیا وعده می دهید مرا که بیرون آورده شوم [از گور] حال آنکه گذشته اند نسل هایی پیش

قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغْيِثَانِ اللَّهَ وَيَلَكَ إِيمَنِ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ
 از من و آن هر دو استغاثه می کرددند الله را [ومی گفتند] اوی بر تو ایمان بیاور که وعده الله حق است پس می گوید

مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ ۱۷
 نیست این [وعده] مگر افسانه های پیشینیان آنان کسانی اند که سزاوار گشته است بر آنان

الْقَوْلُ فِي أَمْمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسَانِ إِنَّهُمْ كَانُوا
 سخن [عذاب] در زمرة امت هایی که گذشته است قبل از ایشان از جن و انسان زیرا که آنها بودند

خَسَرِينَ ۝ ۱۸
 زیانکار [و برای هر یک از دو فرقه] درجاتی است در برابر آنچه عمل کرددند و تا کامل بدهد [پلاش] اعمال شان را در حالی که آنان

لَا يُظَمِّرُونَ ۝ ۱۹
 هیچ ستم نیستند [و روزی که عرضه شوند کسانی که کفر ورزیدند بر آتش] گفته شود [بردید شما] [لذت نعمت های] پاکیزه تان را

فِي حَيَاتِكُمُ الْدُّنْيَا وَأَسْتَمْعِثُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُبْخِرُونَ عَذَابَ الْهُوَنِ
 در زندگانی دنیا و بهره مند شدید از آنها پس امروز کیفر داده می شوید به عذاب ذلت بار

بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ نَفْسَقُونَ ۝ ۲۰
 به سبب آنکه تکبر می کردید در زمین به ناحق و به سبب آنکه نافرمانی می کردید

وَأَذْكُرْ أَخَا عَادِ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ

ویاد کن برادر عاد را [هود پیامبر] آنگاه که بیم داد قوم خود را در سرزمین احقاد (یریگستان) و هر آینه گذشته بودند بیم دهنده‌گان

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا أَخَافُ عَلَيْكُمْ
پیش از وی و پس از وی به اینکه نپرسنید جز الله را همانا من می ترسم بر شما

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قَالُوا أَجِئْنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ إِلَهِنَا فَأَنَا
از عذاب روزی بزرگ ۲۱ گفتند آیا آمده ای پیش ما تا بازگردانی ما را از الله هایمان؟ پس بیاور برای ما

بِمَا تَعْدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ إِنَّمَا أُعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ
آنچه وعده می دهی به ما اگر هستی از راست گویان ۲۲ گفت جز این نیست که علم آن نزد الله است

وَأَبْلَغُكُمْ مَا أُرْسَلْتُ بِهِ وَلَنْكَنَّ أَرْنَكُمْ قَوْمًا بَجْهَلُونَ ۝
و می رسانم به شما آنچه فرستاده شده ام به آن و لیکن من می بینم شما را گروهی که ندانی می کنید ۲۳

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضاً مُّسْتَقِيلَ أَوْدِيَهُمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّتَطْرَنٌ
پس چون دیدند آن [عناب موعود] را به صورت ابری روی آورده به دشت و دره شان گفتند این ابری است باراننده بر ما

بَلْ هُوَ مَا أَسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ تُدْمِرُ كُلَّ
[چنین نیست] بلکه این چیزی است که به شتاب می طلبیدند آن را بادی است که در آن عنابی درناک است ۲۴ هلاک می کند هر

شَيْءٌ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَاصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسْكِنُهُمْ كَذَلِكَ بَخْرِي
چیزی را به فرمان پروردگار خویش پس به گونه ای گشتند که دیده نمی شد جز خانه های شان این چنین کیفر می دهیم

الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۝ وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِيهِ بِزَهْكَارِانِ رَا ۝ وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَنَّهُمْ
گروه بزهکاران را ۲۵ و به تحقیق قدرت داده بودیم آنها را در چیزهایی که قدرت ندادیم شما را در آن

وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمَعاً وَأَبْصَرَا وَأَفْئَدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ
و قرار داده بودیم برای شان شنوازی و دیدگان و دل های را پس دفع نکرد از آنها شنوازی شان

وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْعَدُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَحْمَدُونَ
ونه دیدگانشان از آنکار می کردند زیرا دل های ایشان هیچ چیزی را

وَلَقَدْ مَمْ ۝ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ وَلَقَدْ
آیات الله را و فراگرفت ایشان را آنچه که مسخره اش می گردند و هر آینه

أَهْلَكُمْ مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى وَصَرَفَنَا الْأَيَّاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
هلاک کردیم آنچه را پیرامون شماست از آبادی ها و گونه گون آوردهیم آیات را باشد که آنها بازگردند [از کفر]

۷۷ فَلَوْلَا نَصَرُهُمْ أَلَّذِينَ أَتَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا إِلَهَةً أُخْرَى
پس چرا یاری نکردند آنان را آنان که گرفته بودند [آنها را] جز الله از برای تقرب به عنوان الله ها

بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝
نه بلکه گم شدند از [نظر] آنان و آنچه و این بود [اثر] دروغ ایشان برمی بافتند ۲۸

وَإِذْ صَرَفَنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ أَلْقَرْءَانَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

[و] [باد کن] آنگاه که روانه کردیم به سوی تو گروهی از جن را که گوش فرامی دادند قرآن را پس چون حاضر شدند نزد او گفتند [ایکدیگر] خاموش باشید [تابشنود] پس چون به پایان رسید بازگشتند به سوی قوم خود بیم دهنگان

٢٩ قَالُوا يَقُولُونَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزَلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى هَمَانَا مَا شَنِيدِيمْ

کتابی را که نازل شده است پس از موسی ای قوم ما گفتند

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ

در حالی که تصدیق کننده آنچه که پیش از او بوده است هدایت می کند به سوی حق و به سوی راهی راست

٣٠ يَقُولُونَا أَجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِ يَغْفِرُ لَكُمْ مِنْ

ای قوم ما اجبات کنید دعوت کننده الله را و ایمان آورید به او که می امرزد [الله] برای شما پاره ای از

ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجُكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ٣١ وَمَنْ لَا يُحِبُّ دَاعِيَ اللَّهِ

گناهاتان را و پناه می دهد شما را از عذابی دردناک و هر که اجبات نکند دعوت کننده الله را

فَلَيَسَ بِمُعَجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيَسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلَائِكَ ٣٢

پس نیست او عاجز کننده [الله به گریختن] در زمین و نیست او را جز الله یاورانی آنان

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٣٣ أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

در گمراهی آشکاری هستند [آیا ندیده اند] نیندیشیده اید که هر آینه الله آسمان ها

وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعِي بِخَلْقِهِنَّ بِقَدِيرٍ عَلَى أَنْ يُحِبِّي الْمَوْتَ

و زمین را و درمانده نشده است به آفریدن آنها تووانست بر اینکه زنده کند مردگان را چرا

إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٣٤ وَيَوْمَ يُعَرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ

همانا او بر هر چیزی تووانست و روزی که عرضه شوند کسانی که کفر ورزیدند بر آتش

أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا

[گفته می شود] آیانیست این حق گویند اری سوگند به پروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را به سبب کفری که

كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ٣٥ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ

پس شکیبا باش چنانکه شکیبا یکی کردند صاحبان تصمیم جدی از پیامبران می ورزیدید

وَلَا تَسْتَعِجِلْ لَهُمْ كَانُوكُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا

و بشتاب مطلب [عناب را] برای شان گویی آنها روزی که بینند آنچه را که وعده داده شده اند درنگ نکرده اند مگر

سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ ٣٦ بَلَغُ فَهَلْ يُهَلِّكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ

پاره ای از یک روز این پیامی است پس آیا هلاک می شوند جز گروه نافرمانان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله ی مهر گستر مهربان

۱۱ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ وَالَّذِينَ

آن که کفر ورزیدند و بازداشتند [مردمان را] از راه الله تباہ خواهد کرد [الله] اعمالشان را و آنان که

۱۲ إِيمَانُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ إِيمَانٍ أُورَدَنَدْ وَكَرَدَنَدْ کارهای نیک و ایمان آوردند به آنچه نازل شده است بر محمد و آن حق است از جانب

۱۳ رَهُومْ كَفَرَ عَنْهُمْ سَيَّاتِهِمْ وَاصْلَحَ بَالْهُمْ ذَلِكَ يَبَانَ الَّذِينَ كَفَرُوا پروردگارشان زدود ازیشان بدی های ایشان را و سامان خواهد داد حاشان را این به سبب آن است کسانی که کفر ورزیدند

۱۴ أَتَبْعَأُ الْبَطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ إِيمَانُوا أَتَبْعَأُ الْحَقَّ مِنْ رَهُومْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ پیروی کردن از باطل و اینکه کسانی که ایمان آوردند پیروی کردن از حق از طرف پروردگارشان این چنین می زند

۱۵ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ فَإِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرِبُ الْرِّقَابَ حَقَّ اللَّهُ بَرَای مردمان مثل هاشان را پس چون روبه رو شدید با کسانی که کفر ورزیدند پس بزنید گردن های [ایشان] را تا

۱۶ إِذَا أَخْتَنْتُمُوهُمْ فَسُدُّوا الْوَاقَ فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَقَّ تَضَعَ الْحَرَبَ آنگاه که زمین گیرشان کردید پس محکم کنید بنдра آنگاه یا منتنهید [از لشان کنید] بعد از این و یا باخرید کنید [با پول یا سیر] تا آنکه بنهد جنگ

۱۷ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَا نَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لَيَبْلُوُ بَعْضَهُمْ بارهای سنتگین خود را [حکم] این است و اگر می خواست الله خودانتقام می گرفت از ایشان و لیکن می خواهد که امتحان کند برخی تان را

۱۸ بِعَضٌ وَالَّذِينَ قُنِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضَلَّ أَعْمَلَهُمْ سَيَهِيدُهُمْ با برخی و آنان که کشته شدند در راه الله پس هرگز تباہ خواهد کرد عمل های ایشان را به زودی راه نماید ایشان را

۱۹ وَيَصْلُحُ بَالْهُمْ وَيَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ يَتَأْيَاهَا الَّذِينَ و به سامان آورد حاشان را در آن بهشت که معروفی نموده آن را برایشان ای کسانی که

۲۰ إِنَّ نَصْرًا إِلَهَ يَنْصُرُكُمْ وَيَئِسَّتْ أَقْدَامَكُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا ایمان آور دید اگر یاری دهید الله را یاری دهد شما را و ثابت می کند قدم های شما را و آنان که کفر ورزیدند

۲۱ فَتَعَسَّا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ ذَلِكَ يَأْنَهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ پس نگونساری برای ایشان است و تباہ گردن الله اعمال ایشان را این به سبب آن است که ایشان ناخوش داشتند آنچه را که فروفرستاده است الله

۲۲ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ كَيْفَ أَعْمَلَهُمْ فَيَنْظُرُوا فِي الْأَرْضِ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ آیا پس گردش نکردن در زمین تا بنگرند که چگونه اعمال ایشان را پس تباہ کرد

۲۳ كَانَ عَيْقَبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهُمْ بود سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند نابود گردانید الله آنان را و برای کافران است همانند آن

۲۴ ذَلِكَ يَبَانَ اللَّهُ مَوْلَى الَّذِينَ إِيمَانُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ آین به سبب آن است که الله یاور کسانی است که ایمان آوردن و اینکه کافران نیست هیچ یاور و کارسازی برای ایشان

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْهَا الْأَنْهَرُ^{۱۳} وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَسَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَمُ^{۱۴}

همانا الله داخل می گرداند آنان را که ایمان آورده اند و کردن کارهای شایسته به بهشت هایی که جاری است

زیرا درختان آن جوی ها و آنان که کفر ورزیدند بهره می گیرند [در دنیا] و می خورند چنان که می خورند چهارپایان

وَالنَّارُ مَثْوَى لَهُمْ^{۱۵} وَكَائِنٌ مِّنْ قَرِيبَةٍ هِيَ أَشَدُّ قوَّةً مِّنْ قَرِيبَتِكَ^{۱۶}

و آتش جایگاهی برایشان است آبادی ای که [اهالی آنها] نیرومندتر بودند از آبادی تو

الَّتِي أَخْرَجَنَكَ أَهْلَكَنَهُمْ فَلَا نَاصِرٌ لَهُمْ^{۱۷} أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيْنَةٍ^{۱۸}

که بیرون کردن تورا هلاک ساختیم آنان را پس نیست هیچ یاوری برایشان پس آیا کسانی که باشند بر دلیلی روشن

مِنْ رَبِّهِ^{۱۹} كَمَنْ زِينَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَأَبْعَوْا أَهْوَاءَهُمْ^{۲۰} مَثُلُ الْجَنَّةَ^{۲۱}

از پروردگار خود مانند کسانی هستند که زینت داده شده برای آنها بد کاری شان و پیروی کردن از هوس های خود وصف بهشتی

الَّتِي وَعَدَ الْمُنْقُونَ فِيهَا أَنْهَرٌ مِّنْ مَاءٍ غَيْرِ مَاءِ سِينٍ وَأَنْهَرٌ مِّنْ لَبَنٍ لَّهُ^{۲۲}

که وعده داده شده به پرهیز کاران در آن جوی هاست از آبی که نیست بو گیرنده و جوی هایی است از شیری که

يُغَيِّر طَعْمَهُ وَأَنْهَرٌ مِّنْ خَمْرٍ لَذَّةٌ لِلشَّرَبِينَ وَأَنْهَرٌ مِّنْ عَسلٍ مَصْفُى^{۲۳}

تغییر نکرده است مزه آن و جوی هایی است از شرابی که خوشگوار است برای آشامندگان و جوی هایی است از عسلی که تصفیه شده است

وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الشَّرَبَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ^{۲۴} كَمَنْ هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ^{۲۵}

و برایشان است در آن از همه محصولات و آمرزشی از پروردگارشان [آیا بنان] همچون کسانی اند که جاودان مانند در آتش

وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَعَ أَمْعَاءَهُمْ^{۲۶} وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ^{۲۷}

نوشانیده می شوند آبی جوشان را که پاره پاره می کند روده هایشان را ویرخی از آنان کسانی اند که گوش می سپارند به تو

حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ عَانِفًا^{۲۸}

تا آنگاه که بیرون روند از نزد تو گویند به آنان که داده شده اند علم را چه گفت [محمد] هم اکنون

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَأَتَبَعَوْا أَهْوَاءَهُمْ وَالَّذِينَ^{۲۹}

آنان کسانی اند که مهر نهاده است الله بر دل های ایشان و پیروی کردن از هوس های خود و آنان که

أَهَنَدُوا زَادَهُمْ هُدَى وَأَنَّهُمْ تَقْوَنُهُمْ^{۳۰} فَهُلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا^{۳۱}

هدایت یافته اند می افزاید ایشان را هدایتی و می دهد به آنها تقوا در خورشان را پس آیا انتظار می برند جز

السَّاعَةَ أَنَّ تَأْنِيهِمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَإِنَّهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ^{۳۲}

رستاخیز را که بیاید به ایشان ناگهانی پس هر آینه آمده است نشانه های آن پس کجا باشد برای ایشان آنگاه که رستاخیزشان فرار سد

ذِكْرُهُمْ^{۳۳} فَاعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لِذَنبِكَ^{۳۴}

پند گرفتن شان پس بدان این حقیقت را که نیست الهی جز الله و آمرزش بخواه برای گناه خود

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ^{۳۵}

و برای مردان با ایمان و زنان با ایمان

۱۹ و جایگاهتان را

۲۰ آمد و شدتان

۲۱ مُتَقْلِبَكُمْ وَمُتَوَنَّكُمْ

۲۲ می داند

۲۳ و الله

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ

کسانی که ایمان آورده اند چرا فروفرستاده نشد سوره ای [درباره جهاد] پس چون فرستاده شود سوره ای و می گویند

مُحَكَّمٌ وَذِكْرٌ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

محکم و یاد شود در آن از جنگیدن می بینی آنان را که در دل های شان بیماری [شک و نفاق] است

يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأَوْلَى لَهُمْ

می نگرند به سوی تو مانند نگریستن آن که بیهوش گشته از مرگ پس [مرگ] اسزاوارتر است برای آنها

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَّمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهُ

و سخنی شناخته شده است پس هرگاه جدی شود کار [جنگ] پس اگر راست گویند با الله

لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَفْسِدُوا

البته بهتر خواهد بود برایشان پس آیا بر آنید اگر روی گردان شوید اینکه فساد کنید

فِي الْأَرْضِ وَتَقْطَعُوا أَرْحَامَكُمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعْنُهُمُ اللَّهُ

در زمین و پاره کنید [رشته] خویشاوندی تان را آنان کسانی اند که لعنت کرده آنان را الله

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْءَانَ

در قرآن آیا نمی اندیشنند دیدگانشان را

أَبْصَرَهُمْ وَأَعْمَى فَاصْمَهُوْرُ

پس کر ساخت آنان را و کور کرد

أَمْ عَلَى قُلُوبِهِمْ أَقْفَالُهَا

یا بر دل ها قفل های آنها [زده شده] است همانا بازگشتند بر گذشته [جاهلی] خود

مَنْ بَعْدِ مَا نَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى السَّيْطَنُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى

پس از آنکه روشن شد برای ایشان راه هدایت شیطان آراست برای شان [گناه را] و آرزومند ساخت

لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ

آن را [به وعده های دراز] این به سبب آن است که آنان گفتند به آنکه خوش نداشتند چیزی را که فروفرستاده است

اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ

الله که به زودی اطاعت خواهیم کرد شما را در برخی کارها و الله می داند پنهان کاری آنان را

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ

پس چگونه خواهد بود آنگاه که جانشان را برگیرند فرشتگان در حالی که می زند به چهره های شان

وَأَدْبَرَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ أَتَبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهُ

این به سبب آن است که آنان پیروی کردند از چیزی که به خشم آورد الله را

وَكَرِهُوا رَضْوَانَهُ فَاحْبَطْ

و ناخوش داشتند خشنودی او را پس تباہ ساخت

الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنَّ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَنَهُمْ

آن را که در دل های شان مرضی است اینکه هرگز بیرون نخواهد ریخت الله کینه هایشان را

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاهُمْ فَلَعْرَفَنَّهُمْ بِسِيمَهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
و اگر می خواستیم قطعاً نشان می دادیم آنها را به تو پس از شانه هایشان و قطعاً خواهی شناخت ایشان را از

لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللهُ يَعْلَمُ أَعْمَلَكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمُ
آهنگ گفتار و الله می داند کردارهای شما را **۲۰** و هر آینه می آزماییم شمارا تا بدانیم [علوم دریم]

الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَبَلُوْا أَخْبَارَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
مجاهدین از شما و تا بیازماییم گزارش های [کردار] شما را **۲۱** همانا آنان که صابران را

كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللهِ وَشَاقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
کافر شدند و بازداشتند [مردم را] از راه الله و مخالفت کردند پس از آنکه روشن شد

لَهُمْ الْهُدَىٰ لَنْ يَضْرُوا اللهُ شَيْئًا وَسَيُحِيطُ أَعْمَلَهُمْ
برای ایشان راه هدایت هرگز هیچ آسیبی نخواهد رسانید به الله **۲۲** چیزی را و به زودی تباہ می کند [الله] کردارهایشان را

*** يَكَائِنَا الَّذِينَ عَامَنُوا أَطِيعُوا اللهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا يُبْطِلُوا**
ای کسانی که ایمان آورده اید فرمان برید الله را و فرمان برید پیامبر را و باطل مگردانید

أَعْمَلَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللهِ ثُمَّ مَا تُؤْمِنُوا
کردارهای خود را **۲۳** همانا آنان که کفر ورزیدند و بازداشتند [مردم را] از راه الله پس مردند

وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللهُ لَهُمْ فَلَا تَهْنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ
در حالی که ایشان کافر بودند پس هرگز نیامزد الله آنان را **۲۴** پس سست مشوید و دعوت نکنید به سازش

وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ وَاللهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَرْكُمْ أَعْمَلَكُمْ إِنَّمَا
در حالی که شما برترید و الله با شماست و هرگز نمی کاهد [پاداش] کارهای شما را **۲۵** جز این نیست که

الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَإِنْ تُرْمِنُوا وَتَنْقُوا يُؤْتُكُمْ أُجُورَكُمْ
زندگانی دنیا بازی و سرگرمی است و اگر ایمان آورید و پرهیز کاری کنید بددهد به شما مزدهای شما را

وَلَا يَسْعَكُمْ أَمْوَالَكُمْ فِي حِفْرَكُمْ إِنْ يَسْعَكُمْ بِمَالِهِمْ شَيْئًا
و نطلبید از شما بخواهد از شما آنها را پس سخت گیرد بر شما

تَبَخَّلُوا وَيُخْرِجُ أَضْغَنَكُمْ تُدْعَونَ
بخل می کنید و بیرون می ریزد کینه های شما را **۲۷** هان! این شمایید که خوانده می شوید

لِئِنْفَقُوا فِي سَبِيلِ اللهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ وَمَنْ يَبْخَلُ
تا انفاق کنید در راه الله پس برخی از شما کسی است که بخل می کند و هر که بخل کند

فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللهُ أَفْغَنَ رَأْءَ وَإِنْ
پس جز این نیست که بخل می ورزد در حق خود و الله بی نیاز است و شما نیازمندان اید و اگر

تَتَولَّوا يَسْتَبَدِلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا
روی بگردانید جایگزین کند قومی دیگر را به جای شما آنگاه نباشد مانند شما **۲۸**

سُورَةُ الْفَتْحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

۱ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتَحًا مُّبِينًا لِيغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ

همانا [در صلح حدیبیه] پیروزی دادیم تو را پیروزی نمایانی ۱ تاییامزد برای تو الله آنچه که پیش گذشت از گناه تو

۲ وَمَا تَأْخَرَ وَيُتَّسِّرُ نِعْمَتُهُ وَعَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

و آنچه در پس آمد و تمام کند نعمت خود را بر تو و راه نماید تو را به راهی راست

۳ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَرَبِيًّا هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ

و یاری دهد تو را الله یاری با عزت اوست آن که فرود آورد آرامش را در دل های

۴ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزَدَادُوا إِيمَنًا مَعَ إِيمَنَهُمْ وَالْمَسْمَوَاتِ

مؤمنان تا افزون گردد ایمانی با ایمانشان لشکرهای آسمان ها

۵ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيًّا حَكِيمًا لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنَينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

و زمین و هست الله دانای سنجیده کار تا داخل گرداند مردان مؤمن و زنان با ایمان را

۶ جَنَّتٌ بَحْرٌ مِنْ تَحْنَّهَا الْأَنْهَرُ خَلِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ

در بهشت هایی که می رود در زیر [درختان] آن جوی ها در حالی که جاویدان باشند در آن و بزدايد از ایشان

۷ سَيِّعَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا وَيُعَذِّبُ

بدی های ایشان را و هست این [کار] نزد الله کامیابی بزرگی و عذاب کند

۸ الْظَّانِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

که گمان کننده اند و زنان مشرک را مردان منافق را و زنان منافق

۹ يَا اللَّهُ نَظِرٌ السَّوْءٌ عَلَيْهِمْ دَائِرَةٌ السَّوْءٌ وَغَضِيبٌ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

بر الله گمان بد بر ضد آنهاست گردش بد [زمانه] و خشم گرفته است الله بر آنان

۱۰ لَهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا وَلَهُمْ جُنُودٌ

ولعنت کرده آنان را و آمده ساخته است برای شان دوزخ را و بد سرانجامی است ۱۰ و ازان الله است لشکرهای

۱۱ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ

آسمان ها و زمین و هست الله همانا ما فرستادیم تو را پیروزمند سنجیده کار

۱۲ شَهِدًا وَمَبْشِرًا وَنَذِيرًا

گواه و بشارت دهنده و بیم دهنده

۱۳ وَتَعْزِيزُوهُ وَتَوْقِيرُوهُ وَتَسْبِحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

و تایاری دهید [دین] او را و بزرگ بدارید او را و به پاکی یاد کنید او را با مداد

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ

بی گمان آنان که بیعت می کنند با تو جز این نیست که بیعت می کنند بالله دست الله است فراز دست های شان است

فَمَنْ تَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ

پس هر که بشکنند بیعت را پس جز این نیست که می شکند به ضرر خودش و هر که وفا کند به آنچه پیمان بسته است برآن

اللَّهُ فَسِيْئَتِهِ أَجْرًا عَظِيْمًا سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ

با الله پس خواهد داد به او پاداشی پس ماندگان بزرگ را به زودی خواهند گفت به تو

مِنَ الْأَغْرَابِ شَغَلَتَنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَأَسْتَغْفِرُ لَنَا يَقُولُونَ

از بادیه نشینان مشغول کرد ما را اموال ما و کسان ما پس آمرزش طلب کن برای ما می گویند

بِالْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ

به زبان های خود آنچه نیست در دل های شان بگو پس چه کسی در اختیار دارد برای شما از سوی الله

شَيْئًا إِنَّ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

چیزی را اگر بخواهد به شما زیانی را یا بخواهد به شما سودی را بلکه هست الله به آنچه می کنید

خَيْرًا ۝ بَلْ ظَنَنتُمْ أَنَّ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى

آگاه [نه] بلکه گمان کردید که بازنخواهند گشت پیامبر و مؤمنان به سوی

أَهْلِهِمْ أَبَدًا وَزَرِينَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنتُمْ ظَرِبَ السَّوْءَ

کسان خویش هرگز و آراسته شد این گمان در دل هایتان و گمان بر دید گمان بد

وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ۝ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا

و بودید گروهی در خور هلاکت [۱۲] و هر که ایمان نیاورد به الله و رسول او پس همانا ما

أَعْتَدَنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۝ وَلَلَّهِ مَلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

آمده کرده ایم برای کافران آتشی افروخته را [۱۳] وا ز آن الله است فرمانروایی آسمانها و زمین

يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَعْذِبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

می آمرزد هر که را بخواهد و عذاب می کند هر که را بخواهد هر که را بخواهد و هست الله

رَحِيمًا ۝ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ إِلَى

مهریان همان پس ماندگان وقتی که روانه شوید شما به سوی

مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا

غایمت ها تا بگیرید آنها را [خواهند گفت] بگذارید ما را تا از پی شما آییم می خواهند کنند

كَلَمَ اللَّهِ ۝ قُلْ لَنْ تَتَبَعُونَا كَذَلِكَ أَلَّهُ مِنْ قَبْلٍ

سخن الله را بگو هرگز پیروی نخواهید کرد ما را این چنین فرموده است الله از پیش

فَسَيَقُولُونَ ۝ بَلْ تَحْسُدُونَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا

پس خواهند گفت [نه] بلکه حسد می ورزید به ما [نه] بلکه نمی فهمند مگر اندکی

قُل لِّمُخْلَفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ
بگو به واپس ماندگان از بادیه نشینان: شما خوانده خواهد شد به سوی قومی که سخت جنگاورند

نُقْذِلُونَهُمْ أَوْ سُلْمُونَ فَإِن تُطِيعُوهُمْ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا
جنگ می کنید با ایشان یا اسلام می آورند پس اگر فرمانبرداری کنید می دهد به شما الله پاداشی نیکو را

وَإِن تَتَوَلُوا كَمَا تَوَلَّتُم مِنْ قَبْلٍ يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
و اگر روی برتابید و روی برتابید چنانکه دردنگی پیش از این عذاب کند شما را عذابی دردنگی نیست

عَلَى الْأَعْمَ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ
بر نایینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار گناهی

وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلُهُ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ
و هر که فرمان برد از الله و رسول او داخل گرداند او را در بهشت هایی که می رود زیر [درختان] آن جوی ها

وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبُهُ عَذَابًا أَلِيمًا لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ
و هر که روی گردان شود عذاب کند او را عذابی دردنگی خوشنود شد الله از به تحقیق دردنگی

الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَاعُونَكَ تَحَتَ السَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
مؤمنان وقتی که بیعت کردند با تو زیر آن درخت پس دانست آنچه را در دلشان آست

فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ وَمَغَانِمَ قَرِيبًا وَأَثَبَهُمْ فَتَحًا عَلَيْهِمْ وَمَغَانِمَ
پس فرودآورد آرامش را بر ایشان و پاداش داد ایشان را به پیروزی نزدیکی و غنیمت های

كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا
بسیاری که بگیرند آن را و هست الله و هست داده است شمارا الله

مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَ أَيْدِيَ
غنیمت های بسیاری که بگیرید آنها را پس به شتاب داد شما را این [اغنیمت] را و بازداشت دست های

النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ إِعْيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مردمان را از شما نشانه ای برای [پیروزی] مؤمنان و هدایت کند شما را به راهی و تا باشد

مُسْتَقِيمًا وَأَخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
راست و [غناهم] دیگری که [هنوز] دست نیافته اید بر آنها که به تحقیق احاطه دارد الله بر آنها

وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا وَلَوْ قَتَلْتُكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا
و هست الله بر هر چیزی توانا و اگر [در حدیثه] جنگ می کردند باشما کسانی که کفر می وزیدند

لَوْلَوْا الْأَدَبَرَ ثُمَّ لَا يَحْدُوْنَ وَلَيَّا وَلَا نَصِيرًا
قطعان گریختند به پشت [سرشان] آنگاه نمی یافتدند دوستی را و نه یاوری را سنت

اللَّهُ أَلَّى قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلٍ وَلَنْ تَجَدَ لِسْنَةً
الله است که گذشته است از پیش و هرگز نیابی برای سنت الله هیچ دگرگوئی را

وَهُوَ الَّذِي كَفَرَ أَيْدِيهِمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيْكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ
و اوست آنکه بازداشت دستهای آنان [کافران] را از شما در میان مکه پس

بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا
از اینکه پیروزی داد شما را بر آنان و هست الله به آنچه می کنید بینا آنان

كَفَرُوا الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدَى
کسانی اند که کافر شدند و بازداشتند شما را از مسجد الحرام و شتران قربانی

مَعْكُوفًا أَنْ يَلْبُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٍ
بازداشته شده را [نگذاشتند] که بر سند به قربانگاه خود و اگر نبودند مردان مؤمن و زنان با ایمانی

لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطْعُوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعْرَةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
که آنان رانمی شناختید [ممکن بود ندانسته] پایمالشان کنید واژین راه به شما می رسید گزندی ناگاهانه [جازه جنگیدن نداد]

لَيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَرَزَّلُوا لَعَذَّبَنَا الَّذِينَ
تادخل گرداند الله در رحمت خود هر که را که خواهد و اگر [مؤمنان و کافران] جدا می بودند البته عذاب می دادیم آنان را که

كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
کافر شدند از ایشان [به] عذابی در دنگاه که نهادند کسانی که کفر ورزیدند

فِي قُلُوبِهِمْ الْحَمِيَّةُ الْحَمِيَّةُ الْحَمِيَّةُ الْحَمِيَّةُ
در دل های خود تعصب تعصب را تعصب

عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْزَّمَهُمُ الْكَلْمَةَ الْنَّقْوَى
بر رسولش و بر مؤمنان و ماندگار کرد ایشان را بر کلمه تقوا

وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا
و بودند آنها سزاوارتر به آن و اهل آن و هست الله به هر چیزی دانا

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولُهُ الرُّؤْءِيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ
هر آینه راست گردانید الله برای پیامبرش آن خواب را درست که قطعاً درخواهید آمد به مسجد

الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ إِمَّا مُحَلِّقِينَ إِمَّا مُوْسَكِمِينَ
الحرام اگر بخواهد الله با ایمنی در حالی که تراشید گانید سر خود را و موی را کوتاه می کنید

لَا تَخَافُونَ فَعِلْمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
بی آنکه بترسید بنابراین او می دانست چیزی را که شما نمی دانستید پس قرار داد پیش از آن [پیش از ورود به مکه]

فَتَحًَا قَرِيبًا هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهَدَى وَدِينَ
پیروزی نزدیک را [صلاح حدیبیه وفتح خیر] اوست آن که فرستاد رسول خود را با هدایت و دین

الْحَقُّ لِيُظْهَرَهُ عَلَى الَّذِينَ كَلَّهُ وَكَفَى شَهِيدًا
حق تا غالب گرداند آن را بر کله الله هر دینی و همین بس گواه باشد

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَسْدَاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحْمَاءُ بَيْنَهُمْ
مُحَمَّدٌ فَرَسَادَةُ اللَّهِ وَأَنَّا كَه همراه اویند سختگیرند بر کافران مهربان اند در میان خود
تَرَبَّهُمْ رُكْعًا سُجَّدًا يَتَّغَوَّنَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرَضِوَنَا سِيمَاهُمْ
می بینی ایشان را رکوع کنان سجدہ کنان می جویند بخششی را از الله و خوشنودی [او] نشان [ایمان] ایشان

فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ آثِرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّورَةِ وَمَثَلُهُمْ
در روی های شان است از اثر سجدہ این وصف ایشان در تورات است و وصف ایشان

فِي الْأَنجِيلِ كَرَزَعَ أَخْرَجَ شَطَئَهُ فَعَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى
در آنجیل مانند کشته ای است که براورد جوانه اش را و نیرومند گردانید آن را و سبیر ساخت و آنگاه ایستاد

عَلَى سُوقِهِ يُعِجِّبُ الْزَرَاعَ لِغَيْظَهِ بِهِمُ الْكُفَّارُ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
بر ساقه خود شادمان سازد بزرگان را تابه خشم آرد به وسیله آنها کافران را و عده داده است الله آنان را که

۱۹ ۲۰ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا
ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته از ایشان آمرزش بزرگ را و پاداشی

سُورَةُ الْحَجَرَاتِ

آیاتها

۱۸

ترتیبها

۴۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۸۱۰ ۱۸۱۱ ۱۸۱۲ ۱۸۱۳ ۱۸۱۴ ۱۸۱۵ ۱۸۱۶ ۱۸۱۷ ۱۸۱۸ ۱۸۱۹ ۱۸۲۰ ۱۸۲۱ ۱۸۲۲ ۱۸۲۳ ۱۸۲۴ ۱۸۲۵ ۱۸۲۶ ۱۸۲۷ ۱۸۲۸ ۱۸۲۹ ۱۸۲۱۰ ۱۸۲۱۱ ۱۸۲۱۲ ۱۸۲۱۳ ۱۸۲۱۴ ۱۸۲۱۵ ۱۸۲۱۶ ۱۸۲۱۷ ۱۸۲۱۸ ۱۸۲۱۹ ۱۸۲۲۰ ۱۸۲۲۱ ۱۸۲۲۲ ۱۸۲۲۳ ۱۸۲۲۴ ۱۸۲۲۵ ۱۸۲۲۶ ۱۸۲۲۷ ۱۸۲۲۸ ۱۸۲۲۹ ۱۸۲۲۱۰ ۱۸۲۲۱۱ ۱۸۲۲۱۲ ۱۸۲۲۱۳ ۱۸۲۲۱۴ ۱۸۲۲۱۵ ۱۸۲۲۱۶ ۱۸۲۲۱۷ ۱۸۲۲۱۸ ۱۸۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۱ ۱۸۲۲۲۲ ۱۸۲۲۲۳ ۱۸۲۲۲۴ ۱۸۲۲۲۵ ۱۸۲۲۲۶ ۱۸۲۲۲۷ ۱۸۲۲۲۸ ۱۸۲۲۲۹ ۱۸۲۲۲۱۰ ۱۸۲۲۲۱۱ ۱۸۲۲۲۱۲ ۱۸۲۲۲۱۳ ۱۸۲۲۲۱۴ ۱۸۲۲۲۱۵ ۱۸۲۲۲۱۶ ۱۸۲۲۲۱۷ ۱۸۲۲۲۱۸ ۱۸۲۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۲۱ ۱۸۲۲۲۲۲ ۱۸۲۲۲۲۳ ۱۸۲۲۲۲۴ ۱۸۲۲۲۲۵ ۱۸۲۲۲۲۶ ۱۸۲۲۲۲۷ ۱۸۲۲۲۲۸ ۱۸۲۲۲۲۹ ۱۸۲۲۲۲۱۰ ۱۸۲۲۲۲۱۱ ۱۸۲۲۲۲۱۲ ۱۸۲۲۲۲۱۳ ۱۸۲۲۲۲۱۴ ۱۸۲۲۲۲۱۵ ۱۸۲۲۲۲۱۶ ۱۸۲۲۲۲۱۷ ۱۸۲۲۲۲۱۸ ۱۸۲۲۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۲۲۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲ ۱۸۲۲۲۲۲۳ ۱۸۲۲۲۲۲۴ ۱۸۲۲۲۲۲۵ ۱۸۲۲۲۲۲۶ ۱۸۲۲۲۲۲۷ ۱۸۲۲۲۲۲۸ ۱۸۲۲۲۲۲۹ ۱۸۲۲۲۲۲۱۰ ۱۸۲۲۲۲۲۱۱ ۱۸۲۲۲۲۲۱۲ ۱۸۲۲۲۲۲۱۳ ۱۸۲۲۲۲۲۱۴ ۱۸۲۲۲۲۲۱۵ ۱۸۲۲۲۲۲۱۶ ۱۸۲۲۲۲۲۱۷ ۱۸۲۲۲۲۲۱۸ ۱۸۲۲۲۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۱۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۱۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۱۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۱۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۱۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۱۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۱۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۱۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۱۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۱۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۱۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۱۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۱۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۱۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۱۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۱۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۱۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۱۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰ ۱۸۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
وَاگر ایشان صبر می کردند تا ینکه بیرون می آمدی به سوی ایشان البته بود بهتر برایشان والله امرزگار

رَحِيمٌ ۵ يَتَأْمِهَا الَّذِينَ ءامَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بَنِيَّا فَتَبَيَّنُوا
مهربان است ای کسانی که ایمان اورده اید اگر بیاورد نزد شما فاسقی خبری را پس تحقیق کنید

أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَنَّلٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَذِدِمِينَ
مبدأ اینکه آسیب رسانید قومی را به نادانی پس بگردید بر آنچه کردید پشیمانان

وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُوكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعْنَتُمْ
وبدانید که در میان شما پیامبر الله است اگر اطاعت می کرد شمارا در بسیاری از کارها البته در مشقت می افتادید

وَلَكُنَّ اللَّهُ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْأَيْمَنَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمْ
ولیکن الله محبوب گردانید در نظر شما ایمان را در دل های شما و ناپسند گردانید در نظر شما

الْكُفَّرُ وَالْفُسُوقُ
کفر و انواع فسق

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
به بخششی از جانب الله و نعمتی و الله بس دانای سنجیده کار است و اگر دو گروه

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفْتَلُوا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا
از مؤمنان باهم جنگ کنند پس اصلاح کنند میان آن دو پس اگر تجاوز کرد یکی از دو گروه

عَلَى الْآخَرِي فَقَتَلُوا أُلَّتِي تَبَغِي حَتَّىٰ تَفِيَهَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَآءَتْ
بر دیگری پس جنگ کنید با آن گروه که تجاوز می کند تا ینکه بگردد به سوی حکم الله پس اگر برگشت

فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
پس اصلاح کنید میان آن دو به عدالت و دادگری کنید بی گمان الله دوست دارد دادگران را

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
جز این نیست که مؤمنان برادران اند پس اصلاح کنید میان دو برادر خویش را و پروا کنید از الله

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۱۰ يَتَأْمِهَا الَّذِينَ ءامَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ
باشد که مورد رحمت قرار گیرید ای کسانی که ایمان اورده اید مسخره نکند هیچ گروهی دیگررا

عَسَّى أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِسَاءٍ عَسَّى أَن يَكُنَّ خَيْرًا
که باشند آن گروه بهتر از آنان و نه زنانی زنانی دیگر را شاید که آنان نیز باشند بهتر شاید

مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ
از آنان و عیجوی مکنید از خودتان [یکدیگر] و مخوانید [یکدیگر را] بد رسمی است

الْفُسُوقُ بَعْدَ إِلَيْمَنِ
خروج از طاعت [الله] پس از ایمان [آوردن] و آنان که توبه نکنند آنان هم خود

يَتَأْيَهَا الَّذِينَ إِمَانُوا أَجْتَبْنُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِلَّا هُوَ
ای کسانی که ایمان آورده اید پرهیز کنید از بسیاری گمان ها بی گمان برخی گمان ها گناه است

وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَيْحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ
و تجسس مکنید [از امور پوشیده همیگ] غیبت نکنید برخی از شما برخی [دیگر] را آیا دوست می دارد یکی از شما که

يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرْهَتُمُوهُ وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَابُ
بخورد گوشت برادر مرده خود را پس ناپسند می دارید آن را و پروا کنید از الله بی گمان الله بسیار توبه پذیر

رَحِيمٌ ۝ ۱۲ يَتَأْيَهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَرَّةٍ وَأَنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ
مهربان است ۱۲ ای مردمان همانا ما آفریدیم شما را از یک مرد و یک زن و قراردادیم شمارا

شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارِفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْقَنُكُمْ إِنَّ اللَّهَ
گروه ها و قبیله ها تا یکدیگر را بشناسید بی گمان گرامی ترین شما نزد الله پرهیز کارترین شماست همانا الله

عَلِيمٌ خَيْرٌ ۝ ۱۳ قَالَتِ الْأَعْرَابُ إِمَانًا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ
بس دانای آگاه است ۱۳ گفتند بادیه نشینان ایمان آورده اید بگو ایمان نیاورده اید و لیکن

قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلَ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ
بگویید اسلام آورده ایم درحالی که داخل نشده ایمان در دل هایتان و اگر فرمانبرداری کنید از الله

وَرَسُولُهُ لَا يَلِكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
و پیامبرش نمی کاهد از اعمال شما چیزی را همانا الله امرزندۀ مهربان است

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِمَانُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
جز این نیست که مؤمنان [کامل] آنان اند که ایمان آورده اند به الله و رسولش پس تردید نکردند

وَجَاهَهُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَجَاهَهُوا بِأَمْوَالِهِمْ
و جهاد کردن با مال هایشان و انسان هایشان در

الصَّدِيقُونَ ۝ ۱۵ قُلْ أَتَعْلَمُونَ بِكُو
راستگویان اند آیا آگاه می سازید بگو

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ عَلِيمٌ
می داند آنچه را در آسمان ها و آنچه را در زمین است و الله به هر چیزی داناست

يَعْلُمُونَ عَلَيْكَ أَنَّ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَى إِسْلَامِكُمْ بَلْ أَنَّ اللَّهَ
منت می نهند بر تو به اینکه مسلمان شده اند بگو منت منهید بر من به اسلام آوردن خود بلکه الله

يَمْنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَنُكُمْ لِلْإِيمَنِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ ۱۷ إِنَّ اللَّهَ
منت می نهد بر شما به آنکه هدایت کرد شمارا به سوی ایمان اگر راست می گویید همانا الله

يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
می داند غیب آسمان ها و زمین را به آنچه بیناست می کنید

ترتیبها
۵۰

سُورَةُ قَ

آیاتها
۴۵**بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ**

به نام الله مهر گستر مهریان

قَ وَالْقُرْءَانِ الْمَجِيدِ ۱ **بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ**
 قاف، سوگند به این قران بلند جایگاه ۱ بلکه در شگفت مانند از آنکه آمد برای آنان بیم دهنده ای از خودشان

فَقَالَ الْكَفَرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ إِذَا مَتَّنَا وَكَانَ ذَلِكَ ذَلِكَ ۲
 پس گفتند کافران این چیزی است شگفت ۲ آیا چون بمیریم و شویم خاک [باز زنده می شویم] این

رَجَعٌ بَعِيدٌ قَدْ عَلِمْنَا مَا نَقْصُ الْأَرْضِ مِنْهُ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ ۳
 بازگشتی است دور ۳ به تحقیق می دانیم آنچه را که می کاهد زمین از ایشان و نزد ما کتابی است

حَفِظٌ بَلْ كَذَبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ ۴
 نگاهدار ۴ [و چنین نیست] بلکه تکذیب کردند حق را هنگامی که آمد به سویشان از این رو اینها در کاری آشغته اند

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ وَزِيَّنَهَا ۵
 آیا پس ننگریستند به سوی آسمان ۵ و بیاراستیم آن را

وَمَا هَا مِنْ فُرُوجٍ وَالْأَرْضَ مَدَدَنَهَا وَالْقِيَّا فِيهَا رَوَسِيَ ۶
 و نیست در آن هیچ شکافی ۶ و زمین را گستردیم و افکنیدیم در آن کوه های استوار را

وَأَنْبَتَنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٌ وَذَكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ ۷
 و رویانیدیم در آن از هر نوع دل انگیزی را ۷ مایه بینش و پندی برای بندۀ

مُنْبِتٌ وَنَزَّلَنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبَرَّكًا فَأَنْبَتَنَا بِهِ جَنَّتٍ ۸
 بازگردند [به سوی الله] ۸ و فرود آوردیم از آسمان آب با برکت را پس رویانیدیم با آن باغ هایی

وَحَبَ الْحَصِيدِ وَالنَّخْلَ بَاسِقَتِ هَا طَلْمُ نَضِيدُ ۹
 و دانه های ۹ [و اینز] درختان خرمای برافراشته که برای آنهاست خوش [های] روی هم انباشته

رِزْقًا لِلْعَبَادِ وَأَحِيَّنَا بِهِ بَلَدَةً مَيْتَانَ كَذَلِكَ الْخَرْوَجُ ۱۰
 تاروزی ای باشد برای بندگان وزنده گردانیدیم با آن سرزمینی مرده را این چنین است برآمدن [از گورها] ۱۰ تکذیب کردند

قَلَّهُمْ قَوْمٌ نُوحٌ وَاصْحَابُ الْرَّسَنِ وَثَمُودٌ وَفَرْعَوْنُ وَإِخْرَانُ ۱۱
 پیش از ایشان قوم نوح و اصحاب رس [یاران چاه] و ثمود [قوم صالح] ۱۱ و فرعون و برادران

لُوطٌ وَاصْحَابُ الْأَيَّكَةِ وَقَوْمٌ تَبَّعُ كُلُّ كَذَبَ الرُّسُلَ فَخَّ ۱۲
 لوط ۱۲ واهل ایکه [ساکنان جنگل] و قوم تبع [مردم یمن] همگی تکذیب کردند پیامبران را پس سزاوارگشت وعده عنایم

أَفَعَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبَسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۱۳
 آیا ناتوان بودیم در آفریدن نخستین؟ [نه] بلکه ایشان در شببهه ای [عمیق] اند از آفرینش نو ۱۳

وَلَقَدْ خَلَقْنَا أَلْاسِنَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسِّعُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
و هر آینه افریدیم آدمی را و می دانیم آنچه را که وسوسه می کند به آن نفس او و ما نزدیک تریم به او

۱۶ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ إِذْ يَلْقَى الْمُتَلْقِيَانَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ فَعِيدُ
از رگ گردن [ایاد کن] آنگاه که دریافت کنند [دوفرشته] دریافت کننده از جانب راست و از جانب چپ نشسته

۱۷ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَيْدُ
به زبان نمی آورد [آدمی] سخنی را مگر اینکه نزد او نگهبانی است آمده [بیهوشی] و فرارسد مستی

۱۸ مَوْتٌ يَالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحْمِدُ وَنُفْخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ
مرگ به حق [گفته می شود] این است آنچه که تو از آن کناره می گرفتی [۱۹] و دمیده شود در صور این است

۱۹ يَوْمَ الْوَعِيدِ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَاقِقٌ وَشَهِيدٌ
روز وعده عذاب [۲۰] و می آید هر شخصی با او یک سوق دهنده و یک گواهی دهنده است [۲۱] هر آینه

۲۰ كَنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ
بودی در بی خبری [عمیق] از این روز پس برداشتیم از تو پرده [دیدگان] تو را پس چشم تو امروز تیز است

۲۱ وَقَالَ قَرِئْنَاهُ هَذَا مَا لَدَى عَيْدٍ
و گوید [فرشته] همنشین او این است آنچه نزد من حاضر است [۲۲] بیفکنید در دوزخ هر ناسپاس

۲۲ عَيْدٌ مَنَاعٌ لِلْخَيْرِ مُعَدٌ مُرِيبٌ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
عنادورزی را [۲۳] هر بازدارنده از کار خیر تجاوزگر تردید اورنده [۲۴] آن که قرارداد با الله الهی

۲۳ أَخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الْشَّدِيدِ
دیگر را پس بیندازید او را در عذاب سخت [۲۵] گوید همم او [ای] پروردگارما من او را به طغیان و انداشتم

۲۴ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ
ولیکن او بود در گمراهی دور [و دراز] [۲۶] گوید الله کشمکش مکنید نزد من حال آنکه پیش تر رساندم

۲۵ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلُ لَدَى وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَيْدِ
به شما وعده عذاب را [۲۷] تغییر نیابد و عده عذاب نزد من و نیستم من ستم کننده بر بندگان

۲۶ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَرِيزٍ
روزی که گوییم به دوزخ آیا پر شدی و دوزخ گوید آیا بیش از این هم هست [۲۸] و نزدیک گردانیده شود

۲۷ الْجَنَّةُ لِلْمُنْتَقَيِّنَ غَيْرَ بَعِيدٍ
بهشت برای پرهیز کاران بی آنکه دور باشد [۲۹] این است آنچه و عده داده می شدید برای هر برگردانه [به سوی الله] و نگهدارنده [حدود الله]

۲۸ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ
هر که بترسد [از الله] مهرگستر در نهان و بیاید با دلی باز گردانه [به سوی او] [گوییم] داخل شود در آن

۲۹ بِسَلَمٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخَلُودِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَنَا مَرِيزٌ
به سلامت این است روز جاودانگی [۳۰] برای آنهاست آنچه خواهند درآن [بهشت] و نزد ما بیش از آن هم هست

وَكُمْ أَهْلَكَنَا فَلَهُمْ مِنْ قَرْنِ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَبَوْا فِي وَچه بسیار هلاک کردیم بیش از آنان نسل هایی که آنان سر سخت تربوند از اینان از جهت زورمندی پس راه گشودند در

الْإِلَهِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَنْ كَانَ سرزمین ها آیا هیچ [راه] گزیری بود ۳۶ همانا در این [حقایق] قطعاً پندی است برای کسی که باشد

لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ۖ وَلَقَدْ خَلَقْنَا يَا فرادارد گوش را در حالی که حاضر و هوشیار باشد ۳۷ هر آینه آفریدیم برای او دلی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا آسمان ها و زمین را و آنچه را در میان آنهاست در شش روز و نرسید به ما

مِنْ لُغُوبٍ فَاصْبَرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَيَّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ هیچ درماندگی ای ۳۸ پس شکیباً باش بر آنچه می گویند و تسبیح بگوی با ستایش پروردگار خود

فَبَلَ طُلُوعَ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ۖ وَمِنْ أَلَيْلٍ فَسَيِّحْهُ پیش از برآمدن آفتاب و پیش از غروب و در پاسی از شب پس تسبیح گوی او را

وَأَدْبَرَ السُّجُودَ ۖ وَأَسْتَمِعَ يَوْمَ يَنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ و به دنبال های سجده ها ۴۰ و گوش فرادار به روزی که نداده دهنده آن نداده از جایی نزدیک

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ۖ إِنَّا روزی که بشنوند آن بانگ سهمگین را به حق آن روز بیرون آمدن [از قبرها] است ۴۱ همانا ما

نَحْنُ نُحْيِ وَنُمْيِتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ۖ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ خود زنده می کنیم و می میرانیم و به سوی ماست بازگشت ۴۲ روزی که بشکافد زمین

عَنْهُمْ سِرَاعًا ۖ ذَلِكَ حَسْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ۖ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ از ایشان درحالی که شتابان بیرون آیند این حسری است که بر ما آسان است ۴۳ ما داناتریم به آنچه که می گویند

وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِمَحَارٍ فَذَرْ ۖ كَرِيلِ الْقَرْءَانِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ و نیستی تو بر ایشان مسلط پس پند بده با قرآن کسی را که می ترسد از وعده عذاب من ۴۵

آیاتها
۶۰

سورة الذاريات

ترتیبهای
۵۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستره مهربان

۱ فَلَعْنَمَلَتْ وِقْرًا ۲ فَلَجَرِيتْ ۳ سِرَّا ۴ ذَرَوا وَالْذَرِيتْ سوگند به آن بادها [که می پراکنند] پراکنندی ۱ آنگاه که بردارنده اند بار سنگینی ۲ پس روندگان اند به آسانی

۵ لَصَادِقٌ ۶ إِنَّمَا تُوعَدُونَ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ۷ فَالْمَقِسَّمَتِ أَمَّا ۸ وَهُمَّا بِي گمان، آنچه وعده داده می شوید قطعاً راست است ۵ و همانا [روز اجزاء واقع شدنی است ۶ و تقسیم کننده اند کاری را

وَالسَّمَاءُ ذَاتٌ الْحُبُكِ ۗ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْلِفٍ ۗ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ
سوگند به آسمان دارای راه ها همانا شما در گفتاری گوناگونید ۸ بازگردانده می شود از آن [حق] آن که

أَفِكَ قُتْلَ أُخْرَاصُونَ ۗ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ۗ ۹
منحرف شده است ۹ مرگ بر دروغ زنان گمان پرداز ۱۰ آنان که خود در گردابی [از جهل] غافل مانده اند

يَسْعَلُونَ أَيَانَ يَوْمَ الَّدِينِ ۗ عَلَى الْنَّارِ يُفْتَنُونَ ۗ ۱۲
می پرسند کی خواهد بود روز جزاء ۱۳ روزی که آنان بر آتش گداخته می شوند ۱۴ بچشید

فِتَنَتُكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۗ إِنَّ الْمُتَقِينَ فِي جَنَّتٍ
عذابتان را این است آنچه که آن را به شتاب می خواستید ۱۴ همانا پرهیز کاران در بهشت ها

وَعَيْوَنٌ ۗ أَخِذِينَ مَا إِنَّهُمْ رَبُّهُمْ ۗ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ
و چشمه سارهایند ۱۵ گیرندگان اند آنچه را که داده است به ایشان پروردگارشان همانا ایشان بودند پیش از این نیکوکاران

كَانُوا قَلِيلًا مِنَ الَّيلِ ۗ مَا يَهْجَعُونَ ۗ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ
آنان اندکی از شب را ۱۶ می خوابیدند ۱۷ و در سحرها ایشان طلب امرزش می نمودند

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌ لِلْسَّائِلِ وَالْمَحْرُومٌ ۗ وَفِي الْأَرْضِ إِيمَانٌ
و در مال هایشان حق بود برای سائل [گدا] و تهیدست ۱۹ زمین نشانه هایی است

لِلْمُؤْمِنِينَ ۗ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تَبْصِرُونَ ۗ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ
برای اهل یقین ۲۰ و در خود شما نیز آیا نمی نگردید ۲۱ و در آسمان است روزی شما

وَمَا تُوعَدُونَ ۗ فَوَرَبِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌ مِثْلَ مَا أَنْكُمْ
و آنچه وعده داده می شوید ۲۲ پس سوگند به پروردگار آسمان وزمین که همانا این [خبر] حق است همان گونه که خود شما

نَطِقُونَ ۗ هَلْ أَنَّكَ حَدِيثٌ ضَيْفٌ إِبْرَاهِيمَ الْمُكَرَّمِينَ
سخن می گوید ۲۳ آیا به تو رسیده است داستان میهمانان ابراهیم؟ آن گرامی داشتگان

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَّمًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ۗ فَرَاغَ إِلَيْهِ
چون داخل شدند بر ابراهیم پس گفتند سلام گفت سلام [بر شما] قومی ناشناسید ۲۵ پس روی آورد به سوی

أَهْلِهِ، فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۗ فَقَرَبَهُ
خانواده خود آنگاه آورد گوساله ای فربه را [وبیران شده] ۲۶ پس نزدیک ساخت آن را به ایشان [چون دید که نمی خورند] گفت چرانمی خورید

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ ۗ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَمٍ عَلِيهِ
پس احساس کرد از ایشان ترسی را گفتند مترس و مژده دادند او را به پسری دانا

فَأَقْبَلَتِ أُمَّأَهُ، فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجَزٌ عَقِيمٌ
پس پیش آمد زن او با فریاد پس سیلی زد روی خود را و گفت [آیا می زایم حال آنکه] من پیزندی نازایم

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكُمْ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ
گفتند این چنین سنجیده کار بس داناست همان او همان گفته است پروردگار تو

قَالَ فَمَا خَطِبُكُمْ أَيْهَا الْمُرْسَلُونَ إِلَى قَوْمٍ ۳۱

گفت پس چیست کارتان ای فرستادگان گفتند همانا ما فرستاده شده ایم به سوی گروهی که

مُجْرِمِينَ لِرُسْلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ۳۲

بزهگارند ۳۲ تا بفرستیم بر آنان سنگهای را از گل نشانه کذاری شده نزد پروردگارت

لِلْمُسْرِفِينَ فَأَخْرِجُنَا مِنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۳۴

برای اسرافکاران ۳۴ پس بیرون بردم کسانی که بودند در آن [سرزمین] از مؤمنان پس نیافتیم

فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَتَرَكَنَا فِيهَا ءَايَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ ۳۶

در آنجا جز یک خانه از مسلمانان ۳۶ و برجای نهادیم آنجا نشانه ای را برای آنان که می ترسند

الْعَذَابَ الْأَلِيمَ وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ دِسْلَطِنِ ۳۷

از عذاب دردنگ ۳۷ و در [دلستان] موسی [نیز نشانه ای است] آنگاه که فرستادیم او را به سوی فرعون با دلیلی روشن

مُبِينٍ فَتَولَى بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَحْنُونٌ فَلَآخِذُنَهُ وَجْهُودُهُ ۳۸

پس رویگردان شد با تمام نیروی خود و گفت این جادوگر یا دیوانه است ۳۸ پس گرفتیم اورا و لشکریانش اورا

فَنَذَرْتُهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلَنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ ۴۰

پس افکنیدیم ایشان را در دریا درحالی که او در خور سر زنش بود ۴۰ و در [دلستان] علا [نشانه ای است] آنگاه که فرستادیم بر آنها آن باد

الْعَقِيمَ مَا نَذَرَ مِنْ شَيْءٍ أَنَّتِ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالْمَمِيرِ ۴۱

نازای [مهلک] ۴۱ برجای نمی گذاشت هیچ چیزی را که می وزید بر آن مگر که می گردانید آن را مانند استخوان پوشیده

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَنَّعُوا حَتَّىٰ حِينَ رَبَّهُمْ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ ۴۳

و در [دلستان] ثمود، آنگاه که گفته شد به آنان بهره گیرید تا مدتی ۴۳ پس سریچی کردند از فرمان پروردگار خود

فَلَآخِذُنَهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظَرُونَ فَأَخَذَنَهُمْ فِيَامِ ۴۴

پس فراگرفت ایشان را آن صاعقه درحالی که خود می نگریستند ۴۴ برخیزند

وَمَا كَانُوا مُنْصَرِينَ وَقَوْمَ نُوحَ مِنْ قَبْلِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا ۴۵

و یارای دفاع نداشتند ۴۵ و [هلاک ساختیم] قوم نوح را پیش از این همانا آنان بودند گروهی

وَالْأَرْضَ وَالسَّمَاءَ فَسِيقِينَ وَالسَّمَاءَ بَنِينَهَا بَأْيَيْدِي وَالْأَرْضَ ۴۶

فاشق ۴۶ و آسمان را آفریدیم با قدرت بیننده ایم [آن را] و زمین را

فَنِعْمَ الْمَهْدُونَ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَفَنَا رَوَجَيْنَ ۴۸

فرش کردیم آن را پس نیکو گستراننده ایم ۴۸ و از هر چیزی آفریدیم نرماده ای را

لَعَلَّكُمْ نَذَرَكُونَ فَنَرُوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۴۹

باشد که شما پندپذیر شوید ۴۹ پس بگریزید به سوی الله همانا من برای شما از جانب او بیم دهنده ای اشکارم

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا إِلَّا هُوَ الْإِلَهُ الْحَقُّ ۵۰

قرار ندهید با الله الهی دیگر را همانا من برای شما از جانب او بیم دهنده ای اشکارم

كَذَلِكَ مَا أَقَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَحْنُونٌ
این چنین نیامده است به سوی کسانی که پیش از ایشان بودند هیچ پیامبری مگر اینکه گفتند جادوگر یا دیوانه است

أَتَوَاصُوا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۵۲
آیا یکدیگر را سفارش کرده بودند به این [سخن] [نه] بلکه آنان گروهی سرکش‌اند ۵۲ پس روی بگردان از ایشان پس نیستی تو ۵۲

وَمَا يَمْلُوِي بِمَلُومٍ ۵۴
مورد سرزنش ۵۴

خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ ۵۶
خلقت جن و انس را مگر برای آنکه پیرستند مرا ۵۶ نمی خواهم از آنان هیچ روزی ای را نیافریدیم

وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونَ ۵۷
و نمی خواهم که مرا خوراک دهند ۵۷ همانا الله همان روزی دهنده توانمند استوار است

فَلَا يَسْتَعِجِلُونَ ۵۸
پس همانا بر آنان که ستم کردند سهمی [از عذاب] است مانند سهم ۵۸ از این روی آن را به شتاب از من نخواهند یارانشان

فَإِنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ ۵۹
پس همانا بر کسانی که کفر ورزیدند ۵۹ پس وای

سُورَةُ الظُّرُفَ

آیاتها ۴۹

ترتیبها ۵۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالْطُورِ ۱
سوگند به کوه طور ۱

وَكَتَبَ مَسْطُورٍ ۲
و کتاب نوشته شده ۲

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۴
آباد [کعبه] ۴ و سوگند به این سقف برافراشته

عَذَابَ رَقِّكَ لَوْقُ ۷
عذاب پروردگار تو واقع شدنی است ۷ نیست بر آن چیزی بازدارنده ای ۷ روزی که بزرد آسمان

مَوْرَا وَتَسِيرُ الْجِبَالُ ۹
لرزیدنی ۹ و روان گردد کوهها روان شدنی ۹ پس وای

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا يَدْعُونَ ۱۲
دوخ راندن به سختی ۱۲ این همان آتشی است که شما آن را تکذیب می کردید

جَهَنَّمَ دَعَا ۱۳
دوخ راندن به سختی ۱۳ این همان آتشی است که شما آن را تکذیب می کردید

أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ١٥
 آیا سحر است این یا شما نمی بینید وارد آن شوید پس شکیابی کنید

أَوْ لَا تَصِرُّوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تَجْزِئُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ١٦
 یا شکیابی نکنید یکسان است بر شما جز این نیست که پاداش داده می شوید به آنچه که می کردید

إِنَّ الْمُنَّقِينَ فِي جَنَّتٍ وَنَعِيمٌ فَكَهِينَ بِمَا ءَانَهُمْ رَبُّهُمْ ١٧
 همانا پرهیز کاران در باغ هایی و نعمتی پایدار هستند در حالی که شادمان اند به آنچه که داده است به ایشان پروردگارشان

وَوَقَنُهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ كُلُّا وَأَشْرَبُوا هَنِيَّةً بِمَا ١٨
 و نگهداشته است ایشان را پروردگارشان از عذاب دوزخ بخورید و بنوشید گوارا [به پاداش] آنچه

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ مُتَّكِينَ عَلَى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوْجَنَهُمْ ١٩
 می کردید تکیه زنان بر تخت هایی کنار هم چیده شده و جفت گردانیم ایشان را

بَحُورٍ عِينٍ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنْبَعْثَمْ ذُرِيَّهُمْ يَأْمِنُنَ الْحَقْنَا ٢٠
 با سیاه چشمانی فراخ چشم و کسانی که ایمان آورده اند و پیروی کرده اند ایشان را فرزندانشان در ایمان پیوست کنیم

بَهْمَ ذُرِيَّهُمْ وَمَا أَنْتُمْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ أُمْرِيْهِمْ كَسَبَ ٢١
 به ایشان فرزندان شان را و هیچ نکاهیم از ایشان از [پاداش] عملشان چیزی را هر کسی به آنچه کسب نموده

رَهِينٌ وَمَدَدَنَهُمْ بِفَكِهِهِ وَلَحَمِ مِمَّا يَشْهُونَ يَنْشَرِعُونَ ٢٢
 در گرو است و مدد می کنیم ایشان را با هر نوع میوه و گوشتی از هر آنچه دلخواهشان باشد از دست یکدیگر می گیرند

فِيهَا كَاسًا لَا لَغُو فِيهَا وَلَا تَأْشِيمٌ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ ٢٣
 آنجا پیاله شرابی که نه بیهوده گویی باشد در آن و نه گناهی و می گردند بر گردشان نوجوانانی

لَهُمْ كَانُهُمْ لَوْلُؤُ مَكْنُونٌ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ٢٤
 برای ایشان گویی که آنها مروارید نهفته [در صدف] اند و روی می کنند به یکدیگر از هم می پرسند

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ فَمَنْ كَانَ اللَّهُ ٢٥
 گویند همانا ما بودیم پیش از این در میان کسان خود ترسان پس منت نهاد الله

عَلَيْنَا وَوَقَنَا عَذَابَ الْسَّمُومِ ٢٦
 بر ما و نگهداشت ما را

نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُ الرَّحِيمُ فَذَكَرَ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ ٢٧
 می خواندیم او [الله] را به درستی که اوست آن نیکوکار مهریان پس پندده [ای محمد] که نیستی تو به فضل

رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ تَرَبَصُ بِهِ رَبِّ ٢٨
 پروردگارت نه کاهن و نه دیوانه آیا می گویند شاعری است که انتظار می کشیم برای او رویداد

الْمُنُونِ قُلْ تَرَصُّوْا فَإِنَّ الْمُرَبِّصِينَ مَعْكُمْ مِنْ ٢٩
 مرگ را بگو انتظار برید که بی گمان من نیز با شما

مُنْتَظَرَانِ ٣٠

۲۲ آمَّ تَامِرُهُمْ أَحَلَّهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ طَاغُونَ نَقُولُهُمْ

آیا فرمان می دهد آنان را خردلای شان به این [کار] یا آنان گروهی سرکش اند ^{۲۲} آیا می گویند که خود آن را بر بافت است

۲۳ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ فَلَيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ

نه، بلکه ایشان ایمان نمی آورند ^{۲۳} پس بیاورند سخنی مانند این را اگر راست می گویند

۲۴ آمَّ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ آمَّ هُمُ الْخَلِقُونَ

آیا آفریده شده اند از هیچ چیز ^{۲۴} آیا آفریده آشیان آفرینشگان اند

۲۵ آمَّ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ آمَّ هُمُ الْخَلِقُونَ

آیا خود ایشان آفرینشگان اند ^{۲۵} آیا آفریده آشیان آفرینشگان اند

۲۶ آمَّ عِنْدَهُمْ خَرَائِنُ الْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

آسمان ها و زمین را؟ ^[نه] بلکه یقین نمی دارند ^{۲۶} آیا نزد ایشان است خزانه های

۲۷ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ

پروردگارت؟ ^{یا آنان} چیره یابندگان اند ^{۲۷} آیا برای ایشان نزدیکی است که گوش فرادارند در [بالا رفتن] از آن پس باید بیاورد

۲۸ مَسْتَعِمُهُمْ بِسَلَطَنِ مُسَيْنٍ

شنونده آنان دلیلی آشکارا ^{۲۸} آیا برای اوست دختران برای شماست پسران

۲۹ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرِمٍ مُّثْقَلُونَ

آیا درخواست می کنی از آنان مزدی را که آنها از غرامت [آن] گرانبارند ^{۲۹} آیا نزد آنان علم غیب است که آنان

۳۰ يَكْتُبُونَ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ

می نویسند ^{۳۰} آیا می خواهند نیرنگی را پس آنان که کفر ورزیدند همان فریب خوردگان اند

۳۱ أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

آیا برای آنهاست الهی جز الله؟ ^{پاک است} الله از آنچه شریک [او] می سازند ^{۳۱} و اگر بیینند پاره ای

۳۲ مَنْ أَنْسَمَ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ فَذَرُهُمْ حَتَّىٰ يُلْقُوا

از آسمان را که فرومی افتد گویند ابری است متراکم ^{۳۲} پس بگذار ایشان را تا آنکه ملاقات کنند

۳۳ يَوْمَهُمْ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ

آن روز خود را که در آن نابود شوند ^{۳۳} روزی که دفع نکند از ایشان نیرنگشان چیزی را

۳۴ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ

ونه ایشان یاری شوند ^{۳۴} و همانا برای کسانی که ستم کردند عذابی است جز این ولیکن

۳۵ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْمَلُونَ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَيَّحَ

بیشتر شان نمی دانند ^{۳۵} و شکیبا باش در برابر حکم پروردگارت به درستی که تو زیر نظر مایی و تسبیح گویی

۳۶ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ نَقُومُ وَمِنَ الْيَلِ فَسِيحَةٌ وَادْبَرَ النُّجُومِ

باس تایش پروردگار خود هنگامی که برمی خیزی ^{۳۶} وقتی از شب به پاکی یاد کن اورا و [هنگام] پشت گردانیدن ستارگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِ نَامِ اللَّهِ مُهَرَّكِسْتِرِ مُهْرَبَانِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۱ **مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ** ۲

سوگند به ستاره هنگامی که فروشود ۱ گمراہ نشده است همدم شما و سخن نمی گوید

عَنِ الْهُوَىٰ ۳ **إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ** ۴ **عَلَمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ** ۵

از روی هوس ۲ نیست گفتارش مگر وحی که به او وحی می شود ۴ آموخته است اورا آن [فرشته] بسیار نیرومند

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۶ **وَهُوَ بِالْأَفْقِ الْأَعْلَىٰ** ۷ **دَنَّا فَنَّدَلَىٰ** ۸

توانمندی که راست بایستاد ۶ در حالی که او به کناره بلند [السمان] بود ۷ سپس نزدیک شد و فرود آمد

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۹ **فَأَوْحَىٰ إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ** ۱۰

پس بود [مسافت میانشان] مقدار دو کمان یا نزدیک تر [از آن] ۱ پس وحی فرستاد به سوی بندۀ اش آنچه را وحی کرد ۱۰

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ ۱۱ **مَا رَأَىٰ أَفَتَمْرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ** ۱۲ **وَلَقَدْ رَأَاهُ**

دروغ نگفت دل [پیامبر] آنچه را دید ۱۱ آیا بگو مگومی کنید با او در آنچه دیده است ۱۲ و به تحقیق دیده بود

نَزَلَةً أُخْرَىٰ ۱۳ **عِنْدَ سِدَرَةِ الْمُنْتَهَىٰ** ۱۴ **عَنْهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ** ۱۵

[فرشته] را یک بار دیگر [بر حال فرود آمدن] ۱۳ نزد سدره المنتهی [جایی در آسمانهاست] ۱۴ که نزد آن است جایگاه بهشت

إِذْ يَغْشَى السِّدَرَةَ مَا يَغْشَى ۱۶ **مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ** ۱۷ **لَقَدْ رَأَىٰ**

آنگاه که پوشانده بود سدره را آنچه پوشانده بود ۱۶ منحرف نشد چشم [پیامبر] و از حد نگذشت ۱۷ به تحقیق دید

مِنْ إِيمَاتِ رَبِّهِ الْكَبِيرَىٰ ۱۸ **أَفَرَأَيْتُمُ الَّلَّاتَ وَالْعَزَّىٰ** ۱۹ **وَمَنْوَةَ**

برخی از نشانه های بزرگ پروردگار خود را ۱۸ پس آیا دیده اید لات و عزی را ۱۹ و منات

الثَّالِثَةُ الْآخِرَةُ ۲۰ **أَلَكُمْ الْذَّكْرُ وَلَهُ الْأَلْأَنَىٰ** ۲۱ **إِذَا قِسْمَةٌ**

سومین آنها را ۲۰ آیا برای شما پسر و برای او دختر است ۲۱ این [تقسیم] آنگاه تقسیمی

ضِيزَىٰ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَيَّتُهُا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ ۲۲

بیدادگرانه است ۲۲ نیستند اینها مگر نام هایی چند که نام نهاده اید آنها را شما و پدران شما نازل نکرده است

اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَنٍ إِنْ يَتَعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ

الله درباره آنها هیچ دلیلی را بیروی نمی کنند مگر گمان را و آنچه را که دلخواهشان است

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ۲۳ **أَمْ لِلْإِنْسَنِ مَا تَمَنَّىٰ** ۲۴

وبه تحقیق آمد برای ایشان از پروردگارشان هدایت ۲۳ آیا برای انسان است آنچه را که آرزو کند [هرگز] ۲۴ پس از آن الله است

الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۲۵ **وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تَغْنِي**

آخرت و دنیا و چه بسیار فرشتگانی که در آسمان ها هستند که هیچ سودی نمی بخشد

شَفَاعَتْهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ۲۶

شفاعتشان چیزی را مگر پس از آنکه اجازه دهد الله برای هر کسی که بخواهد و بپسند

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونَ الْمُلْكِكَةَ تَسْمِيَةً الْأَنْثَى

به تحقیق آنان که ایمان نمی آورند به آخرت هر آینه می نامند فرشتگان را به نام دختران

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَبَعُونَ إِلَّا الظَّنُّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ

و نیست برایشان به این [باور] هیچ علمی پیروی نمی کند مگر گمان را و همانا گمان کفایت نمی کند از حق هیچ چیزی را [۲۸] پس روی بگردان از کسی که روگردانیده است از یاد ما و نخواسته مگر زندگانی

الْحُقْقُ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنِ الدُّنْيَا

۲۹ این است نهایت آگاهی آنها همانا که پروردگار تو او داناتر است به کسی که گمراه شده است از دنیارا

سَيِّلِهِ، وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ أَهْتَدَى وَلَلَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا رَاهَ أَوْ وَأَوْ دَانَاتِرَ اسْتَ بِهِ كَسِيْ که راه یافته است آنچه در آسمان ها و آنچه

فِي الْأَرْضِ لِيَجْرِيَ الَّذِينَ أَسْتَعْوَ بِمَا عَمِلُوا وَبَحْرَى الَّذِينَ أَحْسَنُوا

در زمین است تا کیفر دهد آنان را که بدی کرده اند به سبب آنچه کرده اند و پاداش دهد آنان را که نیکوبی کرددند

بِالْمُحْسَنَةِ الَّذِينَ يَحْتَبِّنُونَ كَبِيرَ الْإِاثِمِ وَالْفَوْحَشَ إِلَّا اللَّهُمَّ

به نیکوترين پاداش [۳۱] آنانند که پرهیز می کند از گناهان بزرگ و از کارهای بسیار زشت جز گناهان کوچک

إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةَ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذَا أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ

همانا پروردگار تو گسترده أمرزش است او داناتر است به [آهوا] شما آنگاه که پدید آورد شمارا از زمین

وَإِذَا أَنْتُمْ أَحِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَتِكُمْ فَلَا تُرْكَوْا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ

وقتی که شما جنین بودید در شکم های مادران خود پس به پاکی مستایید خودتان را او داناتر است

بِمَنِ اتَّقَى أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى

به آن که پرهیزگارتر است [۳۲] آیدیدی کسی را که روی گردانید [۳۲] و بخشش نمود اندکی و دست بازداشت

أَعِنَّدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى أَمَّ لَمْ يَبْنَا بِمَا فِي صُحُفِ

آیا نزد اوست علم غیب پس او می بیند [۳۴] یا خبردار نشده به آنچه در صحیفه های

مُوسَى وَابْرَاهِيمَ الَّذِي وَفِي أَلَّا نَزَرُ وَازْرَهُ وَزَرَ أُخْرَى

موسی و ابراهیم است همان کسی که وفا کرد [به پیمانش] [۳۶] که برنمی دارد هیچ بردارنده ای بار شخص دیگری را

وَأَنَّ لَيْسَ لِلْأَنْسَنِ إِلَّا مَا سَعَى وَأَنَّ سَعِيهُ سَوْفَ

و اینکه نیست چیزی برای انسان مگر آنچه را که تلاش نموده است [۳۹] و اینکه تلاش او به زودی

يَرَى يَحْرَنَهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى

دیده می شود [۴۱] آنگاه پاداش داده می شود به پاداش کامل تر [۴۱] و اینکه به سوی پروردگارت است [پایان کار]

وَأَنَّهُ هُوَ أَصْحَاحَ وَأَبْكَى وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا

و اینکه اوست که می خنداند و می گریاند [۴۳] و اینکه اوست که می میراند و زنده می گرداند [۴۳]

وَأَنَّهُ خَلَقَ الْزَوْجَيْنِ الْذَّكَرَ وَالْأُنثَى مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى وَأَنَّهُ وَإِنْكَهُ اوست که می آفریند دو گونه نر و ماده را از نطفه ای چون فرو ریخته شود و اینکه

بر او است آفریدنی دیگر اولیه اللشأة الآخرأة وآنه و هو وآنه و هو ٤٧ وآنه و هو وآنه و هو ٤٨ اوست که بى نياز کرد و سرمایه بخشید ٤٨ و اینکه اوست و اینکه پروردگار

ستاره شعری ۴۹ و اینکه او هلاک کرده است عاد نخستین را
و شمود را پس باقی نگذاشت [هیچ کس را]
۵۰ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى وَثَمُودًا فَمَا أَبْقَى

وَقَوْمٌ نُوحٌ
وَهَلَكَ كِرْدَ قَوْمٌ نُوحٌ رَا
بِيَشْ إِزْ آنْ هَمَانَا آنَانْ بُودَندْ سَتْمَكَارْتْرْ وَسَرْكَشْ تَرْ ۵۰ وَشَهْرَهَايْ وَازْگُونْ شَدَّةَ قَوْمٌ لَوْطَرْ ۵۱ وَالْمُؤْنِفَكَةَ وَأَطْغَى هُمْ أَظْلَمْ كَانُوا مِنْ قَبْلٍ إِنْهُمْ كُلُّ

۰۳ فَغَسَّهَا مَا غَشَّ
۰۴ رَيْكَ الْأَاءِ فَأَيِّ
۰۵ نَسْمَارَىٰ رَيْكَ
۰۶ فَرَوَافِكَنْدٌ پَسْ بَهْ كَادَم يَكَ ازْ نَعْمَتْ هَايِ پَورْدَگَارت
۰۷ پَسْ بَهْ شَانِيدَ آنَ رَا آنْچَهِ پَوشَانِيدَ تَرْدِيدَ دَارِي

هذا نذيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَئِكَ

بین بیم دهنده ای سست از [جمله] بیم دهنگان پیشین
نیست آنرا نزدیک شونده [رستاخیز]

جزء الله هیچ آشکار کننده ای پس آیا از این سخن در شکفت می شوید و مر خندید

۶۰ لَا تَكُونُوا مِنَ الظَّالِمِينَ وَأَنْتُمْ وَشَامٌ ۖ ۶۱ سَمِدُونَ سَمِدُونَ ۖ ۶۲ فَاسْجُدُوا فَاسْجُدُوا ۖ ۶۳ وَاعْبُدُوا وَاعْبُدُوا ۖ ۶۴ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ۖ ۶۵ وَبِإِسْلَامٍ كَيْفَ يَعْبُدُونَ ۖ ۶۶

٥٤ ترتيبها
٥٥ آياتها

سُورَةُ الْقَصْمِ

سورة القمر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نام الله مهر گستر مهریان

قَرْبَتِ الْسَّاعَةُ وَأَنْشَقَ الْقَمَرُ وَإِنْ يَرَوْا يُعَرِّضُوا
زدیک شد رستاخیز و شکافته شد نشانه ای را دوی می گردانند و اگر بینند [کافران]

رِيْقُولُوا مَسْتَمِرٌ سَحْرٌ جَادُوِيٌّ أَهْوَاءُ هُمَّ
وَكَذَبُوا وَاتَّبَعُوا وَتَكَذِّبُ كَرْدَنْد [سَيَامِيرَ رَا] وَبَيْرُوِيٌّ كَرْدَنْد
دَائِمِيٌّ اسْتَ مَسْتَمِرٌ سَحْرٌ جَادُوِيٌّ أَهْوَاءُ هُمَّ
ازْهُوسْ، هَاهِ، خَمْد

كُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقِرٌ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ أَلْأَبْنَاءِ کاری [در جای خود] قرار گیرنده است و به تحقیق آمد پرای آفان خد ها

ما مزدجر حکم ببلغه فما تغییر النذر پچه که در آن مایه باز داشتن [از کفر] است

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الْدَّاعُ إِلَيْ شَيْءٍ نُكَرٌ پس روی بگردان از آنان روزی که دعوت کند دعوت کننده به چزی ناگوار

خُشَّعًا أَبْصِرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجَدَاثِ كَانُوهُمْ جَرَادٌ مُتَّشِّرٌ

در حالی که فروافتاده باشد چشم هایشان بیرون می آیند از قبرها گویا آنان ملخ های پراکنده اند

مُهْطِعِينَ إِلَى الْدَّاعِ يَقُولُ الْكَفِرُونَ هَذَا يَوْمُ عِسْرٌ

شتاب کنندگان به سوی آن دعوت کننده می گویند کافران این روزی است سخت تکذیب کردند

قَبْلَهُمْ قَوْمٌ نُوحٌ فَكَذَبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَحْنُونٌ وَأَزْدَجَرٌ فَدَعَا

پیش از آنان قوم نوح پس تکذیب کردند بنده ما را و گفتند دیوانه است و رانده شد [از میان آنان] پس درخواست کرد

رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْصَرْ فَنَصَرَهُ أَبُوبَ السَّمَاءِ إِلَيْهِ مُنْهَمِرٌ

پروردگارش را که من مغلوب شده ام پس انتقام بگیر [یاری فرما] پس گشودیم درهای آسمان را به آبی بسیار ریز

وَفَجَرَنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَّقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قَدِرَ

و جاری کردیم از زمین چشمۀ هایی را پس به هم پیوستند آبها بنابر امری که مقدر شده بود

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْوَرَجِ وَدُوْرٍ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ

و برداشتیم او را بر [کشتی] دارای تخته ها و میخ ها حرکت می کرد زیر نظر ما تا پاداشی باشد برای کسی که بود

كُفَّرَ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا إِيمَةً فَهَلْ مِنْ مُذَكَّرٍ فَكِيفَ كَانَ

موردناسی پس و به تحقیق برجای گذاشتیم این را نشانه ای پس آیا هیچ پندگیرنده ای هست پس چگونه بود

عَذَابِي وَنُذُرِ وَلَقَدْ يَسَرَنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُذَكَّرٍ

عذاب و هشدارهای من و به درستی که آسان گردانیدیم قرآن را برای پندگرفتن پس آیا هیچ پندپذیری هست

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكِيفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

تکذیب کردند [قوم] عاد پس چگونه بود عذاب و هشدارهای من همانا فرستادیم بر آنان

رِيحًا صَرَصَرًا فِي يَوْمٍ نَحِسٍ مُسْتَمِرٍ تَنَزُّعُ النَّاسَ كَانُوهُمْ أَعْجَازُ

بادی تند را در روزی شوم پیوسته از جای می کند مردم را گویا آنان تنۀ های

نَخْلٌ مُنْقَعِرٌ فَكِيفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ وَلَقَدْ يَسَرَنَا الْقُرْآنَ

خرمای برکنده اند پس چگونه بود عذاب و هشدارهای من و به تحقیق آسان گردانیدیم قرآن را

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُذَكَّرٍ كَذَّبَتْ ثَمُودٌ بِالنُّذُرِ فَقَالُوا أَمْشِرَا

برای پندگرفتن آیا هیچ پندپذیری هست دروغ شمردند [قوم] ثمود هشدارها را پس گفتند آیا بشری

إِنَّا وَحْدَنَا نَتَبَعُهُ إِنَّا إِذَا لَمْ يَضَلِّلْ وَسَعْرٌ أَمْلَقَ الْدِّكْرَ عَلَيْهِ

از قوم خود را پیروی کنیم؟ همانا ما آنگاه در گمراهی و دیوانگی باشیم آیا القاء شده است این پندنامه بر او

مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشْرٌ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنْ الْكَذَّابُ

از میان ما [نه] بلکه او بسیار دروغگوی خودپسند است به زودی خواهد دانست فردا کیست دروغگوی

الْأَشْرُ إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ وَاصْطَرِ

همانا ما فرستنده ایم ناقه را جهت آزمایش برای ایشان پس [ای صالح] منتظرشان باش و شکیبایی ورز خودپسند

وَنِئَّمُ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرِبٍ مُّخْضَرٌ فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ ۲۸
و باخبر ساز آنان را که آب تقسیم شده است در میان ایشان هر یک در بهره آب خود حضور یابد پس ندادند همراه خود را

فَعَاطَى فَعَرَ فَكِيفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِيرٌ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ ۲۹
پس دست درازی کرد و پی کرد [ناقه را] پس چگونه بود عذاب و هشدارهای من همانا ما فرستادیم بر ایشان

صَيْحَةً وَحِدَةً فَكَانُوا كَهْشِيمُ الْمُحْظَرِ وَلَقَدْ يَسَرَنَا الْقُرْءَانَ ۳۰
یک بانگ سخت آسمانی پس شدند مانند گیاه درهم شکسته ۳۱ و به تحقیق آسان گردانیدیم قرآن را

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مَذَكُورٍ كَذَبَتْ قَوْمٌ لُوطُ بِالنُّذُرِ إِنَّا أَرْسَلْنَا ۳۲
برای پندگرفتن پس آیا هست هیچ پندگیرنده ای ۳۲ دروغ شمردند قوم لوط هشدارها را همانا ما فرستادیم

عَلَيْهِمْ حَاصِبَا إِلَّا إَلَّا لُوطٌ بَجْنَتِهِمْ سِحْرٌ نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا ۳۳
بر آنان شن بادی امرگارا مگر خانواده لوط که نجات دادیم ایشان را در سحر گاهی ۳۳ به نعمتی از نزد خود

كَذَلِكَ بَخْرِي مَنْ شَكَرَ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارِوا ۳۴
این چنین پاداش می دهیم هر که سپاس گزارد ۳۴ و به تحقیق هشدار داد ایشان را [لوط] از کیفر سخت ما پس تردید کردند

بِالنُّذُرِ وَلَقَدْ رَوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسَنَا أَعْيِنَهُمْ فَذُوقُوا ۳۵
در برابر هشدارها ۳۵ و همانا در خواست کردند ازو مهمانش را [برای کامجویی] پس محو کردیم چشمان شان را پس [گفتیم] بچشید

عَذَابِي وَنُذِيرٌ وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقْرٌ ۳۶
عذاب من و هشدارهای مرا ۳۶ و همانا فرو گرفت ایشان را هنگام صبح عذابی که پایدار بود

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِيرٌ وَلَقَدْ يَسَرَنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مَذَكُورٍ ۳۷
اکنون بچشید عذاب من و هشدارهای مرا ۳۷ و هر آینه آسان کردیم قرآن را برای پندگرفتن پس آیا پندگیرنده ای هست

وَلَقَدْ جَاءَ إَلَّا فِرْعَوْنَ النُّذُرُ كَذَبُوا بَعَيْتَنَا كُلُّهَا فَلَخَذَنَهُمْ ۳۸
و هر آینه آمدند نزد فرعونیان هشدار دهنگان ۳۸ تکذیب کردند آیات ما را همگی آن را پس گرفتیم ما آنان را

أَخْذَ عَزِيزٌ مُّقْنَدٌ حَيْرٌ مَنْ أُولَئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ ۳۹
مانند گرفتن پیروزمند پرتوان ۳۹ آیا کافران شما بیهترند از آنان یا برای شما امان نامه ای است

فِي الْبَرِّ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنْصَرٌ ۴۰
در کتاب های پیشینیان ۴۰ آیا می گویند ما گروهی انتقام گیرنده ایم [غالبیم] ۴۰ اکنون شکست خواهند خورد این جمعیت

وَبَوْلُونَ الْدُّبُرَ بَلْ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمْرٌ ۴۱
و بگریزند به واپس ۴۱ بلکه رستاخیز و عده گاه ایشان است و رستاخیز هراسناک تر و تلخ تر است

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُرُّ يَوْمٍ يُسْجَنُونَ فِي الْنَّارِ ۴۲
همانا بزهکاران در گمراهی و دیوانگی آند ۴۲ روزی که کشیده شوند در آتش

عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَ سَقَرَ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدْرٍ ۴۳
بر صورت های خود [گفته شود] بچشید سودن [مس] دوزخ را همانا ما هر چیزی را آفریده ایم به اندازه

وَمَا أَمْرَنَا إِلَّا وَحْدَةٌ كَلْمَجْ بِالْبَصَرِ ۵۰
وَلَقَدْ يَكْبَرُ مَانِدْ يَكْ چشم برهم زدن ۵۰ و به تحقیق
هلاک ساختیم یک بار چیزی که پندگیرنده ای هست
فَهَلْ مِنْ مُذَكَّرٍ فَعَلُوهُ وَكُلْ شَيْءٍ وَكُلْ ۵۱
پس آیا امثال شما را کرده اند و هر چیزی که پندگیرنده ای هست
فِي الْزِبْرِ وَكُلْ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ۵۲
در نامه های اعمالشان ثبت است و هر کوچک و بزرگ نوشته شده است ۵۲ بی گمان، پرهیز کاران
فِي جَنَّتِ وَنَهَرٍ ۵۳
در باغ ها و [کنار] نهر هایند ۵۳ در جایگاهی راستین نزد
فِي مَقْعِدٍ صَدِيقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْنَدِرٍ ۵۴
فرمانروایی بس توانم ۵۴ در مقدار صدقی عیند ملیک مقدیر

سُورَةُ الرَّحْمَنِ

آیاتها ۷۸

ترتیبها ۵۵

حزب ۵۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

الرَّحْمَنُ ۱	عَلَمَ	أَمْوَاتٍ	خَلْقٌ	الْإِنْسَنُ	۲
[الله] مهر گستر	آمُوتَ	أَنْسَانٍ رَا	آفَرِيد	قُرْآنَ رَا	۲
عَلَمَهُ	الْبَيَانَ	وَالنَّجْمُ	وَالْقَمَرُ	الشَّمْسُ	۳
آمُوتَ به او	سُخْنَ گفتن را	وَكِيَاه	وَمَاه	بِحُسْبَانٍ	۳
وَالشَّجَرُ	يَسِّجُدُونَ	الْمِيزَانَ	رَفِعَهَا	وَوَضَعَهَا	۴
وَدَرَخت	سُجْدَه می کنند	تَرَازُو رَا	وَبِنَهَاد	وَرَفِعَهَا	۴
أَلَا تَطْغُوا	فِي الْمِيزَانِ	وَأَقْيَمُوا	الْوَزْنَ	بِالْقِسْطِ	۵
در	سِنجَش	وَبِرْپَا کنید	وزن را	وَبِعَدْلٍ	۵
وَلَا تُخْسِرُوا	الْمِيزَانَ	وَأَقْيَمُوا	الْوَزْنَ	بِالْقِسْطِ	۶
و مکاهید [در وزن کردن]	تَرَازُو رَا	وَبِرْپَا کنید	وزن را	وَبِعَدْلٍ	۶
فِيهَا فِرَكَهَهُ	وَالنَّخْلُ	ذَاتُ الْأَكْمَامِ	ذَوُ الْعَصْفِ	وَالْحَبْ	۷
در آن هرگونه میوه	[با خوش های] غلاف دار است	وَخَرْمَا	برگ دار	وَ دَانَة	۷
وَالرَّيْحَانُ	فِيَأَيِّ	رَبِّكُمَا	تُكَذِّبَانِ	خَلْقٌ	۸
و گیاه خوشبو	وَ زَمِينَ رَا	ءَالَّا	تُكَذِّبَانِ	آفَرِيد	۸
أَلْإِنْسَنَ	مِنْ	رَبِّكُمَا	تُكَذِّبَانِ	آفَرِيد	۹
انسان را از	از	ءَالَّا	تُكَذِّبَانِ	آفَرِيد	۹
مِنْ مَارِجٍ	نَارٍ	فِيَأَيِّ	رَبِّكُمَا	تُكَذِّبَانِ	۱۰
از شعله بی دود	آتش	ءَالَّا	رَبِّكُمَا	پُورُدْگارَتَانِ رَا	۱۰

<p>رَبُّ الْمُشْرِقِينَ وَرَبُّ</p> <p>پروردگار دو مشرق و پروردگار</p> <p>رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ</p> <p>پروردگارتان را تکذیب می کنید</p>
<p>مَرْجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْقِيَانِ</p> <p>روان ساخت آن دو دریا را که باهم برخوردارند</p> <p>فَيَأَيِّدَ لَا يَعْيَانِ بَرْزَخٌ</p> <p>پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید</p>
<p>فَيَأَيِّدَ مِنْهُمَا بَرْزَخٌ</p> <p>میان هردو حائلی است که به هم نمی آمیزند</p> <p>لَا يَعْيَانِ بَرْزَخٌ</p> <p>پس کدامین نعمت</p>
<p>مِنْهُمَا الْلَّوْلُوُ وَالْمَرْجَاتُ</p> <p>از آن دو مرارید و مرجان</p> <p>يَخْرُجُ فَيَأَيِّدَ</p> <p>برمی اید</p>
<p>إِلَهَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ</p> <p>نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید</p> <p>وَلَهُ الْجَوَارُ الْمُنْشَأُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَمِ</p> <p>واز آن اوست کشتی های بلند بادبان برافراشته در دریا همچون کوهها</p>
<p>فَيَأَيِّدَ إِلَهَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ</p> <p>پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید</p> <p>كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانِ وَيَقْنَى</p> <p>هر چه بر روی زمین است فناپذیر است و باقی می ماند</p>
<p>وَلَهُ ذُو الْجَلْلِ وَالْأَكْرَامُ</p> <p>و ارجمند است</p> <p>فَيَأَيِّدَ إِلَهَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ</p> <p>پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید</p>
<p>يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَاءِ</p> <p>از او درخواست می کند هر که در آسمان ها و زمین است هر روز او در کاری است</p> <p>فَيَأَيِّدَ</p> <p>پس کدامین</p>
<p>إِلَهَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ</p> <p>نعمت</p> <p>سَنَفَرْعَ لَكُمْ أَيْهَ الثَّقَلَانِ</p> <p>به زودی می پردازیم به [حساب] شما ای گروه جن و انس</p>
<p>يَمْعَشَرَ الْجِنَ وَالْإِنْسِ إِنْ أَسْتَطَعْتُمْ</p> <p>و انس اگر توانستید</p> <p>تُكَذِّبَانِ</p> <p>نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید</p>
<p>أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ</p> <p>پس نفوذ کنید</p> <p>السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ</p> <p>آسمان ها و زمین نفوذ نمی کنید</p> <p>لَا تَنْفُذُونَ</p> <p>کرانه های از نفوذ کنید</p>
<p>إِلَّا سُلْطَانِ</p> <p>مگر با نیرویی [اویژه]</p> <p>فَيَأَيِّدَ إِلَهَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ</p> <p>نعمت پس کدامین فرستاده می شود بر شما</p> <p>يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا</p> <p>تکذیب می کنید</p>
<p>شُواطِئُ مِنْ نَارٍ وَنَحَّاسٌ</p> <p>زبانه ای از آتش و دودی</p> <p>فَلَا تَنْصَرَانِ</p> <p>پس از خود دفاع نتوانید کرد</p> <p>فَيَأَيِّدَ إِلَهَ رَبِّكُمَا</p> <p>پس کدامین نعمت پروردگارتان را</p>
<p>تُكَذِّبَانِ فَإِذَا أَنْشَقَتِ السَّمَاءُ</p> <p>تکذیب می کنید</p> <p>فَكَانَتْ وَرَدَةً</p> <p>پس چون بشکافد</p> <p>كَالْدِهَانِ</p> <p>آنگاه شود گلگون</p>
<p>فِيَوْمَيْذِ لَا يُشَلُّ عَنْ ذَنْبِهِ</p> <p>نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید</p> <p>تُكَذِّبَانِ</p> <p>پس در آن روز پرسیده نشود از گناه او</p> <p>فِيَوْمَيْذِ</p> <p>پس چون جوشان</p>
<p>إِنْ وَلَا جَانٌ</p> <p>هیچ آدمی و نه</p> <p>فَيَأَيِّدَ إِلَهَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ</p> <p>پس کدامین نعمت</p> <p>رَبِّكُمَا</p> <p>پروردگارتان را</p>

يَعْرُفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ

شناخته می شوند بزهکاران پس گرفته می شوند با موهای بیشانی و پاها [وبه دوزخ لداخته می شوند] پس کدامین

إِلَاءِ رَتِكْمَا تُكَذِّبَانِ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ

نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **٤٢** این است آن دوزخی که تکذیب می کردند آن را بزهکاران

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ أَنِّي إِلَاءِ رَتِكْمَا تُكَذِّبَانِ

می گردند میان آن و میان آبی داغ جوشان **٤٣** پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ فَيَأْيِي إِلَاءِ رَتِكْمَا تُكَذِّبَانِ

وبرای هر کس که بترسد از ایستادن به حضور پروردگارش دو باغ خواهد بود **٤٤** پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

أَفَنَانِ فَيَأْيِي إِلَاءِ رَتِكْمَا تُكَذِّبَانِ فِيهَا عَيْنَانِ

دارای درختان با شاخه های گوناگون **٤٥** پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **٤٦** در آن دوچشم

بَحْرِيَانِ فَيَأْيِي إِلَاءِ رَتِكْمَا تُكَذِّبَانِ فِيهَا مِنْ كُلِّ فَكَهَةِ

جاری اند پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **٤٧** در آن دو از هر گونه میوه ای

زَوْجَانِ فَيَأْيِي إِلَاءِ رَتِكْمَا تُكَذِّبَانِ مُتَكَعِّنَ عَلَى فُرُشِ

دو گونه است پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **٤٨** بر بسترها یی که

بَطَانِهَا مِنْ إِسْتَبْرِقٍ وَحْنَ الْجَنَّانِ دَانِ فَيَأْيِي إِلَاءِ رَتِكْمَا

آستر آنها از ابریشم ستبر است و میوه رسیده آن دو باغ نزدیک و در دسترس اند **٤٩** پس کدامین نعمت پروردگارتان را

تُكَذِّبَانِ فِيهَا قَصْرَاتُ الظَّرْفِ لَمْ يَطْمَثِنَ إِنْ قَبْلَهُ

در آن [باغ] ها زنان فروهشته چشمانی هستند که در نیامیخته است با آنها هیچ آدمی بیش از آنان تکذیب می کنید **٥٠**

وَلَا جَانٌ فَيَأْيِي إِلَاءِ رَتِكْمَا تُكَذِّبَانِ كَاهِنَ الْيَاقُوتُ

ونه هیچ جنی **٥١** پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **٥٢** گویی آنان یاقوت

وَالْمَرْجَانُ فَيَأْيِي إِلَاءِ رَتِكْمَا تُكَذِّبَانِ هَلْ جَرَاءُ

و مرجان اند پاداش **٥٣** آیا پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

إِلَّا الْأَحْسَنُ الْأَحْسَنُ نِيَّكِي الْأَحْسَنِ

نیگی کردن جز نیکی است **٥٤** پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

وَمِنْ دُونَهَا جَنَّانِ رَتِكْمَا تُكَذِّبَانِ

و غیر از این دو باغ دو باغ دیگر است **٥٥** پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

مُدْهَامَتَانِ فَيَأْيِي إِلَاءِ رَتِكْمَا تُكَذِّبَانِ فِيهَا

دو باغ سرسبز سیه فام **٥٦** پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **٥٧** در آن [باغ]

عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ

دو چشم **٥٨** جوشان است پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

فِيهَا در آن دو[باغ] هر گونه میوه و خرما **وَخْلٌ** و خل **وَرْمَانٌ** و رمان **رَبِّكُمَا** ربکما **فَيَأْتِيَ الَّذِي** پروردگار تان را **تُكَذِّبَانِ** تکذیب می کنید ۶۸

در آن [باغ]‌ها زنانی نیکوروی [و] خوشخوی اند پس کدامین نعمت پروردگار تان را تکذیب می‌کنید سیاه چشم

مَقْصُورَةٌ نگاه داشته شده در **الْخَيَامِ** خیمه ها در **رَبِّكُمَا** پروردگاران را **فَأَيِّ** نعمت **إِلَاءٌ** پس کدامین **تَكَذِّبَانِ** تکذیب می کنید **٧٣**

لَمْ يَطِمْثُنَّ إِنْسُوْ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانُوْ فَيَأْيِيْ إَلَاءِ رَيْكَماً تُكَذِّبَانِ
نیامیخته است با آنان هیچ آدمی پیش از آنان نعمت پس کدامین هیچ جنی پروردگارتان را تکذیب می کنید

مُتّكِيَّن تکیه کنان **علَى** بر **رَفَرْفِي** بالش های **خُضْرٍ** سبز **وَعَبَقَرِي** و فرش های **حِسَانٍ** نیکو **فِيَّاَيٍ** پس کدامین

نعمت پروردگار تان را تکذیب می کنید **۷۷** پُربرکت است نام پروردگار تو که با شکوه و ارجمند است **۷۸** الٰءَ رِيْكَمَا تَكَذِّبَانِ نَبَرَكَ أَسْمَ وَالْأَكْرَامِ

۹۶ آیات‌ها

سورة الواقعة

ترقیہا
۵۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِهِ نَامُ اللَّهُ مَهْرُ گَسْتَرِ مَهْرِيَارِ

دیجی
کتاب

إِذَا رُحْتَ الْأَرْضُ رَجَّا آنگاه که زمین جنبانیده شود و متلاشی شوند **وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسَا** کوهها ریز شدنی

فَكَانَتْ هَبَاءَ مُّمِنِيَّاً وَ كُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةَ سَهْ وَ مَى شَوِيدْ شَمَا پَرَاكِنْدَه پَرَاكِنْدَه غَبَارِي پَسْ مَى شَوِند

أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا چه بختان!
أَصْحَابُ الْمَشْعَمَةِ مَا چه تیره
وَأَصْحَابُ الْمَسْعَمَةِ و تیره بختان

١١ **الْمُقْرَبُونَ**
أولئِكَ مُقرّبان [به الله] هستند
آناند که

١٠ **السَّيِّقُونَ**
وَالسَّيِّقُونَ پیشتاز
پیشتازان

٩ **الْمَشْعَمَةُ**
بختانی

در پر نعمت های بیشتر داریم

١٤ عَلَى سُرُرٍ تَخْتَهَا زَرِبَاتٌ [جواهِر نشان] ١٥ مَوْضُونَةٌ مُّتَكَبِّلَةٌ عَلَيْهَا بَرَ آنَهَا رُوبِه روی پکدیگر

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلَدَنْ مُخْلَدُونَ
می گرددند بر گرد آنان نوجوانانی جاودانه با تُنگ ها و کوزه ها و پیله ای از شرابی صاف

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزَفُونَ
که نه سردرد می شوند از آن و نه بدمستی کنند و از هرگونه میوه از آنچه که برگزینند

وَلَحْمٌ طَيْرٌ مِمَّا يَشَهُونَ وَحُورٌ عَيْنٌ
و گوشت هر پرنده ای از آنچه دلخواهشان باشد و سیاه چشمانی فراخ چشم مانند دانه های مروارید

الْمَكْنُونِ جَزَاءً مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا
پوشیده در صدف به پاداش آنچه که می کردن نمی شوند در آن سخن بیهوده و

تَأْيِيمًا إِلَّا قِيلَا سَلَمًا سَلَمًا سَلَمًا وَأَصَحَّبُ الْيَمِينَ مَا أَصَحَّبُ
گنه آلودى مگر گفتن سلام سلام سلام و دست راستیان چه دست

الْيَمِينِ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ وَطَلْحٌ مَنْضُودٌ وَظَلَلٌ مَمْدُودٌ
راستیانی در زیر درختان سدر بی خار و درختان موز برهم چیده و در سایه ای کشیده

لَا مَقْطُوعَةٌ وَلَا وَمَاءٌ مَسْكُوبٌ وَرَفِشٌ مَمْنُوعَةٌ
نه قطع شدنی است و نه و آبشاري ریزان و مسکوب و رفیش منع شدنی و همبسترانی

كَثِيرَةٌ فَرَاوَانٌ وَفَكِهَةٌ وَمِيَوَهٌ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً فَجَعَلْنَاهُنَّ
همانا ما آفریدیم آنها را آفریدنی نیکو پس گردانیدیم ایشان را بلندمرتبه

أَكَارًا عَرَبًا أَتَرَابًا وَرَفِشٌ مَمْنُوعَةٌ
دوشیزگانی شوهر دوستانی همسالانی! برای دست راستیان گروهی از

وَثَلَةٌ مِنَ الْأَخْرِينَ وَثَلَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ
و گروهی از پسینیان پیشینیان و ثله ای از پسینیان

الشَّمَالِ فِي سَمَوَاتِ وَحْيِمٍ وَظَلَلٌ مَنْ يَحْمُوِي لَا بَارِدٌ
چی هایی در میان بادی سوزان و آبی جوشان و در سایه دودی سیاه که نه خنک است

وَلَا كَرِيمٌ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتَرَفِّينَ وَكَانُوا يُصْرُونَ
ونه خوش به درستی که ایشان بودند پیش از این خوش گذرانان و اصرار می ورزیدند

عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَيْدَا مِتَنَا وَكَانَا شَرَابًا
بر گناه بزرگ [انکار قیامت] آیا وقتی که بمیریم و شویم خاکی

وَعَظَلَمَا أَءَنَا لَمْبَعُونَ أَوَءَانَا الْأَوَّلُونَ قُلْ إِنَّ
واستخوان هایی [پوسیده] آیا ما [بار دیگر] برانگیخته می شویم و آیا پدران پیشینیان [مازیز]

الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
پیشینیان و پسینیان

۵۲ إِنَّكُمْ أَيَّهَا الْضَّالُّونَ لَا كُلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ رَقْوَمٍ
۵۳ پس بی گمان شما ای گمراهان تکذیب کننده قطعاً خواهید خورد از درختی که از زقوم است

۵۴ فَالْكُلُونَ مِنْهَا الْبَطْوَنَ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنْ الْعَمِيمِ
۵۵ پس پر خواهید کرد از آن شکم ها را پس نوشند کانید پس می نوشید روی آن از آب جوشان

۵۶ هَذَا نُرْثُمْ يَوْمَ الْدِينِ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا
۵۷ مانند نوشیدن شتران تشنه این است پذیرایی آنان در روز جزا ما آفریدیم شما را پس چرا

۵۸ تُمُونُ مَا أَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ وَأَمْ نَحْنُ
۵۹ تصدیق نمی کنید پس به من خبر دهید آنچه را که فرومی ریزید [در رحم زنان] آیا شما می آفرینید آن را یا ما

۶۰ بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقَيْنَ
۶۱ آفریننده ایم ما مقدار کردیم در میان شما مرگ را و نیستیم ما وamandeh [و ناتوان]

۶۲ عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ وَلَقَدْ
۶۳ از اینکه جایگزین گردانیم همانند شما و از نو ایجاد کنیم شما را در چیزی که نمی دانید و به تحقیق

۶۴ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ أَفَرَءَيْتُمْ مَا تَحْرِثُونَ
۶۵ دانسته اید آفریدن نخستین را پس چرا پند نمی پذیرید به من خبر دهید آنچه را که می کارید

۶۶ الْنَّسَاءُ أَنَّتُمْ تَرْزَعُونَهُ وَأَمْ نَحْنُ الْزَّرَّاعُونَ
۶۷ آیا شما می رویانید آن را یا ماییم رویاننده اگر بخواهیم هر آینه بگردانیم آن را

۶۸ حُطَّمَا فَظَلَّتُمْ تَفَكَّهُونَ إِنَّا لَمَغْرُمُونَ بَلْ نَحْنُ مَحْرُمُونَ
۶۹ گیاهی ریز و خشک آنگاه می شوید شگفت زدگان که همانا ما زیان خوردنگان ایم بلکه ما بی بهره ایم

۷۰ أَفَرَءَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشَرِّبُونَ إِنَّتُمْ أَنْزَلْتُمُهُ مِنَ الْمُزْنِ
۷۱ پس آیا دیده اید؟ [به من خبر دهید] این آبی را که می آشامید آیا شما فروود آورده اید آن را از ابر

۷۲ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ لَوْ نَشَاءُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشَكُّرُونَ
۷۳ یا ماییم فروود آورنده اگر بخواهیم می گردانیم آن را تلخ و ناگوار پس چرا سپاس نمی گزارید

۷۴ أَنَّتُمْ أَنْشَاتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ النَّارُ الَّتِي تُورُونَ
۷۵ پس به من خبر دهید این آتشی را که می افروزید آیا شما آفریدید درخت آن را یا

۷۶ نَحْنُ الْمُنْشَعُونَ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكَّرَةً وَمَتَعَا لَمَقْوِينَ
۷۷ ماییم آفریننده ایان ما قرار داده ایم آن را پندی و بهره ای برای بیان نوران

۷۸ فَسَيْحَ فَلَا أَقْسِمُ بِأَسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ
۷۹ پس به پاکی یاد کن نام پروردگار خود را که بزرگ است پس به تاکید سوگند می خورم

۸۰ يَمْوَاقِعُ الْنُّجُومِ لَقَسْمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ وَإِنَّهُ سوگندی [بزرگ] و بی گمان آن سوگندی است اگر بدانید

سورة الحادی

۵۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بـه نـام اللـه مـهر گـستـر مـهـربـان

سَبَّحَ اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ۱
 لَهُ مُلْكُ
 بِهِ بِاَكِي میستاید الله را آنچه در آسمان ها و زمین است و اوست آن پیروزمند سنجیده کار ۱ برای اوست فرمانروایی
 الْسَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْكِمُ وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ۲
 آسمان ها و زمین زنده می گرداند و می میراند و او بر هر چیزی تواناست
 الْأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
 ۳
 اوست پیش از همه و پس از [فنا] همه و اوست آشکار و اوست پنهان و او به هر چیزی دانانست

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
اوست که بیافرید آسمان ها و زمین را در شش روز [دوره] آنگاه استیلا یافت

عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْجُعُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
بر عرش می دارد آنچه فرومی رود در زمین و آنچه بیرون می آید از آن و آنچه فرود می آید از

السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعْلُومٌ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
آسمان و آنچه بالا می رود در آن با شماست هرجا که باشد و الله به آنچه می کنید

بَصِيرٌ لَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُ الْأَمْوَارُ
بیناست برای اوست فرمانروای آسمان ها و زمین و به سوی الله بازگردانده می شود همه کارها

يُولَجُ الْيَلَلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلَجُ الْنَّهَارَ فِي الْيَلَلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
در می آورد شب را در روز و در می آورد روز را در شب و اوست دانا به راز

الْصُّدُورِ ۶ إِيمَانُوا ۶
سینه ها ایمان آورید به الله و به پیامبر و اتفاق کنید از آنچه که قرار داده است شمارا

مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ
جانشین [دیگران] در آن پس آنان که ایمان آورند از شما و اتفاق کردن برای ایشان است پاداشی بزرگ

وَمَا لَكُمْ لَا نُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ
وچه شده است شمارا که ایمان نمی آورید به الله در حالی که پیامبر می خواند شمارا که ایمان بیاورید به پروردگار خود و همانا

أَخْذَ مِثْقَلَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۸ هُوَ الَّذِي يَنْزِلُ عَلَى عَبْدِهِ
گرفته است پیمانی استوار از شما اگر ایمان دارید اوست آن که فرومی فرستد بر بندۀ خود

إِيَّاكَمْ بَيْنَتِ لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلْمَتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
آیاتی روشنگر تا بیرون آورد شما را از تاریکی ها به سوی روشنی و همانا الله به شما

لَرْءُوفٌ رَّحِيمٌ ۹ وَمَا لَكُمْ أَلَا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيراثٌ
مهرورزی مهربان است و چه شده است شمارا که اتفاق نمی کنید در راه الله و برای الله است میراث

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
آسمان ها و زمین یکسان نیست از شما آن که اتفاق کرد پیش از فتح [مکه یا صلح حدیثیه]

وَقَتَلَ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتَلُوا
و پیکار کرد آنان در مرتبه از آنان که اتفاق کردن پس از فتح و پیکار کردن

وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسْنَى ۱۰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ مَّنْ ذَا
و هر یک را وعده داده است الله نیکوترين [پاداش] را والله به آنچه می کنید آگاه است آن کیست آن

الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرَضًا حَسَنًا فَيُضَعِّفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۱۱
که وام دهد الله را وامی نیکو تا دوچندان کند آن را برای او و برای اوست پاداشی ارجمند

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ
وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
وَبِشَابِيشِ ایشان و حانب راست ایشان
و زنان با یمان را که می شتابد نور ایشان
روزی که بینی مردان با یمان

بُشِّرَنَّكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتُ تَجْرِي مِنْ تَحْنَّهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلِنَّ فِيهَا ذَلِكَ
مژده باد شما را امروز با غاهایی که می رود از زیرادرختان آنها جوی ها
جاویدان باشند در آن این

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۲ **يَوْمَ يَقُولُ الْمُتَفَقُونَ**
همان کامیابی بزرگ است ۱۳ روزی که می گویند مردان منافق
و زنان منافق به کسانی که

ءَمَّا مُؤْمِنُوا أَنْظَرُونَا نَقْيَسٌ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ أَرْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَّمِسُوا نُورًا
ایمان آورده اند به ما بنگردید تاروشنایی بگیریم از نور شما گفته می شود بازگردید به پشت سرتان و بچویید روشنی را

فَضْرِبَ بِلِنَّهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ باطن ه و فیه الرحمه و ظهره و مِنْ قِبَلِهِ
پس زده شود در میان ایشان دیواری که آن را دری باشد داخل آن در آن رحمت و بیرون آن از پیش رو

الْعَذَابُ ۱۴ يَنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى وَلَا كُنُّكُمْ فَنَتَّمْ
عذاب است ۱۵ ندا کنند [منافقان] مؤمنان را آیا ما نبودیم همراه شما گویند آری، ولیکن شما به فتنه افکنید

أَنفُسَكُمْ وَتَرَكَّصُمْ ۱۶ وَأَرْتَبَتُمْ وَغَرَّكُمْ الْأَمَانِيُّ حَتَّى جَاءَ أَمْرُ
خود را و انتظار بردید [برای مؤمنان حوادث بدرا] و شک کردید و فریفت شمارا آرزوها تا آنکه رسید فرمان

اللهُ وَغَرَّكُمْ بِاللهِ الْغَرُورُ ۱۷ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا
الله و فریب داد شمارا به [کرم الله آن [اشیاطن] فریبنده] پس امروز گرفته نمی شود از شما عوضی و نه

مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَنُكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَنُكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
از کسانی که کفر ورزیدند جایگاه شما آتش [دوزخ] است همان یاور شماست و بد فرجامی است

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ إِيمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللهِ ۱۸
۱۵ آیا وقت آن نرسیده برای کسانی که ایمان آورده اند که خاشع شود دل هایشان به یاد الله

وَمَا نَزَّلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
و آنچه فرود آمده از [سخن] حق و نباشد مانند آنان که داده شده است به آنان کتاب پیش از این

فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمْدُ فَقَسَّتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسَقُورٌ ۱۹
وطولانی گشت بر آنان روزگار پس سخت شد دل هایشان و بسیاری از آنان نافرمان بودند

أَعْلَمُوا أَنَّ اللهَ يُحِيِّ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتَهَا قَدْ بَيَّنَاهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
بدانید که الله زنده می گرداند زمین را بعد از مردن آن هر آینه بیان کردیم برای شما آیه ها را

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۲۰ **إِنَّ الْمُصَدِّقَاتِ وَالْمَصَدِّقَاتِ**
باشد که شما خرد بورزید بی گمان مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و آنان که [وام دادند]

اللهُ قَرَضَ حَسَنًا يُضَعِّفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۲۱
به الله وامي نیکو را دوچندان داده شود به ایشان و برای آنها پاداشی ارجمند است

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا **بِاللَّهِ** **وَرَسُولِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْصَّادِقُونَ وَالشَّهِدَاءُ**
و کسانی که ایمان آورده اند **بِاللَّهِ** به الله و پیامبرانش همان راستی پیشگان اند و گواهانند

عِنَدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرٌ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
زندگانی که کافر شدند و کسانی که نورشان و تکذیب کردند **بِرَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرٌ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا**
برای ایشان است پاداششان و نورشان

يَا يَتِينَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ **أَنَّمَا الْحَيَاةُ** **أَعْلَمُوا**
آیات ما را همدمان آتش برافروخته [دوزخ] اند **أَنَّمَا الْحَيَاةُ** **أَعْلَمُوا**
که زندگانی بدانید آنان همدمان آتش برافروخته [دوزخ] اند

الَّدُنْيَا لَعِبٌ وَلَهُ وَزِينَةٌ وَتَفَاخْرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
دنیا بازی و سرگرمی و فخرفروشی در میان تان و زیاده طلبی در مال ها

وَالْأُولَادُ كَمَثْلٍ غَيْرِ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ بَنَاهُمْ ثُمَّ يَهْبِطُ فَتَرَهُ
و اولاد است مانند بارانی که شاد گرداند کشاورزان را رستنی آن آنگاه پژمرده شود پس بینی آن را

مُصْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًَا وَمَغْفِرَةً **وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ** **وَمَغْفِرَةً**
زرد شده سپس شود ریز و درهم شکسته و در آخرت عذابی سخت و در و آمرزشی

مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الَّدُنْيَا إِلَّا مَتَعٌ الْغُرُورٌ **وَمَا الْحَيَاةُ الَّدُنْيَا إِلَّا مَتَعٌ الْغُرُورٌ**
از جانب الله و خشنودی ای است و نیست زندگانی کالای فریب دهنده

سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرَضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
بشتایید به سوی امرزشی از جانب پروردگاران و بهشتی که وسعت آن مانند وسعت آسمان

وَالْأَرْضِ أَعِدَّتْ لِلَّذِينَ أَمَادَهُ شَدِيدَ بَخْشِشَ **إِيمَانُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ذَلِكَ فَضْلُ**
و زمین است آماده شده است برای آنان که ایمان آورده اند به الله و پیامبران او این است

الَّهُ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَالَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ **مَا أَصَابَ** **الَّهُ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَالَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ**
الله می دهد آن را به هر کسی که بخواهد و الله است که دارای بخشش بزرگ است نمی رسد

مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ
هیچ مصیبتي در زمین و نه در مورد خودتان مگر آنکه در کتابی ثبت است

مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ لَكَيْلًا **عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ** **لَكَيْلًا** **عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ**
پیش از آنکه آن را به وجود اوریم بی گمان این [کار] بر الله آسان است تا نخورید

تَأسَوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا **بِمَا** **عَاتَكُمْ وَالَّهُ**
اندوه بر آنچه از دستان رفته و شادمان نشود به آنچه به شما داده است و الله

لَا يُحِبُّ كُلَّ مُحْتَالٍ فَخُورٌ **الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ** **لَا يُحِبُّ كُلَّ مُحْتَالٍ فَخُورٌ**
دوسنی نمی دارد هیچ به خود بالنده فخرفروشی را کسانی که بخل می کنند و امر می کنند

النَّاسَ بِالْبُخْلٍ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ **النَّاسَ بِالْبُخْلٍ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ**
مردمان را به بخل و هر که روی بگرداند پس بی گمان الله اوست آن بی نیاز ستوده

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا **وَالْمِيزَانَ** **لِيَقُومَ الْقَوْمَ** **وَأَمْلَأَنَّا** **بِالْبَيِّنَاتِ** **وَأَنْزَلْنَا** **مَعْهُمُ الْكِتَبَ**

به تحقیق فرنستادیم پیامبران خود را با دلائل روشن و فروفرستادیم با ایشان کتاب

وَأَمْلَأَنَّا **النَّاسَ** **بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا** **الْحَدِيدَ فِيهِ** **بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعٌ** **لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ**

و ترازو را تا بريا کند آهن را دادگری را و فرود آوردهیم مردم آهن را که در آن نیرویی سخت و سودهایی برای مردمان است و تا بداند [علوم گردان] الله چه کسی یاری می کند او را و پیامبرانش را

وَأَلْغَيْتَ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ **وَلَقَدْ أَرْسَلَنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ** **وَجَعَلْنَا** **فِي ذُرِّيَّتَهُمَا النُّبُوَّةَ** **وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ**

در نهان بی شک الله توانای پیروزمند است و به تحقیق فرنستادیم نوح و ابراهیم را در اولاد هر دوی ایشان در قراردادیم و قراردادیم آنگاه برخی از ایشان راه یافته اند

وَأَلْكَتَبَ فِيهِمْ مُهَتَّمٌ **وَقَاتَنَا عَلَى قَوْنَيْنَا عَلَى إِاثْرِهِمْ** **وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ** **فَسِقُونَ** **فَسِقُونَ** **وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ**

و کتاب را سپس به دنبال آوردهیم در پی آنان نافرمان اند از ایشان و بسیاری

أَلِإِنجِيلَ أَبْنَ مَرِيمَ وَأَتَيْنَاهُ بِعِيسَى وَقَاتَنَا بِرُسُلِنَا **وَقَاتَنَا عَلَى قَوْنَيْنَا عَلَى إِاثْرِهِمْ**

آن جیل را پسر مریم را و دادیم به او و به دنبال آوردهیم عیسیی و بسیاری

وَرَهْبَانِيَّةَ أَذْرِقَ أَبْعَوْهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً **وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الْذِينَ كَسَانِيَّةَ** **وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الْذِينَ**

و رهبانی را پیروی کردند از او و مهربانی کسانی که پیروی کردند از او نرمی در دل های در قراردادیم

أَبْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا أَبْتَغَاهُمْ رِضْوَانُ اللَّهِ فَمَا **رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا** **وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ** **فَسِقُونَ** **رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا**

که ابداع کردند ما واجب نکرده بودیم آن را بر آنان لیکن آن را ختراع کردند برای طلب خوشبودی الله پس رعایت نکردن آن را آن گونه که حق رعایت آن بود پس دادیم به کسانی که ایمان آورند از ایشان پاداششان را

يَأَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا أَتَقُوا اللَّهَ **يَأَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا أَتَقُوا اللَّهَ** **وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ** **فَسِقُونَ** **وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ**

کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از الله ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از الله و بسیاری

وَأَمْنَوْا بِرَسُولِهِ يُؤْتُكُمْ كَفْلَيْنِ **مِنْ رَحْمَتِهِ وَبَعَدَلَ لَكُمْ** **وَأَمْنَوْا بِرَسُولِهِ يُؤْتُكُمْ كَفْلَيْنِ** **مِنْ رَحْمَتِهِ وَبَعَدَلَ لَكُمْ**

و ایمان آورید به پیامبر او تا بددهد به شما دو بهره و قرار دهد به شما و ایمان آورید به شما دو بهره و قرار دهد به شما

نُورًا تَمْسُونَ بِهِ وَيَغْفِرُ لَكُمْ لَئِلَّا يَعْلَمُ **وَالَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ** **نُورًا تَمْسُونَ بِهِ وَيَغْفِرُ لَكُمْ لَئِلَّا يَعْلَمُ**

نوری را که راه روید با آن و بیامرزد شمارا و الله آمرزگار مهربان آست تا بدانند

أَهْلُ الْكِتَبِ أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ **أَهْلُ الْكِتَبِ أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ**

اهل کتاب که قادر نیستند به چیزی از بخشایش الله و اینکه به تحقیق

الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَالَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ **الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَالَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ**

همه بخشایش به دست الله است می دهد آن را به هر که بخواهد و الله دارای بخشش بزرگ است

ترتیبها

۵۸

آیاتها

۲۲

سُورَةُ الْمُجَادِلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّلُكَ فِي رَوْجَهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ
 به تحقیق شنید الله سخن آن زن را که گفتگومی کرد با تو درباره شوهر خود و شکایت می برد به الله

وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوَرَكُمَا **إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ**
 می شنید گفتگوی هر دوی شمارا به تحقیق الله شنواز بیناست آنان که ظهار می کنند

مِنْكُمْ مِنْ نِسَاءِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَتُهُمْ إِلَّا الَّتِي
 از شما زنان خود را نیستند مادرانشان مگر آنان که

وَلَدَنَهُمْ **مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ**
 زاییده اند آنان را و همانا آنان [ظهار کنندگان] می گویند و ناروا را و بی گمان سخنی زشت

الَّهُ لَعْفُوٌ عَفْوٌ **وَإِنَّهُمْ يُظْهِرُونَ** **وَالَّذِينَ** **مِنْ نِسَاءِهِمْ يُؤْمِنُونَ**
 الله عفو کننده ای بس امرزگار است و آنان که ظهار می کنند زنان خود را سپس رجوع می کنند

لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرٌ رَقَبَةٌ مِنْ قَبْلٍ أَنْ يَتَمَاسَّ ذَلِكُمْ تُوعَذُونَ
 از آنچه گفته اند پس [واجب است] آزاد کردن بندۀ ای پیش از آنکه آن دوازن و مرد] آمیزش کنند این چیزی است که پنداده می شوید

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ **فَمَنْ لَمْ يَحْدُدْ** **فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ**
 به آن والله به آنچه می کنند آگاه است پس هر که نیابد [بنده ای را] پس بروی است روزه داشتن دو ماه

مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ
 بی دریی پیش از آنکه آن دوازن و مرد] آمیزش کنند پس هر که [روزه گرفتن] نتواند پس [بر اوست] طعام دادن شصت

مِسِكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا **وَرَسُولِهِ وَتَلَكَ حُدُودُ اللَّهِ**
 بینوا این حکم برای آن است که ایمان بیاورید به الله و رسولش و این حدود الله است

وَلِلْكَفَرِيْنَ عَذَابٌ أَلِيمٌ **إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنُّوا**
 و برای کافران عذابی دردناک است همانا آنان که مخالفت می کنند با الله و رسولش نگونسار شوند

كَمَا كُتِّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْتُمْ بَيْنَتَهُمْ وَلِلْكَفَرِيْنَ
 چنانکه نگونسار شدند آنان که پیش از ایشان بودند و هر آینه فروفرستادیم آیات روشنی را و برای کافران

عَذَابٌ مُهِينٌ **يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا** **فِي نِتَّهُمْ** **بِمَا**
 عذابی خوار کننده خواهد بود روزی که برانگیزد آنان را الله همه یکجا پس آگاه می سازد ایشان را به آنچه

عَمِلُوا أَحَصَنَهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ **وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ**
 کرده بودند شمرده است آن را الله و ایشان فراموش کردن آن را و الله بر چیزی گواه است

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ^٣
 آیا ننگریستی که الله می داند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است نیست

مِنْ تَحْوَىٰ ثَلَاثَةٌ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٌ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
 هیچ راز گفتن سه تنی مگراینکه او چهارم ایشان است و نه ششمی ایشان است

وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعْهُمْ يُتَّسِّهُمْ
 هرجایی که باشند آنکاه آگاه می سازد ایشان را و نه کمتر از آن و نه بیشتر مگراینکه او با آنان است

بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ يُكَلِّ شَيْءٍ عَلَيْمٌ ٧ **أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ**
 به آنچه کرده اند در روز رستاخیز بی گمان الله به هر چیزی داناست آیانگریسته ای به آنان که

نَهُوا عَنِ النَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعْدُونَ لِمَا نَهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِثْمِ
 نهی شده اند از راز گفتن باز بر می گردند بدان چیزی که نهی شده بودند از آن و با یکدیگر راز می کنند درباره گناه

وَالْعَدُوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَوَةً بِمَا لَمْ يُحِبْكَ
 و دشمنی و نافرمانی پیامبر و چون بیایند پیش تو درود گویند تورا به آن چیزی که درود نگفته است تورا

بِهِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يَعْدَبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ
 به آن الله و می گویند در دل های خود چرا عذاب نمی کند مارا الله به سبب آنچه می گوییم کافی است برای آنان

جَهَنَّمُ يَصْلُوْنَهَا فَيُئْسَ السَّمِيرُ ٨ **يَتَأَبَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا**
 دوزخ داخل می شوند در آن و بد سرانجامی است ای کسانی که ایمان آورده اید چون

تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَنَّجُوا بِالْإِثْمِ وَالْعَدُوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا
 با یکدیگر راز می گویید پس رازگویی نکنید در گناه و دشمنی و نافرمانی پیامبر و راز کنید

بِالْبَرِّ وَالثَّقَوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِى إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ٩ **إِنَّمَا النَّجْوَىٰ**
 به نیکی و پرهیز کاری و پروا کنید از الله آن که به سوی او محشور می شوید آیا نیست که راز گفتن

مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْرُنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَسْ بِضَارٍّهُمْ شَيْئًا
 از شیطان است تا آندوهگین سازد کسانی را که ایمان آورده اند حال آنکه نیست هیچ زیان رساننده به ایشان

إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ يَتَأَبَّهَا الَّذِينَ ١٠ **يَلْمُؤْمِنُونَ فَلَيَسْ تَوْكِلَ الْمُؤْمِنُونَ**
 مگر به اجازه الله و بر الله باید توکل کنند ای کسانی که

ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَاقْسَحُوا يَفْسَحْ
 ایمان آورده اید چون گفته شود به شما جا باز کنید در مجلس ها پس جا باز کنید که جا باز می کند

الَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا يَرْفَعَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 الله برای شما و چون گفته شود برخیزید که بالا می برد الله آنان را که ایمان آورده اند

مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٌ ١١ **وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ**
 از شما و آنانی را که داده شده اند داش به درجاتی می کنید آنچه

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيِّ نَجْوَنَكُمْ

ای کسانی که ایمان آورده اید چون خواهید که راز بگویید پس پیش بفرستید پیش از راز گفتن خویش

صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرٌ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

صدقه ای را این کار بهتر است برای شما و پاکیزه تراست پس اگر [صدقه] نیاید پس همانا الله آمرزندۀ مهربان است

۱۲ أَشْفَقْتُمْ أَنْ تَقْعُلُوا أَنْ تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِّ نَجْوَنَكُمْ صَدَقَتِ فَإِذْ لَمْ تَقْعُلُوا كَه پیش بفرستید پیش از راز گفتن خود صدقاتی را؟ پس چون [این کار را] انکردید

۱۳ وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَأَطِيعُوا الْزَكُوَةَ وَأَطْعُمُوا أَلَّهَ وَدَرَكَدَشت الله از شما پس برپا دارید نماز را و بدھید زکات را و فرمان برداری کنید از الله

۱۴ وَرَسُولُهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۱۴ آیا ننگریستی به سوی آنانی که به دوستی گرفته اند قومی را و پیامبرش والله آگاه است به آنچه می کنید آیا ننگریستی به سوی آنانی که به دوستی گرفته اند قومی را

۱۵ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ

که غضب کرده است الله برایشان نیستند آنها از شما و نه از ایشان و سوگند می خورند به دروغ

۱۶ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۱۶ آعد الله لهم عذابا شدیداً إنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا درحالی که می دانند ۱۶ آماده ساخته است الله برای ایشان عذابی سخت را بی گمان که ایشان بد است آنچه آنان

۱۷ يَعْمَلُونَ أَخْذَذُوا أَيْمَنَهُمْ جَنَّةَ فَصَدُّوا عَنْ سَيِّلِ اللَّهِ فَلَهُمْ

می کرده اند ۱۷ گرفتند سوگندهای خود را سپری پس بازداشتند [مردم را] از راه الله پس برای آنان است

۱۸ عَذَابُ مُهِينٍ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ

عذاب عذرکننده خوارکننده هیچ دفع خواهد کرد از آنان در برابر [عناب] الله فرزندانشان و نه مال هایشان از آنان در برابر [عناب] الله

۱۹ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَبُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ يَوْمَ يَبْعَثُهُمْ

چیزی را آنان اهل آتشند و ایشان در آن جاودان اند ۱۹ روزی که برانگیزد ایشان را

۲۰ اللَّهُ جَمِيعًا فِي حَلْفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَا

الله همگی پس سوگند خورند برای او چنانکه سوگند می خورند برای شما و می پندازند آگاه باشید که آنان بر چیزی استوارند [و حقی دارند]

۲۱ إِنَّهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ ۲۱ آستحوذ ذکر
۲۱ آستحوذ که آنان همان دروغگویان اند ۲۱ چیره گشته است

۲۲ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَنِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَنِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

الله را آنان حزب شیطانند آگاه باشید که حزب شیطان همان زیانکاران اند

۲۳ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِينَ

بی گمان کسانی که مخالفت می کنند با الله و رسولش آنان در [زمره] خوارترين [مردمان] اند ۲۳

۲۴ كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرَسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

مقرر کرده است الله که حتما پیروز خواهیم شد من و پیامبرانم بی گمان الله توانای پیروزمند است

لَا يَحْدُثُ قَوْمًا	يُؤْمِنُونَ	بِاللَّهِ	وَالْيَوْمِ الْآخِرِ	يُوَادِّونَ	مَنْ دُوْسْتَى كَنْنَدْ بَا كَسْيَى كَهْ
حَادَةَ اللَّهِ	وَرَسُولُهُ	كَانُوا	أَوْ أَبَاءَهُمْ	أَوْ أَبْنَاءَهُمْ	بَا اللَّهِ مَخَالِفَتْ كَرَدَهْ اسْتَ با اللَّهِ
أَوْ إِخْوَانَهُمْ	أَوْ عَشِيرَتَهُمْ	أُولَئِكَ	كَتَبَ	قُلُوبُهُمْ	يَا بَرَادَانْ شَانْ دَلْ هَايَشَانْ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ	جَنَّتٍ تَجْرِي	مِنْهُ وَيَدْخُلُهُمْ	أُنَانَ اندَ كَهْ نُوشَتَهْ اسْتَ [الله] در	فِي	يَا بَرَادَانْ شَانْ دَلْ هَايَشَانْ
مِنْ تَحْنِنَاهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلِينَ	جَاؤُدَانْ باشَنَدْ	رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا	اللهِ از آن خوشنود شود اللهِ از ايشان و خشنود شوند آنها نيز	بِهِ رُوحِي	ايمَانْ رَا ويَارِي دَادَهْ اسْتَ آنَهَا رَا در بهشت هايَيِي كَهْ مَيْ روَد
أَنَّهُمْ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمْ	از او	أَكَاهْ باشْ كَهْ	اللهِ هَمْ رَسْتَگَارَانَندْ	فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا	از زَيْر درختَانَش جَويَهَا جَاؤُدَانْ باشَنَدْ

سورة الحشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

سَبَّحَ اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ أَعَزِيزٌ
به پاکی می ستاید الله را آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است پیروزمند و اوست

وَهُوَ أَكْرَمُ
سنجدید کار

وَهُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيرِهِمْ
اوست آن که بیرون راند کسانی که کافر شدند از خانه هایشان [مدینه]

لَا وَلَّ الْحَشْرٌ مَا ظَنَنتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُوا أَنَّهُمْ مَانِعُهُمْ
در نخستین [تبیید] دسته جمعی گمان نمی کردید که آنها بیرون روند و آنها می پنداشتد بازدارنده شان است

حُصُونُهِمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنْتُمُ الَّذِي لَمْ يَحْسِبُوا وَقَدْفَ
قلعه هایشان از [قهرا] الله ولی بیامد به ایشان [عقوبت] الله از آنجایی که نمی پنداشتد و افکند

فِي قُلُوبِهِمُ الرُّغْبَةُ يُخْرِبُونَ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
در دلها یشان ترس را خراب می کردند خانه های خود را با دست های خویش و به دست های مؤمنان

يَأْتُوا لِأَبْصَرِ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ إِلَيْهِمْ بِيَوْمِهِمْ يُخْرِبُونَ
پس عبرت گیرید ای بینشوران و اگر نه آن بود که مقرر کرده بود الله بر ایشان

الْجَلَاءُ لَعَذَّبُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ
ترک وطن را [هر آینه] عقوبت می کرد آنان را در دنیا و برای آنان است در آخرت عذاب آتش

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَن يُشَاقِ اللَّهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدٌ

آن [عناب] به سبب این است که ایشان مخالفت کردند بالله و رسولش و هر که مخالفت کند بالله پس همانا الله سخت

۴ مَا قَطَعْتُم مِن لِيَنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً

هرچه بریدید از درخت خرما یا گذاشتید آن را ایستاده کیفر است

۵ عَلَى أُصُولِهَا فِي إِذِنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِي الْفَسِيقِينَ

بر ریشه های خود پس به اجازه الله بود و تا رسوا کند فاسقان را و آنچه بازگردانده است الله

۶ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَحْتُمْ

بر رسول خود از آنها [بنی نصیر] پس نتاخته بودید

وَلَكُنَّ اللَّهُ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

ولیکن الله مسلط می کند پیامبران خود را بر هر که خواهد و الله بر هر چیزی

۷ قَدِيرٌ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقَرْيَةِ فَلَلَّهِ وَلِلرَّسُولِ

تواناست آنچه بازگردانده است الله بر پیامبر خود از آن الله و این پیامبر

۸ وَلِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَمَّى وَالْمَسَكِينَ وَابْنِ السَّبِيلِ كَمَا لَا يَكُونُ

و خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان است تا [این ثروت] نگردد

۹ دُولَةٌ بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا ءَانِكُمْ الرَّسُولُ فَحْذُوهُ وَمَا

دست به دست میان توانگران شما و آنچه را که داد به شما این پیامبر پس بگیرید آن را و آنچه

۱۰ نَهَنُكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

نهی کرد شمارا از آن پس باز ایستید و پروا کنید از الله بی گمان که الله سخت کیفر است

۱۱ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرَجُوا مِنْ دِيَرِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ

برای فقیران مهاجران است [بخشی از این مال] آنان که بیرون رانده شده اند از خانه های خود و مال های خود

۱۲ يَلْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضُوا نَا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ

در حالی که می جویند بخششی از الله و خشنودی ای را و یاری می کنند الله و رسولش را آنان

۱۳ هُمُ الصَّدِقُونَ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُ الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ

هم راستگویان اند و [نیز برای] کسانی است که آماده کردند منزل [مدينه] ارا و ایمان را پیش از مهاجران [یعنی انصار]

۱۴ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَحْدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً

دوست می دارند هر که را هجرت کند به سوی ایشان و نمی یابند در دل هایشان احساس نیازی

۱۵ مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَاصَّةً

از آنچه داده شده به آنان [مهاجران] و مقدم می دارند [دیگران را] بر خودشان و اگرچه باشد در خودشان نیازمندی

۱۶ وَمَن يُوقَ شَحَ نَفْسِهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

و هر که مصون ماند [از] بخل نفس خود پس آنان همان

رستگاران اند

همان

فَأُولَئِكَ

و هر که مصون ماند [از] بخل نفس خود

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَغْفِرْ لَنَا مَا رَا بِيامِرْ مَى گويند پروردگارما ای ایشان پس از آیشان آمدند و آنان که

وَلَا تَجْعَلُ فِي الْأَيْمَنِ سَبَقُونَا وَلَا حُكْمَنَا وَلَا خُوَّنَا
وَقَرَارِ مَدَهْ دَرِ الْإِيمَانِ بِالْأَذِينَ كَهْ بِرَادَانِ مَارَا

غِلَّا لِلَّذِينَ عَامَنُوا رَبِّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ همانا تو مهرورز مهربانی همچنان آنکه ایمان آوردنده [ای] پروردگارما آیا ننگریستی به آلم تر الٰی

أَلَّذِينَ نَافَقُوا نفاق ورزیدند **أَلَّذِينَ يَقُولُونَ** می گویند **لَاخُوْنَهُمْ** به برادرانشان **كَفَرُوا** کافر شدند **أَهْلَ** اهل **مِنْ** از **كَهْ** که **الَّذِينَ** آنان که

آلِکَنْبِ لَيْنَ أَخْرَجْتُمْ لَنَخْرَجَتْ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ
کتاب اگر بیرون رانده شدید هر آینه خارج می شویم با شما و فرمان نمی بریم در [مخالفت با] شما

أَهْدَا أَبَدًا وَإِنْ قُوْتَلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشَهِدُ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ

اگر [یهودیان] بیرون رانده شوند خارج نمی شوند [منافقان] با ایشان و اگر با آنان پیکار شود یاری ندهند [منافقان] ایشان را لَيْلَةً أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَيْلَةً قُوْتُلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ

وَلَيْنَ نَصَرُوهُمْ لَمَّا لَمْ يُنْصَرُونَ
وَأَكْرَمْ يَارِي دَهْنَدْ آنَانْ [أَهْلِ كِتَابٍ] رَا قَطْعَاهُ مِي گَرِيزَندْ
بَهْ پَشْتَهَا [يِشَانْ] يَارِي نَمِي شُونَدْ آنَگَاهْ

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ قَوْمٌ
هر آینه شما هراس انگیزترید در دل هایشان از الله این به سبب آن است که ایشان گروهی هستند

لَا يُقْتَلُونَ كُمْ جَمِيعًا إِلَّا مَنْ يَكْبِرُ
لَا يَفْقَهُونَ كَمْ كَمْ يَعْلَمُ الْأَوَّلُونَ
که نمی فهمند پیکار نمی کنند با شما همه یکجا در مگر آبادی های

مُحَسِّنَةٌ يَا از پشت وَرَاءَ مِنْ أَوْ تَحْسِبُهُمْ جُدُرَ دِيْوَارَهَا جَنْجَ آنَهَا بَيْنَهُمْ سَدِيدٌ بَأْسَهُمْ سَخْتَ اسْتَ مِنْ دَارَ بَارِودَارِ مِنْدَارِی اِيشَانِ رَا

جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ
 با هم [متحد] ولی دل هایشان پراکنده است این به سبب آن است که ایشان قومی هستند که خرد نمی ورزند

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالْ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
[دانستن ایشان] مانند داستان آنانی است که پیش از آنان بودند در زمانی نزدیک چشیدند کیفر کار خود را ویرای آنان است عذابی

قال إني بريء ممن أخاف إني من الله رب العالمين
گفت همانا من بیزارم همانا من از تو همانا من می ترسم از الله که پروردگار جهانیان است

فَكَانَ عَقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا جَرَزَوْا
 ۱۷ **يَأَيُّهَا الَّذِينَ وَلَتَنْظُرْ**
 ۱۸ **نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدِيرَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ**

پس شد فرجام آن دو که هر دو در آتش کیفر اند و این است کجا دانه در آن باشدند و این است کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از الله و باید بنگرد ستمکاران

أُولَئِكَ الَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنفُسُهُمْ
 ۱۹ **لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ**
 ۲۰ **الجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِرُونَ**

و مباشید مانند آنان که فراموش کردند الله را و اونیز از یادشان برد خودشان را
 همان بهشت
 ۲۱ **هُمُ الْفَاسِقُونَ**
 ۲۲ **لَوْلَمْ كَمِيلًا**

قرآن را بر کوهی هر آینه می دیدی آن را خاشع از هم پاشیده از ترس
 همان بهشت
 ۲۳ **الْجَنَّةُ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِرُونَ**

۲۴ **وَتَلَكَ اللَّهُ أَلَّا مِثْلُ نَضْرِهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَفْكَرُونَ**
 ۲۵ **هُوَ اللَّهُ أَلَّا يَرَى إِلَهٌ إِلَّا هُوَ عَلَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَدَةُ**

او الله است آن که نیست هیچ الهی جز او
 ۲۶ **هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ**
 ۲۷ **هُوَ اللَّهُ أَلَّا يَرَى إِلَهٌ إِلَّا هُوَ**

او الله است آن که نیست هیچ الهی جز او
 آن مهرگستر مهربان
 ۲۸ **هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُوسُ**
 ۲۹ **الْعَزِيزُ الْمُهَمَّمُ الْمُؤْمِنُ**

آن فرمانروای پیروزمند
 ۳۰ **الْجَبَارُ الْمُتَكَبِّرُ**
 ۳۱ **سُبْحَنَ اللَّهِ يُشْرِكُونَ**

درخور عظمت
 مسلط
 ۳۲ **هُوَ اللَّهُ الْخَلِقُ الْبَارِئُ الْمُصْوِرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى**

اوست
 آن آفریدگار نو آفرین صورت بخش برای اوست نیکوترين
 ۳۳ **يَسِّعُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ**

به پاکی می ستایند او را آنچه در آسمانها و زمین است آن پیروزمند سنجیده کار
 ۳۴ **سُورَةُ الْمُحْمَد**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَنْهَا دُوَيْ وَعَدُوكُمْ أُولَيَاءَ تُلْقُونَ
 ای کسانی که ایمان آورده اید مگیرید دشمن من و دشمن خودتان را دوستان می افکنید

إِلَيْهِم بِالْمُوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُم مِّنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
 با آنان طرح دوستی حال آنکه کافر شدند به آنچه آمده است برای شما از حق بیرون می کنند پیامبر

وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جَهَنَّمَ فِي سَيِّلٍ
 و شما را برای اینکه ایمان آورده اید به الله که پروردگار شماست [آری] اگر بیرون آمده اید برای جهاد در راه من

وَأَبْيَغَاءَ مَرْضَاتِكُمْ تُسْرُونَ إِلَيْهِم بِالْمُوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
 و طلب خشنودی من [آنها را دوست مگیرید] پنهانی می فرستید به سوی آنان پیغام دوستی در حالی من داناترم آنچه را که پنهان کردید

وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلُهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّيِّلِ ١
 و آنچه را که آشکار نمودید و هر که بکند این کار از شما پس بی گمان گم کرده است میانه راه را اگر

يَشْفُوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءٌ وَبِسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيهِمْ وَالْسَّنَمُ
 دست یابند بر شما خواهد بود برای شما دشمنانی [جدی] و می گشایند به سوی شما دست های خود و زبان های خود را

إِلَى السُّوءِ وَوَدُوا لَوْ تَكْفُرُونَ ٢ **لَنْ تَنْفَعُكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ**
 به بدی و دوست دارند که کاش شما کافر می شدید هرگز سودی نخواهد داشت برای شما خوشاوندان شما و نه فرزندان شما

يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٣
 در روز رستاخیز جدایی می اندازد در میان شما و الله به آنچه می کنید بیناست به درستی که

كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ
 هست برای شما سرمشقی نیکو در [روش] ابراهیم و آنان که با او بودند آنگاه که گفتند به قوم خود

إِنَّا بِرَءَوْا مِنْكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرَنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
 بی گمان ما بیزاریم از شما و از آنچه می پرستید جز الله، کافریم به شما و آشکار شد میان ما

وَبَيْنَكُمُ الْعَدُوُّ وَالْبَغْضَاءُ أَبْدَأَ حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا
 و میان شما دشمنی و کینه همیشگی تا وقتی که ایمان آورید به الله به یگانه اش جز

قُولَ إِبْرَاهِيمَ لِأَيْهِ لَا سَتَغْرِبَنَ لَكَ وَمَا أَمْلَكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
 سخن ابراهیم به پدرش [که گفت] طلب امرزش خواهم کرد برای تو و اختیار ندارم برای تو از جانب الله هیچ چیزی را

رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَبْنَنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ٤ **رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا**
 پروردگارا بر تو توکل کردیم و به سوی تو بازگشته ایم و به سوی توست بازگشت [ای] پروردگارا مگردن ما را

فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا وَأَغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّا أَنَّا الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٥
 دستخوش آشوب به سود کسانی که کفر و زیبند و بیامز مارا [ای] پروردگارا همانا تو خود آن پیروزمند سنجهده کاری

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
به تحقیق برای شما در آیشان سرمشقی نیکو است برای کسی که امید دارد [لقای] الله را و روز واپسین را

وَمَنْ يَنْوَلْ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۖ ۷
و هر که روبگرداند پس بی گمان الله خود بی نیاز ستوده کار است ۷
عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ
امید است الله که قرار دهد

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الظَّالِمِينَ عَادِيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
میان شما و میان آنان که دشمنی داشتید با آنها دوستی ای را والله تواناست والله أمرزگار مهربان است

لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ
لَا نهی نمی کند شما را الله از آنان که جنگ نکرده اند با شما در [امر] دین و بیرون نکرده اند شمارا ۷
نَهَى نَمِيْ كَنْد شَمَارا اللَّهَ از آنَانَ كَه جَنْگ نَكْرَدَه اَنَد بَا شَمَا دَر [أَمْر] دِين وَبِيَرُون نَكْرَدَه اَنَد شَمَارا

مِنْ دِيَرِكُمْ أَنْ تَبْرُوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
از خانه هاتان از اینکه نیکوی کنید با ایشان و دادگری کنید در حق آیشان بی شک الله دوست می دارد دادگران را

إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ
جز این نیست که نهی می کند شما را الله از آنان که جنگ کردن با شما بر دین و بیرون کردن شمارا ۸
۸

مِنْ دِيَرِكُمْ وَظَاهِرًا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّهُمْ وَمَنْ يَنْوَلْهُمْ فَأُولَئِكَ
از خانه هاتان و پشتیبانی یکدیگر کردن در اخراج شما از آنکه دوستی کنید با آنها و هر که دوستی کند با آنان پس آنها

هُمُ الظَّالِمُونَ ۖ ۹ يَتَأْيَهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ
هم ستمکاران اند ۹ ای کسانی که ایمان اور دید هرگاه بیانند نزد شما زنان با ایمان

مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهنَّ مُؤْمِنَاتٍ
که هجرت کنان اند پس امتحان کنید ایشان را الله داناتر است به ایمان شان پس اگر داشتید که ایشان مؤمن اند

فَلَا تَرْجِعُوهنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حَلُّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَأَنْتُهُمْ
پس بازمگردانید آنان را به سوی کفار نه اینان حلال اند بر آنها و نه آنها حلال اند بر اینان و بدھید به آنان [کافران]

مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنكِحُوهنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهنَّ أُجُورَهُنَّ
آنچه هزینه کرده اند [مهری را که به زن هاده اند] و نیست گناهی بر شما که به همسری بگیرید آنها را هرگاه بدھید به آنان مهرشان را

وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصْمِ الْكَوَافِرِ وَسَلُوْا مَا أَنْفَقُوا وَلَيْسُوا مَا أَنْفَقُوا
ونگاه مدارید [و پاییندمباشید] بیوند زنان کافرشده [خود را که مردشده اند] و بخواهید [از کافران آنچه هزینه کرده اید و بخواهند کافران [از شما آنچه هزینه کرده اند

ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۖ ۱۰ وَإِنْ فَاتَكُمْ
این حکم الله است داوری می کند میان شما و الله بس دانای سنجیده کار است ۱۰ و اگر از دست شما برود

شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبَتُمْ فَعَانُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
کسی از زنان شما به سوی کفار پس [کفار را] تعقیب کردید [و غنیمت گرفتید] پس بدھید به کسانی که رفتته اند

أَزْوَاجُهُمْ مِثْلُ مَا أَنْفَقُوا وَأَنْتُمْ يَهُ مُؤْمِنُونَ
زن های ایشان معادل آنچه که [از مهر] هزینه کرده اند و پروا کنید از الله آن که شما به او ایمان دارید ۱۱

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَارِعْنَكَ عَلَىٰ أَن لَا يُشْرِكُنَّ
 ای پیامبر هرگاه بیایند نزد تو زنان با ایمان تایبعت کنند با تو براینکه شریک نسازند

وَلَا يَرْزِقُنَّ وَلَا يَسْرُقُنَّ وَلَا يَأْتِينَ شَيْئًا وَلَا يَرْثِيْنَ
 چیزی را و دزدی نکنند و پیش نیاورند اولاد خود را و نکشنده زنا نکنند

وَلَا يَعْصِيْنَكَ بِهْتَانَ يَقْتَرِنُهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ
 بهتانی را که برمی بافند آن را میان دست ها و پای های خود [یعنی فرزنهای تأمین شود را به آنها نسبت ندهند] و نافرمانی نکنند تورا

فِي مَعْرُوفٍ فَبَارِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ
 در هیچ کار پسندیده ای پس تایبعت کن با ایشان و امرزش بخواه برای شان از الله بی گمان الله آمرزگار مهریان است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَنْتَلُوا قَوْمًا غَضِيبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 ۱۲ ای کسانی که ایمان آورده اید دوستی مکنید با گروهی که خشم گرفته است الله بر آنها

قَدْ يَسُوْا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَسَّ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقَبُورِ
 ۱۳ نا امید شدند آنان از آخرت چنانکه نامید شده اند کفار از [بازگشت] مردگان در گور

سُورَةُ الصَّفَّ

آیاتها
۱۴ترتیبها
۶۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

سَبَّحَ اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ أَعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 به پاکی می ستاید الله را آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است اوست آن پیروزمند سنجیده کار

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ
 ۱ ای کسانی که ایمان آورده اید چرا می گویید چیزی را که نمی کنید

كَبُرَ مَقْتاً عِنْدَ اللَّهِ أَن تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ
 ۲ بزرگ خشمی است نزد الله اینکه بگویید چیزی را که نمی کنید

الَّهُ يُحِبُّ الَّذِينَ يَقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفَا كَانَهُمْ
 الله دوست می دارد آنان را که جنگ می کنند در راه او صفت زده گویا ایشان

بُنِيَنُ مَرْصُوصٌ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقُولُ لَمْ
 بنایی سربین اند و [باد کن] آنگاه که گفت موسی به قوم خود ای قوم من چرا

تَوَدُّونَ فِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
 آزار می دهید مرا و به تحقیق می دانید الله ام به سوی شما پس چون

رَأَوْهُمْ أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
 منحرف شدند منحرف کرد الله دل هایشان را

۵ نافرمانان را نافرمانان را

الْفَسِيقِينَ الْقَوْمَ

الْفَسِيقِينَ الْقَوْمَ

الْفَسِيقِينَ الْقَوْمَ

الْفَسِيقِينَ الْقَوْمَ

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنَتِ إِسْرَئِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا
و آنگاه که گفت عیسی پسر مریم ای بنی اسرائیل بی گمان من فرستاده الله ام به سوی شما تصدیق کننده

لِمَا بَيْنَ يَدَيَ مِنَ الْتُّورَةِ وَمَبِشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أَمْسِهِ أَمْ حَدَّ فَلَمَّا
آنچه پیش روی من است از تورات و مژده دهنده به پیامبری که می آید پس از من نام اوست احمد پس چون

جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۖ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى
آورد برای آنان دلائل روشن را گفتند این جادویی آشکار است و کیست ستمگرتر از کسی که می بندد

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
بر الله دروغ را درحالی که او خوانده می شود به سوی اسلام و الله راه نمی نماید گروه ستمکاران را

۷ يُرِيدُونَ لِطِيفَوْا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتَمِّنٌ نُورِهِ وَلَوْ كَرَةً
۷ می خواهند خاموش کنند نور الله را با دهان های خود و الله کامل کنند نور خود است اگرچه خوش نداشته باشدند

۸ الْكَفِرُونَ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
کافران ۸ اوست که فرستاده است پیامبر خود را به هدایت و دین حق تا غلبه دهد آن را

۹ عَلَى الَّدِينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرَهَ الْمُشْرِكُونَ يَتَأْيَهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَدْلُكُمْ
بر همه ادیان اگرچه ناخوش ندارند مشرکان ۹ ای کسانی که ایمان آورده اید آیا دلالت کنم شمارا

۱۰ عَلَى تِحْرَقَ ثُجِّيكُمْ مِنْ عَذَابِ الْأَلِيمِ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجْهِدُونَ
بر تجارتی که نجات دهد شمارا از عذابی در دنیا ۱۰ ایمان اورید به الله و رسول او و جهاد کنید

۱۱ فِي سَيِّلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
در راه الله با مالهایتان و جان هایتان این بهتر است برای شما اگر بدانید

۱۲ يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّتِ بَحْرِي مِنْ تَحْنِهَا الْأَنْهَرُ وَمَسِكِنَ
تابیامرد برای شما گناهان شمارا و داخل کند شمارا به بهشت هایی که می رود زیر [درختان آنها جوی ها و خانه های

۱۳ طَيْبَةً فِي جَنَّتِ عَدَنِ ذَلِكَ الْفَوزُ الْعَظِيمُ وَآخَرَى تَحْبُونَهَا نَصْرٌ
دلپذیری که در باغ های جاوید است این است آن کامیابی بزرگ ۱۳ و [چیز] دیگری که دوست می دارید آن را آن چیز یاری ای

۱۴ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَشَرِّ الْمُؤْمِنِينَ يَتَأْيَهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا
از جانب الله و پیروزی نزدیک است و مژده بدء مؤمنان را ۱۴ ای کسانی که ایمان آورده اید باشید

۱۵ أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيْنَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
یاران الله چنانچه گفت عیسی (ع) پسر مریم به حواریون خود کیستند یاران من در راه الله

۱۶ قَالَ الْحَوَارِيْنَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَعَامَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
گفتند حواریون مایمیم یاران الله پس ایمان آورند دسته ای از بنی اسرائیل

۱۷ وَكَفَرَتِ طَائِفَةٌ فَأَيَّدَنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَاصْبَحُوا ظَاهِرِينَ
منکر شدند دسته ای دیگر آنگاه یاری دادیم آنان که ایمان آورند بروز شدگان ۱۷ و درنتیجه گردیدند

آیاتها
۱۱

سورة الجمعة

ترتیبها
۶۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يُسَيِّخُ اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكُ الْقَدُوسُ الْعَزِيزُ
به پاکی می ستدید الله را هر آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است آن فرمانروای بس پاک پیروزمند

الْحَكِيمُ ۖ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِ سَيِّدَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتَلَوَّنُ
سنجدیده کار ۱ اوست آنکه برانگیخت در میان درس ناخواندگان پیامبری را از ایشان می خواند

عَلَيْهِمْ أَيْتَنِي وَيَرِزُّكُمْ وَيَعْلَمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
بر ایشان آیات او را و پاک می سازد کیشان را و می آموزد به ایشان کتاب و حکمت را و به راستی بودند

مِنْ قَبْلِ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۚ وَإِخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوْا
پیش از این در گمراهی آشکاری ۲ و نیز دیگرانی از ایشان که هنوز نپیوسته اند به ایشان

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۖ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
و اوست آن پیروزمند سنجدیده کار ۲ این است بخشش الله می دهد آن را به هر که خواهد داشت

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۖ مَثُلُّ حُمُّلُوا الْتَّورَةَ شَمَّ
دارای بخشش بزرگ است ۴ داستان آنان که واکذار گردید به آنها تورات را آنگاه

لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمْثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
برنداشتند آن را همچون داستان آن دراز گوش است که بر می دارد کتابی چند بداست داستان آن گروه

الَّذِينَ كَذَبُوا بِإِيمَنِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
که دروغ شمردن آیات الله را و الله را ستمکاران را راه نمی نماید گروه ۵

قُلْ يَأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلَيَاءُ اللَّهِ مِنْ
بگو ای کسانی که یهودی شدید اگر دوستان الله اید نه که شما می پنداشد اگر

دُونَ النَّاسِ فَتَمَنُوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِنَ ۖ وَلَا يَتَمَنَّوْهُ
دیگر مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر راستگویان اید ۶ و آرزو نخواهند کرد آن را

أَبَدَا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۖ قُلْ إِنَّ
هرگز به سبب آنچه پیش فرستاده است دست هایشان و الله دانتر است به ستمکاران ۷ بگو بی گمان،

الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيْكُمْ ۖ نَمَّ تَرْدُونَ
آن مرگی که می گریزید از آن پس همانا آن به شما خواهد رسید آنگاه بازگردانده می شوید

إِلَى عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهِيدَةِ فَيُنَتَّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
به سوی داننده نهان و آشکار پس آگاه می سازد شما را به آنچه که می کردید ۸

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
ای کسانی که ایمان آورده اید

فَاسْعُوا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ دَلِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
بشتایید به سوی یاد الله و رها کنید خرید و فروش را این بهتر است برای شما اگر شما

نُودِي لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ
جمعه برای نماز در روز ندا داده شود

إِذَا جُنَاحَنَّ
چون

فَإِذَا قُضِيَتِ الْصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
پس چون زمین آنگاه پراکنده شوید در نماز گزارده شود

وَأَبْغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَكُمْ نُفْلِحُونَ
و بجویید از بخشش باشد که شما بسیار رستگار شوید الله را و یاد کنید الله را

وَإِذَا رَأَوْا تِجَرَّةً أَوْ هَوَآ أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرْكُوكَ قَائِمًا قُلْ
و چون بیینند تجارت یا سرگرمی ای را پراکنده می شوند به سوی آن و می گذارند تورا ایستاده بگو

مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ الْلَّهِ وَمَنْ أَلْجَرَهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ
آنچه نزد الله است بهتر است از سرگرمی و از تجارت و الله بهترین روزی دهنگان است

آیاتها
١١

سورة المنافقون

ترتیبها
٦٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشَهُدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
چون بیایند پیش تو منافقان گویند گواهی می دهیم که همانا تو پیامبر الله هستی و الله می داند

إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهُدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَذِبُونَ
که همانا تو پیامبرش هستی و الله گواهی می دهد که منافقان دروغ می گویند

أَنْخَذُوا أَيْمَنَهُمْ جُنَاحَهُمْ فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ هُمُ الظَّالِمُونَ
گرفتند سوگنهای خود را سپر [خویش] آنگاه بازداشتند [مردم را] از راه الله همانا آنها بداست آنچه

يَعْمَلُونَ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ إِنَّهُمْ كَفُورُهُمْ فَطَبَعَ عَلَى قَوْبَاهُمْ
می کنند این بدان سبب است که آنان ایمان آوردن سپس کافر شدند پس مهر نهاده شد بر دل هایشان

فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ وَإِذَا رَأَيْتُمْ أَجْسَامَهُمْ
پس آنان نمی فهمند و چون بینی ایشان را به شگفتی و امی دارد تورا هیکلشان

وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَانُوهُمْ حُجَّهٌ مُسَنَّدَهُ يَحْسِبُونَ كُلَّ
و اگر سخن گویند می شنی سخشنان را گویا آنها چوب های به دیوار تکیه داده شده اند می پندراند هر

صَيْحَهٌ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُ فَاحْذَرُهُمْ قَاتِلَهُمْ اللَّهُ أَنَّ يُؤْفَكُونَ
بانگی را بر ضد خود ایشانند دشمنان شما پس پرهیز کن از آنان بکششان الله چگونه [از حق] گردانیده می شوند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوْلَا رُءُوسَهُمْ
و چون گفته شود به آنها بباید تا آمرزش بخواهد برای شما پیامبر الله می پیچانند [برمی گردانند] سرهای خود را

وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۖ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
و می بینی آنان را که روی برمی تابند در حالی که آنان تکبر کنند گردند یکسان است بر آنان

أَسْتَغْفِرَتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
چه آمرزش بخواهی برای ایشان یا همانا ایشان را همانا ایشان نخواهی برای ایشان هرگز نمی آمرزد الله ایشان را همانا

اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۖ ۷
الله راه نمی نماید گروه فاسقان را که می گویند آنان اند ایشان ایشان را

لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا
انفاق مکنید بر کسانی که نزد پیامبر الله هستند تا پراکنده شوند و از آن الله است

خَرَائِنُ الْسَّمَوَاتِ
خزانه های آسمان ها

لَا يَفْقَهُونَ
نمی فهمند

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ
می گویند البته اگر بازگردیم به مدینه هر آینه بیرون می کند آن که عزیزتر است

مِنْهَا أَلَّا ذَلَّ
از مدینه ذلیل تر را

وَلَلَّهِ الْعِزَّةُ
و الله عزت

وَلَرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
واز آن پیامبرش و از آن مؤمنان ولی

لَا يَعْلَمُونَ
نمی دانند

الْمُنَفِّقِينَ
منافقان

وَلَا أَوْلَدُكُمْ
مال هایتان و نه

ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ۖ ۸
این کار را پس آنان همان زیان کاران اند و انفاق کنید از آنچه روزی داده ایم شما را

مِنْ قَبْلِ
پیش از

أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولُ رَبِّ
آنکه بباید یکی از شما را مرگ پس بگوید [ای] پروردگارم چرا به تأخیر نیفکنندی

إِلَيْتَ أَجَلَ قَرِيبٌ
تا مدتی نزدیک

فَاصْدَقُ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۖ ۹
تا صدقه دهم و شوم از شایستگان و هرگز

يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلَهَا وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
مهلت نمی دهد الله هیچ کس را چون بباید اجل او آگاه است به آنچه می کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
به پاکی می ستابید الله را آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است برای اوست فرمانروایی و برای اوست ستایش

وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ ۱
و او بر هر چیزی تواناست ۱ اونکه آفرید شما را پس برخی از شما کافرند

وَمِنْكُمُ الْمُؤْمِنُونَ ۖ وَاللهُ يَعْلَمُ
و برخی از شما مؤمن و الله به آنچه می کنید آسمان ها آفرید بیناست

وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوْرَكُمْ فَاحْسَنَ ۖ ۲
و زمین را به حق و صورتگری کرد شمارا پس نیکو ساخت صورت های شما را و به سوی اوست بازگشت

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُعْلِنُونَ ۖ وَاللهُ
می داند آنچه در آسمان ها و زمین است و می داند آنچه پنهان می دارید و آنچه آشکار می کنید و الله

عَلِيهِ بِذَاتِ الصَّدْوِرِ ۴
دانانه به راز در سینه هاست ۴ آیا نیامده است شما را خبر آنان که کافر شدند پیش از این

فَذَاقُوا وَبَالَّا أَمْرَهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۵
پس چشیدند کیفر کار خود را و برای ایشان عذابی در دنگ است ۵ این به سبب آن است که می آورند برای ایشان

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبْشِرُوهُمْ يَهْدُونَا فَكَفَرُوا وَتَوَلُّوا وَاسْتَعْنُ
پیامبران شان را دلائل روشن را پس گفتند آیا بشری ماراهدایت کنند پس کافر شدند و روی گردانیدن در حالی که بی نیازی نمود

اللهُ وَاللهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۶
الله [از ایمان آوردن آنها] و الله بی نیاز سوده است ۶ پنداشتند کسانی که کافر شدند که هرگز برانگیخته نمی شوند بگو آری سوگند به پروردگارم

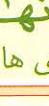
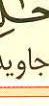
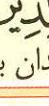
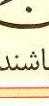
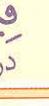
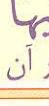
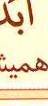
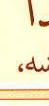
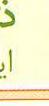
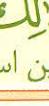
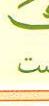
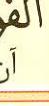
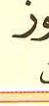
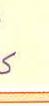
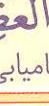
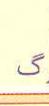
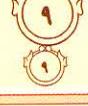
لِنَبْعِثُنَّ مُمْلِكَةً لِّلنَّبِيِّنَ ۷
حتماً برانگیخته می شوید سپس حتماً آگاه خواهید شد به آنچه می کردید و این [کار] بر الله آسان است ۷ پس ایمان آورید به الله

وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلَنَا وَاللهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ يَوْمَ
رسولش و به آن نوری که فروفرستاده ایم و الله به آنچه می کنید آگاه است روزی که

يَجْمَعُوكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ الْنَّغَابَةِ ۸
جمع کند شمارا برای روز گرداوری آن روز روز زیان و حسرت است و هر که ایمان اورد به الله و بکند

عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدِخلُهُ جَنَّتَ بَخْرِيٍّ مِّنْ تَحْنِهِ ۹
کار شایسته بدم های او را و داخل می گرداند او را به بهشت هایی که می رود زیر [درختان] آن

الآنَهَرُ خَلِدِينَ ۱۰
جوی ها جاویدان باشند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ الْنِسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ
 ای پیامبر هرگاه طلاق دهید زنان را پس طلاق دهید ایشان را هنگام [آغاز] عده شان و شمار کنید
 وَأَحْصُوا بُيُوتَهِنَّ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بَيْرُونَ رَبَّكُمُ اللَّهُ وَاتَّقُوا
 وَشمار کنید از خانه هایشان آز بیرون ممکنید ایشان را الله که پروردگار شماست و پروا کنید از عده را
 الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا عَدَّهُ را
 وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَ يَفْحَشَةً مُبِينَةً وَتَلَكَ حُدُودَ
 و نباید خارج شوند آنکه مرتكب شوند مگر حدود آشکاری را آشکاری را
 اللَّهُ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ
 الله است و هر که تجاوز کند از حدود الله پس به تحقیق ستم کرده است به خودش تونمی دانی شاید که
 اللَّهُ يُحَدِّثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۱
 الله پدید آورد پس از آن کاری را [که موجب آشتی آنها شود] پس هرگاه برسند به پایان عده خود پس نگهدازید ایشان را
 يَعْرُوفٌ أَوْ فَارِقُوهُنَّ يَمْعَرُوفٌ
 به شیوه ای پسندیده یا جدا شوید از ایشان به شیوه ای پسندیده و گواه بگیرید [بر رجوع یا طلاق] دو تن عادل را ازین خود
 وَأَقِيمُوا الشَّهَدَةَ لِلَّهِ ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
 و برپا دارید گواهی را برای الله این است که پند داده می شود به آن کسی را که ایمان دارد
 يَاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَقَّى اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُ مَخْرَجًا وَرِزْقًا ۲
 به الله و روز و این و هر که پروا کند از الله قرار می دهد برای او راه بروان رفتی [از تنگی] را [روزی می دهد] اور
 مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسِيبٌ إِنَّ اللَّهَ
 از آنجا که گمان نمی برد و هر که توکل کند بر الله پس الله بسند است او را بی گمان الله
 بَنَلِعُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا وَالَّتَّى يَلِسْنَ
 به انجام می رساند کار خود را همانا قرار داده است الله برای هر چیزی اندازه ای را [نومیدند]
 مِنَ الْمَحِيطِ مِنْ نَسَائِكُمْ إِنْ أَرْتَبَتُمْ فَعَدَّهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ
 از حیض شدن از زنان [مطلقه] شما اگر به تردید افتادید [که آیا باردارند یا نه] عده ایشان سه ماه است
 وَالَّتَّى يَحْضُنَ وَأَوْلَتُ الْأَحْمَالَ أَجْلَهُنَّ أَنْ يَضْعَنَ حَمَلَهُنَّ
 و همچنین است حکم زنانی که حیض ندیده اند وزنان باردار عده ایشان تا وقتی است که وضع حمل کنند
 وَمَنْ يَتَقَّى اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْ لَمْ
 و هر که پروا کند از الله قرار می دهد برای او در کارش آسانی را [این فرمان الله است] که فرود آورده آن را
 إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَقَّى اللَّهَ يَكْفُرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيَعْظِمُ لَهُ أَجْرًا ۳
 به سوی شما و هر که پروا کند از الله می زداید از او بدی هایش را و بزرگ می گرداند پاداش او را

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنُتُمْ مِنْ وُجُودِكُمْ وَلَا نُضَارُوهُنَّ لِنُضِيقُوكُمْ

سکونت دهید زنان [مطلوبه در حال عنده] را در جلی که شما سکونت دارید به قدر توانای خود و از امر محسنه بایشان تاعرصه راتنگ کنید [که بیرون روند]

عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَئِنَّ حَمَلْهُنَّ حَقَّ يَضَعَنَ حَمَلَهُنَّ
بر آنان و اگر باشد باردار پس هزینه کنید بر ایشان تا وقتی که بنهند بار خود را

فَإِنْ أَرْضَعَنَ لَكُمْ فَأَثْوَهُنَّ أُجُورُهُنَّ وَأَتَمْرُوا يَنِنُكُمْ مَعْرُوفٍ وَإِنْ
پس اگر شیر دهند [کودک را] برای شما پس بدھید به آنها مزدشان را و ایزني کنید در میان خود به طور پسندیده و اگر

تَعَاسَرُتُمْ فَسَرُّضُ لَهُ أُخْرَى ٦ لِيُنْفِقُ ذُو سَعْةٍ مِنْ سَعْتِهِ
سختگیری کنید [وبه توافق نرسید] پس شیر خواهد داد برای او زن دیگری باید هزینه کند هر توانگری در خور دارای خود

وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلَيُنْفِقْ مِمَّا ءَانَهُ اللَّهُ لَا يُكْفِي اللَّهُ نَفْسًا
و هر که تنگ شده بروی روزی اش پس باید که هزینه کند از آنچه داده است او را الله تکلیف نمی کند الله هیچ کس را

إِلَّا مَا ءَاتَهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ٧ وَكَائِنٌ مِنْ قَرِيَةٍ
مگر به مقدار آنچه داده است به او زود است که قرار دهد الله بعد از سختی آسانی را و بسا آبادی ای که

عَنَتْ عَنْ أَمْرٍ رَبَّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسِبَنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَبَنَهَا
سریچی کردن از فرمان پروردگار خود و رسولان او پس ما به حسابشان رسیدیم حسابی سخت و عذاب کردیم آنها را

عَذَابًا نُكَرًا ٨ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَقِبَةً أَمْرِهَا خَسِرًا ٩
به عذابی سخت و ناخوشایند پس چشیدند کیفر کار خود را و بود فرام کارشان زیانکاری

أَعَدَ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأْوِلُ الْأَلْبَابُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
آمده کرده الله برایشان عذابی سخت را پس پروا کنید از الله ای خدمدنی که ایمان آورده اید

قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ١٠ رَسُولًا يَنْلُو عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ مُبِينَتٍ
به تحقیق فرود آورده است الله برای شما پندی را پیامبری را که می خواند بر شما آیات روشنگر الله را

لَيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ مِنَ الظُّلْمَاتِ إِلَى النُّورِ
تا بیرون آورد آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته از تاریکی ها به سوی روشنایی

وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَلِحًا يُدْخِلَهُ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
و هر که ایمان آورده به الله و کند کاری شایسته را درآورده اورا به بهشت هایی که می رود زیر [درختان] آنها

الْآتَهُرُ خَلِيلِنَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ١١ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
جوی ها جاویدان باشند در آن همیشه به تحقیق نیکو ساخته است الله برای او روزی را الله است که آفرید

سَبَعَ سَنَوَاتٍ وَمَنْ الْأَرْضُ مِثْلُهُنَّ يَثْرَلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِنَعْلَمُوا أَنَّ
هفت آسمان را و از زمین مانند آن، فرود می آید فرمان [الله] در میان آنها تا بدانید که

الَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٢ وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا
الله بر هر چیزی تواناست و [بدانید] که الله احاطه دارد به هر چیزی از روی داش

۶۶
ترتیبها۱۲
آیاتها

سُورَةُ التَّحْرِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

سه چهارم
حزب
۵۶

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تَحْرِمُ مَا أَهَلَ اللَّهُ لَكَ تَبَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

ای پیامبر چرا حرام می گردانی آنچه را که حلال ساخته الله برای تو می طلبی خوشنودی زنان خود را و الله

عَفْوُ رَحْمٌ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحْلَةً أَيْمَنِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَكُكُمْ

آمرزگاری مهریان است ۱ به تحقیق مقرر کرده است الله برای شما گشودن سوگندهای تان را و الله کارساز شمام است

وَهُوَ الْعَلِيمُ الْعَلِيمُ وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيِّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا وَأَوْسَطَ

که دانای سنجیده کار است ۲ و [یاد کن] آنگاه که به راز گفت پیامبر با یکی از همسران خود سخنی را

فَلَمَّا نَبَأَتِ يَهُ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضِهِ

پس چون آن زن آن راز را خبر داد آگاه ساخت او [پیامبر] را الله برآن شناسانید برخی آن را و چشم بوشی کرد از برخی دیگر

فَلَمَّا نَبَأَهَا يَهُ قَالَ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَيْرُ

پس چون خبر داد پیامبر آن زن را به آن، گفت چه کسی خبر داد تو را به این؟ گفت خبر داد مرا آن دانای آگاه

إِنْ نَوْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهِرَا عَلَيْهِ

اگر هردوی شماتویه کنید به سوی الله [بجاست] هر آینه منحرف شده است دل های شما و اگر با یکدیگر همپشتی کنید بر ضد او

فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَهُ وَجِرَيْلُ وَصَلِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَكَةُ

پس همانا الله خود یاور اوست و جریل و صلح مومنان شایسته و فرشتگان [بنز]

بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَقْكُنَّ أَزْوَاجًا

پس از آن پشتیبانند ۳ امید است پروردگار او اگر [پیامبر] طلاق دهد شما را جایگزین سازد برای او زنانی

خَيْرًا مِنْكُنَ مُسْلِمَتِ مُؤْمِنَتِ قَنِيتِ تَبَيَّنَتِ عَدِيدَاتِ سَيِّحتِ

بهتر از شما [که آنها] زنانی مسلمان با ایمان فرمانبرداران توبه کاران عبادت کنندگان روزه داران

ثَبَيْتِ وَأَبَكَارًا يَأْيَهَا الَّذِينَ إَمَنُوا قَوَا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِكُمْ

بیوگان و دوشیزگان ۴ ای کسانی که ایمان آورده اید نگهدارید خودتان و اهل خود را

نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ شِدَادُ غَلَاظُ

از آتشی که هیزم آن مردمان و سنگ هاست درشت خوبیان سختگیران اند

لَا يَعْصُونَ اللَّهُ مَا أَمْرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمِنُونَ

که نافرمانی نمی کنند از الله در آنچه فرمان داده است ایشان را و انجام می دهند آنچه را که فرمان یابند ۵ ای

الَّذِينَ كَفَرُوا لَا نَعْنَذُ رُوَا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُخْزَنُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

کسانی که کفر ورزیده اید عن خواهی نکنید امروز جز این نیست که کیفر می شوید مطابق آنچه می کردید

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحاً عَسَى
 ای کسانی که ایمان آورده اید توبه کنید به سوی الله توبه ای خالصانه امید است که پروردگار شما

أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّتِ بَحْرِي
 بزرداید از شما بدی هایتان را و داخل گرداند شما را به بهشت هایی که پیوسته می رود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ يَوْمَ لَا يُخْزَى اللَّهُ النَّبِيُّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 زیر [درختان] آن جوی ها در روزی که رسوانی کند الله پیامبر را و آنان را که ایمان آورده اند

مَعَهُ نُورٌ هُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
 با او نور شان می شتابد پیش روی ایشان و طرف های راست ایشان می گویند [ای] پروردگار ما

أَتَتْهُمْ لَنَا نُورًا وَأَغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 کامل گردان برای ما نور ما را و بیامز مارا هر آینه تو بر هر چیزی توانایی

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ جَهَدُ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلَظُ عَلَيْهِمْ
 ای پیامبر جهاد کن با کافران و منافقان و درشتی کن بر ایشان

وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
 و جایگاهشان دوزخ است و بد بازگشتگاهی است الله مثلی را

لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتُ نُوحَ وَأَمْرَاتُ لُوطٍ كَانَتْ تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَكَلَحَيْنِ
 برای کسانی که کافر شدند زن نوح و زن لوط را بودند زیر [سرپرستی]

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَمْرَاتُ فِرْعَوْنَ إِذْ
 الله مثلی را برای کسانی که ایمان آورددند زن فرعون را و زد آنگاه که

قَالَ رَبِّ أَبْنَ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجَّيْ مِنْ فِرْعَوْنَ
 گفت [ای] پروردگارم بنا کن برای من نزد خودت خانه ای را در بهشت و نجات ده مرا از فرعون

وَعَمَلَهُ وَنَجَّيْ مِنْ الْظَّالِمِينَ وَمَرِيمَ ابْنَتَ سَتِمَكارانِ
 و کردار او و نجات ده مرا از این گروه ستمکاران [و مثل زد] مریم دختر

عِمَرَنَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَنَفَخَنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
 عمران را که [پاک] نگهداشت دامن خود را پس دمیدیم در او از روح خود

وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكَتِبَهُ وَكَانَتْ مِنَ الْقَنَثِينَ
 و تصدیق کرد سخنان پروردگار خود و کتاب های او را و بود از فرمانبذاران

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

۱ تَبَرَّكَ الَّذِي بَيْدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

پُربرک است آن که به دست اوست فرمانروایی و او بر هر چیزی توانست آن که افرید

۲ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِبَلَوْكُمْ أَيَّكُمْ أَحَسَنُ عَمَلاً وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

مرگ و زندگی را تابیازماید شمارا که کدام یک از شما نیکوکارترید و اوست پیروزمند امرزگار

۳ الَّذِي خَلَقَ سَبَعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلَقِ الرَّحْمَنِ مِنْ أَسْمَانِ رَا طبقة طبقه نمی بینی در آفرینش [الله] مهر گستر هیج

نهاماهنگی را پس برگردان چشم را آیا می بینی هیج شکاف و رخنه ای را پس بازگردان چشم را دوباره [مکر]

۴ يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ وَلَقَدْ رَأَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا تَأْتِشَ سوزان و برای کسانی که درمانده است و به تحقیق زینت دادیم نزدیک ترین آسمان را

تازگردد به سوی تو چشم [تو] رانده در حالی که درمانده است و سیله راندن وسیله آنها را گردانیدیم آنها را به چراغ ها

۵ الْسَّعِيرِ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلِئِسَ الْمَصِيرُ آتش سوزان و برای کسانی که کافرشدند به پروردگارشان عذاب دوزخ است و بد فرجامی است

۶ إِذَا أَقْوَاهُمْ فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهَيْ تَفُورُ تَكَادُ تَمَيَّزُ

چون اندخته شوند در آن می شونند از آن صدای گوش خراش و آن در فوران است نزدیک است که پاره شود

۷ مِنْ الْفَيْطِ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَرْتَهَا أَلَّهُ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

از خشم هرگاه اندخته شوند در آن گروهی سوال کنند ایشان نگهبانان دوزخ آیا نیامده بود نزد شما بیم دهنده ای

۸ قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَبَنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنَّ أَنْتُمْ

گویند آری همانا آمده بودند ما بیم دهنده پس تکذیب کردیم اورا و گفتیم فرونفرستاده است الله هیج چیزی نیستید شما

۹ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقَلُ مَا كَانَ فِي أَحْصَنِ

مگر در گمراهی بزرگ و گویند اگر ما [سخن حق را] می شنیدیم یا خرد می وزدیدیم نمی بودیم در [زمره] همدمان

۱۰ الْسَّعِيرِ فَاعْرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا

آتش [دوزخ] پس اقرار کنند به گناه خود پس نابود باد

۱۱ لَا صَاحِبُ الْسَّعِيرِ

همدمان آتش [دوزخ]

۱۲ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

بی گمان آنان که می ترسند از پروردگارشان در نهان برای ایشان است امرزش و پاداشی بزرگ

وَأَسِرُوا قَوْلَكُمْ أَوْ أَجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الْعُدُولِ ۱۳
 و پنهان کنید سخن خود را یا آشکار سازید آن را همانا او دانا به راز سینه هاست ۱۴

يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ الْلطَّيفُ الْخَيْرُ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
 نمی داند آن کس که بیافرید ۱۵ و او قرارداد برای شما
الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَابِكُهَا وَلَكُمْ مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ
 زمین را رام پس راه روید بر شانه های آن و بخورید از روزی او و به سوی اوست برانگیخته شدن

أَمَنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هُرِيَ ۱۶
 آیا ایمن شده اید از آن که در آسمان است از اینکه فروبرد شما را در زمین پس ناگاه زمین ۱۷

تَعُورُ أَمَّا مِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۱۸
 جنبش کند ۱۹ آیا ایمن شده اید از آن که در آسمان است از اینکه بفرستد بر شما شبادی را

فَسَتَّعْلَمُونَ كَيْفَ تَذَرِّي وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكِيفَ ۲۰
 پس خواهید دانست چگونه است هشدار من ۲۱ و به تحقیق تکذیب کردند آنان که پیش از آنان بودند پس چگونه بود ۲۲

كَانَ نَكِيرٌ أَوْلَمْ يَرَوْا إِلَى الظَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتِ وَيَقِضِنَ ۲۳
 آیا ننگریسته اند به مرغان بالای سرشان که بال می گشایند و می بندند ۲۴

مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ۲۵
 نگه نمی دارد آنان را مگر [الله] مهرگستر همانا او به هر چیزی بیناست ۲۶ یا که این [گروهی] که

هُوَ جَنْدُكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الْرَّحْمَنِ إِلَّا فِي غُرُورٍ
 آن سپاه شمایند که یاریتان می دهند در برابر [الله] مهرگستر نیستند کافران مگر در فریب خوردگی ای [عمیق]

أَمَنَ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوقٍ ۲۷
 یا کیست آن کسی که به شما روزی می دهد اگر بازدارد [الله] روزی خود را بلکه سرسختی می کنند در سرکشی

وَنَفُورٍ أَفَمَ يَمْشِي مُكَبًا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمَنَ يَمْشِي سَوِيًّا ۲۸
 و رمیدگی ۲۹ آیا آن که راه می رود سر پایین انداخته راه یافته تراست یا آن که راه می رود راست قامت

عَلَى صَرَاطِ مُسْتَقِيمٍ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ الْسَّمَعَ ۳۰
 بر راهی راست ۳۱ بگو اوست آن که پدید آورد شما را و قرار داد برای شما شنوابی

وَأَلْأَبْصَرَ وَالْأَفْئَدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ ۳۲
 و دیدگان و دل هارا اندک سپاس می گزارید ۳۳ بگو اوست آن که بیافرید [و پراکنده ساخت] شما را

فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ ۳۴
 در زمین و به سوی او گردآورده می شوید ۳۵ و می گویند کی خواهد بود این وعده اگر شما

صَدِيقِينَ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۳۶
 راست گویان اید ۳۷ بگو فقط این علم نزد الله است و فقط من بیم دهنده اشکارم

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةَ سِيَّتَ وُجُوهَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي
 پس چون بیینید آن [وعله] را نزدیک زشت و درهم می شود چهراه
 آنان که کافرشند و گفته شود این است آنچه

كُنْتُمْ بِهِ تَدَعُونَ ٢٧ قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعَهُ
 شما آن را درخواست می کردید **بَغْوَ بَغْوَ** به من بگویید **بَغْوَ** به من اند
 آن را با من آن داشت **بَغْوَ** آن را با من آن داشت

أَوْ رَحْمَنَا فَمَنْ يُحِبُّ الْكُفَّارِ ٢٨ قُلْ هُوَ
 یا رحمت کند بر ما پس کیست که پناه دهد کافران را از عذابی در دنایک **بَغْوَ** اوست

الْرَّحْمَنُ أَمَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
 [الله] مهرگستر ایمان آوردم به او و براو توکل نموده ایم پس به زودی خواهید دانست که چه کسی در گمراهی آشکار است

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَا وُكِّمْ غَوْرًا ٣٠ فَمَنْ يَأْتِكُمْ بِمَا إِمَّا مَعِينٍ ٣٠
 بگو به من بگویید آن فرورود [در زمین] اب [مورد استفاده] پس چه کسی می آورد برای شما آب روان را

سورة القلم

آیاتها
٥٢ترتیبها
٦٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهرگستر مهربان

تَ وَالْقَلْمَ وَمَا يَسْطُرُونَ ١ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ
 نون سوگند به قلم و به آنچه می نویسند **بِرَبِّكَ** نیستی تو به [طف و نعمت] پروردگارت دیوانه

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ٢ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ حُلُقٍ عَظِيمٍ
 و همانا برای تو قطعاً پاداشی بی پایان است **بِرَبِّكَ** و به راستی که تو بر خوبی بزرگ هستی

فَسَتَبِّصُ وَيُبَصِّرُونَ ٣ يَأْتِكُمُ الْمَفْتُونُ ٤ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 پس خواهی دید و ایشان نیز خواهند دید **بِرَبِّكَ** که کدام یک از شما دیوانه اید **بِرَبِّكَ** بی گمان پروردگار تو اوست

أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهَتَّدِينَ ٥ فَلَا تُطِعْ
 داناتر به کسی که گمراه شده از راه او و اوست داناتر به راه یافتگان **بِرَبِّكَ** پس فرمان مبر از

الْمُكَذِّبِينَ ٦ وَدُوا لَوْ تَدْهِنْ فَيَدْهِنُ ٧ وَلَا تُطِعْ كُلَّ
 تکذیب کنندگان **بِرَبِّكَ** دوست دارند کاش نرمی کنی تا نرمی و سازش کنند **بِرَبِّكَ** و اطاعت ممکن از هر

حَلَّافِ مَهِينَ ٨ هَمَارِ مَشَاءِ بَنِيمِ ٩ مَنَاعَ لِلْخَيْرِ مُعْتَدِ
 سوگند پیشه فرومایه آی **بِرَبِّكَ** بسیار عیب جوی پیشگام در سخن چینی **بِرَبِّكَ** بازدارنده خیر متباوز

أَشِيمَ ١٠ عُتَلَ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمَ ١١ أَنَّ كَانَ ذَا مَالَ وَبَنِينَ
 گنه پیشه **بِرَبِّكَ** درشت خوی علاوه بر اینها بی تبار است **بِرَبِّكَ** اینکه هست دارای مال و پسرانی

إِذَا تُتَلَى عَلَيْهِ أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ١٢
 چون خوانده شود بروی آیات ما **بِرَبِّكَ** گوید افسانه های پیشینیان است

ریز
٥٧

سَنِسِمُهُوْ عَلَى الْخُرْطُومِ ١٦ إِنَا بَلَوْنَهُ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُواْ

به زودی داغ [ذلت] نهیم او را بر بینی ^{۱۶} همانا ما آزمودیم آنان را چنانکه آزموده بودیم صاحبان آن باغ را آنگاه که سوگند خوردند

لَيَصْرِمُنَاهَا مُصْبِحِينَ ١٧ وَلَا يَسْتَثِنُونَ فَطَافَ عَلَيْهَا طَافِفُ مِنْ زَيْكَ

که خواهند چید [میوه] باغ را صباحگاهان ^{۱۷} و استثناء نخواهند کرد [سهیم مساکین] ^{۱۸} پس دور زد بر آن [باغ] آفتی از پروردگار تو

وَهُنَّ نَائِمُونَ ١٩ فَاصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ٢٠ فَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ٢١ أَنِّ

درحالی که خواب بودند ^{۱۹} پس سوخته و سیاه شد [آن باغ] مانند شب تیره ^{۲۰} پس آواز دادند یکدیگر را صباحگاهان ^{۲۱} اینکه

أَغْدُوا عَلَى حَرَثُكُو إِنْ كُنْتُمْ صَرِيمِينَ ٢٢ فَأَنْظَلَفُوا وَهُنَّ يَنْخَفِلُونَ ٢٣

بامداد حرکت کنید بر کشتزار خود اگر چینندگان اید ^{۲۲} پس راه افتادند درحالی که با یکدیگر آهسته می گفتند ^{۲۳}

أَنَّ لَآ يَدْخُلُنَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينُنَّ ٢٤ وَعَدَوْا عَلَى حَرَدِ قَدْرِينَ ٢٥ فَلَمَّا

که داخل نشود در باغ امروز بر شما هیچ بینوایی ^{۲۴} و بامداد رفتن درحالی که بر منع [مساکین] ^{۲۵} توافق نداشتند ^{۲۵} پس چون

رَأَوْهَا قَالُوا إِنَا لَضَالُونَ ٢٦ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ٢٧ قَالَ أَوْسَطُهُمُ الْمَأْقُولُ

دیدند آن را [سیاه و سوخته] گفتند همانا ما راه را گم کرده ایم ^{۲۶} بلکه ما محروم شده ایم ^{۲۷} گفت بهترین ایشان آیا نگفتم

لَكُمْ لَوْلَا تُسْتِحِونَ ٢٨ قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَلَمِينَ ٢٩ فَاقْبَلَ

به شما چرا به پاکی نمی ستایید [الله را] ^{۲۸} گفتند پاک است پروردگار ما همانا ما بوده ایم ستمکاران ^{۲۹} پس روی اوردند

بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوَّنُونَ ٣٠ قَالُوا يَوْئِلَنَا إِنَّا كُنَّا طَغِيَنَ ٣١ عَسَى

برخی شان بر برخی دیگر درحالی که یکدیگر را ملامت می کردند ^{۳۰} گفتند وای بر ما همانا ما بوده ایم سرکش ^{۳۱} شاید

رَبِّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ٣٢ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ

پروردگار ما عوض دهد مارا بهتر از آن باغ بی گمان ما به سوی پروردگار خود راغبیم ^{٣٢} این چنین است عذاب و هر آینه عذاب

الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ٣٣ إِنَّ لِلْمُنَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ

آخرت بزرگ تر است اگر می دانستند ^{٣٣} بی گمان برای پرهیزکاران نزد پروردگارشان ^{٣٣} باغ های پرنعمت است

أَفَنَجَعَلُ الْمُسَلِّمِينَ كَالْجُرَمِينَ ٣٤ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ٣٥ أَمْ

آیا قرار می دهیم فرمانبرداران را مانند بزهکاران ^{٣٤} چه شده است شما را؟ چگونه حکم می کنید ^{٣٥} یا

لَكُمْ كَتَبٌ فِيهِ تَدْرِسُونَ ٣٧ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخَرِّبُونَ ٣٨ أَمْ لَكُمْ أَيْمَنٌ

شمارا کتابی است که در آن می خوانید ^{٣٧} همانا برای شمامست در آن آنچه برمی گزینید ^{٣٨} آیا برای شما پیمان هایی است

عَلَيْنَا بِلْغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ٣٩ إِنَّ لَكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ٤٠ سَلَّهُمْ أَيُّهُمْ

برضد ما که می رسد تا روز رستاخیز که همانا برای شمامست هر آنچه حکم کنید ^{٣٩} بپرس از آنان [بزهکاران] که کدامشان

بِذَلِكَ رَعِيمٌ ٤١ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلِيَأْتُوا شُرَكَاءِ رَبِّهِمْ إِنْ كَانُوا صَدِيقِينَ ٤٢

به آن ضامن است ^{٤١} یا برای ایشان شریکانی است؟ پس بیاورند شریکان خود را اگر راست گویان اند

يَوْمَ يُكَشَّفُ عَنِ السَّاقِ وَيُدَعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِعُونَ ٤٤

روزی که بالا زده شود [دامن] از ساق [کار سخت شود] و دعوت می شوند به سجده کردن ^{٤٤} ولی نتوانند

خَشَعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهُقُهُمْ ذِلَّةً وَقَدْ كَانُوا يُدعَونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِمُونَ

در حالی که فروهشته باشند چشم‌های شان [از شرم‌مندگی] آپوشاند آنان را دلت و به تحقیق دعوت می‌شند [در دنیا] به سجده کردن در حالی که ایشان تندرست بودند

فَذَرَنِي وَمَن يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ

پس واکنار مرا با کسی را که تکذیب می‌کند این سخن [قرآن] را اکنون به تدریج آنها را فروخواهیم گرفت از جایی که

لَا يَعْلَمُونَ وَأَمْلَى لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتَّيْنَ أَمْ تَشَهُّمْ أَجْرًا فَهُمْ

نمی‌دانند **وَمَهْلَتْ مِنْهُمْ آنَانَ رَبِّيْنَ** یا مگر می‌خواهی از ایشان مزدی را پس ایشان

مِنْ مَغْرِبِيْ مُشْقَلُونَ أَمْ عِنْدَهُمْ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْنِيْونَ فَاصْرِ

از غرامتی [بزرگ] گرانبارند **يَا مَنْ نَزَدْشَانَ** غیب است پس آنان می‌نویسند **يَا مَنْ نَوَسَنَ** پس شکیباً باش

لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْمَوْتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ لَوَلَا

برای حکم پروردگار خود و میباشد **مَانَتْ هَمْدَمْ آنَ مَاهِيْ** [یونس] آنگاه که ندا کرد در حالی که پرانده بود اگر نبود

أَنْ تَدَرَّكَهُ نِعْمَةُ مِنْ رَبِّهِ لَنِيْذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ فَاجْبَهَهُ رَبُّهُ

اینکه دریافت اورا **نَعْمَتِيْ** از پروردگارش **البِتَهِ اَنْدَاخْتَهِ مِنْ شَدِّ** به بیان خشک و بی‌گیاه در حالی که درخون نکوهش بود **بَازِ بَرْكَيْدَلَوْرَا** پروردگارش

فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّلِحِينَ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ

و قرار داد او را از شایستگان **وَهُرَ آيِنَهِ نَزِدِيْكَ** است کسانی که کافر شدند که بلغزانند تو را با چشم‌های خود

لَمَّا سَمِعُوا الدِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لِجَنَوْنٌ وَمَا هُوَ إِلَّا ذَكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

چون شنیدند قرآن را و می‌گویند بی‌گمان او دیوانه است **مَرْحَلَهِ** در حالی که نیست این قرآن مگر پندی برای جهانیان

آیاتها
۵۲

سورة الحاقة

ترتیبه
۶۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

الْحَاقَةُ ١ مَا الْحَاقَةُ كَذَبَتْ ثَمُودُ

آن [hadathه] راستین **وَجَهَ** چیست آن [hadathه] راستین **وَجَهَ** چیز آگاه کرد تورا که چیست آن [hadathه] راستین **وَجَهَ** تکذیب کرند ثمود

وَعَادُ ٤ بِالْقَارَعَةِ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَمَّا وَأَمَّا

آن [hadathه] کوبنده را **وَعَادُ** پس هلاک شدند به آن [صاعقه] سرکش **وَأَمَّا**

عَادُ ٦ فَأَهْلِكَوْا بَرِيجَ صَرَصِّرَ عَاتِيَةً سَخَرَهَا عَلَيْهِمْ

اد **عَادُ** پس هلاک شدند با بادی تند بنیان کن **عَادُ** مسلط کرد الله آن را بر آنان

سَبَعَ ٧ لِيَالٍ وَثَمَنِيَةً أَيَامٍ حُشُومًا فَرَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرَعَى

هفت شب و هشت روز **سَبَعَ** بی‌درپی پس می‌دیدی آن گروه را در آن از پای افتاده

كَانُوهِمْ ٨ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةً فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ

گویی آنها تنه های درخت خرمای فروافتاده اند **كَانُوهِمْ** پس آیا می‌بینی از ایشان هیچ باقی مانده ای

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفَكَتُ بِالْخَاطِئَةِ ٩ فَعَصَوْا رَسُولَ
وانجام دادند فرعون و آنان که پیش از اوی بودند و شهرهای واژگون شده گناه و خطا را پس نافرمانی کردند فرستاده

رَبِّهِمْ فَأَخَذُهُمْ أَخْذَهَا رَأْيَةً ١٠ إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاهُمْ فِي الْجَارِيَةِ
پروردگار خود را پس بگرفت آنان را الله به کیفری سخت بی گمان ما وقتی که طغیان کرد آب برداشتم شما را در کشتی روان

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ مَذِكْرَةً وَتَعِيهَا أَذْنُ وَعِيَةً ١١ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ
تاقرار دهیم آن [واقعه] را برای شما مایه پندی و نگهدار و بفهمدان را گوش شنوا پس چون دمیده شود در صور

وَحَمِلَتِ الْأَرْضُ وَلِلْجَابُلِ فَدَكَّنَا دَكَّةً وَجِدَةً ١٢
دیدن یک بار و درهم کوبیده شوند زمین و کوه ها و برداشته شود یکباره

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقْعَةُ ١٣ وَأَنْشَقَتِ السَّمَاءُ فَهَيْ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةً
پس آن روز واقع شود آن واقع شونده پاره شود آسمان سست خواهد بود

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَتِيكَ فَوْقُهُمْ يَوْمَئِذٍ ثُمَّنِيَةً ١٤
و فرشتگان بر اطراف آن باشند و بردارند عرش پروردگارت را بالای خود آن روز هشت فرشته

يَوْمَئِذٍ تَعْرُضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةً ١٥ فَامَا مَنْ أُوتَ
در آن روز عرضه می شوید [به پیشگاه الله] پوشیده نماند از شما هیچ پوشیده ای [از اسرار شما] پس اما آن که داده شود

كِبَّهُ يَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمْ أَفَرُّوْا كِتَنِيَةً ١٦ إِنِّي ظَنَّتُ أَفَ مُلِقٌ
نامه اعمال او به دست راست او پس گوید بگیرید بخوانید نامه اعمال مرا همانمان می دانستم که من خواهیم رسید

حِسَابِيَّةٌ فَهُوَ فِي عِيشَةِ رَاضِيَةٍ ١٧ فِي جَنَّةٍ عَالِيَّةٍ
[با] حساب [اعمال] خودم پس او در یک زندگانی پستدیده ای خواهد بود در بهشتی والا

قُطُوفُهَا دَانِيَةً ١٨ كُلُّوْ وَأَشْرِبُوا هَنِيَّةً بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
که میوه های آن در دسترس است بخورید و بنوشید گوارا به عوض آنچه پیش فرستاده بودید در روزهای

الْحَالِيَّةِ ١٩ وَامَا مَنْ أُوتَ كِبَّهُ بِشَمَالِهِ فَيَقُولُ يَلِيَّنِي لَمْ أُوتَ كِتَنِيَةً
گذشته واما کسی که داده شود نامه اعمالش به دست چپ او پس گوید ای کاش داده نمی شدمرا نامه اعمال من

وَلَرَأَدِرْ مَا حِسَابِيَّةٌ ٢٠ يَلِيَّتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ٢١
و نمی دانستم که چیست حساب من ای کاش مرگ پایان بخش بود سودی نداشت

عَنِي مَالِيَّةٌ ٢٢ هَلَّكَ عَنِي سُلْطَانِيَةٌ ٢٣ خُذُوهُ فَغُلُوهُ ٢٤ ثُمَّ الْجَحِيمَ
به حال من دارایی من از دست برفت از من قدرت من بگیرید او را به [گردن] او طوق اندازید سپس در آتش برافروخته

صَلُوْهُ ٢٥ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةِ ذَرْعَهَا سَبْعُونَ ٢٦ ذِرَاعًا فَاسْكُوْهُ ٢٧ إِنَّهُ
درافکنید او را آنگاه در زنجیری که درازی آن هفتاد گز است درآورید او را همانا او

كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللهِ ٢٨ العَظِيمِ ٢٩ وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ
کسی بود که ایمان نمی آورد به الله بزرگ و ترغیب نمی کرد به طعام دادن بینوا

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَنَّا حَمِيمٌ^{٣٦} وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسِيلٍ^{٣٥} لَا يَأْكُلُهُ^{٣٦}

پس نیست برای او امروز در اینجا دوستی صمیمی^{٣٥} و نیست اورا هیچ خوردنی مگر از خونابه و چرک^{٣٦} که نمی خورد آن را

إِلَّا الْخَاطِئُونَ^{٣٧} فَلَا أُقْسِمُ بِمَا لَا تُبْصِرُونَ^{٣٨} وَمَا لَا تُبْصِرُونَ^{٣٩}

مگر خطاکاران^{٣٧} پس به تاکید سوگند به آنچه می بینید^{٣٨} و به آنچه نمی بینید^{٣٩}

لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ^{٤٠} وَمَا هُوَ بِقَوْلٍ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا ثُوِّمُونَ^{٤١}

آنده^{٤٠} که این [قرآن] قطعاً گفتار فرستاده‌ای بزرگوار است^{٤١} و نیست آن سخن شاعری اندکی شما ایمان می آورید

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَا نَذَرُونَ^{٤٢} مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ^{٤٣} وَلَوْ^{٤٣}

و نیست سخن کاهنی شما اندکی فکر می کنید^{٤٢} فروفرستاده شده از پروردگار جهانیان است^{٤٣} و اگر

تَقُولَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ^{٤٤} لَأَخْذُنَا مِنْهُ شَمَّ لَقْطَعَنَا^{٤٥}

می بست بر ما بربخی سخنان را^{٤٤} قطعاً می گرفتیم ازاو^{٤٥} دست راستش را [تاب و توان را] زلو می گرفتیم^{٤٤} سپس می بریدیم

مِنْهُ الْوَتَنَ^{٤٦} فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزٌ^{٤٧} وَإِنَّهُ لَنَذِكَرَهُ^{٤٧}

رگ دل او را^{٤٦} پس نبود از شما هیچ کس از او باز دارند
و همانا آن پندی است

لَنَعْلُمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبُونَ^{٤٩} وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَىٰ^{٤٩}

می دانیم که برخی از شما تکذیب کنندگانید^{٤٩} و همانا قران مایه حسرتی است بر

الْكَفَرِينَ^{٥٠} وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْقَيْنِ^{٥١} فَسَبِّحْ يَا سَمِّ رَبِّكَ الْعَظِيمِ^{٥١}

کافران^{٥٠} و همانا آن [قرآن] حق مسلم است^{٥١} پس به پاکی بستای نام پروردگار بزرگ خود را

آیاتها
٤٤

سورة المعارج

ترتیبها
٧٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٌ^١ لِلْكَفَرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ^٢ مِنْ^٢

درخواست کرد درخواست کننده‌ای عذابی شدنی را^١ برای کافران نیست برای آن هیچ بازدارنده‌ای^٢ از سوی

اللهِ ذِي الْمَعَارِجِ^٣ تَرْجُعُ الْمَلَكِيَّةُ وَالرُّوحُ^٣ إِلَيْهِ فِي^٣

الله دارای پایگاه های بلند^٣ بالا می روند فرشتگان و روح به سوی او در

يَوْمٍ^٤ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ^٤ فَاصْبِرْ صَبَرًا جَمِيلًا^٤

روزی که هست مقدار آن پنجاه هزار سال^٤ پس صبر کن صبری نیکو

إِنَّهُمْ يَرُونَهُ بَعِيدًا^٦ وَنَرَهُ^٦ فَرِيَّا^٧ يَوْمٍ تَكُونُ الْسَّمَاءُ كَالْمَهْلِ^٦

همانا آنها می بینند آن را دور^٦ و ما می بینیم آن را نزدیک^٧ روزی که می شود آسمان مانند فلنگداخته

وَلَا يَسْتَعْلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا^٨ وَتَكُونُ الْجَبَلُ كَالْعَهْنِ^٩

و نپرسد هیچ دوستی از [حال] دوستی دیگر^٨ مانند پشم رنگین^٩ کوه ها و می شود

يُبَصِّرُونَهُمْ
در حالی که نمایانده شوند [دوستان به دوستان] دوست می‌دارد بزهکار کاش به عوض دهد از عذاب آن روز فرزندان خود را **۱۱**

وَصَحِبَتِهِ وَأَخِيهِ
و همسرش و برادر خود را **۱۲** و خویشاوندانش را که او را پناه می‌دادند **۱۳** و هر که در زمین است **۱۴**

جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ
همه را آنگاه نجات دهد اور **۱۵** چنین نیست همانا آتش زبانه می‌کشد **۱۶** در حالی که پوست رامی کند **۱۷** فرامی خواند

مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلََّ
هر که را که پشت گردانیده و روی بر تاخته است **۱۸** و جمع کرده [مال] **۱۹** و بیندوخته است **۲۰** همانا انسان آفریده شده آزمند ناشکیبا

إِذَا مَسَهُ الشَّرُّ جَزُوعًا
هرگاه برسد به او **۲۱** گزند ناله و بی تابی می‌کند **۲۲** و چون برسد به او خوبی بازمی دارد و بخل می‌ورزد **۲۳** مگر

الْمُصَلَّيْنَ
آن نماز گزاران **۲۴** آن که خود بر **۲۵** نمازشان مداومت دارند **۲۶** صلاتهم دایمون

أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ
اموالشان حقی **۲۷** و آنان که تصدیق می‌کنند **۲۸** والذین يصدقون و **۲۹** والذین يتصدقون

يَوْمِ الْدِينِ
روز جزاء را **۳۰** و آنان که خود از **۳۱** عذاب پروردگارشان **۳۲** بیمناکند **۳۳** این عذاب

رَبَّهِمْ
پروردگارشان **۳۴** ایمنی ناپذیر است **۳۵** و آنان که خود دامن هایشان را نگه دارندگان اند **۳۶** غیر مامون **۳۷** والذین هم لفروجهم حافظون **۳۸** والذین هم لامنتهم وعهدهم رعنون

ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ
آن را پس آنان خود تجاوز گران اند **۳۹** و آنان که خود امانت ها و پیمان های خود را رعایت کنندگان اند **۴۰** والذین هم لامنتهم وعهدهم رعنون

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ
آن در بهشت هایی گرامی داشته شدگان اند **۴۱** پس چه شده است آنان که کفر ورزیدند به سوی تو شتابان اند **۴۲** والذین هم شهادتهم قائمون **۴۳** و آنان که خود به گواهی های خویش پایینداشان اند **۴۴** والذین هم علی صلاتهم يحافظون

أُولَئِكَ فِي جَنَّتٍ مُّكَرَّمَةً
آن در بهشت هایی گرامی داشته شدگان اند **۴۵** پس چه شده است آنان که کفر ورزیدند به سوی تو شتابان اند **۴۶** أولئك في جنة مكرمة

عَنِ الْمَيِّنِ وَعَنِ السَّمَاءِ عِزِيزَ
از جانب راست و از چپ گروه گروه شده اند **۴۷** آیا طمع می‌ورزد هر کسی از ایشان **۴۸** أيطمع كل امري ممنهم

أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ
که داخل شود به باغی پر نعمت **۴۹** نه چنین است همانا ما آفریده ایم آنان را از آنچه می‌دانند **۵۰** إن يدخل جنة نعيم

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ ۴۰ عَلَىٰ أَنْ بُنَّدَلَ خَيْرًا مِنْهُمْ
پس به تاکید سوگند به پروردگار مشرق‌ها و مغرب‌ها که همانا ما تواییم ۴۰ بر اینکه جایگزین کنیم بهتر از آنان را

وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقَيْنَ ۴۱ فَذَرَهُمْ يَلْقَوْا يَوْمَهُ الَّذِي
و نیستیم ما وامنده [و نانوی] ۴۱ پس بگذر آنان را تافرو روند در سخنان باطل و بازی کنند تاییکه دیدار کنند آن روز خود را که

يُوعَدُونَ ۴۲ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجَادِاثِ سِرَاعًا كَانُوا إِلَى نُصُبٍ يُوْفَضُونَ
و عده داده شده اند ۴۲ روزی که برآیند از قبرها شتابان گویی که آنان به سوی نشانه‌ای می‌دوند

خَشْعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهُقُهُمْ ذَلَّةً ذَلَّكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۴۳
در حالی که فروافتاده چشم‌هایشان فراگرفته ایشان را ذلتی [وصف ناپذیر] آن همان روزی است که وعده داده می‌شدند ۴۳

آیاتها
۲۸

سوره نوح

ترتیبها
۷۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحاً إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيهِمْ
همانا ما فرستادیم نوح را به سوی قومش اینکه بیم ۵۰ قوم خود را پیش از آنها

عَذَابُ أَلِيمٌ ۱ **قَالَ يَقُولُ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ أَنِ اعْبُدُوا**
عدایی دردناک ۱ گفت ای قوم من بی گمان من برای شما بیم دهنده‌ای آشکارم اینکه بپرستید

اللَّهُ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ۲ **يَغْفِرُ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤْخِرُكُمْ**
الله را و پروا کنید ازا و واطاعت کنید مرا ۲ که بیامرزد برخی گناهان شمارا و مهلت دهد شمارا

إِلَى أَجَلٍ مُّسَمٍّ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخِّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
تا سرامدی معین همانا سرامد الله چون بیاید به تأخیر نمی‌افتد اگر می‌دانستید [به اطاعت الله بازمی گشتید]

قَالَ رَبٌّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ۵ **فَلَمْ يَرِدُهُمْ دُعَائِي إِلَّا**
گفت [ای] پروردگار همانا من دعوت کردم قوم خود را شب و روز ۵ پس نیفروز آنان را دعوت من جز

فِرَارًا وَإِنِّي كُلُّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوْا أَصْبِعَهُمْ
رمیدن ۶ و بی گمان من هرگاه که دعوت کردم آنان را تاییامرزی [گناهان] ایشان را قرار دادند انگشتان خود را

فِيَ مَاذَا نَهَمْ وَاسْتَغْشَوْا شَابِهُمْ وَأَصْرُوا أَسْتِكْبَارًا
در گوشهایشان و به خود دریچیدند جامه‌های خود را و پاشاری کردند [برکفر] و تکبر ورزیدند تکبر ورزیدنی

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ۸ **ثُمَّ إِنِّي أَعْنَتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ**
سپس بی گمان دعوت کردم آنان را با صدای بلند ۸ باز همانا من آشکار ساختم برای آنان و [نهانی] به راز نهادم

لَهُمْ إِسْرَارًا ۹ **فَقُلْتُ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَافِرًا**
برای شان راز نهادنی ۹ پس گفتم آمرزش بخواهید از پروردگارتان زیرا او بسیار آمرزند است

۱۱ مُرِسِّل السَّمَاء عَلَيْكُم مَدْرَارًا وَيَمْدُدُكُم بِأَمْوَالٍ وَبَيْنَ رِيزانِ يَاری دهد شمارا با اموال و فرزندان و قرار دهد
۱۲ لَكُمْ جَنَّتٍ وَيَجْعَل لَكُمْ أَنْهَرًا اللَّهُ وَقَارًا بر شما فروفرستد [باران] آسمان را بر شما
۱۳ براي شما باع هاي وقرار مي دهد براي شما جوي هاي چه شده شمارا که در نظر نمي گيريد براي الله شکوه و بزرگي را
۱۴ وَقَدْ خَلَقْتُ أَطْوَارًا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبَعَ سَمَوَاتٍ حال آنکه آفریده است شمارا گونه گون آيا نديده ايد چگونه آفریده الله آسمان را
۱۵ طَبَاقًا وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا طبقه طبقه ۱۵ و قرار داده ما را در ميان آنها تابان و قرار داده است آفتاب را چراغی فروزان
۱۶ وَاللهُ أَنْتَكُم مِنَ الْأَرْضِ بَنَاتَا ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ وَالله رويانide است شمارا زمين رويندي [شگرف] ۱۶ سپس برمي گردانيد شمارا در آن و بیرون می آورد شمارا
۱۷ إِخْرَاجًا وَاللهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا لِتَسْلُكُوا مِنْهَا بیرون آوردنی اچنانکه باید ۱۷ و الله قرار داد برای شما زمين را بستری گستردۀ تا در نور دید از آن
۱۸ سُبْلًا فِي جَاجَاتِ قَالَ نُوحُ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَهُ يَرِيدُه راههای پهناور را ۱۸ گفت نوح [ای] پروردگارم همانا آنان مرا نافرمانی کردند و پیروی کردند از کسی که نیفزوده او را
۱۹ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبَارًا وَقَالُوا مَالش و فرزندش زیانکاري ۱۹ و نيرنگ زدن مگر و گفتند
۲۰ لَا نَذَرُنَّ إِلَهَتَكُمْ وَلَا نَذَرُنَّ وَدًا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ هرگز رها مکنید الله های خود را و هرگز رها مکنید ود و نه سواع و نه یغوث و یعوق
۲۱ وَنَسَرًا وَقَدْ أَضَلُوا كَثِيرًا وَلَا نَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا وَنسرا ۲۱ و بی گمان گمراه کردند بسیاری را و میفزای ستمکاران را مگر گمراهی
۲۲ مِمَّا خَطَّيْتُهُمْ أُغْرِقُوا فَادْخُلُوا نَارًا آنان به سبب گناهانشان غرق گشتند و داخل شدند در آتش پس نیاقتند برای خود در برابر
۲۳ أَنْصَارًا وَقَالَ نُوحُ رَبِّ لَا نَذَرَ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَفَرِينَ الله ۲۳ یاورانی را ۲۳ و گفت نوح [ای] پروردگارم مگذار بر روی زمين از این کافران
۲۴ دِيَارًا إِنَّا كَفَارًا إِنَّا تَذَرُّهُمْ يُضْلُلُوا عَبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجْرًا هیچ کسی را ۲۴ همانا تو اگر بگذاری ایشان را گمراه می کنند بندگان تو را و نزایند مگر بدکار
۲۵ كَفَارًا رَبِّ أَغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَ وَلِمَ دَخَلَ بَيْتَ ناسپاس را ۲۵ [ای] پروردگارم بیامز مرآ و پدر و مادر مرا و هر کسی را که داخل شوید در خانه من
۲۶ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا درحالی که مؤمن باشد و جمیع مردان مؤمن وزنان با ایمان را ۲۶ و میفزای ستمکاران را جز هلاکت

آیاتها
۲۸ترتیبها
۷۲

سُورَةُ الْجِنِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حزب
۵۸

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ أَسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا
 بگو وحی شده به من که گوش فرادادند گروهی از جنیان پس گفتند همانا ما شنیدیم قرآنی

عَجِيْباً ۱ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَغَامَنَا بِهِ وَلَنْ تُشْرِكَ بِرِبِّنَا أَحَدًا ۲
 شگفت آور ۱ که رهنمون می کند به هدایت پس ایمان آوردیم به آن و هرگز شریک نسازیم به پروردگار خود کسی را

وَأَنَّهُ تَعْلَمَ جَدًّا رَبِّنَا مَا أَخْذَ صَنْجَةً وَلَا وَلَدًا ۳
 و آنکه بلند است شأن پروردگار ما نگرفته است همسری را ونه فرزندی را و اینکه

يَقُولُ سَفِيهِنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطاً ۴ وَأَنَا ظَنَّنَا أَنَّ لَنْ نَقُولَ إِلَّا نُسُ
 می گفت فردی نابخرد [از] ما بر الله سخنی ناروا ۴ و اینکه ما گمان می کردیم که هرگز نمی گویند انسان

وَالْجِنْ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۵ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِنِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ
 و جن بر الله دروغی را ۵ و اینکه مردانی از انسان که پناه می برند به مردانی

مِنَ الْجِنِّ فَرَادُهُمْ رَهْقًا ۶ وَأَنَّهُمْ ظَنَّوْا كَمَا ظَنَّنْتُمْ أَنَّ لَنْ يَبْعَثَ
 از جن و افزودند آنان را سرکشی ۶ و اینکه آنان گمان برند چنانکه شما [انسان ها] گمان بردید که هرگز بر نیانگیری

الَّهُ أَحَدًا ۷ وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْعَنَةً حَرَسًا
 الله کسی را ۷ و اینکه ما خواستیم دست یابیم به آسمان ولی یافتنیم آن را پر شده از نگهبانان

شَدِيدًا وَشَهِيْبًا ۸ وَأَنَا كَانَقَعْدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِلسَّمْعِ فَمَنْ
 نیرومند و ستارگان آتشین ۸ و اینکه ما می نشستیم در نشستنگاه هایی از آن برای شنیدن [خبرهای آسمانی] پس کسی که

يَسْتَمِعُ الْأَلَانَ يَحْدُدُ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ۹ وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشْرُرَ أُرِيدَ
 گوش فرادارد اکنون باید برای خود ستاره ای آتشین را در کمین ۹ و اینکه ما نمی دانیم آیا گزندی خواسته شده

يَمَنَ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشِدًا ۱۰ وَأَنَا مِنَ الْمُنْجُونَ
 الله در حق آنان که در زمین اند یا خواسته است در حق آنها پروردگارشان هدایت را ۱۰ و اینکه برخی از ما شایستگانند

وَمَنَا دُونَ ذَلِكَ كَنَّا طَرَابِقَ قِدَدًا ۱۱ وَأَنَا ظَنَّنَا أَنَّ لَنْ تَعْجِزَ
 و برخی از ما جز این اند ما بر راههای گوناگونیم ۱۱ و اینکه ما دانستیم که هرگز عاجز تنوایم کرد

الَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ تَعْجِزَهُ هَرَبًا ۱۲ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا أَهْدَيَ
 الله را در زمین و عاجز تنوایم کرد او را با فرار کردن [از سلطه او] ۱۲ و اینکه ما چون شنیدیم هدایت [قرآن] را

عَامَنَا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرِبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهْقًا ۱۳
 ایمان آوردیم به آن پس هر که ایمان آورد به پروردگارش پس نمی ترسد از هیچ کاستی ونه از هیچ ستمی ۱۳

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَ الْقَسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ

و اینکه برخی از ما فرمانبردار و برخی از ما ستمکارند پس کسانی که فرمانبردار شوند پس آنان

تَحَرَّوْا رَشَدًا وَأَمَّا الْقَسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

برگزیدند هدایت و اما ستمکاران سرانجام خواهد بود برای دوزخ هیزمی

وَأَلَوْ أَسْتَقَمُوا عَلَى الْطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً عَذَقًا لِنَفْتَنَهُمْ

و اینکه اگر استقامت کنند بر راه راست البته می نوشانیم به آنان آبی فراوان را تابیازماییم ایشان را

فِيهِ وَمَن يُعْرِضُ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكُهُ عَذَابًا صَعَدًا وَأَنَّ

در آن و هر که اعراض کند از ذکر پروردگارش وارد می کند او را در عذابی سخت و اینکه

الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا وَأَنَّهُمْ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ

مسجدها از آن الله هستند پس نخوانید با الله هیچ کس را و اینکه چون برخاست بنده الله

يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدَأًا قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبَّيْ وَلَا أَشْرِكُ

که بخواند او را نزدیک بود که بر او ازدحام کنند بگو جزاین نیست که می خوانم پروردگار خود را و شریک نمی سازم

إِنَّمَا قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًا وَلَا رَشَدًا قُلْ إِنِّي

با او هیچ کس را بگو بی گمان من در اختیار ندارم برای شما هیچ زیانی و نه سودی را بگو بی گمان من

لَن يُحِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا إِلَّا بَلَغًَا

هرگز پناه ندهد مرا از [عذاب] الله هیچ کسی و هرگز نیایم جزو هیچ پناهگاهی جز رساندن

مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَتِهِ وَمَن يَعِصَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ نَارَ جَهَنَّمَ

از سوی الله و [رساندن] پیام های او [وظیفه ای ندارم] و هر که نافرمانی کند از الله رسول او پس همانا برای اوضاع آتش دوزخ

خَلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ

جاویدان باشند در آن همیشه تا وقتی که بینند آنچه را وعده داده می شوند پس به زودی خواهدند دانست

مَنْ أَضَعَفُ نَاصِرًا وَأَقْلُ عَدَدًا قُلْ إِنَّ أَدْرِيَتْ أَقْرَبُ

که چه کسی ناتوان تر از جهت یاور و کمتر است به شمار بگو نمی دانم آیا نزدیک است

مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ اللَّهُ رَبَّيْ أَمَدًا عَلَمُ الْغَيْبِ فَلَا

آنچه وعده داده می شوید یا قرار می دهد برای آن پروردگار من زمانی دراز را دانند غیب است پس

يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنْ أَرْتَضَى مِنْ رَسُولِ فَإِنَّهُ

آگاه نمی گرداند بر غیب خود هیچ کس را مگر کسی را که از او خشنود باشد از پیامبری پس همانا او

يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا لَيَعْلَمَ أَنَّ قَدْ أَبْلَغُوا

روانه می کند از پیش روی او و از پشت سرش نگهبانانی را [برای حفظ او] تا بداند [علوم بدارد] که هر آینه رسانیده اند

رِسَالَتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَنَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

پیام های پروردگار خود را و احاطه یافته به آنچه که نزد ایشان است و آمار گرفته است هر چیزی را به شمار

آیاتها
۲۰ترتیبها
۷۳

سورة المزمل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

۱ يَا إِيَّاهَا الْمُرْمَلُ قُوْرِ أَلَّا قَلِيلًا ۲ أَنْتَ نَصِيفُهُ أَوْ أَنْقُصُ مِنْهُ قَلِيلًا
 ای جامه به خود پیچیده ۱ برخیز شب را جز اندکی ۲ نیمی از آن را یا بکاه از آن را اندکی

۳ أَوْ زَدْ عَلَيْهِ وَرَقْلِ الْقُرْءَانَ تَرْتِيلًا ۴ إِنَّ سَنْلُقَى عَلَيْكَ قَوْلًا
 ۳ یا بیفزای بر آن و شمرده بخوان قرآن را چنانکه باید ۴ همانا ما القامی کنیم بر تو سخنی

۵ ثَقِيلًا ۶ إِنَّ نَاسِئَةَ الْأَلَيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطَئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ۷ إِنَّ لَكَ فِي
 ۵ سنگین راه ۶ همانا برخاستن شب همان استوارتر است به قدم و پایدارتر است به گفتار ۷ همانا برای تو در

۸ الْنَّهَارِ سَبَحَا طَوِيلًا ۹ وَأَذْكُرْ أَسَمَ رَبِّكَ وَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبَتِيلًا
 ۸ روز تلاشی طولانی است ۹ و یاد کن نام پروردگارت را و منقطع شو به سوی او انقطاعی [شاپیسته]

۱۰ رَبُّ الْمَسْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۱۱ وَأَصْبِرْ
 ۱۰ پروردگار مشرق و غرب، نیست الهی جز ۱۱ پس بگیر او را کارساز ۱۱ و شکیبا باش

۱۲ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَهْجِرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۱۳ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ
 ۱۲ بر آنچه می گویند و ترک کن ایشان را به شیوه ای زیبا ۱۳ و بگذار مرا و تکذیب کنندگان

۱۴ أُولَى النَّعْمَةِ وَمَهْلَكُهُ قَلِيلًا ۱۵ إِنَّ لَدَنَا أَنْكَالًا وَحَجِيمًا
 ۱۴ رفاه زده را و مهلت بدہ ایشان را اندکی ۱۵ همانا نزد ماست بندهای گران و آتشی افروخته

۱۶ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۱۷ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبالُ
 ۱۶ و خوراکی گلوگیر و عذابی دردناک

۱۸ وَكَانَتِ الْجِبالُ كَثِيرًا مَهِيلًا ۱۹ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِيدًا
 ۱۸ و شدنده کوه ها توده ای از ریگ روان ۱۹ همانا ما فرستادیم به سوی شما پیامبری را که گواه

۲۰ عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۲۱ فَعَصَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا الْرَّسُولَ
 ۲۰ بر شما است چنانکه فرستادیم به سوی فرعون پیامبری را ۲۱ پس نافرمانی کرد فرعون آن پیامبر را

۲۲ فَأَخَذَنَهُ أَخْذًا وَيْلًا ۲۳ فَكِيفَ تَنَقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ
 ۲۲ پس گرفتیم او را به کیفری سخت ۲۳ پس چگونه نگاه می دارید [خود را از عذاب] اگر کفر بورزید روزی که می گرداند

۲۴ الْوَلَدَانَ شِيشِيَا ۲۵ الْسَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدَهُ مَفْعُولاً
 ۲۴ کودکان را پیران سفید مو ۲۵ آسمان شکافته گردد به سبب آن وعده الله انجام شدنی است

۲۶ إِنَّ هَذِهِ تَذَكِّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ أَتَخَذَ إِلَيْهِ رَبِّهِ سَبِيلًا ۲۷ همانا
 ۲۶ این پندی است پس هر که بخواهد بگیرد به سوی پروردگار خود راهی را

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَى مِنْ ثُلُثِي الْيَوْلِ وَنَصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَالِيفَةً

همانا پروردگار تو می داند که تو برمی خیزی نزدیک به دو ثلث شب و [گاه] نصف آن و ثلث آن و گروهی

مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقْدِرُ الْيَوْلَ وَالنَّهَارَ عَلَمَ أَنَّ لَنْ تُخْصُوهُ فَنَابَ

از کسانی که با توهین استند **وَاللَّهُ** اندازه گیری می کند شب و روز را دانسته است که هرگز نمی شمارید آن را ازین رویگشته است

عَلَيْكُمْ فَاقْرُءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْءَانِ عِلْمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضٌ

بر شما [به رحمتش] اکنون بخوانید آنچه را که میسر باشد از قرآن الله می دانست که خواهید شد برخی از شما بیمار

وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ

و دیگران سفر می کنند در زمین می جویند از فضل الله [روزی] و دیگران

يَقِنُّونَ فِي سَيِّلِ اللَّهِ فَاقْرُءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا

جنگ می کنند در راه الله پس بخوانید آنچه که میسر شود از آن [قرآن] و بربا دارید نماز را و بدھید

الرِّزْكَةَ وَأَفْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا نُقْدِمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَحْدُوهُ

زکات را و وام دهید به الله و امی نیکو و هرچه که پیش می فرستید برای خود از نیکی می یابید آن را

عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ

نژد الله همان بهتر و بزرگ تر از جهت پاداش و امرزش بخواهید از الله به تحقیق الله آمرزگاری مهربان است

آیاتها

۵۶

سورة المزمل

ترتیبها

۷۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَتَأَمَّلُهَا الْمُدَبِّرُ وَرَبَّكَ فَلَانِدَرُ

ای جامه بر سر کشیده بخیز و بیم ده و جامه هایت را پاکیزه دار

وَالرْجَزُ فَاهْجَرُ وَلَرْبَكُ فَاصْبِرُ

و از پلیدی دوری گزین و منت منه و مرت کن و برای پروردگارت صبر کن

فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّافُورِ فَذَلِكَ يَوْمِيْدِرْ يَوْمُ عَسِيرٍ

پس چون دمیده شود در صور پس آن روز روزی است دشوار بر کافران

عِنْرِسِيرِ ذَرْفِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا لَهُ مَالًا

نیست آسان بگذار مرا با آن که آفریدم برای او مالی و قرار دادم تنها

مَمْدُودًا وَبَنِينَ شَهُودًا وَمَهَدَتْ لَهُ

فراوان را و پسرانی همگی حاضر و آمده کردم برای او [اسباب جاه و ثروت] چنان که باید باز طمع می کند

أَنَّ أَزِيدَ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِأَيْتَنَا عَيْنِدَا سَارِهَقَهُ صَعُودًا

که زیاده دهم [او را] نه، هرگز زیر او هست برای آیات ما لجوج و سرکش به زودی او را خواهیم افکند به دشواری [عناب]

إِنَّهُ فَكَرَ وَقَدَرَ

چراکه اندیشه کرد و سنجید که چگونه با قرآن مبارزه کند [۱۸] مرده بلچگونه سنجید و نقشه کشید [۱۹] باز هم مرده باید چگونه سنجید [۲۰] آنگاه نظر کرد

فَقُلْ لَكُمْ كَيْفَ قَدَرَ

[۱۸] **فَقُلْ لَكُمْ كَيْفَ قَدَرَ** ۲۰ **فَقُلْ لَكُمْ كَيْفَ قَدَرَ** ۱۹ **فَقُلْ لَكُمْ كَيْفَ قَدَرَ**

باز روی ترش کرد و بیشانی در هم کشید [۲۱] پس پشت گردانید و تکبر ورزید [۲۲] پس گفت نیست این قرآن مگر جادوی

عَبَّسَ وَبَسَرَ

[۲۳] **عَبَّسَ وَبَسَرَ** ۲۴ **عَبَّسَ وَبَسَرَ**

یوئیر و [۲۵] **إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ** ۲۶ **إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ**

که نقل می شود [۲۶] نیست این [قرآن] مگر سخن بشر [۲۷] به زودی می آندازم او را در دوزخ [۲۸] و چه چیز آگاه کرد تو را

مَا سَقَرَ لَا نُبْقِي وَلَا نَذْرُ

[۲۹] **مَا سَقَرَ لَا نُبْقِي وَلَا نَذْرُ** ۳۰ **مَا سَقَرَ لَا نُبْقِي وَلَا نَذْرُ**

که چیست دوزخ [۳۱] نه [عضوی را] باقی می گذارد و نه ره‌امی کند [۳۲] سوزاننده و تغییر‌دهنده پوست است [۳۳] بر آن نوزده [نگهبان] است

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَئِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عَدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً

[۳۴] **وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَئِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عَدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً** ۳۵ **وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَئِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عَدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً**

و قرار نداده ایم نگهبانان آتش را مگر فرشتگان و قرار نداده ایم شمار ایشان را مگر آزمونی

لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَقِنُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَبَ وَيَرَدَادُ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَنًا

برای کافران تا یقین کنند کسانی که داده شده اند کتاب و تا افزون شود کسانی که ایمان آورده اند ایمانشان

وَلَا يَرَبَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَبَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ

و در تردید نیقتند کسانی که داده شده به آنها کتاب و [همچنین] مؤمنان و سرانجام می گویند آنان که در دل های ایشان مرضی است

وَالْكُفَّارُ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضْلِلُ اللَّهُ مِنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي

و کافران که چه اراده کرده است الله بالین وصف [عدد ملائکه] این چنین گمراه می کند الله هر کس را که بخواهد و راه می نماید

مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرًا لِلْبَشَرِ

هر کس را که بخواهد و نمی داند [شمار] سپاهیان پروردگارت [۳۴] جز او و نیست این جز بنده برای ادمیان [۳۵] چنین نیست

وَالْقَمَرِ

[۳۶] **وَالْقَمَرِ** ۳۷ **وَالْقَمَرِ**

[۳۸] **وَالْقَمَرِ** ۳۹ **وَالْقَمَرِ**

[۴۰] **وَالْقَمَرِ** ۴۱ **وَالْقَمَرِ**

[۴۲] **وَالْقَمَرِ** ۴۳ **وَالْقَمَرِ**

[۴۴] **وَالْقَمَرِ** ۴۵ **وَالْقَمَرِ**

[۴۶] **وَالْقَمَرِ** ۴۷ **وَالْقَمَرِ**

[۴۸] **وَالْقَمَرِ** ۴۹ **وَالْقَمَرِ**

[۵۰] **وَالْقَمَرِ** ۵۱ **وَالْقَمَرِ**

[۵۲] **وَالْقَمَرِ** ۵۳ **وَالْقَمَرِ**

[۵۴] **وَالْقَمَرِ** ۵۵ **وَالْقَمَرِ**

[۵۶] **وَالْقَمَرِ** ۵۷ **وَالْقَمَرِ**

[۵۸] **وَالْقَمَرِ** ۵۹ **وَالْقَمَرِ**

[۶۰] **وَالْقَمَرِ** ۶۱ **وَالْقَمَرِ**

[۶۲] **وَالْقَمَرِ** ۶۳ **وَالْقَمَرِ**

[۶۴] **وَالْقَمَرِ** ۶۵ **وَالْقَمَرِ**

[۶۶] **وَالْقَمَرِ** ۶۷ **وَالْقَمَرِ**

[۶۸] **وَالْقَمَرِ** ۶۹ **وَالْقَمَرِ**

[۷۰] **وَالْقَمَرِ** ۷۱ **وَالْقَمَرِ**

[۷۲] **وَالْقَمَرِ** ۷۳ **وَالْقَمَرِ**

[۷۴] **وَالْقَمَرِ** ۷۵ **وَالْقَمَرِ**

[۷۶] **وَالْقَمَرِ** ۷۷ **وَالْقَمَرِ**

[۷۸] **وَالْقَمَرِ** ۷۹ **وَالْقَمَرِ**

[۷۹] **وَالْقَمَرِ** ۸۰ **وَالْقَمَرِ**

[۸۱] **وَالْقَمَرِ** ۸۲ **وَالْقَمَرِ**

[۸۳] **وَالْقَمَرِ** ۸۴ **وَالْقَمَرِ**

[۸۵] **وَالْقَمَرِ** ۸۶ **وَالْقَمَرِ**

[۸۷] **وَالْقَمَرِ** ۸۸ **وَالْقَمَرِ**

[۸۹] **وَالْقَمَرِ** ۹۰ **وَالْقَمَرِ**

[۹۱] **وَالْقَمَرِ** ۹۲ **وَالْقَمَرِ**

[۹۳] **وَالْقَمَرِ** ۹۴ **وَالْقَمَرِ**

[۹۵] **وَالْقَمَرِ** ۹۶ **وَالْقَمَرِ**

[۹۷] **وَالْقَمَرِ** ۹۸ **وَالْقَمَرِ**

[۹۹] **وَالْقَمَرِ** ۱۰۰ **وَالْقَمَرِ**

[۱۰۱] **وَالْقَمَرِ** ۱۰۲ **وَالْقَمَرِ**

[۱۰۳] **وَالْقَمَرِ** ۱۰۴ **وَالْقَمَرِ**

[۱۰۵] **وَالْقَمَرِ** ۱۰۶ **وَالْقَمَرِ**

[۱۰۷] **وَالْقَمَرِ** ۱۰۸ **وَالْقَمَرِ**

[۱۰۹] **وَالْقَمَرِ** ۱۱۰ **وَالْقَمَرِ**

[۱۱۱] **وَالْقَمَرِ** ۱۱۲ **وَالْقَمَرِ**

[۱۱۳] **وَالْقَمَرِ** ۱۱۴ **وَالْقَمَرِ**

[۱۱۵] **وَالْقَمَرِ** ۱۱۶ **وَالْقَمَرِ**

[۱۱۷] **وَالْقَمَرِ** ۱۱۸ **وَالْقَمَرِ**

[۱۱۹] **وَالْقَمَرِ** ۱۲۰ **وَالْقَمَرِ**

[۱۲۱] **وَالْقَمَرِ** ۱۲۲ **وَالْقَمَرِ**

[۱۲۳] **وَالْقَمَرِ** ۱۲۴ **وَالْقَمَرِ**

[۱۲۵] **وَالْقَمَرِ** ۱۲۶ **وَالْقَمَرِ**

[۱۲۷] **وَالْقَمَرِ** ۱۲۸ **وَالْقَمَرِ**

[۱۲۹] **وَالْقَمَرِ** ۱۳۰ **وَالْقَمَرِ**

[۱۳۱] **وَالْقَمَرِ** ۱۳۲ **وَالْقَمَرِ**

[۱۳۳] **وَالْقَمَرِ** ۱۳۴ **وَالْقَمَرِ**

[۱۳۵] **وَالْقَمَرِ** ۱۳۶ **وَالْقَمَرِ**

[۱۳۷] **وَالْقَمَرِ** ۱۳۸ **وَالْقَمَرِ**

[۱۳۹] **وَالْقَمَرِ** ۱۴۰ **وَالْقَمَرِ**

[۱۴۱] **وَالْقَمَرِ** ۱۴۲ **وَالْقَمَرِ**

[۱۴۳] **وَالْقَمَرِ** ۱۴۴ **وَالْقَمَرِ**

[۱۴۵] **وَالْقَمَرِ** ۱۴۶ **وَالْقَمَرِ**

[۱۴۷] **وَالْقَمَرِ** ۱۴۸ **وَالْقَمَرِ**

[۱۴۹] **وَالْقَمَرِ** ۱۵۰ **وَالْقَمَرِ**

[۱۵۱] **وَالْقَمَرِ** ۱۵۲ **وَالْقَمَرِ**

[۱۵۳] **وَالْقَمَرِ** ۱۵۴ **وَالْقَمَرِ**

[۱۵۵] **وَالْقَمَرِ** ۱۵۶ **وَالْقَمَرِ**

[۱۵۷] **وَالْقَمَرِ** ۱۵۸ **وَالْقَمَرِ**

[۱۵۹] **وَالْقَمَرِ** ۱۶۰ **وَالْقَمَرِ**

[۱۶۱] **وَالْقَمَرِ** ۱۶۲ **وَالْقَمَرِ**

[۱۶۳] **وَالْقَمَرِ** ۱۶۴ **وَالْقَمَرِ**

[۱۶۵] **وَالْقَمَرِ** ۱۶۶ **وَالْقَمَرِ**

[۱۶۷] **وَالْقَمَرِ** ۱۶۸ **وَالْقَمَرِ**

[۱۶۹] **وَالْقَمَرِ** ۱۷۰ **وَالْقَمَرِ**

[۱۷۱] **وَالْقَمَرِ** ۱۷۲ **وَالْقَمَرِ**

[۱۷۳] **وَالْقَمَرِ** ۱۷۴ **وَالْقَمَرِ**

[۱۷۵] **وَالْقَمَرِ** ۱۷۶ **وَالْقَمَرِ**

[۱۷۷] **وَالْقَمَرِ** ۱۷۸ **وَالْقَمَرِ**

[۱۷۹] **وَالْقَمَرِ** ۱۸۰ **وَالْقَمَرِ**

[۱۸۱] **وَالْقَمَرِ** ۱۸۲ **وَالْقَمَرِ**

[۱۸۳] **وَالْقَمَرِ** ۱۸۴ **وَالْقَمَرِ**

[۱۸۵] **وَالْقَمَرِ** ۱۸۶ **وَالْقَمَرِ**

[۱۸۷] **وَالْقَمَرِ** ۱۸۸ **وَالْقَمَرِ**

[۱۸۹] **وَالْقَمَرِ** ۱۹۰ **وَالْقَمَرِ**

[۱۹۱] **وَالْقَمَرِ** ۱۹۲ **وَالْقَمَرِ**

[۱۹۳] **وَالْقَمَرِ** ۱۹۴ **وَالْقَمَرِ**

[۱۹۵] **وَالْقَمَرِ** ۱۹۶ **وَالْقَمَرِ**

[۱۹۷] **وَالْقَمَرِ** ۱۹۸ **وَالْقَمَرِ**

[۱۹۹] **وَالْقَمَرِ** ۲۰۰ **وَالْقَمَرِ**

[۲۰۱] **وَالْقَمَرِ** ۲۰۲ **وَالْقَمَرِ**

[۲۰۳] **وَالْقَمَرِ** ۲۰۴ **وَالْقَمَرِ**

[۲۰۵] **وَالْقَمَرِ** ۲۰۶ **وَالْقَمَرِ**

[۲۰۷] **وَالْقَمَرِ** ۲۰۸ **وَالْقَمَرِ**

[۲۰۹] **وَالْقَمَرِ** ۲۱۰ **وَالْقَمَرِ**

[۲۱۱] **وَالْقَمَرِ** ۲۱۲ **وَالْقَمَرِ**

[۲۱۳] **وَالْقَمَرِ** ۲۱۴ **وَالْقَمَرِ**

[۲۱۵] **وَالْقَمَرِ** ۲۱۶ **وَالْقَمَرِ**

[۲۱۷] **وَالْقَمَرِ** ۲۱۸ **وَالْقَمَرِ**

[۲۱۹] **وَالْقَمَرِ** ۲۲۰ **وَالْقَمَرِ**

[۲۲۱] **وَالْقَمَرِ** ۲۲۲ **وَالْقَمَرِ**

[۲۲۳] **وَالْقَمَرِ** ۲۲۴ **وَالْقَمَرِ**

[۲۲۵] **وَالْقَمَرِ** ۲۲۶ **وَالْقَمَرِ**

[۲۲۷] **وَالْقَمَرِ** ۲۲۸ **وَالْقَمَرِ**

[۲۲۹] **وَالْقَمَرِ** ۲۳۰ **وَالْقَمَرِ**

[۲۳۱] **وَالْقَمَرِ** ۲۳۲ **وَالْقَمَرِ**

[۲۳۳] **وَالْقَمَرِ** ۲۳۴ **وَالْقَمَرِ**

[۲۳۵] **وَالْقَمَرِ** ۲۳۶ **وَالْقَمَرِ**

[۲۳۷] **وَالْقَمَرِ** ۲۳۸ **وَالْقَمَرِ**

[۲۳۹] **وَالْقَمَرِ** ۲۴۰ **وَالْقَمَرِ**

[۲۴۱] **وَالْقَمَرِ** ۲۴۲ **وَالْقَمَرِ**

[۲۴۳] **وَالْقَمَرِ** ۲۴۴ **وَالْقَمَرِ**

[۲۴۵] **وَالْقَمَرِ** ۲۴۶ **وَالْقَمَرِ**

[۲۴۷] **وَالْقَمَرِ** ۲۴۸ **وَالْقَمَرِ**

[۲۴۹] **وَالْقَمَرِ** ۲۵۰ **وَالْقَمَرِ**

[۲۵۱] **وَالْقَمَرِ** ۲۵۲ **وَالْقَمَرِ**

[۲۵۳] **وَالْقَمَرِ** ۲۵۴ **وَالْقَمَرِ**

[۲۵۵] **وَالْقَمَرِ** ۲۵۶ **وَالْقَمَرِ**

[۲۵۷] **وَالْقَمَرِ** ۲۵۸ **وَالْقَمَرِ**

[۲۵۹] **وَالْقَمَرِ** ۲۶۰ **وَالْقَمَرِ**

[۲۶۱] **وَالْقَمَرِ** ۲۶۲ **وَالْقَمَرِ**

[۲۶۳] **وَالْقَمَرِ** ۲۶۴ **وَالْقَمَرِ**

[۲۶۵] **وَالْقَمَرِ** ۲۶۶ **وَالْقَمَرِ**

[۲۶۷] **وَالْقَمَرِ** ۲۶۸ **وَالْقَمَرِ**

[۲۶۹] **وَالْقَمَرِ** ۲۷۰ **وَالْقَمَرِ**

[۲۷۱] **وَالْقَمَرِ** ۲۷۲ **وَالْقَمَرِ**

[۲۷۳] **وَالْقَمَرِ** ۲۷۴ **وَالْقَمَرِ**

[۲۷۵] **وَالْقَمَرِ** ۲۷۶ **وَالْقَمَرِ**

[۲۷۷] **وَالْقَمَرِ** ۲۷۸ **وَالْقَمَرِ**

[۲۷۹] **وَالْقَمَرِ** ۲۸۰ **وَالْقَمَرِ**

[۲۸۱] **وَالْقَمَرِ** ۲۸۲ **وَالْقَمَرِ**

[۲۸۳] **وَالْقَمَرِ** ۲۸۴ **وَالْقَمَرِ**

[۲۸۵] **وَالْقَمَرِ** ۲۸۶ **وَالْقَمَرِ**

[۲۸۷] **وَالْقَمَرِ** ۲۸۸ **وَالْقَمَرِ**

[۲۸۹] **وَالْقَمَرِ** ۲۹۰ **وَالْقَمَرِ**

[۲۹۱] **وَالْقَمَرِ** ۲۹۲ **وَالْقَمَرِ**

[۲۹۳] **وَالْقَمَرِ** ۲۹۴ **وَالْقَمَرِ**

[۲۹۵] **وَالْقَمَرِ** ۲۹۶ **وَالْقَمَرِ**

[۲۹۷] **وَالْقَمَرِ** ۲۹۸ **وَالْقَمَرِ**

[۲۹۹] **وَالْقَمَرِ** ۳۰۰ **وَالْقَمَرِ**

[۳۰۱] **وَالْقَمَرِ** ۳۰۲ **وَالْقَمَرِ**

[۳۰۳] **وَالْقَمَرِ** ۳۰۴ **وَالْقَمَرِ**

[۳۰۵] **وَالْقَمَرِ** ۳۰۶ **وَالْقَمَرِ**

[۳۰۷] **وَالْقَمَرِ** ۳۰۸ **وَالْقَمَرِ**

[۳۰۹] **وَالْقَمَرِ** ۳۱۰ **وَالْقَمَرِ**

[۳۱۱] **وَالْقَمَرِ** ۳۱۲ **وَالْقَمَرِ**

[۳۱۳] **وَالْقَمَرِ** ۳۱۴ **وَالْقَمَرِ**

[۳۱۵] **وَالْقَمَرِ** ۳۱۶ **وَالْقَمَرِ**

[۳۱۷] **وَالْقَمَرِ** ۳۱۸ **وَالْقَمَرِ**

[۳۱۹] **وَالْقَمَرِ** ۳۲۰ **وَالْقَمَرِ**

[۳۲۱] **وَالْقَمَرِ** ۳۲۲ **وَالْقَمَرِ**

[۳۲۳] **وَالْقَمَرِ** ۳۲۴ **وَالْقَمَرِ**

[۳۲۵] **وَالْقَمَرِ** ۳۲۶ **وَالْقَمَرِ**

[۳۲۷] **وَالْقَمَرِ** ۳۲۸ **وَالْقَمَرِ**

[۳۲۹] **وَالْقَمَرِ** ۳۳۰ **وَالْقَمَرِ**

[۳۳۱] **وَالْقَمَرِ** ۳۳۲ **وَالْقَمَرِ**

[۳۳۳] **وَالْقَمَرِ** ۳۳۴ **وَالْقَمَرِ**

[۳۳۵] **وَالْقَمَرِ** ۳۳۶ **وَالْقَمَرِ**

[۳۳۷] **وَالْقَمَرِ** ۳۳۸ **وَالْقَمَرِ**

[۳۳۹] **وَالْقَمَرِ** ۳۴۰ **وَالْقَمَرِ**

[۳۴۱] **وَالْقَمَرِ** ۳۴۲ **وَالْقَمَرِ**

[۳۴۳] **وَالْقَمَرِ** ۳۴۴ **وَالْقَمَرِ**

[۳۴۵] **وَالْقَمَرِ** ۳۴۶ **وَالْقَمَرِ**

[۳۴۷] **وَالْقَمَرِ** ۳۴۸ **وَالْقَمَرِ**

[۳۴۹] **وَالْقَمَرِ** ۳۵۰ **وَالْقَمَرِ**

[۳۵۱] **وَالْقَمَرِ** ۳۵۲ **وَالْقَمَرِ**

[۳۵۳] **وَالْقَمَرِ** ۳۵۴ **وَالْقَمَرِ**

[۳۵۵] **وَالْقَمَرِ** ۳۵۶ **وَالْقَمَرِ**

[۳۵۷] **وَالْقَمَرِ** ۳۵۸ **وَالْقَمَرِ**

[۳۵۹] **وَالْقَمَرِ** ۳۶۰ **وَالْقَمَرِ**

[۳۶۱] **وَالْقَمَرِ** ۳۶۲ **وَالْقَمَرِ**

[۳۶۳] **وَالْقَمَرِ** ۳۶۴ **وَالْقَمَرِ**

[۳۶۵] **وَالْقَمَرِ** ۳۶۶ **وَالْقَمَرِ**

[۳۶۷] **وَالْقَمَرِ** ۳۶۸ **وَالْقَمَرِ**

[۳۶۹] **وَالْقَمَرِ** ۳۷۰ **وَالْقَمَرِ**

[۳۷۱] **وَالْقَمَرِ** ۳۷۲ **وَالْقَمَرِ**

[۳۷۳] **وَالْقَمَرِ** ۳۷۴ **وَالْقَمَرِ**

[۳۷۵] **وَالْقَمَرِ** ۳۷۶ **وَالْقَمَرِ**

[۳۷۷] **وَالْقَمَرِ** ۳۷۸ **وَالْقَمَرِ**

[۳۷۹] **وَالْقَمَرِ** ۳۸۰ **وَالْقَمَرِ**

[۳۸۱] **وَالْقَمَرِ** ۳۸۲ **وَالْقَمَرِ**

[۳۸۳] **وَالْقَمَرِ** ۳۸۴ **وَالْقَمَرِ**

[۳۸۵] **وَالْقَمَرِ** ۳۸۶ **وَالْقَمَرِ**

[۳۸۷] **وَالْقَمَرِ** ۳۸۸ **وَالْقَمَرِ**

[۳۸۹] **وَالْقَمَرِ** ۳۹۰ **وَالْقَمَرِ**

[۳۹۱] **وَالْقَمَرِ** ۳۹۲ **وَالْقَمَرِ**

[۳۹۳] **وَالْقَمَرِ** ۳۹۴ **وَالْقَمَرِ**

[۳۹۵] **وَالْقَمَرِ** ۳۹۶ **وَالْقَمَرِ**

[۳۹۷] **وَالْقَمَرِ** ۳۹۸ **وَالْقَمَرِ**

[۳۹۹] **وَالْقَمَرِ** ۴۰۰ **وَالْقَمَرِ**

[۴۰۱] **وَالْقَمَرِ** ۴۰۲ **وَالْقَمَرِ**

[۴۰۳] **وَالْقَمَرِ** ۴۰۴ **وَالْقَمَرِ**

[۴۰۵] **وَالْقَمَرِ** ۴۰۶ **وَالْقَمَرِ**

[۴۰۷] **وَالْقَمَرِ** ۴۰۸ **وَالْقَمَرِ**

[۴۰۹] **وَالْقَمَرِ** ۴۱۰ **وَالْقَمَرِ**

[۴۱۱] **وَالْقَمَرِ** ۴۱۲ **وَالْقَمَرِ**

[۴۱۳] **وَالْقَمَرِ** ۴۱۴ **وَالْقَمَرِ**

[۴۱۵] **وَالْقَمَرِ** ۴۱۶ **وَالْقَمَرِ**

[۴۱۷] **وَالْقَمَرِ** ۴۱۸ **وَالْقَمَرِ**

[۴۱۹] **وَالْقَمَرِ**

فَمَا شَفَعَهُمْ شَفَعَةُ الْشَّفِيعِينَ ٤٨ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذَكِرَةِ مُعْرِضِينَ
پس سود ندهد آنان را شفاعت کنندگان پس چه شده است آنان را که از پند روی گردانان اند

كَانُوكُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ٤٩ كَانُوكُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ
بله میرید بله قسورة من فرت من قسوره
گویا آنان خران رمند اند خران که گریخته باشد از شیری زیان بلکه می خواهد

كُلُّ أَمْرٍ يَمْنُهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحْفًا مُّشَرَّهًةً ٥٠ كُلُّ أَمْرٍ يَمْنُهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحْفًا مُّشَرَّهًةً
کلا بل لا يخافون هر شخصی از ایشان که به او داده شود نامه های سرگشاده چنین نیست بلکه نمی ترسند

الْآخِرَةُ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكِرَةٌ ٥١ الْآخِرَةُ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكِرَةٌ
از آخرت چنین نیست همانا آن [قرآن] پندی است پس هر که خواهد [که پند گیرد] یاد کند آن را

وَمَا يَذَكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ الْتَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ٥٢ وَمَا يَذَكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ الْتَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ
و یاد نمی کنند مگر اینکه بخواهد الله اوست که در خور پروا داشتن است و اوست که در خور آمزیدن است

سُورَةُ الْقِيَامَةِ

آیاتها ٤٠

ترتیبها ٧٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهریان

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفَسِ اللَّوَامَةِ ١
با تاکید سوگند به روز رستاخیز آیامی پندارند

إِلَانِسْنُ أَلَّنْ تَجْمَعَ عَظَامَهُ قَدْرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسُوَىٰ بَنَاهُهُ ٢
انسان که جمع نخواهیم کرد استخوان هایش را [جمع می کنیم] درحالی که تواناییم بر اینکه درست کنیم سرانگشتان او را بلکه یاد کرد

يُرِيدُ إِلَانِسْنُ لِيَفْجُرُ أَمَامَهُ يَسْتَلُّ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ ٣
می خواهد انسان که به گنله پر طارد پیش روی خود [اینده اش را] می پرسد کی خواهد بود روز رستاخیز آنگاه که خیره شود چشم

وَخَسَفَ الْقَرْمُ وَجَمَعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يَقُولُ إِلَانِسْنُ يَوْمِيْنِ ٤
و تیره گردد ماه و جمع شوند آفتاب و ماہ گوید انسان در آن روز

أَئِنَّ الْمَغْرِبَ كَلَّا لَا وَرَرَ إِلَى رَيْكَ يَوْمِيْدِ الْمَسْفَرِ يَبْتَوِيْ إِلَانِسْنُ ٥
کجاست گریزگاه هرگز پناهگاهی نیست [به سوی پروردگار تو است آن روز] قرارگاه خبر داده می شود انسان

يَوْمِيْدِ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَرَ بَلِ إِلَانِسْنُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ وَلَوْ أَلَّقَ ٦
در آن روز به آنچه پیش فرستاده و بر جای نهاده است بلکه انسان بر نفس خود بینا است آنگچه پیش آورد

مَعَاذِيرَهُ لَا تُحِرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعَجَّلَ بِهِ إِنَّ عَلَيْنَا جَمِيعَهُ ٧
عذرهاي خود را مجنبان بخواندن قرآن زبان خود را تاجیل کنی به [حفظ کردن آن] همانا بر عهده ماست جمع کردن آن

وَقَرَأَهُ فَإِذَا قَرَأَهُ فَائِعٌ قُرَأَهُ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ٨
و خواندن آن پس چون بخوانیم آن را پس پیروی کن خواندن آن را آنگاه بی گمان بر ماست بیان آن

كَلَّا بَلْ مُحِبُّونَ الْعَالِمَةَ ٢٠ وَتَذَرُّونَ الْآخِرَةَ ٢١ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةً ٢٢
 چنین نیست بلکه دوست می دارید دنیای زودگذر را ۲۰ و امی گنارید آخرت را ۲۱ روی هایی در آن روز شادابند ۲۲

إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةً ٢٣ وَوِجْهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةً ٢٤ تَظَنُّ أَنْ يُفْعَلُ بِهَا فَاقِرَةً ٢٥
 به پروردگارش نگزنده اند ۲۳ و روی هایی در آن روز درهم کشیده اند ۲۴ گمان برد که انجام گیرد بالو رفتاری کمرشکن ۲۵

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الْتَّرَاقَ ٢٦ وَقَلَّ مَنْ رَاقٍ ٢٧ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ٢٨ وَالنِّفَتِ ٢٩
 چنین نیست آنگاه که برسد جان به گلو ۲۷ و گفته شود کیست افسونگری ۲۸ و گمان برد که این است وقت جدایی ۲۹

السَّاقُ بِالسَّاقِ ٣٠ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى ٣١
 ساق پای او به ساق [دیگرش] ۳۰ به سوی پروردگار تو است در آن روز راندن ۳۱ پس نه تصدیق کرد و نه نماز گزارد

وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّ ٣٢ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَتَمَطَّحُ ٣٣ أَوْلَى لَكَ ٣٤
 و لیکن تکذیب کرد و روی بر تافت ۳۲ آنگاه برفت به سوی خانواده اش به خود می بالد ۳۳ وای بر تو ۳۴

فَأَوْلَى ٣٤ ثُمَّ أَوْلَى لَكَ فَأَوْلَى ٣٥ أَيْحَسَبُ الْإِنْسَنُ أَنْ يُتَرَكَ سُدًّى ٣٦
 پس وای بر [تو] ۳۴ باز وای بر تو پس وای بر [تو] ۳۵ آیا می پندارد انسان که رها می شود بیهوده [و مهمل] ۳۶

أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِّنْ مَنِيْ ٣٧ يُمْنَى شَمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ ٣٨ فَسَوَى ٣٩ بَعَلَ مِنْهُ
 آیانبوده آبی ناچیز از منی که ریخته می شود ۳۷ سپس شد خونی بسته آنگام [الله آن را] بیافرید و درست اندام کرد ۳۸ پس قرارداد از آن

الْزَوْجَيْنِ الْذَّكَرَ وَالْأُنْثَى ٤٠ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْكِمَ الْمُؤْنَى ٤١
 دو گونه نر و ماده را ۴۰ آیا نیست چنین آفریننده ای توana بر ۴۱ اینکه زنده کند مردگان را

سُورَةُ الْإِنْسَانٍ ٧٧

آیاتها ۳۱

ترتیبها ۷۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

هَلْ أَقَنَ عَلَى الْإِنْسَنِ حِينٌ مِّنَ الْدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ١
 هر آینه گذشته است بر انسان برده ای از زمان که نبوده است چیزی قابل ذکر ۱

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَنَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْسَاجٍ بَنْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
 بی گمان ما آفریدیم انسان را از نطفه ای درحالی که می آزماییم او را پس گردانیدیم او را شنوای

بَصِيرًا ٢ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ٣
 بینا همانا ما هدایت کردیم او را به راه [راست] درحالی که یا سپاسگزار است و یا ناسپاس ۲

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَفَرِينَ سَلَسِلًا وَأَغْلَلَاهُ وَسَعِيرًا ٤
 همانا ما آمده ساخته ایم زنجیرها و طوق ها و آتش برافروخته را ۴ بی گمان

الْأَبْرَارَ يَشْرُبُونَ مَنِ نُوشِنَدَ ٥
 نیکان می نوشند کافور است کافور ای کافر که آمیزه آن پیاله ای

سکته لطیفه
علی التوب

عَيْنَا يَشَرُبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفْجِرُونَهَا تَفْجِيرًا ۶

چشم‌های که می‌نوشند از آن بندگان الله روان می‌سازند آن را روان کردند و فاما کنند به نذر و می‌ترسند

يَوْمًا كَانَ شَرُوهُ مُسْتَطِيرًا ۷ وَيُطْعِمُونَ الظَّعَامَ عَلَى حُجَّهِ مِسْكِينًا

از روزی که هست شر آن فراگیر و می‌خوراند طعام را با وجود دوست داشتن آن به بینوا

وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ۸ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا تُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا

ویتیم و اسیر [۸ گویند] همانا می خورانیم شما را برای خشنودی الله نمی خواهیم از شما پاداشی و نه سپاسی را

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَنْطَرِيرًا ۹

همانا ما می ترسیم از پروردگار خود روزی که گرفته [۹] پس نگهداشت آنان را الله از شر آن

الْيَوْمَ وَلَقَّهُمْ نَصْرَةً وَسُرُورًا ۱۱ وَجَرَنَّهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا

روز و رسانید به ایشان خرمی و شادمانی را [۱۱] او پاداش داد به ایشان به سبب اینکه شکیبایی کردند بهشت و جامه ابریشمی را

۱۲ مُشَكِّينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمَهَرِيرًا

تکیه کنندگان اند در آن بر تخت ها نمی بینند در آن آفتایی و نه سرمایی را [۱۲]

وَدَائِنَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذِلَّةً قُطْوَفُهَا نَذِلِيلًا وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِثَانِيَةٍ

ونزدیک است بر ایشان سایه های آن و فرود آمده است میوه های آن و گردانیده می شود بر ایشان ظرف هایی

۱۴ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكَابِ قَاتَ قَوَارِيرًا ۱۵ نَقْدِيرًا قَدَرُوهَا قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ

از نقره و تنج هایی که باشد بلورین [۱۵] بلورهای نقره فام که آنها را اندازه گیری کرده اند اندازه کردند

وَيُسْقَونَ فِيهَا كَأسًا كَانَ مِنْ أَجْهَا زَنجِيلًا ۱۶ عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّ سَلَسِيلًا

و نوشانیده شوند در آنجا پیمانه ای که هست آمیزه اش زنجیل [۱۶] چشم‌های در آن که نامیده می شود سلسیل

۱۷ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَنٌ مُخْلَدُونَ إِذَا رَأَيْتُمْ حَسِنَتِهِمْ لَوْلَوًا مَنْثُورًا

ومی گردد بر گردشان نوجوانانی که همیشه نوجوان باشدند چون بینی ایشان را می پنداری ایشان را مروارید پراکنده اند

۱۸ وَإِذَا رَأَيْتَ هَمَّ رَأَيْتَ نَعِيَّا وَمُلَكًا كَيْرًا ۱۹ عَلَيْهِمْ شَيْبٌ سُنْدِسٌ

و چون بنگری آنجا بینی نعمت های فراوان و فرمانروایی بزرگی را [۱۹] بالایشان جامه های ابریشم نازک

۲۰ خَضْرٌ وَلَسْتَرْقٌ وَحَلْوَأَ سَأَوَرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَنَهُمْ رَبِّهِمْ شَرَابًا

سبز رنگ و ابریشم ستر است و پوشانیده شوند دستواره هایی از نقره و بنوشاند به ایشان پروردگارشان شرابی

۲۱ طَهُورًا ۲۲ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا

پاک را [۲۲] همانا این هست برای شما پاداشی و باشد کوشش شما سپاس داشته شده همانا

۲۳ نَحْنُ نَزَلَنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا فَاصْرِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ

ما فرود آورده ایم بر تو قرآن را فرود آوردنی پروردگاری و اطاعت ممکن

۲۴ مِنْهُمْ ءَاشِمًا أَوْ كُفُورًا وَأَذْكُرْ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

از ایشان گنهکار یا ناسپاسی را پروردگارت را صبح و شام

وَمِنْ أَلَّلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَيِّحَهُ لَيْلًا طَوِيلًا
وَبَخْشِي از شب را سجده کن و به پاکی بستای او را [در] شبی دراز
۲۶ بی گمان

هَوْلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا
این گروه دوست می دارند دنیای زودگذر را و امی گذارند پشت سر خود روزی گران را ما
۲۷ ۲۸

خَلَقْتَهُمْ وَسَدَّدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شَئْنَا بَدَلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبَدِيلًا
آفریدیم آنان را و محکم کردیم بندهای بدنشان را و هرگاه بخواهیم جایگزین کنیم مانندشان را جایگزین کردیم

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ أَخْذَ إِلَى رَيْهَةِ سَيِّلَةٍ
۲۹ همانا این پندی است پس هر که خواهد در پیش گیرد به سوی پروردگار خود راهی را
۳۰

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
و نمی خواهید شما مگر اینکه بخواهد الله بی گمان الله هست بس دنای سنجیده کار

يُدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعْدَ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
داخل می کند هر که را خواهد در رحمت خود و برای ستمکاران آمده است برایشان عذاب دردناک را

سُورَةُ الْمَرْسَلَاتِ

آیاتها
۵۰ترتیبها
۷۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

وَالْمُرْسَلَتِ عَرْفًا فَالْعَصِفَةِ عَصْفًا ۱
سوگندیه آن فرستاده های بیاپی که توفنده اند تووفینی و سوگندیه آن پراکندگان پراکنندی
۲ ۲

فَالْفَرِقَةِ فَرَقًا فَالْمُلْقَيَّتِ ذِكْرًا ۴
که جایی فکنان اند جداکردنی آنگاه القاء کنندگان اند ذکری را آنچه ایجاد کنندگان اند ذکری را آنچه
۳ ۳

تُوعَدُونَ لَوْقَعٌ فَإِذَا النُّجُومُ طِمسَتْ ۷
وعده داده اید قطعاً واقع شدنی است پس آنگاه که ستارگان محو شوند و چون آسمان شکافته شود
۴ ۷

وَإِذَا الْجَابُ سُفَّتْ ۱۰ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقْتَتْ ۱۱
و آنگاه که کوه ها خرد پراکنده گردند و آنگاه که برای پیامبران وقت معین شود برای کدامین روز تعیین وقت شده است
۵ ۱۰ ۱۱

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۱۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ وَلِيُوْمِيَّدِ ۱۳
برای روز داوری [و جدایی] و چه چیزی آگاهت کرد که چیست روز داوری [و جدایی] وای در آن روز
۱۲ ۱۳

لِلْمُكَدَّبِينَ ۱۵ أَلَمْ نَهَلِكْ آلَاءَ الْأَخْرِينَ ۱۶
بر تکذیب کنندگان آیا هلاک نکردیم پیشینیان را باز در پی آنها هلاک می کنیم پیشینیان را
۱۴ ۱۵ ۱۶

كَذِلَكَ نَفَعَلْ بِالْمُجْرِمِينَ ۱۷ وَلِلْمُكَدَّبِينَ ۱۸
این چنین می کنیم با بزهکاران بر تکذیب کنندگان در آن روز وای در آن روز
۱۷ ۱۸

۲۰ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ إِلَى قَدَرِ
آیا نیافریدیم شما را از آبی پست و بی ارزش پس قرار دادیم آن را در قرارگاهی استوار تا اندازه ای

۲۱ مَعْلُومٌ فَقَدَرَنَا فَنِعْمَ الْقَدِيرُونَ وَيْلٌ يَوْمِئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ
۲۲ معین باز اندازه گرفتیم آن را و خوب تواناییم ویل یومیذ لملکذبین

۲۳ أَلَّمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا رَوْسَى وَجَعَلَنَا فِيهَا رَوْسَى
آیا قرار ندادیم زمین را دربرگیرنده زندگان و مردگان و قراردادیم در زمین کوه های

۲۴ شَمِخَتِ وَاسْقَيْنَكُمْ مَاءً فَرَاتًا وَيْلٌ يَوْمِئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ
بلند را و نوشانیدیم به شما آبی گوارا را ویل یومیذ لملکذبین

۲۵ أَنطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُ بِهِ تُكَذِّبُونَ وَيْلٌ يَوْمِئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ
بروید به سوی همان چیزی که شما آن را تکذیب می کردید ویل یومیذ لملکذبین

۲۶ شَعْبٌ لَا ظَلِيلٌ وَلَا يَغْنِي مِنَ الْلَّهِ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ
شعبه است نه سایه بان است و نه بازمی دارد از زبانه آتش را همانا آن آتش می اندازد شراره هایی را

۲۷ كَالْقَصْرِ كَانَهُ جِنَلتُ صَفْرٌ وَيْلٌ يَوْمِئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ
مانند قصر گویا آن شترانی زرد رنگ اند ویل یومیذ لملکذبین

۲۸ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ وَيْلٌ يَوْمِئِذٍ
این روزی است که سخن نمی گویند و اجازه داده نشود به ایشان که عذرخواهی کنند وای در آن روز

۲۹ لَمَكْدِيْنَ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَنَتُ وَالْأَوَّلَيْنَ فَإِنْ كَانَ
بر تکذیب کنندگان این روز داوری و جدایی [حق از باطل] است جمع کردیم شما و پیشینیان را پس اگر هست

۳۰ لَكُمْ كَيْدُ فِكِيدُونِ وَيْلٌ يَوْمِئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ إِنَّ الْمُنَقِّنَ فِي
شما را نیرنگی در حق من نیرنگ ورزید وای در آن روز بر تکذیب کنندگان همانا پرهیز کاران در

۳۱ ظَلَلَ وَعِيُونٍ وَفَوَّكَهُ مِمَّا يَشْتَهُونَ كُلُوا وَأَشْرِبُوا هَنِيَّةً
سایه ها و [در کنار] نهرهایند و میوه ها از آپچه دلخواهشان است بخورید و بیاشامید گوارایتان باد

۳۲ بِعَا كَنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّا كَذَلِكَ بَخْرِي الْحُسَيْنَ وَيْلٌ يَوْمِئِذٍ
به پاداش آپچه می کردید همانا ما این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را وای در آن روز

۳۳ لَمَكْدِيْنَ كُلُوا وَتَمْنَعُوا قَلِيلًا كُلُوا وَبَهْرَه بِرْغَيرِيدَ اندِكَى
بر تکذیب کنندگان بخورید و بهره برگیرید اندکی همانا شما وای در آن روز

۳۴ لَمَكْدِيْنَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَرْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ وَيْلٌ يَوْمِئِذٍ
بر تکذیب کنندگان و چون گفته شود به ایشان رکوع کنید وای

۳۵ لَمَكْدِيْنَ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ سَخَنَ يَوْمَنُوتَ
بر تکذیب کنندگان پس به کدامین سخن بعد از آن ایمان می آورند ویل یومیذ لملکذبین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

جزء سی
۵۹ حزب

- ۱۰۰ عَمَ يَسَّأَلُونَ**
از چه می پرسند [مردم] از یکدیگر از آن خبر بزرگ که ایشان در آن اختلاف دارند
- ۱۱۰ لَّا سَيَعْلَمُونَ**
چنین نیست به زودی خواهد داشت باز هم چنین نیست به زودی خواهد داشت آیا قرار ندادیم زمین را بستری [برای زندگانی]
- ۱۲۰ وَالْجَبَالُ أَوْقَادًا وَخَلْقَنَكُمْ سُبَابَاً**
و کوه ها را میخ ها و آفریدیم شما را جفت جفت [نرو ماده] و قرار دادیم خواب شما را سبب آرامش
- ۱۳۰ وَجَعَلْنَا مَعَاشًا وَبَنَيْنَا**
و بنیان کردیم مایه زندگی روز را و قرار دادیم پوششی و قرار دادیم شب را
- ۱۴۰ وَفَوَّقَكُمْ سَبَعاً**
بالای سر شما هفت [آسمان]
- ۱۵۰ مِنَ الْمُعَصَرَاتِ مَاءً شَجَاجَا لَنْخَرَ**
از ابرهای فشارنده آبی ریزان را تا برآوریم به واسطه آن دانه و گیاه را و باغ های
- ۱۶۰ أَلْفَافًا إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا**
درهم پیچیده بی گمان روز داوری [و جدایی] هست وعده گاه [مردم] روزی که دمیده شود در صور
- ۱۷۰ فَنَأَتُونَ أَفَوَاجًا وَفَثَحَتِ الْسَّمَاءُ وَسُرَرَتِ**
پس می آید فوج فوج و گشوده شود آسمان و می شود دارای درهایی و روان کرده شوند
- ۱۸۰ الْجَبَالُ فَكَانَ سَرَابًا إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَ مِرْصَادًا لِلطَّغِينَ**
کوه ها پس شوند همچون سراب بی شک دوزخ هست در کمین برای سرکشان
- ۱۹۰ مَعَابًا لَيَثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرَدًا وَلَا شَرَابًا**
بازگشتگاهی است درنگ کنندگان در آن سالیانی نمی چشند در آنجا خنکی و نه نوشیدنی را
- ۲۰۰ إِلَّا حَمِيَّا وَغَسَاقًا جَرَاءَ وِفَافًا كَانُوا إِنَّهُمْ كَانُوا**
مگر آب داغ و خونابه ای بدبو پاداشی موافق [کردار آنها] چراکه آنان خود
- ۲۱۰ لَا يَرْجُونَ حِسَابًا وَكَذَبُوا كِذَابًا بَيَانِنَا وَكُلَّ شَيْءٍ**
امید نداشتند به حسابی و تکذیب می کردن آیات ما را سخت و هر چیزی را
- ۲۲۰ أَحْصَيْنَاهُ كِتَبًا فَذُوقُوا فَلَنْ تَرِيدُكُمْ إِلَّا عَذَابًا**
شمارش کرده ایم به نوشتن پس بچشید که هرگز نه آفراییم بر شما جز عذاب را

۲۱ **حَدَّا يَقَ وَأَعْنَبَا** ۲۲ **وَكَوَاعِبَ أَزْرَابَا** ۲۳ **وَكَاسَا**
 بی گمان برای پرهیز کاران کامیابی است **۲۴** و دوشیزگانی ناریستان هم سال **۲۵** باع ها و انگورها **۲۶** و جام های
۲۷ **دِهَا قَا لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغُوا وَلَا كِذَابًا جَزَاءَ مِنْ رَبِّكَ عَطَاءَ**
 لبریز **۲۸** نمی شنوند در آنجا سخنان بیهوده و نه تکذیب سخنی را **۲۹** پاداشی است از جانب پروردگارت عطای
۳۰ **حِسَابًا رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ**
 از روی حساب **۳۱** پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آن دو است **۳۲** [الله] مهرگستر نتوانند
۳۳ **مِنْهُ خَطَابًا يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفَّا لَا يَتَكَلَّمُونَ**
 در برابر او هیچ سخنی را **۳۴** روزی که می ایستند روح و فرشتگان به صفت سخن نگویند
۳۵ **إِلَّا مَنْ أَذْنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ**
 مگر کسی که اجازه دهد او را **۳۶** [الله] مهرگستر و گوید [گفتاری] درست **۳۷** آن [روزن] روز حق است پس هر که
۳۸ **شَاءَ اتَّخَذَ إِلَى رَبِّهِ مَئَابًا إِنَّا أَنذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ**
 خواهد بگیرد به سوی پروردگارش راه بازگشتی را **۳۹** همانا ما بیم دادیم شما را از عذابی نزدیک روزی که
۴۰ **يَنْظُرُ الْمَرءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلِيَّتِنِي كُنْتُ تَرْبَابًا**
 بنگرد آدمی چیزی را که پیش فرستاده است با دو دستش و گوید کافر کاشکی من می بودم خاک

آیاتها

۴۶

ترتیبها

۷۹

سُورَةُ النَّازِعَاتِ**بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**

به نام الله مهر گستر مهربان

۱ **غَرْفَا وَالنَّسِيطَاتِ نَشَطا** ۲ **وَالنَّزِعَاتِ سَبَحا**
 سوگند به آن فرشتگان برکتمند به طور کامل **۳** و سوگند به آن فرشتگان شناور که شناوراند
۴ **فَالسَّيْقَاتِ سَبَقا** ۵ **يَوْمَ تَرْجُفُ الْرَّاحِفَةُ**
 پس پیشی گیرندگان آند پیشی گرفتند **۶** آنگاه تبییر کنندگان هر کاری هستند **۷** در روزی که به لرزه در آید آن بانگ عظیم [لرزه افکن]
۸ **أَبْصَرُهَا قُلُوبُ وَاحِدَةٌ يَوْمَيْنِ** ۹ **رَادِفَةً تَتَّبِعُهَا**
 به دنبال آن بانگی دیگر برآید **۱۰** دل هایی در آن روز ترسانند **۱۱** **خَشِعَةً يَقُولُونَ أَءَنَا**
۱۱ **أَءِ ذَا كُنَّا** ۱۲ **لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ** ۱۳ **فَإِنَّمَا هِيَ زَرْجَرَةٌ**
 فروافتاده است **۱۴** می گویند آیا ما برخواهیم گشت به حالت اول **۱۵** آیا وقتی که شویم
۱۶ **عِظَلَمَا نَخَرَةً قَالُوا تَلَكَ إِذَا كَرَةً خَاسِرَةً** ۱۷ **فَإِنَّمَا هِيَ زَرْجَرَةٌ**
 استخوان های پوسیده **۱۸** [به مسخره] گویند این در این هنگام بازگشتی زیان اور خواهد بود **۱۹** پس آن یک فریاد است
۲۰ **وَجِدَةً فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ** ۲۱ **هَلْ أَئْنَكَ حَدِيثُ مُوسَى**
 و بس ناگهان ایشان در روی زمین حاضر می شوند **۲۲** آیا رسیده است به تو داستان موسی

إِذْ نَادَهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقْدَسِ طَوَّى ۱۶ **أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى**

آنگاه که نداد او را پروردگارش در سرزمین پاک «طوی»^{۱۷} برو به سوی فرعون همانا و سرکشی کرده است

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى ۱۷ **وَأَهْدِيَكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى** ۱۸ **فَأَرَأَهُ**

پس بگو آیا میل داری که به پاکی گرایی^{۱۸} و راه نمایم تو را به سوی پروردگارت^{۱۹} پس بترسی^{۲۰} پس بنمودش

آلَيَّةَ الْكُبْرَى ۲۱ **فَكَذَّبَ وَعَصَى** ۲۰ **فَحَسَرَ** ۲۲ **يَسْعَى** ۲۳ **أَدْبَرَ** ۲۴ **أَلَايَةَ الْكُبْرَى**

آن معجزه بزرگ را^{۲۱} پس تکذیب کرد و نافرمانی نمود^{۲۰} پس پشت گردانید در حالی که می کوشید^{۲۲} پس گرد آورده همه را

فَنَادَى فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ۲۳ **فَأَخْذَهُ** ۲۴ **اللَّهُ نَكَالُ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى**

و ندا کرد^{۲۳} پس گفت منم پروردگار برتر شما^{۲۴} پس گرفتار کرد او را الله به عذاب آخرت و دنیا

إِنَّ فِي ذَلِكَ لِعْرَةً لِمَنْ يَخْشَى ۲۵ **أَنَّمِّ إِنَّمَّا أَشَدُ خَلْقًا أَمِ الْسَّمَاءُ** ۲۶ **بَنَثَهَا**

همانا در این [داستان] عبرتی است برای کسی که بترسد^{۲۵} آیا آفریدن شما دشوارتر است یا آسمان که بنانمود آن را

رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّنَهَا وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ صُحَّهَا ۲۷ **وَأَلَّا رَضَّ** ۲۸ **بَعْدَ ذَلِكَ دَحَنَهَا** ۲۹ **وَأَلَّا رَضَّ**

بر افراشت سقفش را و آن را پرداخت^{۲۷} و تاریک کرد شب آن را و آشکار نمود روشی روز آن را^{۲۸}

وَأَلَّا رَضَّ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَنَهَا ۲۹ **أَخْرَجَ مِنَهَا مَاءَهَا** ۳۰ **وَمَرَّ عَنْهَا**

و زمین را پس از آن صاف و هموار نمود^{۲۹} برآورد از زمین آب آن را و چراگاه آن را

وَالْجِبَالَ أَرْسَنَهَا ۳۱ **مَنْعَمًا لَكُمْ وَلَا نَعِمْكُمْ** ۳۲ **فَإِذَا جَاءَتِ الظَّامَةُ**

و کوه هارا استوار ساخت^{۳۱} تا بهره مندی ای باشد برای شما و برای چهار بیان شما^{۳۲} پس وقتی که باید بزرگ ترین

الْكُبْرَى يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَنُ مَا سَعَى ۳۳ **وَبِرَزَتِ الْجَحِيمُ** ۳۴ **الْكُبْرَى يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَنُ مَا سَعَى**

هنگامه روزی که به یاد آورد انسان آنچه کوشش کرده است^{۳۳} و پدیدار شود دوزخ را

لِمَنْ يَرَى فَمَمَا مَنْ طَغَى ۳۵ **وَإِنَّهُمْ لِحَيَوَةَ الدُّنْيَا** ۳۶ **فَإِنَّ الْجَحِيمَ**

برای هر کس که بینند^{۳۵} پس هر که سرکشی کرده باشد^{۳۶} و ترجیح داده باشد زندگانی دنیا را^{۳۷} پس بی گمان، دوزخ

هِيَ الْمَأْوَى وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفَسَ عَنِ الْهُوَى ۳۸ **فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى**

همان جایگاه اوست^{۳۸} و اما کسی که بترسد از ایستادن در حضور پروردگارش و بازدارد نفس را از هوس

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مَرْسَنَهَا ۳۹ **فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مَرْسَنَهَا**

پس بی گمان، بهشت همان جایگاه اوست^{۳۹} می پرسند از تو درباره رستاخیز که کی است و قوع آن

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَنَهَا إِلَى رَبِّكَ مُنْتَهَهَا إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ ۴۰ **فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَنَهَا إِلَى رَبِّكَ مُنْتَهَهَا إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ**

چه کار تو را از یاد آن^{۴۰} به سوی پروردگار توست^{۴۱} فرجام آن^{۴۲} همانا تو بیم دهنده ای

مَنْ يَخْشَنَهَا كَانَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا عَسَيَّةً أَوْ صُحَّهَا ۴۳ **مَنْ يَخْشَنَهَا كَانَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا عَسَيَّةً أَوْ صُحَّهَا**

کسی را که می ترسد از آن^{۴۳} روزی که بینند آن را درنگ نکرده بودند [در دنیا]^{۴۴} مگر شامگاهی یا چاشتگاه آن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

۱۰۰ عَسَ وَتَوَلَّ أَن جَاءُهُ الْأَعْمَى وَمَا يُدْرِكَ لَعَلَهُ يَرَى

روی ترش کرد و رخ بر تافت **۱۰۱** به سبب آنکه بیامد پیش او آن نایینا **۱۰۲** و چه چیزی آگاهت می سازد شاید او به پاکی گراید **۱۰۳** یا

۱۰۴ يَذَّكَرُ فَتَنَفَعُهُ الذِّكْرَى

پند گیرید پس سود دهد او را آن پند **۱۰۵** اما آن که خود را بی نیاز بیند [از هدایت **۱۰۶**] پس تو به او می پردازی

۱۰۷ وَمَا عَلَيْكَ أَلَا يَرَى وَأَمَّا مَن جَاءَكَ يَسْعَى وَهُوَ يَخْسِى

و نیست بر عهده تو که به پاکی نگراید **۱۰۸** و اما آن که آمد پیش تو شتابان **۱۰۹** وا او می ترسد **۱۱۰** پس تو

۱۱۱ عَنْهُ نَلَهَى كَلَّا إِنَّهَا نَذِكْرَةٌ

از اوی [به دیگری] مشغول می شوی **۱۱۲** چنین نیست همانا این آیات پند است **۱۱۳** پس هر که خواهد از آن پند گیرید **۱۱۴** در صحیفه های ارجمند

۱۱۵ مَرْفُوعَةٌ مُطَهَّرَةٌ

بلند مرتبه پاکیزه **۱۱۶** به دست نویسنده گانی **۱۱۷** بزرگ منش نیکوکردار **۱۱۸** کشته باد انسان

۱۱۹ مَا أَكْفَرُهُ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ

چقدر ناسیپ است **۱۲۰** از چه چیزی آفرید او را **۱۲۱** از یک قطره آب آفریدش پس به اندازه قرارش داد **۱۲۲** پس

۱۲۳ السَّيْلَ يَسِّرُهُ

راه را آسان سازد برای او **۱۲۴** باز بمیراند او را پس در گورش کند **۱۲۵** پس وقتی که خواهد برانگیزدش **۱۲۶** چنین نیست

۱۲۷ لَمَّا يَقْضِي مَا أَمْرَهُ فَلَيَنْظُرِ الْإِنْسَنَ إِلَى طَعَامِهِ

هنوز انجام نداده آیچه را که فرمانش داده است **۱۲۸** پس باید نگرد آدمی به خوراک خویش **۱۲۹** همانا ریختیم آب را ریختنی

۱۳۰ شَقَقَنَا الْأَرْضَ شَقَّا

باز شکافتیم زمین را [از گیاه] شکافتی **۱۳۱** پس رویانیدیم در آن دانه ای را **۱۳۲** و انگور و سبزیجات را **۱۳۳**

۱۳۴ وَنَخْلًا وَرَيْتُونَا وَنَخْلًا

و زیتون و خرما را **۱۳۵** و باغ های پر درخت را **۱۳۶** و میوه و چراگاه را **۱۳۷** بهره ای برای شما

۱۳۸ وَلَا نَعْمَمُكُمْ

و چهار پایان تان **۱۳۹** پس وقتی که بیاید آن بانگ سهمگین **۱۴۰** روزی که بگریزد مرد از برادرش

۱۴۱ وَأَمِيهِ وَصَاحِبِهِ

واز پدرش **۱۴۲** و از همسرش و از پسرانش **۱۴۳** برای هر مردی از ایشان آن روز کاری است که

۱۴۴ وَجْهٌ يَوْمَدِ مُسْفَرَةٌ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبِشَرَةٌ

او راه ب خود سرگرم می دارد **۱۴۵** چهره هایی در آن روز تابانند **۱۴۶** خندان و شادمانند **۱۴۷** و چهره هایی

۱۴۸ يُغْنِيهِ

در آن روز بر آنها غبار و تیرگی است **۱۴۹** فرو گیرد آنها را سیاهی **۱۵۰** آنان همان کافران بد کارند

سُورَةُ الْتَّكَوِيرِ

ترتیبها
۸۱آیاتها
۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

۱ وَإِذَا النُّجُومُ كُوَرَتْ أَنْكَدَرَتْ ۲ وَإِذَا الْجِبَالُ تَيَّرَهُ شَوْنَدْ وَأَنْجَاهُ كَهْ كُوهْ هَا

۲ سُرِّتْ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطَلَتْ ۳ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشَرَتْ رُوَانْ شَوْدْ وَأَنْجَاهُ كَهْ شَترَانْ دَهْ مَاهَهْ رَهَا شَوْنَدْ گَرَادَورَهْ شَوْنَدْ

۴ وَإِذَا الْبَحَارُ شُرَقَتْ ۵ وَإِذَا الْبَحَارُ سُرَقَتْ ۶ وَإِذَا النُّفُوسُ رُوَجَتْ ۷ وَإِذَا سُرَجَتْ ۸ وَإِذَا الصُّفُفُ شُرَقَتْ ۹ وَإِذَا قُتِلَتْ ۱۰ وَإِذَا الْمَوَدَّةُ سُرِّلَتْ ۱۱ وَإِذَا الْسَّمَاءُ كُشِطَتْ ۱۲ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُرِّعَتْ ۱۳ وَإِذَا الْجَنَّةُ بُرَكَنَهْ شَوْدْ وَأَنْجَاهُ كَهْ دُونَخْ بِرَافَرُونَهْ شَوْدْ وَأَنْجَاهُ كَهْ بِهَشْتْ

۱۴ فَلَا أُقْسُمُ بِالْخَنِسِ ۱۵ أَزْلَفَتْ عَلَمَتْ نَفْسٌ مَا أَحْضَرَتْ ۱۶ نَزِدِكَ آورَهْ شَوْدْ آنَ روزَ بِلَانَدْ هَرَکَسِی آنچَه را که حاضر ساخته است ۱۷ پس [چنان نیست که کافران پندراند] سوگند به ستارگان بازگردند ۱۸ الْجَوَارِ الْكَنْسِ وَالْيَلِ إِذَا عَسَسَ وَالصُّبْحِ إِذَا ثَنَفَسَ آن روندگان نهان شونده ۱۹ و سوگند به شب آنگاه که پشت کند ۲۰ و سوگند به صبح آنگاه که بردمد

۲۱ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَوْفِرٍ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٌ مُطَاعٌ همانا آن [قرآن] سخن فرستاده ای ارجمند است ۲۲ توانمندی نزد صاحب عرش بلند جایگاه ۲۳ فرمان برده شده

۲۴ وَمَا هُوَ بِقُوَّلٍ شَيْطَنٍ بِضَيْنِينِ ۲۵ وَمَا هُوَ بِقُوَّلٍ شَيْطَنٍ رَجِيمٍ و نیست او بر [گزارش از] غیب بخیل ۲۶ فَأَيْنَ تَذَهَّبُونَ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرُ لِلْعَالَمِينَ ۲۷ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ پس کجا می روید ۲۸ نیست این [قرآن] مگر پندی برای جهانیان ۲۹ برای هرکس که بخواهد از شما که

۲۹ يَسْتَقِيمَ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۳۰ آن یَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۳۱ آنکه بخواهد اللَّهُ پروردگار جهانیان

آیاتها
۱۹

سُورَةُ الْأَنْفَاطِ

ترتیبها
۸۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ
أَنْجَاهُ كَهْ أَسْمَانَ
وَإِذَا الْكَوَافِرُ
بِشَكَافِدَ وَأَنْجَاهُ كَهْ دَرِيَاهَا

فُجِّرَتْ رُوْاْنُ وَدَرْهَمُ شَوْنَدَ
وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثَرَتْ هَرَكَسِيَّ
عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ
وَأَنْجَاهُ كَهْ سَتَارَگَانَ بَدَانَدَ

وَأَخْرَتْ يَتَأَيَّهَا إِلَيْسَنْ مَا غَرَّكَ
وَبِرَيَّكَ الْكَرِيمِ الَّذِي
وَبِرْجَائِيْهِ نَهَادِهِ اسْتَهَدَتْ آنَ كَهْ

خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَلَكَ
بِيَافِرِيدِ تُورَا پَسِ رَاسِتِ انْدَامِ كَرْدِ تُورَا وَمَتَعَالِدِ سَاخْتِ تُورَا
يَهَوَهُ درِهِ صَوْرَتِيَّ کَهْ خَوَاستِ تَرْكِيْبِ دَادِ تُورَا

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ يَالَّدِينِ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحْفِظِيْنَ
چَنِينِ نِيَسْتَ بلَكَهْ درُوغِ مِيْ شَمِيرِدَ رُوزِ جَزاً رَا وَبِيْ گَمَانَ بِرَشَماً گَماَشْتَهِ شَدِهِ انْدَنَگَهَبَانَیِّ

كَنِينَ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ
نوَسِنْدَگَانِیِّ مِيْ دَانَدَ آنَچَهِ رَا مِيْ كَنِیدَ هَرَأِيَّهِ نِيكَوَارَانَ درِ نَعْمَتِ [فَرَاوانَ اندَ]

الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيْمِ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَايِيْنَ
بدِکَارَانَ درِ دَوْزَخِ اندَ وَارِدَ آنَ مِيْ شَوَدَ بِهِ رُوزِ جَزاً وَنِيَسْتَندَ اِيشَانَ ازَ آنَ نَاضِيدَ

وَمَا أَدْرَنَكَ مَا يَوْمُ الَّدِينِ شَمَّ مَا أَدْرَنَكَ مَا يَوْمُ الَّدِينِ
وَچَهِ چَیَّزِی اَگاهَتِ کَرَدَ کَهْ چِیَستِ رُوزِ جَزاً بازَ چَهِ چَیَّزِی اَگاهَتِ کَرَدَ کَهْ چِیَستِ رُوزِ جَزاً

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَيْدِ لِلَّهِ
روزِی اسْتَ کَهْ اِختِیارِ نَدارَد هِیَجَ کَسِ برَایِ دِیَگَرِی چَیَّزِی رَا وَفَرَمانَ درِ آنَ رُوزِ ازَ آنِ اللهِ اسْتَ

نصف
حزب
۵۹

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

آیاتِها
۳۶ترتیبِها
۸۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ إِذَا الْذِينَ
بِرَكَمِ فَرُوشَانَ آنَانِیَ کَهْ چُونَ بِهِ پِیَمانَهِ ستَانَدَ بِرَ مرَدمَ بِهِ تَمامَیِ ستَانَدَ

وَإِذَا كَلُوْهُمْ أَوْ وَرَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ أَلَا يُظْنُ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ
وَچَونَ بِهِ پِیَمانَهِ دَهَنَدِ بِیَشَانَ یَا بِهِ وزَنَ دَهَنَدِ اِيشَانَ رَا کَمِ دَهَنَدَ آیَا گَمَانَ نَمِیِ برَندَ کَهْ آنَانَ کَهْ بِیِ گَمَانَ

مَبْعَوْتُونَ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ
برانگیخته شوندَ بِرَایِ رُوزِیِ بَزَرَگِیِ رُوزِیِ کَهْ مِیِ اِیَسْتَندَ مرَدمَ درِ پِیَشَگَاهِ پِرورِدَگَارِ جَهَانِیَانَ

كَلَّا إِنَّ كِتَبَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِينٍ **كِتَبٌ** **وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِينٌ** **۷**
 چنین نیست همانا نامه [اعمال] بدکاران در سجين است **۷** و چه چیزی آگاهت کرد که چیست سجين **۸** کتابی است

مَرْفُومٌ وَلِلْيَوْمِ **۹** **يَوْمِئِذٍ** **لِلْمُكَذِّبِينَ** **۱۰** **الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ يَوْمَ الدِّينِ** **۱۱**
 نوشته شده **۱** وای در آن روز بر تکذیب کندگان **۱۰** آنانی که تکذیب می کنند روز جراء را

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدِي أَشِيمٌ **۱۲** **إِذَا ثُلَّ عَلَيْهِ إِيَّنَا قَالَ أَسْطِرُ**
 و تکذیب نمی کند آن را مگر هر تجاوزکننده گنهکار **۱۲** چون خوانده شود بروی آیات ما گوید افسانه های

الْأَوَّلِينَ **۱۳** **كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ** **۱۴** **كَلَّا إِنَّهُمْ**
 پیشینیان است **۱۳** چنین نیست بلکه زنگار زده است بر دل هایشان آنچه کسب می کردند **۱۴** چنین نیست همانا آنان

عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمِئِذٍ لَّمَحْجُوْنَ **۱۵** **مُمَّ إِنَّهُمْ بِقَالُوا أَجَحِّمَ** **۱۶**
 از [رحمت] پروردگار خویش آن روز بازداشتہ اند **۱۵** پس همانا ایشان درخواهند امد **۱۶** پس گفته می شود

هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ **۱۷** **كَلَّا إِنَّ كِتَبَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلَيْنَ**
 این است آنچه که شما آن را تکذیب می کردید **۱۷** هرگز چنین نیست همانا نامه اعمال نیکوکاران در علیین است

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيْوَنَ **۱۸** **كِتَبٌ مَرْفُومٌ** **۱۹** **يَشَهُدُهُ الْمُقْرِبُونَ** **۲۰**
 و چه چیز آگاهت کرد که چیست علیون **۱۸** شاهد هستند آن را مقربان **۲۰** نوشته شده **۱۹** کتابی است

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ **۲۱** **عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ** **۲۲** **تَعْرُفُ فِي**
 همانا نیکوکاران در نعمتی [بزرگ] اند **۲۲** بر تخت ها نشسته نظاره می کنند **۲۲** می شناسی در

وُجُوهُهُمْ نَصْرَةَ النَّعِيمِ **۲۳** **يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ** **۲۴**
 چهره هایشان شادابی نعمت را نوشانیده می شوند از شراب خالص **۲۳** سر به مهر **۲۴**

وَفِي ذَلِكَ فَلَيْتَنَافِسَ الْمُنْتَفِسُونَ **۲۵** **وَمِنْ أَجْهُودِهِ** **۲۶**
 و در این گونه [نعمت] است که باید رقبابت کنند رقبابت کندگان **۲۵** و امیزه آن **۲۶** که مهر آن مشک است

مِنْ تَسْنِيمٍ **۲۷** **عَيْنَا يَشَرَبُ** **۲۸** **بِهَا الْمُقْرَبُونَ** **۲۹**
 از تسنیم است **۲۷** آن چشمها ای است که می نوشد از آن مقربان **۲۸** همانا کسانی که

أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا **۳۰** **يَضْحِكُونَ** **۳۱** **وَإِذَا مَرَّوا بِهِمْ**
 مجرم بودند به کسانی که ایمان داشتند برآنان **۳۰** ایمان داشتند می خندیدند **۳۱** و چون می خندیدند

يَنْغَامُونَ **۳۲** **وَإِذَا أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ** **۳۳** **إِلَيْهِمْ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا** **۳۴**
 [به تمسخر] چشمک می زندند **۳۲** و چون بازمی گشتند شاد و سرمست **۳۳** به سوی کسان خود بازمی گشتند

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ **۳۵** **وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ** **۳۶**
 و چون می دیدند ایشان را می گفتند قطعاً اینان گمراهان اند **۳۵** و حال آنکه فرستاده نشده بودند که برآنان

حَفِظِينَ **۳۷** **فَلَيْلَمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ** **۳۸** **الْكُفَّارِ يَضْحِكُونَ** **۳۹**
 نگهبانی کنند **۳۷** پس امروز کسانی که ایمان آورند به ایمان آورند **۳۸** کافران می خندند **۳۹**

عَلَى الْأَرَائِكِ يُنْظَرُونَ ۳۵ هَلْ ثُوَبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
درحالی که بر تخت‌ها [نشسته] و می‌نگردند ۳۰ آیا پاداش داده شدند کافران به آنچه که می‌کردند

آیات‌ها
۲۵ترتیب‌ها
۸۴

سُورَةُ الْإِنْشَقَاقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

سه چهارم
حرب
۵۹

إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَتْ ۱ وَأَذْنَتْ لِرَبَّهَا وَحْقَتْ
آنگاه که آسمان بشکافد ۱ و فرمان برد پروردگار خویش را و سزاوار [همین] گردد ۲ و آنگاه که زمین کشیده شود

وَالْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخْلَتْ ۴ وَأَذْنَتْ لِرَبَّهَا وَحْقَتْ
و بینندزاد زمین آنچه را در آن است و خالی گردد ۴ و سزاوار [همین] گردد ۵ پس ای

إِلَّا إِنْسَنٌ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدَّهَا فَمُلْقِيْهِ ۶ فَامَّا مَنْ أُوقَى
انسان همانا تو سخت کوشیده ای به سوی پروردگارت و به سختی پس او را ملاقات خواهی کرد ۶ پس اما کسی که داده شود

كِتَبَهُ بِيَمِينِهِ وَيَنْقِلِبُ ۷ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا
نامه اعمالش به دست راست او ۷ به زودی به حساب او رسیدگی می‌شود به آسانی ۸ و بازمی گردد

إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۹ وَأَمَّا مَنْ أُوقَى كِتَبَهُ وَرَأَهُ ظَهَرِهِ فَسَوْفَ
به نزد خانواده خود شادمانه ۹ و اما کسی که داده شود به او نامه اعمالش از پشت سرش ۱۰ پس

يَدْعُوا ثُبُورًا وَيَصِلَّ سَعِيرًا ۱۱ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا
می خواهد هلاکت را ۱۱ و درمی آید در آتشی افروخته ۱۲ چرا که او بود در میان کسانش شادمان

إِنَّهُ ظَنَّ أَنَّ لَنْ يَحُورَ ۱۴ بَلَّهُ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۱۵ فَلَا أُقْسِمُ
همانا لو گمان می کرد که هرگز [به سوی الله] باز خواهد گشت ۱۴ آری، [باز خواهد گشت] همانا پروردگارش به احوال او بیناست ۱۵ سوگند می خورم

بِاللَّشَقِ وَالْيَلِ وَمَا وَسَقَ وَالْقَمَرِ إِذَا أَتَسَقَ ۱۶
به سرخی شامگاه ۱۶ و سوگند می خورم به شب و آنچه در خود گرد آورد ۱۷ و سوگند به ماہ آنگاه که کامل شود

لَتَرَكِبُنَ طَبَقًا عَنْ طَبَقِ ۱۹ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۲۰ وَإِذَا قُرِئَ
هر آینه خواهید رسید به حالی بعداز حالی ۱۹ پس چه شده است آنان را که ایمان نمی آورند ۲۰ و چون خوانده شود

عَلَيْهِمُ الْقُرْءَانُ لَا يَسْجُدُونَ ۲۱ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ
بر ایشان قرآن ۲۱ سجده نمی کنند بلکه آنان که کفر ورزیده اند [آن را] تکذیب می کنند

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعِنَ ۲۲ فَبَشِّرُهُمْ بِعَذَابِ أَلِيمٍ
والله ۲۲ دانتر است به آنچه در دل خود نگه می دارند ۲۳ پس بشارت بهد ایشان را به عذابی دردنگ

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ ۲۴ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرَ مَمْنُونٍ
مگر آنانی که ایمان اور دند و کردن کارهای شایسته که برای ایشان پاداشی پایان ناپذیر است ۲۴

سجده
مستحب

ترتیبها
۸۵آیاتها
۲۲

سُورَةُ الْبَرْوَجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

۱ وَالْيَوْمِ الْمَوْعِدِ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ
سوگند به آسمان که دارای سوگند به روز و شاهد شده و مشهودی [در آن روز] سوگند به روز و شاهد داده شده برج هاست

۲ قَتْلًا أَخْبَثُ الْأَخْدُودَ
مرگ باد بر آن خندقیان [افروزندگان] آن آتش پر هیمه در کنار آن

۳ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ شَهُودٌ وَمَا نَقَمُوا
قعود نشسته بودند و خود بر آنچه می آوردند برسر مؤمنان شاهد بودند عیب نگرفتند

۴ إِذْ هُرَّ أَنَّارٌ ذَاتُ الْوَقُودِ
آنگاه که در کنار آن خندقیان [افروزندگان] آن آتش پر هیمه

۵ أَنَّكَاهُ كَهْ مَرْغَ بَادِ بَرْ آن

۶ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ شَهُودٌ وَمَا نَقَمُوا
قعود نشسته بودند و خود بر آنچه می آوردند برسر مؤمنان شاهد بودند عیب نگرفتند

۷ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ شَهُودٌ وَمَا نَقَمُوا
آنگاه که در کنار آن خندقیان [افروزندگان] آن آتش پر هیمه

۸ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ
آن که از آن اوست فرمانروایی به الله پیروزمند ستوده

۹ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ إِنَّ الَّذِينَ
السموات و الارض آسمان ها و زمین

۱۰ عَذَابُ الْمُحْرِيقِ
عذاب آتش

۱۱ جَنَّتُ تَجْرِي مِنْ تَحْنِهَا الْأَنْهَرُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَيْرُ
جنت تجری از تنه آن رود از زیر [درختان] آن جوی ها این است آن کامیابی بزرگ همانا گیروگفت

۱۲ إِنَّهُ هُوَ يَبْدِئُ وَيَعِيدُ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ
ریک لشدید اینه هو بیبدئ و یعید و هو الغفور الودود

۱۳ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا يَرِيدُ
پروردگارت بسیار سخت است همانا اوست که آغاز می کند و بازمی گرداند و اوست آن آمرزگار دوستدار [مؤمنان]

۱۴ دُوْلُ الْعَرْشِ الْمَجِيدِ
دو عرش است و بلند جایگاه کننده است هرچه را خواهد آیا آمده است تورا خبر آن سپاهیان

۱۵ فَرَعَوْنَ وَثَمُودَ
فرعون و ثمود [نه] بلکه آنانی که کفر ورزیدند در [نوعی] تکذیب اند

۱۶ بَلْ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ
[سپاهیان] فرعون و ثمود [نه] بلکه آنانی که کفر ورزیدند در [نوعی] تکذیب اند

۱۷ وَرَأَهُمْ مُحِيطٌ
هر سوی ایشان احاطه کننده است بلکه این قرآنی است بلند جایگاه که در لوحی محفوظ است

۱۸ فَرَعَوْنَ وَثَمُودَ
فرعون و ثمود [نه] بلکه آنانی که کفر ورزیدند در [نوعی] تکذیب اند

۱۹ وَاللَّهُ مِنْ
و الله از

۲۰ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ
و راهیم محيط

۲۱ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ
هر سوی ایشان احاطه کننده است بلکه این قرآنی است بلند جایگاه که در لوحی محفوظ است

ترتیبها
۸۶آیاتها
۱۷

سُورَةُ الطَّارِقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

وَالسَّمَاءَ وَالظَّارِقِ ۖ وَمَا أَذْرَكَ مَا الظَّارِقُ ۖ الْجَمُ الْثَاقِبُ ۖ إِن كُلُّ

سوگند به آسمان و آن ستاره شبگرد ^۱ و چه چیزی آگاهت کرد که چیست ستاره شبگرد ^۲ ستاره‌ای است نافذ درخشنان ^۳ نیست هیچ

نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظُ ۖ فَلَيَنْظُرْ إِلَيْنَسْنُ مِمَ خُلُقَ ۖ مِنْ مَاءِ

کسی جزاینکه براو نگهبانی است ^۴ پس باید بنگرد انسان که از چه آفریده شده است ^۵ آفریده شده از آبی

دَافِقٌ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الْصَّلْبِ وَالْتَّرَابِ ۖ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۖ

جهنده ^۶ که بیرون می‌آید از میان پشت واستخوان های سینه ^۷ همانا او بر بازگردانیدنش تواناست

يَوْمَ ثُلَّ السَّرَّايرِ ۖ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا فَاصِرٌ ۖ وَالسَّمَاءُ ذَاتُ الرَّجْعِ ۖ

روزی که آشکار شود رازها ^۸ پس نباشد او را هیچ نیروی ^۹ و نه یاری دهنده ای ^{۱۰} سوگند به آسمان برگرداننده

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّرْعِ ۖ إِنَّهُ لَقُولٌ فَصَلٌ ۖ وَمَا هُوَ بِالْمُزْلِ ۖ إِنَّهُمْ

سوگند به زمین برشکافته [از گیاه] ^{۱۱} که این [قرآن] سخن جدا کننده [حق از باطل] است ^{۱۲} و نیست آن هرگز شوخت ^{۱۳} همانا ایشان

يَكِيدُونَ كَيْدًا ۖ وَأَكِيدُ كَيْدًا ۖ فَمَهْلِ الْكُفَّارِنَ أَمْهَلُهُمْ رُويدًا ۖ

ترفند می‌زنند سخت ^{۱۴} و من نیز [دریارة آنها] ترفند می‌زنم ترفند زدنی ^{۱۵} پس مهلت ده کافران را و فروگزار ایشان را چندی ^{۱۶}

آیاتها
۱۹

ترتیبها
۸۷

سُورَةُ الْأَعْلَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

سَبِّحْ أَسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۖ ۖ ۖ وَالَّذِي خَلَقَ فَسَوَى ۖ

به پاکی بستای نام پروردگارت را که از همه برتر است ^۱ آن که بیافرید پس درست اندام کرد ^۲ و آن که اندازه گیری کرد و راه نمود

وَالَّذِي أَخْرَجَ سَنَقْرِئُكَ ۖ غَنَاءَ أَحَوَى ۖ فَجَعَلَهُ الْمَرْعَى ۖ

و آن که برآورد [گیاه] ^۳ زودا که بر تو خوانیم [قرآن را] ^۴ پس گردانیدش خشک سیاه ^۵

فَلَا تَنْسَى إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۖ وَنِسْرُكَ ۖ

پس فراموش نخواهی کرد ^۶ مگر آنچه را که بخواهد الله همانا الله می‌داند آشکارا و آنچه را که پنهان می‌شود ^۷ و آسان گردانیم تورا

لِلْيُسْرَىٰ فَذِكْرٌ إِنْ نَفَعَتِ الْذِكْرَى ۖ سَيِّدَكُ مَنْ يَخْشَى ۖ

به آسان ترین [راه] ^۸ پس پند بدیه آنکه سود دهد پند دادن ^۹ به زودی پند گیرد کسی که می‌ترسد ^{۱۰}

وَيَثْجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ۖ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكَبْرَىٰ ۖ شَمَ لَا يَمُوتُ ۖ

و دوری می‌کند از آن بدیخت ترین [انسان] ^{۱۱} آن که درمی‌اید به بزرگ ترین آتش ^{۱۲} پس نه بمیرد

فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۖ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَرَكَ ۖ وَذَكَرَ أَسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۖ

در آن و نه زندگی کند ^{۱۳} هر آینه رستگاری یافت کسی که پاکی ورزید ^{۱۴} و یاد کرد نام پروردگار خود را و گذارد نماز را ^{۱۵}

حزب
۶۰

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
 بلکه ترجیح می دهید زندگانی در حالی که آخرت بهتر و پایدارتر است همانا

هَذَا لَفِي الصُّحْفِ الْأُولَى
 هذا لفی الصحف الاولی این [سخنان] قطعاً در صحیفه های پیشینان [بین] هست این و موسی و موسی ابراهیم ابراهیم صحیفه های

آیاتها
۲۶

سورة الغاشیة

ترتیبه
۸۸**بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**

به نام الله مهر گستر مهربان

هَلْ أَتَكَ حَدِيثُ الْغَدِيشِيَّةِ
 هل أتاك حديث الغديشية آیا به تو رسیده است داستان آن [واقعه] فراگیرند در آن روز خوار و زبون است

عَالِمَةٌ نَاصِبَةٌ
 عالمه ناصبه آیه در آیند به آتشی سوزان نوشانده شوند از چشمها جوشان

لَيْسَ لَهُ طَاعَمٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ
 ليس له طعام إلا من ضريع آیه نیست ایشان را خوراکی مگر از گیاهی خاردار که نه فربه کند و نه بازمی دارد از گرسنگی

وَجْهُ يَوْمِئِنْ نَاعِمَةٌ لِسَعِيَهَا رَاضِيَةٌ
 وجهه های در آن روز شاداب و تازه اند به کوشش خویش خشنودند در بهشتی والا

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِغْيَةً
 لا تسمع فيها لغیه آیه نمی شنوند در آن سخن بیهوده را در آن چشمها جاری است در آن تخت های برافراشته

وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ
 و آنگاهای نهاده شده و تونگ هایی

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْأَبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ
 أفالا ينظرون إلى الأبل كيف خلقت آیا پس نمی نگرند به شتران که چگونه آفریده شده اند

وَإِلَى الْجَبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ
 و إلى الجبال كيف نصب آیه که چگونه زمین و به کوه ها که چگونه نصب شده اند

سُطِحَتْ
 سطحه شده است آیه پس پند ده

إِنَّمَا أَنَتْ مُذَكَّرٌ
 إنما أنت مذکر آیه جز این نیست که تو پند دهنده ای نیستی تو

عَلَيْهِمْ لَسَتْ
 عليهم لست آیه گسترده شده است

الْعَذَابَ
 العذاب آیه مسلط

بِعَصِيَطٍ
 بعصیط آیه مگر کسی که روبگرداند و کافر شود پس عذاب می کند او را الله به عذاب

الْأَكْبَرَ
 الأكبـر بزرگ تر

إِنَّ إِلَيْنَا عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ
 إننا إلينا علـينا حسابـهم آیه همانا به سوی ماست بازگشت ایشان پس همانا بر عهده ماست حسابـشان

آیاها
۳۰ترتیبها
۸۹

سُورَةُ الْفَجْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

۱ وَالْفَجْرِ ۲ وَلَيَالٍ عَشْرَ ۳ وَالشَّفَعِ وَالوَتْرِ ۴ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسْمٌ لِذِي حِجْرٍ رَبِّكَ ۵ كَيْفَ فَعَلَ أَلَمْ تَرَ ۶ إِرَمٌ ذَاتٌ الْعِمَادِ ۷ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْإِلَمِ ۸ وَثَمُودٌ الَّذِينَ ۹ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۱۰ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْنَادِ ۱۱ طَغَوْا فِي الْإِلَمِ ۱۲ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۱۳ عَلَيْهِمْ رَبِّكَ سَوْطًا عَذَابٌ ۱۴ فَامَّا ۱۵ وَأَمَّا إِذَا مَا أَبْتَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِي ۱۶ آدَمِي چون آزماید او را پروردگارش و گرامی اش دارد و نعمت دهد به او پس می گوید پروردگار من گرامی داشت مرا ۱۷ كَلَّا لَا تُكَرِّمُونَ الْيَتَمَ وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ وَ تَرَغِيبِ نمی کنید یکدیگر را بر خوراک دادن ۱۸ الْمِسْكِينِ بینوا وَ تَأْكُلُونَ ۱۹ أَكَلَ لَمَّا خوردنی یکجا ۲۰ وَ تَحْبُّونَ الْمَالَ حُلَّا جَمَّا كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ ۲۱ دَكَّا وَجَاءَ رَبِّكَ وَالْمَلَكُ صَفَا صَفَا وَجْهَيْهَ ۲۲ يَوْمَيْهِمْ وَ بِيَادِهِمْ درهم کوبیدنی و بیاید پروردگار تو و فرشتگان صف به صف و آورده شود آن روز ۲۳ يَوْمَيْهِمْ يَذَكَّرُ الْإِنْسَنُ وَأَنَّ لَهُ الْذِكْرَ دوزخ آن روز یاد خواهد کرد انسان ولی کجا [سودمند افتاد] او را

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ **لِحَيَاٰتِي** **فِيَوْمَيْدِ لَا يَعْذِبُ عَذَابَهُ أَهْدُ** **وَلَا يُؤْثِقُ وَثَاقَهُ أَهْدُ** **إِلَى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَةً**

گوید ای کاش چیزی پیش می فرستادم برای زندگانی [امروز] خویش **۲۵** پس آن روز عذاب نکند مانند عذاب اورا هیج کس **۲۶** بازگرد **۲۷** آرام **۲۸** ای نفس **۲۹** و به بند نمی کشد مانند بند کشیدن او را هیج کس **۳۰** به سوی پروردگار خوشنود پسندیده **۳۱** پس داخل شو در میان بندگان من **۳۲** و داخل در بهشت من

آیاتها
۲۰

سورة البلدة

ترتیبها
۹۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

لَا أُقِسِّمُ بِهَذَا الْبَلَدِ **۱** **وَأَنَّ حِلًّا بِهَذَا الْبَلَدِ** **۲** **وَوَالِدٍ** **وَمَا وَلَدَ** **۳** سوگند می خورم به این سرزمین **۱** در حالی که تو ساکنی در این سرزمین **۲** سوگند به پدر و فرزندی که پدید آورد **۳**

لَقَدْ خَلَقْنَا الْأَنْسَنَ فِي كَبِدٍ **۴** **أَيْخَسَبُ أَنَّ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ** **۵** آیا می پندارد که هرگز چیرگی نیابد بروی **۶** آیا می پندارد که دارایی هنگفتی را **۷** آیا قرار نداده ایم برای او **۸** و یک زبان **۹** و دو لب را **۱۰** آیا فرار نداشته است از گردن **۱۱** و چه چیزی آگاهت کرد که چیست آن گردن **۱۲** به دو راه [خیر و شر] **۱۳** پس نگذشته است **۱۴** به یتیمی که خویشاوند است **۱۵** آزاد کردن برده ای است **۱۶** یا طعام دادن در روز **۱۷** گرسنگی **۱۸** به یتیمی که خویشاوند است **۱۹** سپس باشد از کسانی که ایمان آورده اند و سفارش کردن همیگر را **۲۰** یا بینوایی خاک نشین **۲۱** به صبر و سفارش کردن همیگر را **۲۲** و کسانی که **۲۳** بر ایشان است آتشی سرپوشیده و درسته **۲۴** کفر ورزیدند به آیات ما ایشان اند **۲۵** اهل بدیختی **۲۶** موصده

آیاتها
۱۵

سورة الشمس

ترتیبها
۹۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

وَالشَّمْسِ وَضَحَّكَهَا ۱ وَالْقَمَرِ إِذَا نَلَهَا ۲ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ۳
 سوگند به آفتاب و روشنی آن ۱ و به ماه چون ازی آن درآید ۲ و به روز چون آن [آفتاب] را جلوه گرسازد ۳

وَالْيَلِ إِذَا يَغْشَنَهَا ۴ وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَهَا ۵ وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَّنَهَا ۶
 و به شب چون آن را پوشاند ۴ و به آسمان و آن که بنا کرد آن را ۵ و به زمین و آن که هموار کرد آن را ۶

وَنَفْسٍ ۷ وَمَا سَوَّنَهَا ۸ فَأَهْمَمَهَا ۹ فُجُورَهَا ۱۰ وَتَقْوِنَهَا ۱۱ قَدْ ۱۲
 و به نفس آدمی و آن که درست اندام کرد آن را ۷ پس الهام کرد به او بدکاری او ۸ و تقویاش را ۹ هر آینه ۱۰

أَفْلَحَ مَنْ زَكَّنَهَا ۱۳ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّنَهَا ۱۴ كَذَبَتْ ۱۵ ثُمُودُ ۱۶
 رستگارشده هر کس که نفس را پاکیزه داشت ۱۳ و هر آینه نویید گشت کسی که نفس را به گناه آورد ۱۴ تکذیب نمودند قوم ثمود [پیامبران را] ۱۵

يَطْعَنُونَهَا ۱۷ إِذَا أَنْبَعْتَ أَشْقَنَهَا ۱۸ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ۱۹ فَقَالَ ۲۰ فَقَالَ ۲۱ نَافَةً ۲۲ اللَّهُ وَسْقِيَنَهَا ۲۳
 به سبب سرکشی خود ۱۷ آنگاه که به پاخواست بدبوخت ترین آنها ۱۸ پس گفت به آنان پیامبر الله ۱۹ فَكَذَبُوهُ ۲۴ فَعَرَوُهَا ۲۵ فَدَمَدَمَ ۲۶
 و انهید شتر الله ۲۰ و نوبت آب آن را ۲۱ پس تکذیب کردند او را پس خشم گرفت ۲۲ پس پی کردند آن را ۲۳ وله ۲۷ عَلَيْهِمْ رَبِّهِمْ ۲۸ بِرُورِ دَگَارْشَان ۲۹ برایشان به سبب گناه شان و با خاک یکسان کرد آنها را ۲۴ و بیمی نداشت از فرجام آن ۲۵

سُورَةُ الْلَّيْلِ

آیاتها
۲۱

ترتیبها
۹۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

وَالْيَلِ إِذَا يَغْشَى ۱ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّ ۲ وَمَا خَلَقَ الْذَّكَرُ وَالْأُنثَى ۳
 سوگند به شب چون [روز را] پوشاند ۱ و به روز چون جلوه کند ۲ و به آن که آفرید نر و ماده را ۳

إِنَّ سَعِينَكُمْ لَشَقَّ ۴ فَامَّا مَنْ أَعْطَى ۵ وَصَدَقَ ۶ يَلْمُسْنَى ۷
 همانا کوششتان گوناگون است ۴ پس اما آن که بخشش کند و پرهیز کاری کند ۵ و تصدیق نماید نیکوترين [پلاش الهی] را ۶

فَسَنِيسِرَهُ لِلْيَسِرَهُ ۸ وَأَمَّا مَنْ بَخَلَ ۹ وَاسْتَغْنَى ۱۰ وَكَذَبَ ۱۱ يَلْمُسْنَى ۱۲
 پس آمده می سازیم ارابرای آسان ترین [راه] را ۸ ولما آن که بخل ورزید و خود را [الله] بی نیاز داشت ۹ و تکذیب کرد نیکوترين [پلاش الهی] را ۱۰

فَسَنِيسِرَهُ لِلْعَسْرَهُ ۱۱ وَمَا يَعْنِي عَنْهُ مَالُهُ ۱۲ إِذَا تَرَدَّى ۱۳ إِنَّ عَلَيْنَا ۱۴
 پس آمده می سازیم ارابرای دشوارترین [راه] ۱۱ و به کار او نیاید مالش آنگاه که هلاک شود ۱۲ بی گمان بر عهده ماست ۱۳

لَهُدَى ۱۵ وَإِنَّ لَنَا لِلآخرَةِ وَالْأُولَى ۱۶ فَانذِرْتَكُمْ ۱۷ نَارًا ۱۸ تَلَظَّى ۱۹
 هدایت ۱۵ و بی گمان از آن ماست آخرت و دنیا ۱۶ پس هشدار داد شمارا از آتشی که زبانه می کشد ۱۷

لَا يَصْلَحُهَا إِلَّا الْأَشْقَى **الَّذِي كَذَبَ وَتَوَلََّ** **وَسِيْجَنَهَا** **إِلَّا الْأَشْقَى** **الَّذِي يُؤْتَى مَالَهُ** **يَرْزَكُ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدُهُ مِنْ**

آن که تکذیب نماید و روی گرداند **۱۵** و دور داشته می شود از آن **۱۶** **الْأَنْقَى** **الَّذِي يُؤْتَى مَالَهُ** **يَرْزَكُ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدُهُ مِنْ**

آن که می دهد مال خود را که پاک و پیراسته گردد **۱۷** و نیست برای هیچ کس نزد او [حق] از پرهیز کارترین **۱۸** **تَعْمَةٌ تَجْزَى** **إِلَّا أَبْشَاءَ وَجْهَ رَبِّهِ الْأَعْلَى** **وَلَسَوْفَ يَرْضَى**

نعمتی که آنرا پلاش دهد **۱۹** مگر طلب خوشنودی پروردگار خویش **۲۰** که بلند مرتبه تراست **۲۱** و به زودی [به پادشاه الله] خوشنود خواهد شد

آیاتها
۱۱ترتیبها
۹۳

سورة الصبح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالْضَّحَى **وَالْيَلِ إِذَا سَجَنَ** **مَا وَدَعَكَ** **رَبُّكَ وَمَا قَلَى** **۱** **۲**

سوگند به روشانی روز **۱** و به شب چون در آید و آرام گیرد **۲** توارها نکرده است پروردگارت و دشمن نداشته است

وَلِلَاخِرَةِ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى **وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ** **۳** **۴**

و هر آینه آخرت بهتر است برای تو از دنیا **۴** و به زودی عطا خواهد نمود به تو پروردگارت

فَرَضَى **أَلَمْ يَحْدُكَ يَتِيمًا فَعَاوَى** **۵** **۶** **۷**

پس خوشنود شوی **۵** آیا نیافت تو را **۶** و پناه داد **۷** و یافت تو را سرگردان [وراه گم کرده]

فَهَدَى **عَابِلًا وَوَجَدَكَ** **۸** **۹** **۱۰**

پس راه نمود **۹** و یافت تو را **۱۰** نیازمند پس توانگر ساخت **۸** پس اما **۹** یتیم را خوار و رانده مساز

۱۱ **۱۲** **۱۳** **۱۴** **۱۵** **۱۶** **۱۷**

و اما **۱۱** **۱۲** **۱۳** **۱۴** **۱۵** **۱۶** **۱۷** نعمت پروردگارت را بازگو کن

آیاتها
۸ترتیبها
۹۴

سورة الشرح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

أَلَمْ نَشَرَحْ لَكَ صَدَرَكَ وَوَضَعَنَا عَنْكَ وِزْرَكَ **۱** **۲** **۳** **۴** **۵** **۶** **۷** **۸**

آیا نگشودیم برای تو سینه ات را [صبر فراوان به توندایم] **۱** و فرونهادیم از تو بار گراند را **۲** که

أَنْفَضَ ظَهِيرَكَ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا **۹** **۱۰** **۱۱** **۱۲** **۱۳** **۱۴** **۱۵**

خم کرده بود پشت تورا **۹** وبالا بردمیم برای تو آوازه ات را **۱۰** پس همانا با دشواری آسانی است **۱۱** همانا

۱۶ **۱۷** **۱۸** **۱۹** **۲۰** **۲۱** **۲۲** **۲۳**

با دشواری آسانی است **۱۶** پس هر گاه [از کاری] فارغ شدی [در کار دیگر] بکوش **۱۷** و به سوی پروردگارت روی آور

ترتیبها
۹۵

سُورَةُ الْتِينَ

آیاتها
۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

۱ وَالنَّٰئِنِ وَالرَّٰيْتُونِ
 ۲ وَهَذَا الْبَلَدُ الْأَمِينُ
 ۳ وَ طُورِ سِينِينَ
 ۴ وَ بِهِ طُورِ سِينِينَ
 ۵ وَالنَّٰئِنِ وَالرَّٰيْتُونِ
 ۶ وَاهِنَ سِرْزَمِينَ اَمِنُ وَ اَمَانٌ

لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَنَ فِي اَحْسَنِ
 ۶ هَرَائِنَه آفَریدیم آدمی را در نیکوترين ساختار و اعتدال سپس [در اثر گناه] بازگردانیدیم او را به مرحله پست ترین پست تران

۷ اِلَا الَّذِينَ اَمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 ۸ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْوُنٍ
 ۹ مَگر کسانی که ایمان اوردند و کردند کارهای شایسته پس برای ایشان است پاداشی پایان ناپذیر

۱۰ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالَّذِينَ
 ۱۱ اَلَّىسَ اللَّهُ يَحْكُمُ الْحَكْمَيْنَ
 ۱۲ پس چه چیز وامی دارد تو را بعد [از این] به تکذیب روز جزا آیا نیست الله حاکم ترین حاکمان

آیاتها
۱۹

سُورَةُ الْعَلَقَ

ترتیبها
۹۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

۱۳ اَقْرَأَ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ
 ۱۴ مِنْ عَلَقٍ اَقْرَأَ وَرَبُّكَ
 ۱۵ بخوان به نام پروردگارت آن که آفرید انسان را از خونی بسته بخوان و پروردگار تو تو

۱۶ الْاَكْرَمُ اَلَّذِي عَلَمَ بِالْقَلْمَرِ اَعْلَمَ الْاِنْسَنَ مَا لَمْ يَعْلَمْ كَلَّا إِنَّ
 ۱۷ گرامی ترین است آن که آموخت به انسان به واسطه قلم آموخت به انسان چیزهایی را که نمی داشت چنان نیست همانا

۱۸ الْاِنْسَنَ لِيَطْغَى اَنْ رَءَاهُ اَسْتَغْنَى اَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْرُّجْعَى
 ۱۹ اَرَدَيْتَ اَنْ همین که بین خود را که بی نیاز داشت همانا به سوی پروردگار توست بازگشت [همگان] آیا دیدی انسان سرکشی می کند

۲۰ اَلَّذِي يَنْهَى اَنْ عَبْدًا اِذَا صَلَّى اَرَدَيْتَ اِنْ کَانَ عَلَى الْهُدَىٰ اَوْ اَمْرَ آن را که بازمی دارد بندۀ ای را چون نماز گزارد چه بینی اگر باشد بر راه راست یا فرمان دهد

۲۱ اَرَدَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلََّ اَلَّا يَعْلَمَ بِاَنَّ اللَّهَ يَرَى کَلَّا لَّيْنَ
 ۲۲ به پرهیز کاری [بازار و بازمی طری] چه بینی اگر تکذیب کند و روی بگرداند آیاندسته که الله می بیند هرگز اگر

۲۳ اَرَدَيْتَ نَاصِيَةً کَذِبَةً حَاطِثَةً فَلَيَدْعُ نَادِيَهُ بازنایستد ما خواهیم کشید [او را] به موی پیشانی موی پیشانی دروغگوی خطاکار پس بخواند انجمن خود را [به یاری]

۲۴ سَنَدُعُ اَلْزَبَانِيَةَ كَلَّا لَا نُطْعَمُ وَسَجَدَ وَاقْرَبَ ما هم می خوانیم دوزخ بانان را نه، هرگز او را اطاعت مکن و سجده کن و تقرب بجوی

سورة القدر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نام الله مهر گستر مهربان

۱۰) **أَنَزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ** وَمَا أَدْرِيكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ
 هماناً فرووفستادیم [آن] قرآن را در شب قدر چیست شب قدر
 ۱۱) **الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ** نَزَّلَ الْمَلِئَكَةُ وَالرُّوحُ
 شب قدر بهتر است از هزار ماه فرشتگان فرود می‌آیند و روح
 ۱۲) **بِسْمِ رَبِّ الْعَالَمِينَ** هَيْ حَنَّ مَطْلَعُ الْفَجْرِ
 در آن [شب] به اذن پروردگارشان برای هر کاری سلامتی است آن شب تا
 ۱۳) **وَمَا أَدْرِيكَ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ** سَلَّمَ سَلَّمَ هَيْ حَنَّ مَطْلَعُ الْفَجْرِ
 دمیلن سپیده صبح ۵

سورة آلہ سنت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

لَمْ يَكُنْ الَّذِينَ كَفَرُوا مُنْفَكِينَ
نَبُودنَدْ كَسَانِيَ كَه
أَهْلُ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ كَفَرْوَا كَفَرْ وَرْزِيدَنَدْ
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ازْ أَهْلِ كَتَابْ وَمُشْرِكَانَ جَدَاشُونَدَه [از آيَینِ خُودْ]
حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۖ ۱ رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتَلَوَّا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً
تا اينکه بیامد برای آنان آن دلیل آشکارا ۱ پیامبری از جانب الله که می خواند صحیفه های پاک را
كُتبٌ فِيهَا ۲ وَمَا نَفَرَّقَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
در آن [صحیفه ها] نوشته هایی استوار و ارزشمند است ۲ و پراکنده نشدند آنان که کتاب بیدیشان داده شد مگر پس

بعد ما جاءهم الْبَيْنَةُ وَمَا أَمْرَوْا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
از آنکه در حالی که خالص کنند و دستور نیافتند مگر آنکه بپرستند الله را آمد برای آنان آن دلیل آشکار است

لَهُ الْدِينَ حُنْفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيَؤْتُوا الزَّكُوَةَ وَذَلِكَ دِينُ
بِرَائِيْ او عِبَادَتِ رَا در حالی که حَقَّگَرا باشند و بِرِپَا دارند نماز را و بدھن دین زکات را و این است

در آتش نارِ جَهَنَّمَ خَلَدِينَ فِيهَا هُمْ شُرُّ الْبَرِيَّةِ اُولَئِكَ هُمْ شُرُّ ایشان در آنجا جاویدان بدترین همان آفریدگانند بی گمان

أَلَّذِينَ أَمْنَوْا وَعَمِلُوا **أَلَّذِينَ هُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَهْلِكَ** **أَلَّذِينَ أَوْلَئِكَ اِسْلَامُهُمْ** **أَلَّذِينَ كَارَهُوا شَيْسِتَهُ** **أَلَّذِينَ وَكَرِدَنَدْ** **أَلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا** **أَلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا** **أَلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا**

جَرَأْوُهُمْ عِنْدَ رَبَّهُمْ جَنَّتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلِهِنَّ

پاداششان نزد پروردگارشان بهشت های جاویدی است که روان است از زیر [درختان] آن جوی ها جاویدان باشند

فِيهَا أَبْدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبُّهُ

در آن همیشه خوشنود است الله از ایشان و خوشنود شوند آنها ازو او این پادش برای کسی است که می ترسد از پروردگارش

آیاتها
۸

سوره الزلزله

ترتیبها
۹۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا زُلْزَلَتِ الْأَرْضُ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

آنگاه که به لرزه انداخته شود زمین به لرزش سختش ۱ و بیرون آورد زمین بارهای سنگین خود را

وَقَالَ إِلَيْهِنَّ مَا لَهَا يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا

۲ و گوید انسان چه شده است آن را در آن روز بازگو می کند خبرهای خود را

رَبَّكَ يَأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْنَانًا

زیرا پروردگار تو وحی کرده است به آن ۵ آن روز بازگردند مردمان گروه گروه

لَيَرَوُا أَعْمَلَهُمْ فَمَنْ يَعْمَلُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا

تا نموده شود به ایشان [پاداش] کردارشان ۶ پس هر کس بکند هموزن ذره ای کار خیری

يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

آن را می بیند ۷ و هر کس بکند هموزن ذره ای کار بدی

آیاتها
۱۱

سوره العادیات

ترتیبها
۱۰۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالْعَدِيَّتِ ضَبَحًا فَالْمُغْرِبَتِ صُبْحًا قَدْحًا

سوگند به آن اسباب دونده نفس زنان و آن اسباب بر جهانده آتش با زدن [سم بر زمین] ۱ و به اسباب یورش برند در بامداد

فَأَثْرَنَ بِهِ نَقْعًا فَوْسَطَنَ يَهُ جَمِيعًا إِنَّ الْإِنْسَنَ

۲ که بر می انگیزانند در آن هنگام غباری را ۴ و در آیند در آن هنگام در میان جمعی همانا

لِرَبِّهِ لَكَنُودُ وَإِنَّهُ عَلَى ذَلِكَ لَشَهِيدُ وَإِنَّهُ لِحَبِّ

در برابر پروردگارش بس ناسپاس است ۶ و همانا او بر این [ناسپاسی] خوب گواه است ۷ و همانا او در دوستی

الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بَعْثَرَ مَا فِي الْقُبُوْرِ

مال بسی سرسخت است ۸ آن هنگام که بر انگیخته شود آنچه در قبرهاست

وَحَصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۱۰۱ **يَوْمَئِذٍ لَّخَيْرٌ** ۱۱
و آشکار [ومشخص] شود آنچه در سینه هاست ۱۰۱ همانا پروردگارشان به ایشان در آن روز قطعاً آگاه است ۱۱

آیاتها
۱۱

سورة القارعة

ترتیبها
۱۰۱**بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**

به نام الله مهر گستر مهربان

الْقَارِعَةُ ۱ **مَا الْقَارِعَةُ** ۲ **مَا أَدْرَكَ مَا الْقَارِعَةُ** ۳
آن رویداد کوبنده ۱ چیست آن رویداد کوبنده و چه چیزی آگاهت کرد که چیست آن رویداد کوبنده

يَكُونُ يَوْمَ ۴ **كَالْفَرَاسِ** ۵ **الْمَبْثُوثُ** ۶ **النَّاسُ** ۷ **يَكُونُ يَوْمَ** ۸
روزی که می شوند ۴ مانند پروانه های ۵ کالفاراس ۶ برآکنده ۷ مردم ۸ روزی که می شوند

وَتَكُونُ فَأَمَا ۹ **كَالْعِهْنِ** ۱۰ **الْمَنْفُوشِ** ۱۱ **فَأَمَّا** ۱۲ **كَالْجَبَالُ** ۱۳ **وَتَكُونُ فَأَمَا** ۱۴
و می شوند ۹ مانند پشم رنگین ۱۰ کالعهن ۱۱ حلاجی شده ۱۲ کوه ها ۱۳ کالجبال ۱۴ و اما

مَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ ۱۵ **رَاضِيَةٌ** ۱۶ **فَهُوَ فِي عِيشَةٍ** ۱۷ **مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ** ۱۸ **هَاوِيَةٌ** ۱۹ **مَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ** ۲۰ **رَاضِيَةٌ** ۲۱
هر کس که سنگین شود کفه های [اعمال] او زندگانی پسندیده خواهد بود در پس او ۱۵ هر کس که سبک شود کفه های [اعمال] او پس جایگاهش ۱۶ هاویه است ۱۷ هاویه ۱۸ هر کس که سبک شود کفه های [اعمال] او ۱۹ هاویه ۲۰ هاویه ۲۱ راضیه

وَأَمَا أَدْرَكَ مَا حَمِيمَةُ ۲۲ **هِيَةٌ** ۲۳ **مَا حَمِيمَةُ** ۲۴ **أَدْرَكَ مَا حَمِيمَةُ** ۲۵ **وَأَمَا** ۲۶ **فَأَمَّا** ۲۷ **هَاوِيَةٌ** ۲۸ **فَأَمَّا** ۲۹ **رَاضِيَةٌ** ۳۰
آتشی است بس گرم و سوزان ۲۲ آتشی است آن [هاویه] ۲۳ هیمه ۲۴ آتشی است آن [هاویه] ۲۵ آگاهت کرد ۲۶ آگاهت کرد و چه چیزی ۲۷ هاویه ۲۸ هاویه ۲۹ راضیه ۳۰ راضیه

آیاتها
۸

سورة التكاثر

ترتیبها
۱۰۲**بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**

به نام الله مهر گستر مهربان

الْهَنْكُمُ ۱ **الْكَاثِرُ** ۲ **حَتَّىٰ زَرْتُمُ الْمَقَابِرَ** ۳ **الْكَاثِرُ** ۴ **حَتَّىٰ زَرْتُمُ الْمَقَابِرَ** ۵ **الْهَنْكُمُ** ۶
سرگرم ساخت شما را زیاده خواهی تا آنکه دیدار کردید قبرها را ۱ هرگز [چنین نیست] به زودی ۲ باز چنین نیست به زودی خواهید دانست ۳ هرگز [چنین نیست] اگر می دانستید [حقیقت را]

تَعْلَمُونَ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۷ **كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ** ۸ **كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ** ۹ **تَعْلَمُونَ ثُمَّ كَلَّا** ۱۰ **لَرَوْتَ لَرَوْتَ** ۱۱ **عِلْمَ الْيَقِينِ** ۱۲
خواهید دانست باز چنین نیست به زودی خواهید دانست هر آینه خواهید دید ۷ هر آینه خواهید دید ۸ یقین [سرگرم نمی شدید] ۹ هر آینه خواهید دید ۱۰ سپس ۱۱ لروت ۱۲ علیم ۱۳ یقین

لَرَوْتَ لَرَوْتَ ۱۴ **الْحَاجِمَةُ** ۱۵ **الْيَقِينِ** ۱۶ **عِلْمَ الْيَقِينِ** ۱۷ **عِلْمَ الْيَقِينِ** ۱۸ **لَرَوْتَ لَرَوْتَ** ۱۹ **الْحَاجِمَةُ** ۲۰ **عِلْمَ الْيَقِينِ** ۲۱
دوزخ را دوزخ دید آن را ۱۴ یقین [سرگرم نمی شدید] ۱۵ هر آینه خواهید دید ۱۶ یقین ۱۷ یقین ۱۸ یقین ۱۹ یقین ۲۰ یقین ۲۱ یقین

عِنِ النَّعِيمِ ۲۲ **يَوْمَئِذٍ** ۲۳ **يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ** ۲۴ **لَتَسْلَنَ** ۲۵ **لَتَسْلَنَ** ۲۶ **أَنَّكَاهُ** ۲۷ **أَنَّكَاهُ** ۲۸ **عِنِ النَّعِيمِ** ۲۹ **عِنِ النَّعِيمِ** ۳۰
نهمت [ها] از در آن روز قطعاً پرسیده خواهید شد ۲۲ نعمت [ها] از در آن روز ۲۳ یومند ۲۴ یومند ۲۵ لتسلن ۲۶ لتسلن ۲۷ آنگاه ۲۸ آنگاه ۲۹ یقین ۳۰ یقین

آياتها

۳

ترتیبها

۱۰۳

سُورَةُ الْعَصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

وَالْعَصْرٌ
۱ همانا سوگند به عصر
إِنَّ الْإِنْسَنَ لَفِي خَسْرٍ
۲ انسان در زیانکاری است مگر آنان که ایمان آورند

وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ
۳ کارهای شایسته و سفارش نموده اند یکدیگر را به حق و سفارش نموده اند یکدیگر را به شکیابی و کردند

آياتها

۹

ترتیبها

۱۰۴

سُورَةُ الْهُمَزَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ
۱ طعنه زنده عیب جو بر هر واى
۲ مالاً وَعَدَّهُ
گردآورد مالی را و شمرد آن را

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ
۲ همانا مالش جاوید می سازد او را نه هرگز [چنین نیست] هر آینه افکنده می شود او در حظمه می پندارد

وَمَا أَدْرَكَ مَا الْحُطْمَةُ
۳ آتش افروخته الله است آنکه مسلط می شود

عَلَى الْأَفْعَدَةِ
۴ همانا آن بر ایشان درسته [و فروپوشیده] است ستون های [دراز و] کشیده شده بر دل ها

آياتها

۵

ترتیبها

۱۰۵

سُورَةُ الْفَيْلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

أَلَّا تَرَكَ كَيْفَ فَعَلَ
۱ که کرد پروردگار تو آیا ندیدی آلم بجعل کیدهه
۲ آیا قرار نداد ترفندشان را با فیلداران

فِي تَضْلِيلٍ وَأَرْسَلَ
۳ در تباھی [وبی حاصلی] بر آنان پرندگانی را گروه گروه

مَأْكُولٍ سِجَّيلٍ مِنْ
۴ خورده شده پس گردانید آنان را مانند کاه سنگ گل سنگ هایی

آیاتها
۴

سورة قریش

ترتیبها
۱۰۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

وَالصَّيْفِ
وابستانالشِّتَاءُ
[در] زمستانرَحْلَةٌ
همان الفتاشن
به گوچیدن

۱

لِإِيلَفِ
قریش
برای الفتأَطْعَمُهُمْ
خوراک داد ایشان راالَّذِي
آن کههَذَا الْبَيْتُ
این خانه را۲ رَبٌ
پروردگارفَلَيَعْبُدُوا
پس باید پیرستند

۳

خَوْفٍ
ترس [و نامنی]وَأَمْنَهُمْ
وایمن ساخت ایشان راجُوعٍ
گرسنگی۴ مِنْ
درآیاتها
۷

سورة الماعون

ترتیبها
۱۰۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

فَذَلِكَ الَّذِي
پس او همان کسی است که

۱

يُكَذِّبُ يَالَّذِينَ
تکذیب می کند [روز] جزاء راأَرَءَيْتَ
ایا دیدی
آن کس را کهوَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ
و ترغیب نمی کند بر خوراک دادن بینوا

۲

۵ يَدْعُ
به تندي می راند یتیم راالْيَتِيمَ
ایدیمسَاهُونَ
غافل اند۴ أَلَّذِينَ هُمْ
آنان که خودلِلْمُصَلَّينَ
نمازگزارانفَوَيْلٌ
پس وای برالْمَاعُونَ
ریاکاری می کند۶ هُمْ يُرَاءُونَ
آنان که خود و خودداری می کند۵ وَيُمْنَعُونَ
از عاریه دادن چیزی که مورد نیاز مردم است۵ أَلَّذِينَ هُمْ
آنان که خود ریاکاری می کندآیاتها
۳

سورة الكوثر

ترتیبها
۱۰۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

فَصَلَ لِرِبِّكَ وَأَنْحَرَ
پس نماز بگزار برای پروردگارت و قربانی کن

۱

الْكَوَثَرَ خیر کثیر را

أَعْطَيْنَاكَ
بخشیدیم به تو
همانا

۲

الْأَبْرَوُ
دشمن کینه توز تو۳ شَانِئَكَ هُوَ
بی دنباله است۴ إِنَّ
بی گمان

آیاتها
۶ترتیبها
۱۰۹

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

۱ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا تَعْبُدُونَ
 ۲ شما می پرستم آنچه را کافران
 ۳ نمی پرستم آنچه را
 ۴ وَلَا أَنْتُمْ عَنِّي دُونَ مَا عَبَدْتُمْ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ
 ۵ وَلَا أَنْتُمْ عَنِّي دُونَ مَا عَبَدْتُمْ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ
 ۶ وَلَا أَنْتُمْ عَنِّي دُونَ مَا عَبَدْتُمْ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ

آیاتها
۳ترتیبها
۱۱۰

سُورَةُ النَّصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

۱ إِذَا جَاءَ نَصْرٌ فَلَا تَرْدَأْنَاسَ وَرَأَيْتَ مَرْدَمَانَ رَا
 ۲ وَالْفَتْحُ اللَّهُ أَكْبَرُ ياری
 ۳ وَالْفَتْحُ اللَّهُ أَكْبَرُ الله
 ۴ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَكْبَرُ در دین
 ۵ كَانَ تَوَابًا أَنَّهُ أَنَّهُ بِإِيمَانِهِ وَأَسْتَغْفِرُهُ
 ۶ رَبِّكَ أَفْوَاجًا أَفْوَاجًا در گروه گروه
 ۷ فَسِيحٌ بِحَمْدِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ پس به پاکی بستای همراه با ستایش پروردگارت
 ۸ وَلَا يَنْهَا حَمْدُهُ اللَّهُ أَكْبَرُ

آیاتها
۵ترتیبها
۱۱۱

سُورَةُ الْمَسْدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

۱ تَبَّتْ يَدَآ أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ مَا أَغْنَى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
 ۲ وَنَابُود [وبربده] باد دو دست ابی لهب هیچ سودی برایش نداشت مالش و آنچه
 ۳ وَأَمْرَاتُهُ فَارَأَ ذَاتَ هَبٍ در آتشی شعله ور
 ۴ كَسَبَ سَيَّصلَ به زودی درآید
 ۵ وَأَمْرَاتُهُ وَزَنَ او [ایزی به آتش درآید]
 ۶ حَمَالَةَ الْحَطَبِ آن هیزم کش [آتش افروز]

آیاتها
۳ترتیبها
۱۱۲

سُورَةُ الْأَخْلَاصِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

۱	اَللَّهُ أَحَدٌ	یگانه است	اَللَّهُ هُوَ أَحَدٌ	بگو حقیقت این است که الله
۲	لَمْ يَكُنْ	بی نیاز است	لَمْ يَكُنْ	بی نیاز است
۳	كُفُوا أَحَدُ	به همتایی هیچ کس	لَمْ يَكُنْ	و نبوده [و نیست]

آیاتها
۵ترتیبها
۱۱۳

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

۱	الْفَلَق	سپیده دم	بِرَبِّ	أَعُوذُ	قُلْ
۲	وَمِنْ شَرِّ الْفَلَقِ	به پروردگار	وَمِنْ شَرِّ	وَمِنْ شَرِّ	وَمِنْ شَرِّ
۳	وَمِنْ شَرِّ إِذَا وَقَبَ	درآید	إِذَا وَقَبَ	غَاسِقٍ	غَاسِقٍ
۴	وَمِنْ شَرِّ الْعُقَدِ	گره ها [ساحران]	وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ	إِذَا حَاسِدٍ	أَعُوذُ

آیاتها
۶ترتیبها
۱۱۴

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

۱	النَّاسِ	مردمان	بِرَبِّ	أَعُوذُ	قُلْ
۲	مَلَكِ النَّاسِ	فرمانروای مردمان	وَمِنْ شَرِّ	وَمِنْ شَرِّ	وَمِنْ شَرِّ
۳	النَّاسِ	مردمان	النَّاسِ	النَّاسِ	النَّاسِ
۴	الوَسَوْاسِ الْخَنَّاسِ	وسوسه گر نهان	بِرَبِّ	بِرَبِّ	بِرَبِّ
۵	النَّاسِ	مردمان	وَمِنْ شَرِّ	وَمِنْ شَرِّ	وَمِنْ شَرِّ
۶	يُوْسُفُ	وسوسه می کند	فِي	فِي	فِي
۷	وَالنَّاسِ	و مردمان	النَّاسِ	النَّاسِ	النَّاسِ
۸	مِنَ الْجَنَّةِ	از جن ها	النَّاسِ	النَّاسِ	النَّاسِ

	الصيغة	نº	السورة		الصيغة	نº	السورة
ملية	٤٠٤	٣٠	الرُّوم	ملية	١	١	الفاتحة
ملية	٤١١	٣١	لقمان	مدنية	٢	٢	البقرة
ملية	٤١٥	٣٢	السجدة	مدنية	٥٠	٣	آل عمران
مدنية	٤١٨	٣٣	الأحزاب	مدنية	٧٧	٤	النساء
ملية	٤٢٨	٣٤	سبأ	مدنية	١٠٦	٥	السائد
ملية	٤٣٤	٣٥	فاطر	ملية	١٢٨	٦	الأنعام
ملية	٤٤٠	٣٦	يس	ملية	١٥١	٧	الأعراف
ملية	٤٤٦	٣٧	الصافات	مدنية	١٧٧	٨	الأفال
ملية	٤٥٣	٣٨	ص	مدنية	١٨٧	٩	التوبه
ملية	٤٥٨	٣٩	الثمر	ملية	٢٠٨	١٠	يونس
ملية	٤٦٧	٤٠	غافر	ملية	٢٢١	١١	هود
ملية	٤٧٧	٤١	फُصلت	ملية	٢٣٥	١٢	يوسف
ملية	٤٨٣	٤٢	الشوري	مدنية	٢٤٩	١٣	الرعد
ملية	٤٨٩	٤٣	الزخرف	ملية	٢٥٥	١٤	إبراهيم
ملية	٤٩٦	٤٤	الدخان	ملية	٢٦٢	١٥	الحجر
ملية	٤٩٩	٤٥	الباجعية	ملية	٢٦٧	١٦	التحل
ملية	٥٠٢	٤٦	الأخفا	ملية	٢٨٢	١٧	الإسراء
مدنية	٥٠٧	٤٧	محمد	ملية	٢٩٣	١٨	الكهف
مدنية	٥١١	٤٨	الفاتح	ملية	٣٠٥	١٩	مرحيم
مدنية	٥١٥	٤٩	الحجرات	ملية	٣١٢	٢٠	طه
ملية	٥١٨	٥٠	ق	ملية	٢٢٢	٢١	الأنبياء
ملية	٥٢٠	٥١	الذاريات	مدنية	٢٢٢	٢٢	الم Hajj
ملية	٥٢٣	٥٢	الطور	ملية	٣٤٢	٢٣	المؤمنون
ملية	٥٢٦	٥٣	التجم	مدنية	٣٥٠	٢٤	الشور
ملية	٥٢٨	٥٤	القمر	ملية	٣٥٩	٢٥	الفرقان
مدنية	٥٣١	٥٥	الرحمن	ملية	٣٦٧	٢٦	الشعراء
ملية	٥٣٤	٥٦	الواقعة	ملية	٣٧٧	٢٧	الثقل
مدنية	٥٣٧	٥٧	الحديد	ملية	٣٨٥	٢٨	القصص
مدنية	٥٤٢	٥٨	المجادلة	ملية	٣٩٦	٢٩	العنكبوت

	السورة	العنوان	الآيات	النحو	المصحف	النحو	الآيات	النحو	المصحف	السورة
ملينة	٥٩١	٨٧	الأعلى	مَدْنِيَة	٥٤٥	٥٩	الْحَسْرُ	مَدْنِيَة	٥٤٥	الْمُتَحِنَّةُ
ملينة	٥٩٢	٨٨	الغاشية	مَدْنِيَة	٥٤٨	٦٠	الصاف	مَدْنِيَة	٥٥١	الْجُمُعَةُ
ملينة	٥٩٣	٨٩	الفجر	مَدْنِيَة	٥٥٣	٦٢	النافقون	مَدْنِيَة	٥٥٤	الْتَّغَابُونُ
ملينة	٥٩٤	٩٠	البلد	مَدْنِيَة	٥٥٦	٦٤	الطلاق	مَدْنِيَة	٥٥٨	الثحرىم
ملينة	٥٩٥	٩١	الشمس	مَدْنِيَة	٥٦٠	٦٦	الملك	مَلِيَّة	٥٦٢	الْقَلْمَرُ
ملينة	٥٩٥	٩٢	الليل	مَدْنِيَة	٥٦٤	٦٨	الحَاجَةُ	مَلِيَّة	٥٦٦	الْجَنُّ
ملينة	٥٩٦	٩٣	الضحى	مَلِيَّة	٥٦٨	٧٠	المرسلات	مَلِيَّة	٥٧٠	الْمُزَمْلُ
ملينة	٥٩٧	٩٤	الشَّرْحُ	مَلِيَّة	٥٧٢	٧٢	النَّبِأُ	مَلِيَّة	٥٧٤	الْمَذْكُورُ
ملينة	٥٩٧	٩٥	الثَّيْنُ	مَلِيَّة	٥٧٥	٧٤	القيامة	مَلِيَّة	٥٧٧	الْإِنْسَانُ
ملينة	٥٩٧	٩٦	العلق	مَلِيَّة	٥٧٨	٧٦	الأنفال	مَلِيَّة	٥٨٠	النَّاسَ
ملينة	٥٩٨	٩٧	القدر	مَلِيَّة	٥٨٢	٧٨	النكارة	مَلِيَّة	٥٨٣	الْكَوَافِرُ
مدنية	٥٩٨	٩٨	البيتة	مَلِيَّة	٥٨٥	٨٠	الثكوير	مَلِيَّة	٥٨٦	الانتفطر
مدنية	٥٩٩	٩٩	الزلة	مَلِيَّة	٥٨٧	٨٢	المطففين	مَلِيَّة	٥٨٧	الأشقاق
ملينة	٥٩٩	١٠٠	العاديات	مَلِيَّة	٥٩٠	٨٤	البروج	مَلِيَّة	٥٩١	الطارق
ملينة	٦٠٠	١٠١	القارعة	مَلِيَّة	٥٩٢	٨٦				
ملينة	٦٠٠	١٠٢	الثكاثر	مَلِيَّة	٥٩٣	٨٧				
ملينة	٦٠١	١٠٣	العصر	مَلِيَّة	٥٩٤	٨٨				
ملينة	٦٠١	١٠٤	الهمزة	مَدْنِيَة	٥٩٥	٨٩				
ملينة	٦٠١	١٠٥	الفيل	مَلِيَّة	٥٩٦	٩٠				
ملينة	٦٠٢	١٠٦	قرיש	مَلِيَّة	٥٩٧	٩١				
ملينة	٦٠٢	١٠٧	الماعون	مَلِيَّة	٥٩٨	٩٢				
ملينة	٦٠٢	١٠٨	الكوثر	مَلِيَّة	٥٩٩	٩٣				
ملينة	٦٠٣	١٠٩	الكافرون	مَلِيَّة	٥١٠	٩٤				
مدنية	٦٠٣	١١٠	النصر	مَلِيَّة	٥١١	٩٥				
ملينة	٦٠٣	١١١	المسد	مَلِيَّة	٥١٢	٩٦				
ملينة	٦٠٤	١١٢	الإخلاص	مَلِيَّة	٥١٣	٩٧				
ملينة	٦٠٤	١١٣	الفلك	مَلِيَّة	٥١٤	٩٨				
ملينة	٦٠٤	١١٤	الناس	مَلِيَّة	٥١٥	٩٩				

عَدَمَاتُ الْوَقْفِ وَمُضْطَحَاتُ الْقِبْطِ :

- م تُفِيدُ لِزُومَ الْوَقْفِ
- لا تُفِيدُ التَّهْيَى عَنِ الْوَقْفِ
- صَلَّى تُفِيدُ بِأَنَّ الْوَصْلَ أَوْلَى مَعَ جَوَازِ الْوَقْفِ
- قَلَّهُ تُفِيدُ بِأَنَّ الْوَقْفَ أَوْلَى
- ج تُفِيدُ جَوَازَ الْوَقْفِ
- هـ تُفِيدُ جَوَازَ الْوَقْفِ بِأَحَدِ الْمَوْضِعَيْنِ وَلَا يَكُونُ كِلَيْهِمَا
- هـ لِلْدِلَالَةِ عَلَى زِيَادَةِ الْحُرْفِ وَعَدَمِ النُّطُقِ بِهِ
- هـ لِلْدِلَالَةِ عَلَى زِيَادَةِ الْحُرْفِ حِينَ الْوَصْلِ
- هـ لِلْدِلَالَةِ عَلَى سُكُونِ الْحُرْفِ
- مـ لِلْدِلَالَةِ عَلَى وُجُودِ الْإِقْلَابِ
- = لِلْدِلَالَةِ عَلَى إِظْهَارِ السَّنَوْنِ
- = لِلْدِلَالَةِ عَلَى الْإِدْعَامِ وَالْإِخْفَاءِ
- ـ لِلْدِلَالَةِ عَلَى وُجُوبِ النُّطُقِ بِالْحُرْفِ الْمَتُوكَةِ
- ـ لِلْدِلَالَةِ عَلَى وُجُوبِ النُّطُقِ بِالسِّيَنِ بَدَلِ الصَّادِ
- ـ وَإِذَا وُضِعَتْ بِالْأَسْقَلِ فَالنُّطُقُ بِالصَّادِ أَشْهَرُ
- ـ لِلْدِلَالَةِ عَلَى لِزُومِ الْمَدِ الرَّائِدِ
- ـ لِلْدِلَالَةِ عَلَى مَوْضِعِ السُّجُودِ ، أَمَّا كِلَمَةٌ وَجَوْبُ السُّجُودِ
- فَقَدْ وُضِعَ فَوْقَهَا خَطٌ
- ـ لِلْدِلَالَةِ عَلَى بَدَائِهِ الْأَجْزَاءِ وَالْأَخْرَابِ وَأَنْصَافِهَا وَأَرْبَاعِهَا
- ـ لِلْدِلَالَةِ عَلَى نِهَايَةِ الْآيَةِ وَرَقْمِهَا .

سخن ویراستار

بسم الله الرحمن الرحيم

سپاس و ستایش خدای یکتای بی همتا و بندۀ نواز را که به این بندۀ شیفته قرآن کریم توفیق عطا فرمود تا درباره ترجمهٔ تفسیر کابلی که برگردانی به فارسی از ترجمة شیخ‌الهند است نیک بیندیشم و اصلاحات لازم و فراگیر را در آن به انجام رسانم.

به طور کلی پنج نوع ترجمه از قرآن کریم قابل تصوّر است:

۱- ترجمهٔ تحت اللفظی ۲- ترجمهٔ تطبیقی ۳- ترجمهٔ تفسیری ۴- ترجمهٔ مضمونی ۵- ترجمهٔ منظوم.

- مراد از **ترجمة تحت اللفظی**، ترجمه‌ای است که معنای هر کلمه از آیات در زیر آن گنجانده شود و مترجم در ارائه معانی کلمه به کلمه آیات، خود را مقید به رعایت ضوابط دستوری زبان مقصود نکند. چنین ترجمه‌ای طبعاً از مقولهٔ ترجمهٔ مصطلح، خارج و در چهارچوبهٔ «لغت - معنی» و یا «فرهنگ لغات» قرار می‌گیرد.

- مراد از **ترجمة تطبیقی**، این است که ترجمه کاملاً منطبق بر متن باشد و این انطباق باید هم در کمیت باشد و هم در کیفیت؛ یعنی حجم ترجمه به اندازه حجم متن، و مفهوم و محتوای ترجمه نیز بیانگر مفهوم و محتوای متن باشد و چیزی هم زائد بر متن نباشد.

- مراد از **ترجمة تفسیری**، ترجمه‌ای است که آمیخته با توضیح و تفسیر کوتاه باشد.

- مراد از **ترجمة مضمونی**، ترجمه‌ای است که مترجم تنها مضمون آیات را در قالب زبان مقصود خویش بگنجاند، و خود را مقید به تطبیق جمله به جمله متن در قالب ترجمه نگرداند. گویا آنچه که به عنوان «ترجمة آزاد» بر سر زبان‌ها جاری است، همان ترجمهٔ مضمونی باشد.

- مراد از **ترجمة منظوم**، ترجمهٔ شعری (موزون مقفی) از قرآن کریم است که طبعاً تا حدود زیادی سمت و سوی ترجمهٔ مضمونی پیدا می‌کند؛ زیرا قالب نظم هر اندازه دقیق هم باشد نمی‌تواند مانند نثر، همهٔ مفاهیم و محتوای متن را در خود جای دهد.

ترجمة کابلی و جایگاه آن

اصل این ترجمه به زبان اردو از مولانا محمود حسن ملقب به «شیخ‌الهند» است که در سال ۱۲۶۸ هجری قمری در بریلی هند دیده به جهان گشوده است. پدر او مولانا ذوالفقار علی سرپرست مدارس علمی در «دیوبند» از توابع

«سهارنپور» هندوستان بوده و به همین جهت هم نسبت «دیوبندی» بعد از نام مولانا محمود حسن ذکر شده است.

مولانا محمود حسن، پس از تحصیلات ابتدایی، در سال ۱۲۸۳ هـ پس از افتتاح دارالعلوم دیوبند به عنوان اولین شاگرد آن مدرسه ثبت نام کرد و در اندک مدتی «صحاح سته» را از مولانا محمد قاسم نانوتی فرا گرفت و بخشی از کتب حدیث را نزد مولانا محمد یعقوب نانوتی استاد ارشد دارالعلوم دیوبند آموخت و پس از هفت سال کوشش مستمر در ۱۹ ذی قعده ۱۲۹۰ هـ موفق به اخذ مدرک فارغ التحصیلی از آن مؤسسه علمی شد و از سال ۱۲۸۸ به عنوان «مدرس چهارم» فعالیت‌های تدریسی خویش را در همان آموزشگاه آغاز کرد و در سال ۱۳۰۵ به مقام «صدر مدرس» یعنی «شیخ الحدیث» نائل آمد. و به تربیت شاگردان فراوانی پرداخت و در مدت ۴۴ سال تدریس، طلاب فاضلی از شاگردان ایشان به مقام والای علمی دست یازیدند.

شیخ الهند تمام زندگی خویش را برای نشر و احیای مفاهیم ارزشمند اسلامی و آموزه‌های والای قرآنی صرف کردند. ایشان در تقویت مسلمانان در نقاط گوناگون، کوشش‌های چشمگیری انجام داد. همچنین در متعدد ساختن سران کشورهای اسلامی تلاش فراوانی کرد و نمایندگان و مبلغانی را به کابل و حجاز گسیل داشت و بر میزان فعالیت قرآنی خویش افزود. در ربيع الاول ۱۳۳۵، در جزیره مالت به اتهام شورش علیه حکومت وقت محکمه گردید و در همان جزیره به زندان محکوم شد.

در دوران زندان، از اول شوال ۱۳۳۵ ترجمة قرآن را به زبان اردو آغاز کرد و در دوم شوال ۱۳۳۶ در مدت یک سال آن را به پایان رساند. و تصمیم داشت برای آن پانوشت‌هایی اضافه کند. برای پانوشت‌ها، اقدام به بازبینی آن نمود و تا پایان سوره مائدہ را به سر انجام رساند. اما به دلیل بیماری حاصل از زندان از ادامه پانوشت‌ها بازماند. از این رو بقیه پانوشت‌های آن را «علامه شبیر احمد عثمانی» به انجام رسانیده است.

ایشان پس از بازگشت به وطن و ادامه تلاشهای دعوتگرانه خود، سرانجام در ۱۸ ربیع الاول ۱۳۳۹ هـ بر اثر بیماری در دهلی، چشم از جهان فرو بست.

این اثر اردو زبان بنا به تصریح مترجم آن بر اساس ترجمة «موضح الفرقان» شاه عبدالقادر به درخواست عده‌ای از دوستانش به نگارش در آمده است، و به سه ترجمة پیش از خود یعنی ترجمة **شاه ولی الله دھلوی، شاه رفیع الدین و شاه عبدالقادر** اشاره می‌کند که با استفاده از آنها این ترجمه را سامان بخشیده است.

مترجم در مقدمه مبسوط بر ترجمة «موضح القرآن» شاه عبدالقادر می‌نویسد:

«واقعیت این است که ترجمه شاه عبدالقادر از ابتدای انتهاء مشحون از نکات طریف و دقیق است... البته پاره‌ای از این نکات را در جای خود بالاجمال یا با تفصیل عرض خواهم کرد... این امر نیز قابل ذکر است که وقتی شاه ولی الله دھلوی قرآن شریف را به فارسی ترجمه کرد، یک سری نکات ضروری و مهم را در حاشیه ذکر نمود اما این توضیحات برای عموم مسلمانان کفایت نمی‌کرد. پس از ایشان شاه عبدالقادر به ترجمه قرآن پرداختند و بر بیان نکات تفسیری قدری افزودند... بعد از بیان کیفیت اصل ترجمه، می‌خواهم نکاتی درباره ترمیم و اضافات خویش بگویم، افزوده‌های بندۀ در دو زمینه بوده است؛ نخست یافتن معادل‌های جدید برای واژه‌ها و اصطلاحات مهجور و متروک؛ دوم توضیح موارد مجمل و باز کردن آن به قدر ضرورت. هر گاه نوبت جایگزین کردن معادل‌های جدید فرا رسیده،

هیچ موردی را طبق سلیقه و برداشت خویش تغییر نداده‌ام، بلکه سعی کرده ام آن را از ترجمه علمای بزرگ اقتباس کنم. گاهی از تفسیر شاه عبدالقادر که به زبان اردو نگارش یافته، استفاده کرده ام و گاهی از ترجمه مولانا رفیع الدین و گاهی از ترجمه فارسی شاه ولی الله تحت عنوان «فتح الرحمن» بهره جسته‌ام. علماء در ترجمه بعضی از کلمات قرآن با هم اختلاف نظر دارند در چنین موقعی اکثر به اتباع شاه عبدالقادر پرداخته ام و در مواردی از شاه ولی الله متابعت کرده ام. در باب نکات تفسیری به ذکر تمام نکات تفسیری موضع القرآن ملتزم بوده ام، مگر به ندرت مواردی بوده که ضرورت درج آن نیافرته ام. از آن جایی که در بیان نکات تفسیری وسعت و گنجایش وجود دارد و همانند ترجمه، انسان در دایره‌ای تنگ مقید نیست، بنده در استفاده از نکات تفسیری شاه عبدالقادر به این شیوه عمل کرده ام که عبارت او را در قالب عبارات خود بیان کرده و از تغییر و تبدیل، تقدیم و تأخیر و اجمال و تفصیل احتراز ننموده ام. حتی نکات تفسیری دیگری را که مفید دانسته ام، بر آن افزوده ام و محدودیتی که به سبب تقلید از شاه عبدالقادر در ترجمه برایم پیش آمده، سعی کرده ام با توضیح بیشتر در بخش تفسیر، به تفصیل روی آورده ام. علت دیگر طولانی شدن نکات تفسیری این است که شاه عبدالقادر فقط به توضیح آیات پرداخته و بنده علاوه بر آن به توضیح ترجمه او نیز پرداخته‌ام؛ زیرا محور تلاش من بیشتر کار روی ترجمه ایشان بوده است. از آن جایی که ترمیم و اضافات پراکنده بنده را نمی‌توان ترجمه‌ای جدید تصور کرد، انتخاب نام جدیدی را بر آن مناسب ندانستم، اما به خاطر القیاس و رفع اشتباه، مصلحت مناسب دیدم که برای این ترجمه نیز همانند اصل آن نامی انتخاب گردد تا شبیه و التیاس پیش نیاید. چون نام اصل ترجمه «موضع القرآن» است، گذاشتن نام «موضع الفرقان» را مناسب ندانستم.

آنگاه در پایان مقدمه اش یادآور می‌شود که پس از انتشار این ترجمه و تفسیرش، خوانندگان، موارد ضعف آن را گوشزد نموده و به اصلاح آن پردازند.

آری، داشتن این گونه روحیه نقدپذیری بیانگر شرح صدر و صفاتی روح حقیقت جوی این قرآن پژوه ارجمند است
عین عبارت ایشان چنین است:

«از اهل علم و انصاف التماس می کنم که اگر این ترجمه منتشر شد و به دست آنان رسید، آن را ملاحظه فرموده و اموری را که قابل اصلاح می دانسته، در اطلاع دادنشان به بنده تأمل نفرمایند؛ و اگر شخصی خواست مستقلًا به اصلاح و ترمیم آن پردازد می تواند به آن اقدام نماید و در بهتر کردن و باور نمودن آن کوتاهی نفرماید. این صله‌ی عام است
یاران نکته دان را».۱

ترجمه و تفسیر «موضع الفرقان» مولانا محمود حسن دیوبندی به زبان اردو، توسط یکی از شاگردان فاضل ایشان به نام مولانا شبیراحمد عثمانی – از شخصیت‌های علمی و سیاسی هند و پاکستان – به افغانستان منتقل می‌شود و در آنجا، لجه‌ای از علمای کابل به ترجمه فارسی آن می‌پردازند و عنوان «تفسیر کابلی» را پیدا می‌کند که بارها در پاکستان و افغانستان و ایران تجدید چاپ شده است. پس از آخرین چاپ جدید آن توسط نشر احسان در تهران، ناشر گرانقدر و فرهنگ دوست آن، که تلاش فراوانی در نشر آثار قرآنی دارد به این جانب پیشنهاد «تصحیح»، «بازترجمان» و «ویرایش کامل» آن را به همان سبک زیرنویس (تحت اللفظی) دادند تا بهتر و بیشتر مورد استفاده قاریان و قرآن پژوهان واقع شود. ترجمه کابلی در واقع ترجمه‌ای مضمونی و به تعبیر دیگر ترجمه‌ای آزاد از ترجمة شیخ الهند است. ترجمه شیخ الهند به سبک مترجمان حنفی خراسان و شبه قاره هند رویکرد خاص خود را دارد و

۱- این مقدمه بیش از بیست صفحه‌ای را که در اصل به زبان اردو بوده، توسط جناب آقای دین محمد شہنوازی (صلاح الدین) در تاریخ ۹۱/۱۰/۲۵ به فارسی ترجمه شده و توسط ناشر محترم در اختیار این جانب قرار گرفته است. بدین وسیله مراتب سپاسگزاری خود را از جناب شہنوازی که از فرهیختگان بلوج کشورمان است، ابراز می‌دارم.

می توان گفت از ادبیات فارسی قرن ۵ و ۶ و ۷ کم و بیش تأثیر پذیرفته است. به گمان این جانب توجه به متون کهن فارسی به ویژه ترجمه های قرن ۴ تا ۱۲ و بازترجمان شماری از آنها یکی از ضرورت های فرهنگی عصر ما در عرصه قرآن پژوهی است.

و اینک خدای را شاکرم که توفیق انجام این مهم - که نزدیک به دو سال به طول انجامید - را به من عنایت فرمود تا با کوشش پی گیر مداوم در مفردات قرآن کریم و شناسایی واژگان مناسب برای کلمات آن پس از مراجعه فراوان به منابع لغوی نزدیک به زمان نزول قرآن و بازنگری و بازترجمان ترجمة تحت اللفظی آن بر اساس معادل های ساده و روان، اثری دقیق در نوع ترجمة زیرنویس عرضه بدارم که ویژگی های آن به شرح زیر است:

- ۱- رسالت این ترجمه، آشنایی خوانندگان قرآن کریم با معادل های واژگان فارسی آن است.
 - ۲- این اثر، جنبه «لغت - معنی» واژه های قرآن را دارد نه ضرورتاً تفہیم محتوایی آیات.
 - ۳- در این ویرایش، تلاش ویراستار این بوده که تا سر حد امکان، ذهن خواننده قرآن را به مقصود هر آیه نزدیک کند، هر چند چنین رسالتی از عهدۀ ترجمة تحت اللفظی خارج است.
 - ۴- در معادل یابی کلمات، واژه های نزدیک به نظر معیار انتخاب شده است.
 - ۵- برای مفهوم تر شدن آیات، کم و بیش از توضیحات بسیار کوتاه در میان قلاب ها استفاده شده است.
 - ۶- هر چند در بازترجمان این ترجمه، تغییر واژگان و تبدیل آنها به واژه های مناسب تر به فراوانی انجام گرفته، ولی آرای مترجم - بویژه در موارد اختلافی - دستخوش تغییر نشده است.
 - ۷- از جمله امتیازات ظاهری و شکلی این ترجمه، حُسن سلیقه ای است که ناشر گرانقدر در رنگی نمودن متن و ترجمه آن به کار برده است، بدین گونه که هر واژه فارسی به رنگ همان کلمه قرآنی است که دقیقاً در زیر آن قرار گرفته است. این طرح نیکوی کم سابقه، خواننده قرآن را در معادل یابی واژگان فارسی آن به درستی رهنمون می سازد. و در ضمن تلاوت، معانی کلمات قرآن را به گونه آموزشی، در ذهنش استقرار می بخشد.
- در پایان برخود لازم می دانم از باب «من لم یشکر المخلوق لم یشکر الخالق» از نشر احسان، ناشر پر تلاش و دلسوز در حوزه علوم قرآنی نهایت تشکر را داشته، و از تلاش ایشان و همکاران توانمندشان در به ثمر رسیدن این اثر نفیس و ارزشمند قرآنی کمال قدر دانی را بجای آورم.
- امید است که این اثر، جالب توجه قاریان و تلاوت کنندگان قرآن کریم، و وسیله تقریب آنان به خدای منان گردد.

سخن ناشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قرآن، کتاب هدایت است و برای هدایت بشر بر پیامبر خاتم نازل شده است. در شماری از آیات نقش هدایت گری قرآن به تصریح بیان شده است: «**هُدَىٰ لِّلْمُتَقِيْنَ**» (بقره: ۲۳)، «**هُدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ**» (القمان: ۳)، «**هُدَىٰ وَبَشَّرَىٰ لِّلْمُؤْمِنِينَ**» (آل‌آل‌الله: ۲)، «**إِنَّ هَذَا الْقُرْءَانَ يَهْدِي لِّلّٰقِيْهِ أَفْوَمَ وَبَشَّرَىٰ لِّلْمُؤْمِنِينَ**» (اسراء: ۹). لازمه‌ی هدایت گری قرآن آن است که برای مخاطبان خود قابل فهم و درک باشد و معانی و اهداف آیات با کمترین تلاش، ذهن خواننده را به سوی خود جذب کند. امام شاه ولی الله دهلوی، فقیه و قرآن‌پژوه نامدار هندی، در فرازی از مقدمه‌ی خود بر ترجمه‌ی قرآن کریم به زبان فارسی به‌نام **فتح الرحمن** می‌گوید:

«اگر انصاف دهی فایده‌ی اصلی از نزول قرآن اتعاظ است به مواجه آن، و اهتمام به هدایت آن، نه صرف تلفظ به آن. اگرچه تلفظ آن هم معتبر است. پس چه مسلمانی به دست آورده است کسی که مدلول قرآن را نفهمد؟ و کدام حلاوت دارد آن که مدلول کلام‌الله را نداند؟»

تفسیر و کتاب‌هایی که با موضوعات قرآنی از سوی نشر احسان منتشرشده و در دسترس قرآن پژوهان و علاقمندان به قرآن قرار گرفته‌اند، با همین هدف تألیف، ترجمه و چاپ شده‌اند.

اما برای هرچه بیشتر نزدیک شدن به این هدف در صدد فراهم آوردن ترجمه‌ای تحت‌اللفظی (لغت - معنی) از آیات قرآن کریم برآمدیم. برای این منظور ترجمه‌ی تفسیر کابلی را که از لحاظ علمی دارای اعتبار است و مؤلف آن، مولانا محمودحسن (۱۳۳۹- ۱۲۶۸ هـ.ق) از علمای طراز اول هندوستان بوده است، مبنای کار قرار دادیم. ولی از آن جا که در ترجمه‌ی واژه‌های قرآنی گاه معادل‌های دشوار و نامأتوس و فاقد کاربرد، نثر معیار، جایگزین شده است، لازم دیدیم تغییرات اساسی، در ترجمه‌ی تفسیر کابلی ایجاد کنیم و معادل‌های آن را با واژه‌های امروزی جایگزین کنیم.

برای نیل به این مقصود با استاد محمد علی کوشان، از قرآن پژوهان و صاحب نظران بنام، در حوزه‌ی ترجمه و تفسیر قرآن تبادل نظر کردیم. ایشان که هم دانش‌آموخته‌ی حوزه است و با ظرافت‌های علوم دینی آشنا است و هم با ادبیات فارسی مأنسوس است؛ با سعه‌ی صدر و اشتیاق ستودنی، کار ویرایش و بازنویسی این ترجمه را پذیرفتند و چنان که باید و انتظار می‌رفت، این کار را به اتمام رساندند. در مقدمه‌ی وزینی که به قلم ایشان آمده هم شیوه‌ی کار ایشان و هم معنی‌گذاری این ترجمه، به تفصیل بیان شده است.

تلاش زیادی صورت گرفت تا این اثر از جواب مختلف اشتباه به چاپ برسد. آنچه مربوط به تصحیح متن قرآن می‌باشد، سازمان دارالقرآن وابسته به سازمان تبلیغات اسلامی که نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم را در سراسر کشور بر عهده دارد، با دقت فراوان آن را بررسی کرده و پس از حصول اطمینان، مجوز چاپ آن را صادر نمود. که جا دارد از تمامی دست اندکاران این مؤسسه خصوصاً فرهیخته گرامی جناب آقای حاج شریف و همکارانش، تشکر و قدردانه، نمایم.

در خصوص کنترل ترجمه فارسی، دوست قرآن پژوه و نکته سنج جانب آقای دکتر هیوا حفیدی با حوصله فراوان به بررسی و اصلاحات لازم همت گمارده و با تلاش شبانه روزی خود، چندین و چند بار این اثر را مورد بازنگری قراردادند تا احتمال اشتباه در این بخش، نیز به حداقل، ممکن، برسد.

نمونه خوانی و مطابقت های لازم توسط دوست فاضل و گرامی جناب آقای امیررضا صدقی به نحو دقیقی صورت گرفت. و در نهایت، همکار خوش ذوق و مهربان، جناب آقای ناصر کردی نیز با همکاری سرکار خانم لیلا موسوی در تصحیح اشتباهات فنی در فایل، و رنگ آمیزی های مناسب و صفحه آرایی کامل قرآن از هیچ تلاشی در بین نکردند تا این ترجمه از قرآن کریم، بدین شیوه به محضر شما تقدیم گردد، که از یکایک این عزیزان نیز تشکر و قدر دانی می نماییم.

اینک نشر احسان، پس از تلاش و کوشش فراوان برای عرضه‌ی هرچه بهتر این اثر، آن را در قالبی نو، در دسترس علاقه‌مندان و قرآن‌پژوهان قرار می‌دهد. امید است که صاحب نظران حوزه‌ی قرآنی با ارائه‌ی نقدها و دیدگاه‌های ارزشمندی خود، ما را در هرچه بهتر عرضه کردن آن در چاپ‌های بعدی پاری و مساعدت نمایند.

عنوان قاردادی: قرآن، فارسی - عربی
عنوان و نام پندتاور: قرآن کریم / ترجمه تحت لفظ محمود حسن شیخ الہند:
تصحیح، بازنویسی و ویرایش محمدعلی کوشان.

تهران: نشر احسان، ۱۳۹۳.

مشخصات ظاهری: ۶۱۸ ص: ۴۹×۲۲ س.م.
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۵۶-۹۸۵-۳

چاپ اول: ۱۲۹۳

یادداشت: فارسی - عربی.

شناسه افزوده: شیخ الہند، محمود حسن، ۱۲۸۵ - ۱۳۳۹ ق، هرجم

shaykhahend.mahmood.hasan

کوشان، محمدعلی، ۱۳۱۱ - مصحح، ویراستار

ردی بندی کنگره: ۶۶ BP/۵۹ ۱۲۹۳ / ثن/۹

ردی بندی دیوبی: ۲۹۷/۱۴۱

شاره کابشناسی ملی: ۲۴۲۷۲۲۵

قرآن کریم

ترجمه: مولانا محمود حسن (شیخ الہند)

تصحیح، بازترجمان و ویرایش: محمدعلی کوشان

ایده پرداز و مدیر پروژه: عبدالرحمن یعقوبی

ناظر کیفی و محتوا: هیوا خفیدی

نمونه خوان: امیر رضا صدقی

تفکیک کلمات: لیلا موسوی

گرافیک: ناصر کردی

ناشر: نشر احسان

لیتوگرافی: آفتاب

چاپ و صحافی: چاپخانه بزرگ قرآن کریم (اسوه)

نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۳

تیراز: ۵۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۵۶-۹۸۵-۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا هُنَّ نَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْكِتَابَ رُوِيَّةً لِّلْحَافِظُونَ

این مصحف شریف شامل: سی جزء کامل

شماره: ۹۲۰۹/۱۳۷۱
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۱/۲۸

و با مشخصات:

عنوان ط	خطاط
نسخ	نوع خط
: محمود حسن (شیخ الهند) و با تصحیح محمد علی کوشان	متترجم
: زیر (کلمه به کلمه تحت الفظی)	نوع ترجمه
: فارسی	زبان ترجمه
: رحلی (اندازه متن قرآن: ۱۵× ۲۳ سانتیمتر)	قطع
تعداد سطور در هر صفحه	تعداد صفحات متن قرآن
: پانزده	تعداد صفحات قبل از متن: ۵ - تعداد صفحات بعد از متن: ۹ - مجموع صفحات: ۶۱۸
اول	نویت چاپ
قم - چایخانه بزرگ قرآن کریم	محل چاپ و چایخانه
تعداد	تعداد
پنج هزار جلد	

در تاریخ ۱۳۹۲/۱۱/۲۷ از جهت صحت کتابت و انتطاق با قرائت عاصم به روایت حفص در معاونت نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم سازمان دارالقرآن الکریم بررسی و تصحیح گردید که مراتب در پرونده شماره ۴۲۶ (۰۱۲۱۰۴۹۱۲۰۰۱۱۵۰۶۰۴۲۶) ثبت و چاپ آن توسط انتشارات احسان با رعایت مقررات اعلام شده از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بلامانع می باشد. بدینهی است انتشار این مصحف شریف پس از چاپ منوط به دریافت مجوز نشر (توزیع) و تجدید چاپ آن مشروط به تأیید مجدد و صدور مجوز کتبی معاونت نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم خواهد بود.

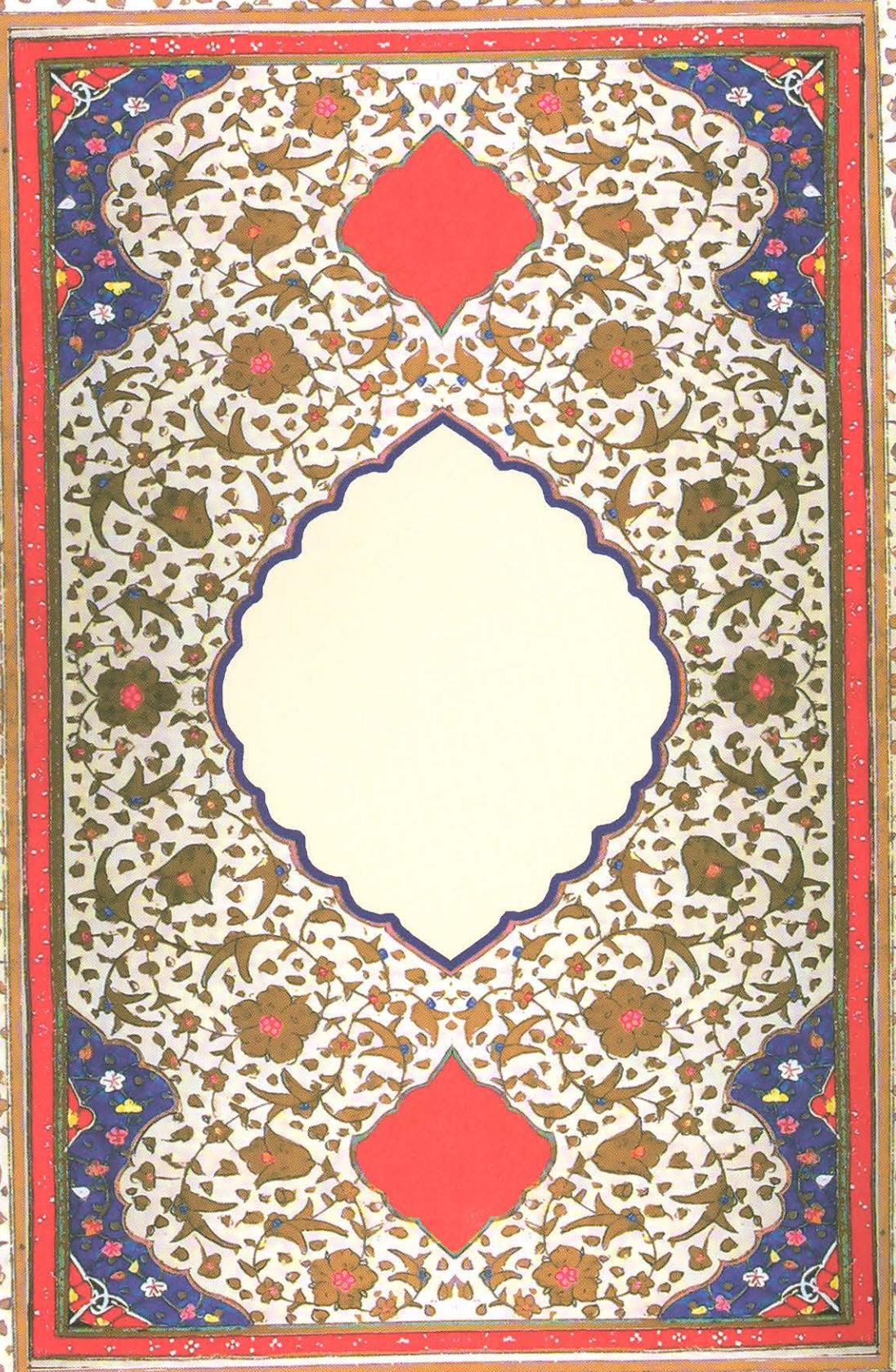
و من الله التوفيق

سازمان دارالقرآن الکریم

۲۱

۹۲/۱۱/۲۷

۹۲/۱۱/۲۷

ISBN

9 789643 589853

الله
لِقَاءُ
مُحَمَّدٍ

شیراز